

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

محمد مدی نور

شیک و ضوئیک
بستوی شیان

پیدا چو نه وه و ناماده کردن
سه لاهه ددین ناشتی

بنگه ی زین

مجله مەدەدی نووری

شەویك و خەویك بەستووی ژیان

پیداچوونەوه و ئامادەکردن
سەلاحەددین ئاشتی

بەنگەیی ژیان
سەلیمانی

شەویك و خەویك-بستووی ژيان / نووسینی محەممەدی نووری-
 سلیمانی: بنگەى ژین، ۲۰۰۶.

۲۷۴، وێنە، ۱۶،۵ × ۲۳ سم.

۱- محەممەدی نووری-بیرەوهری ۲-مێژووی پۆژەهەڵاتی کوردستان

۳- شیعری کوردی/ پۆژەهەڵاتی کوردستان ۵- ناوێشان

کتیبخانەی گشتی سلیمانی زانیاری سەرەتایی پێرست و پۆلینی ئامادە کردووە

سەرپرستی لە چاپدراوەکانی بنگە: سدیق سالح

زنجیرە: ۳۷

کتیب: شەویك و خەویك-بستووی ژيان

نووسەر: محەممەدی نووری

پێداچوونەوێ و ئامادەکردن: سەلاحەددین ئاشتی

تایپ و مۆنتاج: تاهیر کەریمی- مەهاباد

بەرگسازى: قادر میرخان

خەتی بەرگ: ئەحمەد سەعید

تیراژ: ۱۰۰۰

شوێنی چاپ: سلیمانی، چاپخانەی شفقان

ژمارەى سپاردن: ۳۷۸ ی سالی ۲۰۰۶

لە بۆلۆکراوەکانی

بنگەى ژین

بۆ بووژاندنەری کەلەپووری بەلگەنامەیی و پۆژنامەوانی کوردی

هەریمی کوردستانی عێراق- سلیمانی، گەرەکی ۱۰۴. ئاشتی، کۆلانی ۲۹، ژمارەى خانوو ۱۰.

(بەرامبەر بە قوتابخانەی سەرەتایی ئەردەلان)، سنووقی پۆست: ۱۴

تەلەفۆن: ۳۱۳۳۱۰۵ مۆیایل: ئاسیا ۰۷۷۰۱۴۸۴۶۲۳ یا ۰۷۷۰۱۵۶۵۸۶۴

E.mail: bnkaizhin@yahoo.com

شہ ویک و خہ ویک

بیرہ و ہریہ کانی محہ ممہ دی نووری

به ناوی خودای ژيان به خش و گيان نه ستين

همه مو دهوری ژيانی من شه ویک بوو شه ویکې پر له مۆته و دیمه نی دیوا
نهومی دیتم به هالوزی خه ویک بوو تراوکیک بوو خزی و نه کایه سهرلیوا

بیره وهری یان دهرده سهر

مه به ست له نووسینی نه و بیرمه وهریه، ناساندنی خۆم نیه. چونکه ناکړی
نه ته وهریه کی له دهورانی ژيانی دا نه گهر هیچی بوخوی نه بوو بی، له خوی بدوې.
که لیک نه گهر له هه لکه وتی زه مان دا هه ست وخوستی کی بوو بی، به وستیک
پیخوست کرابی؟ کوا ده توانی شوینه واریکی به بایه خ له ژيانی خوی بی نیته دی.
نه وانهش که له پیاوه به نرخ و هونه ره دلسوزه کان یادگار و به جیماون، هه مووی
داخ و دهر د و کسه رن؛ ناوانی پیکنه هاتوو، هومی دی خه سار و به فیر وچوو.
نه من له سهیر و سووړ و ئال وگورې ساله کانی بهر له ۱۳۲۰ی هه تاوی، له
ژيانی په نگا و په نگی خۆم، لم ناوچه کور دنشیننه ی نازمه رپایجانی رۆژ ئاوا،
هیندیک به سهر هات و رووداوی گرینگم به چاو دیوه و به سهرم هاتوو که نه گهر
بازگه ی بیرمه وهریه کانم پینان رابگا، هه موویان جیگای سهرنج و له جی
خویان دا شیاوی تیروانینن که کی هات و کی رویی؟ کام بیگانه و کام خویی؟ هوی
خویه تی و نامویی!

میژوو نانو و سمه وه. نامه ووی و هک هیندیک له میژوو نووسان، بیسه رانی

خۆم بکه‌مه به‌لگه‌ی راسته‌و‌خۆی به‌سه‌ره‌اته‌کانی سات و کاته‌کانی مه‌لبه‌نده‌که‌یان. ده‌مه‌ه‌وی ئه‌وه‌ی بۆخۆم دیومه و له‌هه‌لکه‌وته‌کانی‌دا هه‌لکه‌وتووم، بیا‌نگێڕمه‌وه. به‌لآن وه‌ک دروینه‌وانی دوا‌که‌وتوو، به‌تالوو‌که گۆلوه‌رینیش بێ، سه‌ره‌په‌رینی ده‌که‌م و تێده‌کشیم، با پرته و بۆله‌ی خاوه‌ن‌جاریش بێته‌ پیم.

گورگه‌ئاو‌ریک له‌ ژیا‌نی خۆم و با‌سیک له‌ تێپه‌ری ده‌وران

ناوم «حه‌مه‌ده»، نازناوم «نووری»یه. له‌ پازده‌ی مانگی ر‌ه‌شه‌مه‌ی ۱۳۰۵ی هه‌تاوی، له‌ گوندی «گۆلان»ی خوارێ، له‌ ناوچه‌ی گه‌ورکی مه‌هاباد له‌ دایک بووم. بابم میرزا ئه‌بووبه‌کر، کو‌ری خاله «حه‌مه‌زه‌ندین» بووه. خاله‌حه‌مه له‌گه‌ل چه‌ند بنه‌ما‌له له‌ عی‌لی «زه‌ند» ئاواره‌ بوون و ها‌توون له‌ گوندی «قالو‌ی زه‌ندان» جی‌گیر بوون و ما‌ونه‌وه، ئیستاش چه‌ند بنه‌ما‌له له‌و ناوچه‌یه‌دا هه‌ر ما‌ون. بۆم سا‌غ نه‌بۆته‌وه هۆی په‌رم‌وا‌زه‌بوونی ئه‌و چه‌ند بنه‌ما‌له‌یه، له‌ ده‌ورانی «ئا‌غا حه‌مه‌مه‌دخانی قاجار»دا چی بووه و چۆن ئاواره‌ی ئه‌م مه‌لبه‌نده بوون و له‌و دێیه‌که به‌ «قالو‌ی زه‌ندان» ناو‌دێریان کردووه، جی‌گیر بوون و له‌ دوا‌یه هیندیکیان بێ‌روبه‌وی‌دا په‌ران‌په‌ران و ئه‌وپه‌ر‌ه‌وپه‌ر که‌وتوون.

میرزا ئه‌بووبه‌کر پیا‌ویکی با‌سه‌واد و شاره‌زا به‌ زمانی عاره‌بی و فارسی بووه و له‌ زانستی فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌بیاتی عاره‌بی و فارسی‌دا، ده‌ستیکی با‌لای هه‌بووه و له‌ نێو عی‌ل و عه‌شیره‌تی «گه‌ورک»دا، جی‌ی ر‌یز و حورمه‌ت بووه و ها‌وکاری پێ‌خویندن و نووسین و ده‌رک و دی‌وانی سه‌رانی ئه‌م عی‌له‌ی کردووه. هۆ‌نرا‌وه‌ی فارسی هۆ‌ندۆته‌وه که به‌ هۆی تالان‌و‌بر‌ۆ و سو‌وتمانی عی‌ل و عه‌شیره‌ته‌کانی زۆردار و بێ‌زۆری مه‌لبه‌نده‌که، له‌ نێو جوون و وه‌ده‌ست من نه‌که‌وتوونه‌وه مه‌گه‌ر هیندی‌ک کتیب و قورئان نه‌بی.

دایکم سه‌ه‌زاده «ته‌مینه»، کچی سه‌ه‌ید «سالح»، له‌ ساداتی گوندی «با‌غی شێخان»ه که له‌گه‌ل ساداتی «وزمه‌له» و «به‌رزه‌نجه»، بنه‌چه‌که‌یان ده‌گاته‌وه یه‌ک.

لام وایه زۆر به‌ چکۆله‌یی بابم ده‌رسی پێ‌خویندیم، چون هه‌رچه‌ندی بیر و فامم بێ ده‌کا، سه‌وا‌دی خویندنه‌وه و نووسینم هه‌بووه. له‌ بیرم ماوه، کاتی‌ک

سالی ۱۳۱۴ بۆ پرووحی چکۆله و مهینهت نه دیوی من

چون ویستی خودا له وهدا بوو که ئەمن هەر له ته مهنی مندالی را تووشی چهوتی و چه له مهی ژیان بم، له سه رده می پاییزی سالی ۱۳۱۴، باوکم له ته مهنی ۶۳ سالی دا کۆچی دوایی کرد و ئەمن و پینج مندالی له من چکۆله تر، یانی دوو خوشک و سێ برای له من چکۆله تر، له داویننی دایکیکی په ژاره نه دیودا به جیهیشت. دایکم که سه یزاده یه کی پاک و به غیره ت و به مشوور بوو، سه ر په ر هستی خیزانی وه نه ستۆی خۆی گرت و بوو به داژداریکی دلسۆز و لیها توو، له حاستی چهوتی و چه ویلی ژیان دا. نه یه یشت ئەمن دهست له خویندن هه لگرم. هه تا سالی ۱۳۲۰ ئەمن هەر له قوتابخانه کانی زانستی ئایینی، له گونده کانی ناوچه ی گهورک و بانه و سه ر دهشت، سه رف و نه حو و مه نتیق و ئاداب و به لاغه و هه تا هیندیکیش له کتیی «جمع الجوامع» که دوایین پله ی دوره ی زانیاری درسی زه مان بوو، خویندم. ههستی ته نیایی دایک و چوار خوشک و برای چکۆله وای هان دابووم که ئانیکم له وهختی خۆم خه سار نه ده کرد. ئەوه ی له ماوه ی ۶ سال دا خویندبووم، ده متوانی به درسی بیانلیمه وه. ئاواتم بوو تا دوایین پله ی زانیاری که له کۆری قوتابخانه کانی دینی دا باو بوو، بخوینم و بچه سه ری، به لان:

ته قدیر ته گبیران به تال ده کاته وه

دوو هه لکه وتی ناحه ز و ناله بار بوونه به ره هه له ستی وه دی نه هاتنی ئاواته کانم. سالی ۱۳۲۰، شه ری دووه می نیونه ته وه بی بوو به هۆی ئەوه که ئیرانی ئیمه به دهستی ده وله تانی هاو په یمان: ئەمریکا، ئینگلیس و شوورپوی داگیر کرا. حکومه تی ناوه ندی شیرازه ی پسا و نه زم و نیزام لیک هه لوه شا. شوینه واری عه شیره تگه ری و «خان خانی» که له ده ورانی حکومه تی په زاشادا له گرێژنه چوو بوو، به ره وشتی کۆنی هه ز و ناحه زی خۆی ژیا په وه و هاته وه سه ر ته وه ره و بسته ی پیشووی و نائه منی و هه ره چ مه ره چ له هەر ناوچه یه ک سه ری هه لدا و کهس به په ی کهسی نه ده پیوا.

ئاوات ده‌نیژم و تالی ده‌چیژم

هەر له‌و سه‌رده‌مه‌دابوو، ئاغای گۆلۆن، «خدرئاغای عه‌زیزی»، نامه و پیاویکی نارد که: «ئه‌گەر محهممه‌دی نووری وه‌کوو بابی که میرزای من بووه، نه‌یه‌ته‌وه گۆلۆنی و نه‌بیته میرزای من و دهرس به‌ منداڵی بنه‌ماله‌که‌م نه‌لی، ئه‌وا خه‌رج و پیتاکی ئه‌و چه‌ند ساله‌ی له‌ دایک و خیزانه‌که‌ی و مرده‌گرم و له‌ ملکی خۆشم دهریان ده‌که‌م.» دياره ئه‌منیکی دنیانه‌دیتوو و له‌ کیشمه‌کیشمی ده‌وران نه‌که‌وتوو که هه‌موو ئاواتم ئاسووده‌بی و حه‌سانه‌وه‌ی دایکم و منداڵه‌کانی بوو، له‌ وه‌ختیکی وادا ده‌ست و پیم لی و ن ده‌بی، رایه‌ل‌وپۆی ئاواته‌کانم ده‌هالۆزی و تیکه‌ل ده‌بی. له‌وه‌ی زیاتر چاره‌یه‌کم نه‌ده‌زانی که ده‌ست له‌ خویندن هه‌لگرم و پۆژ و حالی بنه‌ماله‌ فیدای دواپۆژ و داهاتووی خۆم نه‌که‌م. ناچار سیپاره و ده‌فته‌ری پوه‌و پوه‌وناکیم پێچایه‌وه و به‌ره‌و تاریکه‌بازاری ژیا‌نی ناله‌بار وه‌پێکه‌وتم و به‌ سه‌رساردی هاتمه‌ سه‌ر په‌ت‌وسینگی داب و ده‌ستووری باوی پۆژگار و له‌ لای خدرئاغای عه‌زیزی، که پیاویکی میر و شایی به‌خۆ بوو، بوومه‌ میرزا و نووسه‌ر و مامۆستای منداڵه‌کانی عی‌لی.

هه‌لکه‌وتیک بۆ چوونه‌ مه‌هاباد و دیتنی دنیای تازه

خدرئاغا له‌ سالی ۱۳۲۱دا نه‌خۆش که‌وت. ده‌بوو بۆ لای دوکتوران بچێته مه‌هاباد. بارگه‌یان بۆ پێچاوه و دووسی پیاوی له‌گه‌ل خۆی خست و بۆ چاوه‌دێری نوسخه و ده‌وا و دهرمانیکی که‌ ده‌یده‌نی، ئه‌منیشی به‌ پیاویست زانی که هاورپێی بم.

بۆ یه‌که‌مین جار بوو که مه‌هابام ده‌دی - له‌ پێشدا ناوی سابلاغ بوو - له‌ مه‌هاباد چووینه‌ مزلی «بایزئاغای عه‌زیزی» که براگه‌وره‌ی خدرئاغا و سه‌رۆکی عی‌لی گه‌ورکان بوو. سه‌رانی عه‌شیره‌ته‌کانی مه‌نگور و مامه‌ش و دیبۆکری محال و شاروێران، یان خانووێان له‌ مه‌هاباد هه‌بوو، یان مزلیان به‌کری ده‌گرت. نۆکه‌ر و ده‌ست و پێوه‌نده‌کانیان له‌ کاروانسه‌را و مالا‌ندا ده‌مانه‌وه و کاروباری مه‌هابادی عه‌شایر هه‌لیانده‌سووران و حکومه‌تی ناوه‌ندی هه‌یچ جو‌ره ده‌سه‌لاتیکی له‌ شار و دی‌دا نه‌ما‌بوو. پیاوه‌کانی عه‌شایر باج و پیتاکیان له‌ ده‌وره‌ی شاری له‌ خه‌لک و مرده‌گرت. پیاوه‌ به‌ناو و سه‌رشناسه‌کانی مه‌هابادی،

«جوزوۋى عەممە»م لە قورئانى پىرۆز خوئىند، تەۋاۋى جوزۋەكانى دىكەم بە باشى دەخوئىندەۋە و ەكۈۋ دەرس، پىنداۋىستىم بە وان نەبوو. كىتەبەكانى سەرەتايى ئەۋكات ەك «سمايلنامە» و «ناگەهان» و «گولزار» و لە دوايىدا «گولستان و بوستان» و دواترىش تەسرىفى «زەنجانى»م لە نەھودا، لاي بابم خوئىند. بە باشى نووسىن و خوئىندەۋە فىر ببووم. وام دىتە زەين كە، بابم بە نووسىن و خوئىندەۋەى زمانى كوردى زۆر ئاشنا و ئۆگر بوو و ەستى نەتەۋەخۋازى زۆر توند بوو. لە سالەكانى دوايى ژيانىدا جۆرىك گۆشەگىرى و تەنبايى بە خۆيەۋە گرتبوو. لەو ھالەدا بوو كە سەفەرىكى بۇ لاي ئىراق كرد؛ نازانم چەند رۆژ يان چەند ھەوتەى پىچوۋبوو، كە ھاتەۋە چەند پەرتووك و پەخشانى كوردى كە لە شارى سلىمانى يان لە كۆيە دەردەچوون، لەگەل خۆى ھىناۋبوۋيەۋە. ئەمەن كە ھىندىكم سەۋادى خوئىندەۋە پەيدا كەردبوو، نووسراۋەكانى پىدەخوئىندەۋە. ئىستاش تاكە ھۇنراۋەيەكم لەو پەرتووكە لە بىر ماۋە كە نووسرابوو:

بە ھار ھاتەۋە بە سەيرانەۋە بە لىلى و لۆلۇ و بە ھەيرانەۋە

زۆرم شايى بە خۆم بوو كە دەمزانى بىناخوئىنمەۋە.

رۆژىكى تال كە قەت لە بىرم ناچىتەۋە ئاۋا بوو كە بابم بە پەلە ھاتەۋە مالى و كوتى: مەممەد نووسراۋە كوردىيەكان لە كوئىن؟ ئەمنىش كە ئەۋانم ەك شتىكى بەبايەخ لە نىۋ كىتەب و سىپارەكانم ئاخنىبوون، ھىنامنەدەرى و كۆتم ئەۋەتان. بابم خىرا لىۋەرگىرم. تەندوۋرى نىۋمالى دايىسا، گورجانە ھەموويانى لە تەندوۋرەكە ھاۋىشت. گرەمەشخەلىان لى بەرز بۆۋە. ئەمەن نەمزانى ئەم كارەى بۇ كردا روۋحى بچووكى مەن لەگەل گەرى پەرتووكەكان دەسوۋتا و دەچوۋقا. لەو كاتەدا چەند عەجەمى قولەشىنى تەنگبەدەس كە پىيان دەگوتن «ئەمنىە» و مژووركەۋتن و دەستيان بە پشكىنى سەندوۋق و نىۋ مال و كىتەب و دەفتەرەكان كرد. روۋيان كەردە بابم و كوتيان: دەلىن ئەتۇ چوۋيەتە ئىراق و كىتەب و نووسراۋەى كوردىت لەگەل خۆت ھىناۋە. ئەدى كۋانن؟ لە كوئىت داناون؟ بابم كوتى: بەلى چوۋمە ئىراق. چوۋمە بەغدا بۇ زيارەتى «غەۋسە لئەعزم» و لە گەرانەۋەدا چوۋمە «تەۋىلە» بۇ دىدارى «شىخى ھىسامەددىن» و كارىكم بە ھىنانەۋەى كىتەب و نووسراۋەى كوردى نەبوۋە.

ئه‌منیه‌کان دوا‌ی پشکنینی هه‌موو ما‌له‌که، بابمیان له‌گه‌ل خۆیان برد و پۆیشن. دوو غه‌م و په‌ژاره، پووحی بچکۆ‌له‌ی منیان ئازار دهدا، یه‌کیان په‌ژاره‌ی په‌رتووکه کوردیه‌کان که ده‌مزانی بیانخوینمه‌وه و هۆنراوه‌کانیم پێ‌خۆش و دلگیر بوون و ئه‌وی گه‌وره‌تریش په‌ژاره‌ی بێ‌سه‌روسۆراغی بابی پیر و نه‌خۆشم. دوا‌ی چه‌ند پۆژان که بابم هاته‌وه، تێ‌ی‌گه‌یاندم و حا‌لی کریم که نووسین و خویندنه‌وه‌ی کوردی قاچا‌غه. به‌واته‌ی عاره‌بان «الانسان حریص علی ما منع». هه‌ر ئه‌وه‌ بوو به‌ هۆیه‌کی بنه‌رته‌ی که ئه‌من هه‌ر له‌ مندا‌لییه‌وه نووسین و گو‌تنی زما‌نی خۆم له‌ عاره‌بی و فارسی پێ‌خۆشتر و گرینگ‌تر بوو.

له‌ دوا‌ی چه‌ند سا‌لان که فام و بیرم، هێ‌زی لی‌کدانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ده‌ورانی مندا‌لیمی په‌یدا کردبوو، بۆ‌م پوون بۆ‌وه که سه‌فه‌ره‌که‌ی بابم بۆ ئێ‌راق، ته‌نیا دیداری ده‌سته‌یه‌ک له‌ نووسه‌ران و پوونا‌کبیرانی کوردی ئێ‌راقی بووه که له‌و کاتی‌دا بزوو‌تنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ییان ده‌س پێ‌کردبوو. چون له‌ ئێ‌راق‌دا مه‌ودای بزوو‌تنه‌وه و په‌ره‌پێدانی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی به‌ربلاوتر و هه‌راوتر بوو و له‌گه‌ل پوونا‌کبیره‌کانی کوردی ئێ‌رانی، له‌ سنووره‌کانی سه‌رده‌شت و بانه و هه‌ورامان و مه‌ریوان، هه‌ستی نه‌ته‌وه‌خوا‌زیان تیکه‌لاو کردبوو. بابم له‌و که‌سانه‌ بوو که به‌ بیر و هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و میلی ده‌ژیا، هه‌ر ئه‌و هۆیه‌ش بوو که چه‌ند جارێ‌ک تووشی چه‌رمه‌سه‌ری پیاوه‌کانی ده‌رک و دیوانی په‌زاشا ده‌بوو که به‌ وردی له‌ سنووره‌کان، مه‌یره‌ به‌هه‌ست و لی‌هاته‌وه‌کانی ده‌خسته ژێ‌ر چاوه‌دی‌ری و تێ‌روانین. هینانی گۆوار و په‌رتووک و په‌خشانه کوردیه‌کان له‌ ئێ‌راقه‌وه، ده‌پروانییه ئه‌و بیر و هه‌سته پوونا‌که‌ی ئه‌وکات.

له‌ سا‌له‌کانی ۱۳۱۲ و ۱۳۱۳‌دا می‌ژووی «موع‌جه‌م» و «دوپه‌ری ناسری» و هیندی‌ک له‌ کتێبه سه‌ره‌تایی‌یه‌کانی «سه‌رف و نه‌حو» م‌لای بابم خویند. له‌ سا‌لی ۱۳۱۴‌ی هه‌تاوی، پۆ‌ژێکی بابم ده‌ستی گرت‌م و برده‌یه لای یه‌کی‌ک له‌ مامۆستا‌یی زانستی ئایی‌نی به‌ ناوی «مه‌لا عه‌بدوله‌وه‌هاب» که پیری‌کی نوورانی و عالمی‌کی په‌هبانی و موده‌رپرسی زانستی ئایی‌نی له‌ گوندی «گۆ‌لۆ‌لان»ی خوارێ بوو، ئه‌سه‌پاردمی که له‌ ژێ‌ر چاوه‌دی‌ری ئه‌و عالمه زانا‌یه‌دا، ده‌رسی زانستی دینی و عاره‌بی بخوینم و نه‌یه‌لێ ده‌س له‌ خویندن هه‌لگرم.

سالى ١٣١٤ بۇ پرووحى چكۆله و مهينهت نه ديوى من

چون ويستى خودا له وهدا بوو كه ئه من هه ر له ته مه نى مندالى را تووشى چه وتى و چه له مه ي ژيان بم ، له سه رده مى پايبىزى سالى ١٣١٤ ، باوكم له ته مه نى ٦٣ سالى دا كۆچى دوايى كرد و ئه من و پىنج مندالى له من چكۆله تر ، يانى دوو خوشك و سى برائى له من چكۆله تر ، له داوينى داىكىكى په ژار نه ديودا به جيهيشت . داىكم كه سه يزاده يه كى پاىك و به غيرت و به مشوور بوو ، سه رپه ره ستى خىزانى وه ئه ستوى خوى گرت و بوو به داژدارىكى دلسوز و ليها توو ، له حاستى چه وتى و چه ويلى ژيان دا . نه يه يشت ئه من ده ست له خويندن هه لگرم . هه تا سالى ١٣٢٠ ئه من هه ر له قوتا بخانه كانى زانستى ئاييىنى ، له گونده كانى ناوچه ي گهورك و بانه و سه رده شت ، سه رف و نه حو و مه نتيق و ئاداب و به لاغه و هه تا هيئديكىش له كتيبي «جمع الجوامع» كه دوايىن پله ي ده وره ي زانبارى ده رسى زه مان بوو ، خويندم . هه ستى ته نيايى داىك و چوار خوشك و براى چكۆله واى هان دابووم كه ئانىكم له وه ختى خؤم خه سار نه ده كرد . ئه وه ي له ماوه ي ٦ سال دا خويندبووم ، ده متوانى به ده رس بيانلئيمه وه . ئاوا تم بوو تا دوايىن پله ي زانبارى كه له كۆرى قوتا بخانه كانى دينى دا باو بوو ، بخوينم و بچه سه رى ، به لان :

ته قدير ته گبيران به تال ده كاته وه

دوو هه لكه وتى ناحه ز و ناله بار بوونه به ره هه له ستى وه دى نه هاتنى ئاوا ته كانم . سالى ١٣٢٠ ، شه رى دووه مى نيونه ته وه يى بوو به هوى ئه وه كه ئيرانى ئيمه به ده ستى ده وله تانى هاوپه يمان : ئه مريكا ، ئينگليس و شوورپوى داگير كرا . حكوومه تى ناوه ندى شيرازه ي پسا و نه زم و نيزام ليك هه لوه شا . شويئه وارى عه شيره تگه رى و «خان خانى» كه له ده ورانى حكوومه تى په زاشادا له گريژنه چوو بوو ، به ره وشتى كۆنى حه ز و ناحه زى خوى ژبايه وه و هاته وه سه ر ته وه ره و بسته ي پيشووى و نائه منى و هه ره چه مه ره ج له هه ر ناوچه يه ك سه رى هه لدا و كه س به ره ي كه سى نه ده پيوا .

ئاوات ده‌نیژم و تالی ده‌چیژم

هەر له‌و سه‌رده‌مه‌دابوو، ئاغای گۆلۆن، «خدرئاغای عه‌زیزی»، نامه و پیاویکی نارد که: «ئه‌گه‌ر محهممه‌دی نووری وه‌کوو بابی که میرزای من بووه، نه‌یه‌ته‌وه گۆلۆنی و نه‌بیته میرزای من و دهرس به‌ منداڵی بنه‌ماله‌که‌م نه‌لی، ئه‌وا خه‌رج و پیتاکی ئه‌و چه‌ند ساله‌ی له‌ دایک و خیزانه‌که‌ی وه‌رده‌گرم و له‌ ملکی خۆشم ده‌ریان ده‌که‌م.» دیاره ئه‌منیکی دنیانه‌دیتوو و له‌ کیشمه‌کی‌شمی ده‌وران نه‌که‌وتوو که هه‌موو ئاواتم ئاسووده‌بی و هه‌سانه‌وه‌ی دایکم و منداڵه‌کانی بوو، له‌ وه‌ختیکی وادا ده‌ست و پیم لی ون ده‌بی، رایه‌ل‌وپۆی ئاواته‌کانم ده‌هالۆزی و تیکه‌ل ده‌بی. له‌وه‌ی زیاتر چاره‌یه‌که‌م نه‌ده‌زانی که ده‌ست له‌ خویندن هه‌لگرم و پۆژ و حالێ بنه‌ماله‌ فیدای دواپۆژ و داهاتووی خۆم نه‌که‌م. ناچار سیپاره و ده‌فته‌ری رووه‌و رووناکیم پێچایه‌وه و به‌ره‌و تاریکه‌بازاری ژیا‌نی ناله‌بار وه‌پێکه‌وتم و به‌ سه‌رساردی هاتمه سه‌ر په‌ت‌وسینگی داب و ده‌ستووری باوی پۆژگار و له‌ لای خدرئاغای عه‌زیزی، که پیاویکی میر و شایی به‌خۆ بوو، بوومه میرزا و نووسه‌ر و مامۆستای منداڵه‌کانی عی‌لی.

هه‌لکه‌وتیک بۆ چوونه مه‌هاباد و دیتنی دنیای تازه

خدرئاغا له‌ سالی ۱۳۲۱دا نه‌خۆش که‌وت. ده‌بوو بۆ لای دوکتوران بچێته مه‌هاباد. بارگه‌یان بۆ پێچاوه و دووسی پیاوی له‌گه‌ل خۆی خست و بۆ چاوه‌دی‌ری نوسخه و ده‌وا و ده‌رمانیکی که ده‌یده‌نی، ئه‌منیشی به‌ پیاویست زانی که هاو‌پێی بم.

بۆ یه‌که‌مین جار بوو که مه‌هابام ده‌دی - له‌ پێش‌دا ناوی سابلاخ بوو - له‌ مه‌هاباد چووینه مزلی «بایزئاغای عه‌زیزی» که براگه‌وره‌ی خدرئاغا و سه‌رۆکی عی‌لی گه‌ورکان بوو. سه‌رانی عه‌شیره‌ته‌کانی مه‌نگور و مامه‌ش و دی‌بوکری محال و شاروێران، یان خانوویان له‌ مه‌هاباد هه‌بوو، یان مزلیان به‌کری ده‌گرت. ئۆکه‌ر و ده‌ست و پێوه‌نده‌کانیان له‌ کاروانسه‌را و مالان‌دا ده‌مانه‌وه و کاروباری مه‌هابادی عه‌شایر هه‌لیانده‌سووران و حکومه‌تی ناوه‌ندی هه‌یچ جو‌ره ده‌سه‌لاتیکی له‌ شار و دی‌دا نه‌ما‌بوو. پیاوه‌کانی عه‌شایر باج و پیتاکیان له‌ ده‌وره‌ی شاری له‌ خه‌لک وه‌رده‌گرت. پیاوه‌به‌ناو و سه‌رشناسه‌کانی مه‌هابادی،

ھەركام بەپىي تېپىنى پاشەپۇژ و داھاتوۋى خۇيان، لەگەل سەرۆك
 ەشېرەتېكى تېكەلى و نىزىكىيان دەكرد. خۇنۇنى ەكۇومەت لە ەەرېمدا ەەر
 ئەۋەندە بوو كە بۇ لاۋاندنەۋە و پىشماۋى عىل و ەشائىر، دەستۇرى دابوو بە
 پىي سەرانە، كۆپىنى قەند و شەكر و كوۋتالىيان بەدەن و ئاغاۋاتەكانىش بەشى
 خۇيان و گوندەكانىيان ەردەكرت و لە دۋايەش چەندىان بەشى خەلك دەدا،
 بۇخۇيان خاۋەن دەسەلات بوون! زۇر جارەن دەمدى لە لاى «پىشتەپ» يان لە
 لاى «سەددى» ئىستار، سۋارنى چەكدارى ەشائىر بە زوپنالىدان و سىتەپلەۋە
 دەپژانە شارەۋە. لاۋان و جىلەكانى مەھابادى پىدەكەنن و دەيانگوت:
 سىتەلەكەيان دەلى، قەندم دەۋى! شەكرم دەۋى! كۆپىن! كۆپىن!

بۇ مىنى دىئانەدېو كە ەەر لە ەجرەى فەقىياندا خەرىكى خۇندىن و موتالا
 بووم و نەھاتبوومە نىۋ گەل و كۆمەلەۋە، ەمەۋ ئەۋ دىمەنانە جىگەى سەرنج و
 بىرلىكرەنەۋە بوو. ئىستا كە جەلۋەركى كوردى ئازادە و كوردى نووسىن و
 كوردى گوتن ياساغ نىە، پىشېنەى زەپنم لە ژيان و گىانمدا سەريان ەلەدەدا و
 ئەمىنان دەبردەۋە ئەۋكات كە پەرتوۋكە كوردىيەكانىيان لى لە تەندۋور ھاۋىشتم
 و سۋوتاندىان، كە ئەمىنە قوۋنشىنەكانى ەكۇومەتى پژانە ژۋورەكەمان و لە
 نووسراۋە و پەرتوۋكى كوردى دەگەرەن و دەيانگوت كوردى نووسىن و كوردى
 پۇشېن ياساغە، قاچاغە؟! ئەۋا ئىستا دەمدى بە كوردى دەۋىن، دەنووسن،
 دەپۇشن. گەنج و لاۋەكانى شارى، شەۋانە لە كوۋچە و كۆلانان گۇرانىيان دەلىن
 و ھۇنراۋە و سۋوۋدى كوردى دەخۇننەۋە. دەمدى دىمەن و پوۋكارى تەۋاۋى
 شارى مەھاباد، پەنگى كوردى و دەنگى كوردستانى لە خۇى ھالاندۋە.

جارجار دەچۈومە دوۋكانى مىرزا «ئەحمەدى داۋى» كە لە نىۋ قەيسەرىدا
 كوۋتالى دەفرۇشت. لە مىندالىيەۋە لەگەل ئەحمەد ھاۋپاز و ھاۋال بوۋىن و
 يەكترمان دەناسى. مىرزا «ەسەنى داۋى» بابى ئەحمەد، لەگەل مىرزا
 ئەبوۋبەكرى بابى مىن دۇست و ھاۋال بوۋن. زۇر جار مىرزا ەسەن، ئەحمەدى
 لەگەل خۇى دەھىنا گۇلانى بۇ مالا ئەيمە. جا بۇيە لەگەل ئەحمەد بەپاشكاۋى
 باس و خواسمان بوو. بىرۋراى خۇى لە لاى مىن دەردەبىرى. سەبارەت بە پەۋششى
 ئاغاىان و ەشائىر و كرەۋەى ناخەزى پىاۋەكانىيان لە شاردا دەردەدلى دەكرد و

دهیگوت: «زیاتری لاوانی مه‌هابادی ئه‌سله‌حه‌یان کړیوه، ئه‌گهر خراپیان له‌گه‌ل بېزوونه‌وه، وده‌دهس دین. ئه‌وه ده‌ورانی رابردوو نیه شکاک و مه‌نگوړ و عه‌شایر زوړ جار ده‌هاتن و مه‌هابادیان تالان ده‌کرد. ئه‌و تالانه‌ی رابردوو که به‌سه‌ر مه‌هاباد هاتووه، ناکړئ دوویات بیت‌ه‌وه.»

له‌ قسه‌کانی ئه‌حه‌مه‌را لیم حالئ بوو که بزووتنه‌وه‌یه‌کی نه‌ینی له‌ مه‌هاباد سه‌ری هه‌لداوه. ئه‌من ئه‌و بیروړایم وهک شتیکی باوه‌پیکراو له‌ پریسکه‌ی زه‌ین و خه‌یالم وه‌پیچا و رامگرت تا بزائم داهاتووی ولاته‌که‌مان چی لیږئ.

سه‌روبه‌ندی پاییزیکي دره‌نگ بوو، خدرئاغا نه‌خوشییه‌که‌ی چاتر بېوو. دوکتوران ئیستراحه‌تیاں له‌ مالی خوی بۆ نووسی و گه‌راینه‌وه‌ گوندی گټولانی بۆ مالی خۆمان. ئه‌من دیسان ماموستایی و دهرسی مندا لانم ده‌س‌پیکرده‌وه و هه‌تا به‌هاری سالی ۱۳۲۲ له‌ گټولانی مامه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی داهات و جیرم به‌شی گوزمرانی خاوخیزان و ژیاڼی ئاسایی نه‌ده‌کرم، ناچار بووم بڼه‌ماله‌ی له‌ ناوچه‌ی گهورکان بگویمه‌وه و بیمه‌ موکریان.

کوچ‌وبار له‌ ناوچه‌ی گهورکان بۆ نیو دیبوکرییان

له‌ به‌هاری سالی ۱۳۲۲ مالم باری کرد و له‌ موکریان، له‌ دیسی گۆلئ مه‌رزینگ، لای «برایم‌ئاغای قاره‌مانی» که په‌ئیس و پدین‌سپی عیلى خوی بوو، به‌ ناوی نووسه‌ر و میرزا دامه‌زرام. چون برایم‌ئاغا سه‌وادى نووسین و خویندنه‌وه‌ی نه‌بوو، به‌لان کاروباری بڼه‌ماله و ئیداری و تایفه‌ی «قاره‌مانی» که تیره‌یه‌کی زوړ و خاومن نفوسی دیبوکرییان بوون، ده‌که‌وته ئه‌ستوی و ئه‌ویش زیاتر له‌ سه‌فه‌ر و هات‌وچوډا بوو، هه‌میشه و له‌ هه‌موو شاریکي ده‌بوو له‌گه‌لئ هاورئ بام. هه‌لکه‌وتی یاش ئه‌وه‌ بوو، برایم ئاغا خانوویه‌کی له‌ مه‌هاباد کړېوو، بۆیه هه‌لی مانه‌وه و دیتنی هاوالان و هاوارانم زوړ بۆ هه‌لده‌که‌وت و پاز و په‌مزی پوژگارم به‌رجه‌وه‌ند ده‌کرد.

حکومه‌تی شیرازه‌پساوی ناوه‌ندی

له‌و چاخ و کاته‌دا به‌ هوی حوزووری هیزی شووپه‌وی له‌ نازمه‌ربایجان و به‌شیکي زوړ له‌ مه‌ل‌به‌ندی کوردنشینی نازمه‌ربایجانی پوژئاوا و هه‌روه‌ها بې‌ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی ناوه‌ندی، بۆ دابین کردنی باری هیمنی له‌ ناوچه‌دا

ته نٲا په نا و پاٲٲشٲى حكوومه ٲى ناوه ندى ، عٲل و عه شٲره و ئاغاواتى مه لٲه نده كه خؤٲان ده نواند. له حاٲٲكى كه عٲل و عه شٲير و ئاغاوات به ته واوى چه كدار و له شار و دٲٲهاتان دا ده سرؤٲٲشتوو و خاوهن ده سه لات بوون ، بؤ نه برانه و مى په يوه ندى له گه ل خه لكى دٲٲهات و عٲل و عه شٲيره ته كان ، ده سه لالتى ناوه ندى ده ستورى دابوو به پٲى نفووس و سه رانه ى شار و دٲٲهات ، كوٲٲٲنى قه ند و شه كر و كووتال بدن به خه لك و به شى گون دن شٲٲنه كانٲش به ده ستى مالٲك و ئاغاٲان بلاو بكرٲٲه وه .

له شارى مه هاباد چه ند ئٲداره يه ك به پړاوت نوٲٲنه رى ده ولٲت بوون ، به لان ئٲداره ى زؤر گرٲنگ و كارٲگر ، ئٲداره ى ئامار و سه رؤمارى بوو كه ئاغاوات و مالٲكه كان بؤ و مرگرتنى قه ند و شه كر و كووتالى زٲاد ، هه موو كوٲره دئ و كو نه ئاواٲٲى ان كر دبوو به شارؤچكه و ئاوه دانى گه وره . هه زاران كچ و كوړ و پٲره پٲاو و پٲره ژنى قه ت له داٲك نه بوٲان تٲده ئاخنى و پٲناسٲان بؤ و مرده گرتن و ئٲداره ى ئامارٲش به بٲى نابٲى و ناكړٲى ، بؤى ده نووسٲن و ده يدانٲى . ئه و پٲناسه بٲى جٲٲٲانه دواى چه ند سالان كه ده ولٲت و حكوومه ت جٲٲگر بوو ، بوو به هؤى ده رده سه ر و گٲروگرفتٲكى زؤر بؤ دٲٲهاتى و مالٲكه كان. له و كاتانه دا ته واوى سه ران و گه وره پٲاوانى عٲلى و عه شٲيره ٲى له مه هاباد خزاٲوون و پٲاوه چه كداره كانٲان له ده روازه كانى شارى خه رج و باجٲان له داهات و ده سكه و ٲى شار و دٲٲهات و مرده گرت و به پړاوت نٲٲب و نوٲٲنه رى حكوومه ت بوون له شارى دا.

ده ولٲت بؤ پٲړاگه ٲشتن به كاروبارى شار و ئٲدارات ، بؤ ماوه يه كى «عه لى ئاغا ى ئه مٲرئه سه عد» كه سه رؤكى عه شٲيره ٲى دٲٲوكرى بوو كړدى به فه رماندارى مه هاباد. به لان رقه به رى عٲل به گى و دوو به ركه ى شٲوه ى خان خانى و ناته باٲى و ناكؤكى نٲوه عه شٲيره ٲى ، ماوه ى مانه وه يه كى ئه و ٲؤى به ئه مٲرئه سه عد نه دا و هٲٲنده ى نه خاٲاند تا نه ته ٲجه ى كاره كانى و ده ركه وئى ، كه له فه رماندارى لاٲانٲر د.

سه‌دیه‌سه‌وور (خاته‌می) کئی بوو و چۆنم ناسی

کاتیک مالم هاته دیی گۆلئ، لاویکی مه‌هابادی به ناوی «سه‌دیقی خاته‌می» که بییان ده‌گوت «سه‌دیه‌سه‌وور»، دهرسی به منداله‌کانی برایم‌ئاغای قاره‌مانی و برازاکانی ده‌گوت و مامۆستا و موعه‌للیمی ئەوان بوو له دی‌دا.

سه‌دیه‌سه‌وور لاویکی قسه‌خۆش و پیتۆل و وریا بوو و ئەمن زۆرم خۆش‌ده‌ویست. ئەویش لێم درپۆنگ بوو و سلەه‌ی لێده‌کردم! دوا‌ی ماوه‌یه‌ک زانیم که میرزا سه‌دیق یه‌کیک بوو له ئەندامانی دلسۆزی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و ئەمن که نووسەر و ده‌بیر و رازداری ئاغاواته‌کان بووم، بۆیه لێم ده‌سلە‌مییه‌وه که مه‌بادا بیناسم و چلۆنیه‌تی بیر و باوه‌ری بدرکێنم.

مه‌به‌ست له گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌هاتی خۆم ئەوه‌یه: ئەگەر بیره‌وه‌ری یاری‌دمم بکا، ناوی که‌سانیک دێته‌ گۆڕئ که هه‌ریه‌ک به‌ جۆریک له هه‌لکه‌وته‌کانی پۆژگاری ژیانمدا شوینه‌واریکیان له سه‌ر بیر و هه‌ستی نه‌ته‌وه‌خوازی من داناوه. هیندیکیان تۆزیک بوون له به‌سه‌ره‌هاتی پۆژ و پۆژگاری کورد و هه‌ریمی کوردستان. بۆ ئەوه‌ی بیر و باوه‌ری سه‌دیه‌سه‌ووری مامۆستای منداله‌کان بۆ لای ویست و خواستی خۆم رابکێشتم، شیعر و هۆنراوه‌ی کال‌و‌کرچی خۆم بۆ ده‌خوینده‌وه. زۆری پێخۆش بوو و گه‌شه‌ی پێده‌کرد. میرزا سه‌دیق له کاتی چوونه‌وه‌کانی بۆ شاری مه‌هاباد، هه‌ست‌وخوستی منی به‌ هاوپارزه‌کانی له کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) راده‌گه‌یاند و بێ‌ئ‌هوه‌ی بۆخۆم تێبگه‌م چ‌باسه، تاقم و ده‌سته‌یه‌ک له لاوه‌کانی مه‌هابادی که ده‌مناسین و ده‌یانناسیم، زۆریان پێز بۆ داده‌نام و به‌ ده‌ورو به‌رمدا ده‌هاتن و ده‌یان‌دۆزیم.

چۆن بوومه ئەندامی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و چۆنم ناسین

یه‌کیک له ئاشناکانی برایم‌ئاغای قاره‌مانی له مه‌هاباد، ئاغای «عه‌بدو پرهمانی که‌یانی» بوو که دووکانی کووتال‌فرۆشی هه‌بوو و سات‌وسه‌ودا و ئال‌وو‌یژی له‌گه‌ل ئەو ب‌نه‌ماله‌یه زۆر پته‌و بوو. به‌و هۆیه‌وه له‌گه‌ل ئاغای که‌یانی بووینه ئاشنایه‌کی ن‌زی‌ک. زۆر پۆژان ده‌چوو‌مه دوو‌کانه‌که‌ی. ئەم هات‌و‌چۆیه‌ی من و ئاغای که‌یانی درێژه‌ی کێشا و سامی هه‌ردوو‌کمان بۆ ده‌رب‌پ‌ینی هه‌ستی ده‌روونمان تێکشکا‌بوو. به‌ هۆی ئاوال و هاوپارزه‌کانی دیکه‌م

لېم ھالى بېۋو كە ئاغاي كە يانى يەككە لە ئەندامە بىنەپەتتە كەنى كۆمەلەي (ژ.ك). بۇ نىشان دانی بىر و باۋەپى خۇم، چەند ھۇنراۋەي نەتەۋەيى و مىللى خۇم بۇ خۇندەۋە و چاۋەپى ھەلۋىستى بۈۈم لەۋ بارەيەۋە. با لېرەدا ئەۋەش پۈۈن بىكەمەۋە كە ئەندامانى كۆمەلە ھەتا ماۋەيەكى زۆر بىر و باۋەپىان بە ئاغاۋاتە كەنى وابەستە بە كۆۈمەت نەبۈۋ. ئاۋا ماينەۋە ھەتا پۇژىكى ئاغاي كە يانى كۈتى: «كاك نوۋرى سىبەينى لاي ئىۋارى ۋەرە دوۋكانى پىكەۋە بۇ گەشتىك دەچىن بۇ لاي «باغى سىسە» كە جىگاگەشتى ئىۋارانەي خەلكى شارىيە. «باغى سىسە جىگايەك بو لە نىزىك پرىدى ئىستا لە قەراغ شارى. باغ و دارستانىكى سايەدار بو لە كەنارى جۇمى. سەياحەتگايەك بو كە ئىۋاران كاسپىكار و بازارى و كارمەندانى ئىدارى دەچۈنە ئەۋ جىيە. چەند قاۋەخانەي ھاۋىنەكەپرىان تىدا ھەلبەستبۈۋ و خەلك لە بن نىسىي داراندا دادەنىشتن و قلىانيان دەكىشا و چاپان دەخۋاردەۋە.

لاي ئىۋارى و لە كاتى دىارى كراۋ، لەگەل ئاغاي كە يانى چۈۋىنە ئەۋ باغە. دۋاي يەكەدۈۋ سوۋپ بە لاپەلەي داراندا، دىتم دوۋكەس لە قەراغ جۇمى لە سەر كورسى بەرامبەر بە يەك دانىشتبۈۈن و چاپان لە پىش داندرابۈۋ. يەكيان پىاۋىكى دەنيۋەچۈۋ و ھىندىك لەپ و لاۋاز بوۋ. ئەۋى دىكەشيان لاۋىكى جىئەل و جوانچاك كە بۇشناغى و لاۋى لە سەروسىماي دەبارى.

كە ئىمەيان دىت، ھەردوۋكىان پىكەنن و كۈتيان: «ئاغاي كە يانى، زۇرت چاۋەپى نەھىشتىنەۋە و ئىمەش ھىندە نابى ھاتۈۋىن و چايەكانمان ھىشتا سارد نەبۇتەۋە، فەرموۋن و لەۋ كەنار ئاۋە لە لامان دانىشتن.» چۈۋىن و لە لايان دانىشتىن. ئاغاي كە يانى كۈتى: «كاك نوۋرى ئەۋ پىاۋە مامۇستا مەلا «قادىرى مودەپرىسى» يە و ئەۋەش كاك «دەلشادى رەسوۋلى» يە. ھەردوۋكىان ئەندامى كارامە و دىسۆز و پۈۈناكىبرى حىزبەكەمان، كۆمەلەي (ژ.ك)ن و ئەندامى بىناغەدارپۇژن. ئەمەن پىشتىر باسى تۇم بۇ كرىۋون و تۇم پىناساندوۋن. ئەۋان دەيانئەۋىست لە نىزىكەۋە پىكەگەين و بۇ ھەمىشە تىكەگەين.»

دۋاي تۇخۇش و منخۇشى كوردانە، دىلشادى رەسوۋلى كۈتى: «كاك نوۋرى لەپىش ئەۋەي دا مامە كە يانى بىتپىشكى و ساغت كاتەۋە، كاك سەدىقى خاتەمى كە لە دىي خۇتان مامۇستاي مىندالانە، ئەتۈي بە ئىمە ناساندوۋە و بىرورپاي

تۆی بۆمان شی کردۆته‌وه. مامه که‌یانی و مامۆستا مه‌لا قادری موده‌پرپرسی که هه‌ردووکیان پسپۆپی حیزبه‌که‌مانن، لایان وایه به‌بیر و باوه‌پرپرسی پاک‌ی که هه‌ته و هه‌لکه‌وتی زهمانی و مه‌کانی ژیان و شیوه‌ی به‌یانت، ده‌توانی ئەندامی‌کی کارامه و پر سه‌مه‌ری بی و له‌پێی پیشکەوت و گه‌شه‌دارکردنی حیزبه‌که‌مان، له‌شار و دێدا ئەندامی‌کی دلسۆز بی..»

مامۆستا موده‌پرپرسی کوتی: «کاک نووری ئەتۆ له‌هه‌لومه‌رجی‌کی وادا هه‌لکه‌وتووی که ده‌توانی به‌هونه‌ر و قه‌لهم و بیرى پروناکی خۆت، خزمه‌تی گه‌وره و گرینگ به‌«کۆمه‌له» بکه‌ی و به‌و هۆیه که نووسه‌ری ئاغاواته‌کانی، ده‌کرێ له‌شار و دێدا، بۆ په‌ره‌پێدانی ئیش و کاری نیشتمانه‌که‌مان، گوندنشینه‌کێن پروون که‌یه‌وه و هه‌ست‌وخوست و ئاکار و کرداری فێئۆدال و ئاغاوات و عه‌شیره‌ته‌کانت له‌به‌ر چاو و زه‌ینی ئەندامه‌ دلسۆزه‌کانی «کۆمه‌له» پروون که‌یه‌وه. ده‌بی ئەوه‌ش بزانی که مه‌هابادییه‌کان بیرمه‌ری تال و سوێریان له‌پا‌بردووی خۆیان له‌ده‌ورانی «عه‌شیره‌تگه‌ری» و «خان‌خانی دیوه»، به‌تایبه‌ت که له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌هۆی داگیرکرانی ئێران له‌لایه‌ن ده‌وله‌ته‌هاو‌په‌یمانه‌کان، شیرازه‌ی حکومه‌تی ناوه‌ندی پسابوو و عێل و عه‌شیره‌ته‌کانی ناوچه، به‌چه‌کداری خزا‌بوونه مه‌هاباده‌وه و هه‌ر ده‌سته و تایفه‌یه‌ک مزل و مالیکی بۆخۆی دیاری کردبوو و ده‌ترسان سه‌رب‌یزێوه‌کانی عیلات به‌تالان‌و‌ب‌پ‌رۆ، پا‌بردووی تال دووپات که‌نه‌وه. هه‌ر ئەو تێبینی و به‌رجه‌وه‌ندییه‌ بوو که پرووناکبیران و لاوانی مه‌هابادی هێنا‌بووه سه‌ر ئەو بیر و باوه‌ر که لهم هه‌ل و ده‌رفه‌ته‌ت و بۆشایی‌یه‌دا، بۆ دوو مه‌سه‌له‌ی گرینگ که‌لک و ده‌رگرن.

یه‌کیان جوولانه‌وه و هاندانی کۆمه‌ل بۆ پیکه‌ینه‌انی هه‌ستی نه‌ته‌وه‌یی و بزووتنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ له‌پێی ئامانج و ئاواتی له‌میژینه‌ی کورد و کوردستانی یه‌کگرتوو و دووه‌میان، ئاماده‌یی و چالاکی هی‌زی گه‌نج و لاوه‌کان و چینی نیشتمانه‌پرور، بۆ به‌ره‌ره‌کانی له‌گه‌ل سه‌ره‌رپۆیی و بی‌به‌ندوباری که‌له‌وه‌کێشان و هه‌له‌په‌رستان، که نه‌یه‌لن شیوه‌ و په‌وشتی شووم و ناحه‌زی زۆرداره‌کانی پا‌بردوو، له‌مه‌هاباد و هه‌ری‌می‌دا سه‌ره‌له‌دا و بژیه‌ته‌وه. ئەو ده‌سته‌پیاو و لاوانه‌ی مه‌هابادی که هات‌بوونه سه‌ر پێی پاسته‌قینه‌ی ژیان و ژیا‌نه‌وه، وه‌کوو په‌روانه له‌ده‌وری شه‌می پروناکی «پیشه‌وا»ی نه‌مر «قازی

مه‌مه‌ده» هالابوون که وه‌ک دالده و پشتیوانی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و ابو له مه‌هاباد. مامۆستا موده‌پرپرسی کوتی: «داخه‌که‌م ماوم نه‌ماوه و ناتوانم ئه‌وه‌ی ده‌یزانم له‌ باره‌ی تالی و تووشی ده‌ورانی ده‌ربه‌گی و زۆرداری له‌ پابردوودا، بیلیم و بینووسمه‌وه.»

بیمه‌وه سه‌ر جوابه‌که‌ی خۆم، کوتم: «مامۆستا ده‌رسه‌کانم په‌وانه، پێچکه و پێبازه‌که‌شم عه‌یانه». مامۆستا کوتی: «کاک نووری ده‌سنوێژت هه‌یه‌؟» کوتم: «مامۆستا ئه‌وه‌ قه‌راغ چۆمه، که‌ ئاو هه‌بی، ته‌یه‌موم به‌تاله‌.» گورجیک هه‌ستام و ده‌سنوێژم شوش و هاتمه‌وه لایان. نوێژی شیوان بوو. سه‌یرانچی ورده‌ورده‌ به‌ره‌و شار ده‌بوونه‌وه. له‌ گۆشه‌یه‌کی ئارام و بێده‌نگی باغی سیسه، چوارکه‌س وه‌ک «عه‌ناسوری ئه‌ربه‌عه‌»، سه‌ریان پێکه‌وه نابوو و گهرمی وتووێژی خۆیان بوون.

مامۆستا کوتی: «کاک دلشاد بۆ راماو؟» کاک دلشاد ده‌ستی به‌ باغه‌لی‌داکرد، قورئانیکی چکۆله‌ی هیناده‌ر و ماچی کرد و له‌ پێشی دانام. کوتی ئه‌و چه‌ند به‌نده‌ی له‌و کاغه‌زه‌ نووسراوه، بیانتی و سویندیان بۆ بخۆ. وه‌ک له‌ بیرم مابی ئه‌مانه‌ بوون:

۱- خه‌یانه‌ت به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد نه‌که‌ی.

۲- هه‌ول و کۆششت بۆ سه‌ربه‌خۆیی کوردستان بی.

۳- هه‌یج رازیکی پێکخراوه، نه‌ به‌ زمان و نه‌ به‌ قه‌لم و نه‌ به‌ ئیشاره، ئاشکرا نه‌که‌ی.

۴- هه‌تا کۆتایی ژیان هه‌ر ئه‌ندام بی.

۵- ته‌واوی پیاوانی کورد به‌ برا و ژنانی کورد به‌ خوشکی خۆت بزانی.

۶- بێ ئیزنی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک)، نه‌بی به‌ ئه‌ندامی هه‌یج پێکخراوه و ده‌سته‌یه‌ک. له‌ دوايه‌ ده‌فته‌ریکی له‌ باغه‌لی‌ ده‌رهینا، وادیار بوو ناو و ژماره‌ی ئه‌ندامه‌کانی تی‌دابوو، ژماره‌ی ۸۵ لی‌نووسی. له‌ پاشان کوتی، ئه‌ندامه‌کانی کۆمه‌له‌ هه‌رکام ده‌بی ناوی نه‌ینییان هه‌بی! ناوی نه‌ینی تۆ له‌ کۆمه‌له‌دا ده‌بی «عه‌تری» بی. ده‌مه‌ه‌وێ ئه‌تۆ هه‌میشه‌ بۆنی عه‌تری نیشتمان‌که‌مان بی. مامۆستا موده‌پرپرسی و ئاغای که‌یانی پێکه‌نین و کوتیان: «یاخو نیشتمان‌که‌مان به‌ بۆنی

عهتری ئهم لاوانه ، بۆ ههمیشه به پهنگوبۆن بئ. ههستاین و وهک جیژنه پیرۆزه یه کترمان له باوهش گرت و پرووی یه کترمان ماچ کرد.

یهک یهک سهیرانکه که بهر وه شار دهگه رانه وه و به لامان دا تیده په رین ، پهنگه لایان وابووبی ئیمه مهستین! داخه کهم لییان حالئ نه بوو که ئیمه مهستی ویست و خواست و ههستین. بهر وه شار گه راینه وه و ههراکام بهر وه ماله خۆمان جوئ بووینه وه ، بهلان ئهمن ئه وه نه بووم که جوو بووم ، گۆرا بووم ، ئینسانیک دیکه بووم. باریکی قورس له سهراشانم سهنگینی دهکرد ، پیم وابوو باری ئه مانه تیکی گرینگم هاویشتۆته سهراشانی خۆم. بهلان شاییم به خۆم بوو که له پئی ئامانج و ئاواتی نهته وه و نیشتمانیک تیی دا خولقاوم و تیی دا ژیاوم و ههنگاواویژ بووم و فیڕی واته و له هجه و راویژ بووم ، شیاوی ئه وه یه له ریگی دا بهرم و له پیی دا سهرا دانیم.

دیمه نی ولات و سیمای نهته وه له بهر چاوم گۆرا بوو ، بێگانهم نه ده دی ، هه مووی ئاشنا بوو. بئ وه فاییم نه ده دی ، هه موو شت له زهینم دا باوه پ بوو ، به قا بوو. جوزئیک بووم له کوللیک و کوللیک بووم که له ئه جزای خۆم دا بلاو ده بوومه وه. شوان ، گاوان ، مه لا ، مجیور ، سه پان و وهرزیڕ ، ببوونه ریشه ی داریک که به هه موویان بهرگ و بهر و بالایان به خیو ده کرد. له شار و له دی ، هه موو له پئی نیشتمان دا ، له پییش چاوم هاوچه سه م و هاوچه یمان بوون و ئه وهش شتیکی دیاره بوو چونکه ته نانه ت به شیکی زۆر له ئاغات و مالیک و عه شیره کان ، ببوونه ئه ندامی کۆمه له ی (ژ.ک) کوردستان.

له ئیراق و تورکیا و سووریا شرا نوینه رهکانیان ده هاتن و مهراومه ی کۆمه له بیان وهر ده گرت و ده جوونه وه و ئه رکی ئه ندامه تی خۆیان به جی دینا. له لای برایم ئاغای قارهمانی ، زیاتری پۆژه کان له مه هاباد بووین. ئهمن ماوم بوو له گه ل ئه ندامانی حیزب (کۆمه له) و هاو پاره کان هاوکاری بکه م و له م باره وه گیر و گرتیم نه بوو. ئازاد ده گه رام و ئه رکی ریخراوه یی خۆم به ریوه ده برد.

چوون بۆ ته ورێز و پێشهاتیک چاوه پروان نه کراو

وهک له پییش دا ئاماژم پیکرد ، حکوومه تی ناوه ندی بۆ ئه وه ی تیکه لاوی خۆی له گه ل خه لکی کورد نه پسینی ، گه لاله ی کۆپینی قهند و شه کر و کووتالی

دامەز راندبوو، تا لە پىي ئاغاۋات و مالىكەكان ئەو ئامانجەي وەدىيى و ھەركەس بەپىي نفوسى دىھاتەكەي، بچى و لە تەۋرئىزى وەريگرى. مەبەستى ئەو بوو كە ئاغاۋات و عەشاير، لە تەۋرئىز، تىكەلىيان لەگەل ئىدارات و دەۋلەت تىكەنچى، چونكە ئەۋكات ئەرتەش و سىپا و ئوستاندار و ئىدارات لە تەۋرئىز، لە سەر كارى خۇيان مابوون.

بۇ ۋەريگر تى قەند و شەكر و كوونالى كۆپىنى، لەگەل برايم ئاغا و دوو كەس لە بنەمالەي قارەمانى، چووينە تەۋرئىز. لە ۋات و چۆيانەدا ھىندىك ئاكار و كەدەوم دەدى كە بۇ گىرەنەۋە نابى. ماۋەيەكى زۆر ماينەۋە و زۆرىك لە كەسانى عىل و عەشايرى دىكەش ۋەك ئىمە مابوونەۋە و ئىدارەي قەند و شەكر، زىاتر دەستى دەستى پىدەكردن و مەحتەلى دەكردن و بە سبەينى و دووسبەي، پۇژەھا لە تەۋرئىز دەمانەۋە.

ئەم پىشھاتە بۇ گىرەنەۋە دەبى: پۇژىك برايم ئاغاى قارەمانى پىي كۆتم: «مىرزا، واباشە نامەيەك بۇ فەرماندەي لەشكر بنووسى و پىشەينەي خزمەتگوزارى عىلى قارەمانى كە شان بەشانى ئەرتەشى شاھەنشاهى لە دەۋرانپشتى سنوور كە لە ھەموو ھەلەكەۋتەكانى دەۋراندا بەجىيان ھىناۋە، ۋەبىر بىنەيەۋە، لام وايە فەرماندەي لەشكر دەستوور دەدا كە ئىدارەي قەند و شەكر، ھىندەمان ئەۋرۇ و سبەينى پىنەكا.» لە ۋاتەشدا پەئىسى ستادى ئەرتەشى تەۋرئىز، سەرھەنگ «ۋەرەھرام» بوو كە لە پىشدا پەئىسى ستادى تىپى مەھاباد بوو. ئاغاينى عەشاير و عىلاتى يەك بەيەك دەناسىن. ئەفسەرىكى وريا، پوۋەلماۋو و بى پىچانەۋە بوو و ئەۋەي بە دالىدا دەھات ۋەسەر زمانى دەكشا. (ۋەرەھرام لەدوايە بوو بە سبەھبود و دواتر بوو بە سىناتۆر و لە سالى ۱۳۵۷ كەردىانە ئوستاندار لە ورمى و لە توندى دەۋرانى بزووتتەۋەي شۆرشى گەلانى ئىراندا، سەفەرىكى ھاتە مەھاباد كە خەلك رىزىكىيان لىنەگرت. ھەر ئەۋەش بوو بە ھۆي لاچوونى لە ئوستاندارى و ھاتەۋە تاران و لە دۋارۋژەكانى پۇژىمى شاھەتى، ئەۋىش و پىرئى ئەمىرانى ئەرتەش، ھەلات بۇ ھەندەران.)

شەۋى دانىشتەم و بەپىچەۋانەي ئارمان و ئامانجى خۆم، نامەيەكى شاپەرەستانەم لە لايەن عىلى قارەمانىيەۋە، بۇ سەرھەنگ ۋەرەھرام، پەئىسى

ستادى ئەرتهشى تەۋرىز نووسى. برايمئاغا بە ئاۋى سەرۋكى عىل و ئەۋانى دىكەش مۇريان كرد و دام بە ئاغاي قارەمانى. برايمئاغا كوتى: «هەلىگرە با پىتتې. سبەينى ھەموومان پىكەۋە دەچىنە ستادى لەشكر و بۇخۇت نامەكە بدە بە سەرھەنگ.» بۇ سبەينى، برايمئاغا و دوو كەس لە خزمەكانى چووينە دايرەدى ستادى لەشكر و دواى خۇناساندن و ئىجازەدى ئاجودان، چووينە لاي سەرھەنگ ۋەرەھرام. لەو ھەلومەرچەدا دەۋلەت و ئەرتهش، پىز و حورمەتتىكى زۇريان بۇ عىلات و عەشائىرى كورد دادەنا و لە ھەموو چەرخ و خولىكى دەوراندا ئەۋانسان بە ئىلجىر و پارتىزانى گىانباز دەژماردن و ھەتا ھىنانەگۇرى «ئىسلاھاتى ئەرزى» و ھەلۋەشانى سىستىمى ئەرەباب و پەيتى، عىلات و عەشائىر لە ھەموو مەلبەندىكدا، راگر و پاسەۋانى نىزامى شاھەنشاهى و ھۆى دەوام و مانەۋى ئەو پىزىمە بوون لە مېژوۋدا.

كاتىك چووينە ھۆدەى سەرھەنگ ۋەرەھرام، زۇر بە پروخۇشى و شادمانىيەۋە لەگەلتمان پروبەروو بوو. دواى چاكوخۇشى و ئەحوالپىرسى سەبارەت بە چلۇنايەتى و حالوبالى ۋلات پىرسىارى كرد. ئاغاي قارەمانى كوتى: «جەناب سەرھەنگ ئىمە ماۋەيەكە بۇ ۋەرگىرتنى بەشە كۆپىنى خۇمان و پەيتەكانمان لىرە ماۋىنەۋە.» ئەمن نامەكەم لە پىش دانا و خويندىيەۋە و كوتى: «دەى ئاغاي قارەمانى، باس و خەبەرى مەھابادەكەت چىە؟ حىزب و مىزبان چ دەكەن و دەللىن چى؟ سەرەخۇيى خۇيان كەنگى رادەگەيەنن؟»

ئاغاي قارەمانى كوتى: «جەنابى سەرھەنگ ۋەك لە پىشدا عەرزىم كرى، ئىمە ھەۋتوۋىەك زىاترە لىرە گىرمان كىدوۋە. پەيت و دىھاتىيەكان زۇريان بۇ ھىناۋىن و پىيان ۋايە ئىمە كۆپىنمان ۋەرگىرتوۋە و بەشى وانمان نەداۋە و خوارىۋومانە. جەنابى سەرھەنگ ئەو ھەرا و ھەللايەى كە دەستەيەك جەۋان و لاۋى دىنانەدىۋى مەھابادى سازيان كىدوۋە، دىھاتى و ئاغاۋاتەكان لىيان بىخەبەرن و كاريان بەو بگرەۋبەردانانە نىە. جەنابى سەرھەنگ، دىھاتىيەكانمان زۇر پاك و خاۋىن و خوداناسن و پىيانۋايە ئەۋەى پروسەكان دەللىن و دەيكەن، موسلمانانە و خوداناسانە نىە.» ھەرچەند قسەكانى ئاغاي قارەمانى، ۋلامى پىرسىارەكانى سەرھەنگ نەبوو، بەلان زەينى سەرھەنگى

بەرەمە چىن و توۋىژىكى مەلەبەند پاكىشا كە كەينەۋىيەنەيان لەگەل سىياسەت و كىرەمەۋى پووسەكان نىيە و ئەۋانىش ۋەك ئاغاۋات و عىل و عەشائىر ، خۇشيان لە ھەنگاۋەكانى پووسان نايە لە ئىران.

لەو دەمەدا ئاجودانى سەرھەنگ ھاتە ژوورئ و دۋاى ئىحترامى نىزامى كوتى: ئاغاي قاسم ئاغاي ئىلخانىزادە ، ۋەختى لە جەناب سەرھەنگ دەخۋازئ. سەرھەنگ كوتى: بلى فەرموو بىتە ژوورئ.

شەپەندەۋو كە قاسم ئاغاي ئىلخانىزادە (موھتەدى) و سەرھەنگ

قاسم ئاغاي ھاتە ژوورئ. دياربۇو پىشتىر ناسياۋى و ئاشنايەتتەيان بىكەۋە ژۇر بوۋە. سەرھەنگ لەبەرى ھەستا و دەستى لەگەل دايەۋە و لە تەنىشت خۇى دايىنا و كوتى: «قاسم چەندىكە ھەر ناتىبىم و لىمان ناپرسى!» قاسم ئاغاي كوتى: «جەناب سەرھەنگ چەند رۇژىكە لە تەۋرىز ماۋمەۋە و گىروگرفتى خانەۋادەگى و كارى دىكە ماۋەى نەدەدا بىمە خزمەتتان. لە لايەكى دىكەۋە كارى بەشە كۆپىنى مالىك و پەيت ۋاى بەخۇيەۋە خافلاندىۋم كە نەپىژاۋمە سەر ۋەزىفەى گرىنگم كە دىدارى جەناب سەرھەنگە.» سەرھەنگ كوتى: «دوئىنى، پىرئ، يان لەو پۇژانەدا چۈيەۋە مەھاباد يان لەۋى نەۋوئى؟» قاسم ئاغاي كوتى: «جەناب سەرھەنگ بۇچى ۋام دەپشكنى؟ كۆتم خۇ نىزىك ھەۋتۋىيەك دەپئ لە تەۋرىزم.» سەرھەنگ كوتى: «بۆيەت دەپشكنم ، ئاگادارى پەيتاپەيتاى حىزبى دىموكراتى كوردستانى تۆ ، دوئىنى ۋەدەركەۋتۋە و ئەۋرۇ بۇ منيان ھىناۋە ، بە ئىمزاى ھىندىك لە پىاۋماقۋولانى مەھابادى و ئىمزاى تۆشى پىۋەيە!» دەستى بىرد و كەشەۋى مىزەكەى كىردەۋە و ئاگادارىيەكى دوۋرەپۇژى ھىنادەر و كوتى: «ئەۋەش ئىمزاى قاسم ئاغاي ئىلخانىزادە و ئەۋانى دىكە!»

ئىمە پىمان سەير بوۋ ، دوئىنى ئاگادارى بلاۋ كراۋەتەۋە ، ئەۋرۇ لە لاي سەرھەنگە. قاسم ئاغاي كوتى: «جەناب سەرھەنگ ئاگام لەو ئاگادارىيە نىيە و ئەمىنىش ئىمزام نەكردۋە.» سەرھەنگ بىرپىك بە توۋرەپەيەۋە كوتى: «قاسم ئاغاي ئەتۇ كارەكانت ژۇر ناخەزن ، كىردەۋەت لە ناۋچەدا ژۇر نالەبارن. قاسم ، ئەمەن لەبەر حورمەتى ئەۋ پىاۋە پىدئىسپى و عالم و زانايانەى دىپۋكرى ، كە «حاجى بايز ئاغايە»، ھىچم لەگەل تۆ نەكردۋە و پىنەكراۋە ، دىنا ھەتتە و ھەلەى تۆ

له ناوچه‌دا جی‌گای چاوپۆشی نه‌بوو. «قاسم‌ئاغا کوتی: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ ده‌لیم نیزیک هه‌وتووێه‌ک ده‌بی لیرم و ئه‌وه‌ش نه‌ ئیمزای منه و نه‌ ئاگاداری ئه‌و نووسراوم.» و ده‌ره‌رام کوتی: «قاسم بۆ ساغ‌کردنه‌وه‌ی داوای خۆت ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی، وه‌ک هه‌واڵی دوا‌یین سه‌فه‌ری باکوێه‌ت له‌ پۆژنامه‌کان‌دا و ده‌رۆخسته‌وه‌، هه‌رواش بی‌خه‌به‌ری خۆت له‌و ئاگادارییه‌ و بزووتنه‌وه‌ی ناحه‌زی حیزبی دیموکرات له‌ باره‌ی جه‌علی ئیمزای خۆت و ده‌رۆ بخه‌وه‌.»

قاسم‌ئاغا کوتی: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ چاک بوو بۆخۆت و ده‌بیرت هی‌نامه‌وه‌، له‌ سه‌فه‌ری ئاخ‌ری‌دا که‌ هی‌ندیک‌یان له‌ سه‌رانی کورد بۆ باکوێه‌ بانگه‌یشت کردبوون، هی‌ندیک له‌ پۆژنامه‌کان بلاویان کرده‌وه‌ که‌ قاسمی ئی‌لخانی‌زاده‌ش له‌و بانگه‌یشته‌دا به‌شدار بوو. ئه‌و ته‌شقه‌له‌شیان هه‌ر ئاوا پیکرم و بۆخۆشت دیت له‌ پۆژنامه‌کانی «که‌یه‌ان» و «ئی‌تلاعات»‌دا و ده‌رۆم خسته‌وه‌. ئه‌وه‌ش درۆیه‌کی دیکه‌یه‌ به‌ به‌ژنی منی ده‌بړن.» سه‌ره‌نگ پیکه‌نی و کوتی: «قاسم (جواب کلوخ‌اندان را سنگ است)، ئه‌تۆ ده‌توانی ئه‌وجاریش درۆزنان و ده‌رۆ بخه‌یه‌وه‌ و ئیعتباری خۆت له‌ لای ده‌وله‌ت نیشان بده‌یه‌وه‌.» قاسم‌ئاغا کوتی: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ، وه‌ک ده‌لێی واده‌که‌م.»

ئاغایانی قاره‌مانی هه‌موو بێ‌ده‌نگ و کړومات بوون. هه‌ستی هاوئه‌ندامی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) هانی دام هاوارم لێ‌په‌یدا بی، چون کۆره‌کانی حاجی بایزئاغا هه‌موویان ئه‌ندامی کۆمه‌له‌ بوون و به‌کرده‌وه‌ و بزووتنه‌وه‌ی خۆیان له‌ پێ‌ی پێشکه‌وتی ئامانجی کۆمه‌له‌ له‌ شار و دی‌دا، نیشانیان دا‌بوو ئه‌ندامیکی دلسۆز و نه‌به‌زن. کوتم: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ ئیمه‌ هه‌وتووێه‌ک زیاتره‌ له‌ ته‌وریزین، لام وایه‌ قاسم‌ئاغا له‌ پێش ئیمه‌ش‌دا لێ‌ره‌ بووبی؟» ئاغای قاره‌مانی کوتی: «په‌نگه‌ قاسم‌ئاغاش وه‌ک ئیمه‌ گیرۆده‌ی وەرگر‌تی به‌شه‌ کۆپین بی.» سه‌ره‌نگ به‌وه‌ی پیکه‌ات که‌ قاسم‌ئاغا له‌ پۆژنامه‌یه‌ک‌دا، ئیمزای ئه‌و ئاگادارییه‌ و ده‌رۆ بخاته‌وه‌، که‌ و ده‌رۆی نه‌خسته‌وه‌. له‌ دوا‌یه‌ سه‌ره‌نگ کوتی: «ئاغای قاره‌مانی له‌ بن ئه‌و نامه‌ی نووسبو‌تانه‌، بۆ ئی‌داره‌ی قه‌ند و شه‌کر ده‌نووسم، به‌زوویی داوای ئی‌وه‌ جیبه‌جی بکه‌ن.» که‌ ئه‌وه‌ی گوت، ئیمه‌ هه‌ستاین برۆین. قاسم‌ئاغاش به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ کوتی: «جه‌ناب سه‌ره‌نگ ئه‌منیش و ده‌ره‌که‌وم، ده‌چم

دروودە لەسان دەكووژىنمەو.» ديار بوو لەگەڵ سەرھەنگ پيشينهى ئاشناى و دمەقەريان زۆر پىكەوہ بووبى.

مالاواييمان كرد و ھەر وەدەر كەوتىن ، برايم ئاغا كوتى : «بەراستى ئيمزاي تۆيان جەعل كردووه؟» قاسم ئاغا بە پىكەنينەوہ كوتى : «برايم ئاغا ئەگەر كرىيىتيان بە چاكە كرىوويانە قەيدى ناكا ، ئەمنيش سەبنى زوو دەپۆمەوہ ، خودا دەزانى لەگەڵ وەرەھرام كەنگى يەكتر دەبينينەوہ ، ئەمنيش ئەو كارە چاكەى ئەوان ناشۆمەوہ .

ئەو ھەلەكەوتە نيزىك ۶۰ سالى لى پادەبرى ، برايم ئاغا و قاسم ئاغا ھىچيان نەماون ، ھەردوو كيان بوون بە حاجى و سالتەكانى ژيانيان مەردانە بردە سەر . قاسم ئاغا تا بلى كورد و نەتەوہ خواز بوو و لە ئەندامانى شياو و لىھاتووى كۆمەلەى (ژ.ك) بوو . برايم ئاغاى قارەمانى كە ئەويش بوو بە حاجى ھەتا بلى پياويكى راست و دروستكار و عىلخواز بوو و مەردانە ژيا و ئابروومەندانە سەرپەرەستى عىل و بنەمالەى قارەمانى دەكرد . ئەوان مەزنەپياوان ئىستا من و نيزىكانيان بەجى ھىشتووہ ، ھەردوو كيان لە خاك خزيون ، بەلان لە نەتەوى نەبەزيون ، پەوانيان شاد بى .

كوا دەبى شەرىكى دز و پەفيقى قافلە بى؟

غەم و پەژارە و كەسەرىكى زۆر ، دل و دەروون و بىروپاى داگرتبووم . بۆخۆم لە خۆم دەپرسى ، ئەمنىكى دلسۆز و سوپندخواردووى كۆمەلەى (ژ.ك) كە دەبى بەپىي سوپنديكى خواردوومە ، خەيانەت بە نەتەوہى كورد نەكەم ، نە بە قەلەم ، نە بە زمان و بەپىچەوانەى ئاوات و ئامانجى گەلى كورد نەبزوومەوہ؟ چۆن دەبى ئىستا لە پىناوى وەرگرتنى قەند و شەكر و مەسلەحەتى دەولەتىدا كە خەلكى پىفريو دەدا و دەيانخافلىينى ، لە پيش بارەگای نەتەوہىدا بە كپنۆشەوہ بدويم و بنووسم؟ ئەگەر وەك سەدىقەسوورى خاتەمى مامۆستا و موعلەلیم بام ، مندالان و لاوانى نەتەوہى خۆم لە ئاميزى ئارمانى كوردستانم ھاويشتبان ، چاكتر و حىزبپەسەندتر نەدەبوو؟ ئەورۆ پىويست نەبوو پىي ئەركى خۆم لى بگۆرئ و تووشى ھەتلە و لاپيى بام . نان پەيداكرن و خيزان بەپۆە بردن پىويستە ، بەلان بە ھەموو نرخىك نابى مشتەرى و كپيارى بى . ھاتبوومە سەر

ئەو بیروپرایه ئەگەر لە جێبەجێ بە موعەللیمی دامەزریم و دەرسی بە منداڵان بێم، بێویست ناکا قەلەم بکەمە زوڤنا و هەڵپەپکێی نەیارى پێگەرم دابینم.

لە هەلکەوتى کار و کردەوى خۆم بێزار بووم، ئەویش لە هەلومەرجێکی وادا کە ژن و پیاو، پیر و لاو، زانا و باسەواد و پووناکبیرەکانى مەهاپاد و مەلەبەندى موکریان، لە شاروێرانەوه بگرە هەتا دەشتى «حاجى حەسەن» کە پال وە میانداوێ دەدا بوونە ئەندامى کۆمەڵەى (ژ.ک) و لەگەڵ پیرانشار و شنۆ و لاجانى لە پێى ئارمانى نەتەوه‌ییدا گيانباز و لە خۆبورەدون.

لە حالیکە حیزبى دیموکراتى کوردستان پۆژبەرپۆژ پایە و بناغەى خۆى بۆ دامەزراندن و پتەوکردنى بنچینەى ئازادى کوردستانى سەرەخۆ دادەپێژێ و بوختەى دەکا، بەداخەوه تاقمێک لە عێل و عەشیرەتەکانمان بۆ وەرگرتنى قەند و شەکرى کۆبینى، تەوڕیزیان کردۆتە مەکوگە و سەرکاریان لەگەڵ دامودەزگای دەولەتى و ئەرتەش (هێزى لەشکرى حکومەتى) تیکەڵاندوو؛ تەنیا ئاغاىانى قارەمانى نەبوون بەلکە تەواوى مالیک و ئاغاوات و عێل و عەشیرەتەکانى ولات لەو رێبەدا هاوھەنگاو بوون. ئەو جۆرە بزووئەوانە مەسەلەى دووبەرەکی و لێک جیای لە سیمای هەرێمدا دەخاتە بەرچاو و نیشانى دەدا. ئەو بوو کە من لەو نێودا خۆم بە غەریبەیک دەزانى کە پێگای خۆم لێ گۆرابوو، قەلەمى من دەبوو لە پێى ئاوات و ئارمانى هاوڕاز و هاوبازەکانم بگەڕێ و بنووسێ و بدوێ.

دەلێن: خدا گر بە حکمت ببندد درى بە رحمت گشاید در دیگرى

لەو سەرەوبەندەدا بوو کە پیاویک لە ئاشنایانى کۆن و خانەوادەگى کە مالى لە دێى «شیخالى» بوو، بە میوانى ھاتە مالى. دواى بەخێر ھاتن و تۆخۆش و منخۆش، کوێ: «راستت دەوێ بە ناوى دیدەنى ھاتووم، بەلان لەو پۆژانەدا لە لای حاجى «حەمەدئاغای حیسامى» بووم کە جوار یان پێنج کوپ و نەوى زەلام و نەخویندەوارى ھەبە، دەیبەویست خویندەوارێکی وەدەسکەوێ و دەرس بە کوپەکانى بێ. ئەمن باسى سەواد و میرزایەتى تۆم کرد و کوتم لە گۆلى، میرزای برايم ئاغای قارەمانییە، زۆرى خۆش دەوێ و بۆ شارەکان ھەمیشە لەگەڵى ھاوسەفەرە و زمان قەلەمىتى. کە ئەوانەم بە حاجى ئاغا گوت، ھەلیپچام و کوێى خدر، بە ناوى دیتن دەبێ بجیبە گۆلى و پێى بێتێ ئەگەر مالى بێتە شیخالى و دەرس بە کوپەکانم بێ، چاکەى زۆر لەگەڵ دەکەم و چاکى

دادەمەزىنىم. جىۋرپى و خانووبەردى خۇش و خاۋىنىم ھەيە. بۇ ئەو سى مانگە زىستانە سى تەغار گەنمى لە ئاشى «خوراسانە»ى بۇ دەكەمە ئارد و بە وشترەكانى خۇم دەينىرمە مەھاباد بۇى بفرۇشن. چاكەى دىكەشى زۇر لەگەل دەكەم، بى و دەرس بە كوپرەكان بلى. خدر ئەو كارم بۇ جىبەجى بكەى، وا دەزانم دىيات داومى. جا نازانم ئەتۇ دەللى چى؟

كاك «خدرى مامئاغا» كەشاۋەزىكى تىروتهسەل و باۋەپىكراۋ بوو و دەمزانى شاتوشوۋتى نىە. بەپاستى كاتىك پوانىمە ئاۋات و ئارمانى خۇم كە لەگەل كار و پىشەى ئىستام يەكترى ناگرنەۋە و دەبى قەلەمى لە بارى نالەباردا دابگىرپ، كوتم: ئەۋە ھەمان دەر كە بە پەحمەت دەيكاتەۋە. پى بە پىستى ئاۋاتم بوو كە لە جىبەك بە شوغلى مامۇستا و موعەللىمى دامەزىم و ئەۋە بى وەدواكەۋتن بۇى ھىنامە پىشنى. كاك خدر چاۋەپى ولامى منە، ئەمنىش چلۇنايەتى گوندى شىخالى و بنەمالەى حاجى ھەمەدئاغاي حىسامى و شىۋەى بەپىۋەچوۋنىانم بە وردى لە كاك خدر پىرسى. لە ھەر بارىكەۋە جۈابەكانى دالخواز بوو، وىدەچوۋ لەۋ ھەلومەر جەى تىدا دەژىم، لە داھاتوۋدا بۇ من جىگەى ھەسانەۋە بى. كوتم كاك خدر دلت ناشكىنم. دواى نەھار لەگەلت دىم بۇ لاي حاجى ھەمەدئاغا، ئەگەر بە دالم بوو و سازىن، ئەۋە مالم دىتە شىخالى و لىت نىزىك دەبەمەۋە.

بەكورتى، لەگەل كاك خدر چوۋمە شىخالى و لەگەل حاجىئاغا سازىن و لە شىخالى مامەۋە و كاغەزم لە ئاغاي قارەمانى نووسى كە ئەمن ھىچ گلەيى يەكم نىە و پىمخۇشە لە گۆلى بىرۇم و بچمە شىخالى. دواى ئەۋە، ئاغاي قارەمانى دوو جارى بەدوۋدا نارىم و نەچوۋمەۋە و ئىزنى دا مالمەكەم لە گۆلى باركەم. لە شىخالىرا ۋەسىلەى راگۈيزتنى مال و خىزانىان نارد بۇ گۆلى و لە سەرماۋەزى ۱۳۲۳، مالم ھاتە گوندى شىخالى تا ۋەكوۋ مامۇستا دەرس بە كوپرەكان بلىم.

كۆچ و كۆچبارىكى دى لە گوندى گۆلى بۇ گوندى شىخالى

خودالىخۇشبوو حاجى «ھەمەدئاغاي حىسامى»، پىاۋىكى گەپاۋە، تەمەندار، موسولمان و لە خواتىرس بوو. گەۋرە و دىنسىپى بنەمالەى «مەعروۋى» يەكان لە عىلى دىبۇكرى بوو. حاجى نۇ كوپى ھەبوو. كوپى

گەۋرەمى «سمايل ئاغا» بوو كە لە دوايە بوو بە حاجى سمايل ئاغا و مالى ھاتە بۇكان. سى كۆر و نەۋەيەك و برازا يەككى لە لاي من دەرسىيان دەخوئىند. لە مانگى سەرماۋەزى سالى ۱۳۲۳ ھەتا كۆتايى خاكەلىۋە ۱۳۲۶، بۇ ماۋە سى سالان لە شىخالى مامەۋە و لە دوايەدا بىرەۋەرى و پروداۋ و پىشھاتى زۆرم لە ژياندا ۋەبەر ھاتن كە ھەركام لەۋ پىشھاتانە، بوو بە خالىكى لەبىرنەچۋى مېژۋوى. لە گوندى شىخالى بوو كە لەگەل كاك «خالىدى حىسامى» (ھىدى) ئىستا و (شىۋاۋ) ئەۋكات يەكترمان ناسى و پىكگەيشتىن و تىكگەيشتىن و گرۋگالى شىئەر و ھۆنراۋەمان دەسپىكرد. بىرۋاپمان لە پىبازى ھەستى نەتەۋەخۋازى و ئارمانى كۆمەلەي (ژ.ك)، يەكترىيان دەگرتەۋە و شەۋق و زموقى گەنجى و لاۋيمان لەۋ پىبازەدا پىشكۋوت و گەشەدار بوو. كاك خالىد ئەۋكات لاۋىكى قىتوققۇز و لەبەردلان بوو و زۆر بە زوۋىسى ئۆگرى يەكتر بوۋىن. ھەردووك ھەستىار و شىت و شەيداي ھەستوخوستى نەتەۋە و نىشتەمانپەرۋەرى بوۋىن. ئەۋكات بە ناۋى (شىۋاۋ) شىئەر و ھۆنراۋە دەنۋوسى كە ئىستا پىي وايە (ھىدى) بۆتەۋە.

بەلان لە نوۋسىنى ئەۋ بىرەۋەرىيە خۇدا پىرسىارىكم لە كاك خالىد بۇ دىتە پىش. كاتىك مام ھىدى بارگە و بنەي پىشەكى «كارۋانى خەيال»ى تىكەدەنا و دەپپىچاۋە، بۆچى ئەمنى لە شىرىن خەۋىدا بەجىھىشتۋە و بەتەننى خۇى دىزىۋەتەۋە، ۋەك پىكەۋە پىبۋار نەبوۋىن و ھاۋدەنگى پۇژگار و شەۋگارى يەكتر نەبوۋىن. ئاخىر ئەۋە نەبوو كە:

ما و مجنون ھەمسفر بودىم و در دشت جنون

او بە مقصدھا رسىد و ما ھنوز آۋارەايم

جا با ئەۋ كەر و بارى راست بى و ئەمنىش جلوبەرم خۋار بى؟

ئەم پىرسىارم لە گۆۋارى «سرو»، لە ژىر سەردىپرى «ھىدى» و «نوۋرى»دا نوۋسىۋە كە لە دۋاى ھۆنراۋە «دەلاسكە»ى خۇم بە دۋاى «ۋرپىنە»ى ئەۋدا دەپرسم: مامە (ھىدى) لە كاتىكدا ئەتۇ (شىۋاۋ) بوۋى و ئەمنىش (غەترى) گۆلانى، لە گوندى شىخالى بە گىرفانى خالى تەپلى شاھەتيمان لىدەدا، لە دىيائى ھومىد و ھىۋادا دەژيان و لە سپارەى ھەلبەست و ھۆنراۋە دەۋاين و پىگەمان شەۋانى ھەينى لە گوندى «قۇرغان» بوو. راۋگەمان داۋىنى «ئالەمەلۋو»

و تىرە شانى «سولتان» بوو. داخو جانئاي بىرەۋەرىت لەو پۈللەت و دىمەنەنە
 ھىچى تىدا ماۋە؟ يان وەكوو كانىيە درۋزنى پۇژگارى من ھەلچۇراۋە؟ ئەمەن
 نەگۇراۋم و نەدۇراۋم، ئەۋەى گۇرايى، ھەرىمە، ھەردە، ولاتە، وىشكەرۋىيە،
 تاپۋىيە، سوورەقاتە. گودىرى خۇم ھەر بۇخۇم، بلقى كەمخايەنى نىۋ چۇم و
 گۇم، ون دەبىم و ھەلدەدەمەۋە، ئەشكەۋتەكۇنم، دەنگ دەدەمەۋە.

ئەم پرتە و بۇللە و بناشت و دەۋنەئاشە، دەروانىتە ئەم سالانەى كە ئىستا
 (ھىدى) لە ھەولير گىرە دەگىرە و «نوورى» بە بى ھەو، لىرەى دەگىرە.

لە مانكى سەرماۋەزى سالى ۱۳۲۳ كە مالم ھاتە گوندى شىخالى، وپراي
 دەرسكوتن بە كورەكانى حاجى ئاغا حىسامى، جارجار سەفەرى مەھابام
 دەكرد. ھاۋال و ھاۋارزەكانم دەدى و حال و ھەۋاى شار و ولاتم لى ھالى دەبوو و
 لە دىشدا چون چىش و چىژى لاويما لەگەل (شىۋاو) يەكترىان دەگرتەۋە،
 دەدواين و دەلواين.

لە بىرم ماۋە يەكەمىن ھۇنراۋەى كاك خالىد (شىۋاو) كە بۇى خويندەۋە:
 «چاۋەكانم بەسىيە غورىبەت بىرەۋە» بوو كە لە دوورى براگەۋرەكەى خۇى،
 كاك «كەسەن» ھۇنىبوۋىيەۋە. كاك كەسەن كە لە دوايە بوو بە دوكتور، لەگەل
 دەستەيەك لە لاۋەكانى مەھابادى، بۇ درىژدەدان بە خويندن، ناردبوۋياننە
 «بادكوۋبە» و پەژارەى ئەم دوورىيە، كارى كردبوۋە سەر ھەست و ئىحساساتى
 ھىدى و زۇر بە تاسە و سۆزەۋە بۇى دەخويندەۋە. ئەمىش ھۇنراۋەى «يا
 ۋەتەن يا مردنم» ھۇنىبوۋە و لە دوايە لەگەل ھۇنراۋەكانى دىكەم بۇ پۇژنامەى
 «نىشتان» و «كوردستان» و «گەلاۋىژ»... دەناردن و چاپ دەكران كە لە
 سالەكانى ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵، زياتر لە پۇژنامەى «كوردستان» دا بلاۋ دەكرانەۋە كە
 زۇريان بىسەرۋشوین چوون و لىم ون بوون.

لەم دوايىانەدا «مەمموود زامدار»، سەر بە كۇگاي پروناكبرى ئىراق، لە
 پۇژنامەى «كوردستان» سالى ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵، كىتەبىكى بە ناۋى «شىعر و
 بەرھەلىستى و پاچەنن لە كوردستانى ئىراندا» چاپ كردبوو كە لەو نووسراۋەدا
 جۋار بەستە و ھۇنراۋەى من، ھۇنراۋەيەكى «ھەژار» و ھۇنراۋەيەكى «ھىمەن»
 تىدابوو. چون ئەو ھۇنراۋانەم نەمابوون، ۋەك جۋار خەزىنەم دىيىتەۋە،

وهرمگرتنهوه و لهگهڵ هیندیك هۆنراوهی دیکه نووسیمهوه، بهلان بهداخهوه هیچی دیکم نهديتنهوه.

ههوايهکی تازه و نهوايهکی نوێ

بههاری سالی ۱۳۲۵ له چاو سالهکانی دیکه، له ناوچهدا ههوا و نهوايهکی دیکه ههبوو. ئهگهرجی کۆمهله بهپهههت نهماوو، بهلام حیزبی دیموکراتی کوردستان به پێبهرایهتی پێشهواي مهزن، نهواي ئازادی و سهربهستی هاویشتبوو دڵ و دهرونی پیر و لاو و ژن و پیاوی دانیشتوانی کوردستانهوه. پۆژنامه و گۆوازی کوردی، پۆژانه و ههوتوانه و مانگانه بلاو دهکرانهوه. چاو و دڵ و زهینی نووسهران و هۆنهران و شاعیره لاهمکانی ولاتی پوون دهگردهوه و وه گروگالی خستبوون.

پۆژانه چاوهڕێ بووم کێ له شار دیتهوه، گۆوار و پۆژنامه بۆ بێنیتهوه. کاتیک هۆنراوهکانی میلی و نهتهوهیی «ههژار» و «هیمن»م له واندا ددی، ههستوخوستی نهتهوهووستی له گیان و ژياندا ههلهبوو و وهک چرایهک له زهیندا گریان دهگرت و دایيسان. پۆلی جهوان و لاههکان زیاتر بچه و پهوشتی ئهوه دوو هۆنهره نههرهیان پهچاو دهکرد. بهداخهوه ناتوانم بیرمهوهری و پێشهاتهکانی خۆم به وردی و ههرکامیان له کات و ساتی خۆیاندا لیک بدهمهوه و له دهقی خۆیاندا بیانهاویمه جیگا و کات و ساتی خۆیان. ئهوانهی دینه زهینم وهک خهونی هالۆز زیته و زریوهیان له ئاسمانی خهیاڵدا دهرمهوشینهوه، به بێ ئهوهی حیسابی پۆژ و مانگ و سالیان لهسهه بکهم یان دهقی پۆژهکانیان بۆ دیاری بکهم، پێیان پادهکهم.

بۆ رایههلوپۆی بهسههاتم واتیکهه بوو؟

ههلهکهوتی زهمان و پێشهاتی ژيان، وایان دهستی ناتهبایی داوو به یهک، که بهرههمی ژيان و سپارهی هۆنراوه و ههلهبهست و بیرمهوهری پۆژانهم، له پاییزی سالی ۱۳۲۸، له گوندی «عهنبار»، له تهندهور خزان و سووتان، ههرچهند بهسههاتی ژيان و دهقهکانیم وهک ئهستێرمی گهش، له تاریکهشهوی ژياندا ههر دیارن، ماون و دهرمهوشینهوه، بهلان کات و ساتهکانیان له

تەپومۇزى پۇژگارى چەوت و چەۋىلدا، ھىندەيان جىگۇرپكە پىكراۋە كە ناتوانن پۇژى بوون و مانگى نەمانى خۇيان ۋەبىر بىتەۋە و ديارى بكن.

سالەكانى ھىوا و ھومىد

سالەكانى ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ بۇ من و ھاوراز و ھابازەكان، دىئاي ھومىد و ھىوا و ئاۋات بوو. بە ھۆى ھوروۋمى دەۋلەتانى ھاپەھىمان، ھكۈمەتى شىرازەپساۋى ناۋەندى لە ئىراندا، مەۋداى ھۆمەن و بەربەرەكانى لەگەل وىست و خواستى نەتەۋەى كورد و تركى ئازەربايجانى لە توانادا نەبوو. فىرقەى دىمۇكراتى تەۋرېز و ھىزبى دىمۇكراتى كوردستانى ئىران، ئازادى و سەربەخۇيىيان راگەياندبوو. ديارە لە حالۋەھەۋايەكى ئاۋادا، ھۆنەران و نووسەران و ۋووناكبىرانى نەتەۋەى كورد، پىبەپىي پىشەۋاى مەزنى خۇى «قازى مەمەد»، ئەركى سەر شانى خۇيان لە پىشگاي گەل و نىشتماندا بەجى دىئا و ئەۋەى دەبوو بىلېن، بىنووسن و رايىگەيەنن، راياندەپەراند و خۇيان لىكلا نەدەكرد.

كاتىك دەۋلەتانى داگىركارى ئەمىرىكا و ئىنگلىس ئىرانىيان چۆل كرد و پۇيشتن، شوۋرەۋىش چەند مانگ پاش ئەۋان ئازەربايجان و كوردستانى خۆكردى خۇى بەرەللا كرد و ھەلپىشتن و ئاۋرى ۋەسەر نەدانەۋە. دەۋلەتى ناۋەندىش بە ھەموو ھىز و تواناي خۇيەۋە، شالاۋى ھىناۋوۋە سەر ئازەربايجان و كوردستان. ديار بوو كە دەۋلەتەكانى ئەمىرىكا و ئىنگلىس لە ئاكارى ھكۈمەتى ئىران سەبارەت بە سەركوتانەۋەى كورد و تركەكان، ناپازى نەبوون. چونكە نەياندەۋىست لىنگە پۇتىنى ۋووسەكان لە ئازەربايجان و كوردستاندا بەجىبمىنى و شوپنەۋارى بەجىماۋ بىرېتە بارمتەى پاشەپۇژيان.

بۇ شوۋرەۋىش گرېنگ نەبوو كە لە خۇيان ورياتر ئەۋانەن كە سىحر و ئەفسۈنەكانى ۋانى بى بايەخ و ۋوچەل كىردەۋە. تەۋارىشەكان، يۇلداش و قارداشە تركەكانىيان ۋەبىن ھەنگلى خۇيان دان و ھەشارىيان دان. گەلى بەشخوراۋى كوردىشيان بە خەتاكارى و تاۋانبارى ناردە سەھراى مەھشەرى پىي ھىسابۋكىتابى بى ھىسابەكان و كەفارت و غەرامەتى فېل و فرىو و دەلەسە و ۋەدەى بەتالى تەۋارىشەكان، دەبوو نەتەۋەى كورد بىدا، ۋەكوو شانى

وههبر دا و له پټی پوژگاری رهشی خوی دا دهسته وئه ژنۆ داینیشاند. به داخه وه زۆر له پووناکبیرانی کورد و هۆنهره دلسۆز و نه ته وه می به کانمان وهک «هه ژار» و «هیمن» پټیان وابوو «ئهستالین پیشه وایه بۆ کوردان وهک باب وایه.» ئه وان ناشقی سهروسمیلتی ئهستالین نه بوون، ئه وهی خواست و ویستی هۆنهره کان و پووناکبیران بوو، له جانتای وان ده هاته ده ری و له گوشت و لغتی وان ده هاته سه ری، ده نا ده کرا بلټن: «ئهستالین پیشه ی وایه، ناشقی نه وت و ته لایه، بۆ نه وته ئهم هه رایه، بۆ کوردستان به لایه.»

له نیوه راست مانگی ۱۳۲۵ هه تا سه ره تای مانگی زستانی ئه و سا له و هه تا گرته نه وهی شاری مه هاباد، حاله تیکی دله زین و په ریشان له سه روسیمای ولات هالا بوو، چاو ده گه را بزانی کئ له کوپیه؟ گوئ هه سستی راده گرت بزانی کئ خه به ریکی پټیه، دوژمن له کوئ را سه ری له سوپیه.

هیژی حکومهت دهیه ویست له شاری سه قزه وه

هه لمهت بټن بۆ مه هاباد

هیژی ده ولتهت به فه رمانده ری «سه رتیپ هوما یوونی» که خزا بوونه سه قزه وه، ده یانه وه یست شالا ویکی به ربلاو له چه ند لاوه به ریوه به رن. بۆ گرته نه وهی شاری مه هاباد، فه ندوفیلتی نیزامیگه ری خوی مانۆر ده دا، له لایه کی تره وه بۆ ئه وهی کوشتار و تالان و پرۆی هه لخوازه کان له ناوچه دا پوو نه دا، پیشه و «قازی محهمه دی نه مر» لایه نی وتوو یژی له گه ل ئه رته شی ده سککراو چاوه دیتری ده کرد و بایه خی ده دایه.

حاجی حه مه دئاغای حیسامی و هه ژار، نوینه رانی پیشه و

به پټی ئه و بیر و باوه ره، پیشه و له شیخالی «حاجی حه مه دئاغای حیسامی» و «هه ژار»ی هۆنهری نه ته وه می به نوینه رایه تی خوی نارده شاری سه قز، هه تا له بارودۆخی هاتنه وهی ئه رته ش بۆ مه هاباد و چلۆنایه تی کاری دا هاتوو، له گه ل «سه رتیپ هوما یوونی» وتوو یژ و به رنامه ریژی بکه ن. ئه رته ش که ده یه ویست له پټشدا زه بروزه نگی خوی نیشان بدا هه تا هیژی پیشه مرگه و چه کداره کانی مه لبه ند چاو ترسین بکا، بی هیچ وتوو یژیک له گه ل ئهم

نۆینەرانه، ھومايوونی لە پێوە ھەرمانی گرتن و زیندانی کردنی حاجی ھەمەدئاغا و ھەزار دەرەکا و ھەردووکیان دەگیرێن.

سەدرولئیسلاڤ و قەواموسسەلتەنە

ئەو ھەلکەوتە لە سەرووبەندیکی دا ڕوودەدا کە ئاغاى «سەدرولئیسلاڤ» بۆ پێشەوا و نوێنەری مەھاباد لە مەجلیسی وەخت، لە تاران لەگەڵ سەرۆک وەزیری وەخت «قەواموسسەلتەنە» و تووێژیان دەبێ کە ئەرەش بێ ھەرا و ھەللا مەھاباد بگێتەو و پێشەواش ھەرمەن بدا پێشمەرگە و چەكدارەكان دەس نەكەنەو و لەگەڵ ھیزی دەولەت بسازێن.

بەو قەراروبەرە سەدرولئیسلاڤ بۆ دیتنی سەرئێپ ھومايوونی دەچیتە شاری سەقز و بەرھەمی و تووێژ و قەراروبەری خۆیان لەگەڵ سەرۆک وەزیر بۆ سەرئێپ ھومايوونی شى دەکاتەو و دەلێ: «دەکرێ لە پێش بزووئتی سەبا بۆ مەھاباد، لە بۆکان یان دەرووبەر، لەگەڵ جەنابی قازی محەممەدیش دیدار بکەى؟» سەرئێپ ھومايوونی ئەو پێشنیار و بەرنامەى پێ بە دل دەبێ و دەلێ: «دوو کەس نوێنەری جەنابی قازی ھاتبوون بۆ و تووێژ لەگەڵ من، ئەمنیش ھەرمەن دا ھەردووکیان زیندانی بکەن، ئێستا کە ئێشەکە ھاتۆتە ئەم ڕادەى، ئەوانە ئازاد دەکەم بڕۆنەو بۆ مەھاباد.»

کاتیەک دوو نوێنەرەكان دێنن، دیارە سەدرولئیسلاڤ دەیانناسێ و بە خۆشحالییەو داواى لێبووردنیان لێدەکا. حاجی ھەمەدئاغا دەگەرێتەو بۆ شیخاڵی و کاک ھەزاریش وەک بۆخۆی دەلێ، دیتەو بۆکان و شیخەلەر و لە وێرا تێیدەتەقیئێ بۆ ئێراق. ھەر ئەو ھەلاتنە بوو ھەتا پۆژەکانى دواى، ھەزار ھەر ھەزاری دوورە ولات بوو، چا و لە پۆژگاری نەجات بوو.

ھەلکەوتیکی دیکەى جیگای سەرنج

پێش ھاتنەوێ حاجی ھەمەدئاغا بۆ شیخاڵی، پێشەوا «قازی محەممەد» خەبەری نارد کە «سمایل ئاغاى حیسامی» کوپی گەورەى حاجی ھەمەدئاغا، بێتە مەھاباد بۆ لای پێشەوا. بۆیەشى بوو کە لە بارەى گرتنی حاجی ئاغا و ھەزار، بینێریتە سەقز بۆ لای ئەو ئاغاوات و سەرعیلانە کە سەروساختیان

له گه‌ل سه‌رتیپ هوما یوونی هه‌یه، تا به‌لکوو به هۆی ئه‌وان بکری ئه‌و دوو نوینه‌رانه پزگار بکری و بگه‌رینه‌وه.

سمایل ئاغا به گه‌یشتی هه‌واله‌که، به سی کهس له پیاوه‌کانی خۆی کوت: «برۆن ئه‌سیان زین‌که‌ن و به سواری وهرن هه‌تا بجینه مه‌هاباد.» له دوایه‌ پووی له من کرد و کوتی: «میرزا پیم خۆشه‌ ئه‌تۆش له‌گه‌لم بیی بۆ لای پێشه‌وا.» ئه‌منیش لاویکی هه‌ژده و نۆزده‌ ساله، سواریکی توندوتۆڵ و ئه‌سپ‌چاک و شایه‌ به‌خۆ وه‌ک کاک خالید (شیواوی ئه‌وکات) قیت‌و‌قۆز، به‌لان هیندی ئه‌و دانه‌ر نه‌بووم. بووینه‌ پێنج سواری و به‌ره‌و مه‌هاباد وه‌ری‌که‌وتین. پێده‌شت و مه‌زرا و مووچه‌ی گوندی «قه‌مه‌ره» مان پیاو و گه‌یشتی به‌ر بستوو و بانووی «قه‌ره‌بلاغ». دیتمان ماشینیکی سواری به‌دوومانه‌وه‌یه. دیار بوو له‌ بۆکانی‌را هاتوو و ده‌یه‌وێ به‌ پێی «بورهان» دا بجێته مه‌هاباد. ئێمه‌ لاری بووین هه‌تا ماشینه‌که‌ پێی بێته‌وه‌ بپو، که ماشینه‌که‌ نیزیک بۆوه دیتمان سه‌ره‌هه‌نگی ئه‌رته‌شه‌ و کۆت‌وشه‌ لوارپۆشیکی له‌گه‌له‌. ماشینه‌که‌ رایگرت و کابرای کۆت‌وشه‌ لواریش دابه‌زی. سمایل ئاغا کوتی: «ئای ئای میرزا خۆ ئه‌وه سه‌درولئیسلامه‌ ئێمه‌ی ناسیوه، با دابه‌زین.» دیار بوو سه‌درولئیسلام له‌ ماشینه‌که‌دا سمایل ئاغای ناسیوو و به‌ سه‌ره‌هه‌نگی گوتبوو ئه‌و سواری چه‌کدارانه‌ خۆیین و له‌ خزمانی خۆمان. جله‌وی ئه‌سه‌په‌کانمان له‌ قۆلی خست و چووینه‌ پێشی. سه‌درولئیسلام هاته‌ پێشی و یه‌کتی له‌گه‌ل هه‌مان ماچ کرد و پاشان کوتی: ئه‌وه‌ جه‌ناب «سه‌ره‌هه‌نگ فیووزی» یه‌ و به‌ نوینه‌رایه‌تی سه‌رتیپ هوما یوونی له‌گه‌ل من هاتوو پێکه‌وه‌ بجینه‌ لای جه‌نابی قازی» و درێژه‌ی دا: «ئهم‌ن دوینی له‌ تاران به‌ فه‌رمووده‌ی جه‌نابی سه‌رۆکو‌ه‌زیر «قه‌وام‌وسه‌له‌ته‌» هاتوو مه‌سه‌قز و تیمسارم دیوه‌ و پاسپارده‌ و وتووێژی جه‌نابی قه‌وام پێ‌راگه‌یان‌دوو، په‌نگه‌ له‌گه‌ل جه‌نابی سه‌ره‌هه‌نگ بتوانین جه‌نابی قازی بپیننه‌ سه‌ر ئه‌و مه‌سه‌له‌ته‌ که له‌ بۆکان، یان دیی «حه‌مایان» له‌گه‌ل تیمسار دیدار بکه‌ن و چلۆنیه‌تی هاتنه‌وه‌ی ئه‌رته‌ش بۆ مه‌هاباد تی‌بینی و پێ‌بینی بکه‌ن، ئینشائه‌للا.» له‌ پاشان کوتی: «له‌ بیرم نه‌بوو بلیم، حاجی ئاغا و هه‌ژاریشم دیت که ده‌بی ئه‌ورۆ بگه‌رینه‌وه.» له‌ دوایه‌ی دا سه‌ره‌هه‌نگ و سه‌درولئیسلام چوونه‌

پېش سوارەكان و يەكەك دەستيان لە دەستى نان و پاش خودا حافىزىيەكى گەرم، سۋارى ماشىنەكەيان بوون و پۈيىن بەرەو مەھاباد. كاتىك ئەوان پۈيشتن سmail ئاغا كوتى: «مىرزا پىم وايە چاكە ئەتۆ لەگەل «عەۋلا سۋور» بگە پىيەو و بۆ شىخالى، بە گوتەى ئاغاي سەدر، ئەورۆ حاجى ئاغا دەبى گە پابىتەو و شىخالى، ئەگەر ھاتبۆو، ئەتۆ ئەو باس و خواسانەى كە بىستت بۆى بگىرەو. ئەمنىش پىويست ناكە بچمە مەھاباد، ديارە ئاغاي سەدر ھەوالى ئازاد بوونى حاجى ئاغا و ھەژار، بۆ جەنابى قازى دەگىر پىتەو و چوونى من بۆ سەقز پىويست نىە. ئەوشۆ لە دۇستالى دەبم و سبەينى بۆ خوشم دەگەر پىمەو.»

بنەمالەى «قازى» و «حىسامى» جى يەكتر بوون؟

لێرەدا بە پىويستى دەزانم، چلۇنيەتى ھۆى نىزىكى و تىكەلى خانەوادەى حىسامى و بنەمالەى تايغەى قازى بۆ خوینەرەن روون بگەمەو:

تىكەلى ئەو دوو بنەمالەى لە بەرئىرايە نەك پىشتى. كچى خودا لىخۆشبوو «سەيفولقوزات»، يانى خوشكى «حەمە حوسىن خانى سەيفى قازى»، بووكى حاجى حەمەدئاغا، يانى ژنى «ئەحمەد»ى كورپى حاجى حەمەدئاغا بوو. ئەو تىكەلاويە ببوو بە ھۆى ئەوەى كە پىشەوا قازى محەممەد، لە نىو عەشیرەتەكانى مەلبەندى موكریاندا، متمانەى زياترى بە حاجى حەمەدئاغا و بنەمالەى حىسامى بوو و ھەر بەو بىر و باوەرەش بوو كە پىشەوا لە وختىكى وا گرینگدا، حاجى حەمەدئاغا و دوایين كەسى جىى باوەرپى خۆى، يانى ھەژار، بە نوینەرى ناردنىيە لای سەرتىپ ھومايوونى لە شارى سەقز.

دواى خودا حافىزى لە سmail ئاغا، كاتىك گەيشتمەو و شىخالى، لای پۇژئاوايە بوو و حاجى ئاغا ھاتبۆو. لەگەل دابەزىم، چوومە لای و دواى بەخىرەينانەو، چلۇنيەتى سەفەرەكە و دىتنى سەدرولئىسلام و سەرھەنگ فىووزى و باقى رووداوەكانم بۆ گىراو. حاجى ئاغا بە سپاسەو كوتى: «ھۆى نەجاتى من و ھەژار، سەدرولئىسلام بوو كە لەو جەنگەىدا ھاتبوو بۆ سەقز.» برىكى باسى خۆى و ھەژار كرد و كوتى: «دواى ئازادبوونمان – بە پىكەنىنەو – ھەژار وا كورپەگوئ بوو، نەمزانى بە كوئدا ھەلات، پىموايە بە يەكجارى خۆى نەجات دابى.»

ئەى داد و بېداد، ههژار كورپى نىشتمان بوو كه ئاوا كورپه گوى ده بى! ههر ههژار نيه، هاواراز و هاوبازەكانى له ههر يما سهرليشيووتر و هيلانه پروخاوترن! دهكرا وهكوو هينديكان كورپى ههل و كات بى و كهواكهى ئاووهوو كاتهوه و بلئ بۆخۆم نيم؟! به لان كورپهكانى نىشتمان، له سهربانى مزگهوتى بانگى كوردايه تيان ليداوه! چۆن بلئم خۆم بۆخۆم نيم؟ ئەدى «يان وهتهن يان مردن»ى چ ليكهم؟ «شهرته تييه لدم له تاجت»، به مى كيدا بسه پيتم؟ ههژار چۆن بازره نه بى؟! راسته جهان و دنيانه ديتوو و بى ئه زموون بووم، به لان به پيداچوونهوه و بهرجه وهندى رابردووى دوورودريژى نه ته وهى كورد، ليكمداوه كه: له هه موو ههل و هه لكهوتى زه مان دا، ههر بۆخۆى ته ورداسى پهل و چۆك و ئه ژنۆى خۆيه تى، ههر به روپۆى ئه و خو و خهسله تى خۆيه تى و له ژيانى دا دووپات ده بى ته وه! بهرى بيگانه په رستهى، خوارى و سستيه. ديتمان داژدار و پشتيوانى بى پشتيوانه مان، يانى ده ولتهى شووپه وى بى شهرم و بى شووره يى، كوردستانى كرده بارمتهى سات و سه وداى نه وت و ته لا و قازانجى خۆى.

كاتيك بۆخۆيان سه ودايان سه رى گرت، ته وارىش (ئاوال) كوتى: «هه لگرن هه مبانه تان، سه ودامان نابى.» له و سه روبه نده دا له گوندى شيخالى، رۆژانه ده بوو كه سانيكى بنيرينه بۆكان و مه هاباد كه هه ست وخوستى ولاتمان لئ حالى بى. ده توانم بلئم ئال وتوونترين رۆژگارى ته سك و تيوارى ژيانم ئه و سه روبه نده بوو كه دهمدى ديمه نى دلاوى دوينى، ئه و بنار و دياره ي كه پيم هه لده گوت و ده ملاوانده وه، به بووله رزه ي شالاوى شه رفرۆشان، به باس و خه به رى هه و التاشان، به زيقه و فيقه ي زور ناچييانيكى كه به هه واي رۆژ، به سه رى گوشادى دا لييانده دا و تيانده ته وړاند، مه له بنديان كرده بووه زهل و باتلاغيك كه ميشووله بۆ نيو زه له قاوى خۆى ده كيشى و ده يقۆزيتيه وه. جا چ بوو به ره گه ته نگه، دنيا په نگاوپه نگه، هه ژار هه لاتوو و هيمن خۆى حه شار داوه، رۆژنامه و په رتوو كه كان، وهك په رپووته ي نيو شه تاوان، سه ريان له حه شارگه ي گۆمليكان دا باشار داوه!

به لان شا به هه موو تۆپ و ته شه ريوه، ئه رتهش به هيز و حه شه ريوه، ناتوانى ئه و بيه روپايه و ئه و دهنگ و هه رايه ي كۆمه له ي (ژ.ك) و حيزبى

دېموكراتى كوردستان كە بە پېنۋىنى پېشەۋاى دلسۆزى خۆى شوورەى
 كېشراۋە ، بناغەى دامەزراۋە ، بېكوۋژىنېتەۋە و كوئىرى بىكەتەۋە. پېبەرە
 فېداكارەكان گىيانىان بەخشى و كرديانە خەلات ، ژيانىان ژياندەۋە و دايان بە
 ولات. «ھەژار» نامرى ، «ھېم» نافەوتى ، «ئاۋات» شىل نابى ، «شىۋاۋ» و
 «عەترى» كول نابى ، كوا فەۋتان و مەرگ بۆ ئەۋانەيە كە «لە دالى مىللەتا
 دەژىن». ھەراۋەوريا لە دېھاتان گەرا ، كوتيان ئەرەتەشى دەۋلەت بە ھاۋكارى
 ھېندىك عىل و عەشېرە مەھابادىان گرتۆتەۋە! كوتيان مەھابادى پېشۋازىيان
 لېنە كرەۋون! كوتيان سەرتىپ ھومايوۋنى ھەموو پۆژى دەجىتە مائە پېشەۋا و
 كوتيان دەۋلەت ھەمەھوسىن خانى كرەۋتە فەرماندارى مەھاباد و سەدان
 كوتيانى سەرسوۋپنەرى دېكە! بەلئ شايى و شىن ، شۆر و شەپۆر ، دىلان و
 دىلان پېكەۋە دەگىران.

ئەمەن و دوايىن دىدارى پېشەۋاى مەزن لە مەھاباد

دوۋ پۆژىان سى پۆژى بوو كە ھىزى دەۋلەتى ھاتىبونەۋە شارى مەھاباد.
 حاجى ئاغا حىسامى لە دلەپاۋكە و نېگەرانى دا بوو ، لەبەر خۆى دەترسا و لە
 داھاتوۋى مەن و كاك خالىدى كوپى و مەمانەى بە داھاتوۋى خۆى و ئېمە نەبوو.
 ناردى لەدوۋم و بىردىمىيە لاي خۆى دايانام و كوتى: «مىرزا ، ئەۋە دوۋسى پۆژە
 دەۋلەت مەھابادى گرتۆتەۋە ، ئېمە ھېچ ھەۋالىكمان لە شار و حالۋبائى پېشەۋا
 و ھەمەھوسىن خانى سەيفى قازى نىيە ، ئەۋەى دەپلېن و دەگىرپنەۋە ، راست و
 درۆى مەعلووم نىيە. بەپېۋىستى دەزانم لەبەر ئەۋەى داھاتوۋى خۇمان بىزانىن ،
 سەفەرېك بىكەى بۆ مەھاباد و ھەر چۆنىك بى دەپى پېشەۋا و ھەمەھوسىن خان و
 حاجى بابەشىخى بىينى و لىيان بېرسى و ئەۋزاع و ئەۋاللى داھاتوۋ چۆن
 دەبىنن و چۆنى لېك دەدەنەۋە. بىرالە! ئەگەر زانىت و تېگەيشتى داھاتوۋ زۆر
 جىگەى مەمانە نىيە ، ئەۋە ئەمەن و ئەتۆ و خالىد ، بى پراۋەستان دەپۆين بۆ
 ئەۋدىۋى بۆ نېۋ «پىشەۋەرى»يان. بىرالە! كايە بە داھاتوۋ ناكرى ، ئەمەن بە
 نوئىنەرى پېشەۋا بۆ سەقز ، بۆ سەرتىپ ھومايوۋنى ناسراۋم ، ئىۋەش كە
 ھۆنراۋە و شىعەرەكانتان لە پۆژنامەكان دا نووسراۋە ، بۆ دەزگەى دەۋلەتى
 نەناسراۋ نىن.»

ئهگهرچی بۆخۆم پیم وابوو لهم حال و بالهدا ههچ شتیکی دهولت له مههاباددا جیی متمانه نیه، چلۆنیهتی شار لهو پۆژانهدا بهرزهخیکه له نیوان پابردوو و حالدا، دهولت ئهومی به پیویستی بزانی دهبی له کاری بکا، جاری ههرچی له جانتای خۆی دایه دهیهیلایتهوه و ئاشکرای ناکا ناداتی ههتا به چاکی بنج و بناغه ی خۆی دادهکوئی.

بهلان لهو بارهوه که بۆخۆم ئاواتی دیداری پێشهوام زۆر بوو که چلۆنیهتی کات و داهاتووی خۆم و هاوپارزهکانی لی بپرسم و پینۆینی ئهو پچه و بازگهی که له پێشمانه و دهبی بیپیوین و پییدا برۆین، که لکی لی وهگرگم و بیکه مه تۆشه ی ژیا نیشتمانیم، پێشنیاری حاجی همه دئاغا پر به پیستی ئاوات و ئاره زووم بوو. بی پارهستان ئه سپم زین کرد و به رهو مه هاباد وه پێ که وتم. ئه سپیکی توندوتۆڵم له بن پکیفی دا بوو، لهو یه کدوو سالهدا هیندم هات و چۆی مه هاباد کردبوو، هه موو پیدهشت و به ربنا ر و بستووی پێگام بست به بست پیوابوو و دهمزانی چهند لآخر و دۆل و بازگه م له پێش دایه. لهو پاییزه درهنگ وهخته دا هیشتا به فر نه باریبوو. له کاتی سواربوونم دهستی به کپیوه و به فر بارین کرد، بهلان به هه وایه کی نهرم و له سه رهخۆ، کلوی گه وره زۆرخۆش داده وهرین و بیژینگی ئاسمان چاکی داده ته قاند. گه یشتمه داوینی بستووی «قه ره بلاغ»، دهسته و ناو وه سه ره ده که وتم. له که لی نی کلوه به فران دا دیتم پینج سوار له بستووی قه ره بلاغ را دینه خوار، که میک نیزیک بوو مه وه لیم حالی بوو هه ر پینج سواره که به کورتانی سوار ببوون و لاقیان له ته نیشتی چاره و ییه کان ده له قاند. لیم حالی بوو چاره و ییه کان «مه نافی چاره ویدار» ه. مه ناف چاره ویداریک بوو که گه نم و جۆ و ئاردی دیهاتییه کان به کرئ ده برد بۆ شاری و چاکم ده ناسی. سواره که ی پێشی سه ره کلای له سه ر و زه نکالی له پی و تۆندوتۆڵ بوو، پیم وابوو مه نافه. بانگم کرد: مه ناف! سوار ی پێشی جوابی داوه و کوتی: چاره و ییه کان ئی کاک مه نافن، بهلان بۆخۆم مه ناف نیم.

گه یشتینه نیزیک یه ک. له نیو سواره کان دا مه ناف هاته پێشی، که ناسیمی کوتی: ئه وانه ئاغا یانی گه ورکن، هه تا گوندی «حه مامیان» به کرییان گرتووم. کوتم: ئاغا یان ئه منیش گه ورکم، ئه دی بۆ ناتاناسم؟ سواره که ی پێشی کوتی: ئه تۆ گه ورکی کام محالی گه ورکانی؟ کوتم: ئه من محه ممه دی نووری کوپی میرزا

ئەبووبەکرى گۆلانى خوارىم و ئىستا مالم لە دىي «شەيخالى» يە. کە وام گوت ، سواری پيشى دەستی لە سەر چاوی دانا و کوتى ، ئەى وای دىيای بى وه فا ، کاکە میرزا پەنگە بۆخۆت نەزانی یان وهبیرت نەیه کە میرزا ئەبووبەکرى بابى تۆ ، پدین سپی و کە یخودای گەورکایەتى بەشى مەهاباد و سەقز و کە لۆی بوو. کاکە میرزا ، ئەمن «عەلى ئاغا» ی گەورکی سەقزم ، «عەلى جەوانمەردى» ، خاوەنى دیهاتى «قەرەچەل» و «تەمووتە» م و ئەو دەش «رەسوول ئاغا» ی «میرەدى» یە و برامە ، لەو سەرووبەندەدا کە هیڤى حکومەتى شالاوى پەیتا پەیتای بۆ شارى سەقز و دەوروبەرى دەهینا ، من و رەسوول ئاغاى برام ، خۆمان بوارد و هاتینە مەهاباد کە بۆ ئێمە لە پەناى پيشەوادا جیگەى پەسیو و حەسانەو بوو ، بەلان ئیستا کە هیڤى حکومەت مەهابادیشى گرتۆتەو ، دەمانهەوى بچینەو دۆلى سەقز و مەلبەندى خۆمان تا بزانی دەولەت چۆن دەبزویتەو و چمان لە گەل دەکا. ئەدى ئەتۆ بەو کړیو و باکوته بۆ کوێ دەچى؟ لە ولامدا کوتم: عەلى ئاغا ئەمنیش وەدووى خەبەرمان کەوتووم ، دەمەوى بچمە مەهاباد بزانی باس و هەوال چیه. عەلى ئاغا کوتى: دەولەت ئیستا هیچى نەکردووە و لەو چەند پۆژەدا کە مەهاباد گیراوەتەو دەلێن سەر تپ هومايوونى زیاتر بۆ نەهار دەچیتە مالى پيشەوا. لەمێژ بوو پراوەستابووين ، دەمەوىست تەسپەکەى خۆمى بدەمى سواری بى هەتا دەگاتە گوندى حەمامیان. لەو دەمەىدا بارگىنى عەلى ئاغا پشتى کردووە و جووتەیهکى هاویشت و لە رانى ئەسپەکەى منى دا و بریندارى کرد. عەلى ئاغا جلەوى ئەسپەکەى کیشا و رامى کردووە و کوتى: کاکە حەمە فایدهى نیه ، گۆلەمان کەوتۆتە لیڤى ، پيشهاته که شمان خاسى ناویڤى. هەلکەوتى پۆژگارمان بەرمو شەوگارى پەشە ، با لەومى زیاتر یەکتر مەحتەل نەکەین ، خاوحافىڤى هەموومان بى.

بەلێ ، عەلى ئاغا و رەسوول ئاغاى براى بەرمو چارەنووسى خۆیان پۆیشتن. لە دواى چوونەوهیان هیندەیان پیناچى ، دەولەت دەیانگري و دواى ماوه یەک هەردووکیان ئیعدام دەکا. ئەمنیش کاتیک ئەو دوو پڤیوارەى پڤگای شەهادهتم بەجیهیشت ، بە شەلەشەلى ئەسپى بریندار خۆم گەیانده دىي «دۆستالى» ماله «محیدین ئاغاى تاجرباشى» کە زاواى حاجى حەمەد ئاغاى حیسامى و کوپە کوردیكى بەشەرەف و ئابروو بوو. سبەینى کە هەستام ، بەفر و کړیو

خۆشی کردبووه و کاله‌پێیه‌ک به‌فر باریبوو. به‌ئه‌سپی مح‌یدین‌ئاغا چوومه‌ مه‌هاباد. له‌ کاروانسه‌رایه‌ک دابه‌زیم و له‌ پاشان به‌ره‌و چوارپێی ئازادی ئێستا وه‌پێ‌که‌وتم. ده‌مزانێ مزلێ «حاجی باب‌ه‌شیخ» له‌ لای مزگه‌وتی «هه‌باساغا»یه‌.

هه‌لکه‌وتی دیداری «حاجی باب‌ه‌شیخ»

به‌فری خه‌یابان شکابوو، یه‌که‌یه‌ک و دوودوو ده‌مدی سه‌رباز ده‌هاتن و ده‌پۆیین. گه‌یشتمه‌ خوار مزگه‌وتی هه‌باساغا، دیتم «حاجی باب‌ه‌شیخ» سێ که‌سی له‌گه‌ل بوو و ده‌هاته‌ خوارێ. که‌سه‌کان یه‌کیان «حاجی داودی» و یه‌کیان «ئه‌حمه‌دی ئیلاهی» و ئه‌وی دیکه‌شیان وام له‌بیره «میرزا خه‌لیلی خوسره‌وی» بوو. حاجی باب‌ه‌شیخ قسه‌ی بۆ ده‌کردن و ده‌سته‌کانی هه‌لدینا و دایدیناوه‌ و لێکی ده‌دان. زۆرم پێخۆش بوو بێ ده‌رده‌سه‌ر و پرسیارپرسیار، تووشی یه‌ک له‌ سییان بووم. نیشانی پێبوارێ و زستان‌پنۆیم دیار بوو، یانی چه‌کمه‌ و سه‌رکلاو و ده‌سکێش. راست چوومه‌ پێش و سه‌لامووه‌له‌یک و عه‌له‌یکه‌سه‌لام. دوا‌ی ده‌س ماچ کردن و به‌خێر بێی، کوتم: قوربان ئه‌من مح‌مه‌دی عه‌تری گه‌لۆلانی، له‌ گوندی شیخالی‌را هاتووم. حاجی حه‌مه‌دئاغای حیسامی سه‌لامی ده‌گه‌یاندی و ده‌یگوت. نه‌یه‌پێشت په‌یامه‌که‌م راگه‌یه‌نم و کوته‌ی: «له‌وه‌ی که‌ حاجی ئاغا و هه‌ژار له‌ سه‌قزێ گیرابوون و هاتوونه‌وه‌ زۆر خۆشحاڵم. ده‌زانم له‌ داها‌تووی خۆی و ئێمه‌ نیگه‌رانه‌. په‌نگه‌ ئه‌تۆش گه‌لۆلانی هه‌ر له‌ ده‌پراوه‌دا بی. کاک میرزا بۆخۆت ناسراوی منی، خودالێخۆشبوو میرزا ئه‌بووبه‌کری باب‌پێشت له‌ گه‌ورکایه‌تی‌دا، له‌ یاران و دۆستانی هه‌ره‌ نیزیکی من بوو. کاکێ خۆم، نه‌ بۆ ئاغای حیسامی پیر و پدین‌سپی، نه‌ بۆ تۆی جوان و لاو و دنیا‌نه‌دیتوو، هه‌یج باس و خواسیک دێته‌ پێشێ و نه‌ بۆ که‌سانێکی دیکه‌ له‌م ناوچه‌دا. ئه‌وجار ته‌ماشایه‌کی هاو‌پێکانی کرد و کوته‌ی: ئاخ‌ر وا نه‌یه‌؟ ئه‌وانیش تێک‌را کوتیان: به‌ئێ‌ وه‌ک ده‌فه‌رمووی وایه‌. کوتم: قوربان تپیی لاوانت عه‌رز ناکه‌م، حاجی حه‌مه‌دئاغا له‌ گرتنی دوینیی خۆی ته‌ماشای دوا‌پۆژی نادیارێ هه‌رێم ده‌کا، بۆی هه‌یه‌ که‌ نیگه‌ران بێ و پرسیار له‌ پێبه‌ران بکا. فه‌رمووی: باب‌یله‌ گیان، کاتێک ئێ‌ران به‌ ده‌ست ده‌وله‌تانی گه‌وره‌ی دنیا داگیر کرا و هه‌ر مه‌له‌به‌نده‌ی له‌ ژێر چاوه‌دی‌ری و ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تێکی داگیرکاردا بوو و حکوومه‌تی مه‌رکه‌زیش هه‌یج ده‌سه‌لاتێکی

لەو پايەگايانەى داگىركاراندا نەمابوو، ئىمە ھەرىمى خۇمان پاگرتوو و پارىزگاريمان كردوو. ھەتا پۇژىكى حكومەتى مەركەزى ھىز و مەوداى ھاتنەومى ھاتۆتەو ھەرى، ئىمە بە باوھشى ئاوالەو ھەرەوپىرى چووين و ولاتمان رەنگىن و سەنگىن، لە ئامىزى خستۆتەو. ئىتر كامە تاوان؟ لە چى ترسان؟ ئەو دەولەت ئاغاي سەيفى قازى (ھەمەحوسىن خان)ى كردۆتە فەرماندارى مەھاباد، كە دەزانم بۇخۆت دەچى و دەيىنى. ئەو تىمسار ھومايوونى ھەموو نەھاران مىوانى جەنابى قازىيە، ئاخىر وانى؟ حاجى ئاغا داودى و ئاغاي ئىلاھى و خوسرەوى كوتيان بەلى وايە. پاشان كوتى: كاكە عەترى سەلامى حاجى ئاغاي بگەيەنە و بلى فلانى دەيگوت ھىچ نىگەران نەبى و بە پىكەننەو كوتى: دەتوانى خزمەكەى خۆتان (ھەمەحوسىن خان). كە فەرماندارى شارە، بىبىنى و لىي بېرسى. چوومە پىشى و دەستىم ماچ كرد و لەگەل ئەوانى دىكەش پوويان ماچ كرىم. دەمزانى ھاوپىكانى لە نىوان ترس و ھومىد و باوھ و ناباوھى، گوپيان بۇ وتارەكانى حاجى بابەشىخ پاگرتبوو، خوداھافىزىم كرد و پۇشىتم. يەكدوو ھەنگاو دوور كەوتىوومەو كوتى: كوچم عەترى، ھىندىك لىرە ھەرەو خوار، ناگاتە دەواخانەى «سالج زادە»، راست جىگەى ئىدارەى ئامارى كۆن، ئەوئ فەرماندارىيە و ئاغاي سەيفى قازى لەوئىيە.

دەيدار لەگەل «ھەمەحوسىن خانى سەيفى قازى»

لە لای سەرەوى دەواخانەى «سالج زادە»ى ئەوكات، لە سەر سووچى كووچە و خەيابان، ساختومانىكى چكۆلەى دوونھۆمى لىبوو كە لە پىشدا ئىدارەى ئامارى تىدا بوو. كاتىك كە ئەمن چووم و دىتم، كرىبوويانە نىشتىگەى «فەرماندارى» مەھاباد. لە پىچ وخەمى چەند پلىكانى خواروخىچ وەسەر كەوتم بۇ نھۆمى دوو كە ديار بوو ئەو نھۆمە برىتى بوو لە دالانىك و چەند ھۆدەى لە نىو يەكدا. دەركى ھۆدەى پىشەوم كرىدەو و چوومە ژوورئ. دىتم پىاوئىكى تەمەن گەپاوە لە پشت مىزىكى چكۆلە دانىشتبوو. سەلامم كرد و جوابى دامەو و كۆتم: جەنابى سەيفى قازى تەشرىفيان ھەيە؟ ولامى داو: بەلى، كەسى لە لا نىە. دەرەكەى ھۆدەكەى بە ئىشارەى قامكى پىشان دام. بى ئەوھى بە پىويستى بزائى ئىجازەم بۇ وەرگى، چوومە ژوورئ. فەرماندار (ھەمەحوسىن خان)، لە

پشت میزیکى دانیشتبوو که چند سهنده‌لى له دورى داندرا بوو. ده‌بى بلیم له پیش ئهم دیداردا چند جاریکی دیکه‌ی دیبووم و ده‌یناسیم. سه‌لامووعه‌لیک و عه‌له‌یکه‌سه‌لام. له‌به‌رم هه‌ستا و چوومه پیشی و به‌ دابی کورده‌وارى که ره‌سمه ده‌ستى گه‌وره‌کانیان ماچ ده‌کن، ده‌ستیم ماچ کرد و ئه‌ویش پووی ماچ کرم و ئه‌حوالى حاجی حه‌مه‌دئاغای حیسامی پرسى و خۆمائیلانه چاک‌وخۆشى کرد و کوتى: «ره‌نگه حاجی ئاغا به‌ گیرانى خۆی و هه‌ژار له‌ شارى سه‌قز، زۆر که‌شته‌نگ و په‌شیو بووی؟» کوتم به‌لئ ئیستاش زۆر په‌ریشانه و له‌ ئه‌وزاع و ئه‌حوالى رۆژ زۆر په‌شیوه. ده‌یه‌ه‌وئ بزانی دنیای داهاتووتان چۆن دیته‌ به‌ر چاوان و پاشه‌رۆژى ولات و خه‌لک و ده‌وله‌ت چۆن به‌راورد ده‌کن؟

«حهمه‌حوسین‌خان» پیاویکی قه‌له‌و و شان‌ومل و سینگ پته‌و و ئه‌ندامیکی ریکه‌ه‌وتوو و تیکس‌پماو و چاوی گه‌وره و برۆی تیکچراو و له‌ هه‌موو باریکه‌وه قه‌واره جوان و له‌به‌ردلان بوو؛ بۆ ئه‌وه‌ی چاوه‌ گه‌وره‌کانى له‌ سه‌ر چاوی داوی ولامى من وه‌گۆیژى، به‌ ده‌ستى خه‌ریکی هه‌لدانه‌وه‌ی کاغه‌ز و نووسراوه‌کانى پیش ده‌ستى بوو و چاویشى به‌ دووی ده‌ستى‌دا ده‌گێرا. بریک مات بوو، پاشان به‌وردی که‌وته‌وه ته‌ماشاکردنى من و ولامى پرسیاره‌کانى من. دیتم به‌ته‌واوی وته‌کانى حاجى باب‌ه‌شیخى دووپات کرده‌وه، ده‌تگوت له‌ پیش‌دا هه‌ماهه‌نگیان کردوو و به‌ره‌مه‌که‌ی له‌ جوابى هه‌ر پرسیاریک‌دا دووپات بکریته‌وه! کوتى: «برام عه‌ترى گۆلانى، ئه‌تۆش و هه‌موو خه‌لکى دیکه‌ش ده‌زانن ولاتى ئیمه، یانى ئازمه‌ربایجانی رۆژئاوا و رۆژه‌لات، به‌ته‌واوی پیشیلى پۆتىنى سالداتى پووسه‌کان بوو و ده‌وله‌تى مه‌رکه‌زى ئاسه‌واریکى له‌ پێگای بێگانه‌ داگیرکاران‌دا نه‌ما. له‌ هه‌ل‌ومه‌رجیکى وادا، ئیمه‌ هه‌ریم و مه‌لبه‌ندى خۆمان له‌ هه‌موو شه‌راره‌ت و بگروه‌به‌رده‌ی بێگانه‌ خۆی پاراستوو هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ده‌وله‌ت هه‌ناوی دا‌بین‌کردنه‌وه‌ی ولاتى هاته‌وه‌ به‌رى؛ له‌و کاته‌ش‌دا ئیمه‌ به‌ باوه‌شى ئاواله و ئامیزى پر له‌ شوکرانه، ولاتمان له‌ باغه‌لى مه‌له‌که‌ت ئاخنییه‌وه. ئایا لیڤه‌دا ده‌بى ئیمه‌ چاوه‌پوانى جه‌زا بین، یان سزا، چاکه‌ یان خراپه؟ سه‌لامى حاجى ئاغاى ده‌گه‌یه‌نى. پێى بلئ ئه‌و له‌و ته‌مه‌ن و سالدادا نیگه‌رانى هیچ پیشه‌تایکى ناله‌بار نه‌بى. ئه‌وه‌ بۆخۆت به‌ چاو ده‌بینى ئه‌من به‌ ناوی فه‌رماندار به‌ «وه‌زاره‌تى کیشوم» ناسیندراوم. ئیوه‌ش جه‌وانانىکى که‌ له‌و رێیه‌دا

نووسىوتانە يا گوتوتوتانە ، جىڭگەي ھىچ دىخورىپەيەك نىيە ، لە ھەل و مەرجى زەمان دا و لە ھەلگەوتى مەكان دا ھەنگاوتان ھەلگرتووہ ، ئاخىر وا نەبووہ؟
 گوتم: جەنابى ھەمەحوسىن خان ، ئەوانەي دەيفەرمووى چلۇنيەتى
 پىشەھاتەكانە ، پىاوا نازانى دەولەت دواي خۇگرتنەوہى ، چۇنمان لەگەل
 بەرەورپو دەبى؟ كوتى: «دىسان بە خۇشت دەلئىم ، بە ئاوالەكانىشت رابگەيەنە ،
 بە حاجى ئاغاش بلئى ، كەس نىگەران و نارەحت نەبئى ، قسە لە ھەموو شت
 كراوہ ، خاترجەم بن بئى بوار لە چۇمىمان نەداوہ.» كوتم: سەرورم ، راسپاردەي
 حاجى ئاغا و ئاواتى خۇم وەدى نەھاتووہ ، دەمەھوئى جەنابى پىشەھاش زيارەت
 بكەم؟ كوتى: «پىشەھوا وەك جارەن ، رۇژئ لە مەھكەمەي خۇي دادەنىشى ، زۇر
 جارەن تىمسار ھومايوونى ، بۇ نەھار ، يان لە پاش كارى ئىدارى دەچىتە دىدارى
 پىشەھوا.» ھەستام دەستى ماچ كەم و بىرۇم ، ھەستا و پروى ماچ كىرم و
 وەدەر كەوتم.

دىدارى پىشەھواي مەزن ، قازى مەھمەدى نەمىر

لە خەيابانى دەمدى ھەر دوودو و سىسئى سەربازى تەفەنگبەدەست دەھاتن و
 دەرۇيىن. لام وابوو دەيانەويست خۇيان بنوئىن و دەراوان بەتاقى بكەنەوہ.
 بە پىش شارەدارى ئىستادا تىپەپىم. مەھكەمەي قازى وەك لە بىرم مابئى ، لە
 بەرامبەر باشكاي ئەفسەرانى ئەوكات و دادگاي ئىستا ، لە بەرى جنووبىيەوہ لە
 سەر بستوو و بلئىندايەكى بوو. كە بۇي وەسەردەكەوتى ، جئىجئى پلىكانى لئى
 ھەلبەسترا بوو ، جئىجئى پىگۇر كە بوو ھەتا دەگەيشتە مەھكەمەي قازى. لە ژىللا
 كە وەسەردەكەوتم ، بەفرى بارىوى دوئشەو شەقتى نەشكابوو و شوئىنەوارىكى لئى
 ديار نەبوو. پلىكانەكانم بىرى ، پىگۇر كەكانىشم بە دووى يەكدا پىئا و گەيشتە
 دەركى مەھكەمە. دەركى پىشەموم كىردەوہ ، وەتاغىكى چكۆلە كە جئى چاپەز و
 سەماوەر و چا بوو؛ دىتم كاك «مەھمەدى عەزىزمىرزا» كە كاربەدەستى
 لەمئىزىنەي بنەمالەي قازى بوو و بە كارى ملك و دىيەكانى «قارنجە» و
 «سەوزى» پادەگەيى ، لە بن سەماوەر كە دانىشتووہ. كاك مەھمەد زۇرجاران
 دەھاتە شىخالى و مىوانى مەدبوو ، زۇرم خۇشەدويست ، پىاويكى تىگەيشتوو
 و ئاقل و لەسەرەخۇ بوو ، ھەربۇيە پىشەھوا زياتر لە لاي خۇي دەيھىشتەوہ. كە

ئەمنى دى، ديار بوو سەرى سورما بوو، لەو دەمانەدا ئەمن و ئىرە؟ لەبەرم
 ھەستا و دواى بەخىرھىنان، چەكمەكانى كىشام و دايكەندن. دەى چۆنى و چۆن
 نى و ئەتۆ و ئىرە؟ كۆتم كاكە محەممەد سەرسورمان و پىرسىار لە جىيى خۆى و بۆ
 دوايە، جارى پىم بلى پىشەوا لە كوئىيە و چۆنى زيارەت بكەم؟ دەركى مەحكەمەى
 پىشاندام و كوتى: «لېرەيە و ھەر بەتەنبايە و كەسى لا نىيە و كاتىكى باش
 ھاتووى بۆ زيارەتى، لە ژوورئ بەتەنئ قەدەمان لىدەدا.» گريان لە ئەۋكى
 گىرابوو، ديار بوو پۇژگارى نالەبار پەرۋشى كىدبوو. بىھەستىكى دەركى
 مەحكەمەى بۆ كىدەمەۋە. دەرەكە دەنگى نەھات. پىشەوا لە حاستى دەرەكەۋە
 دەگەرپاۋە بۆ ئەۋسەرى ھۆدەكە. لام وايە ۱۲مىتر زياتر دىژايى ژوورى مەحكەمە
 بوو. سەرى بەردابوۋە و ھەنگاۋى بەئەسپايى دەھاويشت و لە پىشتەۋە بە ھەر
 دوو دەستى كايەى بە دەنگى تەسبىحەكەى دەكرد و دەيھاويشتن. لە لاي دەرەكەۋە
 لە حاستى خۆم پراۋەستام ھەتا ۋەرسوۋرئ و بگەرپىتەۋە. گەيشتە ئەۋسەرى
 سالۆنەكە و گەرپايەۋە. ئەمنى دى كە بە دەرەكەۋە پراۋەستابووم، زەردەيەكى ھاتە
 سەر لىۋى. ئەۋە سىيھەمىن جار بوو كە ئەمنى دەدى، ناسىمىيەۋە، چوومە
 پىشى، چەند ھەنگاۋ ھاتبوۋە خوارئ. لە نىۋەراستى سالۆنەكە گەيشتمى.
 دەستىم ماچ كىد، ئەۋلاۋئەۋلاى ماچ كىم، دەستى بەرنەدام، كوتى: «عەترى
 گۆلانى لەم كاتانەدا بۆ ھاتوۋيە ئىرە؟» كۆتم: جەنابى پىشەوا بۆخۆشم ئاۋاتى
 زيارەتم بوو، بەلان حاجى حەمەدئاغاي شىخالى بەپىۋىستى زانى بىمە
 خزمەت، لە خۆى نىگەرانە، دەيەۋى بزانئ داھاتوو چى لىدئ؟ دەۋلەت چ لە
 خەلكى دەكا؟ دەۋلەت چى لىدئ؟ پىشەوا كوتى: «سەدرولئىسلام بۆى گىرپامەۋە كە
 ھاتبوۋە سەقز، سەرتىپ ھومايوونى، حاجى حەمەدئاغا و ھەژارى ئازاد
 كىدبوون. ئەۋە حاجى ئاغا ھاتۆتەۋە، ئەدى ھەژار چى لىھاتوۋە؟» كۆتم: حاجى
 ئاغا فەرموۋى كە بە ھاتنى جەنابى سەدر ئازاد كىراين، ھەژار وا ھەلات كە
 نەمزانى چى لىھات و بۆكۆى چوۋ. پىشەوا بە نارەھەتى و پەژارەۋە كوتى:
 «ھەژار چاكى كىدوۋە ھەلاتوۋە. عەترى، ئەتۆ و ھىمىن و ئەۋانى دىكەش كە
 ھۆنراۋە و نووسراۋەكانتان لە پۇژنامەى كوردستان يان گۆۋار و پەرتوۋكاندا
 بلاۋ بۆتەۋە، دەبى بە چاكى خۆتان بىپارىزن، جارى لە پوۋى دەۋلەت بى
 رۋالەت بن.»

گوتم: جەنابى پېشەۋا، ئەۋەى ئەتۇ دەيفەرموۋى، لەگەل بىر و باۋەرى
 جەنابى حاجى بابەشىخ و ھەمەحوسىن خان و خۆشبينىيەكى ئەۋان ھەيانە
 يەكتر ناگريئەۋە و نىۋانىان ئەرز و ئاسمانە؟! ئەۋان پېيان وايە لە نەبوۋنى
 دەۋلەت لە ناۋچەدا كار و خزمەتى گەۋرەيان بە ئىران كىردوۋە. دەلەين: كاتىك
 دەۋلەت ھىزى ۋەرگرتەۋەى ۋلاتى لە دەس داگىركاراندا ھاتەۋە بەرى، ئىمە
 بىدەردەسەر، بە ئامىزى ئاۋالەۋە بە پىريانەۋە چوۋىن، بى كىشە و ھەرا و
 ھەللا مەلەندەمان خستەۋە باۋەشيان!

پېشەۋا دەستى ھەر بەرنەدبوۋم كە ئەم قسانەم بۇ دەگىراۋە. ھەناسەيەكى
 قوۋلى ھەلگىشا، بىك پىشى خواردەۋە. لەسەر بەراۋردى ئەۋان (حاجى
 بابەشىخ و ھەمەحوسىن خان) نەدۋا كە وايە يان و انىە. باسكى گىرم كىشامى
 بۇ لاي پەنجەرەيەكى كە بەرەۋ شانى راستى خوار بابايەۋە، دەپروانىيە
 جەمسەرى مەيدانى چوار چرايە؛ نەمدەزانى دىيەۋى بلى چى و چى لە دلدايە
 بىدركىنى؟

لە پىش پەنجەرەكە بىك خوار بۆۋە بۇ لاي مەيدانى چوارچرا. كوتى: «كۆرم
 ەترى، مەيدانى چوارچرا دەزانى؟» كوتم: بەلى. كوتى: «ئۆۋە دەبىنن قازى
 مەمەد لەۋ مەيدانە ئىعدام دەكرى. بۆيە ئەۋەى دەلەيم ھەتا كوردستان، ھەتا
 نەتەۋەى كورد پىبزانن كە قازى مەمەد فرىۋى نەخوارد، ھەلخەلەتاۋى
 ۋادەى بىچى نەبوۋ. ئەۋەى بە ئۆۋە دەلەيم بۇ تارىخ و ۋلاتەكەتەنى بگىرنەۋە.
 بنووسن كە قازى نە فرىۋى خوارد، نە ھەلخەلەتا، بەلكوۋ وىستى خۆى فىدەى
 ئارمانى نەتەۋەى كورد بكا. ئەۋ ئارمانانەى كە كۆمەلەى (ژ.ك) و حىزبى
 دىموكراتى كوردستان بناغەى داپشت و شوۋەى كىشا. ئەمەن نامىنم، بەلان ئەۋ
 ئۆقيانۋوسە ئىرادە و ئاۋاتە گەۋرەى نەتەۋەى كورد، كۋا بە خاكەنازىك
 خۆلەمىش و زىلەمۆى ناپەۋەى نەياران خاپوۋر دەكرى؟ ئەۋانە بۆيە بە تۇ
 دەلەيم، ئۆۋە نەسلى داھاتوۋن، ئەۋ نەسلى كە بارى داخۋازى ئىمەى پابردوۋ و
 لە دەستان چوۋ دەكەۋىتە سەر شانى ئۆۋە، سەر ئەستۆى ئۆۋە.»

بىرى لىكەۋە، ئەمەن لاۋىكى كەمتر لە بىست سال تەمەن كە تەۋاۋى ھومىد
 و ئاۋاتى داھاتوۋى خۆى و نەتەۋەى كورد لە دىمەنى ئىنسانىكى ۋەك پىشەۋادا

پهره‌ی گرتبئ، پشکووتبئ و گه‌شابیته‌وه، له‌پړ و له‌نه‌کاو، نه‌وايه‌کی وا دلته‌زئ و نيدايه‌کی وا هه‌ست‌بزوين به‌گوئ و دل و ږووحی ناشنا بئ، ده‌بئ چ حالیکي بئ و چ په‌ژاره‌یه‌ک ږوو له‌ږه‌وانی ناکاوی بکا؟ کوتم: جه‌نابی پيشه‌وا، کاتيک درؤ و ده‌له‌سه و فيل و ته‌له‌که‌ی نه‌ياران و به‌دخوازن ئاوا بؤ تو ږوون و ئاشکرایه، بؤچی وه‌کوو «پيشه‌وه‌ری» و «غولام يه‌حيا» و ئه‌وانی دیکه، مه‌لبه‌ندت به‌جئ نه‌هيشت و نه‌ږویشتی؟ فه‌رمووی: «کوړم، ئه‌وه زورجوان دياره. که تيبکه‌ی و ليم وه‌رگری و بيگه‌يه‌نیه‌هاوړاز و ئاوال و هاوبازمه‌کانت، ئه‌ویش ئه‌وه‌يه، مه‌سه‌له‌ی نيشتمان و کو‌مه‌له‌ی (ژ.ک) و حيزبی ديموکراتی کوردستان، شتيک بوون به‌ته‌واوی ږايه‌ل‌وېؤی ده‌سکردي بڼه‌ماله‌ی قازی و شه‌خسی خؤم بوو و هر خانه‌واده‌ی قازيش ده‌بئ تاوانی غه‌رامه‌ت و که‌فاره‌تی ئه‌و غائيله‌ بېژيرن. ئه‌گه‌ر ئه‌من ږوبېام و مه‌لبه‌ندم به‌جئ هيشتبا، سه‌دان که‌س و ئه‌شخاس به‌و تاوانه‌ سزا ده‌دران و ئيعدام ده‌کران، به‌لان ئيستا ئه‌من ماومه‌وه که‌ته‌واوی ئه‌و تاوانانه‌ وه‌ئه‌ستؤی خؤم گرم. عه‌تری، ئيستا لاتان وانه‌بئ ناتوانم ږؤم و خؤم ده‌رباز بکم، بارزانی ئه‌وه له‌دیی «درياز» کو بوونه‌وه و هر ئه‌وشؤ «مه‌لامسته‌فا بارزانی» پياوی نارده‌وو ئه‌گه‌ر حازره له‌گه‌لمان بئ، ده‌نيرم بيهينن بؤ نيو عیلي بارزانی. جواب بؤ نارده‌وه و کوتم جه‌نابی مه‌لامسته‌فا، ئه‌تؤ عیل و ته‌باری خؤت خړوپ له‌گه‌له، يان پیکه‌وه ده‌ژين، يان پیکه‌وه ده‌مرن. به‌لان ئه‌منی سه‌د سهر و هزار به‌ره، کئ بېنم و کئ به‌جئ بېلّم؟ ئه‌وه‌ی ده‌کرئ له‌گه‌ل خؤمی بخم، ته‌نیا گیانيکی نه‌حه‌ساوه‌ی له‌سهر لیوانه، ئه‌وه‌ی ده‌بئ به‌جیان بېلّم، گه‌له، نه‌ته‌وه‌يه، ئاو و گلی نيشتمانه. نيشتمانیکي که‌په‌يمانی پیناوداريم هه‌تا ئاخري نه‌فه‌س له‌گه‌ل به‌ستوه.

«من هماندم که وضو ساختم از چشمه عشق چار تکبير زدم يکسره بر هر چه که هست!» ديمه‌ن و سيمای پيشه‌وا له‌پيش چاوم گؤړا. گلينه‌ی چاوه‌کانم پږ بوون له‌فرمي‌سکی گه‌ش. له‌نيو گولاوی فرمي‌سکان‌دا، ږواله‌تی پيشه‌وا ده‌بوو به‌خه‌رمانه‌يه‌کی ږووناک و به‌ربلاو، پېم و ابوو ږووحیکه، ږه‌وانیکه، له‌قالبی ږيساله‌تيکی پئ‌ئه‌سپيردراو هاتو‌ته‌ ديمه‌نه‌وه. ده‌يه‌ه‌وی ژيان و گیانی خؤی له‌پیناوی ئه‌سپارده‌که‌ی‌دا بسووتينئ و بيتاوينيته‌وه. نازانم به‌چاوی فرمي‌سکاوبيه‌وه له‌چ حالیک‌دا بووم. پيشه‌وا تيپروانيم، تيمگه‌يشت که

واته کانی، منی راداوه ته دنيايه کی دیکه. بؤ ئه وهی چلونیتهی باسه که بگوړئ، فهرمووی: «عتری به حاجی همه دناغا بلئ، ئه و له خوی نیکه ران نه بئ. قهزا و به لاگړه وهی هه موان ئه منم و خانه وادهی قازی. به لان شوورهی قه لایه کی که ئه من دامرشتووه، وهک شوینه واری له میژینه، ئه گهر چهرخ و خولی زه مانیش تیکی پرووختی، بناغه و ناسه واری هر دمیڼی و زهین و سهرنجی نه ته وهی کات و داهاتوو بؤ لای خوی هر راده کیشی و هه ست و خوشتیان ته کان ددها.»

ئه من قسم بؤ نه ده کرا، هیرشی گرپی گریان، ئه وک و گهرووی به ستبووم. و ته یه کم نه مابوو بیلیم. ده ستیم گرت ماچی بکم، نه یه پشست، ئه و ماچی کرم. گهرمای لیوی و سړی فرمیسک که به سهر و پرومه تمدا دهرژا و ئه وه ۵۷ سال له و رژه تیده په پړئ، ئیستاش که ته مه نم بؤ ته ۷۷ سال، تین و بلیسهی لیوی پیشه و او سړی فرمیسکه کانم، له سهر پروکاری چرچ و چه ویلئ خوم هر هه ست ده کم. قسم بؤ نه ده کرا، لیوم ده له رزی و دهبزووت، به لان نه بؤ و ته و وتار، گر و کله یی دهر وون هرووژمی هی نابوووه سهر لیواری زار و زمانم. وهک که سیره ی نیو کرپوهی کوستان ددنام چفت کر دبوو هه تا لیک نه درین و نه بیته ددانه ته قه.

پیشه و او له دیمه نی دژ و داماو و داته کیومړا، زانی له وهی په روشترم که به لا واندنه وه بیمه وه سهره خو. هاته پیشی و دهستی له سهر شانم دانا و کوتی: «کاک عتری، ئه وانه ی له سهری دواوم، به شاعیران و پروناکبیرانی ولاتی رابگه یه نه، بلئ نه مان و فه و تانم له م ئاو و خاکه ی نیشتمان دا، زور جاویدانه تره له وهی برؤم و هه لیم و به زم و ههریمی به جی به لیم. روینی من، وهک له داوای خوم و گهلی کوردستان تورايم ئاوايه. ئیوه بزانی! نه ته وهی داهاتوو بزانی! قازی محهمه ددیه وئ له پئی نیشتمان دا بمری و بکوژئ، نه وهک هه لاتووی هه تلای دوژمنان بی و وهک هیندی کان نه ته وه و نیشتمان به جی به لیم!»

له پاشان بؤ ئه وهی به پیم بکا، هه نگاوه کانی به ره و دهرکه که هه لینا و دهرگای کرده وه. محهمه دی عزیز میرزا، کاردار ی به وه فای پیشه و او، هه ستا سهری، که رواله تی ئه منی دی وهک میړمندا لیک ده چووم که له سهر مهیتی بابی هه لیبچرن و دووری بخه نه وه، چاوی پر بوو له ئاو و فرمیسکی هاته خواری. پیشه و او دهستی له سهر شانی لایرم و کوتی: «محهمه له گه ل ئاغای

عهتری برؤ ههتا سهر خه یابانی نه وهک سهر بازیک پئی پی بگری.» دیسان دهستیم ماچ کرد و چۆوه ژووری. ئه منیش له دوايه چه کمه کانم له پی کرد و به دنیا یهک په ژاره وه و ده درکه وتم. کاک محهمه د ههتا سهر خه یابان له گهلم هات و وهک من چاوی به فرمی سکانه وه گهراوه بؤ لای مه حکمه.

وه خه یابان پیوانی که وتم ههتا کاروان سه رایه. ئه سپه کهم ههر به زینه وه بوو، بی پارهستان هینامه ده ری و سوار بووم و به رهو دۆستالی پرکفم لیدا.

کاتیک گه یه شتمه وه «دۆستالی»، لای عه سر بوو. ده مه ویست بگه مه وه شیخالی، به لان «محیدین ئاغا» نه یه یشت و کوتی زستانه و پۆژ درهنگانه و به ندهنی «قهره بلاغیش» جیگای متمانه نیه؛ ئه گهر ئه سپه کهشت شه لینی چاک بۆوه سبجه نی دوتوانی سوار ی بی و بجیه وه. شهوی له دۆستالی مامه وه. ههتا شه و درهنگانیک باس و هه والی ولاتمان لیک ده داوه. سبه نی کاتیک وه خه بهر هاتین پۆژ درهنگ بوو، تاووبان که وتبوو. پۆژیکی تاووساوی به هاری بوو، دواي خواردنی نانی به یانی، ئه سپه که یان بؤ حازر کریم، ئه منیش خۆم ساز کرد و فیشه که دانه له خۆم به ست و دواي خودا حافیزی به رهو قهره بلاغ وهری که وتم.

دیسان پێشهاتیک له داوینی بستووی «قهره بلاغ»

به فر کاله پییهک عهرزی داپۆشیبوو، به لان بؤ سوار و پیاده پی نه گیرابوو. له دبی قهره بلاغی را وه سه ر که وتم. ههتا ده گه یه شته مله ی جیا، بی پسانه وه، ژن و مندال و مالات و هه یوانی خێلی بارزانیان بوو که بی مه ودا له لای دیهاتی بۆکان و سه قزمه وه ده هاتن و به رهو «قونقه لا» و «ئیندرقاش» و «دریاز» ده پۆیشن. به هاتنه وه ی هیزی حکومه تی، ئه وانیش ته قورپه یان تی که وتبوو که به رهو خاکی ئیراق یان شووپه وی خۆیان پزگار بکه ن. مرؤف له دیمه نی ئه وه هه موو ژن و مندال و پیره پیاو و پیره ژن و مالاته که وه پیش خۆیان دابوون، په ژاره ده یگرت. له هه موو ده سته یه کی که ده هاتن و ده مگه یشتنی، لییان ده پرسیم: سوار، داخوا هیزی ده واته تی به ره گه ی لی نه گرتوین؟

هاتم ههتا ده گاته سهر بستووی به رهو پووی گوندی «قه متهره»، ئه و کۆچ و خێل و باره ی بارزانیان پسانه وه نه بوو. سه روژیر بوومه وه به رهو قه متهره، راست ئه و شوینه ی پۆژی پیشو و تووشی «عه لی ئاغا» و په سوول ئاغای

جەوانمەرد» بووم. کەمێک واوەتر چەند رۆژ لەپێشدا لەگەڵ «سمایل ئاغاى حیسامى» تووشى «سەدرولئىسلام» و «سەرھەنگ فێووزى» بووین. لەو جێ بیرمەرپیانه، دیتم ۹۰ تا ۱۰۰ کەس چەكدارى بارزانى، بە دواى ئەو خێلاتەدا دەهاتن و بەفریان دەبەرى. سێ سێ و چوارچوار بە پانى رێگا هەنگاویان دەهاوێشت. کە ئەمەن دیتم بە پانى رێیە تاق و جووت دین، برێکم ترس رێنیشت، نەکا خەیاڵی خراپیان هەبێ. لەم کاتەدا چەك و چارەوێ بۆ ئەوان لە هەموو شت پێویستترە؟ نەکا ئەمە لە تەفەنگ و ئەسپەكەى من بکەن؟ پێم ناخەز بوو لاڕێ بم، راستەپێش رۆببام دەبوو ئەوان دێ بدن، ئەسپەكەى من قەدەمى خۆى تێکەندەدا و ئەوانیش جێ هەنگاوى خۆیان نەدەگۆڕى. گەیشتیە ئاستى یەكتر، ئەمەن سوار بووم و بە سەر ئەواندا دەمپوانى. دەستم بە نیشانهى سلاو هەڵبەنا و سلاوێكى گەرم و گوێم بە پرووى پێشەروەكانیان دادا. چەند چەكدار کە لە پێشەروە بوون بە راوێژى بارزانیاوە و لامى سلاوەكەیان دامەوێ. ئەمەن جەلەوى ئەسپەكەم كێشا و رامگرت، ئەوانیش لە پێشەروە راوەستان. سێ كەسیان هاتنە پێش. یەکیان پیاویكى گەراوە و رەدین سێ، چەقەل و لاواز و كەلەگەت بوو، دووشیان لام وایە یەکیان مستەفا خۆشناو بوو. پیاوێ رەدین سەببەكە تەفەنگ و دەمانچەى لە خۆ داو، خەنجەرێكى سێگۆ تەلای لە بەر پشیتەندى چەقاندبوو. قەدەمێك لە وانى دیکە هاتە پێشتر و بە زاراوەى بارزانى و راوێژى موکریانى کوتى: کورێ من ماندوو نەبى، لە کوێرا هاتووی؟ کوتم مامە گیان سلامەت بى، ئیستا لە دێى دۆستالێرا دیم، بەلەن دۆینێ چوومە مەهاباد و خەلکى دێى شێخاڵیم و دەچمەوێ بۆ وێندەری. زۆر لە سەرەخۆ پرسىارى کرد: ئەدى کورێ من باس و هەواڵى مەهاباد چیه و خەبەرى پێشەروە چەدەزانى؟ کوتم مامۆگیان پێشەروە لە مالى خۆى ئازادە و سپاش جارێ هیچ کارى نەکردوو، دوايش بۆ کەس مەعلووم نیه دەیهوێ چ بکا. لە پاشان پرسى: ئەدى نەتزانى بارزانى کۆمەلگەیان لە کوێیه؟ کوتم دەلێن بارزانى بە پتوونى لە گوندى «دریان» ن. کوتى: ئەوێ لە کوێرا دەزانى؟ کوتم ئەوێ لە فەرمايشى پێشەروەرا دەزانم کە جەنابى مەلامستەفا پیاوێ نارەبوو لای پێشەروە کە بێ و لەگەڵ بارزانیاوە پوو لە جێیهكى بکەن و پێشەروە و لامى داوێ کە مەلامستەفا هەموو عێلى خۆى پێیه و ژيان و مردنیا پێکەوێه، بەلەن ئەمنى سەد سەر و هەزار سەودا، کێ بێنم و کێ

بهجی بیلّم، ئەو برّوا سەری خۆی و عیلى خۆی دەرکا و ئەمنیش بە خودا
 بسپێرێ. مامۆ کوتی: وای لە قسێ وەها نەستەق؟ دایکان دەبێ هەر بۆ مێرانێ
 ئەوھا سەران لە هەشی نین. پاشان کوتی: کورێ من، ئەمن پێم دەلێن «مامەند
 قادری» لە قسێ و خەبەرەکانی تۆ کە لکم زۆر وەرگرت، وێدەچێ ئەتۆش لە
 داها توودا لە قاچاغ و قوچاغەکانی مەلەبەندێ بی، ئێمە دەستەمان زۆر لە
 دوايەن. زۆریان بێ چەک و ئەسلەحەن، مەبادا تووشی گیروگرفتەن بی. واباشە
 پێیەکەى خۆت چەپەک بکەى، بەوى لارێیەدا کە بەرەو «حاجیائی کەند» دەرۆ،
 تووشی بارزانیاى نابى. قسەمان تەواو بوو، خودا حافیزیم خواست و بە پێى
 گوندەکانى «حاجیائی کەند» و «غەوساباد» و «قۆرغان» دا چوومەووە شیخالى.

دوای هه‌سانه‌وهیه‌ک چوومه لای حاجی هه‌مه‌دئاغا. کاتیک باس‌و‌خواسی مه‌هاباد و دیداری حاجی بابیه‌شێخ و هه‌مه‌حوسێن‌خان و پێشه‌وام بۆ گێڤراوه، به‌ خه‌به‌ری فه‌رمانداری هه‌مه‌حوسێن‌خان زۆر خۆش‌حال بوو، به‌‌لان تییینی و بێ‌باومپی پێشه‌وای له‌ داها‌تووی خۆی، حاجی‌ئاغای داچله‌کاند. باومپی ها‌ته‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی که تییینی پێشه‌وا هه‌نگیۆه‌تره‌ له‌ خۆش‌باومپی ئه‌وانی دیکه‌. حاجی‌ئاغا له‌ گیرانه‌که‌ی خۆی و هه‌ژار به‌ ده‌س سه‌رتیپ هوما‌یوونی له‌ سه‌قز چاو‌ترسێن ببوو و تییینی پێشه‌وا به‌ته‌واوی به‌رێشانی کرد.

گیرانی پیشه‌وا و همه‌حوسین خان و سہ دروئیسلام

لام وایه پوژیک یان دوو پوژ دوای ئەو دیدارانه خەبەریان هینا که پێشەوا و
 ھەمەحوسین خان لە مەھاباد دەسگیر کراون و ھەر ئەو پوژە
 سەدرو ئیسلامی شیانی لە تاران گرتوو و ناردوو یانە تەوێ بۆ مەھاباد.
 پێشبینییەکی پێشەوا وەرپاست گەرا. چەند پوژیک دوای گیرانی پێشەوا و ئەوانی
 دیکە، بەفریکی قورس باری کە پێگای ھاتوچۆی بەینی دیھاتی دوور دەست و
 شاری کەم بپۆو. لە دنیای کڕوماتی زستانی سێ و بێ دەنگی دا مابووینەو. زۆر
 جار لە گەل کاک خالید (شیواو - ھیدی) سەروینی کاری خۆمان و پوژەکانی
 تالی داھاتوو مان لێک دەداو، بەلەن بە داخەوێ کارەکی ھێندە پێچ و پلۆچ و
 ئێشەکی ھێندە چەواشە بوو، چمان بۆ ساغ نە دەپۆو.

نامەيەك و ھەۋالىكى ئاگاھەرەو

مانگونيويك لە گىرانى سەرانى كوردستان تىيەپىبوو. پۇژىكى سوارىك لە دەركى مالى من دابەزى و بانگى كرد ساحىبمال! ۋەتاغىكى چكۆلەم ھەبوو ھىندىك كىتب و پەرتووكى لە نىو تاقەيەكدا تىدا ھەلچندرابوو. كورە دايىسا، ۋەتاغەكەم گەرموگور بوو. تەماشاي كىتبىم دەكرد كە گويم لە دەنگى داواكارى خاوەنمال بوو، خىرا چوومە دەرى. دىتم سوارىكى سەروگوئى دابەستراو، زەنگال و پوزەوانە ھەلگىشاو، جەلەوى ئەسپەكەى بەدەستەو، چاوەپوانى خاوەنمال بوو. زانىم لە دوورى ھاووە و زستانى پىكوت كردوو. يەكەك لە براكانم لە نىو مالى ھاتە دەرى. جەلەوى ئەسپەكەى لە ميوانى ۋەرگرت. كۆتم فەرمو ميوانى بەرپىز بۇ ژوورى. لە پىشخانەى ۋەتاغەكە پىلاۋەكانى تەكاند و بەفرى زەنگالەكانى بە گەسك دامالى و چووينە ۋەتاغى گەرم. ميوان زۆر بەخىر بىي، ديارە رىگاي ناخۆش و بەفرى زۆر شەكەتى كردووى؟ كوتى: بەلى، رىگا ناخۆشە و لە «حاجيالىكەند»ى ھاووم و پىاوى ئاغاي «عەزىزخانى حەيدەرى». زۆرى سلاو دەگەياندى و دەيگوت لەمىژە لىي بىخەبەرم. دەستى بە باغەلىدا كرد و نامەيەكى ھىنادەر و دايە دەستم. كۆتم كاكە ئەتۇ ماندووى، جارى چايەكى بخۆو. توخوا عەزىزخان چۆنە؟ لەگەل زستان و ئەو دىيائەى چۆنى دەگوزەرىنى؟ كوتى: عەزىزخان بىست پۇژ دەبى ھەر لە مەھابادىيە. دوينى بۇ سەردانى مالى ھاوتەو و دەبى سەبەينىش بچىتەو بۇ مەھاباد. نازانم دەولەت چ كارىكى پىيەتى وا ھەر لەوى رايگرتووە؟!

دىتم نامەيەكى دوولاپەرەى بۇ نووسىوم. پوختەى كاغەزەكەى ئاوا بوو: كاك محەممەدى نوورى ئەمن بىست پۇژ زياترە لەسەر داواى فەرماندەى لەشكرى مەھاباد لە پوكنى ۲ى ستادى ئەرتەش خەرىكى ۋەرگىرانى نووسراو و ھۆنراوەكانى پۇژنامەى «كوردستان» و گۆوارەكانى دىكەى كوردىم كە دەبى بەشە سىياسى و شىعر و ھۆنراوەكانى ئەم پۇژنامە و گۆوارانە ۋەرگىر مەسەر فارسىيەكى سەرە و پووناك. دوينى پىش ھاتنەوم بۇ مالى، لە پۇژنامەى كوردستاندا، ھۆنراوەيەكى «يا ۋەتەن يا مردنم»ى محەممەدى عەترى گۆلانيم ۋەرگىر ۋەتە سەر فارسى. كە ئەم ھۆنراو بۇ رەئىسى پوكنى ۲ زۆر جىگاي سەرنج بوو. لە پوانگەى ئەواندا ئەم ھۆنراو لە ھۆنراوەكانى دىكە

هه‌نگیوه‌تره! دواى هاتنه‌وم، له پيش هه‌موو کاریکمدا به پيويستم زانى که ئه‌و هه‌واله‌ت پي رابگه‌یه‌نم که لیڤه به‌ولاوه ئاگات له خۆت بى. وهک ده‌زانی هه‌ژار هه‌لاتووه و ئه‌تۆ و هیمن له تۆپى‌دان. ده‌بی وریای خۆتان بن و خۆتان بپاریزن!

«عه‌زیزخانی حه‌یده‌رى» کى بوو و چى بوو و چۆن بوو؟

بۆ پروون‌کردنه‌وه و ناسینی ئه‌و که‌سانه‌ی که لهم بیرمه‌وه‌رییه‌دا نیویان دیته‌ گۆپى، ده‌بی به‌ خوینه‌رانیان بناسیتم که کى بوون و چ نه‌خشیکیان له هه‌لکه‌وته‌کانی هه‌ریمدا بووه.

«عه‌زیزخانی حه‌یده‌رى»، کورپه‌گه‌وره‌ی «عه‌لى‌به‌گ»ى حاجیالى‌که‌ند، ناودیر به «سالارسه‌عید» بوو. له زه‌مانى شاهیه‌تى په‌زاشادا، چه‌ند ده‌وره نوینه‌رى مه‌هاباد له «مه‌جلیسى شوورای میلی»دا بوو. له‌به‌ر ئه‌و پيشینه‌ پرووناكه‌ی که ئه‌و بنه‌ماله‌ بوویان، «عه‌زیزخان» ئه‌و بیر و باوه‌ره‌ی حکومه‌تى بۆ به‌جى مابوو، به‌لان له‌سه‌ر ئه‌و پيشینه‌ پرووناكه‌ی که ئه‌و بنه‌ماله‌، له ده‌ورانى حکومه‌تى ناوه‌ندى‌دا بوویان، عه‌زیزخان له‌ ده‌وره‌ی بزووتنه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و حیزبى دیموکراتى کوردستاندا، هه‌ستى نه‌ته‌وه‌ویستى و نیشتمانپه‌روه‌رى خۆی، زیاتر له‌ ئه‌فرادى عیلى و عه‌شیره‌ته‌کانى دیکه‌ نیشان ده‌دا و به‌کرده‌وه‌ی خۆی دیارى کردبوو، له‌به‌ر چاوى حیزبیه‌کان، عه‌زیزخان که‌سیكى خۆی ته‌واوه‌یار بوو، له‌و رېڤازهدا نیزیكى ئارمانیمان پیکه‌وه زۆر پته‌و بوو و زۆر جاران هۆنراوه‌یه‌کم هه‌با لێ‌وه‌رده‌گرتم. ئه‌وینى ئاوات و ئارمانى نه‌ته‌وه‌یى کردبووه‌ سیپاره‌یه‌ک که هه‌میشه له‌ سه‌ر دالى دانابوو. له کاتیکدا پوکنى آى ئه‌رتەش به‌ پيشینه‌ی خزمه‌تى سالارسه‌عیدى بابى لێ‌ی وىستبوو پۆژانه له‌ پوکنى دانیشى و ته‌واوى ئه‌و پۆژنامه و بلاوکراوانه‌ی حیزبى وه‌رگيرپه‌ته‌وه سه‌ر فارسى و نووسه‌ر و پرووناکبیره‌کانى هه‌ریم بناسینى و بۆ حکومه‌تیان دیارى بکا، وهک له‌ دوايه‌ ده‌رکه‌وت، ته‌واوى دۆستان و ئاشنایان و ناسراوه‌کانى حیزبى له‌ وىستى سیاسى حکومه‌ت ئاگادار کردبوون که خۆیان ئاشکرا نه‌که‌ن و ئه‌ركى ئینسانى و کۆمه‌لایه‌تى خۆی نیشان دابوو. ئه‌وه‌ بوو که به‌په‌له‌ نارىدبووى و ئه‌من و هاوارزه‌کانى دیکه‌ی وه‌خه‌به‌ر هیئا. به‌ پیاوه‌که‌ی «عه‌زیزخان»م گوت: کاکه‌ گیان، سیاسى عه‌زیزخان ده‌کم که دۆست و ئاوالان له

بىر ئاكا، ئەمىنىش ۋىلامى سىياسى خۇمى بۇ دەنۇسمەۋە. كۈتى: چۈنكى
 عزىزخان سىبەينى دەچىتەۋە شارى، دەپى ئەۋرۇ ۋىلامەكەى بۇ بەرمەۋە.
 خۇداحافىزى كىرد و پۇششەۋە.

دۋاى سالتىك لەگەل عزىزخان يەكترمان دىتەۋە

دۋاى سالتىك كە عزىزخانم دىت، چۈنكى لە كاتى خۇىدا ئەندامىكى
 باۋەپپىكراۋى حىزبى بو، بۇ ئەۋەى چلۇنىەتى ئەۋە نىشان بدا كە چۇن پۈكنى
 ۲ى ئەرتەش، ئەۋ كارە گرینگەى لەۋ كاتەدا بەۋى ئەسپاردۋەۋە كۈتى: «كاك
 عەترى (ژ.ك) و كاك نوورى جاران، پېشىنەى ژيانى باۋىك، ئەۋ مىراتەى بۇ
 ئىمە بەجىھىشت كە لە مەلەبەندىدا جىگەى بىر و باۋەپى حكوۋەت بىن. ھەر لە
 پروۋى ئەۋ پېشىنەۋە (قەرە فال بە نام من دىۋانە زىندە)، بەلان شىتىكى لەۋ ماۋەيەدا
 سەرنجى منى رادەكىشا ئەۋە بو، كەسانىكى لە كاتى حكوۋەتى پېشەۋادا
 گۈللەيان بە دەستى دەگرتەۋە و سىنگيان رەپىش دەخست و بە خۇ و عىل و
 تەبارەۋە لە خزمەتى خىل و كۆمەل و پېشەۋادا بوون، يەكەك و دوۋدوۋ لە
 پۈكنى ۲ وەژۋور دەكەۋتن، گۆۋار و پۇژنامە و نووسراۋەيان لە كۈن و كاژىراندا
 دەدىتەۋە و دەيانھىنا و خزمەتگوزارى و فېداكارى خۇيان رادەگەياندا كۈتم:
 عزىزخان دەزانم دەللى چى، دەللى ۋەك كابرانى كىرماشانىم بەسەر ھاتبوو.
 دەگىرنەۋە لە كىرماشان جىژنى «عومەرسوۋتان» يان بەپۇە دەبرد و لە سىنگى
 خۇيان دەدا و جىنۇيان بە ھەزرىتى عومەر دەدا. كابرانى سۈننى لە سىنگى خۇى
 رادەكىشا و دەيگۈت: (چەمانم كۆرە يا عومەر، ئى كارى زۆرە يا عومەر).
 عزىزخان پېكەنى و كۈتى: «مەسەلەكە پى بە پىستى بو، ئەۋەت لە
 شىعەرەكانت ئەنگىۋەتر بو. ئەۋ باسوخواسەى عزىزخان لەۋ ھەلۋمەرەجەدا،
 دوۋروۋى و رىكارى ھىندىك لە دانىشتۋانى مەلەبەندى رادەگەياندا. بىرن ئەۋ
 كەسانەى بە دوۋروۋى دەژىن.

ئەۋ چەند مانگەشم لە ترس و خۇفدا لە گۈندى شىخالى گۈزەراندا.
 دەمەۋىست دەمەۋەھار مالم لە شىخالى بىۋا. «شىۋاۋ» و «عەترى» لە سەر
 بەرەيەك جىيان نابىتەۋە، ۋاچاكە بۇ ماۋەيەك خۇم ھەشار بىدم و ۋەك
 كەرويشكى بازىرە لانگۈركى بىكم تا تەۋچەق كەم دەبىتەۋە.

ههرا و غهوغای ئیعدامی پێشهوا و یارانی

له شار و ديھاتي دوور و نيزيک، غهوغا و ههرا و ههتلا پهيدا بوو. له زوړ شويڼ و مالان بوو به شيومن و قورپيوان، بوجي؟ مهگه چ پروي داوه؟ کوتيان، له بهرهبه ياني پوړي ۱۰۱ مانگي خاکه ليږدي سالي ۱۳۲۶، پيشه وای نهم، سهدرولئيسلام و همه حوسين خاني سهيفي قازي، له مهيداني چوارچراي مه هباب له دار دراوڼ و ثيعدم کراوڼ. به لي راست ئو مهيدانه ي که پوړي سيژده ي مانگي به فرانباري ۱۳۲۵، ياني ۸۶ روژ پيشتر، جيگاي ثيعدمي خو ي ده سنيشان کرد، قامکي نيشاپه ي بهر مو مهيداني فهوتاني خو ي راداشت و کوتي: «پيتان وانه بي قازي فريوي واده و وعيد و ته له که ي خوار دووه، خو يني خوم له ريگاي داواي کوردستان دا ده او يمه زهيني ميژوو و نه ستوي نه ته ودي داهاتووي کوردستان.» جا بويه ده ليتم: هر به ژياوي ماوي ئه ي پيشه و او پريهري گيانبازي کورد و کوردستان.

کاتیڤ ئهمن ئه و بیره وهرییه دنووسمه وه که ۵۶سال و چهند مانگ، له و پۆژه تالوتونه تیده په پڕی. ته مه نم نیزیکه ی ۷۷ساله و ده زانم زنجیری مه ودا و درژیه زه مان پساوه، گه راومه ته وه ئه وان کاتان، که ئه وانه ی به چاو دیتوومن و به گوێیان بیستوومن، شی ده که مه وه و وهردی ده ده مه وه.

ئەو قەلەمبەدەستانە ، يان ئەو داستان نووسانەى كە لايان وابى پيشه وای
نەمر ، فريوى وەعدەى قەوامونسەلتەنەى خوارد كە دابووى بە سەدرولئىسلام ،
يان خۇ ھەلخەلتاوى كۆمەك و يارمەتى پشتيوانى ڤوسەكان بووبى كە
نەيەلن حكومەتى ئيران خراپەى لەگەل بكا ، ئەوانە ميژوو بەرمە لاپى دەنگ
دەدن .

کەسانێکی بارودۆخی ئەو پوژانەیان لە بیر مابو، یان پیرەپیاوان و پاکباوەران دەزان، کاتیەک هیزی بیگانهکان (رووس و ئینگلیس و ئەمریکا) خزانه ئێرانەو، حکومەتی ناوەندی شیرازە پسا، عیڵ و عەشیرەت وەک دەورانی پیشەرمەزاشا بوونە خاوەن چەکوچۆل و تەفەنگ. هەر عیڵ و عەشیرەتێک جۆی جۆی و دەستەدەستە خزانه مەهاباد. مەهابادیکی سەدان بیرمەوری تال و سوپریان لە دەورانی دەرەبەگی لە زەینی دا مابوو. بۆ بەرگری

لە كىرەمەۋى ناخەزى دەربەگى لە ناۋچەدا، جەنابى قازى محەممەد، بە ھاۋكارى پىرەمىرەكان و تىپى لاۋ و جەۋانى شار، كەۋتتە سەر ئەۋ خەتەى كە حىزىبىكى يەكگرتوۋ لە ھەموو چىن و توۋىژىك بە ناۋى كۆمەلەى (ژ.ك) پىك بىننى و پىكى ھىنا. لە پىش ئەۋەى دا ۋوسەكان تەشكىلاتى حىزبى دىموكرات دامەزىنن، كۆمەلەى (ژ.ك) بە مەرامنامەى تايبەتى خۆيەۋە سەقامگىر بىۋو و لە دىھات و شار و عىل و عەشیرەت و مەلا و شىخ و شۋان، بانگ دەكرانە سەر پىگای يەككىتى و برايەتى و يەكگرتوۋىي و بە قەيدى قەسەم بە قورئان خەيانەت بە يەكتر نەكەن و لە مالى يەكتر پۇنەيەن.

ئەوانەى دەلەن پىشەۋا كۆمەلە نەبۋە، يان بى خەبەرن، يان لە جەريانى پۇژدا نەبۋن. دەنا پەنا و پشتىۋانى دانانى بناغە و بىناى كۆمەلەى (ژ.ك) پىشەۋا بوو. لە دۋاى داگىركرانى ئىران لە سالى ۱۳۲۰ بەۋلاۋە، دەۋلەتى شوۋرەۋى دەپھەۋىست لە ھەرىمى داگىركراۋى خۆىدا، يانى «ئازەربايجانى پۇژھەلات و پۇژئاۋا» دا ۋاگە و پىگەيەك پىك بىننى و بىكاتە بارمەتى پاشەپۇژ كە لە داھاتوۋدا ھەتا سى قاتى بارمەتكەى ئىمتياز لە ئىران نەستىننى، گال و گەزەكى نەگۈيزىتەۋە، ۋەك دىتمان واشى كىرد!

ھەر پىشەبەند و پشتبەندى ئەۋ تىبىنىيە بوو كە شوۋرەۋى دوو جاران سەرۋك عەشیرەت و سەرعىلەكانى مەلەبەندى مەھابادى بۇ «بادكۆبە» بانگەپىشت كىردن. نووسەران و مېژوۋنوۋوسان، نىۋنیشانى بانگ كراۋەكانيان نووسىيەۋە كە لىزەدا پىۋىست ناكە دوۋپاتى كەمەۋە. پىسپۇران و مېژوۋنوۋوسانى ۋوس بە سەر خو و خەسلەتى عىل و عەشایرى كورددا، لە ھەموو پۇژھەلاتناسانى دىكە شارەزاتر و ئاشناتر بوون و دەيانزانى سەرەگورىسىكى بدەنە دەست سەرعىلىك، ئەۋانى دىكە دەبنە ملۆزم و گىرەشىۋىن. بۇخۆيان دىۋوۋيان حكومەتى ناۋەندى، «عەلى ئاغای عەلىار» (ئەمىرئەسەدەى) كىردە فەرماندارى مەھاباد و بەۋ كارە عىل و عەشیرەتى ناۋچەى لى ۋەخۆكەۋتن و ھەتا دەۋلەت لاینەبرد لە كۆلى نەبۋونەۋە. ھەر لە ۋوۋى ئەۋ حىسابگەرىيە كۆن و نوپىيە كە لە خو و خەدى عەشایرى لە دەستياندا بوو، دەيانزانى قامك لە سەر ھەركاميان داننن، ئەۋانى دىكە دەچۋوۋىنن و دەلەن قىرت. شوۋرەۋى لە ۋوۋى

ئه‌و تیبینی‌یان‌ه‌و هاته‌ سهر ئه‌و باوه‌ری که‌ شه‌خسی قازی محهمه‌د بۆ مه‌هابادی و دیهاتی و عیڵ و عه‌شایر جیگه‌ی ریز و ئیحترامی پیویسته‌، باشتره‌ ئهرکی رێبه‌ری و پیشه‌وایی حیزبی دیموکراتی کوردستان به‌اوینه‌ سهر ئه‌ستۆی ئه‌و که‌ شیواترین و لایقترین که‌سی کوردستانه‌ بۆ ئه‌نجامی ئه‌و ئهرکه‌.

قازی محهمه‌د له‌ نیوان به‌رزه‌خی (ئهری) و (نا)دا

قازی محهمه‌د له‌و به‌رزه‌خه‌دا ویستابوو، (ئهری) یانی لادانی به‌رنامه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و ناسیۆنالیستی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) که‌ بۆخۆی هانی دانانی دا‌بوو که‌ ئیستا له‌ دڵ و دهره‌وونی لاوان و پیران و شار و دیهات‌دا جیگیر بووه‌؛ پیشه‌وا تیمابوو که‌ چۆن ئه‌و مه‌به‌سته‌ گرینگه‌ بکاته‌ ده‌سته‌چیه‌ی حیزبی دیموکراتی دانه‌مه‌زراو؟ ئه‌گهر (نا)ش بێ، پووسه‌کان له‌م تالووکه‌ی بریاردان و نه‌ماگرته‌دا بۆ پیاده‌ کردنی به‌رنامه‌ی دارژاوی خۆیان، به‌په‌له‌ و بێ به‌رجه‌وه‌ندی، بۆ مه‌سه‌له‌ه‌تی ناوچه‌یی، که‌سیک و عونسوریکی ناباب و ناسازگار له‌گه‌ڵ بیر و باوه‌ری گشتی ده‌هاوینه‌ سهر ئه‌ستۆی مه‌هاباد و به‌ره‌می ناته‌بایی و چه‌ند لایه‌نه‌، دیسان مه‌هاباد ده‌کاته‌ مه‌کۆی جلیت و شه‌رناختۆی نیوخۆیی؟ قازی محهمه‌دیش ئه‌وه‌ی ئیستا کردوویه‌ و ده‌یه‌ه‌وی بیکا، ته‌نیا بۆ خاتری پاراستنی مال و منال و شه‌ره‌ف و سه‌ره‌رزنی نه‌ته‌وه‌ی کورد و مه‌هاباده‌ و هیچی دیکه‌.

فه‌رمووده‌یه‌کی پیشه‌وای نه‌مر:

«دای ئه‌وه‌ی خۆم له‌ مه‌حه‌که‌مه‌ی ویژدانی و نه‌ته‌وه‌یی هینا به‌ر پرسیار، قازانج و زیانی پیشهاته‌که‌م به‌راورد کرد، هاتمه‌ سهر ئه‌وه‌ی که‌ خۆم و داهاتووی خۆم له‌ پیناوی مه‌سه‌له‌ه‌تی کوردستان بنیم. هه‌رچه‌ند ئاخری کار نادیاره‌! به‌ل‌ان هه‌تا ئه‌و جیه‌ی چلۆنیه‌تی زه‌مان ئیجازه‌ بدا، له‌ رپی سه‌ره‌به‌ستی مه‌ل‌به‌ند و نه‌ته‌وه‌ تیده‌کۆشم. کاتی‌ک پیشه‌هاتی زه‌مانی هاوکاری نه‌کریم، ئه‌وه‌ خۆم فیدای خاکی نیشتمان و نه‌ته‌وه‌ی خۆم کردووه‌ و به‌ سه‌ربلێندی سهر ده‌نیمه‌وه‌.»

ئه‌وه‌ بوو که‌ به‌پێی ته‌شکیلاتی «دیموکرات فیرقه‌سی» ترکه‌کان، حیزبی دیموکراتیش له‌ مه‌هاباد داوای خودموختاری خۆی گه‌ل‌له‌ کرد. به‌په‌راوه‌ت حیزبی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) دهرکی پیوه‌درا، به‌ل‌ان به‌رنامه‌ و مه‌رامی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک) و

حیزبی دیموکراتی کوردستان، بە پێبەری پێشەوای نەمر، هەتا ئەبەد بۆ نەتەوێکی کورد جێگای بیر و باوەڕ و ئیعتباری خۆی بۆ نەسلی داهاووش پاشەکەوت کردوو و هەر هێشتووێتەو و هەر درێژەمی هەبێ.

مەبەستم لە نووسینی ئەم بیرەمەرییە واقیعەنیگاری و بۆچوون و گومان نیە، بە لکۆ و ئەوانە هیندیکیان بەرەمی هاوکاتی لە گەڵ پێشەهاتەکان و هیندیکیان دەروانیته ئەو دیداری که لە دوایین پۆژەگانی ژیانی پێشەوای مەزن بەهرم لێوەرگرت.

لە پاش ئێعدامی پێشەوا بۆ زۆر کەسان جێی حەسانەو و حاوانەو و نەما. هەژار هەلاتبوو، هێمن خۆی حەشار دابوو، عەبدوللای مستەوفی (سەعید ناکام) که لە شاری «سلیمانی» ژن و مندالی بەجێ هێشتبوو و هاتبوو مەهاباد و لە پۆژنامەی کوردستاندا کاری دەکرد و لە گەڵ «سالح ئۆقلیدۆس» که لە شاری سنەرا هاتبوو و هاوکار بوون و دەیان ئەندامی دیکەی کۆمەڵە و حیزبی دیموکرات وەک یەهوودی سەرلێشیواو، هەر پۆژەمی لە کون و کاژیریکدا خۆیان حاشار دەدا. ئەمانە نە پوالتی گەڕانەوێان بۆ هەریمی خۆیان بوو و نە حاشارگەیهک که خۆی لێ پەنا بدەن؟ ئەم لەوانە لە هەموویان تەنگەتاوتر و سەرلێشیواوتر بووم.

جیگۆڕکی چاره‌ی کاره

لە مانگی بانه‌مەری سالی ۱۳۲۶، بە ئیجازەمی حاجی حەمەدئاغای حیسامی و مەسلەحەتی پۆژ، مالم گویزتەو و بۆ گوندی «مەلألەر» لای «قادرئاغای قارەمانی» که پێشەکی ناسیاویمان بوو و خانوویەکی خۆش و خاوینی دامی که ئەمنیش دەرس بە کۆر و برازاکانی بلێم. پۆژانە که دەرسم بە مندالان دەگوت، ئەسپاردبووم ئەگەر ژاندمەرمە هاتنە دێ، پێم بلێن و زوو خەبەردارم بکەن. سالاگانی ۱۳۲۶ و ۱۳۲۷ لەو گوندە مامەو. ئەوانەمی پێم خویندبوون، ئیستا زۆربەیان یان کارمەندن و یان خانەنشین کراون.

لە پاییزی سالی ۱۳۲۷دا بۆ یەکەمین جار لە گەڵ ئافەرەتیکی بۆکانی زەماوەندم کرد. بە لای ئەو گۆرانیکاریانە تەفاوەتیکی لە هەلسوکه‌وتی ژیاندا نەبوو. بە ناوی «ماجەر اجوو» و «موتەجاسیر» و سەدان نیوونیکەمی ناحەزی دی، هەر

ده‌بوو له کون و کاژیران‌دا خۆ وه‌شیرم و له دام‌ودم‌زگای ده‌واله‌تی خۆم ببویرم.
له ده‌مه‌وبه‌هاری سالی ۱۳۲۸، شای ئیران «لایب‌ووردنی گشتی» (عه‌فووی
عموومی) ئیعلام کرد. له لایه‌کی دیکه‌وه به ناوی «کۆمۆنیست» و «ماجه‌راجوو»
لایان‌ده‌گه‌ران و سۆراغیان ده‌پرسین. له‌و حاله‌ی‌دا ئه‌من له ژبان و له گوندی
«مه‌لله‌ر» زه‌ده ببووم و له هه‌ولی جیگۆرکی‌دا بووم.

حاشاریکی دی و باشاریکی دی

له مانگی جۆزه‌ردانی سالی ۱۳۲۸، به هۆی یه‌کیک له ئاشنایان که مالی له
گوندی «عه‌نبار» بوو، شناسیم له‌گه‌ل «برایم‌ئاغای عه‌لیار» کوپی «عه‌لی‌ئاغای
ئه‌میرئه‌سه‌ده» و سه‌رۆک عیلى دایبۆکرى بۆ پێککه‌وت. بۆ ئه‌وه‌ی دهرس به
کوچه‌کانی بخوینم، مالم هاته ئه‌و گونده و بوومه جیرانی «شیخ ئه‌حمه‌دی
کۆر». شاگردەکانم چوار کوپی برایم‌ئاغا بوون و بریتی بوون له «کاک
مسته‌فا»، «کاک موخته‌سیم»، «کاک سمکۆ»، «کاک که‌ریم» و «گولاوی‌ئاغا»
براجکۆله‌ی «برایم‌ئاغا» که لاویکی به سه‌روسمیڵ و نه‌خوینده‌وار بوو.

له ماوه‌ی دوو سالان‌دا، هه‌موویانم گه‌یاندە پۆلی شه‌شی سه‌ره‌تایی و ئیتر
ده‌بوو له شار بچنه قوتابخانه‌کانی په‌سمی. گولاوی‌ئاغاش سه‌وادى خویندن و
نووسینی په‌یدا کرد و ده‌ستی له خویندن هه‌لگرت. «مسته‌فا» بوو به دیپلۆم و به
گه‌نجی مائاوايی له ژین کرد. «موخته‌سیم» ليسانسی وەرگرت و ئه‌ویش
هه‌روه‌تر. «سمکۆ» و «که‌ریم» چوونه زانکۆی ئه‌فسه‌ری و «سمکۆ» هه‌تا دهرجه‌ی
«سه‌ره‌نگ»ی پۆیی و له شۆرشى گه‌لانی ئیران‌دا ولا‌تی به‌جێهێشت و ئیستا له
ئوروپایه و «که‌ریم» بوو به «سه‌رگورد» و هاته‌وه هه‌ریم و بوو به فه‌رمانده‌ی
لکێک له هێزه‌کانی حیزبی دیموکراتی کوردستان، که به‌داخه‌وه له
تیکه‌له‌چوونیکی حیزب و ده‌واله‌ت له لای بانه شه‌هید کرا، (رووحی شاد بێ).

سووتمانیکی داته‌زین له ژیاندا

له سالی ۱۳۲۹، کرده‌وه‌ی پشکنین و پرسپاری حکومه‌ت له دیهات‌دا هه‌ر
نه‌پسابۆوه و به‌و ناوانه‌ی که باو ببوو، کهسانی پێشینه‌داریان له مه‌لێبه‌ندی
«مه‌هاباد» و «موکریان»‌دا، هه‌ر له ژێر چاوه‌دی‌ری و لیگه‌ران‌دا بوون و ئه‌و ترس
و له‌رزه‌ش له دل و ده‌روونی ئه‌و جۆره که‌سانه‌دا هه‌ر ده‌گه‌را.

روژیکي ژاندهرمه دینه گوندی «عنهبار» و مالان دهگه پښ. له چی؟ له کی؟ کهس نازانی. ژنیکي هاوسایه هاوار بۆ دایکم دیني و دهلي سهیزاده ئهوه ژاندهرمان مالان دهپشکنن و ئیستا دهگه نه مالى ئیوه. دایکیشم دهزانی دهر به دهری و نهحه ساوهیم له سهر شیعر و نووسراوه و هۆنراوهی کوردییه و له نیو دهفتهر و سپارهی هۆنراوه و بیرمه وهریه کانمدا، وینهی پيشهوا و شههیدهکانی تری مهیدانی چوارچرای مههابادیشی تی دا بوو. دایکم له تاوان به پهله دهیانهنی و ههموویان له گرهمه شقه لانی تهن دووره که داوی. گر زمانه دهکیشی و ژاندهرمه دهگه نه مالى، به لان له چرهدووکهل زیاتر چییان وهدهس ناکهوی و دهپونه دهری. له مهزرا بووم، که هاتمه وه مالى، دایکم حاله کهی بۆ گپرامه وه و کوتی: پوله دهره تانم نه مابوو، له وهی زیاتر که له تهن دووریان باویم چاره نه دهکرا و له دواى ئه وه هموو خو حاشاردان و خوشاره وه کییه، ده گپروگان زیان دهکوتی.

زور نارهت بووم، کوتم: دایه دهزانم وایه، به لان ئهمنت له تهن دووره که خستوو، ژيانى من سووتاو. حه به سابووم، سپ ببووم، سارد ببوومه وه، وهک خه له وخه رمان سووتای پیره وهرزی پاییزی دهسته شکاو مام. ئه وهی گوتهووم و به بیرمه وهری نووسیبووم به وینه کانه وه له دهس چوو بوون. له کوته وه دهس پیکه مه وه ههتا دهگه مه وه وی؟ زه وق و شهوقی گوته و نووسینم نه مابوو. بۆ چه نه سالان کړوکپ، دم قوچاو و لیودوروو، دهر وانی و نه مه دهی! ده مدیت و تیگه یشتم نه مابوو. له خوّم، له ژيان و له گوندی «عنهبار»، له «ئه حمه دهی کۆر»، له وه خانووبه ره ی به ره مه ی بیر و باوه و ئارمان و ئیده ی تی دا سووتابوو و ئاور تیه ردرابوو، بیزارم و وه ره زه بووم. ئه گهر چی بارى به پچوونم باش بوو، له به ره مه ی کشت وکال و موچه ی میرزا، به باشی ژيانى خاوخیزانم پیکه دهات، زه حمه تی دهرسى مندا لانی شتم نه مابوو. به لان ئه وه سووتمانه شوینه واریکي ئهنگیوهی له سهر رووح و رهوانم دانابوو که هیچ خوشییه که نهیده توانی برینی بیر و هوشم ساریژ بکا و بمخاته وه سهر ریبازی ئاسایی ژيان و ژيانه وه. ئاوات و ئامانج، هومید و هیوا، «هه ژار» و «هیمن» و «خاله مین» که ههموویان پیکه وه شان به شانی یهک سهریان له نیو سیپه و سهنگه ری سپاره کانم هینابوو دهری، له کام نوژگه ی خودای دیکه، له

روالته و دیمه‌ن‌دا بۆم دینه‌وه قابلی هه‌لبه‌ست و هۆنراوه؟ هه‌ر ئه‌و هاوار و بانگی نه‌سه‌ره‌وتووی ده‌روونه‌ بوو که ویستم به‌ خۆگۆیزتنه‌وه له‌ قه‌تلگای بیچووه‌خوراوه‌کانم، ئاواله‌ دۆراوه‌کانم، هی‌دی‌بوونه‌وه‌یه‌کی باویمه‌ دل و ده‌روونی خۆم؟

بازیکی دیکه و بازیکی دیکه‌ی ژیان

هاوینی سالی ۱۳۳۲، به‌ ویست و خواستی «برایم‌ئاغای قاره‌مانی» مالم چۆوه «گۆلی». وه‌ک له‌ پێش‌دا ئاماژم پێک‌رد، برایم‌ئاغای قاره‌مانی که له‌ سه‌له‌کانی دوا‌یی‌دا چوو بۆ‌ هه‌ج و بوو به‌ حاجی، سه‌رۆک و ڕدین‌سپی تایفه‌ی خۆی بوو. سه‌وانی نه‌بوو و کاروباری ئیداری و بنه‌ماله‌ی زۆر بوو و نیازی به‌ میرزا و نووسه‌ریکی ئاشنا به‌ کاری ئیداری و ڕه‌وشتی عیلاتی بوو و ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌ی له‌ من‌دا دی‌بووه‌. منیش که ئه‌و حاله‌تی نا‌په‌حه‌تی ڕووحیه‌م تی‌دا به‌دی هات‌بوو، ده‌مه‌وه‌یست جیگۆ‌پ‌کی به‌ مال و حالی خۆم بکه‌م. ئه‌وه‌ بوو که مالم هاته‌وه‌ ئه‌و گونده‌ و له‌ «گۆلی» نیشته‌جی بووم.

ئال‌وگۆ‌پ‌یک له‌ باری سیاسی له‌ ئێران‌دا

له‌ زستانی سالی ۱۳۳۲ به‌‌ه‌ل‌اوه‌، له‌ گونده‌کان، نیوانی ئا‌غاوات و ڕه‌عیه‌ته‌کان، رووی له‌ نا‌کۆکی ک‌رد‌بوو. چونکه‌ سه‌رۆ‌ک‌وه‌زی‌ری کات «دوکتور موسه‌ددیق»، ده‌یه‌ه‌ویست له‌ دیهاتان ئال‌وگۆ‌پ‌یکی دنیا‌په‌سند له‌ نیوان مالی‌ک و ڕه‌عیه‌ته‌کان پێک‌بینی و داب‌ونه‌ریتی شیۆمی «فیئۆدالیه‌»، هی‌ندیک به‌ قازانجی وهرزێڕ سه‌روبن بکا. له‌ پێکه‌ینان و پیا‌ده‌کردنی ئهم به‌رنامه‌ و چه‌ند لایه‌نی دیکه‌، له‌ گه‌ل شای وه‌خت (مه‌مه‌ده‌ره‌زاشا)، زۆر به‌ ئاشکرا، جیا‌وازی سه‌لیقه‌یان په‌یدا ک‌رد‌بوو. واده‌بی و وانابی له‌ نیوان «شا» و «دوکتور موسه‌ددیق» له‌ گوندان‌دا، کاری ک‌رد‌بووه‌ سه‌ر بی‌رو‌پ‌ای مالی‌ک و ڕه‌عیه‌ته‌کان. له‌ دیهاتان پیا‌وه به‌زی‌پ‌ک و لیهات‌ووه‌کانی وهرزێڕ، لایه‌نگری بی‌رو‌پ‌ای سه‌رۆ‌ک‌وه‌زی‌ر بوون. دیاره مالی‌ک و ئا‌غاوات و عه‌شای‌ریش قازانجیان له‌وه‌دا بوو که وه‌د‌و‌ای فه‌رمانی «شا» بکه‌ون. ئاکامی ئه‌و دوو شیۆه‌ خواست و ویسته، کاری ک‌رد‌بووه‌ سه‌ر نیوانی مالی‌ک (خاوه‌ن‌زه‌وی) و وهرزێ‌ران. ئهم چه‌له‌حان و دووبه‌ره‌کییه‌ له‌ نیوان شا و

سەرۋكەمىزىر دىۋى پەيدا كىرەتە گەشتە مانگى گەلاۋىۋى ۱۳۳۲ كە كىشايە ھەلاتى شا لە دەس دىكتور موسەددىق بەرمە بەغدا و لە وى پرا بەرمە ئوروپا.

كاتىك ئامىكا و ئىنگلىس و ئوروپا زانىان دىكتور موسەددىق بە قەۋلى پەتوۋ پەنايە، بەرگى لە ھۆمەنى كۆمۇنىستەكان پى ناكى و چەند ۋەزىرىكى ھۆگر بە كۆمۇنىستەكانىشى لە كابىنەدا ھەيە، ۋەپەلە كەوتن و بەرنامەى «كۆدەتايان» بە دەستى «سپەھبۇد زاھىدى» داپشت. دواى سى پۇژ كە كۆدەت سەرىگرت، «شا»يان ناردەۋە بۇ ئىران و موسەددىقىش گىرا. جا ۋەرە ئەۋجار (كەرى بىنە و مەركەى باركە)! دامودەزگای لايەنگرانى شا كەوتنە پالاولتى (پاكسازى) ئەرتەش لە تاقمەكانى كۆمۇنىستى و «چەپ»ى و خاۋىن كىردنەۋەى پاھەگای شا و ئىداران لە لايەنگرانى «ماركسىست» و «كۆمۇنىست» و دژبەرانى پۇژىمى شا؟ لە دىھاتىشدا ئاغاۋات و مالىكەكان بەربوۋنە تالان كىردن و دەر كىردن و كوشتى پەيتە سەربىزىۋەكانى لايەنگرى موسەددىق، كە پىيان ۋادەبى خەرج و پىتاك و بىگارى لە گونداندا نامىنى. ھەتا نىزىكەى مانگۋىنىك، بگرمەبەردە و ھەلى ھەلى، لە دىھاتاندا سىبەرى شوۋمى خۆى خىستبۋە سەرى پەيتە پۇژەشەكان (ئەۋدەم وشەى پەيت، پىناسى گوندىشىنەكان بوو). خۇدا دەزانى لەو بگرمەبەردانەدا چەند مال تالان كران و ئاۋارە و دەرەدەرى ھەندەران بوون. نامەھۋى كای كۆن بە با كەم و دەوران تازە كەمەۋە.

بۆخۇم لەو پۇژە پەشانەدا لە لای ئاغاىان بووم و بۇ وان جىگای بىر و باۋەپ. توانىم ھەر لە گوندى «گۆلى» لە زۆر شالۋى توندى ھىندىك لە ئاغاىان بۇ سەرى خەلكى بى تاوان بەرگى بكەم. لەو بزۋوتنەۋە خۇخۇرىيەدا بە پىۋىست نازانم ناۋى كەسانىك بىنەمە گۆپى و نامەھۋى ۋەك مامۇستا ھەژار بىكەمە «چىشتى مجبور» و بىرۋىش و بىرۋەلە تىكەلەشلىم و تقى سەرمەۋزۋور ھەرى پۋوى خۇمان دەگرىتەۋە. ئاخىر كەشكىش براى دۆيە و بىور دەسكى لە دار نەبى، كوا دار دەبى؟ ئىمە بازى پاوچىن، پىمان دەگىرن و بۆخۇيان دەخۇن! زۆرىك لەو ئاغاۋاتانە كە تۆلە و تەماح بەرچاۋى گرتبۋون، ئاۋرىكىان لە پابردوۋ نەدەۋە كە ئەندامى كۆمەلەى (ژ.ك) بوون و بەدەسنوۋىۋە سوۋىندىان بە قورئان خواردېۋو كە پىكەۋە براىن، ھەلمەت بۇ مالى يەكتىر نەبەن و خەيانەت بە خۇيان

و نیشتمانه که یان نه کهن ، به لآن به داخه وه وهک مه لا «مارف کۆکه یی» ده لئ:

کور دیش چ کورد ، میله لئ خۆخۆره پیکه وه

بۆ گیان و مالی به کتر ، سمکۆل ده کهن له خۆل

ئه وه هه لکه وه جیگه ی سه رنجه :

کوتیان له و کاته دا ده سته یه ک گۆپال به ده ست و تفهنگ له شان ، شالاویان بۆ ماله مامۆستا «شیخ عزیز ده دین» بر دووه . پامکر ده لای «برایم ئاغای قاره مانى» و پیم گوت: پیت وایه جوانه ، ده سته یه ک چوماغ به ده ست هه لکه نه مالی سه ید و عالمیکى وا که ئه و پۆکه له کوردستان دا هاوتای نیه ؟ کوتی: «نه مزانیوه . خیرا برۆ با بچین بزانی کین و بۆ چوون.» به په له گه یشتینه پيش دهرکی مالی مامۆستا . ده سته یه ک کوته که به ده سته ی ئاغواته کانی لاوه ، ده وره ی هه ساره که یان دابوو . سه یزاده ی ئنى مامۆستا به دريژایى هه ساره که یان شاله که ی له سه ر عهرزى راخستبوو که وه سه ر شاله که نه په رن . برایم ئاغای قاره مانى پیاویکی دیندار و له سه ره خۆ و به ئابروو بوو ، که ئه وه دیمه نه ی دی ناره حه ت بوو و چوماغ به ده سته ی ته کانه وه و چووبینه ژوورئ . مامۆستا له گۆشه یه کى دیوه که هه لئروشکابوو و سه یزاده ی خیزانیشی له په نای خزیبوو . برایم ئاغای چووه پیشی و ده سته ی ماچ کرد و کوتی: «سه ید ، ئه من له خه جاله تی جه ددی تۆ له قیامه تی چۆن سه ر هه لئیم؟ به جه ددی تۆ ئه وه به رنامه ی له «گۆلی» پیاده ده کرئ ، کار و ویستی من نیه .» مامۆستا فرمیسی هاته خواری و هیچی نه گوت . ئه من هه لمدايه و کوتم: ئاغای قاره مانى ، ده بوو پئ نه ده ی خزم و خیش رعیته کانی خۆیان به کوتانه وه ی رعیتی «گۆلی» تۆ چاو تر سین که ن؟ له پاشان برایم ئاغای زۆری دلخۆشی مامۆستای داوه و داواى لیبوورنى کرد و هاتینه ده رئ . بۆ ماوه یه ک ئه وه پاکسازى و گه سک لیڤانه دريژده ی هه بوو . له دوايه به بانگ کردنى عه شایر و عیلات بۆ تاران و «شه ره فیابى به حوزوورى ئه علاحه زه ت» مه سه له ته واو بوو که خۆشم له گه ل ئاغای قاره مانى و سه رانى عه شایر له وه شه ره فیابییه به شدار بووم!

له پاییزی سالى ١٣٣٤ ، گه وره ترين زه ربه ی پوو حیم به وه فاتى دایکم (سه یزاده ته مینه) ویکه وت . دایکیکی دلسۆز که له دواى وه فاتى بابم ، جیی بابیتی بۆ مندا له کانی گرته وه و نه یه یشت ده س له خویندن هه لگرم . مه رگی دایکم

ھىندەي غەم و پەژارە لە پروھى مىدا بەدى ھىنا كە تووشى نەخۇشىيەكى توند بووم. دواي چاوپىكەوتنى دوكتوران لە شارى تەوريز، ديارى كرا كە گىرۆدەي نەخۇشى «سىل» يان «دەردەبارىكە» بووم. ئاخىرمانگى پايزى ۱۳۳۵، بۆ ماوەي پىنچ مانگان، بە ژن و مائەوہ لە مىاندواوئى مامەوہ و لە ژىر چاوەدئىر دوكتوراندا بووم و دواي ئەو ماوەيە دوكتورى موعالىجىم، چوار مانگى دىكەي حەسانەوہ و موداوا بۆ نووسىم. لەم حالەدا زۆر لەگەل كاروبارى پۆژگار سەروساختم نەمايو. ئاواتم بوو لە كۆپرەدئىيەكى دوور لە غەوغاى شار و دى، بە كشتوكالەوہ بخاڤلەيم و ھىندە تىروانى جەفا و جەورى زۆردار لەگەل بىزۆران نەبم. كەدەوى ناخەزى مالىكان لەگەل پەيتى بىنەوا لە سالى ۱۳۳۲، لە پىش چاوم نەدەكووژاوە. زاتى ئاغا و مالىكم ناخۇش دەويست. ئەوہى ناخەزى دەكرىن و لە گەل و كۆمەلى جوئ دەكرىنەوہ، پۆيمى نەگريسى «ئەربابوپەيتى» بوو كە بۆ پاكترى سەرۆكى خۆيان گۆلەمستى دوژمنانى نەتەوہى كورد بوون. ئەگەر برايم ئاغاى قارەمانى سەرمەشقى ئىنسانىيەت بوو، نەيدەتوانى لە نىو عىل و تايڤەي خۆيدا لەو پايەل وپۆيە جودا بى و خەسلەتى ئىنسانى خۆي بپاريزى؟! ھەر ئەو بەراوەرد و تىببىنيە بوو لە بەھارى سالى ۱۳۳۸، مائىم لە گوندى «گۆلى» بارى كرد و جوومە گوندىكى چكۆلەي چەند مالى بە ناوي «شۆپىجە» لاي ئاغاىەكى پەيتنوئى و مالىكىكى ئارام و بىوہى. مەزرا و كىلگەيەكى زۆرۆزەوہندى لە بەر دەست نام كە ھومئىدى حەسانەووم لە داھاتووي خۆم لە دلى گەرا كە بىدەنگ لەو كۆپرەدئىيە ئارامەدا، ھىزى خۆم داوئىمە سەر كشتوكال و دەكەومەوہ سەر بىروپاي رابردووي خۆم.

دەلئىن تەقدىر تەگبىران بەتال دەكاتەوہ. بە تەما نەبووم خۆم لەگەل كارى دنيا و جەماوەر تىكەل كەمەوہ، ئىتر بىدەنگى و گۆشەگىرى و تەنبايى! بەلان چارەنووس داوايەكى دىكەي لە چارم نووسىبوو. پۆژىك يەككە لە ناسياوەكانى گوندى «عەنبار» لىم وژووركەوت. دواي سلاو و بەخىرھىنان كوتى: «مىرزامحەممەد، كۆپەكانى «برايم ئاغاى عەلىار» كە قوتابى دەرسى تۆ بوون و پىت خويندوون و جوونە دەبىرستان، بۆ تەعتىلات ھاتوونەوہ و زانىوانە مائىت لەم كۆپرەدئىيە، بابيان ھەلپىچاوە كە مائىت بىتەوہ

«عه‌نبار»ی. ئیستاش برایم‌ئاغا ئه‌منی ناردووه و ده‌لئ خانووبه‌ره‌ی چاک و مه‌زرای زه‌وه‌ندی به‌ دلی خۆی ده‌ده‌می، مالی بێته‌وه‌ عه‌نباری، ئه‌گه‌ریش نه‌یه‌ته‌وه‌ کوپه‌کان زۆر بیریان کردووه، بۆ چه‌ند پۆژیک بێته‌ ئیره و سه‌ریان بدا. «کوتم کاکه‌ گیان مال‌هاته‌وه‌ بۆ «عه‌نبار» نا، به‌ل‌ان بۆ دیداری کوپه‌ شاگرده‌کانم، به‌لئ.

پاش نانی نیوه‌پۆ له‌گه‌لئ چوومه‌ گوندی عه‌نبار. چوار کوپی وریا و زرینگ (وه‌ک له‌ پێشدا باسم کردن) و تیگه‌یشتوو که‌ مامۆستایان دی، گه‌شانه‌وه‌. به‌ گالته‌ و شوخی ده‌ورانی خوێندنیان، بره‌یانمه‌ وه‌تاغی و ده‌وره‌یان دام که‌: «ده‌بی مالت بێته‌وه‌ عه‌نباری. به‌ شادی ئه‌وه‌ی که‌ ئیمه‌ ده‌وره‌ی ده‌بیرستانمان ته‌واو کردووه‌ و به‌رمو دانیشگا ده‌پۆین، خانووبه‌ره‌ و مه‌زرامان بۆ حازر کردووی و نایه‌لین بجیبیه‌وه‌ کویره‌دی «شوپیجه‌».

له‌و کاته‌دا برایم‌ئاغا هاته‌ وه‌تاغی و له‌ کوپی گه‌رمی مامۆستا و قوتابییان خۆشحال بوو و کوتی: «میرزا، کوپان هه‌لایانپێچاوم و داوات ده‌که‌نه‌وه‌.» کوتم: برایم‌ئاغا، دوو تپ له‌به‌ر چاوان نه‌ ده‌گۆپین و نه‌ گه‌وره‌ ده‌بن، یه‌ک ئه‌ولاد و ئه‌وی دیکه‌ش شاگرد. ئه‌و کوپانه‌ له‌به‌ر چاوم نه‌گۆراون، ئه‌منیش وه‌ک تۆ خۆشم ده‌وین، هه‌ر ئه‌و هه‌سته‌ش ئه‌منی هێناوته‌ لایان.

برایم‌ئاغا کوتی: «ده‌مه‌وی لیگه‌پێ بنێرم مال‌ه‌که‌ت بارکه‌ن و بیهێننه‌وه‌ «عه‌نبار»ی. کوپه‌کان هه‌موویان چاکه‌ی مامۆستای خۆیان له‌ چاوی‌دا بوو، بێ‌ئه‌وه‌ی پرسم پێکه‌ن یان پێزانم، خانووبه‌ره‌ و جیی جوت و مه‌زرایان بۆ دیاری کردبووم. سه‌به‌ینی له‌ پێش ئه‌وه‌ی‌دا له‌ خه‌و هه‌ستم، وه‌سیله‌ی کۆچیان ناردبوو، بۆ پاش نیوه‌پۆیه‌، مال‌وکۆچیان گه‌یاند «عه‌نبار»ی و له‌ شوینی دیاری‌کراودا دامه‌زران و له‌ هاوینی ساڵی ۱۳۳۸ی هه‌تاوی بوومه‌ دانیشتووی یه‌کجاری «عه‌نبار» و جیرانی «ئه‌حمه‌دی کۆر» که‌ ئیستاش خانوو و زه‌وی و زه‌راعه‌تی خۆم و براکانم هه‌ر له‌و گونده‌یه‌. له‌ گۆوازی سروه‌، ژماره‌ ۵۸ی ساڵی ۱۳۷۸ له‌ ژیر سه‌رده‌پێ «گورگه‌ئاوێک له‌ ژیان و...» چونکه‌ ویستومه‌ هێندیک له‌ باسه‌کان سه‌ره‌پێن بکه‌م و به‌ سه‌ریان بکشیم. په‌نگه‌ زۆر جیکه‌ی له‌گه‌ل ئهم بیرمه‌رییه‌ دووردریژه‌ یه‌کتر نه‌گرنه‌وه‌، بۆ ئاگاداری ده‌لیم ئه‌وه‌ی که‌ ده‌بی له‌ به‌رچاو بگیرێ، ئهم بیرمه‌رییه‌یه‌ که‌ به‌ به‌رینی و پێراگه‌یشتنی سووچ و

ئەلەمەنەكەم ھاتۇتە گۆرۈ و دېتە بەر جاۋان.

ئالەمەنەكەم ھاتۇتە گۆرۈ و دېتە بەر جاۋان. يان چىن و تويۇكى تايىبەتى بدویم يان
 دېتە. باسى من لىرەدا لەسەر داب و نەرىتى نەگىسى پۇيمى
 «پىتى» يە. پۇيمىكى لە دەۋرانى زەماندا دووبەرەكى و دوپۇيى لە
 نەمەلدا پىكەھىنابو، ئىرادە و ويست و فەرمانى نارەۋاى دەۋايشتە
 سەر سىۋى چىنىكى ژۇردەست كە پاىە و بناغەى دووبەرەكى و يەكنەگرتوۋىي
 كۆمەلى پىكدەھىنا كە بەداخەۋە نە بۇخۇيان بە ئاۋات گەيشتن و نە كۆمەل و
 نەتەۋەيان پىگەياند.

لە ھەل و ھەلگەۋتاندا دەگۇرام، بەلان نەدەدۇرام

ھەر ئەۋ بەرجەۋەندە بۇتە ھۇى سەرھەلدانى كىردەۋى ناخەز و نالەبارى
 ئاغاۋاتەكان و ناكۇكى نۆۋ خۇيان و نەتەۋە، كاتىك شای ئىران لە پروۋى.
 بەرنامەپۇيى ئامىكاۋە، بۇ بەرگى لە شالاۋى مەرامى كۆمۇنىستى.
 شەشبەندى «ئىنقلابى سى» راگەياند كە سەرەندەكەى «ھەلۋەشەنى پۇيمى
 ئەرەب و پەيتى» بوۋ؛ ھەرچەند ئەمەن و بىنەمالەكەم لە لاىەن مالىك و غەشاير و
 ئاغاۋاتەكانى ھەرېم جىي پۇز و حورمەت بوۋىن، بەلان ھەستى ئىنسانى و
 دەروۋنى ئاگا بە سەر خوو و خەدى ناخەزى ئەۋ پۇيمەدا پۇيى نەدا بىدەنگ
 دانىشم و لەۋ ھەلگەۋتە بۇ پروۋخاندنى بناغە و پاىەيەكى كە لە دەۋرانى كۆن و
 نۆۋدا ھۇى راۋەستاۋى پىشە و پەچەلەى شاىەتى بوۋ لە ئىراندا، لەۋ پىشەتە
 كەلك وەرنەگرم. نەيەمە مەيدان و ھەست و تەكانى نەتەۋەى دىل و نوستوۋ بۇ
 ژيانىكى ئازاد و سەرەخۇ ۋەخەبەر نەھىتم و پاينەتەكەنم. دەشمزانى ئەۋ
 بزۋوتنەۋەيە تەكانىكى گرېنگ و بناغەپروۋخىنە و دەبىتە بەرەركانىيەكى
 چىنايەتى، بۇ ھەموو چىن و تويۇكەكان و ئەۋ ھەۋىرە ئاۋ زۆر ھەلدەگى. ئاىا
 لە ھەلومەرجى ئاۋادا ويۇدانى بەخەبەر ئەمەن دەبەخشى كە ھەق پىشەل بىكەم و
 نارەۋاىى ببوۋژىنمەۋە؟ ئەمىنىكى كە سالەھا بىنەرى پەۋشتى ناخەز و كىردەۋى
 پۇيمى «ئەرەب و پەيتى» بوۋم كە لە ھەموو دەۋرانىك بە دۇى مەسلەھەتى
 خۇيان و نەتەۋەى خۇيان بزۋوتوۋنەۋە، چۆن ھەستى خۆم و خەلك بۇ
 ئەۋ كۆت و زنجىرەى كە مەسلەھەتى نىزامى شاىەتى لە دەست و پۇيى

نه‌ته‌وه‌ی کوردی هالاندووه، خۆم و نه‌ته‌وه هان نه‌دم؟ دهمزانی تیپی دهره‌به‌گ به‌ربه‌ره‌کانی له‌گه‌ل دامه‌زران و پیشکه‌وتی یاسای «ئیسلاحاتی ئه‌رزى» ده‌که‌ن. دهمزانی ئه‌و مه‌یدانه بۆ یه‌که‌خستى چینی چه‌وساوه به ناوی رعیت، پیاوی خوینده‌وار و نه‌ترس و به‌ئه‌زمونی ده‌وێ. دهمزانی له‌و به‌ربه‌ره‌کانیه‌دا گیروگرفتی زۆرم بۆ دیته‌ پیش، وه‌ک بۆم هاته‌ پیش.

ئه‌مانه‌ بیروپا و پیشبینیه‌ک بوون که به‌ دلی خۆمدا ده‌هاتن و لای هاوارزه‌کان نه‌مده‌درکاندن. جا بۆیه به‌ ئیمان و باوه‌ری تونده‌وه‌ چوومه مه‌یدانی به‌ربه‌ره‌کانی و لایه‌نگری له‌ ویستی رعیت و گوندنشینه‌کانی مه‌لبه‌ندی موکریان و گه‌ورکایه‌تی و محال و ته‌واوی نیشته‌جێیه‌کانی هه‌موو ناوچه و که‌سانی خوینده‌وار و پووناکبیری دێهاتی هاوکار و پشتیوانم بوون.

په‌وتی ژبانی من له‌و هه‌ل‌ومه‌رجه تازه‌دا، په‌نگیکى دیکه‌ی به‌خۆوه‌ گرت. ئاغاوات و گه‌وره‌مالیکه‌کان ئه‌منیان له‌ پێنویى و پیشه‌وه‌ی دێهاتییه‌کان به‌ فه‌تایه‌کی گه‌وره‌ دهمزانی. چون ئه‌من هه‌موو کوره‌ خوینده‌وار و پیاوه کارله‌ده‌س‌هاتووه‌کانی دێهاتم بۆ داواکردنی مافی خۆیان به‌ پێی «ئیسلاحاتی ئه‌رزى» ئاماده‌ی هاوکاری کردبوو. ئه‌وانه‌ی له‌ به‌رابه‌ری به‌پێوه‌چوونی ئه‌و یاسایه‌ که‌ له‌وه‌که‌شیشیان ده‌کرد، له‌ ده‌زگای ئیجراى قانونی ئیسلاحاتی ئه‌رزى‌دا ده‌ناسران. ئاغاوات و گه‌وره‌مالیکه‌کانیش له‌ کاری خۆیان خاف‌ل نه‌بوون. زۆر جارن به‌ به‌رتیل و دم‌چه‌ورانه به‌ ده‌س مه‌ئمووره‌ به‌رتیلخۆره‌کان به‌گرتنیان ده‌داین. دێهاتییه‌کان هه‌رووژمیان بۆ ئیداره‌کان ده‌هینا و نه‌جاتیان ده‌داین و دووباره‌ له‌گه‌ل هاوکاره‌ دلسۆز و نه‌به‌زه‌که‌م، «میرزا محه‌مه‌دی ئه‌فخه‌مى» ده‌هاتینه‌وه‌ مه‌یدانی به‌ربه‌ره‌کانی. ئه‌م بگه‌وه‌به‌رده‌ له‌ نێوان رعیت و ئه‌رباب بوو به‌ هۆی ئه‌وه‌ که‌ ئه‌من و محه‌مه‌دی ئه‌فخه‌مى به‌ ناوی پێنویى‌نیکى دلسۆز و فیداکار له‌ ناوچه‌دا بناسرێین. ئێمه‌ش هه‌چ هه‌ل و ده‌رفه‌تیکمان له‌ ده‌س نه‌ده‌دا و له‌ پێی ئازادى «دیهقان (وه‌رزپێ) ئازاد»، هه‌تا سنووری له‌خۆبووردن پوشتبووین و پاشه‌کشه‌مان له‌ په‌وت و پێبازی قانونی نه‌ده‌کرد و هه‌چ هه‌ل و هه‌لکه‌وتیکى پێویستمان له‌ ده‌س نه‌ده‌دا.

بۆ خوینده‌واری بێچووه‌ دێهاتییه‌کان له‌ «سپای دانیش» که‌لکمان وهرده‌گرت و له‌ زۆربه‌ی گونده‌کانی ناوچه، قوتا‌بخانه‌مان پێ ساز ده‌کردن. هێزی

خوێندهواری و زانستمان گەیانده نۆو گوندنشینان و بە شوێن دانانی کلاسی سەرەتایی بۆ منداڵان، هەولمان دەدا کلاسی بەرەبرەکانی لەگەڵ نەخوێندهواری گەورەسالەکان بەرینه دیھاتان و «دیھقانی ئازاد» باسەواد بکەین.

لە گوندی «داسبەند» و «عەنبار» بە یارمەتی و هاوکاری ئاوەدانی، دوو قوتابخانەمان ساز کرد و وەتاگی «سپای دانیش» لە کەناری دروست کرا کە ئەو قوتابخانە کاتیکی «دوکتور خانلەری» وەزیری فەرھەنگ هات بۆ مەھاباد لەسەر داوای ئێمە هاتە «عەنبار» و «داسبەند» و ئەو دوو قوتابخانەی لەو دوو گوندە بە ناوی کۆمەگ و هاوکاری دیھاتیەکان کردەو. لە ماوەی چەند سالتیک لە درێژەی بەرپۆوەبردنی قانونی «ئیسلاحاتی زەوی» دا، یەكەمین «شیرکەتی تەعاونی پرووستایی» لە «داسبەند» کرایەو و بە دووی ئەوان دا «خانە یئینساف» دامەزرا و «دیھقانی ئازاد» لە بەرەکەتی هەلوەشانی پزیمی ئەرباب و رعیتی و هەستی سەرەخۆیی لە کار و پیشەی خۆیان دا، بەرەو ژیا نیکی خوشتر، هەنگاواویژ بوون.

هاتنی سەرۆک وەزیر و هەینەتی دەوڵەت بۆ مەھاباد

لە یام نەماوە سالی چەند بوو کە سەرۆک وەزیری وەخت «ئاغای عەبباس هوویدا» و چەند وەزیری دیکە هاتنە مەھاباد هەتا بزانی پیشکەوتی قانونی ئیسلاحاتی ئەرزی لەو ناوچە کوردنشینەدا کە مەلەبەندیکی «فیئودالی» و «ملووکوتەواپی» بوو، چۆنە و چ شوینەواریکی شاپەسەندی لەم هەریمەدا هیناوەتە دی؟

فەرمانداری مەھاباد جەماوەریکی زۆری لە ئاغاوت و مالیکەکان و تیبی عیڵ و عەشایر و وەزیرانی سەرەخۆ «دیھقانی ئازاد»، لە «باشگای ئەفسەران» ی مەھاباد کۆ کردبۆو و بە ناوی نوینەری دیھقان و کەشاوەرزانی، ئەمەن و «محەممەدی ئەفخەمی» بۆ بەشداری لەو کۆبوونەویدا بانگ کرابووین. بە پزینۆینی فەرماندار بۆ سالتۆنی باشگا، عەشایر و مالیک و ئەربابەکان چوونە سالتۆنی کە سەندەلی تی دا پزیز کرابوون و پووبەرووی جەماوەرە کە جیگە ی هەینەتی دەوڵەت دیاری کرابوو. نزیکی جوار هەتا پینجەزار کەس دیھقان و کەشاوەرزیش لە شەقامی پیش باشگا راوەستاوون و تەنیا من و ئەفخەمی بە

نوینه‌ری وهرزپران له کۆپی دووسه‌دنه‌فه‌ری ئاغا و مالیکان حوزوورمان هه‌بوو. هینده‌ی پینه‌چوو که سه‌رۆک‌وه‌زیر (هووه‌یدا) و وه‌زیره‌کانی هاوپی و به‌رپرسانی ئازهربايجانی پۆژئاوا هاتنه‌ ژووری هۆده‌که و جیگای دیاری کراویان. به‌ر له وه‌ی که سه‌رۆک‌وه‌زیر بجێ دانیشتی، خودالێخۆشبوو عه‌لامه‌ مامۆستا «مه‌لا حوسینی مه‌جدی» چوو و پێشی و به‌خێرهاتنی کرد و چه‌ند هۆنراوه‌یه‌کی له کاغه‌زیکی چکۆله‌دا نووسیوو، بۆی خۆینده‌وه که سه‌رۆک‌وه‌زیر زۆری پێخۆش بوو و سیاسي لیکرد و چون جه‌ماومه‌ره‌که به‌پێوه راوه‌ستابوون، چوو له جیی خۆی دانیشت و هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت و به‌رپرسانی هه‌ریمیش له ده‌وری دانیشتن. وینه‌گر و هه‌والنووسان وه‌ جم‌وجۆل که‌وتن. ئاغای سه‌رۆک‌وه‌زیر دواي ئه‌حواله‌رسی پووی له ئاغاوات و مالیکه‌کان کرد و کوتی: «جه‌له‌سه‌ی هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت په‌سمیه، ئاگیان ئه‌گه‌ر قسه و باس و ئیشکالێکیان هه‌یه بیلین هه‌تا لی‌ب‌دوین و لی‌ب‌کۆلینه‌وه». یه‌کیک له‌و که‌سانه‌ی که به‌ره‌وپووی ئاغای هووه‌یدا دانیشتبوو کوتی: «جه‌ناب ئاغای سه‌رۆک‌وه‌زیر، ئیمه قسه‌ی شاردراره و مه‌هره‌مانه‌مان هه‌یه». ئاغای هووه‌یدا کوتی: «جه‌له‌سه‌که‌مان به‌ته‌واوی خۆمالیه و غه‌واره‌مان تی‌دا نیه». دوايه کوتی: «ئاها، ئاگیانی وینه‌گر و هه‌والنووسه‌کان به‌ته‌واوی بچه‌دەرئ». ئه‌وان چوونه دهر و سه‌رۆک‌وه‌زیر کوتی: «ئاگیان، ئیستا وه‌ک له تارانێ جه‌له‌سه‌ی هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌تم بیک‌هینابی له‌گه‌ل به‌رپرسانی مه‌حه‌للی ئاوايه، فه‌رموون ئه‌وجار فه‌رمایشیکتان هه‌یه بیفه‌رموون. ئه‌من بۆیه له‌گه‌ل هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت وه‌ده‌رکه‌وتووم، هه‌تا پێداویستییه‌کانی خه‌لکی ناوچه‌ بزانم، ده‌ی فه‌رموون.» بێ‌ده‌نگی و خامۆشییه‌کی چاوه‌پوان‌نه‌کراو جه‌له‌سه‌که‌ی داگرت! ئه‌ولیا و به‌رپرسانی کاروباری ناوچه هه‌موو قوشقی و له‌ خۆیان در‌دۆنگ بوون. دیسان دواي ماوه‌یه‌ک وته‌که‌یان دووپات کرده‌وه و کوتیان قوربان قسه‌ی خسووسیمان هه‌یه و ده‌مانه‌ه‌وێ مه‌هره‌مانه‌ عه‌رزت بکه‌ین.

ئه‌من فیتووی خۆم ناسییه‌وه، حاالی بووم که قسه‌ی مه‌هره‌مانه‌ی هیندیکان، سه‌روگوێ کوتانه‌وه‌ی من و «ئه‌فخه‌می»یه. بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رۆک‌وه‌زیر تووره نه‌بی، له جیی خۆم هه‌ستم و کوتم: جه‌نابی سه‌رۆک‌وه‌زیر، ئیمه دوو نه‌فه‌ر له‌م نێوه‌دا نوینه‌ری وهرزپران و دێقانه‌کانین، په‌نگه ئاگیان ئیمه به‌نامه‌حرم

بزانن! كاتىك ئەومم گوت ، سەرۆك وەزىر لە بن عەينەكەو بە وردى تەماشاي كىردىن ، يەك دوو جار سەرى لەقاند . لە دوايە پووئى لە فەرماندار كرد كه بەپىوۋە راوەستابوو و كوتى : «هەر ئەم دوو نەفەرە لەم كۆرەدا دىھقانن؟» فەرماندار پەنگى هىئا و برد و كوتى : بەلئى قوربان ، پۆلى وەرزىر و كەشاوەرز زۆرن و ھەموو لە خەيابانئى راوەستاو . ئاغاي ھوویدا پىئى وانەبوو كۆرى حازر ھەموو مالىك و ئەربابن ، لاي وابوو كۆرەكە زۆربەيان وەرزىر و ھەر ئەوئەش بوو بە ھۆئى لاىردنى فەرماندار . لەدوايە ئاغاي ھوویدا كوتى : «زۆرباشە ئىوۋە بچنە دەرى . لەدوايە بەجوى لەگەل ئىوۋە دانىشتنم دەبئ .»

ئەو شەتئىكى ئاشكرا بوو ، مالىك و ئاغاواتەكان لە نۆبەئى خۆياندا زۆريان لە سەرۋەسەكوتى ئىمە دوو نەفەر دابوو و بە ناوى ئىنسانى ماجرەراجوو و كۆمۇنىست و كەجرەو ناودىر كرابووئىن . بەلان تەواوى بەرپرەسەكانى ھەرىم ، ئەمەن و ئەفخەمىيان بە كەسانئىكى موبارىز و دالسىز و فىداكار لە رېئى پىشكەوتى ياساي «ئىسلاھاتى ئەرزى» و ھەلۋەشانى پزىمى ئەرباب و پەيتتى دەناسى و بە ھەيئەتى دەولەتيان ناساندبووئىن و ئەو ھەلەكەوتە بە قازانجى ئەم دوو نەفەرەمان تەواو بوو كە لە زۆر پىشكەاتى دىكەدا فريامان كەوت . دواى چوونە دەرى ئىمە ، ھىندىك لە مالىك و ئاغيان دەلئىن قوربان ئىمە قەسەئى مەحرەمانە دەخوازين و ھەركەسىك نيازى خۆئى راكەگەيەنئى . لە پاش نىزىكەئى سەعاتىك وەخت ، جەلەسە تەواو بوو و ئاغيان دەھاتنەدەرى بەلان بە لچ و لىوئى شۆر و نۆچاوانى تىكچرژاو .

دىار بوو بەشى زۆرى مالىك و ئاغاواتەكان لە كىردەومى مەحرەمانەخوازى توورە و تۆسن بوون كە ببوو بە ھۆئى پوو نەكردنى پىداويستى و داخوازەكانيان . دواى نىو سەعاتىك ، ئەفسەرىك ھات و كوتى : ئاغيانى نوورى و ئەفخەمى كوان ؟ ئاغاي سەرۆك وەزىر دەفەرمئ بىنە ژوورى جەلەسەكە .

كاتىك چووينە ژوورئ دياربوو پراولەتى ھۆدەكەيان جەموجوور كىردبوو . ئاغاي ھوویدا لە پىشەوۋە دانىشتبوو و لە پىش مىزەكەئى دوو سەندەلئىيان دانابوو و وەزىر و كاربەدەستانى ھەرىم لە پشت سەرىيەوۋە بەرپىز دانىشتبوون . ئاغاي ھوویدا كە ئىمەئى دى ، ھەستا و لە پشت مىزەكەيەوۋە دەستى لە دەستى

ناين و بۇخۇي دانىشت و كوتى: «فەرموون دانىشتن.» لەدوايە زۇر بە پىز و ئىختىرامەۋە كوتى: «لە خىزمەتتەن دام، ھەرچى دەلتىن گويىتان بۇ پادەدىرم.» كوتى: جەنابى سەرۋكەزىر، ئىجازەت بەدە لە پىشدا خۇم بىناسىنم، ئەمەن مەممەدى نوورى ئىستام و مەممەدى عەترى گۇلانى، شاعىر و ھۆنەرى دەۋرانى پىشەۋا قازى مەممەدى خۇدالىخۇشبووم كە پۇژنامەكانى ئەۋكات ھۇنراۋەكانى مەن لە خۇياندا دەنويىن. دەزانم ئەۋ پىرسىارە بۇ جەنابتان دىتە پىشە كە عەترى گۇلانى ئەۋكات، چۇن بۇتە سەربازى گىانبازى «ئىنقلابى سىپى» و «شا و مەردوم» و ئەم گۇرانكارىيە بە پىرۇز دەزانى؟ جەنابى سەرۋكەزىر، ئەگەر پىشەۋا قازى مەممەدىش مابا، ئەۋرۇ ۋەك ئىمە، ئەم گۇرانكارىيە بە پىرۇز دەزانى و بىزۋىتەۋەى ئەۋىش بۇ ئازادى ئىنسان لە ژىر دەستى ئىنساناندا بوو. شا، ئەۋرۇكە شاى ئىرانە كە پاىە سەرىرى سەلتەنەتى لە سەرشانى ۲۲مىليۇن دىھقان و كەشاۋەرزى ئازادى ئىرانە، نەك پىشتىۋانى جەماۋەرىكى كە دىت ئەم ھۇدەيان پىر نەكردبوو. ئىستا نىزىكە بە ۲۰ھەزار نەفەر دىھقان و كەشاۋەرز لە خەيابانى، بەپىر سەرۋكەزىرى «شا» ۋە ھاتوون. جەنابى سەرۋكەزىر، نەتەۋەى كوردى ئارىيىنەژاد بە ئازادى خۇيان، بە ئىنقلابى سىپى شايان دىتۆتەۋە، ئەۋرۇ ئىمە ھەست دەكەين ۋلاتەكەمان خاۋەنى ھەيە و زولم بەرمە پەۋىنە.

زانىم ۋەكەنم بە باشى كارى كرىۋتە سەربىر و ھەستى كۆپى گويگر. ئاغاي ھوۋەيدا سەرى دەلەقاند و مژى لە «پىپ»ەكەى دەدا و گويديرى ۋەكەنى بى دۇ و پىام بوو. ئاۋرى داۋە بۇ لاي شانى چەپى و پوانىيە «تىمسار سەيپادىان» پەئىسى سازمانى ئەمىنىيەتى ئوستان. تىمسار لە جىپى خۇي ھەستا سەربىر و كوتى: «جەنابى سەرۋكەزىر، ئاغاي نوورى بى پىچانەۋە پاستى گوت. ھەردو پوۋكارى ژيانى لە پابردو و ئىستادا پاستە و ۋەك دەلتى ھەر ئاۋايە. جەنابى سەرۋكەزىر، لە مەلبەندى كوردنشىنى ئازەربايجانى پۇژئاۋادا، پىشكەۋتن و سەركەۋتنى «ئىنقلابى شا و مەردوم» زۇر پىناۋدارى لەخۇبىردوۋىي و فىداكارى ئەم دوۋانەيە (نوورى و ئەفخەمى). مەلبەندى كوردنشىنى ئەم ھەرىمە، ديارەدى شىۋەى «ملوۋكوتتەۋايفى»يە و عەشىرەتگەرى و عىلبەگىيە. لە زۇر جىيان

پەيتى جاران نەياندەۋىرا لەو مافەي كە گۇرپانكارى پىي پەوا دىبۇون ، بەھرى لىۋەرگرن ، لەخۇبىرەۋى ئەم دىۋانە لەم ناۋچەيە و لەم ھەلۋمەرچەدا شىتەيى شاراۋە نىيە .» تىمسار كۆتايى بە شى كىرەنەۋەي وتارەكەي خۇي دا و دانىشتەۋە .

دىار بوو سەرۋكەۋەزىر بەو سەفەر سىياسىيەي كىرەبۇوي ، دەيەھەۋىست بارىۋۇخى پىشكەۋى گۇرپانكارى زەۋىوزار لە ھەرىمى كوردنشىن دا ھەلسەنگىنى و ھەستى ەشايىر و ئاغاۋاتەكان لە بەرابەر پىشكەۋى گۇرپانكارى دا بەراۋەردىكا ، كە لەم كۆپەدا دەستى ئاغاۋات و مالىكەكانى خۇيىندەۋە و تىگەشت ئەگەر بەربەرەكانى توندى ۋەرزىپ و دىھقانان نەبايە ، مالىكەكان نەدەچۈنە ژىر بارى ئەو گەلەيە . ئاغاى ھوۋەيدا لە شى كىرەنەۋەي تىمسار «سەيىادىيان» ھالى بوو كە ئەمەن لە وزمەدا بوۋە كە بە سەر شىۋەي كارى ئەرباب و پەيتىدا زال ىم و لەو پىيەدا ھەز و ناھەزى پىشكەۋى گۇرپانكارىم لە ھەرىمەدا تاقى كىرەتەۋە . لە دىۋايە ئاغاى سەرۋكەۋەزىر لە سەرەخۇ پىرسىارى كىرە : «ئىستە چەۋتى و چەۋىلى كارى دىنشىنەكان يانى كەشاۋەرز و مالىكەكان لە چىدا دەبىنى و چۈنى تىدەگەي ؟» كوتە : جەنابى سەرۋكەۋەزىر ، ھەروەكەۋە لە كۆپەكەدا ھاتتە دەستت ، دىھقان ھەروەك پاردوۋ لە كارى بىگارى و بىنەۋەردەدا ، لە ژىر ھەرمانى مالىكەكان دا نەماۋن و ئەو نافەرمانىيە بۆتە ھۇي كىنە و پەقەبەرى لە دىيەكاندا . دىارە مالىك بۇ تەمبى كىرەنى دىھقانە سەربىزىۋەكان ، دىنى چەند باقە وىنچە لە ھەسارى خۇي دا ئاور تىبەردەدا و دىكەتە ھەراۋەللا و چەند نەفەر دەست و پىۋەندى خۇي دەكەتە شاھىدى جورم و «سورەتجەلەسە» يان پى مۇر دەكا و دەيىباتە پاسگاي ژاندرەمەرى و چەند مەئمووران لەگەل خۇي دىنى و شۇيىنەۋارى تاۋانىش دىارە ؟ چەند جوتىارى نەبەز ۋەپىش خۇيان دەدەن و پاپىچى داداگىيان دەكەن . موۋچە و مەزرا و زەراعەتى گىراۋەكان لە دىدا بۇ ماۋەيەكى زۇر بى خاۋەن دەمىتتەۋە . ھۇي ژيانى ئەۋجۇرە كەشاۋەرزە تەشقەلەپىكراۋانە لە مەزرايە لە ناۋ دەچى و تەفروتونا دەبى . گەۋاھى وتەكەم جەنابى «سەرھەنگ نازمى» پەئىس گورھانى ژاندرەمەرييە . ھەر ئەمسال چەند جار ھاۋارى كەشاۋەرزى گىراۋم ھىناۋەتە لاي تۇ كە فەركىكى بۇ ھال و خەرمان و تفاقى لەبەين چوۋى ئەو بى گوناھانە بكە .

«سەرھەنگ نازمى» كوتى : بەئى جەنابى سەرۋكەۋەزىر ، ئەو

ته شقه له وتوشقه له له دېهات دا زوره، بۆخۆم چه ند جاران له گه له ئاغای نووری چو وینه لای ره ئیسی دادگوسته ری و نهو پی شهاتانه مان شی کردوته وه، به لان کهم وابووه نه تیجه ی لئ وه رگیرابی. ره ئیسی دادگوسته ری کوتی جه نابی سه رۆک وه زیر، زۆربه ی کاتی دادگا سه رفی کیشه و ده عوای به ینی مالیک و زاریعانه. «نه من هه لمدایه و کوتم: جه نابی سه رۆک وه زیر، ناکرئ له دېهاته گه وره کان دا، له که سانی جیی باوه ری دادگوسته ری، مه رجه یک پیکبی، هه تا نه کاته دادگای شاره کان؟ ئاغای هو وه یدا رووی کرده وه زیری «کیشوهر» (نۆخۆ) و کوتی: جه نابی وه زیر، نه م باسه ش یادداشت بکه که له جه له سه ی داهاتووی ده ولته دا، شی بکریته وه.

دیار بوو له پی ش نه وه ی دا بیینه لای سه رۆک وه زیر، ره ئیسی ساواک (ده زگای پاراستن) ی مه هاباد و رمئ، بزوتنه وه ی به جیی من و نه فخمی و به ربه ره کانی ئیمه ی بۆ پی شه که وتی یاسای گۆرپانکاری له ناوچه دا تیگه یاندبوو و به چاک شی کردبو وینه وه.

ئاغای هو وه یدا بۆ نه وه ی باشر نه زم و نه بزی ناوچه ی بیته دهستی، دنه ی ده داین بۆ راگه یاندنی چلۆنیه تی هه ری می کوردنشین زیاتر بدوین، له په ستا مژی له «پیپ» که ی دمه هه تا رووکاری هه ز و ناحه زی ژیا نی تازمه ی دیه قانی ئازادی بۆ روون که ی نه وه. هه ر بۆ نه وه ش بوو له گه له وه زیره کان، به هه ری می کوردنشین دا ده گه ران. له دوا یه پرسی: «پیم بلین دیه قان و که شاوهرزه کان، به چی یان له چی دیکه نارچه ته یان دلخۆشن؟» کوتم: جه نابی سه رۆک وه زیر، شتیکی دی که بۆ که شاوهرزان جیی سه رنجه، یاسای تازمه «حه قابه» یه (نهو بوول و پاره ی له به رامبه ر که لک و مرگرتن له ئاو ده دری به ده ولته). «حه قابه» یانی چی؟ ئاوی مه زرای ئیمه، یان کانی او و که ریزه، یان چۆماوه. کانی و چۆماو به ره که تیکی خوداییین. نهو دیه اتانه ی له ئاوی چۆم که لک و مرده گرن، به خه رجی خۆیان، به ند هه لده به ستن، جۆگه کان جۆمال ده کهن، میروا دیاری ده کهن و ده ولته له و بارمه وه هیه خه رجیکی وه نه ستۆ نه گرتووه. نه گه ر وایه «حه قاو» هی ده ولته تی یانی چی؟ ده لئین ده ولته جیگای نه ربابی گرتوته وه.

ئاغای هو وه یدا رووی له وه زیری «نیروو» (وزه) کرد و کوتی: جوابی بده وه.

وەزیر کوتی: «ئاغای نووری بۆخۆت سالانە چەندە «حەقابه» دەدە؟» کوتم: ئاغای وەزیر، بەپێی جووتیک «گا» جووت، «حەقابه» داوا دەکەن. ئەمەن سێ جووت «گا»ی بەرنیری هەیه، سالی ۱۵ تەمەن «حەقابه» یان دەوێ؟ بەلان جەنابی وەزیر ئەتۆ لە بەرابەر ۱۵ تەمەنی کە وەزیر دەگرێ، لە خەرج و بەرجی بەند و جۆمال و حەقی «میرا» دا، کام هاوکاریت هەیه؟ بۆیە کەشاوەرز و دێهقان دەلێن، دەوڵەت جیگای ئەربابی جارانی لە ئێمە گرتۆتەو! سەرۆک وەزیر کوتی: «ئاغای وەزیر راست دەکەن، ئەگەر ئێو بە ناوی «حەقاو» شتیکی لە کەشاوەرزێ وەزیرێ، دەبێ لە بەرامبەر دا هاوکاری یان بەهرەدانەو هەیه کتان هەبێ بۆیان.

وتووێژ درێژە بوو، کوتم: جەنابی سەرۆک وەزیر، مەسەلەیهکی دیکە کە بۆ دەوڵەت دەبێ جیگای سەرنج بێ، مەسەلە عولەما و پووحانیانی ولاتی ئێمەیه کە سوننێن. ئەوان وەک پووحانیانی شیعه، لە پێی وەرگرانی «خومس» و «بەشی ئیمام» و «کۆری تازییه» و تازیەداری، ژیا نیان تێروتەسەل نیه. عولەمای ئێمە لە شار و دێهاتان ئەرکی دینی خۆیان بەجێ دێن. جارێ ئاغاوت و دانیشتووی دێهکان، شتیکیان بە ناوی «زەکات» و «بەرات» دەدانی، لەوەتی گۆرانکاری ھاتۆتە گۆڕی، «خۆش نشینەکان» کە نەبوونە خواوەن زەوی و زار، شانێان لە ژێر باری چاکە و دانی مووچە بە مەلاکان ترازاندوو و زیاتری ئەو پووحانیانە کە بەشیان بە شوغلی کەشاوەرزیهو و نیه، ژیا نیکی نالەباریان هەیه و لە ئاستی بژیو و بەرپۆهچوون، بێجواب؟ ئاغای ھوویدا دیار بوو ئەو مەسەلە پێ گرینگ بوو، لە پشت شووشە چاویلکەیهو و تەماشایەکی دانیشتووانی دەورووبەری خۆی کرد و یەکدوو جارێ سەری لەقاند و لە دوايه پووی لە وەزیری «کیشو» کرد و کوتی: «جەنابی وەزیر، ئەم مەسەلەیه بنووسە ھەتا لە بیر نەچێ.

لە بارە کەمبۆونی «سپای دانیش» (مامۆستایانی قوتابخانە کە لە بری سەربازی دوو سال دەرسیان دەکوئەو) بۆ دێهاتە دور دەستەکان باس کرا کە ناکرێ ھەموویان لێرەدا بێنمە گۆڕی، بەلان ئەوانە کە بە زوویی بەرھەمیان وەدەرکەوت، بریتی بوون لە: ۱- دانانی «خانەهای ئینساف» لە گوندەکان.

۲- بۆ عوله‌ما و پرووحانییه‌کانی شار و دئ، به ناوی مورپه‌وووچی مه‌زه‌بی، مووچه‌یه‌کیان ته‌رخان کرد. ۳- هه‌تا یه‌که‌دوو سالان، وه‌زاره‌تی «نیروو» له داواکردنی «حه‌قابه» پاشه‌کشی کرد.

دوای ئەو باسه زۆرانه که زیاتر له سعاتیکی کیشا، ئاغای هووه‌یدا به مانای دوایی‌هاتنی دانیشتنه‌که، هه‌ستا بئ و له پشت میزه‌که‌ی هاته‌ده‌ری و تۆقه‌ی له‌گه‌ل کردین و له دوایه‌ پرووی له کاربه‌ده‌ستانی هه‌ریم کرد و کوتی: «ئاغایانی کاربه‌ده‌ست، ئاگاداری و چاوهدیری لهم دوو ئاغایم له ئیوه‌ ده‌وی.» و ئیمه‌ش پاش ئەو باس‌وخواسه‌هاتینه‌ ده‌ری. نیزیک ۱۵ هه‌تا ۲۰ هه‌زارکەس دیه‌قان و که‌شاوه‌رز، له شه‌قامی چاوهدیری هاتنه‌ده‌ری ئیمه‌ بوون. کاتیکی هه‌یه‌ته‌ی ده‌وله‌ت هاتنه‌ده‌ری، بوو به هوریاکی‌شان و چه‌له‌پریشان. له نیو هه‌راوه‌ریای دیه‌قانان‌دا هووه‌یدا و وهرزپیرانی تر، سواری ماشینه‌کانیان بوون و به ده‌سته‌هه‌لێنان مالاواییان کرد و به‌ره‌و سه‌قز و کوردستان پۆیشن و ئیمه‌ش هه‌رکەس بۆ جیی خۆی بلاو بووینه‌وه.

ئهن له کاتیکیا ئهم بیرمه‌وه‌رییه‌ ده‌نووسمه‌وه، نه‌ شا ماوه، نه‌ سه‌ره‌یری سه‌له‌نه‌ت، نه‌ ئاغا و فیئۆدال، نه‌ عه‌شیره‌ت و نه‌ عیله‌به‌گی. له جیگای ئهم هه‌موو هه‌لومه‌ریوه‌ له خاکی‌خزیوانه، عه‌با و عه‌مامه و نه‌عه‌لین شین بوونه‌وه و سه‌ریان هه‌ناوه‌ته‌ ده‌ری!

خانه‌های ئینساف و ئه‌نجومه‌نی ئه‌یاله‌تی و ویلایه‌تی

دوای چهند مانگ له هاتنی «هووه‌یدا» به ولات‌دا، سه‌ره‌تای به‌ره‌می هاتنه‌که‌یان، یه‌ک به‌ دووی یه‌که‌دا پیاده‌ کران و به قازانجی دانیشتوانی هه‌ریم وه‌دی‌ده‌هاتن، وه‌کوو: ۱- دانانی خانه‌های ئینساف له دیهات. ۲- شیرکه‌ته‌کانی «ته‌عاونی پرووستایی». ۳- په‌ره‌پیدانی پوه‌له‌تی «سپاهیانی دانیش» له گونده‌ دووره‌ده‌سته‌کان. ۴- به‌شدارکردنی مامۆستایانی ئایینی شار و دیهاتی ناوچه‌ له مووچه و به‌راتیک به ناوی «مورپه‌وووچینی مه‌زه‌بی و دینی». ۵- پیاده‌کردنی یاسای «ئه‌نجومه‌نی ئه‌یاله‌تی و ویلایه‌تی» له سه‌رانه‌ری ئیران.

به‌کورتی: له ساله‌کانی ۱۳۴۰ هه‌تا ۱۳۵۳، ئەوی پێداویست بوو بۆ خزمه‌ت به‌ چینی دیهاتی ئازاد و دیهانی ژیان‌دۆراو، پێی‌دا پۆیشن و وه‌ئه‌ستۆم گرت و

۱- ۱- رەئىسى خانەھى ئىنساف. ۲- مودىر عامىلى شىركەتى «تەعاۋنى پووستايى». ۳- بوون بە ئەندامى «ئەنجومەنى وىلايەتى». ۴- ئەندامى «ئەنجومەنى ئەيالىتى». ئەوانەم ھەموو بە سەنگەرېك دەزانى كە كەلكى لىۋەرگرم بۇ پووناك كەرنەھى بىر و باۋەرى چىنى بەشخوراۋى دىھاتىيەكان و دىفاع لە داۋاى رەۋاى كۆمەل و تىببىنى پۇژ و دۈپۇژى خۇيان.

نەخۇشى دەردەبارىكە و نەخۇشخانەى «بوۋەلى» تاران

نەخەسانەۋە و بزۋوتنەۋەى بىۋەسەنەۋە بە شۋىن ئامانچ و ئاۋاتى كۆمەل و نىشتىمان و ھىۋا و ھومىدى پىكەنەھاتۋى كۆن و نۆى لە دەور و سوۋرى ژيانمدا، بوو بە ھۆى نەخۇشى دەردەبارىكە كە لە لەش و گىانى بىۋەرارم دىسان سەرى ھەلداۋە.

لە لايەن ئەنجومەنى وىلايەتى و ئەيالىتى، بۇ نەخۇشخانەى «مەسلۋولان»ى «بوۋەلى» تاران بەرپى كرام. بۇ ماۋى شەش مانگان لە ژىر چاۋەدىرى دوكتوراندا مامەۋە. لەو ماۋەيەدا پۇژەكانى ھەينى، «سۈرەى ئىلخانىزادە» لاۋى خۇشپراۋىژى شىرىنكەلام دەھاتە لام و لە ھەۋشەى ئەو نەخۇشخانەيە كە جىيەكى زۆر دىگر و گولپشكۋىن بوو، پىكەۋە لە سەر كورسىيەكانى رىزكراۋ لە بن دار و نىۋو گولاندا دادەنىشتىن. باسمان لە شىيەر و شاعىرى و ھۇنراۋەى كۆن و نۆى دەكرد و زۇرجاران ھۇنراۋەى لىۋەردەگىرم و لە بەرنامە رىكۋىپىكەكانى خۇى لە «پادىۋ تاران» دەخۋىندەۋە و پىۋىدەگۈتم: «ئەتۇ شاعىرى خەمانى». كە ھىندىك لەم وتۋوۋىژانە لە گۇۋارى «سروە»دا بلاۋكراۋۋە و لە نوۋوسراۋەى «تاپۇ و بوۋەلىل»دا باسۋىكى تىدایە. ھەژار، ھىمىن، ئاۋات، سۈرە، ھەموو بارگە و بنەى خۇيان پىچاۋە و پۋىين. لەو كارۋانە ھەر ئەمىن بەجىماۋم كە بەتەنیا ماۋمەۋە بىۋەرگ و بىۋەر!

لە دوۋەمىن مانگى زىستانى سالى ۱۳۵۳، بىرىك بارى نەخۇشىيەكەم سوۋك ببوو و بە ئىجازەى دوكتورانى چارەگەر لە بىمارستان ۋەدەرگەۋتم و ھاتمەۋە مالى خۇم لە «عەنبار»ى. ئاغاۋاتەكان و دىھقانى ئازاد، ئەھۋەن ببوۋنەۋە و ۋا دەركەۋت كە ھەركام بە بەشى دىارى كراۋى خۇى پارزىيە، كە ئەۋە ئاۋاتى ھەردەگرىنگى من بوو.

له به‌هاری سالی ۱۳۵۳، چۆمی «سیمینه» (ته‌ته‌هوو) به سیلاو و لافاویکی بی‌ویته، هه‌موو مال و خانوو به‌ره و مه‌زرا و داچیندراوه به‌راوه‌کانی پامالی و وه‌به‌ر خۆی دا و له به‌ینی برد. خانوو به‌ره‌ی من به‌شی زۆری تیکته‌پی و تیک‌روو‌خا و ناچار بووم خانوویه‌ک له بۆکان به‌کرێ بگرم و براکانم له دێ خه‌ریکی سازکردنه‌وه‌ی خانوو به‌ره و مه‌زرا و داچیندراو له نوێ بن و ئەمن ناچار بووم مال و منداڵ بگوێزمه‌وه و بېمه بۆکانی.

چۆن بوومه نوێنه‌ری مه‌جلیسی شووپرای میلی و بۆ بووم؟

له سالی ۱۳۵۴ که هه‌لبژاردنی بیست و چواره‌مین ده‌وره‌ی مه‌جلیسی شووپرای کات راگه‌یه‌ندرا، گوندنشینان و زۆربه‌ی خه‌لکی شاری ده‌وره‌یان دام که ده‌بی له ئەندامه‌تی ئەنجومه‌نی ئەیه‌اله‌تی و ویلایه‌تی ده‌س هه‌لگری و له‌و هه‌لبژاردنه‌دا به‌شداری بکه‌ی هه‌تا له‌وه زیاتر مافی ئێمه به‌ ده‌ست نوێنه‌رانی داسه‌پێن به‌ فیڕۆ نه‌چێ.

ده‌بی ئەوه‌ش بلێم که دوا‌ی تیکچوونی پزێمی «ئه‌رباب و پ‌عیتی» سی ده‌وره هه‌لبژاردن پیاده‌ کرابوو. دوو ده‌وره‌یان یه‌کیک به‌ ناوی «دوکتور مه‌ده‌نی» خه‌لکی ورمی بوو و چون له‌ پێش‌دا پ‌ه‌ئێسی «ئیسلاحاتی ئه‌رز» بوو و بۆ پ‌یشکه‌وتی به‌رنامه‌ی «ئینقلابی سی» به‌ سوودی دێه‌قانه‌کان جوولاب‌ووه، له‌ ده‌وره‌ی نوێنه‌ری خۆی‌دا زیانی بۆ جووتیاران نه‌بوو، به‌‌لان له‌ ده‌وره‌ی ۲۳‌دا کۆنه‌فینۆدالێکی هه‌ریم که‌ ساله‌ها بوو له‌ تاران ده‌ژیا و پ‌له و پ‌شتیوان و لاگیرێکی زۆری په‌یدا کردبوو و هه‌روه‌ها خۆی به‌ حیزبی «ئێرانی نه‌وین» هه‌و چه‌سپاندبوو، له‌ ئاکام‌دا کرایه‌ تا‌قانه‌کانیدا له‌ ده‌وره‌ی ۲۳‌ی «مه‌جلیسی شووپرای میلی» و له‌و هه‌لبژاردنه‌دا بوو به‌ نوێنه‌ری داسه‌پاوی شاری بۆکان و ده‌ورو به‌ر. به‌داخه‌وه چون بۆ خۆی فینۆدال بوو، وابه‌سته‌گی زۆری له‌ گه‌ل چینی ئا‌غاوات و مالیکان هه‌بوو، به‌و هۆیه‌ ده‌رده‌سه‌ر و گیروگرفتی زۆری له‌ دێهاتی ناوچه‌دا بۆ و مرزپ‌ران و جووتیاران به‌دی‌هینا و ناله و دادی «دێهقانی ئازاد»ی به‌ کرده‌وه‌ی ناحه‌زی خۆی به‌رز کردب‌ووه.

هه‌ر ئه‌و بیره‌وه‌رییه‌ تا‌له‌ بوو که دین‌شینه‌کانی هه‌ریم و به‌شیکی زۆری خه‌لکی بۆکانی هان دا و هه‌لیانپ‌یچام که ده‌بی له‌ ئەنجومه‌نی ئەیه‌اله‌تی و

ويلايەتى بېشىيەۋە و لەم دەۋرە ھەلېژاردنەدا بەشدار بى و خۆت كانىدا بىكى.
ئەمەن كە ۱۴ سال بوو مەسلەھەت و قازانچى خۆم لە پېناۋى گۆرانكارى و
پېداۋىستى چىنى دېھقان و كەشاۋەرز نابوو، لېرەشدا ۋەك قومارباى
پاك دۇراۋ نەمتۋانى پېداۋىستى ئەوان بە نابەدلىش بى، پېك نەھىنم. لە
حالىكىدا چوۋمە بەر مەيدانى، كە پىشتىۋانى مالى يان پالېشتىكى مەۋلەتەم
نەبوو كە پالى وىدەم. لە وىست و خواست و ئىرادەى دېھقان و كەشاۋەرز و
پروناككىرانى شارى زياتر، پىشتىۋانىكەم نەبوو كە لىي پىشتەستۋور بىم و پالى
وىدەم و لە بەرامبەرىشدا مەئموورە بەرتىل خۆرەكانى ھەرىم، گۈي لەمىستى
كۆنە ئەر بابەكان و فەرمانبەرى وان بوون. بەلان داۋاي پەيتاپەيتاي دېھقان و
كەشاۋەرزان و نووسىنى تۆمارى دوورودرىژى وان بۆ ئىدارات و مقامات، ئەمنى
بەزاند و پىملىيان كرىم، چوۋمە پېشى و ھاۋبەشىم لەو ھەلېژاردنە كرد و كۆتم
ئەۋى ماۋىشمە، با بىدۇرېنم.

لە بۆكان پەنجا نەفەر خۇيان ناۋدىر كرىبوو. لەو دەۋران لە ئىراندا سى
مەرحەلەيى بوو. ھەيئەتى ئەنجۋمەنى شار لە پەنجا نەفەر، پازدە كەسى
ھەلدەبۇارد كە ناۋى ئەو پازدە كەسەى بۆ ناۋەندى ئۇستان (ورمى) دەنارد.
ئۇستانىش لەو ۱۵ كەسە، پېنج نەفەرى ھەلدەبۇارد كە بۆ كۆمىسىۋى
پېراگەيشتىنى «حېزبى ئىرانى نەۋىن» دەنېردان و حېزبىش لەو پېنج كەسە،
سىي ھەلدەبۇارد. ھەر بەۋ شىۋەيە كاتىك بە رادىۋ ناۋى ئەو سى كەسەيان
پاگەياند، يەكيان «مەمەدى نوورى»، يەكيان ئاغاي «پەرتەۋىيان» شارەدارى
بۆكان و ئەۋى ترىش «رەشىدى ئازادىخوا» دەبىرى دەبىرستانەكانى بۆكان بوو.
لە جەريانى دەنگداندا فىل و تەلەكەى مەئموورانى ئىنتىخاباتى كە سەر بە
رەقىبەكانم بوون، نەيتۋانى بە سەر وىست و خواستى كەشاۋەرز و دېھقانەكاندا
سەر كەۋى و ئىرادەى خودا و خواستى «دېھقانانى ئازادكراۋ» ئەمەنيان خىستە
گەرى چارەنوۋسىكى نادىار و تالوتوون.

كاتىك بوۋمە نوينەر چىم كرد و چىم بە سەر ھات

لېرەدا دەبى بلىم لە ماۋى نىزىك بە چوار سال كە لە «مەجلىسى شوۋراى
مىللى» دا بووم، نەگۇرام و نەدۇرام. ھەر ئەۋ دىھاتىيە بووم كە لەۋپرا ھاتبووم.

له لای من ئەوی گرینگ بوو، جێبه‌جێ‌کردنی پێداویست و نیازی ئەو که‌شاورز و وەرزی‌پارنه‌ بوو که ئەو ئەرکه‌یان هاو‌یشتبووه‌ سەر ئەستۆی من و خۆم به‌ نوێنه‌ری چینگ ده‌زانی که ژیان و گیانیان داوی هه‌سانه‌وه‌ و حاوانه‌وه‌ی ده‌کرد. بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ کاتی که بجمه‌وه‌ هه‌ریم و بمه‌ه‌وێ سهری ئەو خه‌لکانه‌ بدم که له‌ پێی سهرکه‌وتنی ئاواتیان، له‌ به‌خت‌کردنی مال و گیان کۆتاییان نه‌کردوه‌، داخوا بۆ ئاورگی سارد و سپی وان، ده‌سته‌چيله‌ی من چ ده‌بی؟ خۆ من له‌ ده‌روونی خۆمدا په‌یمانی وه‌فاداریم له‌گه‌ڵ ئەو چینه‌ به‌ستوووه‌. هه‌ر ئەوه‌ بوو که ئەو شه‌رت و په‌یمانم نه‌دۆراند و هه‌تا دوا‌یین هه‌نگاو هه‌ر وا به‌ وه‌فاداری مامه‌وه‌ و هه‌ر ئەو ئێزاده‌ و ئیمان هه‌بوو کاتی که شا سهرنخوون بوو و «شۆرشی گه‌لانی ئێران» سهرکه‌وت، هاته‌مه‌وه‌ ناو چین و توێژه‌که‌ی خۆم و له‌ په‌نایاندا هه‌سامه‌وه‌ و ئێستاش هه‌ر له‌و په‌ناگایه‌دا‌یه‌ که هه‌ناسه‌ی ساردی دوا‌یین پۆژه‌کانی ژیانم دینم و ده‌بم.

به‌داخه‌وه‌ ئەگه‌ر کورده‌واری باغچۆله‌ی گۆل و گۆلزاریش بێ، بێ پرک و دال نابێ. هه‌ر له‌و کاته‌دا بوو ده‌سته‌یه‌ک له‌و دڕوودالانه‌ی که لای بېوون و دوژمنایه‌تی و کین و قارێ کۆنیان له‌ دڵدا بوو، هاتن گرتیانم و به‌ ناوی نوێنه‌ری ده‌ورانی «تاغووت» ته‌حویلی «دادگای ئینقلاب»ی مه‌هابادیان دام. له‌ پۆژی پرسیاری دادگا، جووتیار و وەرزی‌پێکی زۆری ناوچه‌ پژانه‌ دادگای ئینقلابی مه‌هاباد و نیشانیان دا که ئەمن نوێنه‌ری چینی که‌شاورز و دیهاتییه‌کانی ناوچه‌ی بۆکان بووم نه‌ بشت‌به‌ستوو به‌ تاغووت و ده‌ستیان له‌ خۆپێشان‌دان هه‌لنه‌گرت هه‌تا ئازادیان کریم و هاته‌مه‌ ده‌ری.

دوای هه‌لبژاردن و یه‌که‌مین دیدار له‌گه‌ڵ هه‌یه‌ته‌تی ده‌واله‌تی ئاغای «جه‌مشیدی ئاموزگار» و هزیری «کیشومر» (نیوخۆ)

ئاغای جه‌مشیدی ئاموزگار و هزیری کیشومر (نیوخۆ)، دوای ته‌واوبوونی هه‌لبژاردن، نوێنه‌رانی تازه‌ی بۆ یه‌که‌ترناسین له‌گه‌ڵ هه‌یه‌ته‌تی ده‌واله‌ت، بۆ تاران و له‌ هۆتیل «ئازادی» بانگه‌یشت کرد. نوێنه‌رانی تازه‌ له‌ کاتی دیاری‌کراو، چووینه‌ ئەو هۆتیله‌ و له‌ هۆده‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ سه‌رۆک‌وه‌زیر ئاغای «هووه‌یدا» و هه‌یه‌ته‌تی ده‌واله‌ت راوه‌ستابوون. ئاغای هووه‌یدا له‌ پێشه‌وه‌ راوه‌ستابوو و

لەگەل يەكەيەكى نوینەرانی تازە كە خۇيان دەناساند دەستى دەداوہ. لەبىرمە لەگەل «سالار جاف» كە پېشىنەى ئاشنايەتیمان بوو، پېكەوہ پاوہستابووين. دياربوو ئاغای ھووەيدا دەیناسى، چون كە خۇى ناساند، ئاغای ھووەيدا لىى پرسی: «دەى سالار لەگەل مەردبووخ چت كرد؟» - مەردبووخ لە پاوہ و ھەورامان، ديارى كراوى ھەلبژاردن بوو - سالار كوتى: «قوربان، قووتم دا.» ھووەيدا پېكەنى و كوتى: «بۆيە زگت ھەستاوہ.» سالار پرىك زگزەلام بوو. ((«سالارى جاف» لە عىلى «جاف»ى ئىراق بوو كە لە كۆدتای ئىراقدا «داووبەگى جاف» لە ئىراق ھەلات و ھاتە ئىران و شای ئىران پەناى دان و چاكەى زۆر لەگەل كردن. داووبەگ كوپى زۆر بوون، كوپى گەورەى «سەردار بەگ» بوو كە زاواى خودالىخۆشبوو پېشەواى نەمر «قازى محەممەد» بوو و لە دەرباردا كارى دەكرد. «سالار» یش براى چكۆلەى بوو كە بوو بە نوینەرەى «پاوہ» و «ھەورامان» و لە شۆرشى گەلانى ئىراندا گرتیان و ئىعدامیان كرد. «سەردار» دەگىر نەكەوت و چووە ئىراق. نۆبە گەيشتە من، كوتم: «محەممەدى نوورى» نوینەرەى بۆكان. ھووەيدا پېكەنى و كوتى: «دەتەناسم و چاكىشت دەناسم. مەگەر لە مەھاباد پېكەوہ دىدارمان نەبوو؟ لەبىرم نەچۆتەوہ لە دىدارەكەت بەھرم وەرگرت.» دواى تەواوبوونى خۇناساندن، بۆ نانى نیوہپۆيە ميوانداریيان لىكردین. ماوہیەك مابوو ھەتا كردنەوہى مەجلىسى دەورەى ۲۴. دواى نەھار و دابى خوداحافىزى، يەكەك لە جىنشینانى وەزیران ھاتە پېشى و كوتى: «ئاغای نوورى، جەنابى ئاغای «جەمشىدى ئاموزگار» وەزیرى كىشومەر دەفەرەمى لە پېش ئەوہىدا بچیتەوہ بۆكان، بېتە لام چاوم پېىكەوئ.» كۆرەكە بلاو ببوو.

لەگەل «سالار» ھاتینە دەرى و چووينەوہ بۆ مالى ئەوان و چون ميوانى ئەو بووم، بۆ شەوئ «سەردار»ى براشى ھاتە مالى سالار. «سەردار» پىاوئىكى پىكەوئىك و قەلافت جوان و دىپلوماتىكى زىرەك بوو و پىى دەكەوت زاواى پېشەواى نەمر بى. بئەمالەى جاف بە تەواوى ھەستىكى پاك و خاوینى نەتەوہى و كوردایەتییان ھەبوو. ئەو باسە بۆ من ھاتبووہ پېشى كە ئایا «وەزیرى كىشومەر» نوینەرەكانى دىكەشى وىستووہ بیانبینى؟ سالار لای وابوو بە كەسى دىكەیان نەگوتووہ، دەيكوت دەنا بە منیشیان پادەگەیاندا. لە خۆم زۆر

دېر دۆنگ بووم که ئايا بۆچى له منى دهوئ بچمه دیدارى؟ پهنگه به دخواز کارى
خوئ له سهه کر دېم؟!

دیدار له گهڙ ئاغای «جهمشید ئاموزگار»

سبه‌یڼې که هه‌ستاین ، کاتژمیر ۱۰ای به‌یانی به‌ماشینې سالار چوومه
و‌ه‌زاره‌تی ښوڅو و څوځ به‌په‌ئیسې ده‌فته‌ری و‌ه‌زیر ناساند. په‌ئیسې ده‌فته‌ر
چووه و‌ه‌تاغی و‌ه‌زیر و‌ه‌اته‌دمر و‌کوټی: فه‌رموو و‌د‌مرکه‌ی بو‌کرده‌موه و‌چوومه
ژوورئ و‌بو‌د‌وو‌جاره‌ی بوو که‌پ‌واله‌تی ښاغی «ښامووزگار»م ده‌دی. که‌دیتمی
زور به‌گه‌رمی و‌پ‌وو‌څوڅی له‌پشت میزه‌که‌ی ه‌اته‌ده‌رئ و‌ده‌ستی له‌ده‌ستم‌نا.
کورسییه‌ک له‌پیش میزه‌که‌ی څو‌ی بوو له‌و‌ی دانام و‌بو‌څوڅی چووه‌جی‌گی‌ی
څو‌ی دانیش‌ت و‌ئه‌حوالپرسی کریم و‌له‌چلونی‌ه‌تی به‌پ‌یوه‌چوونی ه‌ه‌ل‌ب‌ژاردن له‌
ناوچه‌دا پرس‌یاری کرد. په‌روه‌نده‌یه‌کی له‌پیش ده‌ستی بوو به‌رگه‌کانی
ئه‌مدیوه‌ودیو ده‌کرد. پیکه‌نی و‌به‌جه‌فه‌نگه‌وه‌کوټی: «ښاغی نووری شیوه‌ی
ه‌ه‌ل‌ب‌ژاردنی ئهم‌دوره‌یه‌ت پ‌چ‌چ‌ون بوو؟ پ‌یت‌وايه‌ه‌ه‌ل‌ب‌ژاردنیکی ئازاد بوو یا‌ن
نا؟» کوټم: جه‌نابی و‌ه‌زیر ، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ه‌ل‌ب‌ژاردنه‌ئازاد نه‌بووايه‌ ، کوا ئه‌منت له‌
پیش څو‌ت ده‌دی؟ ئه‌منپکی نه‌پشتیوانی مالیم ه‌ه‌بوو نه‌ئیداری ، ته‌نیا
پشتیوانی من دیه‌قان و‌که‌شاورم‌ز و‌دی‌ه‌اتی بوون. ئه‌گه‌ر ه‌ه‌ل‌ب‌ژاردنیکی ئازاد
نه‌بایه‌ ، له‌کوټی حیساب له‌سه‌ر من و‌دی‌ه‌اتی‌یان ده‌کرا؟ ښاغی ښامووزگار کوټی:
«به‌راستی وایه‌ ، له‌د‌ه‌ورانی مه‌ش‌پ‌رووته‌وه‌ه‌تا ئهم‌دوره‌یه‌ ، چاوه‌د‌یر‌ی
دام‌وده‌زگای کات له‌ه‌ه‌موو ه‌ه‌ل‌ب‌ژاردنی‌ک‌دا ده‌ه‌اته‌گ‌و‌ړئ و‌له‌به‌رچاو ده‌گی‌را!
به‌لان له‌وه‌دوره‌یه‌دا به‌فه‌رمانی ئه‌علاحه‌زده‌ت ئیراده‌و ویستی خه‌ل‌ک
چاوه‌د‌یر‌ی کرا و‌ه‌اته‌گ‌و‌ړئ نه‌ک خواستی دام‌وده‌زگا.»

«دهبی بۆخۆت ومهبرجاوت هاتبی که ۱۰رۆژ پێش ههلبژاردن له ههموو ناوچهکان، سێ نهفر نوێنه له تاران پاناردراوون که یهکیان له لایه ن دهربار، یهکیان له لایه ن وهزارهتی نیوخۆ و یهکیشیان به نوێنه رایهتی وهزارهتی پاراستنه وه بهرێ کرابوون. ته نیا کاریان ئه وه بوو، له پێش ههلبژاردن له شار و دیهاتان، بهراوردی بیرورای جهماومر بکه ن، له ئاکامدا له ههموو ناوچهکان ههر ئه وانه هاتوونه گۆرێ که داخوازی گه ل و کۆمه ل بوون.

بەلگەى ئىم تېبىنىيەش وەك بۇخۆت دەلىی بوونی خۆتە لیڤە و ئەگەر و
نەبووايە ویستی کۆمەل بەهای پینەدرابایە ، ئەتۆ بەو پېشینەى کە هەتە و بە
دواتەوویە ، نەتدەتوانی سەر لە سندووق بېنییەدەرئ و ئەلیڤەبی.»

لە دواى ئىم قسانە ، بەرگىکى لە نىۆ پەرودەندەکەى پېشى دەرکېشا و دایە
دەستم و کوتى: «ئەوئش بەلگەىەکە کە نیشان دەدا ئیرادەى کۆر و کۆمەل حاکم
بوو نە حکوومەت.» کاتیک تەماشام کرد ، دیتم لاپەریک لە پۆژنامەى ژمارە ۳ى
«کوردستانە» و شیعری «یا وەتەن یا مردنم»ى منى تىدایە کە ۲۸سال
لەمەوېەر ، لە دەورەى پېشەوای نەم «قازى محەممەد» لە مەهاباد دەرەچوو و
بلاو دەبۆو و ناحەزترین هەلمەتى بە پژیىمى شایەتى تىدایە و هاندەرى
کۆمەلى کوردستانە بۆ خودموختارى و سەرەخۆی کوردستان.

کەسانیک لە نەیاران و بەرھەلستانم ئەو ژمارەیان وەدەست هینابوو و
ناردبوویانە وەزارەتى «نیوخۆ» هەتا بیکەنە بەلگەى نەبوونی «سەلاحییەتم» لە
مەجلیسى شووپای میلیدا. کاتیک ئەو هۆنراوم دیت و خویندەو، نازانم
پوالەتم چى لیھاتبوو ، بەلان نە عەرز قووتى دەدام و نە هەوا هەلیدەلووشیم ،
هەموو هۆى شانازیم بە خۆم تەواو. هیشتا لەو بارەو ولامیکم نەدابۆو ، ئاغای
ئاموزگار پیاویکى زانا و تیکەیشتوو بوو ، لام وایە حالەتى پووچى منى هەست
پیکرد ، کوتى: «ئاغای نوورى ئەوم بۆیە نیشانداى هەتا بزانی ئەتۆ بەو
پېشینەى لە دەورەى «قازى محەممەد» بووتە و هەر بە دواتەوویە ، مەودات
نەدەرا کە لە زۆرتین «دەنگى» هەریمى خۆتان بېنییەو.» لە پاشان پیکەنى و
کوتى: «شا ئەو دوو حیسابانە تیکەل ناکا ، ئەوئى بۆ ئەعلاخەزەت دیتە
گۆپئ ، ویست و خواستى مەردمە ، دیارە خەلکیش ئەتۆیان ویستوو و دەنگیان
بۆ داوى و کردوویانى.»

هۆنراوەکەى لی وەرگرتەو و لە نىۆ پەرودەندەکەى هاویشتەو و کوتى:
«هەتا مەجلیس دەرکیتەو ، هەموو پەرودەندەى هەلبژاردن لەم وەزارەتخانە
دەبی.» کوتم: جەنابى وەزیر ، کاتیک ئاغای هوویدا هاتبوونە مەهاباد ، ئەمەن
بە نوینەرى دېھقانان لە دیدارى بەشدار بووم و ئەو پېشینەى هونەرى خۆم لەو
زەماندا بۆ شى کردۆتەو. ئاغای ئاموزگار نەیهیشت ویستەکەى خۆم بەتەواوى

پاگه‌یه‌نم، کوتی: «ئاغای نووری، نارحه‌ت مه‌به، ویستی من له دیداری تۆ هه‌ر ئه‌وه‌ بوو که بۆ خه‌لکی پوون بکه‌یه‌وه‌ ده‌وره‌ی ۲۴ی مه‌جلیسی شوو‌رای میلیسی، ئازادترین هه‌لبژاردنه‌ له‌ ده‌ورانی «مه‌شرپووتیه‌ت‌پا هه‌تا ئیستا.» له‌ دوا‌یه‌ هه‌ستا پێ و به‌ حورمه‌ته‌وه‌ به‌رپێ کریم. کاتیک وده‌درکه‌وتم و ئیستا و پابر‌دووم لیکداوه، هاتمه‌ سه‌ر ئه‌و بیر و باوه‌ر که «ئیع‌تبارنامه‌»ی من له‌ مه‌جلیس‌دا په‌د ده‌بیته‌وه، به‌ل‌ان په‌د نه‌کراوه و بۆ نیشان‌دانی هه‌لبژاردنی ئازاد له‌ ده‌وره‌ی ۲۴، ئیع‌تبارنامه‌ی من زۆر به‌ جوانی په‌سند کرا.

دیداری ئاغای هووه‌یدا و داوای «ئیع‌تباری عیمرانی» و جیره‌ و مه‌عاش بۆ حافزانی قورئان له‌ بۆکان

له‌ دوا‌ی کردنه‌وه‌ی بیست و چواره‌مین ده‌وره، نیزیکه‌ی دوو مانگ له‌ کار و کرده‌وه‌ی مه‌جلیس تپه‌په‌ریبوو. که‌وتمه‌ سه‌ر ئه‌و بیرو‌پایه‌ بچمه‌ دیداری ئاغای هووه‌یدا (سه‌رۆک‌وه‌زیر) به‌ل‌کوو بۆ ئاوه‌دانی دیهاتی دواکه‌وتووی ناوچه‌ی بۆکان به‌ کۆمه‌گ و یارمه‌تی خۆی به‌ هاوارمه‌وه‌ بێ. به‌و هومی‌ده‌وه‌ پۆژێکی چوومه‌ کاخی سه‌رۆک‌وه‌زیری و داوای دیدارم کرد. په‌نێسی ده‌فته‌ره‌که‌ی چووه‌ ژووری و هاته‌وه‌ده‌ری و کوتی: جه‌نابی سه‌رۆک‌وه‌زیر ئیزنی داوه، فهرموو بچۆ ژووری. له‌وکاته‌وه‌ که‌ ئاغای هووه‌یدا و وه‌زیره‌کانی هاتنه‌ مه‌هابادی و خۆم پێناساندبوو، به‌ باشی ده‌یناسیم، ئه‌منی له‌ ناوچه‌ی فینۆداتی و عیل‌به‌گی به‌ لاگرێکی نه‌ترسی گۆرانکاری «شا» و «مه‌ردوم» ده‌ناسی، لای وابوو له‌ تیبینی و گیروگرفتی مه‌ل‌به‌ندی کوردنشین‌دا خاوه‌ن‌نه‌زەر و پووناکبیریکی ئه‌نگیوم. پێی‌خۆشبوو به‌ته‌نیا چوومه‌ لای، زۆر به‌ پێز و ماریفه‌ته‌وه‌ و مریگرتم. دوا‌ی هه‌وا‌تپرسی له‌ خۆم و کاروباره‌که‌م کوتی: «پێم بلێ ویست و خواستی ناوچه‌ی هه‌لبژاردت چیه‌؟» کوتم: جه‌نابی سه‌رۆک‌وه‌زیر، ئه‌من نوینه‌ری چین‌وتو‌یژیکم به‌ ناوی دیهقان و گوندنشینانی مه‌ل‌به‌ندی کوردنشین و وه‌ک له‌ پێش‌دا عه‌رزم کردووی، که‌م‌وکۆپی و نات‌ه‌واویان یه‌کجار زۆره‌. به‌شی زۆریان ئاوی ل‌و‌له‌‌ک‌یشیان پێویسته‌. زۆر ئاوا‌یی مه‌درسه‌یان نیه، به‌رقیان نیه، خا‌وین‌کردنه‌وه‌ و جۆمالی کاریز و بیر و چال‌اویان ده‌وی، مزگه‌وتی نیومه‌پووخا‌ویان له‌ ئه‌ستۆدا ماوه، پێگا و پر‌دیان ده‌وی هه‌تا به‌ره‌مه‌ی زه‌وی و

ئازەلى خۇيان بگەيەننە بازار. جەنابى سەرۆك وەزىر كاتى چوونەوم بۆ مەلبەندى ھەلبۇزاردىم ناچارم بچم بۆ سەردانى ئەو گوندانە. ئايا ديارى و باربووى عىمران و ئاوەدانى من بۆ ئەو نياز و خوازانە چيە و چ دەبى؟ ئەمەن نوينەرى شارە گەورە و ئاوەدانەكان نيم، بۆ ديدارى كارى بە سلاۋىك و پلاۋىك ئەركى خۆم بەجى ھىنابى. ئاغاي ھوۋەيدا كوتى: «دەزانم ئەتۆ لە مەلبەندى ھەلبۇزاردى خۆتدا، لە نوينەرەكانى دىكە زياتر لە پىيىشكەوتى گۇپانكارى «شا و مەردوم» دا ھەنگاۋھاۋىژ بووى و بزۈوتنەۋەى تۆ لەم پىيەدا، دەبى بۆ دىھاتىيەكانى مەلبەندى خۆت بەروبۇيەكى ھەبى. ئەمەن لە «بوودجە» ى سالى ۱۳۵۴، بە جوئ نۆسەدەھزار تەمەنت بۆ ھەۋالەى بانكى كەشاۋەرزى بۆكانى دەكەم كە بە چاۋەدىرى مەئموورى عىمران و ئاوەدانى و لە ژىر نەزەرى ئەنجومەنى دىدا، پىداۋىستەكانى زەرۋورى پى دابىن بكرى، بەلان بۆ سالى داھاتوو ھەر نوينەرەى يەك مىليۇن تەمەنى بۆ لە ھىسابى شارەكەى داۋىم تا ئەۋانىش لەم ياسايە كەلك وەرگرن. دەرگى ئەتۆ لە پايىز و زىستانى ئەم سالدا كە دەچىيەۋە ناۋچە، بە ھىندىك نيازى سەرەكى دىھاتى نيازەندە پاربگەى. «لەدۋايە پىكەنى و كوتى: «كۆنە شاعىرى كورد ئەمجار لىم پازى دەبى» بە ناۋى سوپاس ھەستام لەجىيى خۆم كە بە رەسمى گەرەپياۋان سىياسى بكم و بپۆم. لە جىيى خۆى ھەستا و دەستى لەگەل دامەۋە و بەپىيى كرىم و دوۋپاتى كىردەۋە و كوتى: «ئاغاي نوورى، لە پىيى ئاۋەدانىدا بۆ ھاۋكارىت ئامادەم.»

ھەۋل و ھەلۋىستى من لەۋ ماۋەيەدا چۆن بوو و چم كىرد

لەۋ ماۋەيەدا كە بە ناۋى نوينەر لە مەجلىسى شوۋپاى مىللىدا بووم، ئەركى دىھاتىيەكانم زۆر كەۋتېۋە ئەستۆ، زياترى مياۋەكان و ھاجەتكارەكانى من لە مەجلىسدا دىھاتىيە دەستۈپى قەلەشىۋەكانى مەلبەندى بوون كە ئىش و كار و گرفتى خۇيان دەھىنا تاران و دەھاتنە لاي من لە مەجلىس. ئەمەن دۋاي پەزىرايى لە پىستورانى مەجلىسدا ھەتا سنوورى دەسلەت وەدۋوى پىداۋىستى وان دەكەۋتم و نيازىانم جىبەجى دەكرد.

لە كاتى پىشۋودانى مەجلىسدا كە زۆربەى نوينەرەكان بۆ گەشت و گەپان دەچۈنە ئۈرۈپا و چىن و ژاپۇن، ئەمەن دەھاتەۋە ناۋچە و دىبەدى و مەزرا بە

مهزرا دهگهږام، یان له بن سیبهری دیواری مزگهوتان لهگهږ وهرزیږانی
ئساواییهکان دانه‌نیشتم و نیاز و پیداو یستیه‌کان وه‌کسوو قوتابخانه و
لووله‌کیښی و به‌رق و پرد و ... به‌راوهرنم ده‌کردن. له‌گهږ مه‌ئموورانی عیمران و
ئساوهدانی پټو یستیه سهره‌کیه‌کانمان هه‌لده‌بژارد و هه‌زینه و خه‌رجمان
به‌راوهرد ده‌کرد و ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی دټ ده‌چوون و له‌و ئیعتیباره‌یان
وهرده‌گرت و به‌هاوکاری و هاوکاری خویان ئه‌و پروژانه‌یان پیاده‌ده‌کرد.

له‌و ماوه‌یه‌دا نیزیک ۳۰ تا ۳۵ به‌رنامه‌ی کاره‌با (به‌رق) و لووله‌کیښی و
قوتابخانه و مزگهوت و پرد و جۆمال و خاویښ‌کردنه‌وه‌ی که‌ریزه و کانیاو له
گوندان‌دا دامه‌زرا و پیاده‌کړا. ئیستاش ئه‌و به‌رنامه‌نه له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری
بۆکان زه‌ق و زیندوون و ماون و که‌یخودا و ږدین‌سپییه‌کانی دټهات له‌بیرانه و
له‌به‌ر چاوانه.

له‌ سالی ۱۳۵۶ به‌ولاه، ئاغای «هووه‌یدا» له‌ سهرۆک‌وه‌زیری لاجوو و بوو به
وه‌زیری «ده‌ربار» و ئاغای «جه‌مشیدی ئاموزگار» بوو به‌ سهرۆک‌وه‌زیر.
بزووتنه‌وه‌ی خه‌لکی ئیتران ده‌ستی پیکردبوو. ئاخوند و عوله‌مای «مه‌شه‌د» و
«قوم» و شاره‌کانی دیکه، په‌یام و ږاگه‌یه‌ندرایی «خومه‌ینی» یان بلاوده‌کرده‌وه.
هیندی‌ک بټ لایه‌ن بوون و هیندی‌ک لایه‌نگری ئازادی و ئاسایش، به‌لان ئه‌من کارم
به‌هه‌را و هه‌تلای هیچیان نه‌بوو، ئه‌وه‌ی بۆ من گرینگ بوو، گیروگرتی مال و
ژیانی خه‌لکی ولات بوو.

دیدار له‌گهږ ئاغای «ئاموزگار» سهرۆک‌وه‌زیری نوئ و

داوايه‌تی تازه‌ی من

چلۆنیه‌تی ژيانی عوله‌ما و مامۆستایانی ئایینی مه‌لته‌ندی کوردنشین بۆ من
ببووه‌ جیگای سهرنج و لیکۆلینه‌وه و هیندی‌ک گرفتگی ساز کردبوو. چون
هیندی‌کیان به‌ ناوی «مور‌ه‌وویجی مه‌زه‌به‌ی» له‌ مووچه و پاداشیک به‌شدار بوون
و هیندی‌کیان بټیه‌ش. باشر ئه‌وه‌یه له‌م هه‌لکه‌وته که‌لک وهرگرم و ئه‌م
جه‌ریانه له‌گهږ ئاغای ئاموزگار بټنمه‌ گۆږ، به‌لکوو چۆنیه‌تی به‌ږیوه‌چوونی
مه‌لاکان له‌ ناوچه‌ی ئیمه‌دا سه‌بارت به‌ مووچه و پاداش، یه‌کسان و جیاوازیان
نه‌بټ. وه‌ختم له‌ سهرۆک‌وه‌زیر وهرگرت و له‌ کاتی دیاری‌کړاو چوومه‌ کاخ.

ئەمەن بۇ ئاغاي ئاموزگار ببوومە پۋالەتتىكى ناسراو (وەك پىشتەر باسما كىرد).
 دوای سلاو و ئەحوالتپىرى و دابى ئاسايى كوتم: جەنابى سەرۆك وەزىر، لە
 كاتى سەرۆك وەزىرى ئاغاي ھوۋەيدا بەشىك لە نىازەكانى مامۇستايانى ئايىنى
 مەتبەندى كوردنشىن كە ھىندىكىيان بە ناۋى «مورەوۋىجى مەزھەبى»
 موۋچەيەكىيان بۇ تەرخان كرا، رادەيەك لە نىازەكانىيان دابىن كرا، بەلەن لەو
 بەھرىە ھەموۋىيان بەشدار نەبوون و زۆرىك لەو تىپە، بە قەناعەت و
 تەنگەستى بەپى دەچن. بەپىۋىستى دەزانم لە ھەلگەۋتى زەمانى ئەمپۇدا
 دەۋلەت پۋالەتتىكى جۋانتەر بە عولەما و مامۇستا ئايىنىيەكانى مەزھەبى
 تەسەننۈن وەدەرخا و ئەمەرىمۋى تىكرى مامۇستايانى ئايىنى لە ناۋچەي
 كوردەۋارىدا لە مافى بەرامبەر بەھەرە وەرگرن.

ئاغاي ئاموزگار ھەناسەيەكى ھەلگىشا و كوتى: «خۆزگە مامۇستايانى
 ئايىنى شىعەش لە بابەتەكانى دىنىدا ئاكارىيان وەك سوننىيەكان بايە تا ئەمپۇ
 ئىمە لەگەل ئەو ھەموۋە بى سەرەمۋەبەرىيە بەرۋوۋ نەبوۋباين.» دىاربوو لە سەر
 رەۋىشتى ھەز و ناھەزى ئاخۇندەكانى شىعە و مامۇستايانى سوننى زۆر باسى
 لە باغەلى دابوو كە دەريانخا و وەدەرى نەخست. لە ئاكامدا ھاتە سەر ئەو
 باۋەپەي كە كوتى: «ئاغاي نوۋرى كاتىك چوۋىيەۋە ناۋچە، ناۋى ئەو بەشە لە
 مامۇستايان كە لە پىزى مورەوۋىجىنى مەزھەبىدا نەھاتۈنە گۆپى، بۆم بىنە
 ھەتا دەۋلەت لە بارەي ئەۋاندا ھەنگاۋى پىۋىست رەچاۋ بكا.» بەو قەرارەۋە
 دوای سىپاسى زۆر و خوداھافىزى ھاتمە دەرى. پاش ماۋەيەك كە ھاتمەۋە ھەرىم
 و نىۋ مامۇستايانى موكرىيان و ناۋچەي گەۋرەكانم نوۋسى و لەگەل خۆم
 ھىنامەۋە تاران و ھەتا ئەۋم جىبەجى كىرد، ئاغاي ئاموزگار گۆپا و لاچوو و
 ئاغاي «شەرىف ئىمامى» دەۋلەتى «ئاشتى مىللى» پىكەپىنا و بوۋ بە
 سەرۆك وەزىر. كارى نىۋەتەۋاۋم لە ئەستۇدا ماۋە.

دىدار لەگەل ئاغاي «شەرىف ئىمامى» سەرۆك وەزىرى تازە

دوای چەند رۆژان وەختم لە ئاغاي «شەرىف ئىمامى» سەرۆك وەزىرى وەخت
 وەرگرت و چوۋمە لاى. لە پىشتىدا لە چلۈنىەتى بزۋوتنەۋەي خەلگ و
 مامۇستايانى ئايىنى ناۋچەي پىسىار كىرد. كوتم: ئاغاي سەرۆك وەزىر باسىك

له ئێو مامۆستایانی ئایینی کورددا نیه و خهڵکیش ئارام و بێدهنگن. ئاغای «شهریف ئیمامی» کوتی: «بهراستی مامۆستایانی ئایینی ئههلی سوننهت جیگای شانازی و سوپاسن، بهپێچهوانه‌ی ئاخوندهکانی شیععه که په‌رچه‌می په‌شیوییان هه‌لکردوو و ئێرانیان کردۆته‌ گۆمی خوێن و عه‌وامونناس مه‌له‌ی تی‌داده‌که‌ن.»

ئاغای شه‌ریف ئیمامی ده‌ردی زۆر بوو بیلێ و بیکا، به‌لانی بۆخۆی چون ناوی ده‌وله‌تی «ناشتی میلی» هینابوو ئاراوه، له‌و باره‌وه، چی کردبا و چی گوته‌با که ئینقلابی ئاغای خومه‌ینی و لایه‌نگه‌کانی له‌گه‌ڵی ئاشت ببنه‌وه، که نه‌بوونه‌وه!

لیستی مامۆستایانی ئایینی و لاتم که نووسیوو، دامه‌ده‌ستی و کوتم: به‌رنامه‌ی ئاغای ئاموزگار ئه‌وه‌ بوو که ته‌واوی مامۆستایانی ئایینی کوردی ئه‌هلی سوننه‌ت به‌ ناوی موهره‌وویجینی دینی له‌ مووچه و پاداشی به‌رامبه‌ر به‌هره‌مه‌ر بن و ئه‌مه‌ش ئاماری راسته‌قینه‌ی وانه. زۆری سوپاس نیشان دا له‌ تیبینی و مه‌سلاهه‌ت نه‌ندیشی ئاغای ئاموزگار و لیسته‌که‌ی له‌ په‌روه‌نده‌یه‌که‌دا به‌جیا هه‌لگرت که له‌ کاتی خۆی ده‌ستووری له‌سه‌ر بدا. به‌لانی ئه‌هیش فریا نه‌که‌وت و بۆخۆی له‌سه‌ر کار لاچوو. ئاخوند و جه‌ماوه‌ری ئینقیلابی ئاغای خومه‌ینی، «ناشتی میلی» یان ناشت و گۆربه‌گۆریان کردا!

سه‌یر له‌وه‌دا بوو له‌سه‌ر ئه‌و په‌شیوی و شیواوی ئه‌وزاع و ئه‌حوالی و لاته‌دا که سه‌گ ساحه‌بی خۆی نه‌ده‌ناسییه‌وه، ئه‌من له‌ کار و خواست و ویستی خۆم شل نه‌ده‌بوومه‌وه بێ‌خه‌به‌ر له‌وه‌ی:

خانه از پایبست ویران است خواجه در بند نقش ایوان است

هه‌نگاوێکی به‌که‌ڵک بۆ کوێرانی حافزه‌لقورئانی بۆکانی

کار و پێداویستییه‌کی له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا بۆ من زۆر گرینگ بوو، مه‌سه‌له‌ی کوێر و نابینایانی حافزی قورئانی بۆکانی بوو که له‌گه‌ڵ مودیرکولی (به‌رپۆده‌به‌ری گشتی) «ئه‌وقاف» هینامه‌ گۆڕی، به‌و جۆره‌ که ناوینیشانی ئه‌و حافزانه‌ که ۱۵ نه‌فه‌ر بوون، دام به‌ ئاغای مودیری کولی ئه‌وقاف و پێم گوت: قوربان، کوێر و نابینایانی ئێوه‌ ده‌بینم له‌ شه‌قام و سه‌ری پێ‌بازان بلوێر و شمشال لێده‌دن و پوول له‌ رێبواران و مه‌رده‌گرن، به‌لانی نابینایانی ئێمه‌ که پازده

كەسەن، ھەموويان خافزى قورئانن و ناكرى بۆ بەرپىچوون و مەعاشى خۇيان لە كوچاندا قورئان بخوئىنن و لە رېيواران پوول بىستىنن و بى جىرە و مەعاشن. دواى باسكى كورت، جەنابى بەرپوۋەبەرى گىشتى ئەوقاف، مانگانە نەفەرى پىنجسەد تەمەنى بۆ بېرپەنەۋە كە لە لايەن ئىدارەى ئەوقاف بىاندەنى. ھەتا پۇژىكى ھكۈمەت لە سەر لاقى خۇى پاۋەستا، ئەو مانگانەيە بە كوئىران دەگەشت، بەلان كە خاۋەن جلوبەرى خوار بوو، موۋچەى كوئىرەكانىش تىداچوو و چاۋساغەكان قۇزتىانەۋە و لە فلقى خۇيان ۋەرىنا.

كى دەھات و كى دەپۇيى و چىمان كرد خۇبەخۇيى

لە ھاۋىنى ۱۳۵۷ و لە بەھمەن مانگى ئەو سالەدا، سەيروسەمەرەى زۇرم لە ژيانى دىت و بەسەرم ھات. ھەور و ھەللاى پىشھاتى پۇژگار ۋەھا لە ئاسمانى بىرەۋەرىم ھالا و لە تەپومژى كات و ساتى ھەلكەۋتەكانى ناھەزى مەتبەندىكا تىكھالان كە ۋەك خەۋنى ئالتۇز، ديار و نادىارى پىشھاتەكانم ۋا لىتىكەل بوۋە كە ناتوانم پۋالەتى پىۋىستى ئەو ھەموۋە پىشھاتە ناھەزانە بەپوۋنى شىۋ كەم و ۋەردى دەمەۋە و چل و گول و دېرودالى دەرخەمەۋە و بىانژىنمەۋە.

لە نىۋ مەجلىسدا نوينەرئىكى زۇرۋىژ بووم و وتارى پىش دەستۈورم لە سوۋرەتى وتارى مەجلىسياندا لە كات و ساتى خۇى ھەر ماۋە. دوايىن وتارم لە پۇژى پىنجشەممۇ يازدەى مانگى ئابانى ۱۳۵۷ كە پۇژنامەى «ئىتلاعات»ى ژمارە ۱۵۷۴۹دا چاپ كراۋە لە ژىر سەردىپى «دوژمن چى لە ئىمە دەۋى؟». ئەۋەش لە كاتىكا بوو كە ئىنقلابى ئىران گەشتىبوۋە ئەۋپەرى توندى و تىژى و لە ھەموو شارەكانى ئىران ھەموو پۇژى خۇپىشاندانى خوئىناۋى و ۋلاتسوۋتىن ھەبوو. لە «شىراز»، «ئىسفەھان»، «كرمان»، «مەشھەد»، «قوم»، «تەۋرېز»، «كوردستان» و «ئازەربايجانى پۇژئاۋا»، پۇژ نەبوو پۇژنامەكان بە خەتى درشت لە سەردىپى باسەكانياندا خەبەرى چەندىن كوۋژراۋ و سوۋنانى چەندىن ئىدارە و بانكان نەۋوسن. دۆست و دوژمن بۆ ساغ نەدەبۆۋە و ئەۋرۇ و سبەينىت لىپروون نەبوو داخۋا چت بەسەردى.

مەملەكەت ھىندە شىرازەى پسابوو و تىكەلۋىيەكەل بوو، ھەتا پادەيەكى ۋا كە

هينديك له نوينه رهكان وهك ئاغاي «پزیشکپور» و هاوپښاني، ياني ئاغاي «بهني ته حمده» و «ئيسحاق نه ژاد»، وهك دزي ناشي سهریان له کاديڼ دينا دهر و له وتاره کانيان دا له باتي خه لک رينوښي بکهن و ئاورئ وه کووژينن، بوخويان فوويان له ئاور و گرهمه شخه لي دهرئ ده کرد که ببوو به سووتاني لير هوار و تهر و ويشکي پيکه وه ده سووتاند. پښيان وابوو به ديفاع له خراپا ره کان خويان خوښ شيرن ده کهن و دهبه خوشه ويستی ميله تي و «وه جي هو لميله ت»، به لان له دوايه له هه موو دژبه ريک خوښ تالتر و ناحه زتر هاتنه دهرئ.

سياسه تي ئينگليس و ئه مريکا و ئوروپا به پيچه وانه ي پڙيمي شايه تي له ئيران دا بوو. کاتيک شووړه وي ئه فغانستاني دا گير کرد، ئه مريکا و رڅاوا پښيان وابوو پڙيمي شايه تي ژهنگي هيناوه و گه ندهل و بووکا وه ته وه و بهر به ره کاني له گه ل شالوي مه رمي «کومونيستي» پښاکري، مه گهر پڙيمي کي ديني و مه زه به ي بتواني له هيرشي دنيا ي کومونيستي پښگيري بکا. ئينگليس و ئه مريکا و ئوروپا له سهر ئه و بير و بړوايه ساغ ببوونه وه که پڙيمي شايه تي رهاپال نښن و شيو ازيکي توندي ديني و مه زه به ي و حاکميکي بي رهمه و هه وسار، بۇ ئه و سياسه ته و هان داني خه لک له م رښانه دا، «فه زاي بازي سياسي» (که شوه و ه و اي نازادي سياسي) له سهرانسه ري ئيران دا پيوسته و ئهم بهرنامه شيان پياده کرد و له دهرکي نه ته وه کاني رهنکا ورهنگي ئيران، وشتر ي خويان يخ دا. ئه و ته له و ته له که ي غهر ب که بۇ خه لکي گورانکاري نه ديوي ئيراني ساغ نه بووه که له ژير په رده ي سياسي غهر به وه چ مه ولوو ديک سهر دهر دښن. له هه لومهر جيکي وادابوو که نوينه ره زير و زرينه کانښ رايه لوپوي ئه و ته و نه يان به پيچه وانه تي وه ده دا.

ئيرادگرتني نوينه ري ورمي و لومهي نه ته وه ي کورد و ولا مه که ي من
له کوبوونه ي رڅي سښه ممق ۳ مانگي ره زهر، ئاغاي عه لي نه زمي نوينه ري ورمي، له وتاري خوي دا شالوي بۇ کورده کاني رڅاواي ئيران هينا و کوتي: «کار گه يوه ته را ده يک که له رڅاواي ئيران دا، ئهم دروشمانه ده دن و ده لښن که لاواني کورد ده بي به جل و بهرگي کوردي به وه بچنه وه قوتا بخانه و به زماني کوردي قسان بکهن و ده بي زماني کوردي له قوتا بخانه کان بخويندري و به

دهرس بیلینه وه و لهم شالاوانه زۆری دريژدادي کرد.

ئەمن بە ناوی نوڧئەريکى کورد که ئەم وتارم بىست سەرم سووړ ما ، لەسەر
ئەو ھەموو ناکۆکى و کەمايەسيانە که لە تەواوى ئۆستانەکانى ئيران دا سەرى
ھېناوتەدەرى و سەگ خاوەنى خۆى ناناىتەوہ ، ئيوہ وشترى چارەپەشى و
بەدبەختى خۆتان دینن لە پيش دەرى کاول و کلّسى کوردەکان یخى دەدەن و
خەتای قەنبەرى دەھاوینە ئەستۆى عومبەرى؟

بۇ جۈملىنىڭ ئاھاڭى نەزىمى لى جەلەسەي داھاتوۋدا وتارىكم دا و ناۋنوسىم
 كىرد. لىم جەلەسەدا لى ژىر سەردىپى (دوژن چى لى ئىمە دەۋى؟) پوژنامەي
 ئىتلاعات لى ژمارى ۱۵۷۴۹ى خۇي دا بلاۋى كىردەۋە. لىرەدا بۇ ئاگاڭدارى
 خۇي نەركان تەنبا پوختەيەك لى وتارەكە دىنمەۋە و چۇن بە زمانى فارسى بوۋە
 بە پىۋىستى نازانم دەقى تەۋاۋى بنوسمەۋە.

«...مانی هەر نه ته وه یه ک پاسته وخۆ په یوه ندی به پاراستنی فهرهنگ و شارستانییه تیکه که تییدا دهژی و دهبی بیسه لمیئن که نه ته وه ی کورد توانویه تی له هه موو هه لومه رجه ناخۆش و دژواره کانی میژوویی دا ، فهرهنگی ئاریایی که کورد یه کیک له سه ره کی ترین په گه زه کانی ئه و نه ته وه یه ، به ساغی پاییگری و بیگه یه نیته ئیستا و ئه گه ر باقی نه ته وه کانی دیکه ی ئیترانیس فهرهنگ و داب و نه ریتی خۆیان وه ک ئیمه پاراستبا ، ئیستا تووشی ئه و پۆژه په شان نه ده بووین و ئه گه ر کورده کانی ئیتران ، جل و به رگی کوردی له بهر ده کهن و به زمانی خۆیان قسه ده کهن ، له پاستی دا پاسته وخۆ خزمهت به فهرهنگ و نه ته وه ی خۆیان ده کهن و به هێچ جۆریک نابێ وه کوو تاوانیک برواننه ئه و مه سه له یه .»

«...خەلکی ئۆمەش و ئۆپە خەلکی ھەموو شارەکان لە شەپۆلی پیکھاتوو کە تەنیا دەسکردی ئۆمە کورد نە، بۆشەش نەبوون و خۆیان نیشان داو و ئۆ شۆو توندوتیژانە چارەسەری پەشۆی ناوچە ناکەن و داوا دەکەم ئۆ تاوانبارانە بوون بە ھۆی شەھید و بریندار بوونی چەند کەس لە ھاوولاتیان، بە سزای خۆیان بگەیهنن.»

«...چاره‌ره‌شی و ژیا‌نی هه‌ژارانه‌ی خه‌ل‌کی ناوچه و به‌تایبه‌ت ئه‌و فه‌رق و

جیاوازییه که له چاو ناوچه غه‌یره کورده‌کان به‌دی ده‌کری، داوا له ده‌ولت ده‌کم ئاو‌پیتی د‌لسۆزانه و راسته‌قینه له‌و خه‌لکه بداته‌وه و له هه‌نگاوی یه‌که‌مدا، «بۆکان» که له دابه‌ش‌کردنی وه‌زاره‌تی نیوخۆ به «به‌خش» حیساب کراوه، ببیته «شار» و له بواره‌کانی ساز‌کردنی قوتابخانه له دیهاته‌کان و پشتیوانی زیاتر له که‌شاوه‌زان له لایه‌ن بانکی که‌شاوه‌ری و هه‌روه‌ها به‌هیز‌کردنی «شیرکه‌تی ته‌عاونی» یه‌کان به ئامانجی به‌ره‌وپوو بوون له‌گه‌ل هیندیك سهرمایه‌دار و ده‌وله‌مه‌ندی هه‌له‌به‌رست، زیاتر سرنج بده‌نه به ناوچه کوردن‌شینه‌کان.

ئهم وتاره له کاتی پشێوینی وا توند له هه‌ری‌مدا، بۆ سه‌فی موخالیف و موافیق له ده‌روه و ژووره‌وی ولات، به دوو پروکاردا لیکدانه‌وی له‌سه‌ر کرا و له پۆژنامه‌کاندا ده‌نگی دایه‌وه. به ته‌له‌فۆن، هه‌ره‌شه‌وگوره‌شه، یان باره‌که‌للا و ئافه‌رینی زۆرم لیده‌کرا. به‌وه‌ی چاک بوو، هه‌لکه‌وتی ناله‌بار، پششاهاتی چاوهریان‌ه‌کراو، پۆژانه هینده‌کتوپر بوو، ئه‌وانه له بیر ده‌چوونه‌وه. ئی‌ران وه‌ک جه‌نگه‌لی ئاورتیبه‌ربووی لیها‌تبوو و خه‌لک یان فوویان لیده‌کرد و یان ده‌یانگه‌شاندوه، یان هیندیك به لاوێچ و به مستان ئاویان پیداده‌کرد هه‌تا بیکوژیننه‌وه. چاک و خراب و تیکه‌ه‌لابوون، که‌س که‌سی نه‌ده‌ناسییه‌وه. پۆژنامه‌کان هه‌ر خه‌به‌ری خۆپیشاندان و سووتان و پروخاندنیان له شاره‌کاندا ده‌نووسی. وامه‌که‌ن، وانابی، هاوار و دادی نوینه‌ره د‌لسۆزه‌کان و ده‌زگا‌کانی نه‌ته‌وه‌یی بایه‌خی نه‌بوو. پۆژنامه‌کان شیوازی پشێوینی و ئه‌هوه‌ن‌کردنه‌ویان وه‌خۆ نه‌گرتبوو. هه‌ر باسی کوشت و کوشتار بوو که تیراژی پۆژنامه‌کانی برده‌بووه سه‌ری و بازا‌پی بۆ گه‌رم داهینابوون. که‌یخودایی و نیو‌بژی‌کردن کاری کۆتابوو، ماتیش ده‌رمانی نه‌جات نه‌بوو. ده‌یانگوت: ئه‌وه‌ی له شاردا‌بی، ده‌بی له کاردا‌بی. ئه‌وه‌ی بی‌ته‌ره‌فه، بی‌شه‌ره‌فه!

له هاوینی ساڵی ۱۳۵۷ م‌ال و مندالم هی‌ناوه بۆکان و نه‌م‌برده‌وه

له پشوو‌دانی هاوینی ساڵی ۱۳۵۷، کاتی‌ک م‌الم هی‌ناوه بۆکان و دیتم هه‌وا ته‌مه، ئیتر م‌ال و مندالم نه‌گو‌یزته‌وه تاران و بۆکان بوو به نیشتمانی یه‌که‌جاریم. بۆخۆم به‌ته‌نی له هۆتیلیک مابوو مه‌وه و پۆژانه زیاتر له مه‌جلیسدا

دەمامەۋە ، چۈن لە سى كۆمىسىۋندا ئەندام بووم ، زۆر جاران نىۋەپۇم لە پىستورانى مەجلىس دەخوارد و زياترى پۇژدەكان ئەوانەى كاروبارىان ھەبوو دەھاتنە لام و چونكە زۆربەيان دىھاتى و خۇۋلاتى بوون لە كار و كرەدەۋى بۇكان بىخەبەر نەبووم . بۇكانىش ۋەك شارەكانى دىكە ئائارامى دەورمى دابوو .

خۇپىشاندانىكى خۇيناۋى لە بۇكان

پۇژىك لە خۇپىشاندانىكى قەرەبالغا ، دوو لاۋى بۇكانى كوۋژران و چەند كەسىكىش برىندار بوون . ئەمەن لە بۇكان لە مائە خزمىكى دانىشتىبوم كە خەبەريان دامى . كە ھاتمە نىۋ شار ، ۋلات ئارام بىۋە و خەلك بلاۋەى كرەبوو . چوومە پىش دەركى شارەۋانى ، پەئىسى شارەۋانى سەرۋانىكى جەۋان بوو و وادىار بوو بە فەرمانى ئەو دەستۋورى تەقەيان لە خۇپىشاندەران كرەبوو . تەرمى كوۋژراۋەكانىيان راگوپىزىتبوو بۇ مالى خاۋەنەكانىيان . لەو كاتەدا پەئىسى دادگۈستەرى بۇكانىش پەيدا بوو ، ھەردوۋىكان ئىرادمان لىگرت كە نەدەبوو دەستۋورى تەقە بدا و ئەو كارەساتە بخولقىنى . ئەۋىش كوتى : خۇپىشاندەران دەيانھەۋىست شاللاو بۇ شارەۋانى و ئىدارات بىخن و ئەمەن ناچار بە بەرگرى بووم . (ئەو سەرۋانە دۋاى ماۋەيەك لە ورمى ئىعدام كرا .)

لەگەل پەئىسى دادگۈستەرى چوۋىنە بەخشدارى . دىاربوو «بەخشدار» ، كاربەدەستانى ئۇستان و مەھابادى لە پەۋتى خۇ پىشاندانەكە گەياندەبوو . بۇ لاى ئىۋارۋى ئۇستاندارى ورمى و فەرماندار و فەرماندەى تىپى مەھاباد «سەرھەنگ پزىشكپور» ، ھەموو لە بەخشدارى بۇكان كۆبوۋنەۋە . ئەمەن بە فەرماندارى مەھابام گوت : پىۋىستە تەلەفوون ئىمام جومەى مەھاباد (مامۇستا شىخ عىزەددىن) بەكى بەپەلە و خىرا بگاتە بۇكان ، چۈن ئەو كوژراۋانە نەنژراۋن و ھەروا لە مزگەۋتىن . ئەمشەو و سەبەىن جەماۋەر كۆدەبنەۋە و سەبەىنىش بۇ پىۋەرسى ناشتنى ئەو جەنازانە ، تەۋاۋى بۇكان پەگەل دەكەۋى . مامۇستا شىخ عىزەددىن جىي پىز و حورمەتى ھەموۋانە و لە دوۋپاتى فىتنە و غەۋغا ، پىشكىرى پىدەكرى . «قاسم ئاغاي مۇھتەدى» ش لە مەھابادە و پاسپىرداۋە ئەۋىش بىتەۋە ، لىرە بى چاكتەرە . قاسم ئاغاي بۇخۋى كە گەۋرەى بىنەمائەى مۇھتەدىيە ، يەككىك لە كوژراۋەكان خزمى ئەۋە و بوۋنى ئەو دوۋانە

(مامۇستا و قاسمئىغا) بۇ بەرگىرى لە فېتنەنى دېكە و ئارامكردنەۋى شار زۆر پىۋىستە. ئۇستاندار كە ئارامكردنەۋە و دابىنكردنى شارى زۆر بە گرېنگ دەزانى، پىشنىيىرى منى پەسند كىرد و بە فەرماندارى گوت زووتر ئەم كارە جىبەجى بىكە.

«سەرھەنگ پىشكىپور» دەستورى دابو و گوردانىك سەرباز بە تۆپ و تانك و ئەسلەخەۋە پىژنە بۇكانەۋە. بۇ لاي ئىۋارى مامۇستا شىخ عىززەددىن و قاسمئىغا كە پىگەنى بىنەپەتى بوون، بۇ ئارامكردنەۋى خەلكى شار گەيشتەنە بۇكان و ھاتنە بەخىدارى. مامۇستا بىن مەحتەل بوون چوۋە ئەۋ مزگەۋەنى كە جەنازەكان و جەماۋەر لەۋى بوون. دىدارى مامۇستا بۇ خەلك ھۆى ئەھۋەن بوونەۋە بوو. فەرماندار و ھىندىك لە بەرپىسى ئىدارات لەگەل قاسمئىغا بۇ دىدارى چوۋە مالى لاۋە كۆژاۋەكان. لە لايەكى دېكەۋە خەبەريان ھىنا كە جەماۋەرىكى زۆر لە تەۋرىز و شارەكانى دېكە ۋەپى كەۋتوون كە بە ھاۋارى خۇپىشانەمرانى بۇكانەۋە بىن. پەئىسى ساۋاكى مەھاباد داۋاى لىكرىم ھەرچۇنىك بىن ۋەزەكە ئارام بىتەۋە، منىش دەستەۋداۋىنى كاك «سەلاخەددىنى موھتەدى» بووم كە خەلك لەگەل خۆى بەرى و نەھىلى بىن بۇ بۇكان و بىانگىرپىتەۋە و كاك سەلاخ پىاۋانە توانى پىشگىرى لە ھەر جۆرە فېتنەيەكى دېكە لە بۇكاندا بىكا. دەبى بلىم كاك سەلاخ لاۋىكى زىت و زىرەك و مەرد و پەند بوو و بە ھەستىكى توندى ناسىۋنالىستى و نەتەۋەپەرسىتى و ئازادىخۋازانەۋە دەژيا و دەژۋا. لە بىنەپەتدا بىنەمالەنى موھتەدى لە نىۋ عىلى دىۋىكرى، خاۋەنى خو و خەسلەتى نەتەۋەپەرسىتى بوون كە قاسمئىغاي كەيخودا و كاك سەلاخى لاۋ نموۋنەنى ئاشىكرى ئەم خەدەيە بوون و ھەمىشە جىگاي پىز و خورمەتى نەتەۋەخۋازانى ھەرىم بوون.

لەۋ ھەلۋمەرجەدا ئەۋەنى بۇ دەۋلەت و دامۋەزگا گرېنگ بوو ئەۋە بوو كە نەيەلن داۋىنى غەۋغا و پىشۋى درىژ بىتەۋە. ئەۋ وىستەش بە ھاۋكارى «مامۇستا شىخ عىززەددىن» و «مەلا ئەۋبەۋبەكرى شەفەيى» و «قاسمئىغا» و تا پادەيەك «كاك سەلاخ» ۋەدىھات. خەلكى شار بەتەۋاۋى لە مزگەۋەت و دەۋرى تەرمەكان كۆ ببوونەۋە. دەمزانى ھىندىك لە نەياران لەم جەريانەدا بەدژى من دەبزوونەۋە، بەلان ئەمەن ئەۋە نەبووم كە ئەركى ھاۋكارى و دىۋىزى خۇم لەم

كاتەدا بەجى نەھىنم. شەۋى ھەستام چوومە مزگەوت. بەردەرك و دالان و رېرەۋى مزگەوت پېر بوو لە گەنج و لاۋى شار و مزگەوت چىمكوت بوو لە كەيخودا و رېدىنسىي و حاجى و سوۋى. مامۇستا شىخ عىززەددىن و مەلا ئەبووبەكرى شەفەيى لەملا و لەولای مىحرا بەكەۋە پالىيان دابۇۋە. دواى سلاوكرىن راست رۆيشتم بەرەو مىحراپ و لاى مامۇستايان. ھەردووكيان ھەستان و لە نىۋان خۇيان داياننام. بىدەنگىيەكى سامدار مزگەوتى داگرتبوو. مامۇستايان بەخىرھاتىيان كرىم و دەشمزانى ھىندىكيان ھاتنى منيان لەم كاتەدا بۇ مزگەوتى پى چاك نەبوو، بەلان ئەمن نوپنەرىك بووم كە ئەو خەلكە بە ئەمىندارى خۇيان ھەلبۇاردبووم. من لە پىش ئەو ھەلگەۋتەدا ھۆى مانەۋەى خۇم لە مەجلىسدا بۇ تىپى رۆشنىبر شى كرىدبۇۋە كە مانەۋوم بۇ پىشھاتە نالەبارەكانى ولات بەكەلكترە ھەتا نەمانەۋوم. زەحمەتى ھاتنى مامۇستا شىخ عىززەددىن ھاۋىشتە سەر ئەستۋى خۇم و كوتم: جەنابى شىخ، لەبەر پىشگرتن لە خوينرېژى و فېتنەى دىكە، ئەمن ھاتنى تۆم لەم كاتەدا بۇ بۇكان زۆر بە پىۋىست زانى. خەلك ھەستيان برىندار بوو، تۆ كە جىيى باۋەرى خەلكى مەھاباد و بۇكانى، دەتوانى ئاۋىك بەو ئاورە داكەى. سبەينى لە بەرپى كرىن و ناشتنى تەرمى ئەو دوو لاۋە بۇ گۆرستانى شار، نەھىلى ھەست و ئىحساساتى گەنج و لاۋان كارەساتەكە دوۋپات كەنەۋە؟ مامۇستا كوتى: ھەتا ئىستا لەو بابەتەۋە سەر كەۋتوۋ بووم. بەتەمام سبەينىش زۆر بە ئارامى ئەو جەنازانە بىنېژىن.

ھەر ئاۋاشى كرىد و سبەينى لە دەۋرى سى تا چل ھەزار نەفەر لەگەل ئەو جەنازانە بەرەو گۆرستان رۆبىۋون. لە سەر قەبران يەكېك ھۇنراۋەى «يا ۋەتەن يا مەردىنم»ى من كە لە دەۋرانى كۆمەلەى (ژ.ك) و پىشەۋادا ھۇنرابۇۋە، خويندبوۋىيەۋە.

بە ئىزنى مامۇستا ھەستام بە نىۋ جەماۋەردا ۋەدەركەۋتم. تەماشايان دەكرىم و ھىچيان نەدەگوت. ئەمنىش ھىچم پىنەبوو بىلېم! ئەۋەى دەبوو بىلېم لە چوونەۋوم بۇ تاران لە مەجلىسدا بە سەرۋكەۋەزىر و ھەيئەتى دەۋلەتم راکەياند و داۋاى سزادانى تاۋانبارانم كرىد.

شهوډرنگ بوو، چوومهوه بهخشداری و دهمزانی میوانهکانیش کاتی
حهسانهوهیانه.

سبهینی زوو ههستم و چوومه بهخشداری. خهټک دهچوونه پیش دهرکی
مزگهوت و سهربازهکان به چهکهوه کووچه و کۆلانیان ئاخنیبوو. دوو تانک له
پیش شارهداری راگیرابوون. چوومه بهخشداری. له پیش دهرکه خزمهتکاری
بهخشداری گهیشته لام و کوتی: دههاتم له دووت. ئاغای ئوستاندار نهتۆی دهوئ.
چوومه سهړئ، دیار بوو جهلهسهی باس و راویژیان پیکهینابوو که بریتی بوون:
۱- ئاغای ئوستاندار. ۲- فهرمانداری مههاباد ۳- سهرههنگ پزیشکیوور
۴- رهئییسی سازمانی نهمنییهت (ساواک)ی مههاباد. ئاغای ئوستاندار کوتی:
ئاغای نووری چاکتر نهوهیه که نهتۆ به ناوی نوینهری بۆکان لهو خۆپیشاندانه
لیره بووی و ئیمه لیپرسراوانی ناوچه دهبی چلۆنیهتی پیکهاتنی نهو
خۆپیشاندانان به مقاماتی سهروهه رابگهیهنین، باشته که تۆ نوینهری
ناوچهش لهو شوورپایه دا حوزوورت ههیه. ئیمه لیزه دا هاتووینه سهړ نهو باومه
که ئاغایانی «موهتهدی» ههلسووپیڤ و بهرپوهبهری ئهم خۆپیشاندانه له بۆکان
بوون. ئیمه سهرهپرستانه کاروباری ناوچه لهسهړ نهوه ساغ بووینهوه که
ئاغای «قاسم ئاغا» و نهفهريکی دیکهیان بگرین ههتا فیتنه دووپات نهبیتهوه و
له مقاماتی سهروهه بخوازين تهکلیفی تاوانباران مهعلووم بکا. لام وایه نهتۆی
نوینهریش لهم نهزمهردا هاوپئ بی؟

هیشتا نهمن ولامم نهدابۆوه فهرماندار کوتی: یهکیک له کوژراوهکان خزمی
«قاسم ئاغا» یه و چهند کهسی دیکه بریندارن که برازا و نیزیکانی نهون. لهوهدا
جیگای شک و دوودلی نیه که ئهم خۆپیشاندانه به ویست و هاوکاری بنهماله
«موهتهدی» بهرهی گرتووه.

گوتم: جهناب ئاغای ئوستاندار، نهمنیش به ناوی نوینهری بۆکان دهتوانم
لهو باره بیروپرای خۆم دهربرم. خۆپیشاندانیکی که له بۆکان کراوه، دريژهی نهو
خۆپیشاندانانیه که له تاران و تهوړیز و شیراز و ئیسفههان و قوم و کاشان و
باقی شاره گهوهرهکانی ئیران دا کراوه. نهو ههمووه قهتل و کوشتار و سسوتانی
ئیدارات و پروخاندنیان به سهړ یهکدا که لهو شارانه کراوه و بۆته مۆدییل و
سهرمهشق بۆ شاریکی چکۆلهی وهک بۆکان، دهبوو خهتاکار و تاوانباران لهوئ

بىگرن و تەمبىيان بىكەن ھەتا بووبانە عىبىرەت بۇ بۆكان. دەۋلەت بىزوتتەۋە و بەربەرەكانى لە بەرامبەر خۇپپىشاندان ھەيە و دەيكا. بەلان ئىستا لە ھىچ شارىك بە ناۋى تاوانبار نە كەسيان گرتوۋە و نە ئىعدام كراۋن. ئەۋانەش كە باسيان دەكەن يانى بىنەمالەي «موھتەدى» و بەتايبەت «قاسم ئاغا»، لە دەۋرانى كۆن و نوۋى لە ناۋچەي كوردنشىندا خىزمەتگوزارى ئاۋ و خاكى نىشتىمان بوون. بەپىچەۋانەي ئەۋەي ئۆۋە لەسەرى ساغ بوونەۋە، ئەمەن پىم وايە كە ئەم بىنەمالە دەپى دلخۇشيان بدەنەۋە و دلداريان بىكەن كە لىرە بەۋلاۋە ھاۋكارى زياتريان لە ئارام كوردنەۋەي شارەكەي خۇيان ھەبى. ئەۋانە نابى فىداي ھەللا و ھەنگامەيەك بىكرىن كە سەرانسەرى ئىرانى كرېۋتە گۆمى خويىن. جەنابى ئاغاى ئوستاندار، ئەمەن لام وايە پاش نەھار تىكرا بەكۆمەل بچىنە نەخۇشخانە و سەردانى ئەۋ بىرىندارانە بىكەين و دلخۇشيان بدەينەۋە و دلداريان بىكەين و بىيانكەينە زەخىرەي داھاتوۋ. «سەرھەنگ پزىشكىپور» كوتى: ئاغاى نوۋرى ئەگەر بىنەمالەي موھتەدى ۋەك ئەتۇ دەللىي ۋەتەن دۆستىن با راگەيەندراۋىك بلاۋ بىكەنەۋە و ئەۋ خۇپپىشاندانەي خەلكى بۆكان مەحكوم بىكەن و بىزارى خۇيان دەربىرن؟!

گوتىم: جەنابى سەرھەنگ، ئەۋەي ئەتۇ دەيفەرموۋى راگەيەندراۋىكى ۋا نەك ھەر بە دژى خەلكى بۆكانە، بەلكوۋ بە دژى تەۋاۋى خەلكى ئىرانە. ئەۋە جوانە تەكلىفىكى ئاۋا، ئەۋىش لە ھەلۋمەرجىكى ۋادا لە بىنەمالەيەكى ناسراۋ لە ھەرىمدا؟ جەنابى سەرھەنگ، مەگەر ئەۋانەي لە خۇپپىشاندان بەشدارى دەكەن ھەموۋيان ھاۋران؟ نيۋەي زياتريان نارازىن لە مەجلىسدا موافىق و موخالىفى تىدايە. ئاغاى پزىشكىپور براگەۋرەي تۇ ھەمىشە لە سەفى دژايەتىدايە. ئىزنىم بدە بىرپارەكەي تۇ ئاۋا بسازنىم كە «قاسم ئاغاى موھتەدى» ۋەفادارى خۇي و بىنەمالەي خۇي بە تۇ كە لە سېادا نوپنەرى «شا»ى و بە جەنابى ئوستاندار كە نوپنەرى ۋەزارەتى نىۋخۇيە راگەيەنى و شىۋازى رابردوۋى رەچاۋ بكا.

كاتىك جەدەلەكە بوۋ بە ئى مەن و ئاغاى پزىشكىپور، ئاغاى ئوستاندار ۋەدەنگ ھات و كوتى: ئاغاى نوۋرى دەي ئەگەر ئەۋەي دەللىي وايە، با ئاغاىانى موھتەدى بىرپارى ۋەفادارى خۇيان سەبارەت بە پزىمى «شا»يەتى ۋەدەرخەن و بىنۋوسن، ئەۋدەم ئىمەي بەرپىرسانى ناۋچە قسەيەكمان نامىنى.

گوتم جه‌ناب ئاغای ئوستاندار ، لیڤردها دوايیت به هه‌موو باسیکی ناله‌بار هیئا. بۆ نه‌هار جه‌نابت و باقی ئاغایان میوانی منن و دینه مالی من. ته‌له‌فۆن ده‌که‌م قاسم‌ئاغای موهته‌دیش بیته‌ وئ و مه‌سه‌له‌ی له‌وئ حهل ده‌که‌ین. ئاغای ئوستاندار قه‌بوولی کرد و هه‌ستاین هاتینه‌ده‌رئ. قاسم‌ئاغاش ده‌هات که ئاغایان بانگه‌یشت بکا بۆ ماله‌ خۆی؛ ئوستاندار کوتی: قاسم‌ئاغا ئه‌تۆش له‌ ماله‌ نوینه‌ری خۆت میوانی. (ده‌بی ئه‌وه‌ش پابگه‌یه‌نم که باس و جه‌ده‌لی من و مقامات زۆر له‌وه‌ی گوتر زیا‌تر بوو به‌‌لان کورتم کرده‌وه‌ هه‌تا گه‌یشتووینه‌ ئه‌و جییه‌ی که تیی‌داین).

له‌ پێیه‌ به‌سه‌ره‌اته‌کانم بۆ «قاسم‌ئاغا» شی‌کرده‌وه‌ که قسه‌مان له‌سه‌ر چی بر‌اوه‌ته‌وه‌. قاسم‌ ئاغا زۆری پێ باش و پازی بوو. هاتینه‌ مالی و دانیش‌تین و قاسم‌ئاغا له‌گه‌ڵ ئوستاندار و سه‌ره‌هنگ له‌ باره‌ی پێشینه‌ی بنه‌ماله‌ی خۆی که به‌ درێژایی زه‌مان خزه‌تیان به‌ ئاو و خاکی نیشتمان کردوه‌ و به‌ نیزامی سه‌له‌نه‌تی وه‌فادار بوون ، زۆر دوا. له‌پاشان کوتی: له‌و هه‌لومه‌رجه‌شدا که ناوچه‌ تیی‌دا ده‌گیردایه‌ ، جارێکی دیکه‌ بنه‌ماله‌ی «موهته‌دی» وه‌فاداری خۆیان به‌ نیزامی سه‌له‌نه‌تی ده‌رده‌بړن. ئوستاندار و باقی مقامات به‌سپاسه‌وه‌ داوای هاوکاریان لیکرد که له‌م گێژاوه‌دا ئارامی و هیمنی له‌ شاره‌که‌یاندا وه‌دی بینن و پێشینه‌ی پووناکی خۆیان جارێکی دیکه‌ بژینه‌وه‌. جه‌ماوه‌ر که بۆ به‌پێ‌کردن و ناشتنی جه‌نازه‌کان چوو‌بوون ، زۆر به‌ ئارامی و بێده‌نگی گه‌پ‌ابوونه‌وه‌ نێو شار و بلاوه‌یان کردبوو. پاش نه‌هار ، ئاغای ئوستاندار و هاو‌پێیانی به‌تیک‌را چووینه‌ نه‌خۆشخانه‌ بۆ سه‌رده‌انی برینداره‌کان و تا پاده‌یه‌ک بۆ‌کان ئارام ببۆوه‌. لیڤ‌س‌راوان و کارگێ‌ران هه‌رکام گه‌رانه‌وه‌ شوینی خۆیان و جه‌ماوه‌ر بلاوه‌ی کرد و هه‌رک‌ه‌س وه‌شوین کاری خۆی که‌وت.

روژی دوا‌یی ئه‌منیش به‌ دلپێی و په‌رۆشییه‌وه‌ چوومه‌وه‌ تاران و له‌ مه‌جلیس بۆ وتاری پێش ده‌ستور ناو‌نووسیم کرد. له‌ نۆبه‌ی وتاری خۆمدا به‌سه‌ره‌اتی بۆ‌کانم وه‌ک هه‌بوو شی‌کرده‌وه‌ و داوای سزای تیرئه‌ندازه‌کانم له‌ سه‌رۆ‌کو‌ه‌زیر کرد. به‌داخه‌وه‌ ده‌قی وتاره‌که‌م له‌ ده‌ستدا نیه‌ هه‌تا بۆ ئاگاداری خوینه‌ران بینوسمه‌وه‌.

نوینەرێکی که چوار سال پیاوه دهچوو مهجلیس و پیاوه دهگهراوه ئهمن ناتوانم پرووداو و ههلهکهوتهکانی دهورانی نوینهری خۆم ههنگاو به ههنگاو بنوسمهوه. نیزیکهی چوار سال پیاوه دهچوومه مهجلیس و دهگهراومه مهیدانی «ژاله» بۆ ماله خۆم. جا ئهوه ههنگاو به ههنگاوی پر له پروداوم بۆ ناگوێزێتهوه نۆ دهنهتری بیردهورییهکه. بهتایبته ئهوهی له سالی ۱۳۵۷ ههتا سهرنخوونی پڕۆیمی شایهتی پروی داوه، ئهگهر بیر و زهینم یاریم بکه، ئهوهی جیگهی سهرنجه، چهز و ناحهزی کارهکان و کهسان وهبیر دێنمهوه و دهیخه مهوه زهینی بهرهی داهاتوو و عیبهتی نهسلی حازر.

پروودای خۆپیشاندانی مهیدانی «ژاله» له تاران

له دای پروودای خۆپیشاندانی مهیدانی «ژاله» که کیشابوویه خۆنپڕی و کوشتاریکی زۆر وهک خۆپیشاندهران دهیانگوت، شوینهواریکی توندی له سههر بیروپرای گشتی دانا و ئاسهواریکی خرابی له نۆ دهنهستی موافیق و موخالیف وهدیتهنا که بوو به هۆی لاجوونی دهولهتی ئاغای «جهمشیدی ئاموزگار» و هاتنه سههرکاری دهولهتی ئاغای «شهریف ئیمامی» به ناوی دهولهتی «ئاشتی میلی». له پڕۆژیکدا که ئاغای شهریف ئیمامی هاته مهجلیس که دهنگی باوهپێکراوی (رهئی ئیعتماد) وهگرێ، هیفدیک له نوینهرهکان که وهک کهلهبابی بێوهخت دهیانخویند، له حالیکه وادا که مهملهکهت به تهکانی بوومهلهزهی «شۆرش» ههشیلدراوو و ولات نیازی به پینوینی و ئامۆژگاری و ئارامی ههبوو، چهند کهسێک له نوینهره وهخته ناسهکان، بۆخویان دهستهچیلهی ئاوره لایسیینی مهعهرکه بوون، ئهویش له پشت کورسی خهتابهی مهجلیسی شووپرای میلی؟! ئاغای شهریف ئیمامی هاته پشت «تریبۆن»ی مهجلیس و به ناوی دهولهتی «ئاشتی میلی» خۆی ناساند و دای «دهنگ»ی کرد و کوتی: «نیشانهکانی دهولهتی من ئهوه دهبن، دووبه رهکی نه مینئ و ئاشتی له نیوان میللهت و دهولهت پیکبینم و ئهوهی مهسهلههتی ئیمه و جهماوه بێ، پێیدا پڕۆین». ئاغای پزیشکپور له سههر کورسییهکهی خۆی پرا نهپراندی و کوتی: «میللهت ئهتۆی ناوی، ئهتۆ به دهستی خۆناوییهوه هاتوویه مهجلیس». مهجلیس بهو قسه تیکهالا و غهوغا پهیدا بوو. زۆریک له نوینهرهکان

هه‌ستان بچن لئی‌دهن، هه‌رای نوینه‌ران و ده‌نگی زه‌نگی سه‌رۆکی مه‌جلیس کردی به‌هه‌را و هه‌لایه‌کی وا توند که‌سه‌له‌که‌سه‌حالی نه‌ده‌بوو. بۆ چه‌ند ده‌قیقه زه‌نگی بی‌پراڤه‌وه‌ی په‌نیس، غه‌وغای بی‌ده‌نگ کرد. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک بی‌ده‌نگی در‌یژه‌ی به‌کاری خۆی دا و ئاغای «شه‌ریف‌ئیمامی» دوا‌ی ته‌واوبوونی و تاره‌که‌ی به‌ناوی سه‌رۆک‌وه‌زیری ده‌وله‌تی ئاشتی میلی‌ی داوا‌ی ده‌نگی کرد و زۆربه‌ی نوینه‌ره‌کان ده‌نگیان دایه. له‌ده‌نگدان دا ئاغای «پزیشکی‌پور» و سی‌که‌سه‌له‌هاوکارانی هه‌لاتنه‌ده‌ری. ئه‌وه‌یه‌که‌چاره‌په‌شی له‌ئه‌ستۆی نه‌ته‌وه‌یه‌ک هه‌لا، زانا‌کانیشی ده‌بنه‌پارسه‌نگی ئه‌وه‌نه‌گه‌تی و چاره‌په‌شییه.

چو تیره‌شود مرد را روزگار کند آنچه را کش نیاید به کار

جا سه‌یر له‌وه‌دایه‌ دوا‌ی سه‌ره‌که‌وته‌نی شو‌پشی ئی‌ران، ئاغای پزیشکی‌پور هه‌لات بۆ ده‌ره‌وه‌ و دوا‌ی تۆبه‌ و نه‌دامه‌ت ری‌گیان دا بی‌ته‌وه‌ ئی‌ران. ئاغای «به‌نی‌ئه‌حمه‌د» یشیان گرت و زیندانیان کرد و له‌باش په‌ته‌په‌تین و زمجر‌یکی زۆر، ئازادیان کرد و به‌ره‌للا بوو. چرا عاقل کند کاری که‌بازآرد پشیمانی؟

هه‌تا به‌ره‌و پۆ‌ی ۲۲ی به‌همه‌ن ده‌رۆین، پۆ‌به‌پۆ‌ژ وه‌ز شی‌واوتر و ولات په‌ریشانه‌تر ده‌بی. کاری ده‌وله‌ت له‌پیشگیری و به‌ند و به‌ست ترازابوو. پۆ‌ژنامه‌کان بۆ هه‌والی داغ و دالسه‌ووتین ده‌سه‌که‌وتیان زۆر بوو. ده‌وله‌ت و میلیه‌ت تی‌کنه‌ده‌گه‌یشتن و داوا و ویستیان یه‌که‌تری نه‌ده‌گرت‌ه‌وه‌. پراگه‌یه‌نده‌راوی ئاخونده‌کان بازار‌شی‌وینتر بوو و ده‌یانگوت: «مرغ یک پا دارد!» ده‌وله‌تی ئاشتی میلیش چی بی‌نه‌کرا و کاتی‌ک دیتی له‌گه‌لی ئاشت نابنه‌وه‌، بۆ‌ی ده‌رجوو.

ده‌وله‌تی «تیمسار ئه‌زه‌اری» هاته‌به‌ر مه‌یدان

ده‌وله‌تی «تیمسار ئه‌زه‌اری» هاته‌به‌ر مه‌یدان و له‌پیش هه‌موو کاری‌کدا حکومه‌تی نی‌زامی له‌چه‌ند شاران پراگه‌یاند. کار خراپتر بوو، هه‌را داغتر بوو. شه‌وانه‌له‌سه‌ربانان ده‌نگی «ئه‌للاه‌وه‌ئه‌که‌به‌ر» گو‌ی‌چکه‌ی زه‌مانه‌ی که‌پ ده‌کرد. تیمساری سه‌رۆک‌وه‌زیر لای وابوو هه‌مووی نه‌وارن و پر‌کراونه‌وه‌ و له‌سه‌ربانان دایانناون که‌هه‌تا پۆ‌ژ بی‌ده‌نگ نابن. درۆ و پاستی، فی‌ل و ته‌له‌که‌ و بوختان هینده‌ زۆر به‌ربلاو بوو، هه‌موو که‌سه‌ و هه‌موو جی‌یه‌کی ده‌گرت‌ه‌وه‌. ده‌یانگوت ئه‌وه‌ی بی‌ته‌په‌فه‌، بی‌شه‌په‌فه‌. به‌لان بی‌ته‌په‌ف زۆر بوون و له‌ترسی شه‌پۆ‌لی

پۇژگار ماتەيان ھەلگرتبۇ و ۋەك كەرويشكى بازىرە لە خوزە خزابوون.
تېمسارېش ھېچى پېنەكرا، نە ئاور كوۋژاۋە، نە ئاشى ئاشوب لە گەران
كەوت، نە نەۋارەكان لە سەربانان بېدەنگ بوون.

(امام مى فرمايد: شاھ بايد برود.) (ئىمام دەفەر مى: شا دەبى بېوا).
دىارە شا دەبى بېوا، كارەكان تەۋاۋ بوون، ئىمام لە «كويت» ھە
ھەلىانفراندوۋە و لە بن دارى «ئۆف لۇ شاتۇ» ى فەرانسە جىي بۇ چاك كراۋە.
رادىۋىكانى «بى.بى.سى»، ئەمىرىكا، فەرانسە و ئالمان خەبەرى پۇژانەى ئىمام و
توۋىژەكانى بلو دەكەنەۋە. پردى ھەۋايى لە بەينى «ئۆف لۇ شاتۇ» و تاران
ھەلدەبەستىرى و بەيكى خۇشخەبەرى رادىۋىكانى ئوروپا فاتىحاي پۇژىمى
«شا» يەتى لە ئىراندا دەخوئىن. ديارە دەبى (شاھ برودا) «تېمسار ئەزھارېش» بە
كەپوفەرى نىزامى خۇيەۋە، بوارى پەرىنەۋەى لە تۇفانى بزووتنەۋەى ژوور و
شەپۇلى سىياسەتى دەرەۋەى ۋەگىر نەكەوت و بە بارىكەپى ئوروپادا
تېتى تەقاند و پاشەرۇكى خۇى لە سەرۇكەۋەزىرى راگەياند.

شا پېش پۇشستنى خۇى يەكك لە سى تەفەنگدارانى ناسراۋ (دوكتور كەرىمى
سەنجابى، داريۋوشى فروۋەر، شاپوورى بەختيار) يەكيانى كە «شاپوورى
بەختيار» بوو كرى بە سەرۇكەۋەزىر و پەۋانەى مەجلىسى كرى و پىگوت: ھەتا
ئەتۇ دەنگى باۋەپىكراۋى ۋەرنەگرى ئەمن ناپۇم. ئاغاي بەختيار بە ۋەريەكى
پتەو و لەخۇرادىۋانە بۇ ناساندنى خۇى و ۋەرگرتنى دەنگى باۋەپىكراۋى،
ھاتە مەجلىس و دواى ناساندنى خۇى و بەرنامەى كارى دەۋلەتەكەى، زۇر
بەرزەفرانە داۋاى دەنگى پشستىۋانى كرى و بەشى زۇرى نوپنەرەكان، دەنگيان دايە
و ۋەزىرەكانىشى بە تەۋاۋى قىۋول كران.

شا كاتىك لە دەنگى پشستىۋانى مەجلىس خاترجەم بوو، چوۋ بۇ فرۇكەخانەى
«مىھراباد» و دواى پشستى دوو دەنگ فرمىسكى گەش، يەكيان بۇ ئىران و يەكيان
بۇ دانىشتۋانى، بەرمە ديارى نادىار ھىندە فې تا لە چاۋان ون بوو. ئەۋجار
بزانين ئاغاي شاپوورى بەختيار ھەتا كوئ دەروا و مانگى پەمەزان نىۋەچل دەكا.
لە چاردەى مانگىدا «خەلقوئلا» و جەماۋەر بەعام دەبىنن چەند چلەموۋى ئىمام

لە نىۋەراستى مانگىدايە؟!

شا و شوورای سه‌لته‌نه‌تی

شنا پِیش رۆیشتنی خۆی، شوورای سه‌لته‌نه‌تی که بریتی بوون له ۷ که‌سی ساماندار: سه‌ید جه‌لاله‌ددینی تاران، ره‌یسی شوورای سه‌لته‌نه‌تی. ره‌یسی مه‌جلیسی شوورای میلی، جیگری ره‌یسی شوورای سه‌لته‌نه‌تی و ۵ که‌سی دیکه له ئه‌رته‌شی و سیناتۆر و پیاوماقوولانی ئهم شوورایه هه‌تا رۆژیکێ ئاغای سه‌ید جه‌لاله‌ددینی تارانێ چوو بۆ فه‌رانسه و له خزمه‌تی ئیمامدا ته‌ریکی خۆی لهم شوورایه ده‌زبڕی. هیچ کاریکی له ده‌ستی نه‌هات و نه‌یکرد. له‌و ماوه‌یه‌دا که ئاغای شاپووری به‌ختیار بوو به سه‌رۆک‌وه‌زیر، ئێران به‌ته‌واوی شله‌قابوو. وه‌ک جۆلانه‌ راده‌ژا، خۆپیشانان، دروشم‌دان، کۆبوونه‌وی بی‌پسانه‌وه ... دنیا چاوه‌روانی دوا هه‌ناسه‌ی مه‌ده‌نییه‌تی چه‌نده‌زار ساله‌ی ئێران بوو که ده‌بوو به به‌رده‌قه‌ی ئاغای به‌ختیار، گیان به ده‌سته‌وه‌ بدا و ژیا‌نی له‌میژینه‌ی خۆی به خاکی فه‌رامۆشی بسپی‌ڕ.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا که ئێرانی ئاریایی له گیانه‌لالادا بوو، نوینه‌رانی دوو مه‌جلیسی «سه‌نا» و «شوورا» دیداریکمان له‌گه‌ڵ ئاغای سه‌رۆک‌وه‌زیر پیکه‌ینا و داوامان لیکرد که ئاغای به‌ختیار سه‌فه‌ریک بۆ فه‌رانسه بکا و ئاغای خومه‌ینی بدوینێ بۆ ئه‌وه‌ی مه‌مله‌که‌ت له‌وه زیاتر تووشی دووبه‌ره‌کی نه‌بن. قه‌تڵ و کوشتاری نی‌وخۆیی نه‌یه‌ته پِیشی و ته‌شریفی بی‌ته‌وه ئێران و ده‌ستووری ئارام‌بوونه‌وی گشتی بدا و هه‌ر چۆنیکێ بۆخۆی پِیی باش بوو، پِی‌وشوینێ داها‌تووی و لات دامه‌زرینێ. «شا» یه رۆیشتوو و که‌سیک نه‌ماوه سه‌رپنجی له فه‌رمایشی بکا و ئیمه نوینه‌رانی دوو مه‌جلیس بۆ ئارامی و ئاسایشی مه‌مله‌که‌ت ها‌توینه سه‌ر ئه‌و بیر و بره‌ویه که ئه‌تۆ ئهم راسپارده به‌رپه‌به‌ری.

هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌شدا بوو که سه‌ید جه‌لاله‌ددینی تارانێ چوو‌بووه لای ئیمام و ئه‌ویش گو‌تبووی هه‌تا خۆی ته‌ریک نه‌کا له شوورای سه‌لته‌نه‌تی، ئه‌من وه‌رینا‌گرم. ئه‌ویش دیاره سپارده‌که‌ی هه‌تا ئه‌وی بوو و ته‌ریکی خۆی پِیشکه‌ش به ئیمام کردبوو. ده‌لێن له پِیش ئه‌ویشدا ئاغای «دۆگلاس» قازی به‌ناوبانگی ئه‌مریکی چوو‌بووه فه‌رانسه ئیمام بدوینێ. ئیمام فه‌رموو‌بووی هه‌تا له کاری خۆی، خۆی ته‌ریک نه‌کا، نایدوینم؟! ئه‌ویش دیاره کاره‌که‌ی خۆی پِی‌گرینگ‌تر بووه و پاشه‌وپاش کشا‌بووه بۆ «یه‌نگی دنیا»ی خۆی.

نويښه ره کاني دوو مه جليس ته و نيگه رانييه مان هه بوو که به ناغاي به ختيا ريش هه ره ته وه بللې که ده يللې. به لان پوچوو دس به هه موو پووشوپه لاشيک ده گړي و مهمله که ته له حالي نو قم بوون و پوچوون دابوو. کاري هينديک له «عيبادوللا» هينده ي پيچ و خهه هه يه، دزي و ناشکراي وهک کاري خوايه و که سي تيناگا. له و کات و سهرده مه ده که شا ده بوو بېروا، کوتيان شا گوتوويه: چوڼ «هايزير» ته مريکي سي مانگه هاتوته ئيران و ته من نه مزانيوه؟! (ته م قسه يه له مه جليس دا باس کړا). جا نازانم شا هينده گيل بووه، يان «هايزير» هينده زورزان؟! مه سه له ي کورده يه که ده يللې: «شوئن شويني که ري، چنگ چنگي هه ياسي، پياو سه ري له و کاره ي دماسي.» با کارمان به سياسي ته وه نه ي.

ټاکامي بهرنامه ي ديداري به ختيا ر و ئيمام خومه يني

دوو پوژ دوايه، ناغاي سه روک وه زير داواي ديداري نويښه راني سه نا و شووپاي کړدبوو که بچه کاخي سه روک وه زير. کاتيک نويښه ران چووينه لاي، سه روک وه زير، کابينه ي ده وله تيش هه موويان له وي بوون. دواي دامه زران و دانيشتن ناغاي به ختيا ر کوتي: «ناغايان، نويښه راني به ريز، ته من به پيشنياري ئيوه ي ريزدار دمه هويست بچه فه رانسه يو ديداري ناغاي خومه يني و ويستي نويښه راني سه نا و شووپاي پي راگه يه نم. فروک شم ناماده کړدبوو که بچم. به لان له پيش دا به ته له فون له گه ل ئيمام دوام. ده زانن ئيمام له ولا مي من دا چي فه رموو؟ کوتي: هه تا خو ت له سه روک وه زيري ته ريک نه که ي نامه هوي بييه لام يان بمبيني. وهک به جه لاله دديني تاراني و دوگلا سي ته مريکيشي گوتبوو به منيشي هه ره ته وه راگه ياند.» له دوايه پيکه ني و کوتي «ته وه گوواريکي فه رانسه له و باره وه نوکتيکي به نامي نووسيوه که ته من به فارسي بو تان ده خو ينمه وه. ته ويش ته وه يه، دهنو سي: خواي گه وره جو بره ئيلي ناره ده خزمه ت ئيمام خومه يني. ته ويش هات و به پيش خزمه تي ئيمامي گوت: عه رزي ئيمام بکه جو بره ئيل هاتوو و خوا نارديو يه و کاري پي ته. پيش خزمه ت هاته وه لاي و کوتي ئيمام ده فه رمي: هه تا خو ي ته ريک نه کا له و کاره ي که ده يکا، نامه هوي بييبنم؟! «جه ماوهر زور پيکه نين. له پاشان ناغاي به ختيا ر کوتي: «ناغايان، نويښه راني

سه‌نا و شووړا ، ئه‌من حازر نیم خۆم به‌رکه‌نار بکه‌م و تا دوایین هه‌ناسه‌م پاده‌وستم و پایه‌داری ده‌که‌م.» ئاغای به‌ختیار پاستی گوت ، ته‌ریک نه‌بوو ، به‌لان تا ئاخیرین پۆژه‌کانی دوایین هه‌ناسه‌ی دا به‌یاری بازه‌رگان له‌بازه‌رگانه‌وه بۆی دهرچوو که دهرچوو.

ئیمام هاته‌وه

ئیمام هاته‌وه و زۆرکه‌سی دیکه‌ش به‌دوای هاته‌وه‌ی ئیمام دا هاته‌وه بۆ شاره‌ شیرین و خاوه‌ن میژوو ده‌که‌ی ئیمه‌ش یانی «مه‌هاباد». «مامه‌ غه‌نی هاته‌وه ، یاخوا به‌خێر بێته‌وه!».

له‌ پۆژی ٢٢ پێبه‌ندانی ١٣٥٧ ، شۆرشێ گه‌لانی ئێران به‌ پێبه‌ری ئیمام خومه‌ینی سه‌رکه‌وت. ته‌رازووی خێر و شه‌ر داندره‌. نامه‌ی کرده‌وه‌ی چاک و خراپان هاته‌ گۆڕی و ده‌زگای به‌هه‌شت و جه‌هه‌نم کرایه‌وه. به‌پێی نامه‌ی کردار ئومه‌تیا ن هێنا پێی حق و حیساب. چاکه‌کان به‌ ده‌رکی ده‌وله‌ت دا چوونه به‌هه‌شتی ناز و نيعمه‌ت و به‌دحیسا به‌کان به‌باریکه‌پێی پردی سه‌ره‌نگری دا به‌ره‌و دیاری نادیار وه‌پێ خستران و به‌پێ کران.

ئه‌من که له‌ ریزی سال‌حان و تال‌حان و له‌ بژاردی تیشکاو و تیکش‌اوان دا نه‌بووم ، خۆم له‌ مه‌یدانی حیسابی به‌دحیسا بان بوارد و دوای چه‌ند پۆژان گه‌رامه‌وه هه‌ریمی خۆم و ئێو ئه‌و خه‌لکه‌ی ئه‌منیان هه‌لبژارد بوو. له‌ بۆکان و له‌ گوندی «عه‌نبار» نیشه‌جێ بوومه‌وه و هاته‌وه سه‌ر په‌توسینگی خۆم.

چون کاروباری ده‌وله‌تی تازه‌پیدا که‌وتوو به‌ ده‌ست پێداکه‌وتوانه‌وه بوو ، هه‌ر شار و شارۆچکه‌یه‌ک حکومه‌تیکێ سه‌ربه‌خۆی پێکه‌هێنا بوو و که‌س خه‌تی که‌سی نه‌ده‌خوینده‌وه. ده‌وله‌ت هێشتا نه‌یتوانی بوو له‌ مه‌لبه‌ندی کوردنشین ده‌سه‌لات په‌یدا بکا و چیمکی داکو‌تی. که‌سانی چه‌کدار له‌ بۆکان به‌ ناوی «حیزبی دیموکرات» و «کۆمه‌له‌» و «خه‌بات» و «موجاهیدین» و «راه‌ کارگر» ، له‌ تورک و فارس و لو‌ر و کورد ، هه‌رکام به‌ ئاهه‌نگی تایبه‌تی خۆیا نه‌وه ده‌ژیا و ده‌بزووتن. ئه‌وانه‌ی به‌ ئاواتی کورد و کوردستانه‌وه بزووتنه‌وه‌ی نه‌ته‌وی یان کردبووه ئارمانی خۆیان ، بریتی بوون له‌ «حیزبی دیموکرات» و «کۆمه‌له‌» و «خه‌بات». ئه‌وانیش به‌داخه‌وه له‌باتی یه‌کگرتووی و پال‌وی‌کدان ، که‌وتبوونه

كىتەپەركى و قىنەبەرى لە دەۋرى يەكتەر. لەو ماۋەيەدا كە حكومەتى تازە بېداكەوتوو مەۋداى حوزوۋرى لە مەتبەندى كوردەۋارىدا نەبوو، لايەنەكانى سىياسى كەوتىۋونە كەلەۋەكىشى و پەقەبەرى لەگەل يەكتەر و ئەۋەى نەتەۋى دەبوو لەگەلئان بكا، خۆبەخۇ دەيانكرد، سەرىك بوون و ھەزار سەۋدا.

مەلا و مامۇستا ئايىنىيەكانمان چى؟

بەداخەۋە مامۇستا و پەيەرە ئايىنىيەكانىشمان لەباتى يەكگرتن و يەكباۋەپى، ملان لەبەر مى يەك نابوو. لە شارەكانى سەنە و سەقز و بانە و بۆكان و مەھاباد و شىنۆ، مامۇستايان خۇيان ببوونە ھۆى ناتەبايى و دووبەرەكى خۇيان و نەتەۋەكەيان. بەپېچەۋانە، ئاخوندەكانى شىيە لە نۆو خۇياندا و بۆ مەسلەھەتى كارى خۇيان و تەبەعەى خۇيان لە دەۋرى يەكى ۋەك خۇيان كۆ بوونەۋە. پەلە و پاىەى پەيەرى و ئىمامەت و قوتبى مەداريان دايە و ئەۋرېك و پېكىيە بوو كە توانيان شاي ئىران ھەلدىرن و حكومەتېكى جەھوۋرى ئىسلامى پېكىيەن. پۇژىك كە ئىمام بۆ ناۋدىرى حكومەتەكەى كوتى: (جەھوۋرى ئىسلامى، نە وشەيەك زياتر و نە وشەيەك كەمترا) تەۋاۋى ئاخوند و حوجەتولئىسلام و ئايەتوللاكان تېكرا كوتيان: «سمعنا و اطعنا يا امام» بەلان مەلاكانى ئىمە قۇل قۇل و تېپتېپ بوون، ئەۋەى يەكيان دەيگوت ئەۋانى دىكە پەديان دەكردەۋە. گەرەترىن عالمەكانمان يان لە ھەلەبوۋنى خۇياندا تىداچوون، يان ئاۋارەى دەرەۋە و دوورەولاتان بوون. دۋاى سالىك لە كوردستاندا نە بۆخۇيان مان، نە تۆرمە و حىزبەكانمان. لىرەدا نامەھۋى گىرەشىۋىنى مەزەبى و نەتەۋەى ناۋدىر بكم، چون ھەر بۆخۇمان بوۋىن و لە خۇمان بوۋىن.

«نۋورى» و «دادگاي ئىنقىلابى ئىسلامى» لە مەھاباد

لە ھاۋىنى سالى ۱۳۵۸ لە بۆكان بووم. بى دەنگوباس، ناحەزىم زۆر دەدى و پېشم دەخواردەۋە و قروپ دەركى بېدەنگىم لە خۆم پېۋەدابوو. ھىندىك لە بېچوۋە قىن لەبەرەكان كە لاي خۆ ئەندامى حىزبى دېموكرات يان كۆمەلە بوون و بۆ پزگارى گەل و كۆمەل چەكيان لە شان كرديوو، قىن و توۋرەى دەۋرانى

تیکچوونی «رژیمی ئه‌رباب و پەیتیان» له‌ باره‌ی ئه‌منی نه‌ته‌وه‌په‌رست له‌ دڵدا راگرته‌بوو و له‌ ترسی خه‌لکی دێهات که‌ وه‌ک بۆت ئه‌منیان ده‌پاراست، نه‌یانده‌وێرا راسته‌وخۆ پشتم و غاری خۆیان ده‌رپهن و بۆخۆشم لێیان درپۆنگ بووم. جه‌وان بوون و بێ‌ئه‌زموون. نامه‌یه‌کم بۆ مام «هێمن» نووسی که‌ ئه‌ویش هێنده‌ نه‌بوو له‌ ئێراق‌پا هاتبوووه‌ مه‌هاباد. ئه‌و له‌ ئێراق‌پا گه‌رپا‌بووه‌ نیشتمان‌ه‌که‌ی و ئه‌منیش له‌ تاران‌پا. به‌شی ئێمه‌ی نه‌ته‌وه‌خواز له‌میژه‌ وایه‌، که‌ یه‌کێک له‌ هه‌رێم‌دا ساغ ده‌میڤێ و ئه‌وی دیکه‌ یاساغ ده‌بی. هه‌موو به‌و ده‌رده‌وه‌ گیرۆده‌ بووین. «هه‌ژار»، «هێمن»، «ئاوات»، «هێدی»، «عه‌تری گۆلۆانی» و «سه‌عید ناکام» (عه‌بدوللای مسته‌وفی)، به‌ نۆبه‌ ساغ و یاساغ ده‌بووین.

بۆ مام «هێمن» نووسی: مامه‌گیان، ولاته‌که‌مان چه‌قوته‌فه‌که‌ی تونده‌، زیاتر قینه‌به‌ری و کۆنه‌حیساب له‌ ئارادایه‌، که‌س که‌س نانا‌سیته‌وه‌. حیسابی رۆژ له‌ کاردایه‌ و کاریان به‌ رابردوو نه‌ماوه‌. ئه‌تۆ له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا ئاگات له‌ کۆنه‌ هاو‌پێیان و تازه‌لیقه‌وماوان بێ. جوابیکی بۆ نووسی‌بوومه‌وه‌ که‌ ئێستاش ماومه‌، نووسی‌بووی: «کاک نووری جارێ ئاگات له‌ خۆت بێ، له‌م ته‌فوجه‌قه‌دا بزانی‌ن چمان له‌گه‌ڵ تازه‌پێداکه‌وتوو‌ان پێده‌کری». که‌ که‌ول و پێستی‌ان له‌ عه‌رزێ دام، به‌داخه‌وه‌ مام «هێمن» فریانه‌که‌وت قه‌باله‌م بخوینێته‌وه‌.

لاوانی ناشی و نه‌ته‌وه‌ی بێ‌ئه‌زموون گرتیانم و دایانم به‌ نه‌ته‌وی
 ئێواره‌یه‌ک ئه‌و تپه‌ ناشی و سه‌ربه‌خۆیانه‌، به‌ چه‌کداریکی زۆره‌وه‌ له‌ بۆکان‌پا، ده‌وری ما‌له‌که‌یان دام و وه‌ک تاوانبار و خه‌تاکاریکی له‌میژینه‌ی کوردستانی‌ان وه‌گیره‌ینابی، به‌ ئێسکۆرتی چه‌ند جیب و ماشینی و ده‌یان پێشمه‌رگه‌ی حیزبی دیموکرات، لای رۆژئاوا سواری‌ان کرم و بردی‌انم بۆ مه‌هاباد. کچیکی گه‌ورم به‌ دیتنی ئه‌و دیمه‌نه‌ وه‌عه‌رزێ که‌وت و بیهۆش بوو. چون‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر که‌سه‌ی‌ن گرتبا و ته‌حویلی دادگای ئینقلابیان دا‌با، کاری ده‌که‌وته‌ ده‌ست «کرام‌الکاتبین». به‌و حا‌له‌ی و له‌و حا‌له‌ی‌دا بردی‌انم بۆ شاری مه‌هاباد. شه‌هریکی که‌ جوولانه‌وه‌ی هه‌ست و بیرێ ده‌ورانی کۆمه‌له‌ی (ژ.ک)م بوو. شاری پێشه‌وا‌ی نه‌مر و شه‌هیده‌کانی تر. شاری بزوینه‌ری بیر و باومه‌ری «هه‌ژار» و «هێمن» و «ئاوات» و «هێدی» و «عه‌تری گۆلۆانی» و سه‌دان

لاوی دیکه‌ی گیانباز له پئی نیشتمان دا. ئه‌وه له دواى ۳۲ سال شه‌هاده‌تى پيشه‌واى مه‌زن، يه‌کێک له شاگردانى مه‌کته‌بى پيشه‌وا، به ناوى تاغووتى يان «مفسد فى الأرض» يان «محارب با خدا و رسول» له شارى مه‌هاباد وهک حه‌وارىوونیکى به‌رنه پي تو‌له، خو‌م به سه‌ربلیند ده‌زانم که له شارى پيشه‌واى شه‌هید، شانازى شه‌هاده‌تم به نه‌سیب بى. بي‌خود نه‌بوو که ئهم خه‌يالاته‌ه‌ پرووى تیکردبووم. هه‌تا ئه‌و رۆژه ۱۵که‌س له نو‌ينه‌رانى مه‌جلیس ئیعدام کرابوون و نيزیک ۳۰که‌سیش هه‌لاتبوون بۆ ده‌رئ و زۆرى دیکه‌شيان گیرابوون. به‌لان ئه‌من ده‌مه‌ه‌ويست له نيو کۆمه‌ل و نیشتمانى خو‌مدا به‌رم يان بژیم.

لهم بیرمه‌رییه‌دابوو، ماشینی پشته‌وه‌ی چه‌کداره‌کان وه ماشینی ئیمه‌ کهوت و نیشانی راوه‌ستانی دا. رانه‌ده‌ی ماشینه‌که‌ی ئیمه‌ رایگرت. له ماشینی پيشه‌وه چه‌کدارێک دابه‌زى و هات به‌و پيشمه‌رگه‌ی په‌نا ده‌ستى گوت: ئه‌تۆ دابه‌زه‌ بچووه‌ جیگا‌که‌ی من سواره‌، ئه‌من له لای ئاغای نوورى سوار ده‌بم. وا دیاربوو ئه‌و فه‌رمانده‌رى ده‌سته‌که‌ بوو. له لام دانیشت و ئه‌حواله‌رسى کرد و کوتی: نامناسی؟ تاریک بوو، کوتم: برام هیچ‌کامتان ناناسم. ناشانم ئیوه کام گروهن، کۆمه‌له‌ن، دیموکراتن يان خه‌باتن، يان پيشمه‌رگه‌ی موسو‌لمانن؟ پيشمه‌رگه‌ی موسو‌لمان ناسناوى ئه‌و که‌سانه‌ بوو که تفه‌نگيان بۆ خزمه‌ت به‌ حکوومه‌ت له شان کردبوو. ئه‌وه‌ش ناسناویکی تازه‌ بوو که يه‌کێک له مه‌لایانى ته‌رازه‌وه‌تێ کورد له شارى سنه‌ داى به‌و چه‌کدارانه‌ که له خزمه‌تى جه‌هوورى ئیسلامى‌دا بوون، که به‌داخه‌وه ئه‌و عالمه‌ زانایه، له پي ئارمانى میلی و ئیسلامى‌ خو‌ی‌دا، هه‌تا ئاخیرین هه‌ناسه‌ی ژيانى له زیندانى جه‌هوورى ئیسلامى‌دا بوو. زۆرێک له‌و عالمانه‌ی هه‌رێم يان ئیعدام کران، يان ته‌ریکه‌نیشتمان بوون.

ئه‌و پيشمه‌رگه‌یه‌ کوتی: ئه‌من عیسا‌زادم، ئه‌ندامى حیزبى دیموکراتم. ئاغای نوورى ئه‌وه‌ش بزانه‌ که من خو‌م به‌ ئه‌مه‌گدارى تو ده‌زانم. ئه‌من له پژیم پيشوودا له به‌شى هونه‌رى «ئامووزش و په‌روه‌ریش» دا کارم ده‌کرد. يه‌کێک له ترکه‌کان ده‌یه‌ه‌ويست جیگۆرکیم پێکا. تو که نو‌ينه‌رى بۆکان بووى، هاوارم بۆ نای، له‌گه‌ل من هاتیه‌ مه‌هاباد و ئه‌منت له جیگای خو‌م هیشته‌وه. ئه‌من هه‌تا پورحانێ پژیم له ئیداره‌ی ناوبراودا مابوو‌مه‌وه و پاش پوو‌خانى پژیم، تفه‌نگم

هه لگرت و بوومه پیشمه رگه و ئەندامی حیزبی دیموکرات. زۆربهی ئەندامانی حیزبی دیموکرات پازی به گرتنی تۆ نه بوون، به لآن کرا. ئەمن بۆیه هاتمه لای تۆ، دهمههوی ئەمشه و بتهمه ناوهندی حیزبی دیموکرات و لهویش له گهڵ سههرانی حیزب به ته لهفۆن بدویم بزانم چم بۆ دهکری. ئەمن پیناوداری چاکه ی تۆم.»

گوتم: «جهوان، ئەمن له گهڵ خوالیخۆشبوو ئاغای عیسازاده ی بابت زۆر ئاشنا بووم. که تۆ کوپی ئەوی شانازیت پێدهکهم. ئەمنیش ئەگهر له نیشتمانی خۆم دردۆنگ بام، پێگای پۆیشتنم هه بوو، دهمههوی ههتا مردن له باوهشی کۆمه له و نیشتمانی خۆم دابم.» عیسازاده پووی کرده ئەو سی پێشمه رگه ی که له پشته وه دانیشتبوون کوتی: «ئهو کاته ئاغای نووری کورد و نیشتمانپه رست بوو، ئێمه گه زه گه زه مان نه ده زانی. هه ر کوردیکی هه ساوه نه بوو له ده وره ی هه لوه شانی پێشمه ر باب و پێشمه ر پێشمه ر ئازادی که شاهه مرزان و دیهاتییه کان بوو له چنگ سته می شیوازی فیئۆدالیسمی.» دوو کهس له و پێشمه رگانه کوپه دیهاتی بوون که بزووتنه وه و نه بهزی منیان له و ده وره دیتوو و دیار بوو له گرتنی من نا پازی بوون، کوتیان: «به لێ ئێمه به ناوی مه ردیکی شۆرشگێر له پێ پزگاری چینی دیهقان و که شاهه مرز کرمانه نوینه ر و نارمانه مه جلیس.» ئەو کوپه دیهاتییه که ئێستا چهکی حیزبیان هه لگرتوو به چاکی ده زانن هیندیک له بێچوو و فیئۆداله کان که بوونه ئەندامی حیزب، بۆ تۆ له ئەستانده وه له یه کتر بوونه حیزبی و هۆی کێشه کیشی نیوان حیزبی دیموکرات و کۆمه له هه ر ئەوانن که ده یانه هوی تیکرۆبێن. ههتا ئەم وتووێژه کرا، گه یشتینه مه هاباد و له پێوه بریانم بۆ مقه ری حیزب. بهرپرسیانی حیزب له وێ نه ما بوون. هیندیک چه کداری حیزبی له پێش ده رکه راوه ستا بوون. دهسته ی هاو پێی من که ۲۰ نه فه ریک ده بوون، هاتنه ژووری حیزبه وه. ئاغای عیسازاده شاهه زای حال و بال بوو. چه ند دانه یاره لماسی و دوو هیلکه ی هیئا و بۆی دانام و کوتی ده زانم برسیته و شامت نه خواردوو. بۆخۆشی ته له یفوونی له «مامه غه نی» کرد. به لێ هه ر ئەو «مامه غه نی» یه ی دوا ی ۲۵ سال گیران له پێی خۆشه ویستی ئەستالین، به خێر هاته وه و پۆیشته وه و نه هاته وه. عیسازاده به مامه غه نی گوت: محهمه دی نووری، نوینه ری خه لکی بۆکانمان گرتوو و هیئا ومانه که

بیدهین به دادگای ئینقلابی ئیسلامی. ئەتۆ ده‌لێی چی، چی لێبکه‌هین؟ دیاربوو مامه‌ جوابی دابۆوه‌ کێ ده‌ستووری داوه‌، فه‌رمانه‌که‌ی به‌پۆه‌به‌رن. عیسازاده‌ کوتی: بۆخۆم شه‌هوی ده‌تبه‌مه‌ دادگای ئینقلاب و له‌ لاشت ده‌مینه‌وه‌ تا بزانه‌م چت به‌سه‌ردی. سواری ماشینیان کردم بۆ مقه‌ری دادگا، له‌ «باشگای ئەفسه‌ران» ی پۆیمی پێشوو. کێشکچی ئیمه‌ی برده‌ ژووری. که‌ ته‌ماشام کرد، مه‌ئمووری په‌زیرایی مه‌لای جیرانی خۆم بوو له‌ بۆکان. ته‌ختیکی خاوینی دامی بۆ نوستن.

سبه‌ینی به‌ر له‌وه‌ی دادگا ده‌سه‌به‌کار بێ، به‌ ئاغای عیسازاده‌م گوت: ده‌کرێ ته‌له‌فوونی مامۆستا شیخ عیززه‌ددینم بۆ بگری؟ کوتی: به‌ئێ ده‌کرێ. ته‌له‌یفوونی مالم گرت. ئەلۆ ئەلۆ. جوابی داوه‌ به‌ئێ، ده‌نگی مامۆستا بوو، ده‌نگی ناسیم. کوتی: ئەه‌ی ئەه‌ی فلانی ئەوه‌ له‌ کوێرا ده‌دوێی؟ کوتم: مامۆستا لێره‌را، له‌ مه‌هاباد. کوتی: ئەه‌ی بۆ نه‌هاتویه‌ مالمی خۆمان؟ کوتم: مامۆستا وه‌ختایه‌ک له‌ مه‌هاباد هاتمه‌ لات پێم کوتی، هه‌رکات ده‌وله‌ت یا خود حیزبه‌کان پێداویست بوو پرسیارم لێبکه‌ن، خه‌به‌رم به‌ده‌نێ خێرا بۆخۆم دیم. مامۆستا کوتی: ده‌ی جا چ بووه‌، له‌ کوێرا ده‌دوێی؟ کوتم: مامۆستا له‌ دادگای ئینقلابی مه‌هابادرا. دوینی نوێژی شیوان ده‌سته‌یه‌ک له‌ برایی حیزب ده‌وری ماله‌که‌یان دام و وه‌ک تاوانبار یان جینایه‌تکارێک تێکیانه‌وه‌پێچام و هینامیان و ته‌حویلی دادگای ئینقلابیان دام. دیاره‌ ده‌یانه‌هوی به‌ ناوی نوینه‌ری «ئاغوتی»، یان «مفسد فی‌الارض» ئیعدام بکه‌ن و چیدی نا.

دیاربوو مامۆستا به‌و خه‌به‌ره‌ تێکچوو بوو، به‌ توورپه‌یی و ده‌نگی نووساوه‌وه‌ کوتی: ئاغای نووری، له‌سه‌ر ئەو سه‌ره‌پۆیی و کاره‌ ناحه‌زانه‌یه‌ که‌ من چه‌ند پۆژیکه‌ به‌ حکومه‌ت و ئەو لایه‌نه‌ سیاسییانه‌م راگه‌یاندوه‌ که‌ هه‌تا هه‌ریم ئاوا بێسه‌ره‌وبه‌ره‌ بێ، هه‌ر پاسدار و چه‌کدارێک ئەوه‌ی بۆخۆی پێیخۆش بوو بیکا، ئەوه‌ ئەمن له‌ مه‌یدان چوومه‌ ده‌ری. نوینه‌رایه‌تی ئیمام خومه‌ینی له‌ فه‌زایه‌کی وادا، پێشکesh به‌ خۆی. ئیستاش نارحه‌ت مه‌به‌. ته‌له‌فوون له‌ مامۆستا «عه‌بباسی» په‌ئیسێ دادگا ده‌که‌م که‌ ئەتۆ کێ و به‌راستی ده‌سته‌ی چه‌کدارانی بۆکانی ناحه‌زترین کاره‌ کردوویه‌نه‌. کوتم: مامۆستا ویستم له‌ جه‌ریان دابی، ده‌نا لێیگه‌پێ ئەوه‌ی دوژمنانی نیشتمان ده‌یانه‌هوی، به‌ ده‌ستی خۆبه‌خۆیی

له‌گه‌ل یه‌ک پێکی‌بینن. ئه‌گه‌ر من مانه‌ووم له‌ خاکی نیشتمان‌دا به‌ پێویست نه‌زانیا ، ئێستا یان له‌ ئامریکا بووم یان له‌ ئوروپا. مامۆستا به‌ ناره‌حه‌تییه‌وه‌ کوتی: ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستم بێ و به‌ پێویستی بزانه‌م ده‌یکم.

دیاربوو چه‌کداره‌کان (پێشمه‌رگه‌کان) کرده‌وه‌ی خۆیان به‌ دادگا راگه‌یانده‌بوو. که‌ هاتن کوتیان: فه‌رموو بۆ وه‌تاگی په‌نێسی دادگا. که‌ چوومه‌ ژووری دیتم مه‌لایه‌کی ر‌دین‌سپی و گه‌راوه‌ به‌ ناوی مامۆستا «عه‌باباسی» له‌ پشت میزی ریاسه‌ت دانیشتوو. (دیاربوو ده‌بی سه‌رۆکی هه‌موو دادگایه‌کی ئینقلاب، مه‌لایا ناخوند بێ).

سه‌لامووعه‌له‌یک و عه‌له‌یکه‌سه‌سه‌لام. فه‌رموو دانیشه‌.

پرسیار: ناوت چییه‌؟ ولام: مه‌مه‌دی نووری. پ: شوغل؟ و: ئێستا که‌شاوهرزم. پ: پێشین؟ و: نوینهری ناوچه‌ی بۆکان له‌ مه‌جلیسی شوو‌رای میلی. درێژم‌دا و کوتم: مامۆستا ئه‌تۆ مامۆستایه‌کی کورد و خ‌وولاتی، ئیزنم بده‌ ته‌نیا پرسیاریکم هه‌یه‌ بیکم و ولام بده‌وه‌، له‌پاشان چی ده‌فه‌رمووی له‌ خزمه‌ت‌دام. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌: ئه‌منیان به‌ تاوانی چی گرتوو و هیناویانم؟ مامۆستا کوتی: ده‌لێن ١- ئه‌تۆ نوینهری تاغوت بووی. ٢- که‌ هاتویه‌وه‌ گوندی «عه‌نبار» له‌ مزگه‌وتی تاریفی شات کردوو و له‌ سه‌روگوێلاکی جمهووری ئیسلامیت داوه‌.

گوتم: مامۆستا ئه‌وینداری چاو و برۆی شا نه‌بووم، ئه‌من شیفته‌ی خزمه‌تی نه‌ته‌وه‌ی خۆم بووم و هه‌تا ماوم شیوازی نه‌ته‌وه‌ویستی له‌ ژبانی خۆم‌دا ناکووژینمه‌وه‌ و له‌و ماوه‌دا نوینهریکی د‌لسۆزی و لاته‌که‌م بووم. ئه‌مجار ئه‌من پێشینیه‌کی پاک و خاوینم له‌گه‌ل ر‌ژیمی شایه‌تی نه‌بوو، هۆنراوه‌ی کوردی (یا وه‌ته‌ن یا مردن) وینیه‌کی پێشه‌کیمه‌ له‌گه‌ل ر‌ژیمی پاشایه‌تی و له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ی‌دا که‌ له‌ مزگه‌وتی دانیشم و تاریفی شایه‌کی ئاواره‌ بکه‌م که‌ جێیه‌ک شک نابا تێ‌دا وه‌حه‌سێ، ئه‌ویش له‌ کاتیک‌دا که‌ پشم و غه‌زه‌بی جمهووری ئیسلامی له‌گه‌ل موخالیفان و نه‌یارانی خۆی له‌ ر‌ۆژ پووناکتره‌، ده‌کرێ به‌ خراپه‌ له‌ باره‌ی بدوویی. ئه‌وه‌ شتیکی ئاشکرایه‌، که‌سیکی له‌ مه‌لبه‌ندیک‌دا شیاوی ئه‌وه‌ بێ بیکه‌نه‌ نوینهر، شعووری لیک‌دانه‌وه‌ی چلۆنیه‌تی ئێستا و ر‌ابردووی هه‌یه‌.

مامۇستا عەبباسى زۆر لە سەرەخۆ و بە ئارامى بېستىيىرى وتەكانم بوو و بە ھۆى ناسىاۋىكى كە بۆخۆى لەسەر ژيانى پابردوۋى من بوۋى و ئەو ئەسپاردەى مامۇستا شېخ عىززەددىن ، ديار بوو لەو پېشھاتە زۆر نارەھەت بوو ، كوتى: گوزارېشى درۆى پېشمەرگەكانى بۆكانى لە كار و كردهووەكەيان ناحەزتر و ناشيانەترە. ئەمن لېرەدا بەتەننى چم پېناكرى؟ دادستانى دادگا دەتوانى پېى رابگا. ئەتۆ ئىستا دەچىيە وەتاغى دادستان ، تا بزانين ئەو دەللى جى. مامۇستا ھەستا و تا دەركى دادستانى بەرپى كرىم و بە پېشخزمەتەكەى گوت: بېبە ژوورئ.

لەگەل كابرا چوومە وەتاغى دادستان. دادستان لاۋىكى قىتوقۇز و خەپەتۆلە بوو. لەدوايە زانيم شۆرمەتى «ئارمان»ە و كورەكورديكى خۆۋلاتىيە. ديسان سەلامووعەلەيك و عەلەيكەسسەلام و فەرموو دانىشە و پرسىيار و ولامى دووبارە. پرسىيار: ئاغاي نوورى گوزارېشان وا داوہ كە لە مزگەوتى دىى خۆتان بە شاخوبالى پڑىمى تاغووتيت ھەلگوتوۋە و سەروسەكوتى جەمھورى ئىسلاميت كوتاۋە؟ ويستووتە لەو بابەتەۋە چ بەرھەمىك وەرگىرى؟

ولام: ئاغاي دادستان ، ئەۋەى جەنابت ئاماژەى پېدەكەى ، دەبى و تەى حۆل و دىۋانەيەك بى. لە ھەلومەرجى وادا كە دەبىنى «كەل بە موويەك بەندە»، كەسىكى شىاۋى نوينەرى مەلبەندىكى ھەبى ، ئايا ھىندە گىژ و وەختنەناس دەبى؟

پرسىيار: ئاغاي نوورى كاتىك ئەتۆ دەتزانى پڑىم تاغووتىيە و موفسىدى فىلئەرزە ، چۆن شەوورى ئىنسانى ئىزنى داي لە خزمەتى پڑىمىكى ئاۋادا بى كە خودا و پېغەمبەران لىى بىزارن.

ولام: ئاغاي دادستان ، ئەو پرسىيارە ئەگەر لە جىى خۆىدا بكرى ، دەبى لە ۋەزىرەكان و ئەمىرانى سىپا و بەرپۆەبەرانى پڑىم بكرى نەك لە من. ئەمنىكى بە ناۋى نوينەر لە خزمەت چىن و توۋىژىكىدام كە تۆ ئەۋرۆ پېيان دەللى موستەزەف. ئەمن لە خزمەت نەتەۋەيەكدا بووم كە نىازيان بە نوينەرلىكى دالسۆز و ئاشنا بە دەردان ھەبوو. پىسپاردەى من لە خزمەت خەلكدا بوو نە خزمەتى شا و بە سەرفرازى و پووسوورى ئەسپاردەى ئەوانم بەجى دەھىنا.

به‌لان جه‌نابی دادستان، ئیجازم بده ئه‌من پرسیاریکم هه‌یه که لام وایه ده‌بیتته
ولامی زۆربه‌ی پرسیاره‌کانته. ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: کاتی‌ک بۆ‌خۆت له قوتابخانه‌کانی
سه‌ره‌تایی هه‌تا دانیشگا بووی، له دۆ‌عای سبه‌یاندا ده‌تانگوت: خودا، شا،
میهن. کاتی‌ک پڕ‌وپه‌رسی دوایی‌هاتنی دانیشگات به‌جی دینا، بۆ‌له‌ لیباسی
قه‌زاوته‌دا سویندتان ده‌خوارد که به‌ ئهرکی خۆتان و نه‌ته‌وه و شا‌خه‌یانته
نه‌که‌ن و پاسداری «قانونی ئه‌ساسی» بن. ئه‌وه پرسیاریکه که لام وایه جوابی
زۆریک له پرسیاره‌کانی تۆی تێ‌دابێ. دادستان هات ولامم بداته‌وه، فریا
نه‌که‌وت که هه‌را و هه‌للا په‌یدا بوو.

خۆ‌پیشاندانی جووتیارانی دی‌هاتی بۆ‌کان له پێش

دادگای ئینقلابی ئیسلامی مه‌هاباد

که هه‌را و هه‌مه‌مه‌ی هه‌زاران که‌شاومرز و گوندنشینی بۆ‌کانی و خودی
بۆ‌کان له‌ خه‌یابانی پێش‌دهرکی دادگا په‌یدا بوو. جوابی پاسه‌وانی پێش‌دهرکیان
نه‌دابۆوه و هرووژمیان هینابووه‌ نیو وه‌تاغه‌کان. هه‌را و هوریا‌ی ژووری له
هه‌مه‌مه‌ی خه‌یابان که‌متر نه‌بوو، دادستان هه‌ستا له‌ په‌نجهره‌ی وه‌تاغه‌که‌وه
ته‌ماشای خه‌یابانی کرد. هه‌زاران که‌شاومرز و گوندنشین هه‌ریان ده‌کرد:
محهممه‌دی نووری نوینه‌ری به‌راستی ئێمه‌ بوو، ئه‌وانه‌ی گرتوویانه ئینقلابی
نین و دژی چینی چه‌وساوه و زه‌حمه‌تکێشانن، دژی ئینسانی واقعی نیو ئه‌و چین
و توێژه‌ن.

دادستان به‌ چاوپێکه‌وتنی ئه‌و جه‌ماومه‌ له‌ی‌هالی بوو که به‌راستی نوینه‌ری
خه‌لک بووم نه‌ک نوینه‌ری حکومه‌ت. سه‌ری هیناوه‌ ژووری و پرووی له‌ جه‌ماوم
کرد که هاتبوونه‌ نیو وه‌تاغ و سالۆن و هۆده‌کانیان قه‌ره‌بالغ کردبوو، کو‌تی:
ئێوه‌ بچه‌ ده‌رئ. به‌‌ئێنی ده‌دم که ئه‌و جۆره‌ نوینه‌رانه‌ی ویستیا‌ری خه‌لک
بوون، له‌به‌ر چاوی ئینقلابیش پڕ‌یز و حورمه‌تیان پاده‌گیری. تکه‌تان لێده‌که‌م
بچه‌ده‌رئ، پال ئه‌وانی خه‌یابانی. ئه‌وانه‌ی هاتبوونه‌ نیو سالۆن و
هۆده‌کانه‌وه، زۆریان حاجی و پدین‌سپی و خوینده‌واره‌کانی شار و دی‌ بوون،
کوتیان: جه‌نابی قازی، نه‌ ئه‌وانه‌ی هاتوونه‌ ژووری و نه‌ ئه‌وانی له‌ خه‌یابان
پاوه‌ستاون، له‌ جیی خۆیان نابزوون و نا‌پۆن، مه‌گه‌ر «محهممه‌دی نووری» مان

بەدەيەۋە دەستى و ئەگەر پىۋىست بى، تاهەتايە دەمىننەۋە.

دادستان تىمابوو چىكا و چۆن ئەو جەماۋەرى لە نىۋ ھۆدەكانى دادگا
 ۋەدەرخا. ھەتا ۋەخت بەسەردەچوو، جەماۋەرى خەيابان زياتر دەۋو و
 ۋەرزىپەكانى دەۋرى مەھاباد كە ھاتبۈنە شارى و بەو خۇپىشاندانانەى
 دىھاتىيەكانى بۆكانىيەۋە دەلكان. خەيابانى پىش دادگا بەتەۋاۋى بەستراۋو،
 دادستان ناچار بوو بە تەلەفۋون لەگەل دادگاي ئىنقلابى تاران بدوئ و داۋاي
 چارە بكا. داۋاي ۋەتوۋىژىكى زىيادى تەلەفۋونى ھاتەۋە نىۋ كۆر و جەماۋەر و
 كوتى: ۋەرزىپانى بەرپىز، ئەمەن لەگەل دادگاي ئىنقلابى تاران بە تەۋاۋى داۋام و
 چلۇنىەتى ھالى دادگاي ئىنقلابى مەھابام پىراگەياندوون. بەرھەمى بىرورپاي
 دادگاي ئىنقلابى مەركەز ئەۋەيە: ئەو نوپنەرەنەى كە خەلك شكايەتيان لىيان
 نىيە، يان قاتل و ساۋاكى نەبوون، بۆ دادگاي ئىنقلابى ئىسلامىش جىگاي پىز و
 حورمەتن. براكان ئەۋە ديارە كە ئاغاي نوورى خەلك ويستوۋىيەتى و دەيەۋى.
 ئاشكرايە كە قاتلىش نىيە و نەبوۋە و بۆ ساۋاكى بوونىشى لەگەل ئىدارەى
 ئىتلاعاتى مەھابادىش داۋام، لەم ئىدارەيش پوون بۆتەۋە كە ساۋاكى نىيە و
 نەبوۋە. ماۋە لە ئىدارەى ئىتلاعاتى ئۇستانىش پىرسىيار بىكەم، دەزانم ۋلامى
 ئەۋىش «نا» دەبى. ماۋم بەدەنئ ھەتا سەبەينى، داۋاي پىرسىيارەكەم، ئاغاي
 نوورىتان بۆ ئازاد دەكەم بىتەۋە بۆكان. ئەۋرۆ درەنگ بوۋە ئىۋە بۆنەۋە.
 لەگەل دادستان ئەۋەى گوت بوو بە ھەمەمە لە سالتۇن و ۋەتاغەكاندا و كوتيان:
 ئاغاي قازى، ئىمە ئىرە بەجى ناھىيلىن و ھىچمان بە بى ئاغاي نوورى
 نارۆينەۋە.

كاتژمىر دوۋى پاشنىۋەرۋ بوو. ئەمەن كوتم: ئاغاي دادستان ئەگەر وايە،
 لىگەرپى ئەمەن ئەو جەماۋەرى بەرمەۋە بۆكان. بۆخۆم بەيەنى زوۋ دىمەۋە دادگا.
 دادستان دىتى لەۋە زياتر رېگاي چارە نىيە. كوتى: ئاغاي نوورى ئەگەر وايە،
 كەسكى مەھابادى بى كە زامنى ھاتنەۋەت بى، ئىۋە بۆنەۋە. كوتم ئاغاي
 دادستان زامنىم لە مەھاباد زۆرە، بەلان لىگەرپى بۆخۆم زامنى خۆم بىم. ئەگەر
 پىيەندى ئەو مىللەتە نەبام، ئىستا لىرە نەدەبووم. دادستان قىۋالى كرد و كوتى:
 فەرموون بۆن، سەبەينى چاۋەرپىتم، ئاۋاتمە ھەر ۋا بە ۋووسوورى لە نىۋ ئەو

خەلكەدا بۆي. دەنگى جەماۋەرى نۆۋ سالتۇن و ۋەتاغەكانم دا كە ھەستىن بېۋىنە دەرى. ھاتىنە دەرى و بوو بە ھورياكىشان و ئەۋانەى لە خەيابان ۋاۋەستابوون ئارامم كىرەنەۋە و نىزىكەى چل ھەتا پەنجا ماشىن لە جىب و ئوتوبووس و تەراكتۇر سوار بووين و بەرەۋ بۆكان ۋەرىكەۋتىن.

لە گۈندى «دەشەند» دابەزىم و كۆتم: ئاغاين زۆرتان مەتبارم. لىرە بلاۋەى دەكەين. ھەركەس بېۋاتەۋە بۆ دى و جى و مالى خۆى. ئەمەنىش سەبەينى دەچمەۋە دادگاي مەھاباد و پىۋىستىم بە ئىۋە نەماۋە. جەماۋەرەكە ھەموو دابەزىبوون و لە دەۋرم ئالغەيان دابوۋ. تىكرا كوتيان ئەگەر پىۋىست بى ھەتا چلۋنىەتى كارى تۆمان بۆ ساغ نەبىتەۋە، يەك مانگى دىكە بخايەنى، دەۋرت چۆل ناكەين و دووبارە لەگەلت دىينەۋە مەھاباد. كۆتم: برايانى خۆشەۋىست، لام واىە ئەۋ بىزۋتنەۋە گىشتىيە، كارى من و داھاتوۋى من لە پىش ئەۋ ھكۈۋمەتە ۋەچاك ناگىرې. كوتيان ئاغاى نوۋرى ھكۈۋمەت يان ھەموومان دەگرى و زىندانىمان دەكا، يان ئىمە بى تاۋانى تۆ بۆ دەۋلەت ئاشكرا دەكەين. دىتم خواستى ئەۋ خەلكەم بى تىكناچى، كۆتم: ئەگەر واىە جەماۋەرەكە زۆر زوۋ بلاۋ بن بۆ دىيەكانى دەۋرۋەر ۋەك «عەنبار» و «ھەباس ئاۋا» و «ئەسپۇغە» و «دونگوز». سەبەينى لىرە كۆدەبىنەۋە و دەچىنەۋە مەھاباد.

شەۋى لە داشەند مامەۋە. سەبەينى بەر لەۋەى ئەمن ھەستىم، ھەشىمەتەكە كۆبۋونەۋە. پى و تارم نەماۋو. ئەمن لە پىشەۋە و جەماۋەر بەدۋامەۋە. لە پىش دادگايە تىكام كىرە ئەۋرۋ دادگاي داگىرنەكەن. سى چۋار پىن سىپى خۆيان پەگەل خستىم و چۋىنە ۋەتاغى دادستان. ھەتا ئىمە چۋوبوۋىن دادستان لەگەل ئىتلاعاتى ۋرمى دۋابوۋ و ۋلامى ئەۋانىش ھەر نا و نا بوۋە.

دادستان سىپاسى كىرە لە كىرەۋە ۋا بىرۋوۋى من، كۆتى: ئەگەر ئىنقلاب تەر و ۋىشكى پىكەۋە نەسوۋتاندبا، دەۋوۋ بىكەنەۋە نۆينەرەكەى جاران. ئەگەر تۆ ئەركى بى سىپىرداۋى خۆت بە ۋوۋسۋورى پىكەنەھىتابا، ئەۋ خەلكە ئاۋا جۋابگۆى ئەركىناسى و ئەمەگدارى و ۋەزىفەزانى تۆ نەدەبوون. لەۋەى كە ھكۈۋمەت داۋاى موۋجەى مانگانە لە نۆينەران دەكاتەۋە، ئەمن بە ناۋى دادستان شەرم دەمگرى. لە دۋاىە ئەۋ پىشەمەرگانەى و بۆكانى بانگ كىرەن كە ئەمەيان گىرتبوۋ. ئەۋەى پاستى بى ناھەزان و خەنىمانى من لەۋ ھەلۋمەرەجەدا

ئەم داۋەيان بۇ نابوومەۋە ھەتتا بە قەۋلى خۇيان تۆلەي دەۋرانى پېشۋوم لى بېكەنەۋە. بەلەن لە راستىدا مەن نوينەرى ئەۋ ھەزاران كەسە بووم ، كە بەپېچەۋانەي ھەنگاۋى ناخەزى ئەۋان ، ئەمەيان بە قارەمانى ئىدە و ئارمانى مىللى و نەتەۋەيى خۇيان ناساند. دادستان ئەۋ چەكدارانەي بانگ كرد كە ھىنابوۋيانم و پېي گوتن: كى بە ئۆۋەي ئەسپاردوۋە كە خەلكى بگرن ، يان بە ويستى خۇتان تاۋانبار ديارى بگەن؟ لە دۋايە دادستان راگەيەندراۋىكى بۇ راڧىۋ نوۋسى كە: «ھىچ دەستە و لايەنېك بى فەرمانى دادگاي ناۋچە ، مافى گرتنى كەسيان نىە و دادگا بۇخۇي بە كارى خۇي راڧەگا.»

كۈرە بۇكانىيەكان نامەۋى ناۋيان بېنم ، ھەرسىڭيان ئەندامى حىزب و خۇيئەۋار و باسەۋاد بوون. نەياندەزانى كە ھىندېك بېچوۋەگەورك كەۋلى مەريان لە خۇ ۋەرىناۋە و دىئانەۋى كىن و توۋرەيى كۆنەرقىان ۋەرگرنەۋە.

دۋاي مالاۋايى لە دادستان ، ئەۋ جەماۋەرم لەگەل خۇم برە كومىتەي حىزبى دېموكرات. بەداخەۋە لە سەرانى حىزب ، تەنيا «كەرىمى حىسامى» و «جەمەدەمىنى سىراجى» لەۋى بوون كە ھەردوۋىكان كۆمۇنىستېكى دوۋاتەشە بوون ئەك ناسىۋنالېستېكى ۋەتەنپەرست. دەمەۋىست حىزبى دېموكرات ، كۆبوۋنەۋەيەك لە دىيەنبار پېكىيىن و بىرۋاپى حىزبى بۇ خەلك شىكاتەۋە. دۋاي دىدارى مامۇستا شىخ عىزەددىن و سىپاس لە كىردەۋى مامۇستا عەبباسى ، ھاتىنەۋە بۇكان. نەمويست ئەۋ جەماۋەرە بە خەيابانى شارىدا بېن ، بە جادەي كەمەرىبەندىدا ھىناميانەۋە مالى و دۋاي سىپاسى زۆرى مەن ، بالاۋەيان كرد.

ئەندامى حىزب كى بوو؟ جەمەدەمىنى سىراجى

لە چى دەگەرا و چى گوت؟

دوۋ رۆژ پاش ئازادبوونم ، بە ۋەرزىرە گوندنشىنەكانم راگەيانىدبوو كە حىزبى دېموكرات كۆبوۋنەۋەيەك لە دىيەنبار پېكىيىن. بۇ رۆژى ديارى كراۋ ئامادە بن. دۋاي سى رۆژ ، دوۋ لاۋى خەلكى عەنبار ھاتن و كوتيان كۆرەكە پېكھاتوۋە و پېنچ كەس لە ئەندامانى حىزب ھاتوون. ئەمەنىش لەگەلىيان سۋار بووم و چوۋمە مەگەۋت كە جىي كۆبوۋنەۋەكە بوو. مەگەۋت چىمكوت بوو لە

وهرزپرانی دهوروبهر. له پېش دهرکی مزگهوتیش گهنج و لاوانی لادیسی
راوهستابوون.

که چوومه ژووری، ئەندامیکی حیزبی قسهی بۆ دهکردن. له نیزیک میحرابی
مزگهوتی دانیشتم. چوارکەس له ئەندامانی حیزب بهرپز لهولتر دانیشتبوون.
نهمزانی ئەو ئەندامه له پېشدا چی گوتبوو. له دوايي دا کوتی: «ئەندامی نه بهز و
بهپرزی حیزب، کاک «همه ده مینی سیراجی» به یانانیکی ههیه و دهیههوی لهو
کۆرهدا به چینی زهمه تکیشان و کارگه رانی بیبهش و بژیوی راگهیه نی.» پاشان
ئاغای سیراجی بۆ ناساندنی ئهرکی خۆی و کاک که ریمی حیسامی و مامه غه نی
که سالانیکی زۆر له دووره ولات و غوربه تدا چیها چهوسانه وه و چه رمه سه ری له
پیی ئارمان و ئاواتی خۆیان و له پیی ئازادی و بهخته وه ری ئەو چینه دیویانه و
نه به زیون کوتی: «له دووره ولات بۆ پرووناک کردنه وه ی ئەو دهوله تانه که
پشتیوانییان له ئامانجی پیرۆزمان ده کرد و ئیمه به کرده وه و رادیۆ و پرۆژنامه و
گۆوار کارمان گه یاندۆته ئهورۆکه، پرۆژیکی ئاوا دهرارپوون بۆ گه یشتن به
ئاواته کانمان. به لان برایانی رهنجبه ری ولاته که مان، ئاگانان له خۆتان و
دهوروبه ری خۆتان هه بی که له نیو کۆمه لی خۆتاندا که سانیک هه ن که
به پیچه وانه ی خواست و ویستی ئیوه ده بزوونه وه و هه نگاو ده هاویژن و به ره و
هه لدير ده تانه تیئن. بیخه بهر مه بن، نوینه ری ئیوه له ده ورانی شا و ئیستاش
دهیههوی، له بیر و خهوی هه رگیز وه خه به رنه ها توودا بتانه یلێته وه.»

وادیار بوو نهیده زانی نوینه ری ئاماره پیکراو له کۆرهدا یه و پیکهینه ری ئهم
کۆبوونه وه یه له گوندی «عه نبار» بۆ حیزبی دیموکرات بووه، نه بۆ خۆنواندنی
چه ند جوو جکه تووده یی و کۆمونیست. چه ند کۆرهدا که شاوهرز نه یانه یشت ئاغای
سیراجی درێژه به وتاره که ی بدا، وه جواب هاتن و کوتیان: «ئاغای سیراجی،
ئامۆژگاری به که ت جیی خۆی نه بوو. نوینه ری ئیمه له ده ورانی شادا یه کیک بوو
له چین و تووژی خۆمان، ئاشنا به دهرد و رهنجی ئیمه و لهو پرگایه دا
هه رچه ندی له توانای دا بوو، دریغی نه کردوه و له رچه ی به ره و و سوودی ئیمه
لای نه داوه.»

لێره دا به پیویستم زانی که جوابی بده مه وه، کوتم: «ئاغای سیراجی پێ ده و

بوارم بدميه كه بۇ پروونبوونەۋەي خۆت، بېرىك سەبارەت بە كىردەۋەي خۆم بەسەرھاتى ئەۋ خەلگە لەۋ ھەرىمەدا بدویم و كوتم: لەۋ كاتەۋە كە پەفېق «مامەغەنى» بە تاۋانى توۋدەيى لە زېندان كرا و خودى جەنابت لەگەل كاك «كەرىمى حىسامى» بۇ راگەياندىنى مەپامى كۆمۆنىستى لە پادىۋاكى دەۋرۋەردا «بژى ئەستالېن» تان بېۋو بە خەۋ و خواردن و لە بېرتان چوۋبۆۋە ئەگەر پەفېق ئەستالېن خودموختارى كوردستان و پېشەۋاى نەمرى لەگەل شای ئىران بە نەۋت و زېر سەۋدا نەكردبا و ئەۋ ھەلومەرجهى بۇ نەتەۋەي كورد وەدىھاتبۋو بە دەستى دەۋلەتى شوۋرەۋى تەحويلى شای ئىران نەدرابا و پېشەۋا و پېسەرەكان ئىعدام نەكرابان، ئەۋرۆكە دۋاى ۳۲ سالان ئەمن و تۆ نۆۋىنىكەمان لىك ھەلنەدەدا و بەباشى يەكترمان دەناسى؟ ئەمن پېم وايە ھەر بېچوۋە كوردىكى بەشەپەف ئەۋ ئەتكەي لەۋ زەمانىدا بە سەر نەتەۋەي كورد داسەپېندرا لە بېرى ناچېتەۋە. پەفېق سىپراچى، ئەۋ كاتەي ئەتۆ و پەفېق كەرىمى حىسامى لەۋدىۋى سنوۋرەكانەۋە ملتان دەكىشا بزانن لە نۆۋ نېشتمانەكەتاندا خەبەر چيە، ئەمن و ئەۋ ۋەرزىپانە لەگەل فېئۇدال و ملووكوتتەۋايفى و غېلەبەگى مەملەمان دەكرد. لە گۇرپانكارى شىۋازى ئىسلاھاتى ئەرزى و ھەلگەۋتى ھەلى ھەلۋەشانى پېژىمى ئەرباب و پەغىتى كە لە درېژايسى دەۋراندا ھۆى چارەپەشى دېھاتىيەكانى پېكەپېنابو، بە يەكگرتوۋىي و پالۋىكدان لە بەرامبەر مەھۋرەكاندا ھەۋلماندا ھەتا گەياندمانە ئەۋرۆكە. ئەتۆى ئاۋارەي ھەندەران بۆيە بە پاشكاۋى و لە خۇرادىۋى دەتۋانى كۆر و كۆۋۋونەۋە لە نۆۋ ئەۋ چىنوتوۋىژەدا پېك بېنى كە سىۋچەند سال لېرەۋەر شوۋرەۋى شوۋرەي كېشا و دايەنەپشت و ئېمە لە پەناى «ئىنقلابى سې» و يەكگرتوۋىي خۇمان ۋەدەستمان ھېنا و دەبېنى بە بى دېمەنى ئەرباب و فېئۇدال لەم كۆرەدا بەشدارى دەكەي. ئاغاي سىپراچى ئەمن ئاشقى چاۋۋېرۋى شا نەبۋوم. ئەمن لايەنگرى ئىنقلابى سې بۋوم كە زنجېرى كۆيلەتى لە ئەستۆى نەتەۋەي كورد دارنى. ئەمن بەدخۋازى مالېك و ئاغۋات نەبۋوم، ئەمن و مىليۇنان دېھاتى و ۋەرزىپ، بېزار لە چە و پېيازى پېژىمى ئەرباب و پەغىتى بۋوین. ئەمن بە نۆۋى ۋەرزىپىكى خۋېندەۋار و خاۋەنئەزمۋون ئەۋ مافەم بە خۆم نەدا لەم ھەل و ھەلگەۋتەدا كە بە سوۋدى خەلك بۋو لەۋ بەرەركەكانىيەدا ھەنگاۋھاۋىژ نەبم. ھەر ئەۋ بىزۋىيە بە سوۋدى خەلك بۋو كە

به ناوی نوینەر ناردیانمه مه‌جلیسی شوورای میلی.

به‌کورتی کۆبوونه‌وه‌که‌مان بوو به شه‌په‌دندووکه‌ی من و ئاغای سیراجی. کاتیک ئەندامی حیزبی تووده دیتیان خه‌نه‌که‌یان په‌نگی نه‌گرت هیچ، هیندیکیش کال بوونه‌وه، هاتنه‌ده‌ی و سواری ماشینه‌که‌یان بوون و پۆیشن. دووباره گوندنشینه‌کان له‌ده‌ورم کۆ بوونه‌وه و کوتیان ئەم کۆبوونه‌وه‌مان به پاسپاردی تۆ پیکه‌ینا و لمان وابوو که ئەوانه ئەندامی حیزبی دیموکراتن، ئەگەر زانیابمان ئەوانه له‌لاده‌ره‌کانی مه‌سلاحه‌تی نیشتمانن، هه‌رگیز هاو‌نشینان نه‌ده‌بووین.

هروژمی پاسدار و جاشه‌کان و گرتنه‌وه‌ی شاری بۆکان

له‌هاوینی سالی ۱۳۵۹ هیزی حکومه‌تی ئاخوندی ده‌یه‌ه‌ویست بۆکانیش داگیر بکا. هه‌تا ئەو ده‌مه‌ی شاری بۆکان له‌ده‌س لایه‌نه‌سیاسیه‌کاندا بوو، هه‌ر لایه‌نه‌ی ئارمان و پێبازیکی جیای بۆخۆی هه‌لبژاردبوو. حیزبی دیموکرات و کۆمه‌له‌ و خه‌بات، لایه‌نه‌کانی نیونه‌ته‌وه‌یی بوون و دیاربوو چیان ده‌ویست و داواکاری چی بوون. به‌«پیکه‌راوی موجهیدین» و «راهی کارگه‌ر» و «حیزبی تووده» چیان له‌کۆ ده‌ویست و بۆ له‌وه‌هه‌ریمه‌دا جیگیر ببوون؟ ئەمانه‌ بێ ئەوه‌ی به‌رنامه‌یه‌کی هاوبه‌شیان پیکه‌وه‌هه‌بێ، هه‌رکام به‌ده‌سته‌یه‌که‌چه‌کداری خۆیانوه‌له‌مه‌قه‌پیکدا جیگیر و دامه‌زرابوون.

هیزی سپای پاسدار و جاشه‌کان له‌لای «میانداوا» پاشالاویکی به‌ربلاویان له‌زه‌وی و هه‌وارا ده‌س پیکرد. گرووه‌کان دوا‌ی هیندیک به‌ربه‌ره‌کانی و قوونه‌شه‌پ شاریان به‌جیه‌یشت هه‌تا کوشت و کوشتار له‌شاریدا پوونه‌دا و له‌دیها‌ت و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری بۆکان مه‌قه‌پ و پایه‌گای خۆیان دامه‌زراندوه‌وه. وه‌زعی شاری بۆ هیندیکان که‌سه‌ر به‌دام‌وده‌زگای پژیمی ئاخوندی نه‌بوون، پێشمه‌رگه‌ی موسولمان(جاش)، ته‌نگیان بێهه‌لتێنا‌بوون. جاشه‌کانی خۆولاتی خه‌لکیان ده‌ناسی و ئەوی مۆر و پنجه‌ی «جاشوولکه‌»ی پێوه‌نه‌بووایه‌ده‌یانیه‌ینا هه‌له‌وه‌لایه‌.

ئهم‌ن له‌دی «عه‌نبار» بووم که‌شالاویان بۆ بۆکان برد. نیو دی و قۆرغ و باغی عه‌نباریان وه‌به‌ر تۆپ و چه‌کی قورس دا. به‌داخه‌وه‌که‌ر په‌سه‌یدیک

۱۳ ساڵەى گاوان ، بە تىرى وىلەكى كووزرا و چەند سەرىش گاوگۆلى خەلك تىدا چوون.

چارەى من چ بوو؟ چۆن بچمەوہ بۆكانى؟

لەو بگرموبەردەدا لە بۆكان يان گوندى عەنبار ، رېگەى مانەوہ بۆ من نەمابوو ، تەنيا جىيەكى كە دەبوو لەو حالەىدا لىيەداسەكنىم ، مەلبەندى گەوركايەتى و گوندى گۆلانى سەرى بوو كە بنەمالەى خزموخش و ناسىاوم لەوى زۆر بوون و جىگەيەكى بىدەنگ بوو.

ماشىنىكم بەكرى گرت ، لاى نوژى شىوان بە رېگەى «شارىكەند» و «قەرەگويز»دا بەرەو مەلبەندى گەوركەن وەرئەوتم . لە قەرەراغ گوندى «قەرەگويز» سى چوار جەوانى چەكدار پيشيان بە ماشىنەكەم گرت . لەبەر شوقى ماشىنەكە ناسىمەوہ ، لاوەكانى بنەمالەى ئاغاىانى موهتەدى بوون . كە ئولفەت و عەلاقەى زۆر لەمىژىنەمان پىكەوہ بوو و لەگەل قاسمئاغای ناسراوى گەورەى ئەو بنەمالە لە دەورانى كۆمەلەى (ژ.ك)را هاوبىر و هاواراز بووين ، كۆتم كۆرەكان ئىوہ بۆ گەيشتوونەتە ئىرە و چ دەكەن . كوتيان : قاسمئاغامان لەگەلە و دەيهەوى بچىتە دىوى بانە . كۆتم قاسمئاغا لەكوئىيە بمبەنە لاى يان بۆم بانگ بكەن . يەكەك لە كۆرەكان چوو بانگى بكا . هيندەى پىنەچوو قاسمئاغا هات . دواى سەلام و چاكوخوشى كۆتم ئەتۆ بۆ لە بۆكان هاتوو يە دەرى؟ كوتى : «وہك دەزانى حكومەت بۆكانى گرتۆتەوہ و ئەمنىش حەوسەلەى جواب و پرسىارى پاسدار و جاشانم نىە و دەمەهوى بچمە دىيى «سىوچى» و لەگەل «عەولاخانى شەهيدى» بچىنە دىوى ئىراقى . ئەتۆ بۆ لەگەلمان ناىەى؟ دەزانم ئەتۆ چاك وەردەگرن و زۆرىش لە ئاشنا و هاوكارەكانت لە ئىراقن؟ «تىمسار پالىزبان» و «سالارى جاف» بە باومشى ئاوالەوہ دەتقۆزنەوہ و زۆرىش لە نمايەندە هەلاتووەكان لە ئىراقن . ئەمن عومەرى برازام ناردۆتە مەهاباد بە دووى عەولاخانىدا كە حىزب گرتبووى و نازادى كردووە . كە هاتەوہ ئىرە دەچىن بۆ «سىوچى» و لەوىرا دەروين بۆ ئىراقى . ئەى ئەتۆ ئىستا دەچىيە كۆى؟»

كۆتم : دەچمە «گۆلانى سەرى» بۆ نىو خزمان . قاسمئاغا كوتى : «گۆلۆلان حاشارگەيەكى وا نىە ، ئەتۆ دەبى لە جىيەكى بىدەنگ و خاترجەم دامەزرىي .

ئەو نیه «عەلی ئاغاى ئەمیرە شایری» و «لەتیی شێخو ئیسلامی»، لە ئێراقى خاترجەم حەساو نەو؟» کۆت: قاسم ئاغا، ئەمەن هاوپی و هاوکاری تۆ و «عەولاخان» یم، زۆر پێخۆشە و دەزانم ئێوەش بە نیوی سەرعیلى و عەشیرەتى لە لای دەولەتى ئێراق زۆر بەرپز دەبن. ئەمەن لە «گۆلانی سەری» دەمینمەو و چاوەرێ دەبم بزانم ئێوە چ دەکەن. ئەگەر ئامادەى ئێراقى بوون خەبەرەم بەدەنێ هەتا ئەمنیش خۆم ئامادە دەکەم و دیمە لاتان پێکەو بەرپز.

بەو قەرار و بریارەو ئەمەن چوومە «گۆلان» و بەلان چەند رۆژیک بەدووی یەکا دا رۆیشت و خەبەرێک نەبوو. لە دواى ماوەیەک زانیم کە «قاسم ئاغا» و «عەولاخان» چوونە ئێراق و گەراو نەو. «قاسم ئاغا» چۆتەو و بۆکان و «عەولاخان» یش بەرەو بانە رۆیشتوو. بەلان وەک بۆخۆیان دەیانگوت، دەردەسەری و چەرمەسەری زۆریان بەسەر هینابوون و هەروەها گۆشەگیر و دەمقووچا و مانەو و بەرپز و حورمەتى نیوخۆییەو درێژەیان بە ژیاى ئابروومەندانە دا هەتا مردن. لام وایە هەردووکیان نموونە و سەرمەشق بوون بۆ ئەولادان و بنەمالەى خۆیان. ئەویش لە هەلومەرجێکدا کە حکوومەتى ئاخوندی زۆر پێویستی بە پیاو و نیو بەدەرەو کانی مەلەبەندى کوردەوارى هەبوو.

خوایان باش دەزانی هەست و خۆستەم هەلەى هەنگاوەکم، ویستی دروستەم بەپێى نووسراوی پێنووسی ئەزەل بوو ئەوێ زانیم، ئەوێ روانیم و بیستم

بەلان حالى من لە ماوەى دوو سال لە «گۆلانی سەری»

کاتیکی زانیم جارێ دەبێ لە گۆلان جیگیر بم، ناریم لە مالتی پرا فەریش و نوین و خوار دەمەنى و دوو مانگای شیریم بۆ بنێرن. وەتاغیکی خاوینى خزمەکانم فەریش کرد و تێیدا مامەو. تەفەنگیکی تاپیری راویم پێبوو و رۆژانە زیاتری لە کێو و شاخان دەبووم و کەمتر لە ژووری دا دەمامەو و زۆرتر دەچوومە پراوی کەو و مراوی و پۆر و کۆرکۆر کە لە سەر کانیو و ئاوخۆران دا زۆرم وەگیر دەهینان. جارجار براکان و ژن و منداڵم دەهاتنە دیدارم و بەو شیوەیە دوو سالان لە گۆلانی مامەو. لەسەر ناپەحەتى و ئاوارەیی خۆم دا، دەردى زامى لەمیژینەى مەعدە زۆری ئەزیەت دەکرم. دەستم بە دوکتوران رانەدەگەیشیت. دوکتوریکی

ئەندامى حىزبى دىموكراتىم و دەدەس كەۋت ، ئەۋىش بى دەرمان و دەۋا . حىزبى دىموكرات و كۆمەلە و خەبات ، مەفرەزە و مەقەرپان لە ناۋچەى گەۋرگان دامەزراندېۋو و زۆر جارمان دەھاتن و لە گۆللان مىۋانم دەبوون . لىكىكى حىزبى دىموكرات مەفرەزەيان لەۋى بوو و لە گوندى «سلامەت» و «ساردەكۆستان» یش حىزب و كۆمەلە و خەبات جىگىر بوون و لە گوندەكانى «موكرىان» و لای سەقىش نىشتەجى بوون و جاش و پاسدارەكانى پۋژىمى ئاخوندى لە دىھات و ناۋچەكاندا جىپى و ئاسەۋارىكىيان نەبوو .

ھەلەمەتى ھەمەلايەنەى سىپاى پاسداران بۇ پاكىسانى ناۋچەى گەۋرگ
لە ھاۋىنى سالى ۱۳۶۲ ، ھىزى سىپاى پاسداران و جاش و بەسىجى ، بۇ پاكىكرەنەۋى مەلەبەندى «گەۋرگان» لە لايەنە سىياسىيەكان و ھىزى پىشمەرگە ، لە سى لاۋە ھىرشىيان ھىنا . دەبى بلىم ھەتا ئەۋ كاتە دىھاتى دەۋرۋەرى بۇكان بەپتۋونى لە ژىر چاۋەدىرى پىشمەرگەدا بوو . حكومەتى ئاخوندى لەۋ ناۋچەدا شىۋىنەۋارىكى دىار نەبوو . ھەلەمەتى حكومەت لە لای سەقىز و بۇكان و مەھابادەۋە ، بەرەۋ ناۋچەى موكرى و گەۋرگ دەستى پىكرەدېۋو . ئەمنى بى خەبەر لە ھەموو لايەك ۋەك ھەمىشە چوۋبوۋمە راۋى كەۋ و كورپوران . لە داۋىنى شاخى بەرزى قەرەقايە لە نىزىك كانى و ئاۋىك ، سىپە و ھەشارگەم ساز كرىدېۋو كە لای ئىۋاران جىگاي ئاۋخۆركەى بائندان بوو . باش جەمى ئىۋاران لای ەسرىكى درەنگ بوو ، خۆم لە سىپەدا حاشاردابوو . سەروھەدى ھاتنى كەۋەكان بوو . لەنەكاۋ گرەمەيەك لە قەدى شاخى قەرەقايە بلىند بوو . كە پوانىم ئاور و بلىسە لە دوندى شاخى بەرزىۋوۋە و گاشەبەرد و تاۋىر خىزەريان كرىد بەرەۋ داۋىن . دىاربوو بە تۆپى دوورھاۋىژ بەندەنى پال «قەرەقا» يان تۆپىباران دەكرىد . دووربىنىكى چاكىم بى بوو ، كە پوانىمە كىۋەكانى «قەلای قۆزلوۋ» و تىرەشانى ملەى «بۆبەكتان» ى دىار بوو لەۋ تىرە شانانەۋە ئەم كىۋانەيان دەكوتا . لە ملەى «بۆبەكتان» ى را ھىزى پاسدار و بەسىجى و جاش ۋەدەرەكەۋتن و سەريان ھىنا دەرى . دەستەيەك پىشمەرگەى كۆمەلە ، لە نىۋ دارەگويزەكانى دىى «كانى درىژ» ى كە پاشەكشەيان كرىدېۋو ، گەشتىۋونە خوار دارەگويزەكان . بە دووربىن دىتم يەكك لەۋ پىشمەرگانە ئەنگاۋ و دووسى سەرمەقولاتى لىدا و لە بن دارىكى

ماتهی هه لگرت. پێشمه رگه یهک گهراوه سه ری و به خێشکه خێشک رایکیشا بو نادیارى. ئهوانى دیکهش به قوونه شهه به نادیارى دا به ره و داوینى کيوى داکشان و خویان نه دیو کرد. له دوايه پیم زانی برینداره که کچیکى پێشمه رگه ی ئه ندامى کۆمه له بوو.

پێویسته لیڤه دا بلیم که هۆنراوه ی «بلی سلی هه لی...» له ژیر ناوی «چاو وراو» که له ژماره ی گۆڤاری «مه هاباد» دا بلاو کرابوو، دهروانیته ئه و دهورانی که پاشان دهستم تیوه بردوو و ئیستا جیاوازی هه یه له گه ل دهقی باس کراو. رۆژ تینی دیتى ئه و دیمه نه ناحه زمی نه مابوو، به هه لاتن ئاوابوو. سیره هه لگیرا، دووربین هاته ئه وه ی پێش خۆشی نه بینى. تفه نگم له شانى کرد و به ره و گۆلان تیکشام. که هاتمه وه نیو دى. بۆلیک پێشمه رگه ی حیزبى دیموکرات له کۆلانى ئاواى دا وتووێژیان بوو که چ بکه ن و چ نه که ن. فه رمانده ی پێشمه رگه کان لاویکی زیت و وریا بوو به ناوی «عه بدوللا». که ئه منى دى کوتى: ئاغای نوورى پیم وایه ئه تۆ ئه وشۆ لیڤه نه بی باشه. بجۆ بۆ دى «یاغیان» و له ویش له سه ر هه ست و وریای هیڤشى پاسداران و جاشه کان به که ده یانه وه ی ناوچه ی به ته واوى له هیڤى پێشمه رگه به تال وحه تال بکه نه وه.

با ئه وه ش بلیم بۆ ماوه ی دوو سال که له «گۆلان» نیشته جی بووم، لایه نه کانى کۆمه له و دیموکرات و خه بات زۆریان پیز ده گرتم و له وهخت و بی وهختى دا ئاگادارم بوون، له حالیکى نه کۆمه له و نه دیموکرات و نه خه بات بووم، به لکوو ئاسه وارى (ژ.ک) ی ولات بووم، ده مزانى چیمان ده وى؟! نه مانده زانى چ بکه یین!!

رۆژگاریکی رهش و شه وگاریکی چه توون

به رینوینى کاک «عه بدوللا»، پاش شام یه کیک له خزمه کانم له گه ل خۆم خست و چوومه گوندی «یاغیان» ی نیزیک «گۆلان». شه ودره نگیک گه یمه جی و له مالى ئاشنایه ک وه ژوورکه وتم. له پاش به خیرهینان و باسى هیڤشى پاسداران بۆ ناوچه، جیگایان بۆ راخستم و چوومه جیگاوه. به لان له بهر ئیشى دهردی مه عده و فکر و خه یال، جینگم دا هه تا به ره به یان.

له به ینى خه و بیدارى دا بووم که کچۆلیکی خاوه ن مال به لیوه لرفه

وھۆۈر كەۋەت و كۆتۈ: ئەي بابانم خرابى، لەخۆم قەلەندەرى، خۆ پاسدار
 ھاتوونە بەندەنى پشت مالان! لە جىگا دەرىپەيم و كۆتم: كى وا دەلى؟ كۆتۈ:
 ئەۋەتا لە پەنجەرەدا بە كۆيەۋە ديارن. كە ھەستام لە پەنجەرەدا تەماشام كرد،
 لە بەندەنى پشت ئاۋايىيەۋە ئاسۇگيان دابوو. جارجار بەرە ئاۋەدانى خۆيان
 نیشان دەدا و ۋەدەبۈۋە. ۋلات پوۋن ببوو. ھەرام لە سەيد تاهىرى تازەلاۋى
 ھاپرېم كرد و كۆتم: ھەستە ھەتا نەھاتوۋن لە دىۋەدەركەۋەين. ھاتىنەدەرى و
 بەرەۋ باغ و دارستانىكى كە بە پالى كۆۋەكەۋە بوو تەماشاي بىستۈۋى پشت
 ئاۋەدانىمان كرد. پۆلىك چەكدارى لى ديار بوو، مەعلۇوم نەدەبۈۋ پاسدارن يان
 پېشمەرگە. كۆتم: سەيد تاهىر مانەۋەمان لىرە بىسۈۋە. ھەستە زۆر گورجانە
 لەم بىستۈۋە سەركەۋەين و ئاۋايىنە «دۆلى كۆخى» و لەۋپرا لە ملەي
 «ساردەكۆستان» پرا شۆرپىنەۋە و بچىنە «ساردەكۆستان»، مەقەپى «خەبات».
 لەۋ تىرەشانەي پىشتى «ياغيان» كە چەكدارەكانى پىۋەبۈۋ، لەگەل ئاسۇگمان
 دا، دۆژمەنت پۇژى پەش نەبىنى، ۋەبەر پەگبارى تىربار و مۇسەلسەليان دايىن.
 لە ھەلاتن و خۆنەدىۋىكرەن زياتر چارەيەكمان نەبۈۋ. نازانم چۆن نەھەنگواين.
 ئەۋ گوللەبارانە بە كۆى دا پۇيى كە ئىمەي نەگرتەۋە. بەلان:

اگر تيغ عالم بجنب زجاي نبرد رگى گر نخواهد خدای

ئاۋەژۈۋ بوۋىنەۋە و كەۋتەنە نەدىۋى «دۆلى كۆخى» بەلان بە سەر چ
 دىمەنىكدا كەۋتەن! ھەزاران زىندەۋەر، مەر و مالات و ژن و مندالى گوندى
 «سلامەت»، پېشمەرگەي تەقاۋى مەقەرەكان، پىرەپىاۋ و پىرەژن و مندالى
 نەخۇش و مەلۇتكە، ۋەرويركە بە سەريەكدا كەۋتەۋون و تىكخزابوۋن. لە
 كۆۋەكانى پشت «سلامەت» ۋە، ملە و بانۋەكانى «كۆخان» و «ساردەكۆستان» ي
 بە تىربار و تۆپ و مۇسەلسەل دەكوتا ئەۋ ھەشىمەتە لەۋ دۆلە خزابوۋن و
 نەياندەۋپرا سەر لە ئاسۇگى بېنەدەر.

كۆتم: سەيد تاهىر بەۋ دۆلەدا ھەلكشىين ھەتا دەگاتە نىزىك لوۋتكەي كۆيۈ.
 سەيدتاهىر كە بۇخۇي ئەندامى كۆمەلە بوو، دىمەنى دىتەزىنى ژن و مندال و
 پېشمەرگەي پەتاۋ پەريشانى كرەبۈۋ. ھىزى تىكشكاۋى پېشمەرگە بە شاخانەۋە
 ھالەتى شەر و ھەلاتنى بەخۇيەۋە گرتبۈۋ. بە دۆلىدا كە ناديار بوو
 ۋەسەركەۋەين، ھەتا نىزىك بىستۈۋى كۆي «ساردەكۆستان»، كۆتم: ھەتا ئىرە

به ساغی هاتووین ، له گه له بستوو و تیر پر هسی پاسداران نیزیک بووینه وه ،
ئه تۆ جهوان و توندو تۆلی ، هه رچه ندی تین و تاوت ههیه ، له بستوو را خو
بگهیه نه نه دیوی ، ئه منیش به پیی خوّم وه دووت ده که وم ، یان دهر ده چم ، یان
ده مپکن .

سەيد تاهير لەسەر بىستووى ھەلات و خۆى نەديو كرد و ئەمنىش زۆر بە ھېمنى و بە ھەوسەلەى ھەنگاوى شىلوشەوئىقم ئەو مەودايەم پيا و لە تيرەندازى پاسداران كەوتە نەديو و ناديار. پيشمەرگە پۆلپۆل و يەك يەك و دوو دوو، بە بن رەومز و تيرەشاخاندا دەرپۆين و دەرزانە حاشارگاكانەو. لە كيوەكانى ئەوبەريشرا پاسدار تيرەندازيان ليدەكردين. ئيمە سەرەوژير بووينەو بەرمو «ساردەكوستان». بيخەبەر لەوى كە سپاى پاسداران گوپستانى «مەلازادە»يان گرتوو و لەوىرا نيو دى و كيوپارەكان گوللەباران دەكەن. ھەتا نەگەيشتینە نيو گوندى «ساردەكوستان»، ئەو ھەمان نەزانى كە مەلازادە گيراو. تازە پاشەكشەمان پينەدەكرا. خۆمان لە نيو دى كوتا و بە پيش مەقەپى ريكخراوى خەباتى «مەلاكەريم»دا تپەپين. دەركى مەقەپەكە لە سەرپشت كرابوو. سەماوەر و چادان بەجىماوون. بۆخۆشيان لە نيو گوللەباراندا خزاوونە خراوكە و شيوئەى نيو دى.

لهو شیوهه و خړاوکهی نیو دیوه، پېشمه رگه و خاوخیزانیان به زگه خشکه و کوړه کوړه خویان نه دیو ده کړد. له گهله سهد تاهیری هاوړېم خومان خسته نه دیوی تیره ندازی پاسداران. بهر و ژور پېچه پټیهک بوو ده چوو نیو دار و باغ و میشه یه که وه که پل پل پېشمه رگه ی حیزب و کومه له و خه باتی تیخزابوون. دیار بوو دوی شه که تی و ماندووی پته تاندنی شه و وړژیک، لهو بن دارانه تخیل بېوون و ماندووی نه و ماوه یان له خویان دهره تاند. دیتم له لایه کاک «مه لاکه ریم» ی سهرپولی حیزی «خه بات»، له گهله چنده کس له چه کداره کانی خهریکی چالینان و هسه سانه وهن. مه لاکه ریم کاتیک نه منی دی، بریک پاما و کوتی: ناغای نووری نه تو چی و ئیره چی؟ نه تو چی و ته قوړه وی چی؟ جاری وهره دانیشه تاویک وحه سئ و چایهک بخووه، جا نه و جار دهردی دلان هه لده پټین. کوتم کاکه مه لا له دوی نی شه و پوه هه لو دام و دانه سه کناوم. مه دده شم و هژان که و تو وه و هجه منی لی بریوم. چنده تو شه و بیسکویتی

پىمانە ، ھەر پىمانە و ماۋەتەۋە و لەبەر ھەلەت ھەلەت فرىانە كەۋتوۋىن
بىانخۆين. دەھاتم بۇ مەقەرى تۆ ، ئەۋىش مالى بى دەركوبان!

مەلا كەرىم كى و چ بوو؟

كاتىك ئەم بىرەمەرىيە دەنوسمەۋە كە مامۇستا «مەلا كەرىمى راۋچى» لە
راۋى ژيان كەۋتوۋە و دوو سالا خۋاى بانى سەر لە كىشمە كىشمى پۇژگار
پزگارى كر دوۋە و بر دوۋىە تەۋە بارەگاي پەحمەتى خۆى ، «گىانى شادبى».

مامۇستا مەلا كەرىم عالمىكى ئەدىب و ھۆنەر و زانا بوو. ھەستى نەتەۋەيى
ھىندە زۆر بوو كە مەسلەھەتى بەرپۆمەچوۋنى دىيائى لە پىناۋى ئارمانى
نەتەۋەيى دەنا. لە پاش تىكچوۋنى پۇژىمى شايەتى كە ئارمانخۋازەكانى مىللى
لەم ناۋچەيەدا حىزب و لايەنى سىياسىيان پىكدىنا ، حىزبى دىمۇكرات و كۆمەلە ،
بزۋوتنەۋەى ئارمانىيان دەسپىكرد. مامۇستا مەلا كەرىم بە ھاۋكارى «مەلا
شىخ جەلالى حوسىنى» حىزبى «خەبات» يان پىكھىنا و ئەندامىكى زۆريان لە
مروۋقە خويندەۋار و دىندارەكان كۆكرەۋە و ھەتا ماۋەى بزۋوتنەۋە لەم
ناۋچەيەدا دىژەى ھەبوو ، بىر و باۋەرى نەتەۋەى لەگەل خۆى دەگىرا. لە
دۋارپۇژەكانى ژيانىدا زۆربەى كاتەكانى خۆى بە ھۆنراۋە و پەخشان دەبرە
سەرى و گۆۋارى «سروە» و «مەھاباد» چلۇنىەتى ژيان و ھىندىك ھۆنراۋە و
پەخشانىان لى بلاۋ كر دۆتەۋە.

لەگەل خۇدالىخۇشبوو مەلا كەرىم ، ئاۋالى دىرىنەسالى دەۋرانى مندالى
بوۋىن و بە خزمایەتى دەگەشتىنە يەكترى. دەمەھەيست بە ھۆى مەلا كەرىم كە
بنكەى حىزبەكەيان لە ئىراق لە ژىر چاۋەدىرى «مەلا شىخ جەلالى حوسىنى» دا
ھەلدەسۋورا ، پۇم بۇ ئىراق و خۇم لەم ھەموۋە چەرمەسەرىيە ئازاد بكم. چەند
جارىك مەلا كەرىم ئامادەى خۆى بۇ بردنى من بۇ ئىراق پىراگەياندم ، بەلان
پىبەندبوۋن بە خاۋخىزان گرى ئەو ئاۋاتەى منى دەكوۋژاندەۋە. غەم دەخۋارد و
بىجەمىن لە جىيەكى بىدەنگ و ھىم دەخولامەۋە و دەسوۋرام.

... كاتىك بىرك بوۋژامەۋە و ھاتمەۋە نىۋخۇم ، كۈتم: مەلا كەرىم ئەمجار
لېۋوردوۋم و بەراستىمە ، دانىشتىم لەم ۋلاتەدا تامى نەماۋە ، دەبى بە يەكدوۋ
كەس لەو كۈرە چەكدارانەدا بەرپم بكمى بۇ ئىراق و لە دۋايەشدا مال و مندالم بۇ

به پئی کهی. به سهید تاهیری هاوریم گوت: ئیدی کارم به تۆ نه ماوه، ئەتۆ ئەوشۆ بچوو «میرگه نه خشینه» و له دوايه بچۆوه گۆلان و پاسپیره بێن له بۆکانرا ئەسباب و شەهۆبه کانه به رنهوه و بۆخۆشم له گهڵ مه لاکه ریم و پێشمه رگه کانی ده پۆم بۆ هه واری «شینان».

به کورتی له گهڵ مه لاکه ریم و پێشمه رگه کانی به ره هه واری «شینان» وه پئی که وتین. پێشمه رگه کانی حیزبی دیموکرات و کۆمه له که هیندیکیان ژن و مندالیان پئی بوو، به ره و دواي یهک، به دووی ئیمه دا ده هاتن. بۆ کاتی ماله و تان چووینه ئەو هه واره، ئەویش هه واری چی، چووینه کۆخته یه کی که چهند گه زه و یان هه لکۆلیبوو و به لاسکه گوینی و لکه دار و پر و پووش دایان بۆشیبوو. چهند له تکه لباد و کۆنه به ره یه کیان له ده وری نێو گۆرکی راخستبوو. دوو مندالی پرووت و ژن و میردیکی نه دار له و کۆخته دا کۆزیلکه یان به سستبوو و ده تگوت ئەه و اخی جندۆکه ی کێپاره من. دیار بوو ئاشنای مه لاکه ریم بوون. چرایه کی فانووسیان هه لکرد، ئەمن و مه لاکه ریم و سێ پێشمه رگه که به و نیوه شه وه، ئەه و اخی کێپاره مان ته کان دابوو، مه لاکه ریم به پێشمه رگه کانی گوت: ئیوه بچنه کۆخته یه کی دیکه هه تا پۆژ ده بیته وه خۆتان دابین بکه ن. ئەمن و نووریش لێره کوروشمه ده که یه ن. قولاکه یه کی دوو گه زی که به نیوی جیگای خه و بوودریان کردبوو، دایان به من و کۆنه په توویه کیان دامی به خۆمی دادم و تێی دا وه رکه وم. له کاکي هه وارجیم پرسی: ئەدی کاکي خۆم جیگای مالات و به رخ و کاريله کانتان له کوپیه؟ کوتی: قوربان کاريله و به رخی چی؟ ئیمه به دوو سه ر مانگیان هاتووینه هه وار. ئاوما له کانیشم هه روه ک من وان، عیلاجمان نیه هه تا خاوه من مه زاکان له دێ دا تفاق نه دروون و گه لێ نه بێن، نایه لێن مالاتی غه یره وه نێو لێره واری که ون، ناچارین ئەه و ی مانگیه کیشی بێ، ده بی بر واته هه واری که هه وارگه ی «شینان» یان له «سیاکۆ» دایه.

له و قسانه دا بووین، گال و بوغر په یدا بوو، ئەو پێشمه رگه و ژن و مندالانه که له دووی ئیمه ده هاتن، گه یه نه هه واری شینان. شه و زرينگابۆوه، به ره و به ره به یان ده پۆیی، هه وای کێوی ساردی کردبوو. زاق و زرووق و لێوه لرفه ی ژن و مندالان ئەو دۆله ی پر کردبوو. ژنی که مندالیکی به باوه شه وه بوو، یه کیشی به دووی خۆی ده راده کیشتا. بۆخۆی و منداله کانی سه رمایان بوو و وه لێوه له رزه

که‌وتب‌وون. ئە‌من له‌و کۆخته‌یه‌دا که‌ په‌ت‌وو‌ه کۆن‌یک گه‌رم‌ی داه‌ین‌اب‌ووم، له‌ تاو ئە‌و ژنه‌ و دوو من‌داله‌که‌ی چه‌م‌ین‌م نه‌ما. هاته‌مه‌ ده‌رئ و کوتم: دایکه‌گیان وه‌ره ئە‌و جیگایه‌ی من و ئە‌و په‌ت‌وو‌یه‌ش له‌ من‌داله‌کانت وه‌رینه‌، ه‌ین‌ده‌ی شه‌و نه‌ماوه‌، هه‌تا تاو ده‌که‌وئ بیانه‌چه‌م‌ینه‌. ژنه‌ د‌و‌عای به‌خ‌یر‌ی کرد و خ‌زا ن‌ی‌و جیگه‌وه‌. ده‌سته‌ده‌سته‌ پ‌یش‌مه‌رگ‌ی ح‌یزب و کۆمه‌له‌ و خ‌ه‌بات، به‌ره‌و د‌وا ده‌هات‌ن. زۆربه‌شیان ژن و من‌دالیان پ‌ی‌بوو. مه‌قه‌ره‌کانی ناوچه‌ی گه‌ورک و ده‌وربه‌ری بۆکانیان چۆل کرد‌بوو. هه‌تا هاوینی ۱۳۶۲ له‌ شاره‌کان به‌ده‌ر، زۆربه‌ی ناوچه‌ کوردن‌شین‌ه‌کان له‌ ژیر ده‌سه‌لات‌ی تاقم و ح‌یزبه‌کان‌دا بوو و حکوومه‌ت له‌ د‌یهاتان شو‌ینه‌وار‌یک‌ی نه‌بوو، جابۆیه‌ سپ‌ای پاسداران و به‌سیج‌ی و جاشه‌کان، فه‌رمانیان درایه‌ و له‌ س‌ئ لاوه‌ شال‌او‌یان ه‌ینا و ناوچه‌یان پاک‌سازی کرد، یانی پاکه‌کانیان هه‌لا‌وارد و ناپاکه‌کانیان ج‌یگ‌یر کرد!

نه‌ته‌وه‌ی کورد‌ی ئاریایی نه‌ژاد که‌ س‌ئ هه‌زار سال پاشه‌که‌وت‌ی ژیان‌ی له‌م ئاو و خاکه‌دا بووه‌، به‌ ناوی پاک‌سازی، ترکه‌ په‌پ‌ی‌ده‌ناو و ده‌یگوت: «نه‌کاره‌سه‌ن؟» (تۆ چ‌کاره‌ی؟) یان «سه‌ن ه‌ارائ‌یسه‌ن؟» (تۆ کو‌ین‌ده‌ری؟) به‌ئ‌ی کار‌ی خودا وایه‌ و ه‌یج‌ی له‌گه‌ل ناک‌رئ، ده‌نا ئە‌گه‌ر ناشو‌کر‌ی نه‌با ده‌م‌گوت:

ئه‌وی ئە‌یکا خوا، به‌خوا که‌ من بام به‌ ر‌و‌ژی ره‌ش ده‌یان‌کر‌م به‌ک‌ئ‌وا
هه‌وای د‌ۆل و ده‌ره‌ی ک‌ی‌و‌پاران له‌ هاوینان‌یش‌دا، به‌ره‌به‌یانان به‌ته‌زوو و سار‌دوس‌ئ‌له‌. سه‌رمام بوو، ده‌رد‌ی مه‌عه‌ده‌ش زۆری بۆه‌ین‌اب‌ووم. که‌ پ‌وانیمه‌ ده‌وربه‌ری خ‌ۆم، کورتانه‌کۆن‌یک له‌و‌ئ فر‌ید‌راب‌وو، هه‌لم‌گرت و به‌ شان و لم‌دادا. له‌ تاو سه‌رما په‌نام بۆ کورتانی که‌ر‌ئ برد. فه‌رق ناکا له‌ هه‌ر کات‌یک‌دا نیاز زۆری د‌ی‌ئ‌ی، له‌ سایه‌ی کوند‌ی شوو‌م‌یش‌دا ده‌ب‌ئ وه‌حه‌س‌ئ‌ی. دیاره‌ کوند‌ی شووم ئە‌و خ‌او‌من ده‌سه‌لاتانه‌ن که‌ ئە‌م خ‌او‌خ‌یزانه‌یان له‌ لانه‌ و کولانه‌ی د‌یرینه‌سالی خ‌و‌یان‌دا، به‌ ک‌ی‌و و شاخ و د‌ۆل و ده‌ران‌دا راوده‌ن‌ئ‌ن و ده‌یان‌په‌ت‌ئ‌ن. گیان و ژیان‌یان ده‌کووژ‌ئ‌ننه‌وه‌ و لایان وایه‌ به‌و کرد‌موه‌ ئە‌هریمه‌نییه‌، د‌ین و ئ‌یمان ده‌بووژ‌ئ‌ننه‌وه‌. هه‌لت‌روش‌کاب‌ووم، پ‌ال‌ووی کورتان وه‌ک جامه‌دان‌ی به‌سیج‌ییان به‌ سه‌ر شان‌دا به‌رب‌ی‌ووه‌.

ر‌یچ‌که‌ی پ‌یش‌مه‌رگه‌ و ژن و من‌دال نه‌ده‌پ‌ساوه‌ و نا‌له‌ و ترکه‌ی ر‌ی‌پ‌ئ‌وان‌ی

نه‌خۆش و ماندوو شه‌که‌ت ، ئه‌و دۆله‌ی پڕ کردبوو. هه‌وارچی وه‌ک هه‌نگی قانگ‌دراو هارووژابوون. هه‌ر که‌سه‌ی نه‌خۆش‌یک ، که‌سیره‌یه‌ک و شه‌که‌تیکی ده‌گرته‌وه و راپیده‌کیشا بۆ نۆو کۆخته‌که‌ی خۆی. ناسیاو و نه‌ناس به‌ پێشمدا ده‌هاتن و تیده‌په‌رین. له‌ نۆو ئه‌وانه‌دا تارمایی‌یه‌ک به‌ پێشمدا هات ، کۆله‌پشتیکی به‌کۆله‌وه‌ بوو ، بۆنی ناشانی لیده‌هات. کاتیکی لێی خورده‌بوومه‌وه ناسیم «مام‌وسین ئاغای موته‌دی» بوو.

مام‌وسین ئاغای موته‌دی بۆ لیڤه‌یه‌؟

له‌گه‌ڵبوونی ئه‌وم پێ له‌ تیکه‌ڵبوونی خۆم سه‌یرتر بوو. خۆ مام‌وسین نه‌ چه‌کدار بوو نه‌ به‌دکار. ئه‌وه‌ بۆ وه‌به‌ر پاکسازی پیسکاران که‌وتوو؟ ئه‌ویش که‌ ئه‌منی ناسیه‌وه‌ لام وایه‌ هه‌ر ئه‌و پرسیاره‌ی بۆ هاتبوو پێش. سه‌لام مام‌وسین ئاغا. سه‌لام ئاغای نووری. تۆخۆش و من‌خۆش کوتم ، مام‌ئاغا ئه‌تۆو ئێره‌؟ کوته‌ی: دوینی هاتبوو مه‌ دی «سلامه‌ت» مه‌قه‌ری کۆمه‌له‌ هه‌تا دیداری کورده‌کان بکه‌م. ده‌وله‌ت شالاری هێنا و ئه‌منیش ئه‌وه‌نده‌ فریاکه‌وتم ساکه‌که‌م هه‌لگرم و له‌گه‌ڵ کورده‌کان وه‌ده‌رکه‌وم ، ئاوا لێهات که‌ ئاوا لیڤه‌ی ده‌بینی!

پێویسته‌ بلێم ، وسین ئاغا مرۆفیکی به‌ ئارمان و ناسیۆنالیستیکی خوینگه‌رم بوو. له‌ پێی ئامانجی نه‌ته‌وه‌یی‌دا بۆ هه‌موو هاوکاریه‌ک ئاماده‌گی هه‌بوو. له‌ ده‌وری رژیمی شادا مامۆستای قوتابخانه‌ بوو له‌ دیهات و شار و کاتیکی رژیم به‌ره‌و سه‌رنخوونی بوو ، ده‌وری سه‌ره‌کی ده‌گیرا. کاتی که‌ حکومه‌تی ئاخوندی که‌وته‌ پاکسازی قوتابخانه‌کان له‌ ناوچه‌دا ، ئه‌و مامۆستایانه‌ی بۆنی نه‌ته‌وه‌خوایان لێهاتبا ، یان رابردوویه‌کی تیکۆشه‌رانه‌یان هه‌با ، لایده‌بردن. مام‌وسین ئاغای موته‌دی ، یه‌کیک بوو له‌و مامۆستایانه‌ که‌ بۆ به‌رجه‌وه‌ندی حکومه‌تی ئاخوندی ده‌بوو لاچێ و لاشیانبرد. ئه‌ویش وه‌ک هیندیکیان تۆبه‌ و په‌شیمانی بۆ مانه‌وه‌ی به‌پێویست نه‌زانی و به‌ بیروپرای پاک هه‌تا ئیستا هه‌روا درێژه‌ی به‌ ژيانی خۆی داوه‌. له‌و هه‌لومه‌رجه‌دا ئه‌ویش وه‌ک من که‌لین و کولینێ لێگیرابوو. به‌پێچه‌وانه‌ی وته‌ی ئه‌و شاعیره‌ که‌ ده‌لی:

خدا گر به‌ حکمت ببندد درى به‌ رحمت گشاید در دیگری

ئەمەن لام وايە كە:

خدا گر بە حكمت ببندد درى كه پىت واپى دەيكاتەو، زۆر كە...

گوتم ماموسىن ئاغا بەراستى ئەمنىش نازانم بۇ لىرەم؟ يان سەردامالاۋى كام گىرەم؟ ماموسىن بەجىي ھىشتم و پۇيى ھەتا لە ھاۋالان بەجى نەمىنى.

زەردەي ھەتاۋ لە سەرانى دابوو، پوانىم، تەماشام كرد ئەو دۆلۈدەرە

دارمالە لە ژن و منداۋ و پىشمەرگەي چەكدار و بىچەك. سەدان ئىنسانى بى تىن

و تاوان، سەدان ژن و منداۋى بى تۆشە و بى نان، بە چ تاوانىك لەو دۆلۈدەرە

خزان؟ مەلاكەرىم ھەر شەۋى پىشمەرگەيەكى خۇي ناردبوو ھەۋارى «مەرىجەلان»

بۇ لاي خزمىكى بە ناۋى «حاجى سەمىل» كە ئەمەن مىۋانىكم بۇ ھىناۋى بە ناۋى

مەمەدى نوۋرى. يەككىك لە كۆرەكانت بە سوۋارى يەستر بنىرە ھەتا لەگەل

خۇي بىباتە ھەۋارى خۇتان، ئەو لە ھەۋارى «شىنان» چاۋەرپىيە. تاۋوبان

گەرم داھاتبوو. پوانىم ئىسترسوۋارىك لە تىرەشانى كىۋى پرا بەرەو خوار ئاسۋىكى

داۋە. كە دىتمەن مەلاكەرىم كوتى: ئەو «ھەمەي» حاجى سەمىلە. كاك نوۋرى لە

دوۋى تۆ ھاتوۋە. پۇلىك پىشمەرگە، لە زاركى كۆخىك راۋەستابوون. چوۋىنە

لاي ئەۋان و ئىسترسوۋارىش گەيشتە خوارى. مەلاكەرىم بانگى كرد: ھەمە

بادەۋە، ۋەرە ئىرە. ھەمە ھاتە پىشى دابەزى. حاجى سەمىل تىپكى تەۋاۋى

نان ۋەنەر ناردبوو. مەلاكەرىم قۇلى لىھەلمالى و نان ۋەنەرى لە تىپى دەرىنا.

ئەۋ پىشمەرگانەي لە دەۋرۋەرى بوون، ھەر كەسەي ناننىك و بىپكى پەنەر دايە.

ئەۋەي پىراگەشت بەشيان دان و لەۋايە مەلاكەرىم كوتى: كاكە ھەمە گيان ئەۋە

كاك «نوۋرى» يە، لە خزم و دۇستانى مەنە و مىۋانى بابتە و ھەتا بۇخۇم دىمە

ھەۋارى و ھالى دەكەم، مىۋانى ئىۋەيە. لەۋ دەمەدا پىشمەرگەيەك ھاتە پىشى و

كوتى: مامۇستا ئىمە پىشمەرگەي كۆمەلەين، كچەپىشمەرگەيەكمان بىرىندەرە،

ھەتا نىۋەشەۋى لەگەل خۇمان ھىناۋمانە، لە نىۋەشەۋى بەۋلاۋە بىھۇش بوۋە

و بىپىك بەرەو خوارتر لە بن رەۋەزىك جىمان بۇ چاك كردوۋە و سى

پىشمەرگەمان لە لاي بەجى ھىشتوۋە. داۋادەكەم كە ئەۋ ئىستەرەمان بە

خاۋەنەكەيەۋە رەگەل بخەي تا ئەۋ بىرىندەرەي پىكىشىنە ئىرە. كوتم: مامۇستا

ئەمەن دوينى ئىۋارى بۇخۇم بىرىنداربوۋنى ئەۋ پىشمەرگەم، لە بەندەنى گۈزەنى

«کانی دريژ»، به دووربين دیوه. ئەگەر وام گوت، ئەو پيشمه‌رگه چاوی پرپوو له فرميسک و کوتی: به‌لای ئيمه ئەو پۆله پيشمه‌رگه بووين که له‌گه‌ڵ پاسداران تیکه‌ه‌لچووین، ئەو کچه پيشمه‌رگه‌مان ئەنگاوترا و له تاريكان دا هه‌لمانگرته‌وه و تا ئيره‌مان هیناوه. کوتم: مه‌لا که‌ريم ئەمن به‌پييان ده‌چمه هه‌واری «مه‌ريجه‌لان» با کابرا بجی و ئەو کچه برينداره بێنی. «حه‌مه‌ی، خاوه‌ن ئيستەر کوتی: ئەگەر وایه ئەتۆ ورده‌ورده بی‌هه‌لگره بۆ سه‌ر بستوو و له‌وێ له‌سه‌رم پاوه‌سته، ئەمنیش ئەو برينداره‌ی ده‌گه‌یه‌نمه ئيره و ده‌تگه‌مه‌وه.

حه‌مه و ئيستەر پيش ئيمه‌ روپشتن. مه‌لا که‌ريم کوتی کاک نووری هه‌واری «حاجی سمایل» له مه‌زرای خۆيه‌تی، چۆنی ده‌بينيه‌وه؟ کوتم: پيگا ونم ناکا، ئەو بابۆله نان و په‌نيره‌شم پييه، له‌وێ چاوه‌رپي هاتنی تۆ ده‌بم و خواحافیز و پييه‌لکرام بۆ سه‌ر مله‌ی کيوی. لام وایه ئەو هه‌ورازه چه‌تونه‌م به‌چلوپينج ده‌قيقه پيوا. که گه‌يشتمه سه‌ر لووتکه، ته‌ماشای دۆلی «هه‌واری شينان»م کرد. ئەو دۆله دوورودريژ پرپوو له پيشمه‌رگه که به‌ريز و قه‌تار به‌هه‌ورازی لای «سووتوو»دا به‌رمو «به‌رده‌په‌ش» جه‌له‌يان به‌ستبوو. به‌تيره‌شانی «سياکيۆ» و لي‌په‌ه‌واری دا ده‌ستم وه‌به‌ر ئەژنۆم دا و ته‌ماشای ئەو ديمه‌نه‌ داته‌زينه‌م ده‌کرد. خودايه تا که‌نگی ئەم نه‌ته‌وه‌يه له‌خانو و خاکی خۆی دا غه‌واره‌يه و غه‌يره په‌پي ده‌نی؟ مه‌گەر له‌وه زیاتر که ده‌لین ئينسانين و ده‌مانه‌وێ له‌خاک و نيشتمانی خۆمان دا ئينسانی بژين، چی دیکه‌يان داوا کردووه که ئاوا ده‌بی ئەو که‌فاره‌ت و غه‌رامه‌ته‌ بدن و ببژي‌رن؟! له سه‌ر دوندی کيوی را هه‌موو جم‌وجۆليکی نيو ده‌ره‌ی ده‌هاته به‌ر چاوان. حه‌مه‌م ده‌دی که کچۆله‌ی برينداري به‌کۆلی يه‌ستری داداوه و به‌رمو هه‌ورازی لای «به‌رده‌په‌ش» هه‌لا ده‌چوون. ئیدی خاترجه‌م بووم که حه‌مه و يه‌ستری نابينه‌مه‌وه و له‌فريام نايه‌ن، ياريم که‌وته سه‌ر پييه‌کانم. ده‌بی به‌پييان بکۆم رييان.

ريگا شان‌ه‌وشانی کيوی دريژ‌ه‌ی هه‌بوو. له‌لابه‌نده‌نيک، پياويک که‌تيره‌ی ده‌کرد، به‌چلاوچلی گوئينيان دا ده‌گه‌را. کاکه‌ماندوو نه‌بی، خۆش‌بی کاکي ري‌بوو. کاکه ئەمن ده‌مه‌ه‌وێ بچمه هه‌واری «مه‌ريجه‌لان»، داخوا زۆرم ماوه بيگه‌می؟ ئەري کاکه، به‌وه هه‌نگاه‌ی ئەتۆ ده‌يه‌اوێ، بۆ نيزیک نيوه‌پۆيه ده‌گه‌يه‌ی، به‌لان ريگا به‌رتنادا هه‌تا ده‌گه‌يه هه‌واره‌کان.

له‌وده‌مه‌ی دا ه‌اړه و گرمه‌ی ته‌یارم به‌گوئ دا ه‌ات، که پوانیمه ه‌ه‌وا ه‌یلى کوپتیریک له دۆلى «نه‌مه‌شیر» ه‌وه به‌ره‌و بستو ده‌ه‌ات. لام وابوو وه‌دووی پيشمه‌رگه‌کان که‌وتوو، به‌لان وانه‌بوو، ئه‌ویش وه‌ک من پر به‌و دۆله، پيشمه‌رگه و ژن و مندالى ديبوو، به گرمه‌گرم به سهر من دا ه‌ات و تیکشا.

ه‌ه‌واى به‌ندمن و ئاوى کانى ئيشى مه‌عه‌دى ئارام کردبووم، ه‌ه‌نگاوم خوشتەر ده‌هاویش. پيگا سهره‌وژوور و سهره‌وژيرى نه‌بوو، به سهر دندووکی کيوى دا لابه‌لا و پيچاوپيچ تیده‌کشا. نيزیک نيوه‌پۆيه بوو گه‌يمه ه‌ه‌وار و ه‌ۆبه‌ی «مه‌ريجه‌لان». که نيزیک چادره‌کان بوومه‌وه، يه‌کيک بانگی کرد ئاغای نوورى وهره بۆ ئيره. که پوانيم، بن چادریک پر بوو له پيشمه‌رگه‌ی حيزبى ديموکرات. ميرزاعه‌ولا و پيشمه‌رگه‌کانى مه‌قه‌پى گوندی «سلامه‌ت» که په‌ويبوون و گه‌يبوونه ئيره. لام دا و سه‌لامووعه‌له‌یک. ده‌يانناسيم، ه‌ه‌موويان ه‌ه‌ستان: به‌خيريبي ئاغای نوورى. نه‌هاريان ده‌خوارد. ه‌يلکه و ياره‌لماسى بوو تيکيان ه‌ه‌لشيلا بوو، له پيشيان دانام و فهرموو. کوتم: ميرزا عه‌ولا، چادری حاجى سمايلم ده‌وى، ئه‌ویش چادری له مه‌زرای خو‌يه‌تى. کوپه‌جحيلىک له‌وى بوو کوتى: وه‌حه‌سى و چای بخۆوه پيکه‌وه ده‌چينه چارداغى حاجى سمايل. مه‌زرامان پيکه‌وه‌يه. ميرزاعه‌ولا کوتى: عه‌لى، ئاغای نوورى به تۆ ده‌سپيرم، ه‌ه‌تا ده‌يبه‌يه بنه‌ی حاجى سمايلی. ه‌ه‌ستام برۆم، کوتم: برايانى پيشمه‌رگه، ئيوه ده‌زانن چ ده‌که‌ن و بۆ کوئ ده‌چن، به‌لان ئه‌من نه‌ ده‌زانم چ ده‌که‌م، نه‌ ده‌زانم له‌ چى ده‌گه‌ريم، خواحافيز! بۆ لای عه‌سر گه‌يمه مه‌زرا و چادری حاجى سمايلی بۆ من نه‌ناسياو. خو‌م به حاجى ناساند. خو‌ی و ژنه‌که‌ی زۆريان به‌خي‌راتن کريم و حاجى کوتى: ئه‌من به‌ره‌به‌يانى حه‌مه‌ی کوپم به سوارى به‌دوودا ناريدووی، دوينى مه‌لاکه‌ريم پايئه‌سپاردبوو که تۆ ديه‌ ئيره. نه‌قتى کاکه حه‌مه و يه‌سترم بۆ گي‌راوه. حاجى سمايل پياويکی له‌سهره‌خۆ و ئارام و دلاوا بوو. بۆ سى پۆژان که ميوانى بووم، بۆخو‌ی و ژنه‌که‌ی و کوپه‌کانى زۆريان پيز بۆ دانام، پيناودارى چاکه‌يانم. شه‌ودره‌نگانيک کاکه حه‌مه ه‌اته‌وه و کوتى: ئه‌و کچه برينداره‌يان ه‌ه‌تا دىي «به‌رده‌په‌ش» ي پي‌هه‌لگرتم، ئه‌و چه‌کدارانه ژن و منداليان پي‌يه، ده‌چنه دي‌ه‌اتى نيو لي‌ره‌وارى سنوورى.

دیسان هۆمه‌ن و په‌لاماری جاش و پاسداران له لای بانه‌وه

له مائی حاجی سمایل چاوه‌پیی هاتنی مه‌لاکه‌ریم بووم که به‌رپیم بکا بۆ ئی‌راق. به‌لان به‌داخه‌وه له‌به‌ر په‌ریشانی پۆژ و پۆژگار و په‌رتوبلاوی پی‌شمه‌رگه‌کان، ماوه‌ی نه‌بوو بی‌ته‌هه‌واری حاجی سمایل. گ‌لۆ‌لم که‌وتبووه لیژی، ریکه‌وتی ژیا‌نه‌که‌م هه‌مووی چه‌وت‌وچه‌ویل و سه‌ریان له ئاسوگی پۆژگارم ده‌هینا ده‌ری.

ئهو شه‌وه‌ی که‌ ما‌بوومه‌وه، له لای ئی‌واری، چوار نه‌فه‌ر پی‌شمه‌رگه‌ی حیزبی دیموکرات هاتن و شه‌وئ میوانی حاجی سمایل بوون. که‌پر و چارداغی حاجی له دم لی‌په‌واری‌دا له «سیاکۆ»، له رووته‌ن‌دابوو. که له نیو چارداغه‌که‌وه بازت دابا، ده‌که‌وتیه لی‌په‌وار و جه‌نگه‌له‌وه.

شه‌وئ کاتی خه‌وتن کوتم: حاجی لی‌فه و سه‌رینی‌کم بۆ بنیره نیو ئهو پۆله داره، ئه‌من له چارداغی‌دا ناخه‌وم. رادیۆیه‌کی چکۆ‌لم پی‌بوو، هه‌تا شه‌ودره‌نگ پی‌یه‌وه خافلام. له به‌ره‌به‌یانی‌دا که هیشتا تاو له سه‌رانی نه‌دابوو، به‌ته‌قه و په‌گبازی تفه‌نگ و تیربار و خه‌به‌ر هاتم. که ته‌ماشای سه‌ربان و بستووی کۆه‌کانی پشت «شینان» و «که‌شیننه» و «مه‌ریجه‌لان»م کرد، به‌دریژی‌ای ئهو گه‌ردنه و بانوانه، سپای جاش و پاسدارانی بانه وه‌ک شوولای چی‌غی ته‌نیبووی. نیو لی‌په‌وار و جه‌نگه‌لیان وه‌به‌ر ده‌س‌پ‌ژی تفه‌نگ و تیرباران دابوو. ئهو چوار پی‌شمه‌رگه‌ی حیزبی له چارداغه‌که‌وه ده‌رپه‌رین و خۆیان له جه‌نگه‌ل هاویشت. ئهو چارداغ و که‌په‌رانه‌ی که له دم جه‌نگه‌ل سازکرا‌بوون، دیاربوو له ده‌س‌پ‌ژ پارێزرا‌بوون، ده‌نا خه‌شیمه‌تیکی زۆر ده‌کووژران. بز و مه‌ر و مالاتیکی که له نیو سه‌رگێ‌ران کرا‌بوون، راپیچه‌کان بۆ نیو جه‌نگه‌ل و لی‌په‌وار. پاسداریش وه‌ک که‌مه‌ربه‌ندیکی دوورودریژ، سه‌رانسه‌ری لووتکه و تیره‌شانی کۆه‌کانیان ته‌نیبوو. نیو خاشا‌رگه‌ی جه‌نگه‌لیش پ‌ر‌بوو له پی‌شمه‌رگه‌ی نادیار. دیاربوو ئهو ده‌ری‌ژه‌ی کردمه‌وی پاکسازی ناوچه‌ی گه‌ورکان و ده‌وروبه‌ری بۆکان بوو که له شاری بانه‌وه په‌یگیری ده‌کری هه‌تا هی‌زی پی‌شمه‌رگه له‌و ناوچه‌یه راونی‌ن. ئهو هی‌لی کۆپتیره‌ی دوینی‌ش هه‌ر بۆ تاقیکردنه‌وه و پ‌ش‌کنینی ولاتی بوو که بزانی هی‌زی پی‌شمه‌رگه روو له کوئ ده‌که‌ن و له کوئ سه‌تار ده‌بن و دۆلی «هه‌واری شینان»ی دی‌بوو که پ‌ره له پی‌شمه‌رگه.

سەير ئەۋە بوو نە پاسدار و جاش پېشەرەويان بەرمو خوار دەکرد، نە پېشمەرگە بە تەقە حاشارگەي خۇيان ديارى دەدا. لە تەقەي پاسداران زياتر سەرۋسەودايەك لە لىپ و جەنگەل نەدەھات. پاسدارىش ھەنگاۋىك بەرمو جەنگەل نەدەھاتنە پېتش. ئەمنى تەنیا لە نىو پۆلەدارىكى چرگەن دا كە «گۆيژەكۆلە» و «دروەشیلان» دەورەيان دابوو، ۋەك كەرويشكى بازارە ماتەم ھەلگرتبوو و عاسمان بېنى ھەموو لوتكەي كۆۋەكانم دەدى، بەلەن دىتەنەۋى من لە وزەي دوروبىنىشدا نەبوو. بېرم كەرمەۋە ئەگەر پاسدار بېنە خوارى و ولات بگەرېن، ئەمن چارم چيە. كەوا و پانتۆل و پىشتىندەكەم داكەند و لە بن ھەنگەم گرت و ھاتمەدەرى. لە نىو ھەژگەلى بە نىو داراندا چوومەۋە چارداغى حاجى. دىتم حاجىژن ددانەتەقە و لىۋەلرفەي بوو، دەگريا بۆ ئەۋ پېشمەرگانە كە خۇيان لە جەنگەلدا حاشار داۋە و بۆ من كە غەرىب و لىقەۋماۋم. لىباسەكانم دا بە حاجىژن و كۆتم: حاجىژن گريان و شىۋەن چارەي ھىچمان ناكە، ئەۋ لىباسانەي من ھەلگەر، بزانە شەرەكۆنىك، لىباسە شەرۋلىكى حاجىم بۆ بېنە لەبەريان بكەم. ئەگەر پاسدار ھاتنە خوارى، ئەمن شۋانكارەي مالى حاجىم.

حاجىژن كە چلۇنىتەي رۆژگارى منى لىحالى ببوو، گورجىكى پەلامارى بىردە سەر تېرى شەرى و رانكۈچۈغەيەكى دىتەۋە و ھىنای و لەبەرم كەرد. ژيانى رابردووم ھاتەۋە زەينى. دەلىن زۆر شت ھەن لە ژيانى مرۆفدا دووپات دەبېتەۋە، داخا بەسەرھاتى من ئەۋەيە كە دووپات بېتەۋە؟ ئايا نەتەۋەي كورد چارەنۋوسى ھەر ئەۋەيە كە سەلە لە كۆلكە بكا و بەسەر بەرازدا بكەۋى؟ بۆۋەي لاقى رزگار بى، بالەپرژە دەكا، ئەۋجار بە بالىش پىۋەدەبى! پىرسىم حاجىژن مەرەكەتان لە كۆي مۆل دەدەن؟ كۆتى: ئىستامەپ لە سەر مۆلى نەماۋە، لە نىزىك ئەستىر و كانىيەكەن و عەۋلاي كورم شۋانى خۆمانە. ۋەدەركەۋتم بە نىو داراندا بۆ لای كانى و ئەستىرەكە. عەۋلا مەرى لادەدا بۆ قوۋلايى جەنگەل و لىپەۋار، كە ئاۋاي دىتم بىرىك راما و كۆتى: ئاغاي نوورى؟ كارەكە كە گەيۋەتە ئىرە، بچۆ بۆ لای ئەۋ چرگەن و پۆلە شىلانانە، پاسدار بېنە خوارىش ئەتۆ نابىندىرى.

ئەۋە دەنگى تەقە ناپىستەۋە و پاسدار كۆرەھاۋىژ لىپەۋارى دەكوتنەۋە.

عاسمان بینی له سهری دارانه وه، کیوپاره و بستووه کانهان ددهی، زنجیره ی پاسداران به دریژایی ملهی کیوه کان، بی ئه وهی ههنگاویک بیته پیشی تهقه یان ده کرد و هیجی دی نا. که وتبووه لای جیشانی نیزیک نیوه پویه، دیتم حاجی ژن به که لیئی داران دا به ره و ئیمه دی. بانگی کرد: عهولا، عهولا، عهولا جوابی داوه: دایه گیان ئیمه لیره ی. حاجی ژن هات. چاره که یه کیان نان و پیخۆر و که تریه کی جای دیم کراو هینابوو. کوتی: عهولا، کویریم ئاغای نووری شهویش هیجی وای نه خواردوو و ئه وه نویژی نیوه پویه و نازانم چۆن ماوه. وادیاره پاسدار تهقه له چارداغ و که پره کان ناکه، دنا خه لک زۆر ده کووژران. پهنگه هه تهقه ی پیشمه رگه ترسین بی. کویریم عهولا خه بهری بابت نازانم. عهولا کوتی: بابم بو؟ حاجی ژن کوتی: ئه وشۆ به سواری یه ستریک چۆته «سارده کوۆسان» خه بهری گولله باران و پیاو کوژی وئ بزانی، کوتیشی بو به به یانی ده که پیمه وه، ئه وه بوو به نیوه پۆ و نه هاتۆته وه. له وده مه دا هه رایه کمان بیست که بانگی ده کرد، عهولا، عهولا ئه وه له کوئی؟ عهولا کوتی: دایه ئه وه دهنگی بابمه. به توندی جوابی داوه: هۆی بابمه ئه وه له لای کانی و ئه ستیره که یان و مه بو ئیره.

ئه وه کات که وتبووه پاش نیوه پۆ. پۆژ کلا ببوو و دهنگی تهقه کم ببوو. عاسمان بینی دیار بوو، پاسدار جم و جۆلیان ویکه وتبوو و تیره شانی کیوی «مه ریجه لان» یان به جی ده هیشت. به ره و تیره شانی کیوه کانی پشت دی «سیوچ» و «ساوان» ده ره وین. دیار بوو ده یانه ویست له داوینی نه دیوان پاره به ره و بانه پاشه کشه بکه و نه یه تان بکه و نه لای ئیواری و شهویان به سه ردا بی. ده یانزانی لیژموار پره له پیشمه رگه ی ره ویوی مه لبه ندی گهورکان و بۆکان و نه یانویرا خۆ له قهره ی لیژموار بدن و ئه و تهقه و چه قه ی له ناوچه یان هالاند، ده یانه وه یست پیشمه رگه له ناوچه یه راده ن، «هه یبه تولا» نه بوون، هه هاتبوون خه لک و پیشمه رگه بترسینن و نه یه تان پیشمه رگه له و ناوچه دا جیگیر بی.

حاجی سمایل گه یشته لای ئیمه. سه لام و به خیر بییه وه و ئه وه له کوئی پاره. حاجی کوتی: بو خه بهری «سارده کوۆسان» چوو بووم. دوینی که له «شینان» مه لا که ریم دی کوتی: دوینی پیشمه رگه نارده «سارده کوۆسان» و پاسدار پاشه کشه یان کردوو و گه راونه وه و ئه وه ده مه ی که هاتوونه ئیو دی، «میرزا عهولا» سه ره به حیزبی «خه بات» یان کوشتوو و دوو که سیان له خه لکی

ئاۋايى لەگەل خۇيان بىردوۋە و ھەروھە كوتى: «لەبەر كوۋژانى مىرزا عەۋلا و گىراۋەكان دەچمەۋە «ساردەكۆسان» و سەبەينى يان دووسەبەى دەگەپىمەۋە ھەۋارى، ئاگاتان لە ئاغاي نوورى بى ھەتا دىم بزانين چمان دىتە پىشى.»

كات بوو بە عەسرىكى درەنگ، ديار بوو ھىزى پاسداران لە دوندى كىۋىرا بەرمەخوار دەخزىن. جارجار تەقەيان لە پىگاكانى پىش خۇيان دەكرە. بۆمان ساغ بۆۋە سىرە ھەلگىرا و مەمرەكە تەۋاۋ بوو و ئەو ھەموو ھەرايەش بۆ ئەۋە بوو، پىشمەرگە دىھاتى «كەشىنە» و «شىنان» و «مەرىجەلان» و «دۆلى نەمەشىر» داگىر نەكەن.

گەراينەۋە بۆ لاي چارداغى حاجى و شوكرانەبژىر بووين كە لەو ھەلمەتەدا كەس نەكوۋژا و برىندار نەبوو و سەدەمە و سووتمانىك پۈۋى نەدا. پىشمەرگەكانىش كاتىك زانپان مانەۋەيان لە ھەرىمدا ھەر دەبىتە ھۆى شالاۋى بىپسانەۋى پاسداران و ئەزىيەت و ئازارى خەلكى بىتاۋان لە ناۋچە، دۋاي مانەۋەيەك لە پشتىندەى سنوور، ئاۋاي دىۋى ئىراق بوون و لەۋى چاۋەپى ھەل و ھەلكەۋتى زەمان مانەۋە.

يەستىرىكى بىدىپلۆم داھاتى دەبىرىكى ھەيە

«مەحمۇد» برازاي «حاجى سەمىل»، سالى پىنجەمى دەبىرستان بوو و دەپھەۋىست كە بابى و مامى ئىزنى بەن ئەۋسالىش لە شارى بانە درىژە بە خويندەكەى بدا ھەتا دىپلۆمەكەى ۋەردەگرى. داۋاي لىكرىم ئەۋ پىگايەى لە لاي بابى و مامى بۆ بگەمەۋە و ئەۋ گرېپوۋچكەيەى لە ژيانىدا رەھا بگەم. بۆخۆشم ئەۋ داۋايەى مەحمۇم زۆر بەجى دەزانى و پىم داۋايەكى زانايانە بوو.

شەۋى بابى مەحمۇد، لام وايە نىۋى «حاجى مستەفا» بوو، بۆ بەخىرھىنانى ئەمنى مىۋان ھاتە مالى حاجى سەمىل. دۋاي بەخىرھىنان و باسۋخواسىكى زۆر لەسەر پىشھاتى ئەۋ پۆژە كە پاسدارن پىكيانھىنابوو كۆتم: خودا پۈحمى كرد كە ئەۋ خەلكە بىتاۋانە، بى دەرد و موسىبەت و زيانى مالى و گيانى، لەو گرفتارىيە پزگارىيان ھات. ھەموو لايەك خىرمان لەسەرە كە زەرد ۋەكەس نەكەۋت. تىكرا كوتيان: ئەشەدوۋبىللا وايە، بەلان بۆمان دىارى بگە چ بگەينە خىر و سەدەقەى ئەۋ پىشھاتە كە بەخىر گوزەرا. كۆتم: پىم وايە

گه وره ترین خیر و چاکه که له پیتان و له پیتان دایه ئه وهیه که مهحمودی ئیزن بدن درێژه به خویندنه کهی بدا ههتا دیپلومه کهی وهرده گرێ. حاجی مسته فای بابی مهحمود کوتی: قوربان وه زعی شاری بانه ناخۆشه، شهو و پوژ شهرو شووری تی دایه، پیشمه رگه کان جاری وا ههیه شالاوویک بۆ سهه پایه گاکانی نیو شار دین و له دوایه پاسدار وه نیو شاری ده که ون و کوپوکالی بی تاوان ده گرن و له زیندانیان ده کهن. ئه وهیه که ده ترسم کوپه کهم تووشی کیشه ی پاسداران بی و ده گیر بکه وی و له بهر ئه و پیشبینیه یه که ناویرم بینیرمه وه شاری، ده نا کئ سه ربلیندی ئه ولادی خۆی ناوی؟ حاجی سمایل کوتی: مهحمود ئاخر بابت راست ده کا، ئه ورپۆ ولاتی ئیمه بیلاته شبی وه ک قوونی قه حبه ی لیها تووه و هه رده مه ی گۆنگه لیک ی لئ هه لدا ییسی، ئاخر دیپلۆمت بۆ چیه و چی لئ پهیدا ده بی؟

گوتم: حاجی ئه و کوپه چاو له داها تووی خۆی ده کا، ئه گه ر دیپلۆمی هه بی له دوایه ئه گه ر پیویست بوو بۆ خۆی له ئیداره یه ک داده مه زری و یان ده بیته ده بیریک و مانگی چوارپینچ هه زار تمه نی ده ده نی. کاکه حه مه ی کوپه حاجی سمایل هه لیدا یه و کوتی: بی به لابی ئاغای نووری، ئه وه تا یه ستره که ی من دیپلۆمیشی نیه و شه وی ده هه زار تمه نی کریبار پی دینمه وه! ئاخر وانی یه بابه! هه موو شه وی له سنووری را باری لیده ده ن و بۆ سبه ی نیش دیمه وه مالی خۆم؟!

گوتم: کاکه حه مه، ئینسان هه ر له حال دا ناژی، داها تووش هه یه. به لکوو پوژیک بیته پیشی که نه ته وه ی ئیمه ی پوژگارپهش، کوپانی کوردی له هه موو خۆشییه ک بیتهش، له بازاری جیهانی دا بارته قای یه ستریکی به های بۆ قایل بن. ئه وان له پوژ و حال ده دوان و منیش له داها تووی به شان وبال. له دوایه پیکهاتین که مهحمود بۆ سالی شه شه می موته وه سسته (ناوه ندی) له شار نیو نووسی بکا و شه ومان گه یانده کاتی خه و. له جیگای شه وی پیشوو جئ خه ویان بۆ ساز کردبووم، کوپه که مان بلاو کرد، هه تا سبه ی نی دوور له غه وغا شه و به خیر.

ئاواره به دووی ئاواره دا

سبه ی نی که له خه و هه ستم، بۆم مه علوم بوو که کاک «مه ممه دی ئیلخانی زاده» ش له و شالاهه ی پاسداران بۆ ناوچه ی گه ورک هه لاتوووه و له ماله

«ئەحمەدبەگى» مەرىجەلان مېوانە و لە چارداغى ئەحمەدبەگ كە ھىندىك لە خوارووى چارداغى حاجى سەمىلە خۆى مات كىردووە. چون پىششىنەى زۆرمان پىكەووە بوو بە پىويستى زانى بچم و چاوم پىيىكەوئ و بزەنم چ دەكا و دەپەھەوئ بچىتە كوئ؟ كاك «مەممەى ئىلخانىزادە» و كاك «سەلاحەددىنى موھتەدى» دوو لاوى ئارمانگەرا و نەتەووخوازى خوينگەرم بوون و لە دەورانى پىششى شاپەتەىدا ئەو دوو لاو ھەستى ئارمانى كوردخوازى و نەتەوەپەرسىتى دىنى دان ھەردووك بۆ ماوھەك بچن بۆ ئىراق بۆ لاى خوالىخۆشبوو «مەلا مستەفاى بارزانى». لەدواپە كە مەلامستەفا ھاتە ئىران، كاك سەلاح و كاك مەممەد ھاتنەووە ئىران و قاچاغ و نىوہقاچاغ و مەخت و كاتيان لە وڵاتدا دەگوزەرانە. لە شۆرشى ئىراندا ئەو دوو لاو نەبەزە كۆلتان نەدا و دىسان لەگەل حىزبى دىموكرات و كۆمەلە ھاوکارى خۆيان درىژە پىدا. دواى ماوھەك كە سپاى پاسداران زەبروزەنگى خۆى لە موكریاندا ھىنابوو پىششى، كاك «سەلاحەددىنى موھتەدى» و براكانى و مامۇستا «شىخ عىززەددىن» پەوین بۆ ئوروپا و كاك «مەممەد» لەو نىوہدا ھەر بەو ئارمانەووە ماوہ و ھەر پۆژەى لە جىيەك و ھەر مانگەى لە دىيەك دەگوزەرانە و نەدەبەزى. لە دوايىن شالاوى پاسداران بۆ ناوچەى گەورەك كاك مەممەد لە گوندى «پىربادىن» بوو و ئەمنىش لە «گۆلانى سەرى». جارجار سەرى يەكترمان دەدا و چاوپىي پۆژى نەجات بووین كە نەيگەيشتىنى و ھەر ناھومىدى بوو كە دەرگىنەووە. ئەو بوو كە كاك مەممەدىش وەك مەن پەپەوازە بىو و لە گوندى «مەرىجەلان» گىرسابۆو.

بە حاجى سەمىلە گوت: بۆ دیدارى كاك مەممەد لەگەلەم بى بچىنە چارداغى «ئەحمەدبەگ». كە چووین كاك مەممەد لەگەل ئەحمەدبەگ دووبەدوو دانىشتبوون. كاك مەممەد كوتى: زانىبووم ئەتۆش ھاتووئە چارداغى حاجى سەمىل، بەلان ئەمەن بەتەنى نەبووم و سەيزادەى خىزانىشم لەگەل خۆم ھىناوہ و دەمەھەوئ ئاواى ئەودىو (ئىراق) بىم، جا نازەنم بگەپىمەووە بۆ بۆكان و خۆم تەسلىمى پاسداران بگەمەووە يان بپۆم. دەلتىن سپاى پاسداران «تەسلىمى» يان وەردەگرنەووە. لە لایەكى دىكەووە بە ژن و مائەوہ چوونم بۆ ئىراق پىناكرى. ئەتۆ دەلتى جى و چ دەكەى؟ كوتەم: كاكەگيان ئەمنىش بەو ھىوايە پەپەوازەى ئىرە

بووم، به‌لان پۆیشتنی من به له‌نگ‌ولۆری کاری «مه‌لاکه‌ریم» په‌نگه‌ سه‌ر نه‌گرێ،
با بزانی چیمان لیدی و به‌سه‌ره‌اته‌که‌مان چ ده‌بی.

ئه‌حمه‌دبه‌گ کوتی: لێ‌ه‌وار و ه‌ه‌واری «مه‌ریجه‌لان» جێیه‌کی بێ‌ده‌نگه‌ و ه‌ه‌تا
ولات ئارام ده‌بێ‌ته‌وه‌، ئێ‌ره‌ نشیمه‌نیکی بێ‌ سه‌ر و سه‌ه‌ایه‌. پاسداریش ئیدی
بێ‌ره‌دا نایه‌نه‌وه‌. له‌و قسانه‌دا بووین «سه‌رداره‌کی مه‌ریجه‌لانی» وه‌ژوورکه‌وت.
دوای به‌خێره‌ئێ‌نان و من‌خۆش و تۆخۆشی میوان و خانه‌خوێ، سه‌رداره‌گ کوتی
ئه‌وه‌ ده‌هاته‌مه‌ چارداغی حاجی سمایل و له‌ تۆ ده‌گه‌رام. دوی‌ئێ‌ که‌ ئه‌حمه‌دبه‌گ
هاتنی تۆی بۆ چارداغی حاجی سمایلی بۆ خان گێ‌راوه‌ (عه‌ولاخانی شه‌هیدی
په‌ئێ‌سی به‌گ و خانانی بانه‌)، خان به‌ دوای «عیززه‌تبه‌گ»‌ی‌دا نارد.
عیززه‌تبه‌گ ئه‌ندامی سپای پاسدارانی بانه‌یه‌ و پێ‌ی‌گوتبوو به‌یانی بچێ‌ته‌
ه‌ه‌واری حاجی سمایل و میرزا محهمه‌دی نووری له‌وێ‌یه‌ و له‌گه‌ل‌ خۆی بیهێ‌نێ
بۆ شاری بۆ‌لای‌ من، لێ‌ره‌ چاکتر ده‌حاوێ‌ته‌وه‌ تا بزانی لێ‌ره‌ چمان بۆ‌وی
پێ‌ده‌کرێ و بۆ‌ده‌کرێ. شه‌وه‌کی که‌ سپای پاسداران خه‌یالی شالاوی بۆ ئه‌و به‌شه‌
ده‌بی، ده‌نێ‌رێ له‌ دووی «عیززه‌تبه‌گ» و ئه‌و به‌رنامه‌ی بۆ‌شی‌ده‌کاته‌وه‌ و
له‌گه‌ل‌ پاسداران ده‌ینێ‌رێ بۆ ئه‌و شالاوه‌. عیززه‌تبه‌گ ماوه‌ی نابی که‌ پاسپارده‌ی
«خان»‌ی‌ به‌جێ‌ بێ‌نێ و «سه‌رداره‌گ»‌ی‌ حاڵی ده‌کا که‌ بجێ و نووری له‌گه‌ل‌ خۆی
به‌رێ‌ته‌ بانه‌ بۆ‌لای‌ خان. ئه‌وه‌ بوو که‌ سه‌رداره‌گ له‌ هۆبه‌ی ئه‌حمه‌دبه‌گ
وه‌ژوورکه‌وت و تووشی یه‌کتر هاتین.

کاک محهمه‌دی ئێ‌لخانی‌زاده له‌ سه‌ر ئه‌و به‌رنامه‌ ساغ بۆ‌وه‌ که‌ بچێ‌ته‌وه‌
بۆ‌کان و به‌ ناوی «ته‌سلیمی» خۆی به‌ سپای پاسداران بناسێ‌نێ و ه‌ه‌ر ئه‌وه‌شی
کرد و هاته‌وه‌ بۆ‌کان و له‌ ژێ‌ر چاوه‌دی‌ری‌دا بوو هه‌تا ساڵی ۱۳۶۴ یان ۶۵ بوو که‌
له‌ ماله‌که‌ی خۆی‌دا به‌ ناکامی تێ‌رۆر کرا بێ‌ ئه‌وه‌ی که‌س بزانی کێ‌ کوشتی و
له‌سه‌ر چی کوژرا؟ به‌لان نه‌یدۆ‌راند و گیانی پاکی له‌ پێ‌ی ئاواتی پیرۆزی
نه‌ته‌وه‌خوازی‌دا به‌خت کرد و رووحی پاکی به‌ره‌و باره‌گای شه‌هیدانی ئه‌م په‌ی‌گایه‌
هه‌لفێ‌ری. ژبانی دانا هه‌تا گیانی ئازاد بێ‌. سه‌ربه‌رز بن ئه‌وانه‌ی بۆ نه‌ته‌وه‌ ده‌ژین
و ده‌مرن.

بازىكى دىكە بۇ شارى بانە

دوۋى خوداھافىزى لە كاك محەممەد و ئەحمەدبەگ ، لەگەل سەردار بەگ ھاتىنەوۋە چارداغى حاجى سەمەل. دوۋى بېرىك ھەسەنەوۋە ، بەپېيان بەرەو شارى بانە وەرپ كەتتىن. بۇ نىزىك پۇژئاوا گەيشتىنە گوندى «سىوچ» و ماشىنە مەبۇو پىي بۇرىن. شەۋى مېۋانى يەككە لە خىزمەنى «خان» بوۋىن و سەبەينى ماشىنى دى دەچوۋ بۇ شار و لەگەل سەردار بەگ سوار بوۋىن. بۇ جىشتانى گەيشتىنە شارى بانە و يەكسەر چوۋىنە دەرگى «خان».

دەرگى ھەۋشە ئاۋالە و «عەۋلاخان» لە بن نىسبى دىۋارى ھۆدەكەي لە سەر كورسى دانىشتىۋو. كە چوۋىنە ھەسارى، خان بە چاۋى پى لە فرمىسك ئامبىزى كىردەوۋە و يەكترمان لە ئامبىز گرت. دوۋ ھاۋدەرد، دوۋ ھاۋپاز، دوۋ ھەلدېراۋ لە پىلە و پاىەي پۇژگارى ژيان و ئاۋات و ئارمان. يەكترمان ماچ كىرد. دىمەنى شېرىۋى من، ھەلگەۋتى ژيانى ئالەبارى ئەۋ، پابىرۋو و كاتى لە زەينماندا زىندوۋ كىردەوۋە و مراندى.

دەپى بلىم لە سالى ۱۳۵۴ بەۋلاۋە، تىكەلى و يەكەلى و يەكەرنى زۇرمان لەگەل خان پىكەنابوۋ. خان لەگەل «قاسم ئاغاي موھتەدى» دۇستايەتى و خىزمەتى و تىكەلى بنەمالەيىيان ھەبوۋ. ئەمىش لەگەل قاسم ئاغاي بالاتر لە سالىھەي سالى، لە دەۋرانى ژىر و بالاي ژياندا، پەيۋەند و ھاۋدلى و ھاۋپازىمان ساز كىردىۋو و لە نەخشى ھەز و ناھەزى زەماندا ھاۋبىر و ھاۋرەنگى يەك بوۋىن. لەۋ دەرىچەۋە پەيۋەندى و تىكەلى من لەگەل ئەۋ دوۋانە بوۋ بە ھاۋرەنگىيەكى بىپسانەۋە و بەيەك ھەسەنەۋە.

ئەمن كاتىك ئەۋ بىرەۋەرىيە تال و سۈيرانە لە سالىھەكانى ۱۳۸۲ و ۱۳۸۳ ھەتاۋىدا دەنۋوسمەۋە كە دەۋرۋەرم لە دىدارى غەزىزان و لە دىمەنى خۇشەۋىستان خالىيە. لە پىزى ئەدىبان و ھۆنەراندا ۋەك: «ھەژار»، «ھىمەن»، «ئاۋات»، «ھەقىقى»، «سۈارە» و «ھىدى» دوۋرەۋلات و لە تىپى سەرۋك عىلاندا، «قاسم ئاغاي موھتەدى»، «عەۋلاخان شەھىدى»، «عەۋلا ئاغاي ئىلخان زادە»، «برايم ئاغاي عەلىار»، «حاجى برايم ئاغاي قارەمانى» و «حاجى ھەمەد ئاغاي حىسامى»، كە ئەۋ پۇۋانە، ئەۋ لە دىمەن ئاۋابوۋانە، ھەرىكە لە ژيانى كۆمەلەيەتى مندا، ھەركام نەخشىكى سەربەخۇيان بوۋە؛ لەگەلىان

ژیاوم و لهگه‌لیان دواوم. ئەگەر دەستی لەرزۆک و دیدەى بێ‌دید و بیرى ناژیرم هاوکارى و هاو‌پێیى‌یان کردبام و بۆ هەرکام گۆشه‌یه‌ک له بیرە‌ومرى ئەو عەزیزه له خاک‌خزوانه‌یان نووسىباوه، «مثنوى صد من کاغذ مى‌شد». با له پابردوو گه‌رپم و بێمه‌وه سه‌ر کات‌وسات.

«عه‌ولاخان» کوتى: کاک نوورى له به‌یانیه‌وه ئەو کورسییه‌م داناوه و دانیشتووم و چاوهرپێت بووم. ئاواتم بوو بتینم، به‌لان ئاوا نا. رووى له «سه‌رداربه‌گ» کرد و کوتى: سه‌ردار کاک ئەحمده‌ى برائى ئاغای نوورى له بۆکان‌پا هاتوو و وه‌دووى سۆراغى کاکى که‌وتوو. تازه‌ لێره وه‌ده‌رکه‌وت و کوتى دێمه‌وه. به‌دواى دا برۆ و بیهێنه‌وه و بلێ کاکت لێزه‌یه، ئەویش وه‌ک من چاوهرپێ بوو. سه‌ردار پۆیى به‌ دواى ئەحمده‌ى برام‌دا.

خان هه‌ستا کوتى: با بجینه سه‌رئ، سیغاریکی بکێشه و چایه‌کى بخۆوه با بریک وه‌حه‌سێ و ده‌ستى هاویشه سه‌ر ئەستۆم. چووینه وه‌تاغ و دانیشتین. کوتى: به‌یانى گوتوومه‌ کووره‌ى حه‌مامه‌که هه‌لکه‌ن. کراس و ده‌رپێى خاوینیان داناوه، تیغ و خۆتراشیش هه‌روه‌تر، جارێ هه‌سته بجۆ ماندووى و ئاره‌قه و شه‌که‌تى ئەو چه‌ند پۆژانه له خۆت دوورکه‌وه و وه‌ره به‌ قالبى سووک و خاوینه‌وه داده‌نیشین و ده‌رده‌لان هه‌لده‌رپێژین.

حه‌مامێکى ته‌روته‌میزم کرد به‌لان ریشم نه‌تاشی. خان پرسىارى کرد ریشت بۆ نه‌تاشیه‌؟ کوتم: مه‌بادا کارم پێی‌بێ. ئەحمده‌ى برام باس و خه‌به‌رى ولات و برده‌وه‌ى مالى «گۆلان» یمى بۆ بۆکانى، بۆ گێرامه‌وه. پاش نه‌هار ئەوم به‌رپێ‌کرده‌وه و کوتم بۆخۆشم دواى یه‌ک‌دوو پۆژى دیکه دێمه‌وه مالى، با بزانه‌م جه‌نابى خانیش چى ده‌لێ و ته‌گبیری چیه. ئەمن و خان ماینه‌وه. باس‌وخواسى ئەو چه‌ند پۆژم بۆ گێراوه و له‌دوايه کوتم: خان، هه‌رچى به‌سه‌رمان هاتوو و هه‌ر مه‌ینه‌تێکى له‌ پیمان‌دايه، هه‌موو تاوانى تۆ و قاسم‌ئاغایه. هه‌لکه‌وتێکى بۆ من و تۆ و قاسم‌ئاغا هاتبووه پێشێ، ئەگەر که‌لکمان لێ‌وه‌رگرتبا، ئێستا ئەتۆ و قاسم‌ئاغا به‌ نێوى په‌ئیس عه‌شیره‌ت، وه‌ک «عه‌لى قه‌ره‌نى‌ئاغا» و «عه‌ولاى بايز‌ئاغا» له «له‌ندن» قه‌ده‌متان لێده‌دا و ئەمنیش به‌ نێوى نوینه‌رى مه‌جلیس وه‌ک «له‌تيفى شېخ‌ولئیسلا‌مى» و هاوکاره‌کانى دیکه‌م، له‌ باوه‌شى ده‌ره‌وه‌دا

بووم و ئەۋرۇ چاۋ لە فەرمانى ھەستە و دانىشتە و ۋەروە بېرۇ پاسباران نەدەبوۋىن.

خان لىرەدا تاۋانى ھاۋىشتە سەر ئەستۋى «قاسم ئاغا» و كوتى: ئىمە رۆيشتىن بۇ ئىراق و بەچاكىش ۋەرىانگرتىن. لە دۋاى دووسى رۇژان بۇخۇشى ھاتەۋە و ئەمنىشى پاكىش كرد و ھىنامىيەۋە بۇ ئىرە و بۇ كىشە و گىرە. ئەۋا من بە سوۋكى و ئەۋىش بە چروۋكى ددانمان بە جەرگى خۇمان داگرتوۋە و دەستمان بە كلاۋەكەمان رۇگرتوۋە با نەيبا. كوتم: جەنابى خان، ئەۋانە كاي كۆن بەبا كردنە، ۋەك عەرەبە كوتى: «فى السيف ضيغت اللبى»، يانى لە ھاۋىن دا شىرەكەت خەسار كرد. ئىمەش لە كاتى خۇىدا كات و ھاتمان دۇراند، لىرە بەۋلاۋەش پىاۋ دەبى خۇى لە باۋەشى قەزاۋقەدەر باۋى، ۋەك فارس دەللىن «ھەرچە پىش آيد خوش آيد». ئەۋە نىزىك بە پىنج سالا ئەمن لە ھالى خۇشارەۋەكى و گۆشەگىرى دام، لەۋە زىاترىش كوناۋكونم پىناكرى، دەمەۋى بجمەۋە بۇكان. ديارە سپاى پاسباران بە ناۋى «تەسلىمى» ۋەرمەدەگرىتەۋە. جا نازانم لەم بارەۋە نەزەرى تۇ جىە؟ چونكە ئەتۇ و «قاسم ئاغا» ئەۋ دەراۋەتان بەتاقى كردۇتەۋە. خان كوتى: لەمىژە نەمدىۋى، بەلان پىم بللى ھالى دەردى مەدەكەت چۆنە؟ ئەۋ بىنىشتە تالەى بۇم ناردى پىتگەيشت؟ كوتم: خان، بەراستى ئەۋ دەرمانەى تۇ ھەتا ئىستا ئەمنى راگرتوۋە و پىيەۋە ژياۋم، بەلان ئەۋە ۋەرامى پرسىيارەكەى من نەبوۋ. ژيانى ئىستام لە بىنىشتە تالەكەى تۇ تالۋوتوۋنترە. خان كوتى: ئاغاى نوۋرى، «عيززەت بەگى» كورى «ھەمەدبەگ» لە خزمانى نىزىكە و بۇخۇى ئەندامى سپاى پاسباران و ئىدارەى ئىتلاعاتى بانەيە. دەتۋانى نامەيەكى ۋا ۋەربگرى كە ئەتۇ لەۋ سالانەدا لىرە يانى لە شارى بانە بوۋى. كوتم: خان ئەۋە ناكرى و جىى باۋەر نابى. چونكە ئىتلاعاتى بۇكان و سپاى پاسباران بە ھۆى جاشە خۇفۇشەكانەۋە دەزانن ھەر لە گۇللان و لە باۋەشى حىزبەكاندا بووم. ھەتا ئىستا چەند جارىش «حاجى مەلا ئەبوۋبەكرى شەفىعى» ئىمام جومەعى بۇكان نامەى بۇ نوۋسىۋم كە بجمەۋە بۇكان، بەلان لە خۇم رانەدىۋە و نەچۈۋمەۋە. ئەگەرچى عولەما و مامۇستايانى ئايىنى بۇكان پىشتىۋان و لايەنگرى منن و لەۋ بابەتەۋە پىشتەستۋورم، بەلان كىردەۋى پاسباران لە

ناوچه دا جیي متمانه نیه و ئیستا چهل وههل بۆ من گۆراوه، لیڤره به ولاره
 ناوچه ی گهورکایه تیش پایه گای سپای پاسدارانی تی دا داده مه زری. لهو حاله دا
 یان ده بی بجمه وه بۆکان، یان ده بی ئاواره ی ئه و دیو بم. ئه ویش:
 «ای گرفتار و پایبند عیال دیگر آسودگی مبند خیال». خان، ئه وه ی ده پریژم و ئه وه ی
 ده پیژم، هه مووی چیژی پابه ندی عه یاله.

باسه که مان بوو به باسی کۆن و نوێ، به خۆمان هه لده گوت و له سه روگوئی
 ده وران و زه مانه مان ده دا. «سه ردار به گ» وه ژوورکه وت و کوتی: تیڤر سه بوون؟
 خان کوتی: سه ردار، بچۆ به «عیززه ت به گ» ی بلێ بۆ شام بیته ئیڤره و
 «حه مه ده گ» ی بابیشی له گه ل خۆی بینێ. سه ردار ئینسانیککی جه فه نگی و
 خۆش میزاح بوو، کوتی: کاک نووری تۆ له ی گۆشت کور کوره کانمان
 لیڤه کاته وه، ئه دی به کام «به گ» ی دیکه بلێم بۆ شام بیته مالی خان، میوانی
 هه یه. خان کوتی: سه ردار توخودا ئیدی له سه ری مه پۆ و بچۆ بیان پابه یه نه بۆ
 شام بیته ئیڤره.

«عه ولا خان» هه ر کورپکی به ژن و مالی بوو که له سه فه ر بوو و ئه ویش بۆ
 شه وی هاته وه. ئه وشه وه ی جه ماوه ریک له به گزاده و خانزاده ی بانه له ما له
 خان کۆ بوونه وه. به لان پۆژگاره که وابوو که هه ر جیه که کۆبوونه وه یه که
 پیکه اتبا و له هه ر چین و توژییک با، باس ده هاته سه ر کرده وه ی ناحه ز و
 ناله باری پژی می ئاخوندی و پاسدار و جیره خۆره کانی. ئه گه رچی «عیززه ت به گ»
 به روا له ت ئه ندامی پاسداران و له چه کدارانی حکومه ت و سه ر به ده زگای
 «ئیتلاعات» بوو، له به ر وه ی که کۆره که هه موویان عیَل و عه شیره تیک بوون،
 گوئیان نه ده دا ئه وه که عیززه ت به گ چه کداری حکومه ته و بیر و باوه ری خۆیان
 ده رده بری و زیاتر باسی ئه و شالاوه یان ده کرد که پاسداره کانی حکومه ت بۆ
 سه ر به ندنه ی «شینان» و «مه ریجه لان» و «دۆلی نه مه شیر» یان کرد بوو.
 عیززه ت به گ کوتی: ئه وه هه لمه تیکی پێشاو پرانه بوو له و پێشمه رگانه که له
 ناوچه ی بۆکان و گهورکان پاکسازی کرابوون که له و مه لبه نده نه گیر سینه وه.

هه تا شه ودره نگانیک شوخی و جه فه نگ دريژهی هه بوو. باسی هه لات هه لاتی
 منیش بریک بوو به جیگای شوخی که نه چه کدار و نه حیزبی و نه زیددی
 ئینقلاب و جیگه ی سه رنجی کاره جوانه کانی حکومه ت بوو. له پاشان

شەۋبەخىر و خۇاھافىز، كۆپرەكە بلالوھىيان كىرد. كەھەستان بېرۇن، خان كوتى: «عەزىزەت بەگ ئەتۇ مەرۇ كارم پىتە.» ھەر خان و عەزىزەت و ئەمن ماينەۋە.

خان كوتى: «عەزىزەت، لە سالى ۱۳۵۷ كە ئىنقىلاب كراۋە ھەتا ئەۋرۇكە كە دەپىتە ھاۋىنى ۱۳۶۲، ئاغاي نوورى ۋەك بۇخۇشت دەزانى خۇى بە حكومەت نەناساندوۋە، يان لە دىي «عەنبار» و يان لە «گۇلۇن»ى ناۋچەى گەۋر كايەتى بوۋە. ئىستا ھەل ۋەمەرچ گۇراۋە، ناچارە يان بىرواتە دەرەۋە و يان خۇى باۋىتە باۋەشى پاسداران كە ھەمەكارە بۇخۇيانن. دەشزانى كاك نوورى نە پىشمەرگە بوۋە و نە چەكدار، وىستۋىيە ھەتا ئارام بوۋنەۋەى ۋلات لە بىگرموبەردەى ئىنقىلاب خۇى بىپارىزى و لە دۋايە بچىتەۋە بۇكان و لە مالى خۇى بىدەنگ دانىشى و بچەسىتەۋە. ئىستاش ئەۋ ھەلە ھاتۇتە پىش، دەشبى بزانى تىكەلى و نىزىكى ئىمە لەگەل نوورى تا كۈيە. ئەمن و «قاسم ئاغا» و «نوورى»، سالىھايە سى كۈچكەى ئاورگايەك بوۋىن، قازانجى تۇ بە حكومەت بۇ تىرە و تايغەى خۇت ئەۋەيە بەكارى دەرەى خۇت بىي، ئاخىر ئەتۇ لە بىنەمالەدا چەكدارى حكومەتى.» پىكەنى و كوتى: «نالىم جاشى، بەلان مەۋداى خەلك ناساندن بە ئىدارەى ئىتلاعاتى سىپاى پاسداران ھەيە. ئەتۇ لىرە بەرنامەى خۇت لە ئىدارەى ئىتلاعات و سىپا جۇرىك پىكەدەكەى كە بتۋانى بى دەرەدەسەر نوورى بەرىيەۋە بۇكان و لە دۋايە لەۋى ئىتلاعات و سىپا گىرفتى بۇ سازنەكەن؟» عەزىزەت بەگ كوتى: «خان، ئاغاي نوورى كەنگى دەپھەۋى بگەپىتەۋە بۇكان.» خان كوتى: «چەند رۇژىك ئەمن نايەلم بىرواتەۋە.» ئەمن كوتى: «جەنابى خان، جارى ۋەختى مانەۋە و دىژەى دىدارم نىە. سبەينى نا بەلان دۋوسبەى دەبى بەپىم كەيەۋە.» عەزىزەت بەگ كوتى: «مۋعاۋىنى ئىدارەى ئىتلاعات ئاۋال و دۋستى نىزىكمە و لە خىزمەت خانىشىدا ئىرادەتى ھەيە. ئەمن سبەينى بۇ نىۋەرۇيە بانگەششتى دەكەم و پىي دەلىم خان دەيفەرمۋو لەمىژە نەمدىۋە و پىم خۇشە بىيىنم، بۇ نەھار دەپھىنمە ئىرە و ئەۋ جۇرەى بە پىۋىستى دەزانى لەگەلى بدۋى.» شەۋ دەرەنگ بوۋ و عەزىزەت بەگ ھەستا رۇيى. خان كوتى: «عەزىزەت بەگ باشى بۇ چۈۋ، ئەمنىش لەگەل ئەۋ كابرايە نىۋانم خۇشە، ھاتنى بۇ ئىرە باش تەۋاۋ دەبى.» ۋەختى خەۋ بوۋ، خان چۈۋ بىۋى. جىگاي خەۋيان بۇ من چاك كىرېۋو، ئەمنىش ھەستام بەرمۋو نۋستىن و خەۋى خۇش دىتىن.

خان بۆ نانی سبهینى هاته دهري و دواى نان خواردن چووینه ههسارى دانیشین. کوتم: خان، کاتیک عیززهت و کابرای ئیتلاعاتی بۆ نههار هاتن، ئەمن بریک درهنگ دیمهوه ههتا ئەوهی له بارهی مندا دهیلای پوالتی پاشملهی ههبی. خان کوتی: «ئەمن دهمههوی پپی بلیم، ئاغای نووری یهکیکه له دۆستان و یارانێ قهیممی من. زۆریشی پی قهرزدارم. کاتیک ئەو نمایهندهی خه لکی بۆکان بوو، له مهجلیسی رابردودا کار و گرفتاری گهورهی عیل و تایفهی بۆ جیبهجی کردووم و ههتا ئیستا نهتوانیوه جوابی چاکهیهکی بدهمهوه. دهمههوی ئەتۆ له دنیای دۆستایهتیدا قهرزی من بدهیهوه. نووری نه حیزبی بووه و نه کۆمهله، ههر ئەوهش بوو بۆکانی بهجیهشت و چوو بۆ نیو خزمهکانی له گوندی «گلۆلان» و لهو ئاخریانهدا که ناوچهی گهورکان بوو به مهکۆی حیزبهکان، ئەغلب دههاته بانه ماله من و خزمهکانی من، ئیستاش دهیههوی بجیهتهوه بۆکان. دهبی کاک عیززهتی لهگهڵ بنیری و بسپییری که ئیتلاعات و سپای پاسدارانی بۆکان دهردهسهری بۆ پیکنههینن. ئەوانه ئەو قسانه دهبی به بی حوزووری تۆ.» کوتم: خان، لهوه باشتر شتی که نهماوه وهبر زهینی بدهی. ئەمن لهگهڵ سهردار وهدهردهکهوم.

نیزیک سهعات ۱۲/۵ هاتینهوه. میوانهکان له میژبوو هاتبوون. دواى سهلامووعهلیک، خان: «ئاغای رهئیس، ئەوه دۆست و برای عهزیم ئاغای نوورییه.» دواى ئەحوالپرسی ئاغای «ئیتلاعاتی» کوتی: «ئاغای نووری، خان له بارهی تۆدا روونی کردمهوه و عیززهت بهگیش شهرحی حالێ تۆی بۆ من شی کردۆتهوه. جمهورى ئیسلامی نایههوی ئینسانهکانی بهراستی و هیزهکانی شیایوی ناوچه له دهس بدا، دهیههوی لهگهڵ دیوهزمهی حیسان نوین بهربههههکانی بکا. ئەگهر وازت له سهه چوونهوهیه بۆ بۆکان، ئەوه کاک عیززهت هاوپیته و لهویش برادهرهکانی بۆکان دهبینی و ئەوهی ئیمه به پیویستی دهزانین پیز و حورمهته بۆ ئاغای نووری که تیکه لاوییهکی نیزیکی ههیه لهگهڵ «خان» و «خان» یش له کهسانی باوه پیکراوی ئیمهیه لهو مهرز و سنورهدا.

گوتم: ئاغای رهئیس، ئیمه ئینقلابمان بۆیه نهکرد یهکتر پهپینین، ئینقلابی ئیمه بۆ پهپینانی یهک نهفهه بوو به ناوی تاغوت و ئەویشمان رادا و پیویست ناکا نهتهوهیهکی سهدان قهرن پیکهوه ژیاوین له سهروسه کوتی یهکتر بهربین و

لە يەكترمان بىكەنە نەتەۋى و دوژمن. بەكورتى لە سەر سفرە قسە لەسەر ئەۋە
بىرايەۋە كە سبەينى كاك عىززەت بمباتەۋە بۆكان و بە دلخۆشى و پەزامەندى
بگەرپتەۋە.

كەۋىتەنە سبەينى و كاك عىززەت ھات بۆ مالى خان. خان زۆرى ھەول دا
پۆژىكى دى لە لاي بمىنمەۋە، كوتم: خان، چوونەۋوم چاكترە لە مانەۋە.
ئەتۆش لىم غافل مەبە. لەگەل عىززەت دواى خواحافىزى بەرەو بۆكان
ۋەپىكەۋتەن. بۆ نەھار ھاتىنەۋە بۆكان و دواى نەھار كوتم: كاك عىززەت ئەتۆ
بچۆ بۆ ئىتلاعات و پاسپاردەى خۆت رابگەيەنە و ئەمىش دەچمە مالى
ئىمام جومە (ھاجى مەلا ئەبووبەكرى شەفىعى) كە لە ۋەختانەدا دايەمە
موكاتەبەمان ھەبوۋە و لىك بى خەبەر نەبوۋىن، با ئەۋىش لەگەل عولەما و
مامۇستايانى ئايىنى بۆكان لە جەريانى ھاتنەۋومدا بىن مەبادا گىروگرفت بىتە
پىشى؛ (كە ھاتە پىش). دىژم بە قسەكانم دا و كوتم: «كاك عىززەت كە لە
ئىتلاعات ھاتىيە دەرى ۋەرە بۆ مالى ئىمام جومە و خەبەرى خۆت بەدەيە.»
بۆخۆشم چوۋمە مالى ئىمام جومە.

كە لە دەرگەم دا و چوۋمە ژوورى، مامۇستا بەتەنن لە ۋەتاغەكەى بو، كە
ئەمنى دىت بەپىرمەۋە ھات و دەست و مستى يەكترمان ماچ كرد. دواى من خۆش و
تۆخۆش، بەسەرھاتى ئەۋ پۆژە تالانەى خۆم بۆ گىپراۋە و كوتم نازانم بىرورپاى
تۆ چۆنە؟ كوتى: «نازانم دەلەن چى بەلان خراپ بىزوۋنەۋە يان بىگرن، ئەمن لە
ئىمام جومەيى بۆكان دەس ھەلدەگرم و عولەما و پوۋحانى بۆكانىش تىكرا
ئىعتسابى دەكەن.» ھەروەھا كوتى: «چەند جارىكى كە لەگەل پەئىسى ئىتلاعات
دواۋم، نەزەريان خراپ نەبوۋە، ھەتا بزەنن چۆن دەبى.» لە ۋە قسانەدا بوۋىن
عىززەت بەگ ۋە ژووركەۋت و دواى سلاۋ و ئەحوالىرسى كوتى: پەئىسى ئىتلاعاتى
ئىرم دىت و نەزەرى ئىتلاعاتى بانەم پىراگەيانەن. كوتى بىتە ئىتلاعات و چەند
بىرسارىكى لىدەكەين و ئىدى كارمان پىنامىن. ھاجى مەلا كوتى: «دەچىنە
شورپاى پوۋحانىيەت و نوينەرى ئىمام لە شورپا ھالى دەكەم و لەۋىرا ئەگەر
پىۋىست بوۋ بچىتە ئىدارەى ئىتلاعات.» كاك عىززەت كوتى: ئەمن پاسپاردەى
خۆم جىبەجى كرەۋە و لەۋ بارەۋە نىگەرانىشم نىە. كوتم: سپاست دەكەم.
مانەۋەى تۆ ئىدى پىۋىست نىە.

دوای نویژی عه‌سر چووینه «شوو‌پای پرووحانییه‌ت» و ناردی «مه‌لا سه‌ید
 ره‌حمانی که‌ریمی» که نه‌ندامی شوو‌پا بوو ئه‌ویش هات. نوینه‌ری ئیمام که
 ئاخوندیکی جه‌وان بوو، ئه‌ویش هات. حاجی مه‌لا ئه‌بووبه‌کر ئه‌منی پی‌ناساند و
 کوتی: «ئاغای نووری نوینه‌ری خه‌لکی بۆکان و ده‌وروبه‌ر بوو. که پ‌ژیمی
 تاغ‌ووتی پروخا، هاته‌وه‌ ناوچه و له دی‌گۆشه‌گیر و دوور له غه‌وگا دانیشت.
 ئیستا که ئه‌منیه‌ت و ئارامی به‌رده‌وامه، ده‌یه‌ه‌وی له بۆکان دانیشتی و وه‌ک
 خه‌لکی دیکه له به‌ره‌که‌تی ئینقلابی ئیسلامی به‌شدار بی و وه‌ک هه‌موو
 هاوولاتییه‌کانی خۆی له ژیا‌نی سه‌ربه‌خۆ به‌هره‌مند بی.»

ئاخوندی به‌رزه‌فر و تاوانباری بی‌تاوان

هه‌ر که کوتی نوینه‌ری مه‌جلیسی پیشوو بووه، ئاخوند چاوی بزکرده‌وه و
 وه‌ک جانه‌وه‌ریکی درنده له قه‌فه‌زیکدا نیشان بده‌ی، بریکی تیروانیم و گرژ بوو
 و کوتی: «ئه‌ی ئاغا تا ئیستا له کو‌ی بووی؟» ئه‌منیش به فارسییه‌کی خۆمالیا‌نه
 عه‌رز کرد: جه‌نابی حوججه‌ت‌ولئیسلا‌می وه‌لموسلیمین! هه‌ر لی‌زه بووم. له دی‌ی
 «عه‌نبار» که‌شاوه‌رز. هه‌روه‌ک ده‌زانی شار و مه‌ل‌به‌ند بریک نائه‌من بوو، وام
 پی‌چاک بوو به بی‌ده‌نگی له گۆشه‌یه‌ک دانیشم هه‌تا ولات ئه‌من ده‌بیته‌وه. ئیستا
 ولات ئارام بۆته‌وه و له بۆکان دانیشتن ده‌کری. ئه‌وه‌نده‌ش بزانه که پی‌شتر
 زیدی ئینقلاب له بۆکان گرتیانم و ته‌حویلی دادگای ئینقلابی ئیسلامی
 مه‌هابادیان دام، پاش ئه‌وه‌ی خه‌لکی بۆکان و ده‌وروبه‌ر به خۆپیشاندانیکی
 به‌رچاو بی‌تاوانی منیان وه‌ده‌رخست، ئازادیان کریم و هاته‌وه‌ بۆکان. ئاخوند
 زۆر به پرووگرژی کوتی: «پی‌ویسته له‌گه‌ل تاران په‌یوه‌ندی بگرم و بزانه
 له‌وباره‌وه ده‌ستووری ئه‌وی چ ده‌بی؟» ئیمام‌جومه و مه‌لا سه‌ید ره‌حمان نه‌ندامی
 شوو‌پا کوتیان: «ئیمه ناریدوومانه بی‌ته‌وه بۆکان، تاران و ته‌ماسی بۆ چیه؟»
 ئاخوند رانه‌وه‌ستا، هه‌لات بۆ وه‌تاغ‌یکی که ته‌له‌فون‌ه‌که‌ی لی‌بوو و کوتی:
 «ئه‌وه به خۆم مه‌ربووته.» ئیمام‌جومه کوتی: «قه‌سه‌م به خودا خراپی له‌گه‌ل
 ببزوونه‌وه، ته‌واوی بۆکان ده‌خرو‌شینم و بۆخۆشم ئیمام‌جومه نابم.» مه‌لا
 سه‌ید ره‌حمان کوتی: «ئیمه‌ش شوو‌پای پرووحانییه‌ت نابین.» کوتم: مامۆستایان
 سپاستان ده‌کهم. به‌لان ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌خۆ نه‌بن، کاری من خراپتر ده‌بی. په‌نگه

بيانھەۋى ھىندىكىم پىرسىياري لىيىكەن كە ھەتمەنىش دەيىكەن. ئەۋ قىسانەمان دەكرىد ئاخوند ھاتەۋە. ھىندەي پىنھەچۈۋ دەرگە كىراۋە و پاسدارىك ھاتە ژۋورى ، دىاربۈۋ دەيانناسى ، رەئىسى ئىتلاعاتى بۆكان بوۋ كە ئاخوند تەلەفۋونى لىكرىدبوۋ. لەبەرى ھەستان و بەخىريان ھىئا. كوتى: ئەۋە ئاغى نورىيە؟ كوتى: بەلئى ھەۋم. كوتى: تازە كاك عىزىمەت لە بارەي تۆۋە ھالى كىردوۋم. ئاخوند بە توۋرەيىيەۋە كوتى: ئەۋە نوپىنەرى تاغۋوت بوۋە و لەگەل تاران قىسەم كىردوۋە و كوتيان بىدەنە دەست ئىدارەي ئىتلاعات. ئاغى رەئىس بۆيە تەلەفۋونىم لىكرىد دەبى بىگرى. كوتى: جەنابى ھوججەتولئىسلام ، ئەمەن لەگەل ئىمامجۈمە ھاتوۋمە شوۋپاي ۋوھانىيەت كە لەگەل مامۇستايانى ئەۋ شوۋپايە دىدارىك تازە بىكەمەۋە. لە دۋايە لەگەل ئىمامجۈمە دەچۈيىنە ئىدارەي ئىتلاعاتىش ، ئەتۇ لەخۇرا ۋەپەلە كەۋتوۋى! جەنابى ھوججەتولئىسلام ، ئەگەر ئەمەن تەۋە و ۋلاتى خۇم خۇش نەۋىستبا و ھۆگرى نىشىتمانى خۇم نەبام ، ئىيىستا لە خىزمەت تۇدا نەدەبوۋم ، يان لە ئۈرۈپا بوۋم و يان لە ئىراق ۋەك ئەۋانەي پۇيشتوۋن و ناياننىيى. مەگەر بىئاۋانكى چەند جار دەبەنە پاي دار؟ ئەمەن لە سالى ۱۳۵۸ جارىك لە دادگاي ئىنقلابى مەھاباد پىرسۋو كراۋم و بىئاۋانى مەن لە دادگا ۋوۋن بۆتەۋە و بە رېز و ھورمەتەۋە بەرپى كراۋمەۋە بۆكان.

رەئىسى ئىتلاعات زۇر ئارام و لەسەرەخۇ كوتى: جەنابى ئىمامجۈمە ناپەھەت مەبە ، بەرنامەي كارى ئىمە ئاۋايە. رەنگە ئاغى نوۋرى بۆ چەند پۇژىك مىۋانى ئىمە بى. پاش چەند پىرسىياري و لىكۆلىنەۋە كاروبارىيان لە مەجلىسدا ، ئازادى دەكەين. ئىمامجۈمە كوتى: ئاغى رەئىس ، بە خۇداۋەندى خۇدا ئەگەر خەلگى بۆكان و دىھاتى و كەشاۋەرزانى ناۋچەي بۆكان ئازاد بىن ، ئىيىستاش ئاغى نوۋرى دەكەنەۋە نەمەندەي خۇيان. ئەتۇ نازانى خىزمەتى ئەۋ پىاۋە لە مەجلىسى رابىردوۋا بە «ۋوھانىيەت» و «ئاموزش و پەرۋەرىش» و كەشاۋەرز و دىھاتىيەكان چۇن و چەندە بوۋە. ئاغى رەئىس ، وىست و خواستى خەلگى بۆكان و دەۋرۋەبەر لە بارەي ئاغى نوۋرىدا ۋەبەرچاۋ بگرە. ئاخوند زۇر بە توۋرەيى كوتى: ئاغى رەئىس ئەمەن لەگەل تاران بەۋردى دۋاۋم ، دەبى ئەۋ جۆرە كەسانە زۇر بەتوندى لەگەلئان بەرەۋوۋو بىن. رەئىسى ئىتلاعات لەۋ جۆرە

دواندنه ی ئاخوندی زۆر تیځچوو کوټی: قوربان: له پیښ ئهوهی دا ئهتۆ تهلهفونم لێبکهی که پیت وایه تاوانباریکت گرتووه، مهئمووری خۆمان له بانهرا لهگهالی هاتووه و له ئیداره ی ئیتلاعاتی بانهرا تهماسیان لهگهال گرتووم. لیمگهپئ ئیمه به ئهرکی خۆمان ئاشناین. له دوايه کوټی: جهنابی ئیمامجومعه ئیجازه بده ئاغای نووری لهگهال خۆم بهرم بۆ ئیداره با چهند پۆژیک میوانی ئیمه بی و بۆخۆشت تهماست لهگهالمان ههبی. ئهمن ههستام و کوټم: ئاغای رهئیس ئهمن حازرم فهرموو. جهنابی ئیمامجومعه، جهنابی مهلا سهید عهبدوهرهمان، ئیوهش له دهرهوه خۆتان نارچهت مهکن. ئهگهر کار له سنووری پرسیار تیپهپی، ئهوه خهبر دهرانن و به پئی قانونی خۆماندا دهپۆین. خواحافیزمان بی و هاتمهدهرئ و رهئیس بهدوامهوه بهرهو ئیداره ی ئیتلاعات.

پۆژگارێکی رهش و شهوگارێکی تال له ئیداره ی ئیتلاعاتی بۆکان

کاتیکی چووینه ئیداره ی ئیتلاعات، رهئیس به پاسدارێکی ئهسپاریم و بۆخوی پۆیشت.

پاسدار پهپۆیهکی رهشی هینا و ههردووکی چاوی توند بهستم و باسکی گرتم و کیشامی. ئهمنیش وهک کویران به دووی کویرکیشدا کشام، ههر به پلیکان که بیچاوپیچی دهکرد، له دوا یهکه دوو سووپ له حاستی دهرکیکی راوهستا، یهکیک به کلیل دهرکهی بۆ کردهوه. که دهرکه کراوه، پاسدار پالێکی توندی به پشتیوه نام و خستمیه ژوورهکهوه و دهرکه پیوهدرا.

له جیی خۆم راوهستام. ماوهیهک ههست وخوست نهبوو. نهمدهزانی چ بکهم. یهکیک له دیوهکهدا کوټی: مامه بۆ چاوت ناکهیهوه. پهپۆکهم له سههر چاوم لابرد و دیتم کورپه جحیلێکی کورد لهوئ درێژ ببوو. ههر به پیوه بووم و تهماشای دارودیوارم دهکرد. گۆچانیکی شوانانهم به دهستهوه بوو، گۆچانهکهم به دیوارهوه ههلهپهسارد. کورپهجهوانهکه ههر تهماشای دهکریم، کوټی: مامه توخودا ئهتۆیان بۆچی گرتووه؟ تیفکریم ئهوه جهوانه بهو شکل و پوا ته نهشه مزاو و تیکنه چوو، بۆ گیراو و ئهسیر نهدهبوو. ئهدی چیه؟ رهنگه جاش بی له پیښدا لێرهیان داناههتا ئهمن بناسی و قسهه لێراکیشتی. کشامهوه بن دیوار لای

سهرووی وه تاغه که. دانیستم. پشتم دیشا. پالم توند به دیواره که وه دا. کوتم: ئوخه. کورکه دووپاتی کردم وه: ئه ری مامه توخودا ئه توی ردین سپی، وادیاره نه خوشیشی، به و حاله وه بۆچی گرتوویانی؟ کوتم: پۆله له بهر خه تاکاری و هه له و چه پره وی ئیوه ی جه وانه که ده بی ئیمه ی پیر که فاره تی بدهینه وه. جه وانی بی ئه زموونی ولاته که مان یه کیک کۆمه له یه، یه کیک نازانم خه باته، یه کی دی چیه، کوفت و زه هری ماره، نازانم چ بلیم به خۆم، چ بلیم به ئیوه ی لای سهر لیشیواو. کوتم باشه ئه تو بۆ گیرای؟ کوتی: پیم ده لین ئه تو دیمو کراتی. کوتم: راست ده که ن. ئاخو ئه ی که جره وانه، ئه ی بی ئه زمو وانه، لاوه کانی ئیمه به پتوونی یان کۆمه له ن، یان دیمو کراتن، یان خه بات. نازانم چتان ده وی؟ له سایه ی جمهوری ئیسلامی دا، ئیمام خومه ی نی له ژیر دهستی تاغوتی هیئانه ده ری، ئاواتی دوورتان بۆ نیزیک بۆته وه، ئیدی چی دیکه تان ده وی؟ چی دیکه داواکارن له خودا و ئیمام خومه ی نی؟! له دوایه کوتم: باشه کورم، بۆت نارحه تم، نیوت چیه؟ کوتی: مامه گیان «عومه ری خزری» م نیوه، خه لکی محالی به گزادانم، نازانم چیان لیم ده وی؟ ده لین ئه سله حه ت هه یه. کوتم: کورم، چاوه که م، ئه گهر هه ته بیانده وه و ئه گهر تفه نگت ده وی، بجۆ بۆخۆت ببه به پاسدار! ده نا برۆ فریای ژبانی دایک و باب و خوشک و بریانت بکه وه.

ئهو کورپه ههر هه لده ستا سهر پێیان و داده نیشته وه. وه ک چاوه پوانیه کی هه بی، کات که وته نویژی شیوان. یه ک هات دهر که ی کرده وه و سهری هیئا ژووری و کشاوه. کورپه که له جبی خۆی هه ستا و چووه ده ری و ئیدی نه مدی بیته وه. له و ئاخو ریانه دا دیتم و ناسیمه وه، به لان خۆی لی نه ناس کریم و ئه منیش هیچ کات ئهو کاته م به پووی دا نه داوه، چون نوینه ری سیاسی فه رمانداریه ؟؟

پاسداریک هات و دهر که ی کرده وه و ته ماشایه کی ژووره که ی کرد. پیم گوت: برادر ئه من ناسازی مه عدم هه یه، دهرمانه کانم له مالتیه که ده بی شه وانه و به یانانه بیانخۆم. بۆ پیش شام دهرمانه کانیان بۆ هیئام. کارم به وه ی خراپ بوو، شه وانه دوو یان سی جار ده بوو بچه ئاوده ست. پاسداریکی ردین سپی و

به‌دئه‌خلاق کلیلی دهرکه‌ی پئی‌بوو، شه‌وئ کاتی نوشتن دهرکه‌ی ده‌کرده‌وه و ئیدی هه‌تا به‌یانی دهرکه نه‌ده‌کراوه. شه‌وئ له‌جامیکی مسی‌گه‌ورده‌دا که هیندیکی برینج و باقله تئ‌دا بوو شامیان بۆ هینام. هیندیکم لی‌خوارد و ئه‌وی دیکم له‌جامه‌مه‌که‌دا هه‌لگرت که شه‌ودره‌نگ بیخۆم مه‌عدم وه‌ژان نه‌که‌وئ. جامه‌که‌م له‌پاش شام نه‌داوه. شه‌وانه‌ دوا‌ی خواردنی پاشماوه‌ی شامه‌که، میزم له‌وامه‌ده‌کرد. به‌یانان پاسداره‌ پیره‌ دهرکه‌ی لی‌ده‌کرده‌وه، جامه‌که‌م له‌گه‌ل خۆم ده‌برده‌ ئاوده‌ست و خاوی‌ن ده‌مشوته‌وه، چون ده‌مزانی شامه‌که‌م هه‌ر له‌م جامه‌مسینه‌دا ده‌بی، ده‌مداوه به‌پاسداره‌ پیره‌.

وا‌ دیاربوو ره‌ئیی ئیتلاعات له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌منی سپارد و رۆیی، هه‌موو بنکه‌ی چه‌کداری پاسدارانی حا‌لی کردبوو که نوینه‌ری بۆکان له‌مه‌جلیسی تاغوتی‌دا ها‌تۆته‌وه و خۆی ته‌سلیم کردوو و ئیستا له‌ ئیتلاعاته‌ و زیندانیه‌. شه‌ودره‌نگانیک دهرکی دیوه‌که‌م کراوه و خستیانه‌ سه‌رپشت و پاسدار وه‌ژوورکه‌وتن. نه‌یه‌ک و نه‌دوو و سئ هه‌تا شه‌ش نه‌پره‌غوول که ره‌ئیی ئیتلاعاتیشیان له‌گه‌ل بوو. به‌ حورمه‌تی ئینسانی خۆم، نه‌له‌به‌ر ئه‌وان و یان له‌ ترسان، له‌ جئ‌ی خۆم هه‌ستامه‌ سه‌رپئ. هه‌موویان به‌ دیواری دیوه‌که‌وه‌راوه‌ستابوون و زلزل ته‌ماشایان ده‌کریم، وه‌ک ها‌تب‌ن گیانه‌به‌ریکی عه‌جیبو‌لخیلقه‌ ته‌ماشاکه‌ن!

حا‌لی بووم ها‌توون بزائن نوینه‌ری بۆکان له‌مه‌جلیسی تاغوتی‌دا ده‌بی چۆن بی‌ و چ‌ فیله‌ته‌نیک بی‌. کو‌تم: ئا‌غایان ده‌کرئ بلیم فه‌رموون ده‌ستوور چیه‌؟ ئه‌گه‌ر پرسیاریکتان هه‌یه‌ له‌ خزمه‌ت‌دام. کو‌تیان نا، هه‌ر ها‌تبو‌وین بازپه‌سی زیندان و زیندانیه‌کان بکه‌ین. کو‌تم: ئا‌غایان، ره‌نگه‌ باب و با‌پیرانی ئیمه‌ له‌ ده‌ورانی چیه‌ا پادشا و حکومه‌تی جۆراوجۆردا ژیا‌بن، هه‌ر حکومه‌تیک گۆرا‌بی و یه‌کی دی ها‌تب‌ی، باب و با‌پیرانی ئیمه‌ هه‌رگیز بۆ یه‌کتر نه‌بو‌ونه‌ ئه‌غیار و بی‌گانه‌ و هه‌ر به‌و ره‌نگ و شی‌وا‌زی پێیه‌وه‌ ژیا‌بوون، هه‌روا درێژه‌یان به‌ ژیا‌ن و می‌ژووی خۆیان داوه‌. با‌وه‌ر ناکم ئیمه‌ نه‌ته‌وه‌ی ئه‌و باب و با‌پیرانه‌ زۆل بین و په‌وشت و شی‌وا‌زی ئه‌وان په‌چاو نه‌که‌ین. ئیستا هیچ کامتان له‌ پێش چا‌وی من نه‌ غه‌یره‌ن و نه‌ بی‌گانه‌. ئایا ئی‌وه‌ ئه‌منتان چۆن دئ‌ته‌ به‌رچا‌وان؟ بئ‌ده‌نگ بووم بزائ ده‌لئ‌ن چی؟ هی‌چیان وه‌ده‌نگ نه‌ها‌تن، به‌ل‌ان یه‌کیان له‌ قسه‌کان‌دا جار‌جار سه‌ری

دهله قاند كه دهكرا به ماناي باومر ليكي دهمهوه. ديسان به ماناي پڙيشتن ته ماشايه كي يه كتر يان كرد، يه كيان لاي دهر كي نيشان دا و بوخوي له پيشه وه پڙيي و ئهواني ديكهش به دووي دا جاله بوون. ئهوهي له قسه كان دا سهري دهله قاند وه دوا كهوت، له نيو دهر كه ئاوپر كي داوه و له بهرخويه وه كوتي: «عموجان غم نخور خدا بزرگه!» پاسداره پيره دهر كه ي داخسته وه.

سبهيني پاسداريڪ هات و چاوي به ستم و دهستي كي شام به دووي خوي دا. به هه ستم بليكانه كاني پي دا وه سهركه و تيووم، سه ره وڙير ده كي شامه وه خوراي. هاوسه تحي ساختومانه كه له سهر كورسيهك داينام. ديار بوو «بازپورس» بوو هات.

نيوت چيه؟ محهمهه. بابت؟ ئه بووبه كر. ره خنم له پرسياره كاني گرت و كوتم: برادره ئه گهر بازجووييم ليده كه ي، حازر نيم ئاوا جوابت بدهمه وه. پرسياره كانت بنووسه هه تا ولامه كانت بدهمه وه. ده بي سوال و جواب به نووسين بي. هه رجي پرسي ئه من بيدهنگ بووم. دوو جاران له سهر كورسيه كه م رايوه شاندم. ولامي ئه وهشم نه بوو. ديسان پرسيار، ديسان بي ولام. قامجي بوو يان شوول نازانم له شاني راكي شام، بيدهنگ مامه وه و بو جاري دووه م له شاني كوتامه وه. كوتم: ئينسان! چون ئه وه حقه ي به خوت دده ي ردين سبي و پيري كي بي تاوان وه بهر كوته كان بده ي؟ ئه گهر ئه وهت بي كرده وه ي ديو درنجان نيه، رامه وه سته هه تا ئاخر هه ناسه ي سوارم پياده ده كه ي و ژيني لي داده پني دريژهي بي بده. ته قه ي كه وشه كاني هات، پڙيي و نه هاته وه. پاسداريڪ هات سهر له نوي راكي شام هه تا ديوه كه ي خوم و پاسداره پيره دهر كه ي كرده وه و په پڙي ره شيان له سهر چاوم لايرد و له ژور پيان خسته وه و دهر كه يان داخست. شام و نه هاريشم له جامه مسينه دا هي نديك برينج و باقله و بريني مه عدهش ديار بوو به هيچ كام له دهر مانه كان ژاني نه ده شكا. خه بهرم له دهر وهش نه بوو كه ئيمام جومعه و ماموستاياني ئايني و هي نديك له بازار پيه كان له ههول و تهقه لا دا بوون و چيان بو نه كرا بوو.

سيهه مين پڙ بوو، پاسداريڪ هات كه له گهت و جهوان. چهند لاپهري پرسيار هي نا كه له خواره وه دهخوينينه وه:

پ: ئەتۆ بۆ بوویە نوینەری مەجلیسی شا که دەترانی شا تاغووتیه؟

و: ئەمن نوینەری شا نەبووم، نوینەری کەشاومەرزانی دێهاتەکان و شاری بۆکان بووم و لە خواست و ویستی ئەو میللەتە دواوم کە ئەمنیان کردبوو نوینەری خۆیان. کاری من لە مەجلیس راگەیانندی نیاز و پێداویستی ئەو ناوچەیە بوو کە هەلیانبژاردبووم.

پ: لەو ماوەی کە لە مەجلیسدا بووی، چ کاریکت بۆ خەڵکی شار و دێ پێداوە کردووە؟

و: ئەو کارانەی ئەمن کردووم، شتێک نین نادیار و لە بەرچاوان نەین. کار و بەرنامەکانی من لە دێهاتدا ماون و خەڵک ئیستا کە لکیان لێوەردەگرن.

پ: ئەو کارانەی بە کاری خەڵک دێن و ئیستاش هەر ماون، چن؟

و: ١- لۆلەکیشتی کانیای دوورە دێ لە ئاواپەکانی: «بەردەزەرد»، «تورکمانکەندی»، «جانمەرد»، «باغچە» ی لای «تیکانتەپە»، «کانی سیران»، «ترکاشە»، «ئەشکەوتان»، «شاریکەند»، «کولتەپە»، «قەرەکەند»، «دونگوز»، «گردی قەبرانی عەنبار»، «داشبەند». خاوین کردنەووە کەریزەکانی دێی «کەریزە» و «تبت». سازکردنی مزگەوتی گوندی «حوسین مامە». تەعمیری مزگەوتی ئاواپی «لەگز». سازکردنی پردی گوندی «چاوەرچین».

٢- بەندکێشی ئاوی دێی «ساروو قامیش». لە بارەمی گەیانندی بەرق بۆ دێهات و دەورووبەری بۆکان بۆ ئەو دێیانە بەرق چوون: «ئەمیر ئاباد» ی بۆکان، «حەمامیان»، «میراوا» ی عەنبار، «عەنبار»، «گردی قەبرانی عەنبار»، «داشبەند»، «عەلی ئاباد»، «وشتەپە»، «ناچیت»، «تیکانتەپە» و هەروەها دەمەدرسە بۆ گوندەکان.

پ: ئەوانە کاریکن پەنگە لە دەورانی نوینەرەکانی رابردوو پێداوە کرابن؟

و: هیچیان لەو کارانە لە رابردوودا پێک نەهاتوون، تەنیا کار و کردەووی منە. ئێوە دەتوانن لەو بارەووە لە دانیشتوانی دێهاتەکان پرسیار بکەن.

پ: ئێوە ئەوکاتی لە مەجلیسدا بوون و لە لایەن ئەو خەڵکەووە هەلبژێردرابوون، بۆچی نەتاندەگوت میللەت حکوومەتی تاغووتی ناوی؟ بەو جۆرە دەتانتوانی پزیمی شای تاغووتی ساقیت بکەن و لەبەینی بەرن.

و: ئەمن دەلێم ئەو لە شان و ئەرکی ئاخوندەکان و سیقەتو ئیسلام و

ھوججە تولئىسلام و ئايە توللا و ئايە تولعوزماكاندا بوو كە لە ئىراندا مزگەوت و مىحرابيان بە دەستەوہ بوو كە بە پىچەوانەى ئەسپاردەى خۆيان پۆژى جومەكان لە سەر مینبەر و مىحرابەكاندا دۇعايان بۆ فەتھ و سەرکەوتنى پادشايانى ئىران دەکرد و بە تارانين دەگوت دارولخەلافە و بە پادشايانين دەگوت سىنبەرى خودا لە زەوى و بە ھۆى فەرمانى «ئىتاعەتى ئولولئەمر» نەتەوہيان ئەسپرى پادشا و فيئۆدال و سىستىمى خانخانى دەکرد. ئەتۆ كە ئەو پرسیارانە بۆ من دەنووسى، ھەك من لەو ھەلومەرجەدا ژياوى كە من تىیدا ژياوم، ئەتۆ شاگردى مەدرەسە بووى و لە دۇعاى بەياناندا دەتگوت، خودا و شا و مەيھەن. ئەورۆ كۆ دەبى ولامدەرى ئەو ھەلە و لاپىيىيانە بى؟ ئەمن؟ ئەتۆ؟ يان پىبەرەكانى ئايىنى و دىنى و خاوەن مینبەرەكان.

پ: كاتىك ئىنقلابى ئىسلامى بە پىبەرى ئىمام خومەينى دەستى پىكرد، خەلك لە ژن و لە پياو و كور و كچ و عالم و عامى دەرژانە شەقامەكان و خۆپىشاندىان دەکرد، ئەتۆ بۆچى تىكەل ئەو حەشىمەتە نەبووى و بۆچى تەرىكىت لە نوینەرايەتى نەدەکرد؟

و: ئەمن نە بازارى بووم و نە ئەسناف، نە كارگەر بووم و نە كارفەرما، نە ئاخوند بووم و نە تەلەبە. ئەمن نوینەرى چىنىك بووم بە ناوى دىھقان و كەشاوەرەز كە لە دلى دىھاتى دووركەوتوى پۆژئاواى ئىران بە ھەزاران نەدارى و پىداويستى ژيان، دەرژيان. ئەو پۆژەى چوومە مەجلىس سویندم بە قورشان خوارد كە ئەركى نوینەرى خۆم لە بەرابەر خەلكى ناوچەدا بەرمە سەرى و ئەو حەقەم بە خۆم نەدەدا لە جياتى پەفەى نياز مەندى ناوچە و مەلەبەندى خۆم، بچم لە شەقامەكان چەپلە لىدەم...

جەنابى پرسیارا ئەوہ بۆ حەوت پۆژە دەچى لەم زىندانەدا بە ناپەحەتى توندى مەعدەوہ لە بەرزەخى نىوان مەرگ و ژياندا دەست و پىيان دەكۆتم. ئەتۆش پۆژانە بە دووى يەكدا سىنى دەپازىنىيەوہ و لە ژىر پرسیارى فاسقانە و مونافىقانەت گرتووم ھەتا بزانى لەكۆى ھەلخلىسكىم، سووژەى تاوانبارىم ھەلگىرپنى. بۆ ماوہى حەوتەيەكە كە پرس و ولام لەم زىندانەدا درىژەى ھەيە. پچام وايە ئەوہ دوايىن پرس بى كە دەرخواردى مەعدەى منى دەدەى. لام وابوو ھاوار و ئالەكانم كارىگەر بوو، باقى زىندانەكەم پرس و ولامى تىدا نەبوو.

بهره‌ه‌لستی مامۆستایانی ئایینی و خه‌لکی بۆکان

پیاو له‌ حه‌ق لانه‌دا، وه‌ک له‌ دوايه‌ بۆم ده‌رکه‌وت، مامۆستاكان، «حاجی مه‌لا نه‌بووبه‌کری شه‌فیعی» و «مه‌لا سه‌ید ره‌حمان» و باقی مه‌لاكان و خه‌لکی بۆکان بێکار دانه‌نیشتبوون. ئیمام‌جومعه‌ له‌ نوێژی جومعه‌دا گوته‌بوی: «ئه‌گه‌ر نووری له‌ زیندان ئازاد نه‌که‌ن، ئه‌من ده‌ست له‌ ئیمام‌جومعه‌یی هه‌لده‌گرم. ئه‌گه‌ر پاسداران پێیان وایه‌ نووری نوینه‌ری داسه‌پاوی تاغووته‌، ئیستاش خه‌لکی بۆکان و دێهات دیسان ده‌یکه‌نه‌وه‌ به‌ نوینه‌ری خۆیان؟ مه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌و محهممه‌دی نوورییه‌ نه‌بوو که‌ له‌ ساڵی ۱۳۵۸ دادگای ئینقلابی مه‌هاباد گرتی و هه‌زاران که‌سی بۆکان و ناوچه‌ پ‌ژانه‌ دادگا و ئازادیان کرد؟ ئیستا به‌ چ گوناھێک گرتوویانه‌ و زیندانیان کردووه‌؟»

ئه‌و بهره‌ه‌لست و بهره‌ره‌کانییه‌ی مامۆستایانی ئایینی و خه‌لکی بۆکان کاری له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی ئیتلاعات کرد و نه‌یانتوانی ویستی خۆیان به‌رنه‌ سه‌رێ. له‌ شاری بانه‌شه‌وه‌ «عه‌ولاخانی شه‌هیدی» دوو جاری «عیززه‌ت‌به‌گ» ناردبوو بۆ سه‌ر ئیتلاعات، به‌ل‌ان جوابی عیززه‌تیان نه‌ده‌داوه‌. ئه‌گه‌رچی عیززه‌ت‌به‌گ چه‌کداری پاسداران و سه‌ر به‌ ئیداره‌ی ئیتلاعاتی بانه‌ بوو، به‌ل‌ان سپای پاسداران ئه‌وانه‌یان وه‌ک که‌وی راو بۆ که‌وگرتن راگرتبوو. خه‌فته‌تبارییه‌، غه‌مه‌ینه‌، ئه‌و جاشه‌ کوردانه‌یان وه‌ک «شینلوو»ی پۆلیس بۆ بۆن کردن و دیتنه‌وه‌ دیاری کردبوون! ئه‌رکی گرتنیان له‌ پێ‌دابوو، به‌ره‌لاکردن نا؟! به‌داخه‌وه‌ ئه‌و نه‌ته‌وه‌یه‌ له‌ درێژایی ژيانی میژووی خۆی دا هه‌ر بۆ خۆخۆری هان‌دراون و بۆیان نه‌کراوه‌ له‌ خزمه‌تی بێگانه‌دا خۆخۆر نه‌بن؟ ده‌نا خزمه‌تی عیززه‌ت‌به‌گ به‌ سپای پاسداران له‌ سه‌رسنوره‌کان، له‌ هه‌لومه‌رجیکدا که‌ ئێراق ئاوری شه‌پی هه‌لاییساندبوو، زۆر به‌قیمه‌ت و جێی پ‌ژ بوو.

لام وایه‌ دوايين پرسیان بۆ به‌رجه‌وه‌ندی بیروپای من زۆر به‌پێویست زانی:
پ: ئه‌تۆ له‌ باره‌ی پ‌یبه‌ری ئیمام‌مه‌وه‌ که‌ نایبی ئیمامی زه‌مانه‌ و واجیبوولئیताعه‌یه‌ ده‌لێی چی؟

و: بۆ ئێمه‌ ئه‌ه‌لی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت به‌ فه‌رمانی خودا که‌ ده‌لێ «اطيعوا الله و اطيعوا الرسول و اولی الامر منکم» سێ جۆر ئیتاعه‌ت فه‌رژ کراوه‌ و سیمای ئه‌و ئیتاعه‌تانه‌ هه‌رکام له‌ خۆیان‌دا جیاوازییان هه‌یه‌. نه‌وعی ئیتاعه‌ی خوا جیاوازی

لەگەل ماناى ئىتاعەى پەسوولى خوا ھەيە و ئىتاعەى «اولى الامر» بەتەواوى جياوازى لەگەل نەوعى ئىتاعەى خوا و پەسوولە، چون «اولى الامر»، «منكم» ى ھەيە، يانى ۋەلى ئەمەر لە خۇتان. بىروپاي ئىمە ئەۋەيە «ۋەلى ئەمەر» پىۋىست نىە ھەر ئىمام بى، باب و دايكىش «ۋەلى ئەمەر» ن و دەتوانى گەۋرەى خانەۋادە يان شارەكەت بى، ھەتا دەگاتە سەرپەرستى ۋاتەكەت، چون خودا فەرموۋىەتى «اولى الامر منكم» و «منكم» يانى لەخۇتان.

جەدەلى من و ئاخوندىك لە بارەى «اولى الامر»

لە بەرامبەر جوابەكانى مندا كەسىك و يەكى دىكە كە پىم وابوو ئاخوند يان ئاخوندەك بوو، لەگەتايان كىرمە جەدەل و كوتيان:

چۆن دەلتى «ئوللىئەمەر» پىۋىست نەكراۋە ھەر ئىمام يان نايىبى ئىمامى زەمان بى؟ كۆتم: ئاغايان ئەگەر وابى باب و باپيران و ئەجدادى ئىمە ھەموويان بە كافرى مردوون. چونكە ئەۋان لە ژيان و زەمانى خۇياندا فەرمانبەرانى كەسانىك بوون ۋەك شاھانى: «پەھلەۋى»، «قاجار»، «زەند»، «ئەفشار» و «سەفەۋى» و زۆر دوورتەر لەۋانە «ئەمىر تەيموور»، «مەغول»، «خارەزمشاھى» و «سەلجۇقى» و ئىتاعەتى ئەۋانيان كىردوۋە و شوئىنەۋارى ئايىن و دىنى ئىسلامى خۇيان پىكەتتاۋە و تەنەت حوججەتولئىسلام و ئايەتوللاكان و ئاخوندەكانى ئىۋە لەۋ بارەۋە مرتەقيان نەكىردوۋە و بەلكو زۆريان جىرەخۇرى دەزگای سەلاتىنى ۋەخت بوون. جگە لە ئىمام خومەينى كە لە دىناى شىعە و لە ئاسمانى ئىراندا درەۋشاۋە و مەشەلى «ئىمامەت» ى ھەلايىساند، كام ئايەتوللاى ئىۋە ئاللاى بەربەرەكانى ھەلكىردوۋە؟ ئەمەن بە ناۋى زىندانىيەكى لەگەلتان نادویم و مەبەست لەسەر دىن و ئايىن و خەسلەتى ئىنسانىيە، ئىستا كە ئىۋە خۇتان بە «اولى الامر» نازانن ئىتاعەت كىردى خۇتان بە سەر مندا نەسەپاندوۋە؟ چۆن ماۋەى ھەشت پۇژە لەۋ زەرفەدا كە شام و نەھارى تىدا دەخۇم، شەۋانە مىزى تىدا دەكەم ھەتا سبەينى دەركەم لىدەكەنەۋە! ئايا من دەسەلاتى ئىتاعەت نەكردن و جواب نەدانەۋەى ئىۋوم ھەيە؟

برادەران باسما لەسەر لىكۆلىنەۋەى وشەى «اولى الامر» ۵. كەسانىكى بە جۇرىك ئەمريان لەسەر نافىز بى، ئەۋ كەسە باب و دايك بى يان حاكىمى ۋلات،

ناتوانی له لایهن دینى ، کۆمه لایهتی و یان سیاسیه وه له ئهمر و
 فهرمانیان دابئ ، چونکه نایه ته که ده لئ «اولی الامر منکم» ، که وابوو له خۆتان
 ده بیته غهیری خودا و رهسوول و نهوعی ئیتاعه ته که ش غهیری ئیتاعه تی خودا و
 رهسووله .

ئەوانە وەرامى ئۆيۈنىۋە پرسىيارەكانى ئەو دوو پاسدارە بوو. دەمزانى بەتايىبەت ھاتوون ھەتتا بىر و باۋەپى مەن يان نەتەۋەى كورد لە بارەى «ويلايەتى فەقىھ» يان ئىتائەتى «اولى الامر» ھەتتە نەگىنەن.

پاش نیوہپۆی پۆژی ھەشتەمی زیندانیم بوو دیتم دوو پاسداری دیکە کە تا ئیستا دیمەنی ئەوانم نەدیتبوو لێم وەژوورکەوتن: سەلام ، حالت چۆنە ئاغای نووری. کۆتە: سیستان دەکەم. لەبەر ناپەرھەتی مەعدە حاکم چاک نیه و نیازم بە دوکتور و دەوا ھەیه کە بۆ چارەسەری زامی مەعدە ناچار بە چوونی تەوڕیز دەبم. لە دوايه کوتیان: ئێمە پرسیارمان لەسەر تۆ تەواو بوو ، تەنیا کاریکی بە تۆمان ماوہ ئەوہیه کە تۆ حازر بی وتووێژیکی تەلەویزیۆنی ئەنجام بەدی ، یانی ئیزھاری نەدامەت و پەشیمانی لە کردەوہی خۆت بکە و ئیمان و باوەڕ بە رێبەراییەتی ئیمان و جمھووری ئیسلامی دەربری و ھیچی دی.

گوتم: براییانی پاسدار، ههشت پوژه بچتاوان ئەمفتان به حالێ نهخۆشی و ناساگی زیندانی کردوو. لام وایه سهده لاپه پتان سوال و جواب له من وهرگرتوو و ئەوهی پێویست بووه لێتان پرسیم و ولام داونهتهوه. دهربرینی نه دامهت و پهشیمانی بۆ تاوانباره که من گوناو و خهتایه کم نه کردوو ههتا پهشیوانی خۆم به خهڵک راگهیهنم. ئەگەر پێتان وایه تاوانبارم مه مبهخشن، سزای ههرجی ههیه، ئێعدام، چهبسی ئەبهده و زیندانی چه ندسائه، ئامادم ئەدای بکم، دهنای خاترجهم بن حازر نیم بۆ وتووێژی تهله ویزیونی، وه سسه لام و لاکه لام.

بریکیان تهماشای یه کتر کرد و هیندیکیان سه ره له قانده وههستان پویشتن و دهرکهیان له سه ره داخستمه وه. لام وابوو به لگهیان بۆ راگرتنم نه مابوو.

ٴازادی له زیندان و چاوه‌دیږی له ده‌ږی

نوڙي شيوانگي درنگ بوو ، پاسداريڪي هممهاريان به ناوي
 «مههمدي» ، يهڪيڪي چهقهله و مردهلوخه و ڪوسهڪار كه سهروسهڪوتي بو

جندۆكەى مندال ترسین دەبوو، لێم وەرۆورکەوت و کوتى: ئاغای نوورى هەر شتیکی پێتە هەلیانگرە بچینە خوارى. شتەکانم هەلگرت و هاتمە ئاستى دەرکە کوتى: پراوەستە. پەرۆرەشەکەى دەرینا و دیسان چاوەکانى بەستم و کیشامى هەتا خوارى. لە سالۆنەکەى پێشەوێ چاوەکانى کردمەوێ و گۆچانەکەى دامەوێ و بە شۆخى کوتى: ماشینەکەمان لێرە نیە بێتاتەوێ بۆ مالى خۆتان. کاتیک هاتبووم بۆ ئیتلاعات، بریک کاغەز و بەلگە و تۆماریکى خەلکی دێیات کە دابوویم بەو شەیتان رەوشتە، حاشای لێکرم و نەیدامەوێ. ئەمنیش لاواز و ناتەواو و بێهێز بەو چەند رۆژ زیندانییە، ئەوەندەى دیکە تواناییم لە دەس دابوو.

هاتمە دەرى، ولات تاريک بوو، نێوەنیۆه چرای خەيابانان داييسا. بە کوته کوتى گۆچان و هەنگاوى شل و شەوێق، دەستم بە پێوانى خەيابان کرد. دیتم ئاغای پاسدار محەممەدى بە هەنگاوى شل و دەست و گۆچانم پێدەکەنى. حەقى بوو، ئەو ئاغای نوورى نوێنەرى دەورانى شایە، وەک گەدای سامیرە، گۆچان کوت تاريکە خەيابانى بۆکان دەپێوى؟

خەيابان خەلۆت بوو و شارى خامۆشانى دەخستە سەر زەينى رېبوارەوێ. درێژايى شەقام جێجێ پووناک بوو و باقى تاريکەشەو. لە سەر قەلا کە دەروانيیە خەيابان پاسگای پاسدارانى لێبوو. نيزیک بوومەوێ، لە حاستى پاسگایە کجى چرای خەيابان هەمووى کووژاوە و بوو بە تاريکەشەوێکى ئەنگۆستەچاو. فکرم لێکردەوێ لە پێشم پاسگایەکى پاسدارانى لێبوو و تاريکەشەو کە هاتوچۆ لە خەيابان نامێنى، پاسداران لە نسيى خۆيان دەپەرۆینەوێ، گەیبوویمە ئاستى دەواخانەى سینا، لەو کووچەدا مالى خزمیکى لێبوو، چووم دە کووچەوێ. گەیشتمە دەرکى مالى خزم، لە زەنگى دەرکیم دا. کێیە؟ ئەمنم بیکەنەوێ. چوومە حەسارى. هاوین بوو لە حەسارى دانیشتبوون. زۆریان پێ سەیر بوو، پێیان وابوو لە زیندان هەلاتووم. ئەگەرچى زۆر بێحەل بووم، مەم لە پێکەنین نا، ئەوجار تەماشای یەکتريان کرد، رەنگە پێیان وابوو بێ کە شیتیش بووم. نەقلی خۆم گیراوە کە چونکە بەرقى خەيابان کووژاوەتەوێ، نەموێرا بە تاريکى بچمەوێ مالى و لامداوێ بۆ ئێرە. کوتم بە

تهلهفون به مالى بَلّين كه له زيندان نه ماوم. شهو لهوئى خهوتم و به يانى چوومهوه مالى خۆم. ههوتهيهك دۆست و ئاشنا و خزم و تايغه هاتوچۆيان ده كرد. به فهرمانى پاسدار محهممهدى هه موو سبه ينان ده بوو بچم خۆم به ئيتلاعات بناسينم و قامك به دهفته رهوه بنيم. ئيمزا قه بوول نه بوو و هر ده بوو قامك بئ.

كاك «محهممهدى ئيلخانى زاده» و «حاجى سهيد تاهيرى ئيمامى» و «حاجى سهيد ئه نوهرى هاشمى» و چهند كهسى ديكهش به ناوى «تهسليمى» هه موو پۆژئ خۆيان به ئيتلاعات ده ناساند. به لان حاجى سهيد ئه نوهر و حاجى سهيد تاهير به حال زانى و ده راواناسى، خۆيان له پيزى تهسليمى هيئاده رئ و جارى وابوو له لاي پاسداران تكيان بۆ ده كردين. له دواى ههوتهيهك بوو به دوو پۆژ و دواى ههوتهيهكى دى بۆيان كردمه جاريك كه بچم و خۆم بناسينم.

رۆژيک پاسدارى سهر دهفته رهكه پيى كوتم: سبه ينى ئه وانهى «تهسليمى» ن بيته مزگهوتى حوسه ينييه. ئه من نه چووم و كاتيک چوومهوه بۆ ئيمزا كوتى: ئه تۆ بۆ نه هاتبووى بۆ مزگهوت تا له گه ل كاروان برۆى. كوتم كاروانى چى؟ كوتى: ئه وانهى تهسليمى بوون ده ياننيرن بۆ شاره كانى كوردستان و كرماشان. كوتم بۆچى ده چن؟ كوتى بۆ ئه وهى خه لك بيانبينن كه ئه وانه تهسليمى جمهورى ئيسلامين. ئه تۆش ده بوو بچى و ئه وه غايب نووسراوى. كوتم: براده رى پاسدار بۆ ئه من ورچى سيركم، يان شيرى قه فه سم تا خه لك بين و ته ماشام بكن. ئه من نه ياغى بووم نه چه كدار و نه ئه سيري شه ر و هه وه لئ پيم كوتون ئه گه ر تاوانبارم به ماويته زيندان و ده نا ئه وه ئازادى نيه. پاسدار كوتى: ئه گه ر وايه ده بئ هه موو پۆژيک بئ و خۆت بناسينى و دهفته ر ئيمزا بكهى. كوتم: ئه گه ر تۆ پيْت شوورهيى نيه پيره پياويكى وه كوو من هه موو رۆژئ به گۆچانه وه بيته ئيره و بره واته وه، ئه منيش پيم باشه و واده كم. كوتى: حه قى ده ركه وتن له شاريشته نيه. كوتم: زۆر چاكه. كوتى: دووباره پيْت ده ليم حه قى ده ركه وتن له شارت نيه. كوتم: ئه من نه خۆشم و ناچارم بچمه ته ورپز بۆ لاي دوكتور. كوتى: ئه گه ر ره ئيسى بيته دارى بۆت بنووسئ ده توانى.

هه تا ده پۆژان هه موو پۆژئ ده بوو سبه ينان بچمه ئيتلاعات و قامك به دهفته رهوه نيم و بيمه وه. زۆر جار ان ده كه و ته بۆ له و بناشته له گه ل خواى گه و ره

و گران و دىمگوت ، خوايە بۇخۇت دەلىتى «ھل جزاء الاحسان الا الاحسان» خوايە نىزىكەى چوار سالّ بە ناۋى نوينەرى خەلک لە مەجلىس بووم ، ئاگات لىيە لە ئەمانەت و دروستكارى و ئەنجامى نىازى نىازمەندان زياتر كارىكم نەكرد؟ خوايە بۇخۇت دەزانى ، پلە و پاىەى دنيا نەيتوانى شوينەوارىكى نائىنسانى و بىخودايى لە سەر كردار و پەفتار و بىروپاي من دانى؟ خوايە گيان بۇخۇت ئاگات لىيە لە دنياى تەنياىي خۇمدا پەيمانم لەگەل بەستى روتبە و پاىەى دنياىي ھەلمەندىرى و لەو كارە باشانە كە لە لاي تۆ باشن دوورم نەخاتەو؟ ئەى خودايە گيان ئەو ھەموو تەوھىن و ناپەروايە چۆن لە لاي تۆ پروايە؟ چۆنە ئەو ھەموو ناسزاىە لە بەش و ئىشى مندا سەرى ھەلداو و لە كانى ژيانى مندا دەجۆش و ھەلدەقولى؟ خوايە گيان ئەو قەرەنۇكەرانەى كە لان و لايەنى تۆيان بەرداو و تەنيا بە پىش و عەبا و عەمامەى كەسانىك ھەلدەلەين كە تەنيا پارىزگارى پلە و پاىەى دنياى خۆيانن و بە نىۋى تۆچ رچە و رېبازىكى رەچاو دەكەن كە تەنيا شەيتان رازى و باوہلوو دەكا ، دەبى حالتان لاي تۆچ بى؟ ئەو و نىيازىك بوو لە بارەگاي يەزدانى پاك.

دۆزىنەوہى رېگاي چارە بۇ عىلاجى زامى مەعدم

دەرد و ئىشى زامى مەعدە زۆرى بۇ ھىنابووم و حەقى وەدەرکەوتنم بۇ ھىچ شار و دىيەك نەبوو. جارى وابوو دەبوو ناو و نىشانى ميوانەكانم بە ئىدارەى ئىتلاعات رابگەيەنم. لە پاىيزى سالى ۱۳۶۲ خوينريژى مەعدم دەستى پىکرد و دوو رۆژان بە ھىچ جۆرىك حەجمىنم نەبوو. دوكتورانى لاي خۇمان كوتيان دەبى بجى بۇ تەوريز يان تاران. جوومە ئىدارەى ئىتلاعات و ئەوانىش كوتيان رەئىسى بىھدارى دەبى بۇ ئىمە و بۇ تەوريز بنووسى تا ئىجازەت بۇ سادر بگەين.

ئاغاي دوكتور كەرىمى رەئىسى بىھدارى بۆكان لە دۇستان و ئاشنايان بوو ، بۇ ئىدارەى ئىتلاعات و سپاي پاسدارانى نووسى كە محەممەدى نوورى پىويستى فەورى بە عەمەلى جەرپراحي مەعدە ھەيە. ئەوكات ئىجازەيان دامى بچمە تەوريز و كوتيان دەبى لە ھاتنەوہدا گەواھى دوكتورى چارەگەر و ئەو موسافىرخانەى كە لىي دەبى بۇمان بىنيەوہ.

چوون بۆ ته‌وریز بۆ چاره‌سه‌ری و گه‌رانه‌وه‌ی بۆ عیلاج

كوپ و برازا له ماشینیان خستم و بردیانم بۆ ته‌وریز بۆ لای دوكتور «هیرسچیان» كه جه‌رپا‌حیتی زۆر لی‌هاتوو بوو. دوا‌ی چا‌وی‌كه‌وتنی پزیشکی و ین‌هه‌لگرتن له مه‌عه‌ده و «ئه‌سنا‌عه‌شه‌ر» کوتی: نیازت به‌عه‌مه‌له‌هیه‌كه ده‌لیی بۆت بنووسم له نه‌خۆش‌خانه‌ی «خوسووسی» ئازمه‌ربایجان‌دا بتخه‌ن. كوتم: دوكتور، ئه‌گه‌ر هه‌تا ده‌رۆژی دیکه‌عه‌مه‌له‌كه‌م وه‌دوا بخه‌ی ب‌لێی به‌رگه‌ بگرم و بمینم؟ کوتی: ئه‌گه‌ر کاری به‌تا‌لوو‌كه‌ت هه‌یه‌ ده‌كری زوو جی‌به‌جی‌ی بگه‌ی بگه‌رپیه‌وه‌ جا‌عه‌مه‌له‌كه‌ت ئه‌نجام بدری، به‌لان نابێ له‌ ده‌رۆژت زیاتر بێ‌جی.

له‌ به‌ینی مه‌رگ و زینده‌گی‌دا ئه‌و مۆ‌له‌تم بۆ چی بوو؟

كچی «حه‌مه‌دئا‌غای ئیبراهیمی»، ئا‌غای «گۆ‌لانی سه‌ری»م بۆ «جه‌مال»ی كوپه‌ گه‌ورم خواستبوو. ده‌بوو له‌ پاییزدا بۆی بگو‌یزمه‌وه‌ و ده‌ترسام له‌ ژیر ئه‌و عه‌مه‌له‌ گیان دمه‌رنه‌كه‌م، له‌دوا‌یه‌ کاری ئه‌و كوپه‌ ده‌ قۆ‌لی ده‌كه‌وت، ئا‌واتم بوو به‌ زوویی ئه‌و كاره‌ راپه‌رینم و بۆی بگو‌یزمه‌وه‌، ئه‌وه‌ دوا‌یین ئا‌واتی گه‌ورم بوو. ده‌مگوت نه‌وه‌كوو مه‌رگ مۆ‌له‌تم نه‌دا. هاتینه‌وه‌ هۆ‌تیل و كوتم: سازبن با برۆ‌ینه‌وه‌. کوتیان: ئه‌دی كه‌وته‌كه‌ت له‌ نه‌خۆش‌خانه‌؟ كوتم: ده‌جینه‌وه‌ مائی و دینینه‌وه‌. هه‌رچی کوتیان جارێ عه‌مه‌له‌ت پ‌ی‌ویسته‌ فایده‌ی نه‌بوو. وه‌رێ‌كه‌وتین و بۆ شه‌و هاتینه‌وه‌ بۆ‌كان و ده‌مه‌ه‌ویست سبه‌ینی ده‌سه‌به‌كار بم. به‌لان ئیراده‌ی خدا غه‌یری ئه‌وه‌ بوو. نی‌وه‌شه‌و له‌ تا‌و ئیشی مه‌عه‌دم وه‌خه‌به‌ر هاتبووم و ئه‌وه‌ی خوار‌دبووم به‌ خو‌ینا‌وی هینامه‌وه‌ و خه‌وم لینه‌كه‌وته‌وه‌ و هه‌تا سبه‌ینی تلامه‌وه‌. هه‌یچ نه‌خوارد، دیسان پ‌شامه‌وه‌. مه‌ودای مانه‌وه‌ و خۆ‌راگرتن نه‌ما‌بوو. كوپ و برازا‌كانم بانگ كردن و كوتم برۆ‌ینه‌وه‌ بۆ شاری ته‌وریز و ئه‌گه‌ر بتوانن بمگه‌یه‌ننه‌وه‌ لای دوكتور. ماشینی‌کیان هینا و له‌ نی‌و گریان و شیوه‌ن و شه‌پۆ‌ری خیزان‌دا به‌ر‌پیان كرم.

كه‌ چو‌وبینه‌ ته‌وریز له‌ر‌پ‌وه‌ بردیانمه‌ لای دوكتور و ئه‌ویش بۆ نه‌خۆش‌خانه‌ی نووسی كه‌ سبه‌ینی بمخه‌ن. شه‌وی له‌ هۆ‌تیل ماینه‌وه‌. خواردنم بۆ نه‌ده‌خورا و هه‌رچی خوار‌دبام به‌ خو‌ینا‌وی ده‌مه‌ینا‌وه‌. گیان‌سه‌ختی شتی‌کی سه‌یره‌، هه‌موو هه‌له‌كانی ژیانم گیان‌ده‌رجوونی‌كم بوو، كه‌چی نه‌ له‌ نی‌و مه‌یدانی مه‌ینه‌تان،

دەردەچوو، نە گيان لە قەفەسى تەنگەبەرى ژيان دەهاتە دەرى! ژيان و گيان بەو
 ھەموو ناتەبابىيەو ھە پىكەو ھە بوويان، شان بەشانی يەك ھاوکات ھەر پىكەو
 دەهاتن و دەلەقان. نە کات دەپسايەو ھە و نە گيان لە ژيان دەکشايەو!

سەبەينى بردیانمە بيمارستانی «ئازەربايجان» کە نەخۆشخانەيەکی
 «کلينيکی» بوو، زۆر پاک و خاوين. دوکتور ھات و دەستووری دا بۆ عەسر
 ئامادەي عەمەلم بکەن. پەرستاریکی پیاو ھات و زگی پروت کرىم و سینگ و
 ھەرۆکی خاوين تاشيم و دوو دەنکی دەرمان دامى و پۆیى. لای عەسر دوکتور
 ھاتەو ھە بردیانمە وەتاغی عەمەل. وەتاغی چى؟ ساردخانەيەك بوو! لەرز
 گرتى، ددانم ددانمى نەدەگرت. دەرزى بېھۆشیان لیدام. فکرم دەکردەو دەبى
 دوکتور نابيغە بى، دەنا ھىچ دوکتوريك ناویرى بېھۆشم بکا؟ ھەر ئەوئەندە
 ھۆشم ھەبوو کە لییان خورپم بۆ سەر تەختی عەمەل. چاوم بەرەو ھەوا
 دەپروانى، تەقەي کارد و مەقەست و چەقویانم گوئى لیبوو، کوتم: دوکتور ئەمن
 ھۆشم ھەيە. دوکتور پروانییە دوکتورى بېھۆشى. کوتى: نا ھاتەران پاتەرانى دەکا.
 ھۆشم لە سەرەخۆم بوو و نەمدەرپاواند. کوتم دوکتور: برپوانە سەقفی وەتاغەكە،
 تالیکی جالجالۆكە بە ھەواي باوەشینەكە ھات وچۆيەتى. کە پروانیان وابوو.
 دوکتور کوتى: ھاتەران پاتەرانى چى؟ لە من و لە تۆ لەسەر حالترە؟ تەقەي
 كەوشى دوکتورى بېھۆشيم گوئى لیبوو پۆیى و ھاتەو ھە قامكى شىتىكى بە
 دەورى كونه لووتى لای چەپمدا ھىنا. بەر لە بېھۆشيم پىمگوت: كونه لووتى
 راستەم گیراوه و گۆشتپارەي ھەيە و ھەمیشە كپە، بۆيە شتەكەي بە كونه لووتى
 لای چەپمدا كرد. ھەستى قامكى و شتەكەم كرد و بېھۆش بووم و ئیدی ئاگام لە
 خۆم برپا.

كاتيك نيوەحەواسم زیندوو بۆو، لە دەریایەك دەرد و ئیشی دەروونی دا
 بلقم دەخوارد. چاوم وەك لە نۆو گۆمىكدا ھەلپىم زەردایەكى لىلم دەدى و
 قورسايیەكى بەئیشم لە سەر ئەژنۆكانم ھەست دەکرد. تۆزىكم ئەژنۆ بزوت
 دىتم قورستر بوو. «عومەر»ى برازام پىيان ئەسپاردبوو نەيەلئى ئەژنۆكانم تەكان
 بدم. عومەر ھىندەي سەنگ دابوو سەر ئەژنۆكانم كە بارتەقاي ئیشى زامەكانى
 دەروونم دەهاتەو. کوتم: «ئەمیر» (لەبیرم بوو كە شیعە عومەریان خۆش ناوى!)
 ئەتۆ برىك دەستت لە سەر ئەژنۆم شل كە، دەزانم دەبى خۆم نەبزیوم. لەبەر

ئیش و ژانی مه‌عه‌دی عه‌مه‌ل‌کراوم هاوارم لی بلیند بوو. په‌ره‌ستاریک هات و کوتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زوو وه هۆش بییه‌وه، دهرزی ئارام‌به‌خشان لی‌نه‌داوی، ئیستا ئیشت خه‌لاس ده‌که‌م. دهرزییه‌کی لی‌دام و بریک ئارام بوومه‌وه. چاوم هه‌لینا پرووناک ببۆوه. هه‌موو گیانم شیلانگی پیوه‌بوو. وازی سیغارم کرد، کوتم: سیغاریکم بۆ داگیرسینن. «حوسین» ی برام له بن سهرم بوو، کوتی: کاکه به کویت ده‌یکیشی؟ لووت و زارت شیلانگی تی‌دایه. کوتم: به لایه‌کی لیومه‌وه‌ی بنی نه‌فه‌سی لی‌ده‌دم.

بۆ ماوه‌ی ده‌ رۆژان له‌و نه‌خۆشخانه‌یه مامه‌وه و دوا‌یه دوکتور هه‌لیستاندم و کوتی وهره‌وه بۆ مه‌ته‌بی خۆم، ته‌قه‌له‌کانی دهر‌دینم و ده‌توانی برۆیه‌وه بۆکان بۆ مالی خۆت. خوالیخۆشبوو «حاجی ئه‌حمه‌دی رۆسته‌می» که مالی له ته‌هوریز بوو، رۆژانه ده‌هاته لام. کاتی‌ک دوکتور ئه‌وه‌ی گوت، حاجی ئه‌حمه‌د ماشینه‌که‌ی هی‌نا و برده‌مییه مه‌ته‌بی دوکتور. دوکتور کوتی: ته‌قه‌له‌کان دهر‌دینم و ده‌توانی برۆی. کوتم: دوکتور، مه‌بادا له ریگا نا‌په‌حه‌تییه‌ک بیته‌ پێشی، ده‌کرێ ته‌قه‌له‌کان له بۆکان دهر‌دینمه‌وه؟ دوکتور ئه‌وه‌ی پێ‌باشتر بوو که پاش دوو رۆژی دی ئه‌و کاره بکه‌م. هه‌ستام برۆین و زۆرم سپاس کرد. حاجی ئه‌حمه‌د کوتی: دوکتور، نه‌خۆشه‌که‌ت، ئاغای محه‌مه‌دی نووری نمایه‌نده‌ی خه‌لکی بۆکان له ده‌ورانی «شا»یه و له لای خه‌لکی بۆکان زۆر به‌رێزه. دوکتور کوتی: ئه‌منیش له به‌ره‌که‌تی ده‌ورانی شا بوومه ئه‌و دوکتوره‌ی خزمه‌تکاری میله‌ت، به‌لان حاجی بۆ له پێشدا ئه‌وه‌ت پێ‌نه‌ده‌گوتم؟ دوکتور ۱۲هه‌زار تمه‌نه‌که‌ی داوه به‌ حاجی ئه‌حمه‌د که ئه‌من قبوولم نه‌کرد. کوتم: ئاغای دوکتور نه‌خۆش ناساندنی ناوی، له ده‌ستی دوکتوراندا شا و گه‌دا فه‌رقی نیه و ئه‌تۆ ئه‌وه‌ی پێ‌ویست بوو له سه‌ر من ئه‌نجامت داوه، به‌لان ئه‌وه‌ بۆ من جیگه‌ی که‌سه‌ره که ناتوانم جوابی چاکه‌ی تۆ بده‌مه‌وه. هه‌ستاین برۆین، دوکتور له‌گه‌لمان هاته‌ده‌ری و کوتی: دوا‌ی مانگیک وهره‌وه ته‌ماشای جیگای عه‌مه‌له‌که‌ت بکه‌مه‌وه. هه‌تا سی سالان که رۆیی بۆ فه‌رانسه هه‌ر له ژێر چاوه‌دی‌ری ئه‌و دوکتوره‌دا بووم. هاتینه‌ده‌ری و کوپ و برا‌زاکانم به‌پێ‌کرده‌وه بۆکان و بۆخۆشم شه‌وی له مزلی حاجی مامه‌وه و سبه‌ینی به‌ ماشینی خۆی هی‌نامییه‌وه بۆکان. کوپه‌کان که هاتبوونه‌وه، چه‌ند سه‌ر گیسک و به‌رخیان ک‌ریبوو بۆ گو‌یزت‌نه‌وه‌ی ماره‌کراوی «جه‌مال» و

بەجىيەننى ئاۋاتى ھەرەگەرەمى من.

تەقەلەكانم دەرەھىناۋە و نارىم لە دوۋى «ھەمەدئاغا»ى خەزۋورى «جەمال». ئەۋىش پاپەپاندنى ئەو كارەى پىباش بوو. لە دوو پۇژاندا بە كۆبوۋنەۋەى خزم و تايغە و بنەمالە، بووكمان بۇ «جەمال» ھىنا مائى و ئۆخژنم كەوتى و ئەوجار نارىم دوكتور «شىخى» ھات و تەقەلەكانى دەرەھىناۋە. لە پاشان گەۋاھى دوكتورى نەخۇشخانەى «ئازەربايجان» و گەۋاھى دوۋسى شەو ھۆتلىم پىچاۋە و نارىم بۇ ئىدارەى ئىتلاعاتى سىپاى پاسداران. ئەۋانىش پوھمىان تلىساۋە و خۇناساندنى پۇژانە و ھەۋتانەيان بۇ كىرمە مانگانە.

سالانى ۱۳۶۲ و ۱۳۶۳ى ھەتاۋى بە دوۋى يەكدا ھاتن و پۇيشتن و لە نىۋ ساغى و نەخۇشى و گىروگرفتى زەماندا، دەستۋىپى سەرەمەرگم دەكوتا بە نىۋى مان و ژيان.

گولمەزىكى دى لە تاران سەرى ھەلدا

لە پىبەندانى ۱۳۶۴ لە تارانپا بەرگىكى «ئىحزاريە»م، لە لاىەن سىپاى پاسدارانى بۆكانەۋە بۇ ھات كە پۇژى چۈارشەممۇ، كاتژمىر ۸/۵ پۇژى ۱۳۶۴/۱۱/۳۰ خۆم بە ۋەتاغى ژمارە ۲۷۰ى بازپورسى شوغەى ۴/۸ى دادگاى ئىنقلابى تاران بناسىنم. بەرگەكانى پىۋىست: دو ەكسى ۴ × ۳ و پوۋنوۋسى دايك و باب و خوشك و برا و ھاۋسەر و ئەۋلادان.

دادگاى ئىنقلابى ئىسلامى ھەتا ئەو پۇژە چەند ئىحزاريە و ئىختاريەى بۇنارىم بەلان خۆم دەۋارد و نەدەچووم. بەلان ئەمجار كە ھاتوۋمەۋە بۆكان و بە پاشكاۋى نىشتەجى بووم، چۆن دەكرى نەچم و خۆم ببوئىم. بەلگەكانى پىۋىستم ئامادە كرد، بەلان پىۋىست بوو ھاۋپىيەكى ژىر و وريام لەگەل بى تا ئەگەر گىران يان زىندانى بوونىك ھاتە گۆپى، خىزان و بنەمالە پىبزانن. خودالىخۇشبوو «مەلامحەممەدى بىيادار» لە دۆستانى نىزىك و ھاۋرازانى لەمىژىنەم بوو. كاتىك ئەو پىشھاتەم پىگوت، كوتى: ئەمن حازرم لەگەلت بىم بۇ تاران. بىپاۋەستان دوو بلىتى ئوتوۋبوۋسى تارانم ۋەرگرت و ۋەپىكەۋتىن. شەۋى لە پىيەدا بوۋىن و پۇژى ۲۹ى پىبەندان، لە تاران چوۋىنە ھۆتلى «شەرافەت» و بۇ سبەينى كاتژمىر ۷ى بەيانى دەرگەۋتىن. ھاتىنە مەيدانى

تۆپخانه که سواری تاکسی بین بۆ شوعهبی ۸/۴۱ دادگای ئینقیلابی ئیسلامی. چاوه‌پیی تاکسی بووین دیتم کاک «عه‌بدوسسه‌لامی شیخولئیسلامی» به‌وی‌دا هات و ئەمنی دی که له‌میژ بوو دۆستایه‌تی بنه‌ماله‌ییمان پیکه‌وه هه‌بوو و براچکۆله‌ی «مه‌لا رحیمی شیخولئیسلامی» بوو که ئەویش له‌ دورهی ۲۴ مه‌جلیس‌دا نوینه‌ری سه‌قز و بانه‌ بوو. عه‌بدوسسه‌لام هاته‌ پێشی و دوا‌ی سه‌لام و ئەحوالپرسی کوتی: ئەدی بۆ لی‌ره‌ی و بۆ کو‌ی ده‌چی؟ ئیحزاریه‌که‌م نیشان‌دا. کوتی: به‌و جیگایه‌ شاره‌زام و ده‌زانم له‌ کو‌یه‌، ئەگه‌ر ئیجازم بده‌ی له‌ته‌کتا دیم.

عه‌بدوسسه‌لام کارمه‌ندی پێشووی «دادگوسته‌ری» بوو له‌ دوا‌یه «وه‌کاله‌تی» ده‌کرد. کوتم: ئەگه‌ر کاری فه‌وری و به‌په‌له‌ت نیه‌، چه‌زده‌که‌م له‌ته‌کما بی‌ی. سواری تاکسی بووین و کاتژمی‌ر ۸ که‌یشتی‌نه‌ پێش ده‌رکی دادگا و چوینه‌ چه‌سار و «ئیحزاریه‌» که‌مان نیشان به‌رپرسی پێش ده‌رگا‌ دا و چوینه‌ سالۆنی ساختومانه‌که‌وه‌. له‌ویش مونس‌ی ده‌فته‌ر «ئیحزاریه‌» که‌ی و مرگرت و ته‌ماشای کرد و کوتی: ته‌به‌قه‌ی ۳، وه‌تا‌غی ۲۷۰. به‌لان له‌ دووکه‌س زیاتر ناچنه‌ سه‌ری. مه‌لامحه‌مه‌دی هاو‌پیم کوتی: ئا‌غای نووری، باش‌تر ئەوه‌یه‌ کاک عه‌بدوسسه‌لام که‌ له‌و پێیه‌دا کار ده‌کا له‌ گه‌لت بی، ئەمن له‌ خوارئ چاوه‌پیتان ده‌بم. کوتم: به‌لێ، ئەگه‌ر پیکه‌وه‌ هاتینه‌ ده‌ری ئەوه‌ باشه‌، ده‌نا ئەگه‌ر ئەمن گیروگرفت‌م بۆ ساز بوو، ئەتۆ هه‌واله‌که‌ی به‌ره‌ و بچۆوه‌ بۆکان.

ئەمن و کاک عه‌بدوسسه‌لام چوینه‌ سه‌ری. له‌ کاتژمی‌ر ۸/۵ شتی‌ک تی‌په‌ر ببوو چوینه‌ ژووری. «قازی»یه‌کی ریشووی گه‌راوه‌سال له‌ پشت میزه‌که‌ی دانیش‌تبوو و چه‌ند په‌روه‌نده‌ی له‌ پێش بوو. ئەمنی پیر و گۆچان‌به‌ده‌ست له‌ پێشی راوه‌ستام و «ئیحزاریه‌» که‌م دایه‌ و کوتی: فه‌رموو دانیشه‌. له‌ دوا‌یه کوتی: ئەو ئا‌غایه‌ که‌ له‌گه‌لته‌ بجێته‌ ده‌ری. عه‌بدوسسه‌لام بی هیچ قسه‌یه‌ک چووه‌ ده‌ری. ئەومم زۆر پێ‌ناخۆش بوو. کوتم: جه‌نابی قازی ئەو ئا‌غایه‌ یه‌کی‌که‌ له‌ وابه‌سته‌گان و غه‌یره‌ نیه‌. چون وه‌زعی به‌ده‌نی من چاک نیه‌، له‌ پۆیش‌تن و هه‌ستان و دانیش‌تن چاوه‌دی‌ریم ده‌کا. قازی بریک له‌ سه‌روسیمام فکری و له‌و ده‌مه‌ش‌دا گۆچانه‌که‌م که‌ هه‌لپه‌ساردبوو، به‌ربۆوه‌ عه‌رز‌ی و ته‌قه‌ی هات. قازی بۆخۆی هه‌ستا و گۆچانه‌که‌ی داوه‌ ده‌ستم و کوتی: ببه‌خشه‌، ئەغله‌ب ئەوانه‌ی دادگای ئینقلاب

ئىحزاريان دەكا، ھىندىك دەلال و «كارچاقكن» لە دەرموھ بەو نىۋە كە ئىمە كارەكەت بۆ پىكدەخەين، بەرتىليان لى وەردەگرن. پىم وابوو ئەو ھاورپىيەى ئەتۆى پىرەپىاو، لەو تىپ و قوماشەيە. كۆتم: جەنابى قازى، بەپىچەوانەى ئىشەكە ئەو ئاغايە لە بنەمالەى «شىخولئىسلامى» بانەيە و لە بنەمالەيەكى ئايىنى و خۆشناوى ناوچەى كوردەوارىن و لىرەش تووشى ھاتم و كۆتى نەوەك زامنىك يان ناسىاويكىيان لىت بوى با ئەمەن پىم، دەنا بۆخۆم ھاوولائىيەكى ئايىنىم لەگەل خۆم ھىناوھ كە لە سالتۆنى خوارى ئەويان گىراوھ.

قازى كە زانى ھاورپىكانى مەن لەو تىپ و قوماشە نىن، كۆتى: ئەگەر وايە با شىخولئىسلامى بانگ بكەمەوھ ژوورى. دەركى وەتاغەكەى كوردەوھ و بانگى كرد: ئاغاي شىخولئىسلامى فەرموو وەرە ژوورى. رەئىس داواى لىبوردنى كرد و كۆتى: فەرموو دانىشە. ئەويش لە لاي مەوھ دانىشت. بەلگەيەكى كە دادگا ويستبووى دامى و كۆتم: جەنابى قازى، بىگوناھ و بىتاوان زۆريان ئەزىتە كر دووم. كۆتى: ئاغاي نوورى، دادگا چەند جار ئەتۆى ويستووه و نەھاتووى؟ كۆتم: ئاغاي رەئىس، لە پۆژەكانى سەرەتاي ئىنقلاب، تاوانبار و بىگوناھانىان بە تىلايەكى لىدەخوپى، نەمدەوئىرا خۆم ئاشكرا بكەم ھەتا بىتاوانى خۆم پوون بكەمەوھ. ئىستا ئەوھ ھاتووم و بەلگەى پىناس و بىتاوانى خۆم ھىناوھە خزمەتت. ئەتۆ يان باومەرت پىيانە، يان نا. كە باومەريان پىبەكى دەزانم بىدەردەسەر ئازانم و دەپۆم، كە باومەريان پىنەكەى، پرسىارى ناوچەيى لە بىستوچار سەعاتدا جوابى پىويست دەداتەوھ. چۆن لەو چەند سالەدا كە لە ئىنقلاب تىپەر بوو، ھەموو كەس لە مەتبەندى خۆىدا ناسراوھ، ئىدى پىويستى بە چلۆنيەتى رابردو نەماوھ. لە كاتىكدا ئەمەن ئەو قسانەم دەكرد، قازى تەماشاي ئەو پەرەندەى دەكرد كە لە پىشى بوو و بەرگەكانى بە دووى يەكدا ھەلەداوھ. ئەمەن لەگەل بەرگەكانى داواكراو، شەرحى ھالى خۆم نووسىبوو و پىويستى بە پرسىارى دووبارە نەدەكرد. لە پاش روانىنى ھەموو بەرگە نووسراوھەكان، سەرى ھەلپنا و تەماشايەكى كردين و كۆتى: ئاغاي شىخولئىسلامى، لام وايە ھەموو ئىنقلابىك وابوو بى كە ھەق و ناحەق ھاتىبەتە پىشى. بە گەواھى مەئموورەكانى ناوچەيى، ئىنسانىكە دوورە لە قوسوور و تاوان، ئەمەن نەزەرى بەرائەتى خۆم لەسەر پەرەندەى ئەو برايە دەنووسم و

دەزانم دارايي ئەو ئىنسانە سەدەھزار تەمەنە و لە بانكدا لايان پارگتووه، بە پای من دەبێ ئەو پوولە ئازاد كړئ و وەريگریتەوه. ئەوهش پەيوەندى بە شوعبەى ۱۱ زیندانی «ئەوين»ى «دادسەرەى ئوموورى ئىقتىسادى»یە. ئاغای نوورى، ئەتۆ لە نەزەر منەوه هیچ جۆرە تاوانىکت نیه و ئازادى بچیبەوه نیو مال و مندالتى خۆت و چاوەروانى «ئىحزاريه»ى شوعبەى ۱۱ى ئەوين بە. ئاغيان دەتوانن تەشریف بەرن. ئەوهى گوت و هەستا سەرپى و زۆر بەرپزەوه بەرپى کردین. هاتبوومە دەرى باوەرم نەدەکرد. هاتینە خوارى. ئاغای «بیادار» دانیشتیووە کە ئێمەى دى لە خۆشيان گەشکە بوو. لە دەروازە نامەى عوبوورمان نیشاندا و هاتینەدەرى. کۆتم: خودایە دەكرێ بەهەشت و جەهەننەم لە دنیا نیشان بەدى، دەكرێ فریشتە و ئەهریمەن بەرواڵەت وەدى بێتى! خودایە گیان چ دەبوو ئەهریمەنێكى وەك «خەلخالى» لە سیمای فریشتەیهكى وەك ئەم «قازى»یەدا وەدى بێتى هەتا تاوانبار و بێگوناھان لە پێى حیسابى ئەهریمەنى «خەلخالى»دا وەك یەك بەراوەرد نەكرابان؟

لەو بیرانەدا بووم و ئاگام لە خۆم نەمابوو کە تاكسى لە پێش ھۆتیلەكەمان رايگرت. «شیخولئىسلامى» وىستى بڕوا، كۆتم كاك عەبدوسسەلام تازە كارى ئەم پێشنيوەرۆیەت لى تىكچوو، دەچینە رێستوورانى ھۆتیل و كاویژ لەو نیعمەتە دەكەم كە ئەوڕۆ لە داوینى ئەم دوو مەلایەدا وەدەستەم كەوتوو. چووین دانیشتىن و هەتا پاش نەھار لە پەروشتى حیسانانەى ئەو «قازى»یە دواين و باسمان لەسەر كرد. لە دوايە زۆرم سپاسى ئاغای شیخولئىسلامى كرد و بە بارێك منەتەوه بەرپم كرد و پۆی. بەداخەوه كاك عەبدوسسەلام بەھەرى لە ژيانى ھەرەتى پیاوھتى خۆى وەرنەگرت و بە نەخۆشى سەرەتانى «كەبەد» گيانى ئەسپارد و داغى ئەبەدى لە دل و دەروونى بنەمالەى شیخولئىسلامى وەكوو بیرەمەرییەكى تال ھێشتەوه؛ گيانى شادبى.

دواى چەند پۆژىك دیدارى دۆستان و ئاشنایان لە تاران، لەگەڵ پەروانشاد «مەلامحەممەدى بیادار» گەراپنەوه بۆكان كە بەداخەوه ئاغای «بیادار»یش دۆستى دیرینە و وەفادارى پۆژگارى خۆشى و ناخۆشىم، لە تەمەنى ۵۰سالىدا بە مەرگى خۆى بنەمالە و ئالغەى دەرسى قوتابییەكانى ئایینى داغدار و بەربلاو كرد. گيانى پاکی بە بەھەشتى بەرین شادبى.

چاۋەروانى «ئىحزارييه» شوعبەى ۱۱ى

دادگای ئىقتىسادى زىندانى ئەۋىن

چاۋەروئى مابوومەۋە داخۇا گەنگى دادگای زىندانى ئەۋىن بە كارى مەن رادەگا ۋ ئەۋ بېرەپوۋلەم كە لە بانكى سادراتى تاران پاگىركراۋە ، بۆم ئازاد دەكەن ۋ فرىاي ژيان ۋ بەرپوۋەچوۋنى پۇژگارى بىداهاتى مەن دەكەۋى!

خىزانى زۆر ۋ داهاتى كەم ، ھەلات ھەلات ۋ كوناۋكون پايلەۋپۇي ژيانى تىكدابووم. پىكەۋتى ۱۳۶۸/۸/۲۸ بەرگى «ئىحزارييه» دادگای زىندانى «ئەۋىن» م پىگەيشت كە خۆم بە شوعبەى ناوبراۋ بناسىنم. پاش چوار سال لە بىرم چوۋبۆۋە كە ئەۋە پاشماۋە شوعبەى ۴۸ى دادگای ئىنقلابە ، كە تازە گەيشتوتە بېراگەيشتەن. ترس دايگرتەم ، زىندانى ئەۋىن چ كارىكى بە مەن؟ ئەمەن دەبى كەم چەرمەسەرىم لە پىدا مابى ۋ دىسان چ گولمەزىك ماۋە بە مەن بگىرن؟ ناچاربووم كاتى دىارى كراۋ بچم بۆ تاران ۋ خۆم بە شوعبەى ۱۱ى زىندان بناسىنم.

دىسان ئايەتەلكورسى ۋ دىسان «فالىھ خىرا حافظا ۋ ھو ارھم الراھمىن» ۋ سەدان خىرز ۋ دۇغاي دەفعى شەپ ۋ فوۋكردن بە دەۋرى شانۋولمدا.

چوۋمە ۋە تاغى قازى دادگا. بەرگى ئىحزارييەكەم لە پىشى دانا ۋ كوتەم: ئەمەن مەمەدى نوورىم. قازى باۋەشەك پەرۋەندەى ھىنادەرئى ، ۋا دىار بوۋ پابردوۋى مەن لە دادگای مەھاباد ۋ محاكەمەى پاسدارانى بۆكان ۋ نەتىجەى داۋەرى شوعبەى ۴۸ى دادگای ئىنقلابى تاران ۋ نامەكانى مامۇستايانى ئايىنى ۋ خەلكى بۆكان ۋ ناۋچە كە بۆ ئاغاي «مونتەزىرى» يان نوۋسىيۋو ۋ نامەى ئاغاي مونتەزىرى بۆ ئاغاي «ھادى ھىدايەتى» رەئىسى دادگای ئىنقلابى ئىسلامى ئىران كۆلەبارىك بەرھەمى ھەموۋانى تىدابوۋ.

لە دىتنى ئەۋ پەرۋەندە سەنگىنە ھاتمە سەر ئەۋ باۋەرە كە حكومەتى ترسەنۆك لە سىبەرى خۆي دەسلەمپتەۋە ۋ بۆ بەقا ۋ مانەۋەى خۆي كاروبارەكەى ھىندە توند دەگرى كە سەر لە بارەگای دىكتاتورى ۋ زەبروزەنگ دىنپتە دەرى. كاربەدەستانى ئەۋ جۆرە حكومەتەنە برىتىن لە كەسانىكى شەپەنگىز ۋ شەپلاتان ۋ بىكار كە چەك ۋ چەقۇيان كىرۋتە ھۆي خۇپارىزى ۋ

حکومەت پراگرتن. له ترسی پاشه پوژی خۆیان دهگه نه رادهیهک که بێ تاوانهکان زیندانی و ئەشکه نهج دهکهن و به بگرو بهرده تووشی ههلات ههلات و خۆشارهوه کێنیا ن دهکهن و وایان بهسه ر دێن له ترسی زۆرداران سه ر به هه موو کون و کا ژیریک دا بکه ن.

ئهو پێ به ره زۆردار و سه ففاکانه که خولی پوژگار چاره نووس و موقه دده ری گه ل و کۆمه لیا ن داوێ ته ئەستۆ ، به بێ سه رنج دا ن به ئاسووده یی کۆمه ل ، بۆ مانه وه و راوه ستانی خۆیا ن ، که لک له که سانی ک و مه رده گرن که هه ستی ئینسا نی و به زه و لێ بوور دنیان له سه روشتی دا نه بێ . ده لێن «میره کویره» ی «په واندن» پیاو یکی زۆر خۆ یست بووه و بۆ پێشکاری فه رمانه کانی خۆی هه میشه کۆ لکه مه لایه کی ده کرده سه رکار و کارپا په رپێنی خۆی . لێیا ن په رسی ئەتۆ بۆ چی هه ر مه لا ده که یه کار به ده ست و خا وه ن فه رمان؟ مه ر کوتی: ئەو تیپ و توێژه ئەگه ر کاریان بێ بسپێری ، له هه موو که س بێ ئینسا فترن و ده سه ر که سه وه ناچن.

«ناسره ددین شا» لاسای «میره کویره» ی کرده وه . له گه ل «ئایه تو لا نووری» کلکیان تێکه لا لاند . خه لک داوا ی «مه شپووته» یا ن ده کرد ، ئایه تو لا ده یگوت: نانا «مه شپووته» نا ، بلێن «مه شرووعه» مان ده وی ، هه تا ئێرا ن هه ر له سه ر بارو دۆخی خۆی بگه رێ و بسوو رێ . «ئایه تو لا سه به زه واری» ده لێ: زانا یا ن له سه ر مه سه له ی «جه بر» و «ئیختیار» له خۆرا کێشه ده کهن ، نه جه بری ته وا و نه ئیختیا ری ته وا و ، به لکو و «الا مر بین الا مرین» . زانا یا نی ئەم ده وه ، مه سه له که یا ن کرده «بین الا مرین» و له سه ری سازا ون ، یا نی نه «مه شپووته» و نه «مه شرووعه» ، به لکو و «بین الا مرین» بێ ئەو یش «مه رجووعه» بێ . له و کاته وه شیاوازی حکوومه تی ئێرا ن زه وی بۆ ته «مه رجووعه» و «ئهو امیر و نه واهی مه رجووعه» . به ئەو امیری «مه راجیعی عیزام و ئایا تی کیرام» هه ل و فه سل ده کری . با بگه رپێمه وه سه ر با سه که ی خۆم:

لێم ببوو رن ، ده لێن وته ، وته دێنی ، برێک له درێژه ی با سه که م کلا بووم . به ره رسی شوعه ی ۱۱ ی ئوموو ری ئیقتیسا دی زیندانی ئەو ین ، شوعه ی پێرا گه یشتن به جه ریمه و دا رای ی ئەو نوێ نه رانه بوو که مه شمو ولی دان ه وه ی حقو وقی نوێ نه ری بوون که له مه جلیس و مه ریا نگر تبه و یا ن مه شمو ولی

دەسپى داگرتنى مال و دارايى كرابوون و يان ئەوانەى ھەلاتبوون بۇ دەردەۋى
ولات يان ئىعدام كرابوون و يان لە زىندان دا بوون.

ئەمن لەو نوينەرانە بووم، موۋجەيەكى وەرمرگرتبوو زياترى خەرج و
ھەزىنەيەك بوو كە لە حىسابدارى مانگانەى مەجلىس دا لىيان گىرپاۋومەۋە. لام
ۋابوو پەرۋەندەى من دوايىن پەرۋەندەيەك بوۋىي كە لە نىۋ نوينەرانى مەجلىس
پىي رادەگەيشتن.

شىتەك نەماۋو كە بەرپرس پرسىارى لى بكا و جوابەكەى لەسەر پەرۋەندەكە
نەبى. پىزى دارايى و داھاتى سالانە ژمارەى خاۋخىزان و پىشنىەى كارم ھەموۋى
لە پەرۋەندەدا رۋالەت درابوو، لە پىشنىەكەمدا نووسراۋو.

ئاغاي بەرپرس كوتى: ئاغاي مەمەدى نوورى، پەرۋەندەى تۆ دەۋرەى
پىداچوونەۋەى تەۋاۋ بوۋە، ئەتۆ دەتۋانى بجىيە بانك و ئەۋ پۈۋالەى لىيان
راگىر كىرۋوى ۋەرىگىرىيەۋە، دەستۋورى بەرگىرى لە پۈۋل و سەرمايەت
ھەلۋەشاۋەتەۋە و كارىكت لىرە نەماۋە.

بە شوكرانەى زۆرەۋە ھاتمە دەرى. بە سەرسوۋرماۋى و ئەرى بلىيى ۋابى و
ۋانەبى؟ سبەينى چووم بۇ بانكى سادات، شوعبەى مەيدانى ژالە. رەئىسى بانك
كوتى: ئەۋ حىسابەى تۆ بەھرەى نىيە و سەۋدى بانكى بۇ ئەۋ سەرمايەيە
لەبەرچاۋ نەگىراۋە. پىناس و سەنەدى «سپۈردە» كەت بىنە دەتۋانى
ۋەرىگىرىيەۋە. ئەمنىش ئەۋانەم دايە و دەستۋورى ھەۋالەى بۇ بانكى ساداتى
بۇكان نووسى بەلان بى بەھرە و سوۋدى بانكى. دۋاى مانەۋەى دوو پۇژ لە تاران
و دىدارى ھىندىك لە دۇستان و ئاشنايانى قەدىمى ھاتمەۋە بۇكان.

لىرەدا نامەھۋى باسى ئەسىر بوۋنى كورېكم «كەمالى نوورى» بكم كە بە
دەستى مۇجاھىدىن لە شالۋى وان بۇ پادگانى «حاجى ئۆمەرەن» و بەسەرھاتى
دوۋ سال زىندانى بوۋنى لە ئىراق بىنمە گۆپى كە دۋاى چەند سالان لەگەل
دوۋەزار ئەسىرى دىكە ئازادكران و لە سنوورى «خوسرەۋى» درانەۋە بە ئىران.
بەلان كاتىك ھكۈمەت ئەۋ ئەسىرانەى ۋەرگرتەۋە بى سەروشۋىنى كىرن و دۋاى
۱۹مانگ لە زىندانى ئەۋىن سەريان دەرىنا و ئازادكران. ئەگەر ئەۋ بەسەرھاتەى
بگىر مەۋە و ۋەردى دەمەۋە بۇ خۇم و خۈنەران ھۋى دەردەسەرە و دەلىم:

«به پایان آمد این دفتر حکایت همچنان باقی»

له کام چۆنکی شیرینه زنه‌ی ژده‌راوه‌که‌ی ساقی

لیکدانه‌وی به‌ره‌می ژیا‌نه ژانا‌وییه‌که‌ی خۆم

هه‌موو ده‌وری ژیا‌نی من شه‌ویک بوو شه‌ویکی پر له مۆته و دیمه‌نی دیوا

ئه‌وه‌ی دیم به‌ ها‌ئۆزی خه‌ویک بوو تراوکیک‌بوو خزی و نه‌تکایه‌ سه‌ر‌لیوا

ئه‌و‌پۆ که بیست‌و‌پنج سال له ئینقلابی جهمووری ئیسلامی تیده‌په‌ی و ته‌مه‌نم بۆته ۷۷ سال. بی‌به‌ش‌کراو له هه‌موو مافیکی کۆمه‌لایه‌تی. لاره‌مل به‌ بیده‌نگی و دم‌قوو‌چاوی له شاری بۆکان دانیش‌تووم. گۆشه‌گیر و کپومات پاشماوه‌ی ژیا‌نی پر له تالی و سویری خۆم راده‌بویم. ئاوال و هاو‌نشینم ته‌نیا کتێبه و کتێب. یانی ئه‌وانه‌ی بۆ هاوده‌می و هاو‌نشین‌ی هه‌لم‌بژاردوون، به‌هه‌له‌م‌نابه‌ن، لاپیم ناکه‌ن و دۆستی گیانین، ئه‌وانه‌ چاوه‌پوانی نه‌غدینه و نان و ده‌س‌خۆشانه‌ نین و رینۆینی شاره‌زای مه‌لبه‌ندی مان و هه‌ریمی نه‌مان. له‌گه‌ل ئه‌ده‌بیات و عیرفان و میژوو، نیوانمان خۆشه، پێیا‌نه‌وه‌ ده‌ژیم. عیرفان رێیه‌که‌ که‌ خۆناسی و سه‌رکه‌وتنی گیان هان ده‌دا، به‌ر به‌ سه‌ره‌پۆیی ژیا‌ن ده‌گرێ و له‌ باز و رېبازان رینۆینه.

میژوو ئه‌گه‌ر بیژوو نه‌بی، نیشانت ده‌دا رابردو و چۆن ها‌توون و چۆن رۆیش‌توون و چۆن فه‌وتاون و چۆن پێگه‌یش‌توون. هه‌تله و هه‌له‌شه‌ی تیشکاوه‌کان ده‌کاته ته‌رازووی به‌رجه‌وه‌ندی نه‌ته‌وه‌ی کات و تۆره‌مه‌ی داها‌توو.

شێعر و هۆنراوه‌ سروودیکی یه‌زدانی و ده‌نگیکی نیا‌نی ئاسمانییه‌ ئه‌گه‌ر ره‌وان به‌ره‌و رېگای روون ته‌کان بدا و گیان ببزوینی؛ ده‌نا ئه‌فسوونیکی ئه‌هریمه‌نییه‌ ئه‌گه‌ر زه‌ین هه‌تله‌ بکا و مافی گه‌ل و کۆمه‌ل بدۆرین.

جار‌جاریش له‌گه‌ل شێعر و هۆنراوه‌ تیکه‌لیم هه‌یه، له‌ته‌ک پاییزه‌خێلی شێعر و به‌هاره‌هه‌واری هۆنراوه، گه‌رمین و کو‌یستانم پێخۆشه. دیوان یان سیپاره‌یه‌کی چاپ‌کراوم نیه. وه‌ک پێش‌تر ئاماژم پیکردوو، له‌ ده‌ورانی رژی‌می شایه‌تی‌دا که‌ کوردی‌نووسین و به‌ کوردی‌دان باسی‌سه‌ر بوو، پۆژیک له‌

مال پىشكىنىنى ژاندىمەكەن، دىفەرى شىئەر و ھۆنراۋەكانم لەگەل وئىنەى پىشەۋاى نەم و باقى شەھىدەكانى لە سىدارەدراو و ھاۋرې و ھاۋرازەكانى دىكەم بەداخەۋە لە تەندوور خزان و سووتان، ھىندىكەم ھۆنراۋە كە مابى، بە دەستى ئەدەبىدۆستانەۋە دەيانىنمەۋە. نالېم شاعىرىم، بەلان شىئەر و ھۆنراۋەم خۇش دەۋى، زۆر كۆنەپەرەست نىم، بەلان ھىندەش باو و ھەنگاۋم بەرەو شىئەرى ئازاد يان شىئەرى سېى خۇش نىە و نامەھۋى لىرەدا لە بارەى شىۋاز و پىيازى ئەم دوو شوئىنەۋارە (كۆن و نوئ) يەۋە بدوئىم و جىگائى ئەم باسەش لىرەدا نىە. چۈن ھەۋا و نەۋايەكى پاراۋى دەۋى و پۇژى بەتىن و پووناك؛ بەلام پۇژگارى ئىستا و حالوبالى من، گەلىك بى ھىزترە لە زەردەى پۇژپەرى مانكى خەزەلەر. بەلان دەلېم شىئەر لە قالبى داپژاۋى خۇىدا ھونەرىكى ورد و تايبەتە ۋەك زانستەكانى دىكە. زانستەكان ھەركاميان لە قالبى ناسراۋ و داپژاۋى خۇياندا دىنە گۇپى. شىئەر و ھۆنراۋەش ھەر وايە، ئەگەر لەسەر بارودۇخى ناسراۋى خۇىدا چىمكى داپژاۋى خۇى نوئ بکەيەۋە و پەنگ و پووكارى تازەى لە قالب و مانادا بدەيەۋە، ئەۋە جوان و لەبەردلانە و كۆنىش دەزانى، نوئ دەلې چى. بەلان ئەگەر لە سەر پەسمە و گرېژنە لاچوو و ۋەك چەپەرى نامىزان لە سەر پاژنەى خۇى ترازو و بوو بە دەۋنەئاشى ھەركى و زازا، ئەۋە پى دەلېن شىئەرى ئازاد يان سېى، ۋەك بە قولەپەش دەلېن خواجه كافوورا

ۋەك پىشتر باسەم كەرد لە دۋاى سەركەۋتنى ئىنقلابى جەھوورى ئىسلامى بە سەر پۇژىمى شاىەتى، لە مانكى پەشەمەى سالى ۱۳۵۷ كە ھاتمەۋە بۇكان، ئەۋەى مەسلەھەتى پاشەرۇكى ژيانم بوو، خوا بۇى پىك ھىنام، يانى ئىدى بىدەنگى، گۆشەگىرى، خەلۋەت. لە پوۋى خەلگى ناباب و نادىار، دەرکەم لە خۇم پىۋەدا و كوتەم:

دان و داۋە ئاۋەدانى و چۆلپەرەستىم خۇشترە
خىلى جندۇكە لە فىلى دۇستى قەستىم خۇشترە
تا وتەى زارم لەگەل رازى دەروون ھاۋرې نەبى
ھەر كېى و ماتى و كرىم، بى ھەستوخوستىم خۇشترە

پئ‌رک‌ه‌ی ئاوات نه‌پئوی، ده‌س به‌ هیوا رانه‌گا!
 به‌ل براو و ده‌س شکاو بی‌ پئ و ده‌ستیم خۆشتره
 ئهم‌په‌ره‌ستی و ئه‌ونه‌ویستی، هه‌ر ده‌میک‌ی رووکه‌یه‌ک
 خۆم له‌به‌رجی پئ دزیو بی، خۆپه‌ره‌ستیم خۆشتره‌!
 چون گونا‌هی تیگه‌یشتن بۆته‌ داوی زینه‌ده‌گیم
 کرده‌وه‌ی گئژ و خولان و شیت و مه‌ستیم خۆشتره

دیتم زمان و زهمان، نه‌ لیک‌دین و نه‌ پیک‌دین، ئه‌وه‌ی هه‌ستی ده‌روونه و
 پئویستی زمانه، پئخوستی زهمان و پئیشیلی ده‌ورانه.

کاتیک ده‌بینم و ده‌پوانم:

زهمانه‌ هه‌رده‌م‌ی ره‌نگ‌ی ده‌رپ‌ئ‌ئ ئه‌وه‌نده‌ی مه‌ینه‌ته‌ به‌ منی ده‌چ‌ئ‌ئ
 هوم‌ئ‌دیک‌ی له‌ ژینا پیک‌نه‌ه‌ینام هه‌زار هیوام به‌ رۆژیک‌ی ده‌ن‌ئ‌ئ‌ئ

گوتم وا باشه‌ په‌نا به‌رمه‌ به‌ر باره‌گای کتیب و بیانکه‌مه‌ هاو‌ر‌ئ و هاو‌ر‌ازی
 خۆم. دۆستانیک‌ن له‌ خۆم بیده‌نگ‌تر، به‌ل‌ان ده‌روون پر له‌ هه‌را و هاوار. به‌ دیمه‌ن
 بیده‌نگ و خامۆش، به‌ل‌ان نیوئاخنیان تۆفانه‌ و جۆش و خرۆش. به‌ هه‌موو
 سووچ و سوقاقی کۆن و نو‌ئ‌ی زهمان‌دا ده‌م‌گ‌ئ‌رن، دیار و نادیار و یار و نه‌یارم
 ده‌خه‌نه‌ به‌رچاو و داوینه‌ زه‌ینه‌مه‌وه. بی‌درۆ و دوو‌رووی یاری غار و دۆستانی
 بی‌عه‌یب و عار.

س‌ی‌پ‌اره‌ی ش‌ر‌پ‌ی به‌ش‌ه‌ر له‌ ده‌ورانی کۆن و نو‌ئ‌ی
 ب‌ی‌ر و زان‌ست و هون‌ه‌ر به‌ ش‌یراز‌ه‌ی ئه‌و ئه‌دو‌ئ

هه‌نگ‌ی گول‌اله‌ و چ‌لووک هه‌لال‌ه‌ی ژیان ده‌چ‌ئ‌ئ‌ئ
 به‌هره‌زۆری ئه‌رک‌سووک ش‌یر‌ه‌ی له‌ گیان ده‌رپ‌ئ‌ئ‌ئ

ئه‌وه‌ له‌ ته‌مه‌نی ۷۷سا‌لی‌دا، کاتیک ده‌پوانمه‌ سالانی پابر‌دوو، سه‌رنج
 ده‌ده‌مه‌ کرده‌وه‌ی پر له‌ هه‌وراز و نشیوی خۆم؛ هه‌ستی په‌شیوانی و نه‌دامه‌ت له‌
 عوم‌ری تیپه‌ریوی خۆم ناکه‌م؛ ئه‌وه‌ی له‌ ژیان‌دا به‌ گرینگ‌م ده‌زانی و له‌ سه‌ر

لووتكەى ئاۋاتەكانم دامەزرا بوو. نىشتەمان و نەتەۋە و گەل بوو، لەو پىگايەشدا بە ھىچ باو و بۆرانىكى نەتەزىم و نەبەزىم و نەگۆپام. لە ھىچ تۆپ و تەشەرى دەوران و ھەپەشەوگورەشەى زەمان نەلەرزىم و نەبەزىم و نەدۆپام؛ شەش بەندى سوپىنداۋى و قەسەماۋى كۆمەلەى (ژ.ك)، ئەركى سەر شانم بوو كە لە ھەموو ھەلەكەۋتە جۇراۋجۆرەكانى زەماندا، لە ئەستۆى خۆم دانەرنى؛ لەپى ئارمانى پىرۋى نەتەۋە و گەلدا دەمگوت:

ھەچەندى پى ھومىد بەستەلەك بى غەمى دنيا لە سەر شانم كەلەك بى دەبى ھەنگاۋى ھىوام توندوتىز كەم رەقىب با ھەر لە دووم بىشى، يەدەك بى

دوايىن ئاۋاتم ئەۋەيە: ۋەك ھاۋراز و ھاۋسەنگەرە نەمرەكانم، «ھەژار»، «ھىم»، «ئاۋات»، «سوارە» و ھاۋپىيانىكى كە لە مەۋداى ژيان و ئالۋگۆپى دەوراندا، نەلەرزىن و نەبەزىن و ھەروەھا لەو پىيازدا دوايىن ھەنگاۋى خۇيان بەرەو دىناى بىدەنگى و ھەسانەۋە ھاۋىشت و تىكشان و ئەمنى بەجىماۋى لە ياران ھەلپراۋ:

لە سەر بستوى ژيان ۋەك دارى چاكى بەتەنيا مامەۋە بىبەرگ و بىبەر گەلى بىتەنرە تاۋى ھومىد لە زەردەى رۆژبەرى مانكى خەزەلوەر

ئەۋان بەرۋالەت مردن! بەلان بە شوپنەۋار لە دالى گەل و نەتەۋەدا ژيانەۋە، ديارە: «نامرن ئەۋانە ۋا لە دالى مىللەتا دەژىن!» ئاۋاتمە ئەمنىش بە ۋوسوورى سەر بىنمەۋە، بە شوپنەۋارى پى لە ئاسەۋارى ۋاندا، بگەپىمەۋە.

ئاۋاتىكى كە دالم خۇشكا و ژيانم ۋەجۇش خا، نەمدى و نەيگەيشتمى؛ ھەتا بە دۋاى ھىوا و ھومىداندا، ھىزىكم بوو و لە تىن و تەمەندا پىزىكم بوو، نەمدى، ئىستا كە نە ھىز ماۋە و نە پىز، نە پىزى كاتى جىلى و جەۋانى، دەلتم:

كاتى جەۋانى ۋەك بىلى سەرئاۋ سەرىكى سوۋراۋ قوۋتى دا گىژاۋ بەۋ دالى سالى نەحەجمىو ساتى بەحال دەتەپى، دەبزۋى ئاۋتاۋ پىزى بەپىزى مروارى ددان چەپۋچىر كەۋتوون، تەكۋتوۋ بلاۋ

دهنگ ته‌کایه‌وه له گۆیچکه به‌هه‌ست له دیمه‌ن تۆپا دیدهی دووره‌چاو
خاو و خلیسکه شه‌قاوی بێ‌هه‌یز شل‌وشه‌وێقی پێی گۆپه هه‌نگاو
هۆش و بیروپام توورپه و تۆراون هه‌ر چه‌نه و چۆکم لێک ده‌که‌ن سلاو
تالان‌وبه‌رپۆی هه‌ست‌وخوستانه له کاوی له‌شا هه‌ر گیانه جێماو
هه‌ر گیانه‌م ماوه پاشماوه‌ی تالان هه‌ربینا هاتن بۆ‌ویش به‌ سه‌رپاو

له‌مه‌ولاوه ، به‌و حال‌وباله‌وه چی ماوه؟ چی بلێم؟ به‌و ته‌مه‌ن و پۆژگاره
دریژه‌ی ژیا‌نه‌وه کێ ماوه به‌ دوا‌ی کێدا هه‌لێم؟ ئه‌وه ته‌رازنامه‌ی سوود و زیانی
گه‌ران و سووپانی رابردووم به‌رجه‌وه‌ند ده‌که‌م ، هه‌ست به‌ قه‌رزو‌قوله‌ی بێ‌جێ و
خۆ‌فروشی له‌ ژیا‌ندا ناکه‌م! با‌ری سووک و پێگای نیزیک:

له‌ ده‌وری بال‌وپه‌رم غوباری ته‌مه‌ن‌نام ته‌کان‌دوه
ئه‌رکم نه‌ماوه ، له‌ سه‌ر به‌رگی گوا‌یش جێم ده‌بیته‌وه
ویستم که‌ تا‌قی دیده‌ برا‌زێنه‌وه به‌ مانگی پروت
چبکه‌م شه‌داره‌ ده‌روون ، به‌ زۆنگی دالم هه‌ر ده‌زێته‌وه
نیجیبری برینداری تیری مه‌ینه‌ت و بێ‌نا‌له هه‌ر ژیا‌م
ناسۆری زامی زه‌مانه ، به‌ئێش و ژانه که‌ ده‌کولێته‌وه
بێ‌وه‌ی نیه که‌ هه‌لو‌ده‌ای هه‌رده ، ته‌ره‌ی زه‌رد و به‌رده‌ دڵ
پاو‌گه‌ی نه‌یاره هه‌رده‌ی هه‌رێم ، کوانێ دێته‌وه!

دیسان ئاواته‌خو‌ازم دوا‌یین هه‌ناسه‌ی ژیا‌نم ، وه‌ک ها‌وپا‌زه به‌پێ‌زه له
خاک‌خ‌زیوه‌کان ، به‌ سه‌رفه‌رازی و له‌خۆ‌بردوویی له‌ حاس‌تی گه‌ل و نیشتمان ، له
که‌له‌وا‌ی به‌ده‌نی بێ‌وه‌را‌رم ، بێته‌ ده‌رێ و بجێته‌ سه‌رێ.

کا‌که‌گیان

مه‌به‌ستم زۆره ، هه‌زم له‌ دووانه سه‌د‌گرێ‌و‌گۆ‌لم له‌ سه‌ر زووانه
هه‌زاران وته و مه‌به‌ست و په‌رسیار ده‌تکێته‌ ده‌روون وه‌ک پێ‌ژنه‌ی به‌ها‌ر

شەپۇلان دەدەن، بىئ سەررېژ ماون پاكى چاۋەپى چۆرچۆپە چاۋن
نە زمانى دەگرن، نە دەخزىنە زار لەگەل فرمىسكان ھەلدەپۇنە خوار
ھەدەر بوو ھىۋاى ھەرىمى ژيانم ھەر بەو تاۋانەى بېچوۋى كوردانم

بە پىۋىستى دەزانم ئەو خالەش لە ژيانى خۇمدا پروون كەمەۋە كە ئەمن چوار
كۆر و سى كچم ھەيە. لە حاستى ئەۋلادەكانم خۇم بە بابىكى بەرھەمدار نازانم؛
چون لە ژيانى كۆمەلەيەتى خۇمدا بە قازانجى ژيانى تەسەلى و بەپىچوۋنى
خاۋخىزانەكەم، بەھرەگىرىم نەكردوۋە؛ سوود و قازانجى گەلم بەسەر خىرى
خۇم و داھاتوۋى خىزانەكەمدا بە پىۋىستىر زانىۋە. لە كار و پىشەى گرىنگى
كۆمەلەيەتى خۇمدا، ۋەك: مامۇستاي كۆرە ئاغاۋات و جوۋجەلەى دېھاتىيەكان،
پەئىسى «خانەى ئىنساف»، «مودىرعامل»ى «شىركەتى تەعاۋنى پرووستايى»،
ئەندامى «ئەنجومەنى ويلايەتى» و نوپنەرى «مەجلىسى شىۋوراي مىللى»،
ويژدانم پىي نەدام لەم ھەلەكەۋتەنە ھەنگاۋىكى بە سوود و قازانجى خۇم
ھەلەنمەۋە، يان زيانى كۆمەل بەكەمە پاشكەۋتى ئەو سوودە. لە پىي كشتوكال و
زەراعەتەۋە بژىۋى خۇم و خىزانم پىكدىنا. دوور لە قازانجى نەتەۋەيەكى لە
نىۋياندا دەژيام، سەرم لە پىش بارگاي نەتەۋى دانەنەنۋاند، دەستى داۋا و
تەمەننام بۆ لاي دامۋدەزگاي حكومەتى درىژ نەكرد و ۋەك ھىندىكان تەشىپىسى
بارگاي زۆرداران و زۆركاران نەبووم؛ بە خۇم ھەلدەگوت و دەمگوت:

نەيار بەمكەتە سالارى سوپاي خۇى ھەتمبۇيرئ لە ياران ھەر ئەسىرم
گەدايى دەركوبانى خىلى خۇم بم لە لام ئەو كاتەيە، پىم وايە مىرم
دەلم ھەر ئۆگىرى شاخ و ۋلاتە ھەۋاى ھىلانەيە، لەم ھەردە گىرم

زۆر كەسانم دەدى ساتۋسەۋدا بە ئاۋات و ئامانجى مىللى و نەتەۋەى
خۇيان دەكەن، كەوايان ھەلدەگىپنەۋە، پۋالەتيان ئاۋەژوو دەكەنەۋە و لە
بنپىسمەى نەياران، نانى بەنرخى ئابروويان دەستىنن. قەلەمگىپى نەتەۋى و
قەدەمخىرى زۆركارانن! ئەۋە دەبى، بەلان كۋانى ۋا دەبى؟!

دەبى ياران تەرەى دىدارى خۆتەكى قەدەمپەنجەى نەياران زىرەشان بى

به‌لان کوانی ده‌شی هه‌ر پۆژه رهنگیک ، بگۆری و هه‌ر ئه‌وه‌ت پیناسی مان بی؟
به‌لان کوانی ده‌شی زگ‌گورگی سه‌رمه‌ر به‌زی هۆزت ، مه‌زه‌ی چیژی ددان بی؟
ده‌لیم شه‌رت هه‌تا نووری هه‌بی پۆژ ده‌بی کۆلکیشی کۆرم ئه‌رکی شان بی

به‌داخه‌وه پیداوێستی ژیان و چلۆنیه‌تی هه‌لکه‌وتی زه‌مان و مه‌کان ، بیر و
باوه‌ری نه‌ته‌وه‌به‌رستی وده‌ها خنکاندووه ، پیاوی ده‌وی تاسه و ئامانجی میلی ،
هۆنه‌ره له‌خۆبه‌ردوووه‌کان و به‌ئاواته‌وه‌مردوووه‌کانی وه‌ک: «هه‌ژار» ، «هه‌یم» ،
«ئاوات» ، «خاله‌مین» و «سه‌یفولقوزات»ی کۆیرنه‌کاته‌وه و وه‌ک دزی ناشی سه‌ر
له‌ کادینی وده‌رنه‌نی!

دوایین ئاواتمه و له‌ خوای به‌رز و بی‌هاوتا داوا ده‌که‌م که ئه‌منی ته‌نیا
ریبوارى له‌ کاروانی یاران به‌جیماو ، هه‌تا دوایین هه‌ناسه‌ی ژیان ، نه‌گۆریم و
نه‌دۆریم.باشتره له‌وه زیاتر سه‌رتان قال نه‌که‌م و حالتان تال نه‌که‌م. به‌ واته‌ی
مه‌ولانای پۆمی ، عارف و زانای پرووناک‌دل ، دوا‌یی به‌ باسه‌که‌م بێنم که ده‌لی:

فرستی خوش باید و عمری دراز تا بگویم حال خود یک شمه باز
چون به پایان می‌نیاید این سخن می‌نهم مهر خموشی بر دهن

یان ده‌لی:

هرکه او از هم‌زبانی شد جدا بی‌نوا شد گرچه دارد صد نوا
هرکسی کو دور ماند از اصل خویش بازجوید روزگار وصل خویش
چونکه گل رفت و گلستان درگذشت نشنوی زان پس ز بلبل سرگذشت

دوایین وتارم ئه‌وه‌یه و ده‌لیم:

بژین ئه‌و که‌سه‌نه‌ی ئینسانی ده‌ژین و له‌ پێی گه‌ل و کۆمه‌ڵدا ده‌مرن. ئاوه‌دان
و گه‌شاوه‌بی نیشتمان. سه‌رکه‌وتووبی نه‌ته‌وه‌ی کوردی ئاریایی نه‌ژاد.
پۆژی چوارشه‌مه‌مه ۱۳۸۳/۹/۱۸ یه‌تاوی

بۆکان: محهممه‌دی نووری

بستووی ژیان

محمدهدی نووری

پیرست

۷	پیشہ کی
۱۲	ہوو لہ دەرگای خودا
۱۳	خواگیان
۱۴	بۇ سەر کیلی مہ زارم
۱۵	لہ سەر بستوی ژیان
۱۷	لہ کوئ یام کہ
۱۸	تیری نیگا
۱۹	یا وەتەن یا مردنم
۲۲	سۆزی دەر وون
۲۴	تیشکی سەر بہستی
۲۶	دەکا پیرۆزی سەر بہستی
۲۸	بیرە وەریبەک لہ خۆم و «سوارە»ی نەمر
۲۹	دلی نەماو
۳۰	چاوەریم یان چاوەریم
۳۱	دەردی بی دەرمان

۳۲	پەيامىك بۇ كۆپى زەمان
۳۳	دەم و دەست
۳۴	ئاۋاتى شىرىن
۳۶	ئامان لە دەست حېسابى كەرا
۳۷	دايك لە روانگەى زانايانەۋە (سلاۋ لە دايك)
۳۹	بىرەۋەربىيەكى كاتى جوانى
۴۰	پۇلىك دىۋانە
۴۲	پىرىۋىنى كۆنەكار
۴۳	پىرىۋىنى كۆنەكارى دەوران
۴۴	ۋىنەكەم
۴۵	كېۋىشېك لە پېش بارەگەى ھۆنەر
۴۷	چۆلپەرسىتىم خۇشترە
۴۹	مال تەبايى
۵۰	ئەمەن و سەعدوون و پەپوولە
۵۲	ئەمەن و پەپوولە
۵۶	ژان و ژىن
۵۸	كاتى جىيىلى يان بىلىق سەر ئاۋ
۵۹	كۈا لە رازى باز دەگا كۈندىك ، قەلىك؟
۶۱	دەبى ، بەلەن كۈا دەبى؟
۶۲	جاۋوراۋ
۶۳	چراى خانەۋادە
۶۴	كەشكى ئاۋەسوۋ
۶۵	غوبارى تەمەننا
۶۶	زەمانە و زانا
۶۸	موۋروۋى مىلى پۇڭگار
۶۹	شىئەرى شېۋۇل
۷۱	ھەلەكشان و داكشان
۷۲	ۋىنە

۷۳	دەمەلا سكه
۷۵	كاويۇى دوورەپەريزىك
۷۶	پەرى ئاشتى
۷۷	كى ئاشتى؟
۷۸	هەتا كەى ، ئاخىر هەتا كەى؟
۷۹	ئاواتى ژىرگل
۸۰	«ئاوات» و «نوورى»
۸۱	قۇرغى قالاو
۸۲	باوەلى باويكى بەسە
۸۴	ديسان «نوورى» و «ئاوات»
۸۴	لەش بەبارى
۸۶	نامەيەك و ھۇنراوەيەك
۸۷	ئەتۇ خۇش
۸۹	يادگارى يار
۹۲	مانكى پۇژووان
۹۴	چاوى پىيىن
۹۵	ھەركەس بە جۇرىك دىم دەشكىنى
۹۸	يادى خالە «جەمىل»
۹۹	دىلى دىدار
۱۰۰	ھەنگامەى جەفەنگنامەى شاعىران
۱۰۱	قنە و وشكەغار
۱۰۳	ئەى پروتى چەند دىژوۋە
۱۰۵	لە سەر گۇپى «ئەحمەدى كۆر»
۱۰۶	سلاو لە تۇ «ئەحمەدى كۆر»
۱۰۷	ھەر لىرەوۋە هەتا «كەرەج»
۱۰۸	ھەمبانەى درۇ
۱۰۹	شەھىدى عىشق
۱۱۰	دىز و خاوەن مال

- ۱۱۱ يادىك لە زادگا
- ۱۱۵ نووسراوۋىيەكى «يۇسۇف غەسكەرى» لەسەر ھۇنراوۋىيەكى «نوورى»
- ۱۱۶ بېنچ خىشتەكى «يۇسۇف غەسكەرى» لەسەر غەزەلىكى «نوورى»
- ۱۱۸ «ئاسۇ» و «نوورى» (ئاسۇ خۇشەويست)
- ۱۱۹ شاعىرى غەرب دەلى:
- ۱۱۹ كوردىك (نوورى)، لاساى دەكاتەوۋ
- ۱۱۹ چەند چوارىنەيەك
- ۱۲۰ دېرو ھەر دېروۋ
- ۱۲۰ نەتەوۋى نەتەوۋى
- ۱۲۰ بېرۇزبايى
- ۱۲۰ بۇ مامە شىخ
- ۱۲۱ قاقاي دېۋەزمە
- ۱۲۱ بېرەوۋىيەكانم
- ۱۲۳ بۇ ئەستىرەى سەربەرزى رۇژنامەى (كوردستان) ...
- ۱۲۴ ھەروەكوۋ دونىاي ئەۋرۇ لە بېرى دوينى پەيدا بوۋە، ...
- ۱۲۶ من و گولە سويىسنىك
- ۱۲۸ بېزانين

پیشہ کی

بہ ناوی خودای ژیان بہ خش و گیان تہستین

بہ شیک لہ ہونراوہ و ہونہ نامہ کانم لہ دہورانی کۆمہ لہی (ژ.ک) موہ تا سالی ۱۳۸۴ی ہتاوی.

دہمہوئ لہ پیشدا ئم باسہ شی بکہمہوہ کہ: ئہ منی سالہا دم قو و چاوی لیودروا، لہ میژ بوو متہ قم لہ خۆم بریبوو، بہ لام کاک «حوسیئی موہتہ دی» کہ بوو بہ پردی پیوہندی من و دنیای دوست و ئاشنا تازہ کانم، وای کرد کہ بۆ یہ کہم جار کاک «سہ لاحہ ددین ئاشتی» نووسہری توانا، بہ ناوی خوازاوہی «شہ مال»، پیشہ کی و شیعری «لہ سہر بستووی ژیان» ی کردہ دیاری دہستی خۆی و لہ «ئاویہر» ی ژمارہ ۲۸، ریکہوتی ۱۳۷۷/۱/۲۹ی ہتاوی دا چاپی کرد. پاشان بہ ہۆی دنہ و ہاندانی کاک «ئہ حمہ دی قازی» (سہر نووسہری بہ پیزی گوواری سروہ) بوو کہ دہستم پیکرد و ہیندیک لہ پاشماوہ پرشوبلاو و نہفہ و تاوہکانی ہونراوہ کانم کۆکردہوہ و وہک شوانی گورگ لہ مہ پی دراو، بی سہر کردنہوہ، و دہسہریہ کم خستنہوہ.

وہک لہ سیپارہی بیرہ و مریہ کانمدا ئاماژم پیکردوہ، لہ دواي دہورانی پیشہ وای نہمر «قازی محہ ممہد» و ہاتنہوہی دہولت بۆ مہا باد و ہلات ہلاتی شاعیر و ہونہرہکان بہ کەلین و کاژیراندا، بہ داخہوہ دہفتہر و دہستہ کی ہونراوہ و یادکراوہکانی دہورہی کۆمہ لہی (ژ.ک) م لہ تہندوور خزان و سووتان.

به كرده ووه كۆشى ئم سالانهى دوايى كه هينديكيان به دهست ئه ده ب دؤستانه وه مابوونه وه و هينديكيان له دهره وه و له پووى پۇژنامهى «كورديستان»ى ساله كانى ۱۳۲۴ و ۱۳۲۵ى هه تاوى پاره لگيرابوونه وه ، ودهستم كه وئنه وه كه ليژدها بئ ديارى كردنى دروشمى كات و ساتيان ده ياننو و سمه وه .

ههر وهكى كۆتم ، سالانى سال له گۆشهى بيدهنگى خۆم خزابووم و بهرپز كاك «ئهممه دى قازى» ، به نووسينى كورته وتاريك ، پواله تى هاتنه دهرى له گۆشهى ته نيایى و دنياى بيدهنگى پتر بۆ بهرين كرده وه . ئه وانه و گه ليك له دؤستانى دلسۆز پينووسيان دامه وه دهستى هه تا پچه و پييازى ئاواله كانى له خاك خزيو و په رها وه زه كانى دووره ولات ون نه كمم و ههر ئه و پيوارى هه ناسه سوار و ئاواته خوازى هه ميشه يى خۆم بم .

جا ئه وه ئيوه و نووسراوه كهى گؤوارى «سروه»ى ژماره ۱۵۸ ، مانگى خه رمانانى سالى ۱۳۷۸ى هه تاوى :

«له سه ربستووى ژيان وهك دارى چاكى به ته نيا مامه وه بئ بهرگ و بئ بهر كه لئ بئ تينتره تاوى هوميڤم له زهردهى پۇژپه رى مانگى خه زه لوه ر

ده گه ل چه ند نموونه يه كى ديكه كه ههر لهم بارستا و ته رازدها بلاو بوونه وه ، هه موو زانيمان شاعيريكى به هه ست و ناسك خه يال لهم مه لبه ندها خۆى لي شار دووينه وه و خه يالى هاتنه دهرى له گۆشهى مه يخانهى هه ست و شيعر و جوانى نيه و نايه وي بيته نيۆ بازارى كووتال و شمه كى قه لب و درۆ و ده له سهى پۇژگار و گۆشهى ته نيایى خۆى به كۆشكى ده غه لبازان و دنيا په رستان ناگۆرپه ته وه .

زۆر له ميژ بوو «ديپۇژين»ى هه كيم به پۇژى پرووناك له ئينسان گه رابوو و نه يديپۇوه ، دهستى ده ههر كه ليئيكي نابوو ، مار پيوه دابوو . ئه ويش ، وهك گه سه تماران له هه موو شت دهره ويته وه و له كاتيكا دا به جوسه له نيۆ خه لك و كۆمه ل دا بوو ، به پۆج و ئيحه ساس به هه زاران فرسه نگ دوور كه وتبۇوه و به ره و دنياى دهر وون و كتپ و كتپخانه ، كۆچ و كۆچبارى تيكنابوو . له هه وارى ته نيایى خۆى دا ، ميگه لى شيعر و هه لبه ستى دابه سه ته و قه له و ده كرد و خۆى له

دنيای چاووړاو و سينگ په پيش خستن و خو جاردان و خو هه لکيشان و خو ويستی
دزيږووه؛ ته ناهت جوباری فرميسکی بؤ دهرپړنی ههستی دهروون له جی کلام
و وشه دانا و فهرمووی:

تامي دمچې واته که دهججوی به زار جوانه له پړی ديدوهه بکتیته خوار
بؤ و ته و ههستی دهروون چاوهرېم بهسته له که گیانه ههریمی و تار
تانه تهوی پچ به هه والان نه با ههر به بزمی لیو و به چاوانه کار

به لام له سهر هه موو دووره په ریژی و دهر بازوون له جه نجالی دنیای ناته با و
بی به قادا، ههر گیز له فکری ئینسان و گهل و نیشتمان غافل نه بووه و قسه و
په یامی هه مووی هاوړه له دژی ناپاکي و جه وور و جه فای زه مانه و زولم و
چه وسانه وه. ههر ئه و پردی په یوه ندیه ش بوو به هوئی ئه وه که ئیمه زه فهری
پېبه رین و پڼگه یه ک به ره و ئه و خه لوه ته شاعیرانه یه به چه نگ و نینوک
بکه ینه وه و له پاش چه ندین سال بیده نگی، وده نگی بېنینه وه و به قه ولی
«سه یفولقوزات»: «بیپنینه وه نیو گهل و خزم و خوئی».

«نووری» هاوچاخ و هاوته مهنی «هیمن» و «هه ژار» و «هیدی» و «ئاوات» و
یه کیکه له دوایین پېوارانی شیوه و پېبازی شیعرى موکریان، له ۶۰ ساله ی
دواپی دا. ودها که سپک به کؤله باریک ئه زموون و به سهرهاتی میژووی یه وه
دهتوانی دنیایه ک قسه ی پچ. ئه و که به رداشی زه مان نه یثوانیوه بیهارې، خو ی
له زؤربى پووداوه گرینگه کانی ئم سده یه حزووری هه بووه و خو ی
هه لسووپنهر و خاوهن قه لثم و قهریحه بووه و بیگومان دهتوانی به لیكدانه وه و
گیرانه وه ی به سهرهاته کان پووناکی بخاته زؤر که لیئ و قوژبنی تاریکی میژووی
ئم سهرده مه. زمانى پاراوی و دهکاره یثانی گولواژه ی په سمن و زالبوون به سهر
زمانی مه لبه ندی «گهورکایه تی» و بؤکان و «محال» دا، کارى نووری بؤ دهرپړنی
ههستی دهروون و خه یالی ناسک و پاز و فله سغه ی ژيان هاسان دهکاته وه.
ئه گهر کوردی موکریانى به شیوه راویژیکى جوانى کوردی دابنیین، بیگومان ئه و
به شه ده که ویته نیوان «سهردهشت» و «بؤکان» و «میانداوا» و جوانترین شیوه ی

پاويژى بنزاراۋەي «موكريان» ە و ئەم دياردەيە لە ئاسەۋارى شاعيرانىكى ۋەك
«سەيفولقوزات» و «مىسباح» و «حەرىق» و «ھەژار» و «حەقىقى» و «نوورى» و
«ھىدى» و «ئاۋات» و ... دا، رەنگى داۋەتەۋە ...»

«سروە»

كاك «ئەحمەدى قازى» كە بۇخۇي لە شەپۇل و گىژاۋى مەينەتى ئەم
مەلبەندەدا بلقى زۇر خواردبوو و تالى و سويزى و كەند و كۆسپى دالتەزىنى
بنەمالەي خۇي زۇر چىشتبوو، ھەستى نەتەۋەۋىستى كە پاشماۋە و مىراتى
گەلەكەي بوو ھانى دەدا كە: ھاۋراز و ھاۋبازەكانى دەۋرەي كۆن بناسىتەۋە و
ۋەك بۇخۇي دەلى: «سەيف» گوتەنى «بيانھىتتەۋە نىو گەل و خزم و خۇي.»

بەپىي ئەو بىر و بۇچوۋنە بوو كە بە شوين ھەنگاۋى خۇشەۋىستاندا ھات و
ئەمنى ژيان دۇپراۋى خەلەۋخەرمان سوۋتاۋى ھان دا، لە ھالىكدا كە
كەلۈپەلىكم لە چەقوتەفى سەير و سوۋپى دەۋران لە جانتادا نەمايو: بەلام
دەنى خۇشەۋىستىكى ئاۋايە كە پىنۋوسى داۋەتە دەس ژيان دۇپراۋى
دنپالى گۇپراۋى «نوورى»، ھەتا ۋەك خەۋنى ھالۆز گورگە ئاۋرىكى لە
بەسەرھاتى خۇي و ھىندىك لە ھاۋرازەكانى بداتەۋە كە: كى ھات و كى پۇيى؟
كام بىگانە، كام خۇيى؟!

مەبەستى من لە نوۋوسىنەۋەي ھۇنراۋە و ھۇنەنامەكانم ناساندنى خۇم نىە:
چونكە نەتەۋەيەكى لە دەۋرانى ژيانى دوۋرودرېژى خۇي دا ھىچى بۇخۇي
نەبوۋى، چۇن لە خۇي بدو؟ ۋە ئەگەر ھەست و خوستىكى بوۋى بە ۋستىك
پىخوست كراۋە، كۈا دەتۈان شۈينەۋارىكى بەبايەخ لە ژيانى خۇي دا ۋەدى بىنى؟
ئەۋانەش كە لە پياۋە بەنرخەكان و ھۇنەرە دلسۆزەكان بەجىماۋە، ھەموۋى داخ
و دەرد و كەسەرن! ئاۋاتى بىكنەھاتوو و ھومىدى خەسارىوو و بەفېرۇچوۋە!

ئەمەن لە سەير و سوۋ و ئالۋگۇپى سالەكانى دۋاي ۱۳۲۲ى ھەتاۋى را لە
ژيانى خۇم لەم ناۋچە كوردنشىنەي ئازەربايجانى پۇژئاۋادا گەلىك پوداۋ و
بەسەرھات و گۇرانكارىم دىۋە، ئەگەر لىرەدا رىگا و جىگاي بايە بياننوسمەۋە،
ھەموۋى جىگاي سەرنج بوو بۇ نەتەۋەي ئىستا و داھاتوو كە كى ھات و كى
پۇيى، چەند بىگانە و چەند خۇي! ئەۋەندەي مەۋداي ژيانم ماۋە، ئەۋانە لە

بستووی ژيان / ۱۱

بیرمومرییه کانمدا دڅخه مه پوو. لیږدهدا هەر دممهه وی به شیک له هؤنراوه کانم که
وډک پاشماوهی تالان به جیماوه، یان وډک خهونی هالۆز تیکه ل وپیکه لن،
وډسهریه کیان خه موه و بۆ بیرمومری دووپاتیان بکه موه.

تکام ئه وهیه کهسانیکی دهرواننه هؤنراوه و هؤنه نامه کانم، هه لکه وتی ژيانی
من له سهیر و سووپی پۆژگاردایا بهاوینه بهر زهینی خویان. ویست و مه بهستی
من له هؤنراوه دا ته نیا دهرپرینی ههستی نه ته وه ویستی بووه و له دریژیایی
ته مهن و له هه موو هه لومهرجه کانی زه مان و مه کاندا هاوراز و هابازی ئه و
ههسته پاک و خاوینه بووم و به قهولی عه ره بان: «کل اناء یترشح بمافی» و به
واته ی خومان: گۆزه ههر ئه وهی دمه لئینی که تی دایه.

سه ره رز و گهر دن فراز بی نه ته وهی کورد.

بوکان سالی ۱۳۸۴ی هه تاوی، محه ممه دی نووری

روو له دمرگای خودا

به ناوی ئه و کسه ی بئ ناوی پاکی
 مه لوتکیک نه یسده دی داویننی داکسی
 دهمی قووچاوی کورپه و چاوی پر خه و
 بزمی تیڼاگه پئ بئ سروه یی ئه و
 تهک و ته نیا یه ، بئ ویننه و شه ریکه
 له گهل هه موان هه یه و لیپان ته ریکه
 ئه وی بهرز و بلیندی و نزم و نه ویه
 چ پیک و پیک ، چ نارپیک پاکی به ویه
 ژیان به خش و گیان نه ستین ئه وه و بهس
 که سین بؤ بئ که سان ، ئیتر ئه وه و کهس
 له تارمایي به دهر کوانی نیشانیکی؟
 که لیلی کرد چچه و رهوتی حیسانیک
 به زه یین کی راده گا پیی وابی چونی
 هه موو هاتووینه دی هه توی که کونی
 گل و ئاو شین ده کهن میوه و گول و گیا
 به وین ئه و بؤن و په نگ و تامه ته نیا

خواگیان

هه چه ندى ديمه نه پوانيم له ژيندا
له هه وراز و نشيوى پړوى زهويندا
هه موو جوانن ده تيم گياندار و بى گيان
شه پوليكن له نيو دهرى اى ئه ويندا

خواگيان كوا ئه من ترسم له تويه؟
ئه گهر بمبى، له بيگانه و له خويه
هه زار عه ييم هه بى تيكړاى ده پوښى
به قه د كايه كچه چى لاي خويه، كويه

بۆ سەر کښلی مه زارم

په نای هینایه دهرکته دهرکراویک
به یه کجاری نه بۆ پشوئیک و تاویک
دریژدی تار و بوی هه و دای ژيانی
هه لیویژنی زه مان بۆ بسته جاویک

خواگیان باش نه زانی هه ست و خوشتم
هه لهی هه نگاوه کهم، ویستی دروستم
به پپی نووسراوی پینووسی نه زه ل بوو
ئه وهی زانیم، ئه وهی روانیم و بیستم

له گهر دلولوی گژاوی زه مان دا
له خواروخچی هه نگاوی ژيان دا
دل و می شکم به کام زانست پهری گرت
له ویستی تۆ به دهر کئی منی ته کان دا

له سهر بستووی ژيان

له سهر بستووی ژيان هونراوهمه که دهرپوانننه ساله په شه کاني ۱۳۲۵ و ۲۶ ی هه تاوی، يانی نهو کاته ی زهبروزهنگی پږیمی شایه تی به تاوانی کوردی گوتن و نووسین، ته فوجه قی خسته هریمی کوردستان و پیاوه به پږزه کاني شهید کرد و له سیداره ی دان و لاه به هیزه کاني پهران په ران و ئاواره ی کږو و شاخه کاني ولاتی کردن. «هه ژار» ی بی هاوړی به هردیکدا و «هیمن» ی هه لوه دا به هه له مووت و زهر دیکدا و نه وانی دیکه ش هریهک به شاخ و داخیک به شاخ و داخیکه وه ده خولانه وه و ده گلانه وه، چونکه خوینخوا، خانه خوئ بووا!

باوهشی شهوی تاریک جی بی حه سانه وه و حه ساری حاوانه وه بوو. زینه و زریوه ی نه ستیر هکانیش ده بوونه زیپکه و زخی چاوی به شه وار که وتوو ده کان و به دهواره په پی که وتوو ده کان. نه منی به ته نیا ماوه وهک «یه هوودا» ی سهرگره دان، لهو هه لدر بؤ نهو گول و نه ستیر ده بوو خوم ببویرم و سیبهرم وه شیرم؛ شه قاوم شل ده بوو، هه نگاوم کول ده بوو، نه پوژ ده برپاوه وه و نه شهو ده پسایه وه. پوژانه له بن شاخ و بهر دیکدا و شه وانه له نیو شیو و وهر دیکدا ده که وتم و ده خه وتم؛ به نیوی ماجه راجوو و بیگانه په رست و سهدان نیو و نینکه ی ناحه ز، وهک سیبهر له پووناکی دهره ویمه وه و وهک دهر سلنیه شاولی له سیبهری خوم دهر سلیمه وه! له خاک و نیشتمانی خوم دا غهواره بووم، دزیو و بهدقهواره بووم، ته نیا شهوی تاریک و پیگای باریک هاوار و دهمسازم بوو. شهوی نه ستیرم ده بژارد و پوژنی خوم له خوم ده بوارد. لهو هه لومهرجه دا بوو «له سهر بستووی ژيان» له دنیای دهر دنائنی دهر وونه وه هه لقوالی و له دهر اوی دیده وه هه لچوړا. له یه کهم دیداریکدا دوا ی هاتنه وه که ماموستا «هه ژار» م دی، کوتی: «کاک نووری، زور جارن له سهر دوندی چیاکان له گهل «هیمن»، له کاتی پوژپه ری ئیواراندا «له سهر بستووی ژيان» ی تومان ده خوینده وه. دوو جارن ده گریاین، جاریک بؤ خومان و جاریک بؤ نیشتمان و دوو رولاتیه که مانا!

لهو کاته وه نه منی به ته نیا ماوه چاوه کانم دوو جارن ده بارین، جاریک بؤ «هه ژار» ی هیژا و جاریک بؤ «هیمن» ی ههرماو و ده لیم: «هه ژار»، «هیمن»، شوینه واری ژيان تان پیبازی هه تا مانمه. جا نه وه نیوه و نه وهش نهو هونراوهمه:

له سهر بستیوی ژيان

له سهر بستیوی ژيان وهک داری چاکي
به ته نیا مامه وه بی بهرگ و بی بهر
که لیک بی تینتره تاوی هومی دم
له زهردهی پوژپه ری مانگی خه زه لوم

شهوی تاریک و مره بکشی به سهرما
که نامیزت په نای پوژگار په شان
وه کووژینه چرای نه ستره کانت
که پروزه ردیم له بهر تالیع که شان

له گهل پوژی هومی د نالیکه هیوام
وه کوو سی بهر له پرووناکی په ویوم
هه ناسه ی لیبرا بای فینکی ئاوات
به کووردهی داغی هه سره تاجزیوم

له چول و بهر ده لانی قاقری ژین
له پی که وتووم تهریک و دوور ده ستم
به لام دهنگی وه کوو خه ونیکی هالوز
به گوئی روحما ده چرپینی که هه ستم

به ده سته کوته دهر و دیوار و قوژبن
هه تا پوچنه ی نه جات بست بست ده پیوم
بزانم تیشکی سهر به سستی له کوئی را
دهدا شوق و بزدهی داوینته لیوم

برق نهی شهو، و مره نهی پوژی هیوا
له چالای به لای دیلیم ده ری نه
له سهر قسنی فه نای ئاواته کانم
په پوئی ئالای هومی دم پاره شینه

له کوی یانم که

که مريم نه ما شوین و ئاکاری من
حه ساوه زه مان گوئی له هاواری من
دلای ناهومید و له شای بی وهرار
به ساردی و سړی که و ته کوشی مه زار
به یانم نه که ی دیمه نی ئاو و گول
وه زه ینت که وی یادی من بښیه دل
گولی من کولی دل بوو فرمیسکی چاو
له دیدم دهره خسین نه گولزار و ئاو
ئه وانم له وان پاک داوینترن
له سروهی به یان خاس و خاوینترن
که دیتت هه تیویکی کوردی هه ژار
که ساس و کز و بی نه وا و په سار
له هیوا و هومید بی بهش و به هره بوو
له فرمیسکی پوون کوشی پرته تره بوو
به یانم برې و بیگره باووش به تاو
له گۆنه ی سړی پاکه وه ئه شک و ئاو
من ئه و دانه ئه شکم له نیو چاوی ویم
گولی پوومه تی سس و ژاکاوی ویم
هه ناسه ی سړی ، سۆزی گیانی منه
نیشانیکي دهوری ژيانی منه

تيری نیگا

به کام تيری نیگایهک ئهنگواوم
 دهپالئیوی دلۆپه ی خوین ههناوم
 له ئامیزی غه می دووریتی دهگرم
 ههتا باوهش دهبا ئهژنوی شکاوم
 ئهوا رۆیین به دووی یهکدا دل و دین
 ئهمن لهو نیوهدا بیچاره، ماوم
 دهبا بگری ههتا ماوه له سهردل!
 زنهکیشی خهفتهپالئیوی چاوم
 له ههورازی ژیان هیندمم رکیف خوارد
 شهکته کهوتم جدهو بووم و سواوم
 له پیجالی تهنین بی رایهلوپو
 مهکووکیکی خولی ههوا پساوم
 له مهزرای مهینهتا شین بووم لهخۆرا
 له ئاخ و ههسرهت و ئهشکا رواوم
 چ ریکوپیک بهبن کورتی و دریژی
 کراسیکم به بهژنی غه م براوم
 به ئاوات دهژیم تا هم لهگهله غه م
 له تانوتی رهقیب گورچووبراوم

يا وهتن يا مردنم

ئەو چوار ھۋنراوھى كە بە دووى يەكدا دەيانخوئېننەو، لە كتيبي «شيەر و بەرھەلستی و ٲاچەنن لە كوردستانی ئيران» لە نووسىنى بەرٲز «مەحمود زامدار» كە وەزارەتى ٲۆشنپىرى و ٲاگەياندى ئىراق لە ٲووى ٲۆژنامە و گۆوارەكانى دەورانى حيزبى ديموكراتى كوردستانی ئيران كۆى كردۆتەو و لەم ئاخرىيانەدا وەگىرمكەوت، ئەم چوار ھۋنراوھى خۆمى تىدابوو. لام وابوو چوار گەنجينەم ديتۆتەو، چونكە دەروانىتە دەورانىكى دوور و دريژ و ٦٠سال لە مەوبەر و بىرەوهرىيەكى ھەرگىز فەرامۆشەنەكراو. بەرٲز «مەحمود زامدار» ئاوا دەنووسى: «لە ژمارەى ٣ى گۆوارى كوردستان كە زمان ھالى حيزبى ديموكراتى كوردستان بوو لە مەھابادى خوئىننەدا و لە سالى لە مەھاباد دەردەچوو، شىعرى «يا وهتن يا مردنم»ى مەمەدى عەترى گۆلوانى - عەترى گۆلوانى ناوى نەينىم بوو لە كۆمەلەى (ژ.ك)دا - دەخوئېننەو كە ئەلئ:

يا وهتن يا مردنم

بارى ئەستۆى دوژمنە وا ھىسى كردۆ گەردنم
نامەوئ ئەو ژينە تالە يا وهتن يا مردنم

ئەى وهتن لەو وەختەو ئەم ٲۆلەيەت خستۆتە ٲۆ
شىرى تۆ كەوتۆتە ياد و ميھرى تۆى گرتۆتە خو
دل بە سازى تۆ بەكەيفە ٲوو بە خوشى ٲووى تۆ
ٲيىم كوتى: دەبمە بەلاگەردانى تۆ بئ ھىچ درۆ
وەختى ئىجراى قەولمە ئۆبال بە تەختى گەردنم
نامەوئ ئەو ژينە تالە يا وهتن يا مردنم

دوژمنی به دخوو ئه گهر تۆ بېمه ده یه ی زیږی ولات
دار و بهرد و خاک و خۆلم بۆ بکه یته حاسلات
بمکه یه سهر داری دنیا تاجی شاهیم که ی خه لات
شهر ته تی هه لدم له تاجت بیگه یه نمه پوژ هه لات
چون ده بی مه حکوومی تۆ بم که چ بکم بۆت گهر دنم
نامه وی ئه و ژینه تاله یا وه تنه یا مردنم

لاوه کان گهر روح فیداکه ن بۆ وه تنه هیشتا که مه
گهر بدا ئاوی حه یاتی دوژمنت، ژه هره، غه مه
خۆشه دهر دیکه ی که داکه ی نیشتمانی مه ره مه
سینگه که م قه لغانی تویه ئه ی وه تنه پیشمه ر که مه
ژیانی من قوربانی تۆ بی جا بلینده گهر دنم
نامه وی ئه و ژینه تاله یا وه تنه یا مردنم

غم مه خۆ داکه ی وه تنه تۆوی مرادت شین ئه کا
لاوی تۆ سهر خۆشه ئه وړو پاکه ی داوی ژین ئه کا
داغی بالای سه وزی تویه دوژمنت هه ر شین ئه کا
تینی زولمی کۆنی تویه قه لبی من پر کین ئه کا
نامه وی ژیرده سستی دوژمن بیته تۆقی گهر دنم
نامه وی ئه و ژینه تاله یا وه تنه یا مردنم

حازرم بۆ حیفزی ئاو و خا که که ت ئه ی نیشتمان
شهر ته بیر ژم له بهر پیټ، خوینی گهش ږووحی ږهوان
خوینه که م بۆ تۆ حه لاله، مالیشم، هه ر دووکیان
یا ده بی هیجیان نه بن یا دوژمنت هیج کامیان
ده چمه بهر مه یدانی دوژمن جا حه لال که گهر دنم
نامه وی ئه و ژینه تاله یا وه تنه یا مردنم

ئەي وەتەن گەر ژين ھەبى ، قەققە كە تۆ ژينى منى
نامەوى سەيرى گولستان تۆ كە پەرژينى منى
ئاورم بۆ ھىزى دوژمن چوئكە تۆ تېنى منى
قىبلەكەم ، ئيمانەكەم ، پەيمانەكەم ، دىنى منى
گەر بوتى زىننار ئەبەستم ببىە خاچى گەردنم
نامەوى ئەو ژينە تالە يا وەتەن يا مردنم

سۆزى دەروون

دىسان «مەحمود زامدار» دەنوۋسى:

«ھەر لە يەككە لە ژمارەكانى ھەمان گۆۋاردا و لە ھەمان سالدا، شىئىرىكى بەرزى مەھمەدى عەترى گۆلانى بە ناۋى «سۆزى دەروون» بلاۋ بۆتەۋە و تىيا ئەلئ:

سۆزى دەروون

خەراجاتى دوو زولفى تۆ ئەرئ ماجىنە يا چىنە؟
 دوو كولمەي گەش لە بن چىندا دەكا دىارى كە ماجىنە
 دلم سەۋدايى ھەرزەي كرد لە بىستوۋنى جەفا، يارم
 دەزانم دل كە فەرھادە، لە دوۋى سەۋدايى شىرىنە
 لە پۇژى ئەۋۋەلئ دىتم كە ژىنى من ۋەتەن! پاكى
 دەبئ قورىانى خاكت بئ، بژى ئەۋ دىدە دووربىنە
 كە من مەجنۋونى سەھرا بووم، ئەتۇش ئەي لەيلەكەي عەقلم
 بەسە قىبلەت مەگۆرە دل مەكە ئەم دىن و ئەۋ دىنە
 روحم دەرچۆۋ لە بئ پەھمى بكە پەھمى بە من ئەي دل
 بەسە جەۋر و جەفا تا كەي چىيە ئەم ئادە و ئەسرىنە
 بەھاران كاتى جۇباران، ۋەتەن حاشا لە گولزاران
 كە تۆ پوۋبارەكەي من بى، شەنەت گولزارە نەسرىنە
 بە شەرتىكى ۋەفاكەي تۆ لە كوۋىستانت ۋەتەن تامىك
 بە دەستى خۆت كە زەھرىش بئ، لە زارم تامى ھەنگوینە
 كە من مەرم لە دوۋرى تۆ نەبىنم پوۋبى ۋەسلى تۆ
 چىيە ئەم كىشەيى عومرە، نەبئ ئەۋ ژىنە ژەھرىنە
 لە باغاتى مراددا كە سەربەست بووم بەجارىكى
 ۋەرە سەيرى تەبىئەت كە، ۋەتەن چەند جوان و نەخشىنە

له میږه بیرې تیږه درکی فیدای عومری منی کړوه
 که ده پریږم له سهر خاک و ده کمم قوربانی هم ژینه
 له پژۍ مردنم یاران به گهل پاکتان وهرن توخوا
 تماشاکه ن له خویناوا له شم سووره و سهرم شینه
 له شم سووره له بهر شادی که خوم دانا له سهر خاکم
 له سهر شینه سهری شینگام له زولمی دهوری پیشینه
 برې نهی دهوری خه پرشته، برې نهی زالی زال کوشته
 چ کار ټکت هه قانته کرد، چ دهور ټکت له رووی دینه؟
 سور هیات بینه نیو کار و تهر ازووت بینه بهر مهیدان
 بکېشه میله ته دنیا، بزانه کېه سه نګینه؟
 به ئاواتی هه موو کهس بووی به غهیری کوردی بیچاره
 له عیلم و بهر بهش بوون، ره بی کویر بی، نه و مش دینه
 ده لیم بیلیم نهوی سؤزی دهروونه و دل ره ها کم من
 له کهند و بهند که وا تووی خاوه نی هم دهوره ره نګینه
 به لآن لازم نیه جارې به سه هم داد و هاواره
 ببسته نهی فه لک کهړ نی، هه رای هم لوه غه مګینه

ديسان بهرېز «مهموود زامدار» دهنووسی: «له ژماره ۴۱ گؤقاری کوردستان،
سالی ۱۹۴۶ی زایینی، شاعیری خۆش‌ئاوازه «مهممهدی عهتری گؤلانی» له
شیریکدا به نیوی «تیشکی سهر بهستی ودهرخست» ده‌لئ:

تیشکی سهر بهستی

تاكوو كهنگى من بنالم بهو هه‌ناسه‌ی سهرده‌وه
تاكوو كهنگى لېو به‌بارى بهو دل‌ه‌ی پرده‌رده‌وه
تاكوو كهنگى ناهومي‌دی، سهرکزی، ئاواره‌یی
دهسته‌وه‌ئۆنۆ خوينی چاوم بئ به ره‌نگی زهرده‌وه
خوينی جهرگم تاكوو كهنگى بېته قووتی دل وه‌ته‌ن؟
تاكوو كهنگى ديل و يه‌خسیری به دهستی جهرده‌وه
به‌سیه جووتیاری «قه‌زا» تۆ تا به‌كه‌ی بۆ قه‌ومی کورد
تۆوی به‌دبه‌ختی ده‌چینى ههر به شیۆ و وه‌رده‌وه
بۆچی داست کول نه‌بوو، پال‌ه‌ی «قه‌در» بۆ شینی کورد
وه‌ختی رۆژاوا‌یى کاره، به‌سیه کار و کرده‌وه
رۆژی به‌دبه‌ختی ته‌واو بوو، به‌ختی نویمان هاته‌وه
تیشکی سهر بهستی ودهرخست ها به شاخ و زهرده‌وه!
سه‌یری ئیستای خۆش نیه چون زۆر زووه سبه‌ینه‌که‌ی
خۆشی پوونی کاتی چیش‌تانه به کپو و ههرده‌وه
خه‌تتوخالیان دابرېژن، شین بکا فه‌سل‌ی به‌هار
جا وهره قاسپه‌ی که‌وان دئ، ههر به دار و به‌رده‌وه
کاتی زستانی به‌سهرچوو، زه‌حمه‌تی چی ما وه‌ته‌ن
کاری زه‌حمه‌ت کوا هه‌یه موشکیل به دهستی مه‌رده‌وه؟
دویش‌ه‌وئ دیتم له خه‌ودا نیشتمان داکى وه‌ته‌ن
زۆر به‌که‌یف و دل‌گوشاد و پرویه‌کی بئ‌گه‌رده‌وه

ديسان «مهحمود زامدار له کتېبهکهي خوی دا دنووسی: «له گوڤاری ژماره ٤ی کوردستان دا که له سالی ١٩٤٦ی زایینی دهرئهچوو، ههميسان «مهممهدی عهتری گولانی» پارچه شیعریکي بهرخی به ناوی «دهکا پیروزی سهربهستی» بلاو کردوتهوه که نهئی:

دهکا پیروزی سهربهستی

بهرت چهند خۆشه سهربهستی، ببی پیروژ چ داریکي
وهنهوشه و سوورگولت رهنگانده، عهجهب رهنګین نیگاریکي
وهتهن نهمدیوو سهربهستی، له ژیری بیري دا کول بووم
له روژی ته مبهلیم خۆشبه، که هوگر بووم به کاریکي
نه بولبول قهدری گول دهگرئ، نه گول ریزی به هاری خوی
که هات کاتی خهزه لوهریان، دهزانن خۆشبه هاریکی
ههتا میدالی نامووسی له غوربهت دا نه کرد قوربان
نه کهوته بیري خاکی خوی مرووی کورد و یاریکی؟
له ژیر کۆلی عه دوو تا کهی، رکه و کیو و چیا دهبری؟
بخه سهر کۆلی پشتی خوی، ملی بشکی به جاریکی!
وهتهن گهر خوینی خۆم نه رژاند وهکوو سیلاو له بهر پیتا
به گیزاوی دلم شین که، هه موو شیو و به یاریکی
وهتهن تا خهلفی سیسی تۆ نه بی پاراو به خویناوم
له باغچۆلهی ژيانی خۆم، نه کم شه رته بژاریکی
که تۆ ریشهی ژيانم بی، نه من پیوهندی بالاتم
دهبی برژیته بن ریشهت له چاوانم روباریکی
نه من نهو لوه نیم دایم له پیهندی روحمدابم
دهبی روح بۆچی دهر بهست بی که بیبه خشم به یاریکی

١- دوو کهس له ئاغاواته شاخوازهکان چوو بوونه تاران و شا میدالی دابوونی،
به داخوه یهکیان میدالهکهي لی ون دهبی که هه ژار لهو بارهوه دهئی:
«ون بوو میدالم، ویران بوو مالم»

نهخوښی دل له بېریتي له باغاتي ولاتي خوۍ
دهبوو بمړۍ له ئاواتي بهر و بهرگ و نيساريکي
له نيو باغي بههشتا بووم و جوگهي شير و نه مچيزا
به من چي حهوزي کهوسه ر بوو که شيرين بوو به زاريکي
رهي ئهي دل که ئهو دهردهي به تويان دا له بيرت چي
له جي مارانگهزا تو بي ، پزيوي ژههري ماريکي
ئهن وک بولبولي بهريوو له تهنگانهي قهقهن ئه ورځ
دهلتم پيروزي سهر بهستي به هر دهشت و نزار يکي
دلتم ئازادي دمس غم بوو ، به ئازادي دهژيم ئيترا
سهرم سهر بهرزه ئه ورځکه ، به قهه بهرزي چناريکي
وهره ئهي بولبولي عيشقم له نيو پيوهندهکت بمهره
به بوني «عتری» گول ديسان نه بي پيښه ندي خاريکي

بیرمه ورییهک له خۆم و «سواره»ی نهمر

له هاوین و پایزی سالی ۱۳۵۲، بۆ ماوهی شهش مانگان له نهخۆشخانهی «یووعهلی» تاران له ژێر چاوه‌دیڤری دوکتوران دا بۆ موعاله‌جه‌ی نهخۆشی «سیل» مابوو مه‌وه. زیاتری پۆژه‌کانی هه‌ینی، کاک «سواره»ی ئێلخانی زاده که ئه‌ودم له ئیزگه‌ی رادیۆ تاران دا به‌رنامه‌ی «ئه‌ده‌ب و فهره‌نگی کوردی» به‌رپۆه ده‌برد، ده‌هاته لام. له‌ هه‌ساری ئه‌و بیمارستانه که هه‌وشه‌یه‌کی پڕ گۆل و سه‌وزه و چیمه‌ن بوو داده‌نیشتین و باسی شیعەر و هۆنراوه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی و فارسیمان ده‌کرد. ئه‌گەر شتیکم له‌ باره‌ی شیعەر و هۆنراوه‌ نووسیا، لێی وه‌رده‌گرتم و له‌ به‌رنامه‌ تایبه‌تییه‌کانی خۆی دا بلاوی ده‌کردمه‌وه. هاوکات له‌گه‌ڵ من، یه‌کێک له‌ ئاغاواته‌کانی عێلی «گه‌لباغ»ی وه‌ک من نهخۆشی ئه‌و بیمارستانه بوو. ئه‌و پۆژه پۆلیک ژن و پیاوی خانه‌واده‌که‌ی به‌ لیباس و به‌رگی خۆلاتییه‌وه هاتبوونه دیداری نهخۆشه‌که‌یان و پڕوبه‌پرووی ئێمه له‌ بن سیبهری داران، له‌ سه‌ر کورسیان دانیشتن؛ ژنه‌کانیان بالابه‌رز و پازاوه به‌ لیباس و خشلایوی مه‌لبه‌ندییه‌وه دانیشتن. هه‌ردوو کمان له‌ سلسله و پلپله و زیرانه و تاسکلاو و سینگ و به‌رۆکیان واقمان و پمابوو؛ دیمه‌نی دڵگیری وان دواي ماوه‌یه‌ک پۆیشتنیان کاری له‌ سه‌ر هه‌ستی شاعیرانه و جوانی په‌سه‌ندی من و «سواره» کردبوو.

حه‌وته‌ی دوايی که «سواره» هاته‌وه دیدارم، هۆنراوه‌ی «دلی نه‌ماو»م نووسیویوه، دامی و بۆم نووسی: «کاک «سواره» گیان ده‌لێن: کاتی مامان ناشی بێ، منال چه‌وت و چه‌ویل دێته‌ دنیاوه. «نووری» که ده‌وره‌ی ژیا نی هێچ خۆشییه‌کی نه‌چراوه، بێ و له‌ کاتی نهخۆشی و ته‌مه‌نی په‌رپوه‌ی خۆی شووره‌ی جوانترین هه‌ستی ژیان بکێشی، هه‌ر ئه‌وه دێته‌ ده‌رێ که ئه‌یبینی و به‌ ناوی «دلی نه‌ماو» پێشکه‌شی ده‌کا. پچام وایه نه‌بێته‌ پینه‌ی ناحه‌زی به‌رنامه‌ بوشناخه‌که‌ت له‌ رادیۆ تاران. داخوازی سه‌ربه‌رزیتم. ئه‌وه تۆ و ئه‌و هۆنراوه‌یه.

دلى نه ماو

له ژېړ تږې ده سمال و زړيوه تاسکلاودا
 وينه مانگېک ده لهرزى له شه پولى گولاودا
 نيسې و پروناکي گهردن، يه خه و درزى بهرکي
 خه رمانه خورى باران، له گولى هور و ساودا
 داوداوى بسکي خاوى، خال و برؤ و بژانگي
 هزار مهلى ئاواټي گيرودهى دان و داو دا
 تاسه تينووى ئاره زوو، ئاوالهى کرد ئاميزى
 ماسى سپى بوو خزى به نيو باسکي بلاودا
 تکهى کولى دلى من فرمېسکي پوونى شادى
 کؤشت وه بهر ده گيرم که گيرنابى له چاودا
 که نجى گيژاوى جوانيت به گيان و دل کړيارم
 نه گهرچى باسى سهرمه، دل و ديدم به ئاو دا
 سهرنجم دا پاريزى دلى زامارى شه وړؤ
 هه تا تيرى بژانگت به شوين خوينى تکاودا
 له نويزگاي خوشه ويستى، له پيش مېحرايى نه برؤت
 تاقواز بوو چاوى داواى له ته حيات و سلاودا
 مايه هه ست و ژيانم پيخوستى نازى تو بوو
 نازدار به سم بگيرم به دووى دلى نه ماودا

آنکه یک دیدن کند ادراک آن سالها نتوان نمودن با زبان

چاوه پريم يان چاوه پريم

تامي ده چي واته که دهيجووی به زار
جوانه له پړی ديدده وه بکتښته خوار
بو و ته و هه ستي د پروون چاوه پريم
به سته له که گیانه هه ريمي و تار
تا نه ته وی پي به هه والان نه با
هر به بزمی لیو و به چاوانه کار
نایه وی هه لکاته زمان پاز و خواز
هر نه وه خوی باسه له سهر لیوه بار
زمرده یی تاوی که مژی گول به دم
گه شکه ده بی بولبولی شیتی هه ژار
تاوی هو می دی که پڑایه سهران
دیاره نسې داده سه پیته نساړ
مانه وه یه و هه ستي ژيانه و به قا
من به ته ما و تو به شنه ی بای به هار
داری له سهر به زدی نه می تی پروون
نایکه مه حاشاری مله و مشک و مار
به رگ و به ری پاکی به ری بای خه زان
هر به ته مای ژيانه وه یه پیره دار

نهم هو تراو ديه له لايهن نهو که سانه وه کراو دته «پېنج خشته کی»:

۱- ماموستا «حه قیقی». ۲- «نادر محه ممدی». ۳- «یوسف عه سکه ری».

۴- «ره سوول چوو پانی(شوانه)».

دهردی بئ دهрман

زور چه قلی جه فام له پی چه قیوه
به زور نیگای سارد گیانم ته زیوه
زور مهلی رامی پاوی دلداری
له سهر هیلانهی به ختم فریوه
زورکات باغچولای ئاوات و شادیم
به شهختهی مینهت گه لای وهریوه
زور تیری تانوت جه رگی پیکام
مه و دای برینی ئه و دیو ئه و دیوه
زورکات لیم بۆته سهر دپی نه یار
ئه و کر و پیسهی بۆخۆم ته نیوه
به لام ئه ی نازدار، فریشتهی جوانیم
ههستی بزۆزی هوی زینده گانیم
بزهی ههتاوی سهر له به یانم
هه مووم له بیر چوو کاتی که روانیم
وهک بئ مهیلی تو دهریم نه دیوه!
دل نه برژیوه، غم نه بار یوه!

په يامېک بۇ کورې زهمان

کورم هه تا هه ی کس مه ده فريو
 مه پيښه پارووی هه ژار و هه تيو
 کورې زهمان به ، به خوت بنازه
 به توجی کي بوون فهرامه رز و گيو
 زانا و شياو به ، ناکريته وه بؤت
 گريپو و چکه ی ژين به ميشکی پزيو
 ناگه يه لووتکه ی ئاوات و هو ميښد
 بي پشو و نسکوی هه وراز و نشيو
 له هاوپتي بي پي و په وشتي ناحه ز
 هه لي وهک به رخی له گورگی په ويو
 شوربه ی ديزه ی خوت نان نه خووسيني
 به هيواي جيران نابيتته تيکوشيو
 له نيو نه شکه و نان به ريپت و هليسي
 وهک ورچی برسي له لاني خزيو
 به ردي به ستينان به ريپت شو خال کا
 وهک پلکه گوشتي به سيلدا چزيو
 مه ردانه تره له وهی بؤ کاتيک
 به ريه بهر نه يار کړنؤش و نشيو
 هه ستي پياوه تي له دس به رمه ده
 مه رگه ده ستاوی هيچ به خو نه ديو
 له نيو خو يي دا خوت بخويه وه
 بيگاننه خوازي نه که يته بزيو
 گري و کؤسبي ژين ورهت به رنه دا
 مافي مه زاره ، له دنيا به زيو

کورم هه تا هه ی به خوت بنازه
 نه وه پيداويست بؤ دنياي تازه

دم و دهست

دمچوومه شارى ورمى، له مه هابادى سوارى ئوتووبووسىك بووم. ژنيكى زور قوز و جوان له سهر سنده لايكه ي پيش دمی من سوار ببوو و دوو ژنى ديكه ي شوخ و رازاوه به پريان دكرد، يه كيان گوتى: «نازدار گيان، دهبى له ورمى سهرى باجه خونچه و داده گوتى بدهى، راسپارده كانى ئيمه رابگه يه نى، له بيرت نه چى ها!» نازدار به پيگه نينه وه گوتى: «بهو دم و دهسته ي ئهو هه موو راسپارده ي چون رابگه يه نم؟» ژنه كان پيگه نين و دهستيان راداشتى و گوتيان: «بهو دم و دهسته ت؟» له دوايه خواحافيزيان كرد و پويشتن.

واته ي «دم و دهست» ي ئهو ژنانه له زهينمدا مانا و جيگايان گورا و نامازهي به به له و تالووكه يان پيوه نه ما، واژه ي دم و دهست له سهر زار و زمانم بوو به زيكري خه فى و جه للى دهرويشان، زار دهيكوت و خه يال دهگيراو، هه تا گه يشتمه ورمى بوو بهو دم و دهسته ي كه دهيبينى، دنا نه دهستم له قه دى كه س وهرينا و نه روظباشى وام بؤ هه لكه وتووه.

دم و دهست

دوو مه مكى هه نارى كه وته دهستم	دهستم له قه دى وهراند كه ههستم
ئاوقاي دهم بوو گورجى كهستم	روظباشم ئه كرد له كولم و لىوى
وا بهو دم و دهسته گه يمه قهستم	سور ماوه سهرم له بهختى سوپرم
ههر بؤو دهمه يه حزم، مه بهستم	لهو كاته وه ههرچى دهس دهگيرم
ههر بهو دم و دهسته يه كه مهستم	بيت وا نه بى مه ي له كارى خستووم

هه‌زار ده‌لښ:

هه‌زار دهوران گه‌را مه‌گيږي گه‌ردوون تا هه‌ليکم هات
له‌به‌ر پيري ئه‌ویشی لی‌پژاندم ده‌ستی له‌رزوکم

ئه‌منیش ده‌لښ:

کاتی‌ک «هه‌زار» ی دل پر له‌هاوار ده‌یه‌وئ گه‌رمه‌شینکی له‌سه‌ر ته‌رمه‌کی
ئاواته‌ نی‌ژراوه‌کانی بگيږئ، به‌لان به‌لای به‌ره‌لستی زه‌مان برستی لی‌پریوه،
ده‌ستی له‌رزوکی پیری ئه‌و مه‌ودایه‌شی ناداتی که‌ لی‌وی ئاواتیکی ته‌رکا!
یان: کاتی «هیمن» یکی هه‌لوه‌دا له‌ «تاریک و پروون» ی ژيانی پر مه‌ینه‌تی
خوی‌دا هه‌ر «نالهی جودایی» له‌ دل و ده‌روونی‌دا ده‌زینگیته‌وه، ئه‌من، ئه‌منیکی
به‌ته‌نیا‌ماوه «له‌سه‌ر بستیوی ژيان» بۆچی غه‌م و که‌سه‌ره‌کانی «هه‌زار» ی هی‌ژا
و «هیمن» ی هه‌رماو نه‌که‌مه‌ پاشه‌روکی ژيانه‌ تاله‌که‌ی خۆم و به‌پیر هاواری
«هه‌زار» ی نه‌مره‌وه نه‌چم که‌ له‌م ته‌که‌به‌يته‌دا به‌قوولایی ده‌ریایه‌ک و به‌
به‌رینایی دنیا‌یه‌ک شووره‌ی شیوه‌نی بۆ هه‌موو هه‌لپرووزاوان کیشاوه.
جا بۆیه‌ منیش به‌چاوی پر له‌فرمی‌سکه‌وه به‌پیرییه‌وه ده‌چم و بۆی
ده‌ستینه‌وه و ده‌لښ:

ئاواتی شیرین

چی‌ها ئاواتی شیرینم له‌ببستیونی جه‌فا نه‌خشا
ئه‌وه‌ی فه‌ره‌اد به‌تیشهی کرد، هه‌لمکه‌ند من به‌نینۆکم
له‌کوین ئاوال و هاوپیا‌له‌ی جه‌لان و کاتی جوامی‌ری
که‌وا بۆ هاوده‌می هاتوونه‌لای یه‌کتر جه‌نه‌ و چۆکم
له‌خه‌لوه‌تخانه‌که‌ی ژینم ئه‌وه‌ی دلخوازه‌ تۆراوه
غه‌مه‌هه‌رگیز نه‌بان نابئ، ئه‌ویش پیی وایه‌ بانۆکم

به میزان و ترازوو و کۆت هه لمسه نگینى ئه ی گهردوون
دهزانى چه ند له میژینه م، نه ئه فسانه م، نه چیرۆکم
به کۆ راته مالى خه رمانم ترازوو و کۆت فه لکه ون بئ
که تۆ کۆی خۆت ده پارێزی، به کۆگاوه ئه میش کۆکم
«هه ژار»، «نووری» هه زاران جار تلاسکه ی به ست و نه ی نالاند
به بووله رزه ی نه له رزی دل، به مه رگی تۆیه له رزۆکم

مهولانا دهفهرمي:

عيسي مريم به كوهي مي گريخت
شیر گویی خون او می خواست ریخت
آن یکی در پی دويد و گفت: «خیر
در پیت کس نیست، چه گریزی چو طیر؟»
گفت: «از احمق گریزانم، برو
می رهامم خویش را، بنادم مشو»

ئامان له دهس حیسانی کهرا

سهه سالی کهساس و دهه به دهه به
بی بهرگ و نهوا و قهسته سه به به
وهک بهرخی له داکي هه لبرایی
حه پیرانی ولات و دهشتت و ده به به
ئاواتی بهراز و ورچ و پښووی
هاوماتی که لیک له جانیه وه به به
وهک دیو و درنج و غوولی غاران
تاراوی کهل و بهرهی به شهر به به
ئاسووده ترم له وهی سه عاتیک
هاورازی قسهی حیسانی که به به!

دایک له پوانگه‌ی زانایانه‌وه

«ویکتور هوگو»:

«ئاواتی کچیکي کویر»

«خوایه گیان ده‌لین کاتی به‌هاران زه‌وی‌وزاری به‌گول و گیای په‌نگاوره‌نگ ده‌خه‌ملیني که چاو له ته‌ماشای تیر نابي. خوایه گیان ده‌لین: شه‌وانه ئاسمانی شین به‌زیته و زریو‌می هه‌زاران ئه‌ستیرمی گه‌ش و مانگی شه‌به‌قدار ده‌پرا‌زیته‌وه که هه‌ر جوان و شیرینه تی‌ی‌پروانی. خوایه گیان ده‌لین: پوژ که به‌یانان سه‌ر دینیته‌ده‌ری، دنیای نو‌ورباران ده‌کا و بز‌می داو‌یته هه‌موو دیمه‌نیکی.

خوایه گیان: داوات لی‌ده‌کم: به‌دری‌زایی هه‌ناسه‌یه‌کی پروناکی باو‌ییه‌ چاو‌ه‌کانم، ئه‌ویشم بویه ناو‌ی که ته‌ماشای گول و به‌هار و مانگ و ئه‌ستیره و پوژ‌ی پروناکی پی‌بکم! بۆ ئه‌وه‌مه ته‌نیا جاري‌کی پروومه‌ت و پرووکاری دایکمی پی ته‌ماشاکم، هیچی دیکه نا.»

په‌یامبه‌ری ئیسلام پاده‌گه‌یه‌نی: «ئه‌گه‌ر له نو‌یژی ره‌وادا باب بانگی کردی نو‌یژه‌که‌ت مه‌پره، به‌لان کاتیک دایکت بانگی کردی نو‌یژه‌که‌ت به‌جی‌بی‌له و به‌هاوارییه‌وه بجۆ.» حوکه‌ما ده‌لین: «ئه‌گه‌ر ماکی دایک نه‌بوايه، بوونه‌وه‌ر ته‌نیا بریتی بوو له جه‌ماد و هیچی دیکه نا. ئه‌گه‌ر وایه دایک ماکی حه‌یاتی بوونه‌وه‌ره.» جا بویه ده‌لیم:

سلاو له دایک

ئه‌گه‌ر یه‌زدانی مه‌زن، وینیکي وه‌ک خۆی بایه
کر‌نۆشم بۆ ده‌کرد و ده‌مکوت: ئه‌تۆی ئه‌ی دایه
سه‌رقافله‌ی خیتلی خیزان، گه‌ر تۆ نه‌بای ئه‌ی دایک
کاروانی کو‌پی خیل‌ه‌ت ده‌کشایه‌وه بۆ دوايه
نه‌فریشه‌ی، نه‌ وه‌ک په‌ری، تۆ ژيان وه‌دی‌هین‌ه‌ری
به‌شه‌ر بی‌شکه‌ی له‌ کو‌ی بوو که تۆ راته‌نه‌ژاندايه

سامان دهه ندهی ژيانی، بنچینهی ږاوه ستانی
 بډ هه ستو خوشتی کږپه، ئه رکت له دوا خودایه
 بډ خه لقی خو و خه سله ت ئی عجازی تډ نه بوايه
 مه سیح و مه سح و دهرمان، موسا و یه دی به یزایه؟
 به ههستی ږوون و خاوین به پاکی ته شک و داوین
 گډچی ډه کی ژینی تډن، «ږازی» و «کږی سینا» یه
 شه توی به شه وگاری ږهش، به چاوی له خه و بی بهش
 به گهرمی لهش و باومش، کږپه ی ده خه یته کایه
 دایکه که به زمانی حال، ده خاته زهینی منډال
 ږی گاکولکه و گږوگال، به دارداره و لای لایه
 به کام نه سیم ده پشکووت، غونچه ی ده می مه لو تکه
 شنه ی شابالی ږه ری دایکی به سهر نه کشایه؟
 به برژانگی ده مال م، توی پیروی به ږیت
 سهر ږرده بازی ږیت بی، به ههشت له بهر پیتایه

بیره وه ریه کی کاتی جوانی

ده فیزئ وهک قه فی گۆجانی پشتم
که بیرم دیته وه کاتی جحیلی
وه کوو میژۆکی نیو ئاوئ ده لهرزم
که ده روانمه تریفه ی ژین به لیلی
هه واری زینده گی کیچی هه لیلنا
ته کو تووی تیکه وت ناومالی خیلی
ده زانم دل ئه تۆش بار به سستی کۆچی
له نیو تاوولی له شا ته نیام ده هیلی
که لیک ئاواره یی هه ورازی شین بووم
به ره و لیژی نه مان ئه مجا به ویلی
که لیک پیاوانه چووم به گزی زه مان دا
به پاشقول باوی دام خستمی به دیلی
گریپو وچکه ی نه هات نه کراوه بو من
به مردن دیمه وه ئهم کاته فیلی

پۆلېک ديوانه

کاتېک دپروانمه ديمه نى دنيای دهوروبه رى خۆم و سهرنج ددهمه داواى
 دوورودرېژى دپروونم، دهبنم نه لېک دېن و نه پېک دېن. ئهوهى ويست و
 خواستى دپروونه، ديوه زمه بيز و بيزارييه بۆ دپروه و ئهوهى جى قهر و
 رېزه بۆ دنيای دپروه، هوى بيزى دپروونه. جا له نيو ئه و ريز و بيزه دايه دالم
 پېک دادى و غهم تېکرا دى! جا له نيو ئه و بيز و ريزانه دايه، دهکه ومه سهر
 کوتانه وهى ههسته کانى دپروونى خۆم، بې دهنگيان دهکم و ليم وست دهبن،
 به لان کوا ههست به وست پېخوست دهکړ؟ وهک جووچکى ساوا له قهقهه سى
 تهنگى دپروون دا، دهنوک دهگېرن و داواى بهش و بزيوى خويان دهکهن! ئهمنيش
 بې دهنگ وهک زپداکى ناله بار، جووچيلهى ههسته کانم وهبه چه پۆکان ددهم و
 له باتى بهش و بزيوى ده ليم: ئهى واى پۆلېک ديوانه.

پۆلېک ديوانه

زمانا

جوولينه وهى بىر و ههستم
 بۆچى پېتکوت ئه تپه رهستم؟

دنيای وې و بى سامانى
 بووژانه وه و وپژدهوانى

بۆ له کالان هاتيه ده رى
 هه زار سهودا و ته نيا سه رى

بۆ کردته وه بوخچهى دپروون
 نه تهيه شته وه دهراوى پروون

ئامان، ئامان زمانى من
 باسى سهر و گيانى من

من و گېژى ده رىاى ئهوين
 به کام بزهى پرووکارى ژين

ههى داد، بېداد زمانى شر
 ئاورى کوژاوهت خسته گر

چهند بى غهم بووم گرېم دابووى
 خۆت راپسکانه به ره لالا بووى

چاوا

ئەي چاۋ خۇ تۇ بازى پىر بوۋى
كانگەي گريان بە چى ژىر بوۋى

گوچكە!

گوچكەي بەھەست بۇ دەنگوباس
قەلارمىيا بۆۋە پەلاس

ئەي دل!

دلى كۆل كۆيۈرە بوو چاۋ
بوۋىيە نىچىرى چاۋوراۋ

ئەي عەقل!

عەقلى زانا زانىت ئەوين
ژانى دەكاتە تۆشەي ژىن

چۇن ھەلە بوۋى لاي خۇ ئەتۇ
مەستەخەسارى رەنجەرۇ

ئەي ئەوين!

ئەوين توخۇوا لام لى لادە
ساكەدەشتىكى بەربادە

بۇ دىمەنى نىزىك و دوور
وا لىكت نا چاۋى مشوور!

ھەۋالگىرى قەلای سەر بوۋى
تۇ ھەر مات و بىخەبەر بوۋى

بى بەرجەۋەند كەۋتپە شوۋنى
ئەي گۇر، ئىستا لەپىك خوۋنى

گىر و تىنە بى پىسانەۋە
لاي كايەيە ھەسسانەۋە

سەر قافلى ئەۋ كارانە بوۋى
عاشقى پولىك دىۋانە بوۋى؟

مالى دەروون شەقە و شىرۇل
خۇ نابىيە كوندى كاۋلى چۇل

پيرژني کونه کار

له دهوراني کون و نوپوه هه تا ئه ورځه، کاتيک شيواوي و شپړپوي، هه ست وخوستي گياني هونه ره کاني داگرتبي، يان زه مانه چر نوکي ناحه زي خوي له دل و دهر وونيان دا گيرابي، ناله يان لي په يدا بووه و هه لمه تي خويان ناوقاي پيرژني زه مانه و عه جوو زه ي گه رالي دهوران و چهرخ وخولي زه مانه کردوته وه، وهک «مه ليکوشو عه راي بهار» له دس عه جوو زه ي دهر دهناليني و دهلي:

کاهنده ي مردی ای عجوو زه ي ری	بفزیای به رامش و رامشگر
ده ده به مختان بی معنی!	کین توز به مردمان دانشور
هر شب به کنار ناکسی بغو	هر روز به روی سقله ای بنگر
تا مایه ی سفلگی نگرده کم	هر روز برای سقله ی دیگر

جا بويه پيم وایه جيی ره خنه نيه نه گه ر ئه منيکي بي بهش له ژيان به مسته کو له ي زه مان و چه پوکي پيرژني کونه کاري دهوران هاواري به جي يان بي جيی خوم به رزکه مه وه نه گه ر چي ده لين: «کابرا به که ري ناويري و مرده گه ري ته کورتاني!» هه لمه ته که م بؤ سهر پيرژني کونه کاري دهوران وهک تفي سهره و ژوور وایه و ههر پوو کاري خوم ده گري ته وه، ئه و چي بکا که بؤ خوم چيم نه کردوه؟!

گله از هيچ کس نبايد کرد کز تن ماست، آنچه بر تن ماست

به لان خه تا که س وه ئه ستوي خوي ناگري، «کلاشي مام ناشه وان» له سهر سينگي خومي لاده به م و ده ليم: هه ي داد و بيداد له دس پيرژني کونه کاري دهوران.

پيرېژنی کؤنه کاری دهوران

پيرېژنی کؤنه کاری دهوران
شپيانه ته قین و دهرکوبان دې
کؤلانگه پری کووچه یی شه و پوژ
بیعار و گه رال و بلج و بن شر
جاریکی نه هاته ژوانی هیوام
هرچه نده که پیره نهو، نه من کوپ
تا پوژي هومی دی مه نه زوکه
بو چاره ره شنی هه می شه زگ پر
له و چهرخ و خولان و فیکه دهوره
نه یداوه گه ریک له نیمه ناوې
وهک گورپه یی ده سسته مویه حیزه
ژیردهستی هه موو که سه به من خر
نه و دپله له گه ل که سان به فیله
به ربینکه یی ناکه سانی سیخوې
چی کم بوو له نیو گه لان گه لی من
بوچی ده بی نه و پر و نه میش قر
دهک چهرخ و خولت سه ره ونخوون بی
دهورته به دهوار بی نان و دوبر

وَيْفَهُ كَمْ

دۆستىكى ئۈمىد بۇدۇست داۋاي ويىنەكەمى كرد تا له بلاو كوردنەۋى ھىندىك له ھۆنراۋە كاندا كەلكى لىۋەر گرى. پىم كوت: «براكەم، من كە ژيانم ھىچ ويىنەيەكى نەبوۋە، ويىنەكەم دەتۈن چ نەخىشكى پىداۋىست باۋىتە بەر چاۋ و زەينى بىنەرەن و خويىنەرەن!» ھەر چۇنىك بى ئەۋ ھۆنراۋەيە خوارەۋم بۇ نوۋسى و دامە دەستى.

وَيَفْهَمُ

لە کۆی دەوێنی دنیا لیوی درووم
 چاۆن دەنوێنی وینەم هەستی خنکاوم
 ئەوەندە چاوەڕپی پێکھاتی ئاوات مام
 لە گۆریشدا دەلیم با لێکنەنیم چاوم
 کوتم تا هەم لە ئەستۆی خۆمی دانەپنم
 گوناھێکی بە کۆردیم دیتوو و دواوم
 بایێ ببیەن گەلی رێبوازی دواي من دین
 هەرای کوردی لە کاروانان بەجیماوم؟
 زەمان پێیوانەبێ خستوومی وا کەوتووم
 لە سیبەیی رۆژی هاتی خۆمە تێخزاوم

کړنڅشپک له پيش باره گای هونه

هونراوهيه کي ماموستا «گوران»م دی به نيوی «گورانی گوران»ی، هوش و بیري منی راکشیا بهر و دنیا به کی دیکه، نه و دنیا به کی که گیان و په وانی تی دا ده بزوی و ده پشکوئ. باره گای پروناکیرانی که به هر زار او و راویژیک تی دا ده دیوین. هر رنگ و نه ژاد و تیره و تباریک بن، له پوالت و دیمه نی ئینسانی خویان دا یه زدانی و مه له کووتی ده دیوین، ههستی مرؤف ته کان ده دن و خوست و عاتقه ی به شیری راده ژینن. به دیتنی هم هونراوه، گر و تینی سوو تمانی دهروونم له باره گای هونران دا کووژانده و هاتمه وه دنیا ی ههستی به شیری خومه وه. وهک له پیش دا ئاماژم پیکرد، کاتیک له نه خوشخانه ی «بووعه لی» تاران له ژیر چاوه دیری دوکتوران دا مابوومه وه، زیاتری پوژه کانی هینی، کاک «سواره»ی نه مر دهاته لام. هونراوه ی «کړنڅشپک له پیش باره گای هونه»م دایه که ئه ویش له بهرنامه نه ده بییه که ی خوی دا له تاران بلاوی کرده وه. یادی به خیر و په وانی شادبی.

کړنڅشپک له پيش باره گای هونه

به پیکي و به په وانی
ئینسانی بی و یه زدانی
په ری بیته هه لپه رکئ
گورانی کوانی وایه
نموننه ی په وشتی چاک

ده بیه پو لوو، ده بیه په ری
جاریک شه می، جاریک پیوی
داده مرینی کولی دهروون
تو لامارتین یا خو خاجوی

من چی بلیم به جوانی
وهک «گورانی گوران»ی
فریشته بیته ده رکئ
زه وی بیته سه مایه
هونه تو ئینسانی پاک

بو کی ده گری، بو کی ده ری
چون سووتاوی، چون چوقیوی
هه لده گیرسیی بو دنیا ی پروون
تو فیردهوسی، ویکتور هؤگزی

تۆگۈرانى، ئەستېرەنى كۆي

بىرۋى، چاۋى، بژانگى
خوۋىنى لە نىۋ پىستى سوور
گىيانى لە نىۋ ھەموۋانى
پۇلەنى پاكى يەزدانى
ھۆنەر بىلەن تۆلە كۆيى
نەزىكى نەلىم دوورى
دنىيە پىر ئاۋازەنى تۆ
لە ھەر كۆي خۇ بنوۋىنى

دنىيە دەۋا كۈا تۆ دەۋى

لە ۋوۋى زەرد و پەشانگى
يان ھەر سې و دەرياي نوور
پەنگ و نەۋاد نازانى
بە نىۋ كۆپى حىسانى
نە ئاۋا بوۋى نە لە سوۋى
بىلىسەنى كۆگەي نوورى
ۋاتەنى كۆن و تازەنى تۆ
خۆرى پىر شىنگ ئەپۇنى

ماموسين ئاغاي خوشهويست !

ههتا فيزەمزهى ئاشەوانى و دايكەدزەى ئاوەدانى لە ئارادا بى دەلیم:
چۆلپەرستیم خوشترە!

دەلین و تە و ورتە کات و هاتى هەيه ، جا بۆيه هەميشە چاوەرپى هاتنى
کاتیکم کە چزەيەک يان بزەيەکی باويته دل و دەروونم. غەم يان خۆشى فەرقي
ناکا ، هەردووکیان هەستوخوستى دەلەرزین و دەبزوين. هورووژمى هاواريان
هان دەدەن تا هەرا کاتە سەر لیواری زار و زمان هەتا زەخیرەى زاخاوی دەروون
لە زەکیشى دیدەوه يان لە زیبارى زارەوه هەلچۆرپین و هات و کاتى نەدۆرپین.
بەلان دل دەلئ: ئەمن کاتم دۆراوە و هاتم گۆراوە! چەندیكە لە هەمووشت
بیزارم ، دەبرینگیمەوه ، وەک زەنگى کلیسا بە پتەيەک بە کوتهيەک
دەزرینگیمەوه. لە سیبەرى خۆم سلەى دەکم ، هەستى تەلەکە و تەلەى دەکم.

دەلیم: لە چى ، لە کى؟ دەلئ: لە ئەم ، لە ئەو ، لە ئاوەدانى!
دەلئ: چيوەچزەى دیوەزمەى بیابانیم لە فيزەمزهى ئاشەوانى و دايكەدزەى
بى دلگیرترە ، گیان ژیرترە ، جا بۆيه پر بەدل هاوار دەکم دەلیم: چۆلپەرستیم
خۆشترە.

چۆلپەرستیم خوشترە

دان و داوہ ئاوەدانى و چۆلپەرستیم خوشترە
خیلێ جندۆکە لە فیلى دۆستى قەستیم خوشترە
من لە یارانى زەمانە هەر نەیاریم هاتەپى
هاودایم بۆ ساغ نەبۆوه ، دلشکستیم خوشترە
تا وتەى زارم لەگەل رازى دەروون هاوڕى نەبى
هەر کبى و ماتى و کریم ، بى هەستوخوستیم خوشترە
من کە بەهریکم نەدى لەم پىرەوى و پىرکەيه
بەرەهەم هەر بوو بە وەستان ، هەلنەویستیم خوشترە

پئړكهي ئاوات نه پيوي، دس به هيو اړانه گا!
 پهل پړاو و دس شكاو، بي پي و دسستيم خوشره
 ئهم پهرستي و ئهو نه ويستي، هر دمكي پروگه يهك
 خوم له بهرچي پي دزيو بي، خو پهرستيم خوشره
 به سمه دسسته كوته ي له خورا و پي بريني بي وچان
 رهنجي رابردووم به با دا، بابهدستيم خوشره
 خمگه ري دهوران ده بينم هه ردمي رهنكيكه وا
 رهنكه پي وابي له ژينا رهنكي نيسستم خوشره
 چون كونا هي تيگه يشتن بوته داوي زينده گيم
 كرده وي گيژ و خولان و شيت و مهستيم خوشره

مال ته بایي

کور له نښو کورې گهلاندا وهک گوتی بې خار نه بې
بې نیشان ون بې له ژینا شوینه واری دیار نه بې
تا به سهر به رزی بژی بمریت و دواکه وتوو نه بې
سهر له سهر داری ببینې، مل له نښو هوسار نه بې
با له کاولاندا وهکوو کتویان کهساس و کویله بې
سوغره کیشی ناحه زان و بار بهری زوردار نه بې
کوانې بۇ سبهی به پروونی دیمه نی دنیا ده بېنی
به رجه وهندی دهردی پار و مه خسه رهی پیرار نه بې
چه نده خوش مال ته بایي و نیشتمانی گهرم و گور
خیل و هاومالت که سیره ی باده وهی رۆژگار نه بې

ئەمن و سەعدوون و پەپوولە

كاتى بەھار بوو، بەيار و زەوىوزار، دەشت و دۆل و بەربنار ژيابوونەو. سەوزە و گول و گيا، گيانى تازەيان ھاتبووە بەرى و سەريان لە داوینى زەوى ھینابووە دەرى. ژيان و گيانىكى مۆزى خەزەلومر يان مۆتى سەرماوەز لە ناخى بەفرانبار و پێبەندانى ئاخىبوون. بە شەنبای شەمال و پێژنەى ھەورى گەوالگەوال کەوتبوونە لیوبزە و گرگاڵ. بەھار دیمەنى دژ و داماوى چر و چیاى بە چیمک و چیمەنى تەنیبوو.

کەژ و کێو، دار و دەوێن بە پەنگى سوور و شین، ئال و زەردە خەنى ببوو، ھەموو شت پێدەکەنى، گول، گەلا، زەمەند و زەنویڕ، جۆگەلە و کانیکە، مەنداو و ھەلدێر، دەترووسکانەو، دەبرووسکانەو، رادەژان، بە شەنبەى دەھاژان. سیرەى سوێرە و چەرەى جوپرە و قاسپەى کەو خەوى سروشتى پەواندبوو، بەند و پێوھەندى زۆردارى سەرمای پساندبوو. غەم و پەژارم زۆر بوو، بۆ چارەسەرى پووم کردبوو دەرى ھەتا بە دیمەنى چیمەنى، بە خێوھتى خەملاوى بنار و بانوان، پەژارە پەھا کەم و خەرمانى خەمان بە با کەم. لە بن ھەر بەردىكى دەردىكى وەشێرم، لە لای ھەر گەلایەكى بەلایەكى وەگێرم، لە لای ھەر گولێک دەردى دلیكى ببێژرم، نەمەزانى لە کویم و بە دل لە چى دەدویم، خۆم لى ون ببوو، خۆم لى گۆراپوو و بېرسى بېر و ھەستم بە دیمەنى سروشتى دۆراپوو.

لەو کاتەى دا ھەستیک و دەستیک، پایەلوی چاو و گوێ لە نیو دەنگ و پەنگى دیمەن دا تیکەلى کریم و بۆ لای خۆى بریم. روانیمە لای ھەستەکە دیتم: سەعدوون بوو. سەعدوون کى بوو، چى بوو؟ سەعدوون لاویكى ۱۷ سالتەى شیتوپیت و دیوانە بوو، نەسرەوتوى پۆژى و نەنوستووى شەوانە بوو. دەستیان لى وەشاندبوو بەلان ئەو دەستى نەمەوشاند، خۆى لە کەس نەدەگیاند، پووتوقووت چۆن لە دایكى بەرببوو ھەر وا دەژیا، دەگەرا، دەژوا و کوپى و پچوو بابه ئادەم بوو، ھەر گەلا ھەنجیرەکەى کەم بوو.

گهړما و سهړماي نه د هزاني، چولي پي خوشتر بوو له ئاوه داني، به هه موو
 پښهك و جښهكي د هزاني، خه لكى مه لښه ندى هه موو ده يان ناسى، برسى با ده چو
 ماتيكي، نه يو سوالتيكي، بابوليكي ودره گرت و دهر پويى. هه نكاوى كورت و
 هيواش ده او ويشت و دحه جمى، جانه وهرى خوشتر ده ويست له ئاده مى.
 كيسه ل، مارمليك، بو ق، په پووله، له گه ل هه مووان ددوا و له حيسانى
 نه ده گه يى. هه ستي سه عدوون و د خه بهرى هي نام، ده ستي سه عدوون سه رنجى
 راكي شام، ده سته كانى هه لول پي كه وه نابوو، قامكه كانى وهك شوولى قه فه سى
 ويك هي نابوو. پي ده كه نى و دهر يقاوه، له كه ليني قامكه كانى راده ما راده چه نى،
 له پر ده سته كانى ليك ترازاند، په پووليكي خالدار و بال ته لاي له نيو قامكه كانى
 هاته دهرى، بالي ليك دا سوور پيكي خوارد و له سه ر په لكى گيايه كي دي كه
 ني شته وه، سه عدوون پي كه نى تري قاوه، چوه پيشى، ديسان هر به و شي وهى
 په پووله كه لى له نيو قه فه سى قامكه كانى دا وه گير هي ناوه. پي ده كه نى ور تهى
 ده هات، وتوو يژيكيان بوو كه ئه من ليى حالى نه بووم. نه په پووله پازى بوو
 هه لفرى بړوا و خوى ون كا، نه سه عدوون وازى له و باز ييه ده هي نا. سه رم
 سوړ ما بوو له خوم، له سه عدوون، له په پووله؟ هه ژنوم شل ببوو، دمه ويست
 بريك بارى لاقم بگوړم، بهر ديك له بهر پيم خزى و خللور بووه. سه عدوون پروانى
 ئه منى دى، سل بوو راچه نى، وهك هه ميشه كاتى توور پيى، ده سته كانى
 به توندى به هر دوو لا سمتى دا ته پاند و بهر وه جيا تي ته قاند.

ئه من ما بوو موه و دنيايه ك پرسيار و په پووليكي هه لوه دا و بي قه رار. به
 زمانى بي زمانى له گه ل په پووله كه و تمه ويژه وانى. ئه وه ئه من و په پووله له
 دنياى مهنك و بي دهنكى دهر وون دا.

باشه ئه وهش ديزه به دهر خونه نه بي كه سه عدوون هر له و سه ر به نده دى دا،
 هر له و كيوپاره يه به گولله كيوپشكنه كانى ده ولت كوژرا و گيانى شيرينى له
 ده س دا. هر ئه وه لكه وتانه بوو به هوى هوئراوه مى ميراتكره كانى سه عدوون،
 يانى په پووله كانى هاو دم و هاو پازى.

ئەمەن و پەپولە

پەپولە چووكەي پەپوبال تەلا
 ھەستى نەسرەوتوۋى گول و گيا و گەلا
 ھىدى و بەسپاي وەكوو پەپى قوو
 دەكەويە ھەوا بە ھالاۋى ھوو
 دىيى و تىدەكشىي وەك بىزەي منال
 لە سەر تريفەي كانىلكەي خەيال
 ويىنەي تراوكەي دەروۋنى توۋنى
 دىدەي دوورھەنگىۋ داۋىيە پوۋنى
 خۇزگە دەمزانى چىت لە دلدايە
 سروشت تۆي بۆچى ھىنايە كايە
 لە دەم پووبار و گۆمىلكە و كانى
 ھەوالپرسى كىيى بۆ كى دەروانى
 كۆچى زۆردارى سەرماۋسۆلە
 ژيانەۋەي شىينكەي دەراۋ و دۆلە
 تاسە و تاۋىلكەي باس و ھەۋالە
 شىنەي شەپۆلى خەون و خەيالە
 چىكە و جرووكەي مەلى كۆسارە
 ھارەي ھەلدىرى پال و بىنارە
 خىستوۋتە سەما و سەيرى سەرچلان
 ئەو بازبازۆكەي مەلبەندى گولان
 وەك خەۋنى ھالۆز خەيال بىزوينى
 ۋەنەۋزى چىمەن دادەچلەكىنى

ناحه جمی ساتیک وا بئقهراری
 ده لایي تاوتی نوبه تی داری
 پشوئک، وچانیک، په پوله زیږه
 به سه رهاتی خوت بو من وه گیره
 تو هر په پوله یان لیم گورای
 هیوای ئاوارهی ئه وین دورای
 ههستی بزربووی له ژیان به زیوی؟
 گیانی ناکاوی له لهش ره ویوی؟
 دل خورپه و کوسپی دلی کوست که وتووی
 ئاخر هه ناسه ی کورپه ی سره هتووی
 مهرج و په یمانی کام کیژ، کام لاوی
 مرادی مردووی کام دل سووتاوی؟
 پېښواری ړنگای دوورولا تانی
 په یامی شینگی سووورخه لاتانی
 بئ هه ست، به سپایی، ئاوا به پاریز
 گولان چل چل ده گری له ئامیز؟
 به باله پرځه و به شنه ی بای خه یال
 راده گه یه نی راسپارده و هه وال
 خوزگه په پوله وهک تو ئازاد بام
 سهر له پیناوی ړنگای مراد بام
 ئاوارهی کیو و کهژ و هه ردان بام
 په یام هینهری خاوه ن دهر دان بام
 مه به ستم زوره، هه زم له دوانه
 سه د گری وگولم له سهر زوانه

هه زاران وته و مه بهست و پرسيار
 ده تكيڼه دهر وون ورك رېژنه ي به هار
 شه پلان ددهن بي سهر رېژ ماون
 پاكي چاوه رېي چورچورپه ي چاون
 نه زمانې ده گرن، نه ده خزينه زار
 له گهل فرمي سكان هه لده رېژينه خوار
 په پووله ئه منيش په روباالم با
 پي پاريژي نيو درك و دالم با
 چاوم پالوينه ي گولي دل نه يوو
 مه بهست له زمانم قوشقي و سل نه يوو
 سهر بهست و ئازاد ده ژيام و ده ژوام
 به چاو و به زمان دهمدي و ددوام
 به لان په پووله ئه مني دوور بهش
 له ئاسماني پوون له ئه ستيره ي گهش
 هر هه نكاويكي خسته پي ئاوات
 هه له و هه لدير بوو بهرو سهرمه قولات
 هه در بوو هيواي هه ريمي ژيانم
 هر بهو تاوانه ي سهر و حيسانم
 نه توش و هكوو من بهري به شهر باي
 سهر كوت كراوي تانه و ته شهر باي
 بالي ته لاييت ده بوو به به لا
 نه خاوهن بال بووي، نه توي ته لا
 وا به راشكاوي له دم كاني و ئاو
 له گول و گيا و گه لا نه تده كرد سلو
 په پووله زيړه ي بال توي ته لايه
 بي دهنك راتكه ياند چيت له دل دايه

له ههست و خوست و ئاكارى جوانت
 تكايه گويچكم ويردى زوانت
 مال له مەريوان دل له دوو جىگای
 ههنگاو هاويزى دوو پيچكه ريگای
 به پوژ ههلوهدای چيا و دم چەمی
 به شهو پهروانهی پرووكارى شهمی
 سەر له پیناوی شهمی شهوگارى
 ههستى پوژانهی گول و گولزارى
 دهليی كوژراوى ئهوينى دلدان
 ههلهدهاتهوه به شنهى باى بههار
 مهترسى ناوچ گيان بهختكردن
 له پيى ئاواتا، هر مانه مردن
 گيانچك به نهمان نهكووژيتهوه
 به شنهى باى بههار نابووژيتهوه
 خهونه، خهياله، ژين به بى ئهوين
 ژينن، ئهوينن، شينكهى سەر زهوين
 پهپوولهى زانای كویره پيى ژيان
 شارەزای هەردى هەريمی نهمان
 ئهتۆ و شهم و شهو، شۆر و شهيدايى
 ئهمن و بىدهنگى و غهم و تهنيايى
 كاتى ئيواره و كۆتايى كارە
 شهم وهكوو شهوان چاوهر پيى ياره
 پوژباش پهپووله شهو گهيبه دم چەم
 تۆ بهراو شهم و ئهمنيش هم و غهم

ژان و ژين

نامه و هؤنراوه يه كي ته نر و شوخييه كه بؤ دوستيكي خوشه ويستي خؤم نووسيوه.

براي بهرز و بهريزم ماموسين ئاغاي موته دي.

له دوا عهرزي سلاويكي زؤر و داواي لهش ساغي له خواي گه وره و بي هاوتا. مامه گيان: لهم دنيا پان و بهرينه دا ته نيا دامه نيكي دهستم پيي راده گيشت، ئاته كي بي پاته كي تو بوو. ئه ويش وادياره مانكي رؤژوان (رهمه زان) له خوي شه تهك داوه، ته بهك بي نان و نمهك ماوه.

به لي رهمه زانه، ئه تو وهك دهوله مه ندي دم له پووش ده يگري و ناخوي، ئه منيش وهك دهرويشي خوش له ومه ده بخوم و نا يگرم. ده لي باز و پاوچين، ئه وي ده يگري ناخوا و ئه وي ده بخوا نا يگري. له بهش و پيشي زه مانه دا وا هاتووه:

جام مي و خون دل، هر يك به كسي دادند
در داييره قسمت، او قاع چنين باشد
در كار گلاب و گل، حكم ازلي اين بود
كاين شاهد بازاری، وان پرده نشين باشد

ئهن دهموي به نيوي ژان و ژين كه ميك له سهري برؤم و ئهم هؤنراوه فارسويه به دريژه دانري بريك شي كه مه وه.

ژان و ژين

كه لاي سهوز و زمپرود هر دوو يهك رهنگ
به لان پي شيله ئه ويان، ئهم نكي نه
گري عيشق و گرووي دل هر دوو سهركيش
به لان ئه ويان سهره، ئه ميان به تينه

غم و خوښی له فرمیسکا دمړه خسن
به لان نه ویان له شادی، هم له شینه
هه وای زه نویر، نه وای بلویر له جوشن
به لان یه کیان هزه، یه کیان هزینه
شهم و پهلوانه بو یه کتر ده سووتین
به لان یه کیان «مهم»، یه ک «خاتووزین»
چل و گول هر دوو هاوران له باغا
به لان نه بو چه و دل و هم بو چینه
هه تا دنیا هه یه و دا وای شه و خیر
به شمی هیندیکی ژانه و هیندی ژینه

كاتى جىيىلى يان بىلقى سەر ئاۋ

كاتى جىيىلى ۋەك بىلقى سەر ئاۋ
 سەرىكى سوۋرا ۋ قوۋتى دا گىژاۋ
 ئەۋ دىلى سىلى نەھە جىمىو ساتى
 بەھال دەتەپى ۋ دەبزوئى تاۋتاۋ
 دەنگ تەكايەۋە ۋ لە گۈيچكەي بەھەست
 لە دىمەن تۇرا دىدەي دوۋرەچاۋ
 خاۋ ۋ خلىسكە شەقاۋى بىھىز
 شلوشەۋىقى پىلى گۇرە ھەنگاۋ
 ھۆش ۋ بىرورام توۋرە ۋ تۇراۋن
 ھەر چەنە ۋ چۆكم لىكەدەكەن سىلاۋ
 تالان ۋ بىرۋى ھەستوخوستانە
 لە كاۋلى لەشا، ھەر گيانە جىماۋ
 ھەر ئەۋم ماۋە پاشماۋەي تالان
 ھەربىنا ھاتن بۆۋىش بە سەرپاۋ

کوا له پازي باز دهگا کونديک، قه ليک؟

له سهره تاي يه کيک له ديوانه هؤنراوه کاني «نيمايووشيج» دا، ئهم چوارينه ي
ژيره ومم چاو بيکه وت. لام وايه به بهرينايي هه لبه سته کاني دهرې و هاواري غهم
و په ژارمې ئهم هؤنره سهر بهرزه يه له دهس زهمان، له چنگ ژيان که ده لي:

از پس پنجاهی و اندي ز عمر نعره برمی آیدم از هر رگی
کاش بودم باز دور از هر کسی چادری و کوسفندی و سگی

باوهر ناکم نه داري و نيمه، نيمای نارديته دهرکي نياز و پيداويستی ژيان.
نيمه هاواري هاوړاز و دهمسازيکي دهکا که:

زاراوه ي زمانې له گهل ژاراوي زهماني تيکه ل نهکا، کاتيک ده بيني که سوکار و
کرده وه ناحه زه، وهره زه و ئاواته خوازي سهگ و چادر و په زه به لان کام
هؤنهر يک و نه ته وه خوازيک بووه که زهمان له زمانې که يشتبي؟ له دواي خو ي
هر به و زمانه يادواري شين و شه پور يان بؤ گيړاوه. دهمه وي ليړه دا وته که ي
«نيمه» به ربه و کيله ي خو م بپيوم و که شکه که ي له سوينه ي خو م دا بشيوم و بلتم:

کوا له پازي باز دهگا کونديک، قه ليک؟

پاش نه وه ي په نجا و چهند ساليک ژيای
نهره ته ي کيشايه ميشکت هر ره گيک
داخه کم ئاواتي کورتت پيکنه هات
چهند سهر يک مهر، چادر و کيک و سه گيک
کوا مهر و چادر بوو چاره ي دهردي تو
تو که بووت ئاواتي بهرزي تر گه ليک
کام هونه رهنده گه يوه ته ئاواتي خو ي؟
يان به پتي ويستی گه را دهوران، چه ليک؟

ھۆنەر ھاۋارى بەرزە و بىھونەر
 بىھەرا بۆي دېتە پېش ھاتېك ، ھەلىك
 نەچنىۋە قەت گۈلى ھىۋا و ھومىد
 ھەر لە لاقى رادەچى چەقلىك ، پەلىك
 چەند «ھەژار» و «ھىمن» و «ئاۋات» گەران
 شاخبەشاخ و كۆبەكۆ وىنەي مەلىك
 ئەۋمەلەي نالەي شەۋانەي تاسەھەر
 شىۋەنى فەۋتانى ھەلىيە بۆگەلىك
 ھاۋزەمانى و ھاۋزەمانى پىدەۋى
 كۈۋالە رازى باز دەگا ، كۈندىك ، قەلىك؟

دەبىي ، به لّان کوا دەبىي؟

دليک ده کړئ که هه مېانه ي غه مان بئ
 مه کؤگه ي مه ينهت و هاوار و ژان بئ
 ده بئ سيس بووني گول بېرواني بئ دهنگ
 د پرو دالي بزار که ي سه ز و جوان بئ
 بزه ي خوښي ده بئ برژي ته سه ر ليو
 به وانه ي به هره يان قورتي ژيان بئ
 ده بئ بئ دهر دى سه ر ديلان بگيړي
 له کؤړيک دا که شيني سه ره شان بئ
 ده بئ چاوت نه بيني قهت نه وانه ي
 به هاري شادي يان به رگي خه زان بئ
 ده بئ ياران ته ره ي ديداري خو ت که ي
 قه دم پر نه جه ي نه ياران زيږوه شان بئ
 به لّان کوانئ ده بئ هه ر پوځي ږهنگيک
 بگورې و هه ر نه وهت پيناسي مان بئ؟
 به لّان کوانئ ده بئ ، زگ گورگي سه ر مه ر
 به زي هؤزت مه زه ي چيړ و ددان بئ؟
 به لّان کوانئ ده بئ بيفروشي هه رزان
 حه قى کؤړيک ، به قيمهت هيند گران بئ؟
 ده ليم شه رته هه تا «نووري» هه بئ پوځ
 ده بئ کؤلکي شي کؤړم نه رگي شان بئ

چاووپړاو

به پړيز ماموسين څاغی خوښه ويست! د هزانم پړوت زور كړدووه و به باشی له زمانى سلې دهگى، لان و كونه لان و ته مال و بازره و هه زاره و دوولا و خوزه تاقى كړدو ته وه، كاتى ديتنه وه فيكه و فيتو سهدان چاووپړاوى ديكه ديتنه پيشي. ښه و جار به هه را و هه تللى پړاوپييان و قووپه و نووزهى تاژى و تولهى دمهمه راش چى به سهر پړوژگارى هه لوه داي كړدنه شينى سلې ديتن. به لام مامه گيان، ښه وه جىگاي سهرنجه، نه پړاوپى له پړاو دهكوى، نه سلې له فيكه و فيل دسله ميتنه وه، نه واز له پال و جى خيلى ديتن. ههر له شى بؤ بهش ته رخا دهكا و دهلي: سهره به دووى سامانه وه. مامه گيان، بللى پړوژيك بى پړاوپى و تاژى و توله دابين بن و سلش له ههردى خوى بى دهردى هه لمهت و په لامار بحه سيته وه؟ پړام وايه له پړازى من و له نيازى سلې بگه.

چاووپړاو

بلې سلې، هه لي له داو، له چاووپړاو، له لاني بهر ته لانه وه
هه راده كهن، هه راده كهن سگهل به گهل، به لان و كونه لانه وه

له دوروبهر خولانه وه؟

بلې سلې، هه لي مه لي ښه زم كه لانمه هه لده به زم
كه ليكم دى له ههردى تو به دهردى تو له بهر ته لان تلانه وه

بهره و نه مان گلانه وه

ښه تو سلې، شله و قولهى، تو تاراوى تاژى و تولهى
له مالى خو، ته مالى تو! له مالى وا، چ حه سته مه حه سانه وه

پړوژى پهره شى بى پسانه وه

ته ماته تو، به ماته تو، له چاووپړاو بى باز و باو، خو بازره كهى
ښه كاره بوو، شوين و دوولا و هه زاره بوو، هه زار مه زار پړازانه وه

پړاوپى برسى بووژانه وه

سلې دهلي به لي، بن بهرد و دار، لاپال و بهر بنار، تامانمه
به فيكه و فيل، وارگه و جى خيل، جى نايه لم، لانكهى مانه و ژيانه وه

له سهر بوونه و پړانه وه

چراي خانۀ واده

له وهرامی نامهی یه کیک له به پړزان و عه زیزانی دهورهی ژيانم ،
خوالیخو شېوو جه نابی حاجی «قاسم ناغای موهته دی» که جیگاهیه کی تایبه تی له
دنیای هاوړازی و یه کدالی له ماوهی ماوهی ژيانماندا و له سهیر و سووړی
زهماندا دریژهی هه بوو و تا ناخرین پوژه کانی ژيانی ئه و شهرت و په یمانه
به رده وام بوو.

سهر وهرم چراي خپل و خانۀ واده ، جه نابی حاجی قاسم ناغای موهته دی

هه چهنه د ماویکه دیار نی دووره چاوی
له چاووړاو به دوور له دلان خزاوی
که به پواته د هروبان چوله بی تو
له زهیننی ئیمه دا هر لیږه ماوی
چ فله پقیکی ده ککا دووری و نزیکی
که بو پوچنه دی د هروون تیشکی هه تاوی
ئه وهنده دی میر و مه زلم دین و پوین
به میږخاسی و به جوامیری و شیاوی
له ژینتدا و هدیت هیئا هه موویان
به به ژنی خوت بری ناوبانگی پیاوی
که می و زوری ژیان ناهیننه گوړی
که تیپه ر بوو به سه ربه رزی ته واوی
به له شساغی بژی و زه نویر و زیندوو
چرای نیو خانۀ واده دی هه لکراوی
له یه زدانی مه زن داخوازه «نووری»
گهل و کؤگات نه بینن لیک بلاوی

کەشکی ئاوه سوو

تیری جەفایە کە لیوی هەموو دهم بزێوی دروو
 قفلێ مەزاری پازی دەروونە زاری بێ پشوو
 بواری وتاری تەنگەبەرە بێ پرستە بازاری زار
 دەرایی هەراوە مەینەت و هاسانە هات و چوو
 هەستی هەناسە قەتیس ماوە لە سەر لیوی بێ بزە
 هەر ماری شانی ئەژدەهاکە کە دینێتە دەر چزوو
 نادیارە یار و دیاری بێ دەماغە داخ و دەرد
 گالەیی نە یاری نالەبارە کە کەوتۆتە های و هوو
 باکی نە ماوە لە هەلدپین و هەلبپینی خۆی گەلم
 حەیاتکاو لە چاوا پلووسکی دەوێ ئاوی ئابروو
 بابردەتەیی بە دەمی بادهووی نەگبەتا دەپۆن
 بێگانه خواز و خۆنەویستییه بوونە کەشکی ئاوه سوو
 ئاوپێ کە نەداوە لە ئاوری پشته سەری کاکی خۆم
 بۆ دەستەچیلەیی سۆبەیی سەری نە یاری بوو بە فوو
 «هیدی» کە شانە و ئاوێنە و کلتوورە باسەکەیی
 «نووری» لە پۆژ پەویووە کە لاوەنشینە بۆتە کونده بوو

از بال و پر غبار تمنا فشانده ايم بر شاخ گل گران بنمود آشیان ما

تۆزی ته مه ننا

له دهوری بال و پهړم غوباری ته مه ننام ته کاندووه
ئهرکم نه ماوه له سهر بهرگی گولیش جیم ده بیته وه
ویستم که تاقی دیده پرازیتمه وه به مانگی پروت
چ بکهم شه داره د پروون، به زونگی دلم هر ده زیته وه
بیوهی نیه که هه لوه دای هه رده، تهره ی بهرد و زهرده دل
پاوگهی نه یاره هه رده ی هه ریم، کوانی دیته وه؟
نیچیری برینداری تیری مهینه ت و بی ناله هر ژيام
ناسوری زامی زه مانه به ئیش و ژانه که ده کولیته وه
پیبواری هه ریمی هو می دم و ئاسوی ته نیوه تم
شنه ی به هاری ژیان ه وه دی، ته وژی چیا ده چیته وه

زهمانه و زانا

ژیان هر خهوخشپه و خوراک نیه، هر جلوبهرگ و پوښاک نیه. به هیوا و هومید ژیان دبووژیتهوه دنا دنیا تاریکه، شهوهزنهگه. جرای تاوات و ئارزوو نهگرئ، گیان دکووژیتهوه. ئهگه حیسان نازادی نهبی، ژیان نهگبهته، نگرسه، نهنگه، تیلهباری قهقهسیکی تهنگه. حیسان نهفهسکیشه، ههناسه و ههواي دهوی، هر به ناله ناژی و نهواي دهوی.

نامهوی نهزانی و تهوهزلی خۆم باویمه ئهستوی ئهم و ئهو، بهلام بۆم ههیه بیرسم ئاخۆ ئهم بهش و ریشه سروشتیه؟ مهسهلهی جهههنمه و بههشتیه؟ چاره نووس وای نووسیوه بهشی هیندیکان پله و بارهگایه و بهشی هیندیکان پهنا و پهسیو؟

«شه مسی تهوژیی» دهلی: «نوسهریک سی خهتی نووسی، یهکیان هر بۆخوی دهیخویندهوه و کەسی دی نا، یهکیان بۆخۆشی دهیخویندهوه و ئی دیکهش، یهکیان نه بۆخوی دهیخویندهوه و نه کەسی دی!» «شه مسی تهوژیی دهلی: «ئهمن ئهو خهتهی سیههم!» دیاره «شه مس» بهپی عیرفانی خوی لیکیداوهتهوه. بهلام ئهمن به شیومی شانهی خۆم شیدهکهمهوه و دهلیم: خهتی ۳ ئهمن، چونکه خهتیک به نیوی زلهیز هر بۆخوی دهیخوا و کەسی دی نا، خهتیک به نیوی دنیای پیشکەوتوویی ئی خوشیان دهخۆن و ئی خهگی دیکهش، بهلان خهتی ۳ نه ههیهتی بیخۆا و نه بهشی دهمنا لهسر ئهوهش پێی دهلین کوردی سهربزیو؟! وهک به نابینا دهلین کویری له خوا یاغی! جا بۆیه ئهمینش بی بهشی خۆم و تهشقهلهی نه یارهکانیش داویمه سهه ئهستوی زهمانه و دهلیم:

آزمودم عقل دوراندیش را	بعد از این دیوانه سازم خویش را
هست دیوانه که دیوانه نشد	این عسس را دید و در خانه نشد

زهمانه و زانا

زهمانه گهر له گهل زانا نه باني
له گهل نه مني نه زان بؤچي نه باني؟
نه گه پيښ و ابو و ښځه چې د مسووري
بېوړه ليم، نه وېش به لگي نه زاني
که زانا بام منيش وک خه لکي ديکه
خه تي سهر به ستي ژينم پي د زاني
قولي رهش بوونه خواجهي سهر سهر ايان
ده ژين نازاد به خوښي و کامه راني
هموو زورداري مي ژوو بوونه داشدار
منيش و چاوله به ختي ناسماني
کورې ماد و نه وې هؤخستره ي بووم
که ئيستا ته قله مه بؤ پاسه واني
له رؤږي به ش به شا هر که س به پي خوي
خولي ده وران، ده بوو پرواني به شاني!
و د جايک شوينه واري خيالي ون کا
نه ماني باشتره يه کجار له ماني
که ساس و لاره مل که و تووم زهمانه
له وې زياتر که چې چونه نيشاني؟!
نه گهر «نووري» له مه ولاوه گوته له
چه قويه که هه لگره بېره زماني

مووروۋى مى پۇڭگار

ئەم ھۇنراۋەيەم لە شىئەرىكى فارسىيەۋە ۋەركىراۋەتە سەر كوردى كە
نیشانەى سكالای شاعىرە لە ژيان و سوۋپى دەوران.

مووروۋى مى پۇڭگار

خولىك گەۋھەرى شەۋچراى كەۋتە دەست
ترووسكەى بەرى تىشكى پۇڭى دەبەست
دەۋشاۋەتر بوو لە پۇڭى بەتەن
شياۋى جوقەى جەم بوو، تاج و نكىن
خولى شىتۋىپىتى لە زانست بە دوور
كەرىكى بوو تەنيا، لەگەل گىانى جوور
دەلەن گەۋھەرى ۋا بە قىمەت گران
لە ئەستۋى كەرى خست، سىلەى نەزان
منى شەۋچراى بورجى ئەفلاكيان
ئەسىرى تەلەى خەسلەتى خاكىيان
ئەۋا بەختى ئەبلەى رەش و نالەبار
منى كەردە مووروۋى مى پۇڭگار

شيعرى شړول

شيعرى شړول كه وهك چؤغهى بى گړول، نه هالاوى هاوینی له هه ناوان ده گړپټه وه، نه شان و شه پیلكان له سؤزى سه رمای زستانى ده شیرپټه وه!
 ده لټن: ئاخو شى كراوى كام شانیه، يان سه رپړيژى زاخاوى د پروونى كام ديوانه يه كه به بى راسته وياسته به بالاي به رزى شيعرى بريوه؟ بؤ به ژنى به فیس و هه وای هؤنراوى ته نيوه؟ ده لټم: به لټى وايه، «شيعرى شړول» وهك كه رویشكى بازره دوا هه زاره و دوولای له خوزهى خه فتهى خوى خزيوه. له پاو و پاو يژى نه ياران نه به زيوه. گؤيا يه كيك له هؤنره گؤپاوه دؤپاوه كانى ولا ته كه مان، كه ژم و ژيانى نيو يارانى به نان و نه وای نه يارانى ده گؤپييه وه، له كؤړپكى ئه ده بى دا هؤنراوه يه كى نه ته وه يى من ديته گؤړى، هؤنرى خولى گؤپاوه ده لټى: «ئوه پرته ويولئى بن ليوانه، كى كړياريتى؟ ئم پؤژانه پياو ده بى رهوت و رهوشتى پؤژگار بناسى، سه ما به دلى شه خس ده كړى. به هه را و هورباى خؤرايى و شيعرى شړول نه ماسى.»

جيى خويه تى بلټم «شيعرى شړول»ى خؤم به ته پؤلكهى خولى نه يارى ناگؤرپه وه، تى دا بگه وزم هه تا بپوانيتته بيرمخه و وه نه وزم! با هه ر برسى و دووره پريز بم نهك سه ناخوانى خه يانى تيروپر و به هيز بم. بپوانه و ته ي «پهروينى ئيعتيسامى» شيره ژن كه ده لټى:

هرچه را مى پزند خواهد پخت	چه تفاوت كه ماش يا عدسى است
گر كه طاووس يا كه گنجشكى است	عاقبت رمز دامى و قفسى است

شيعرى شړول

شيعرى من وهك خؤم شړ و شړولن	ميراته كؤنكهى كؤړى كلولن
نالئى نه سره وتهى سينهى له جؤشن	پؤلووى كووژاوهى زيله مق و خؤلن

پژواکي دهنګي نه شکهوتی چولن
فرمیسکی دیده و قهتره ی مژولن
خیلی باربهسته ی نیو خر و بولن
که سیره ی زوری و سهرماوسولن
بی کاویژ ده لیتی مېری سهر مولن
له سهر زار و لیو ههر گری و گولن

هه ناسه برکه ی هه ورازی ژيانن
هه نیسکی هیوای پیک نه هاتوومن
شین و شه پوری کوی بی واده ی
کوا ده لیم شیعرن بیتین و له رزوک
کوا ده لیم شیعرن مات و بهسته زمان
کوا ده لیم شیعرن گروکالی لال

شیعریکم ناوی شان هه لته کیښی هه لپه رکښی نه یار گهرم دابینس

بۇ شانی نه یار نیلا و په یاغ بی
نه یکه په پیڅور ماست و توراغ بی
شنه ی نیشتمان رووبار و باغ بی
شهمی شهوگاری خیل و وه جاغ بی
کاتیک نیوئاخن جاریک قهراغ بی
بۇ بانی ره قیب کاکل و سواغ بی

شیعریکم دهوئ زمانی ساغ بی
شیعریکم دهوئ نه یفروشی به نان
چقل و دروو بی بۇ چاوی نه یار
شیری دووده می مهیدانی کیشه
شیعریکم ناوی بۇ لیفه ی نه یار
شیعریکم ناوی باندې مال بی

لیم گهرین شیعرم وهک خوم شرول بی
نهک له دوورمه وه دهنګی دهول بی

هه لکشان و داکشان

به سیرمی ساردی تۆ بوو وا تهزیم من
 له تانووتی رهقیب کوانی بهزیم من؟
 له گۆشه‌ی خه‌لوه‌تیکا دابه‌زیبوم
 به هیوای وه‌سلی تۆ بوو هه‌لبه‌زیم من
 خه‌تای تۆ بوو له هیج کوێ دانه‌مه‌زام
 ره‌قیب هه‌ر هه‌لکشا و هه‌ر داخزیم من
 به‌ تینی تاوی پروی تۆ داده‌گیرسیم
 وه‌کوو ئاور به‌ سووتانی ده‌ژیم من
 به‌ بی سۆزی ده‌روون و دووکه‌لی دل
 بـزووتی نیوه‌سووتای ده‌ژیم من
 له‌ جاوی پیسی دوژمن خۆم په‌نا دا
 ده‌نا تیرم له‌ جه‌رگی هه‌لجه‌قیم من
 ده‌لین بۆ هینده‌ ره‌ش‌بینی له‌ ژینا
 وه‌تا هه‌م له‌م ژیان‌ه‌ راچه‌نیم من
 له‌ به‌ژنی بی‌قه‌واره‌ی دوژمن هه‌لا
 ئه‌وه‌ی رستم، هه‌چه‌ندیکی ته‌نیم من
 له‌ دووی پیکه‌اتنی پۆژگاری ئاوات
 به‌ کۆسه‌ی هه‌لوه‌دای ریش پیکه‌نیم من
 سه‌رم دانیم له‌ پیناوی هه‌وای تۆ
 ده‌لیم ئه‌م کاته‌یه‌ تی‌دا خه‌نیم من

ورپنه

کاتیک هؤنراوه که ی کاک «خالیدی حیسامی» (هیدی)م خوینده وه، بوو به هوی ئه وه هه تا پئی وانه بی هه ر ئه و له هه ولیری که وتۆته «ورپنه»، ئیمه ش لیږه بیکار دانه مه زراوین، ده توانین دمه لاسکه ی خه لک بکهینه وه. جا له پیش دا «ورپنه» ی «هیدی» ده خوینینه وه، له دوايه «دمه لاسکه» ی «نووری».

ورپنه

من به خورپه ی دل ده زانم هه سستی پئی جانانه دی
خۆشه ویستی کاری خۆی کرد شه م له دووی په روانه دی
سه یږه پیم من بۆ به گۆشه ی چاوی نه شه ئه ی ده مگرئ
حاله تی وا چون هه میشه هه ر له دووی په یمانه دی
لئی که پئی توخوا شه مالیش بۆنی که زیه ی هه لمژئ
گرژ و تووږه جاربه جارئ که ر له داخی شانه دی
چاوی مه سست بی هه موو شت کیشه ده فروشی به لام
ئاگری فیتنه له گۆږی ئه و کل و کلدانه دی
من له دهس مه سستی په نام بۆ خانه قا برد ده مدی شیخ
ئاوه دان بی ورده ورده وا له لای مه یخانه دی
ماچی لیوت که ر به نرخ ی گیانی شیرن دهس که وی
کهس نیه گیانی بوئ، فه رزانه دی، دیوانه دی
خال ی پیرۆزت خودا پیداه و باش که وتووه
هیچ به خۆی دانایه، ئه م ما هینده له و لیوانه دی
باسی جوانیت که ر له کۆږی بیته گۆږی به که به یه ک
گواره دی رازیکی دینی، بازنه دی، پاوانه دی
من ده زانم شیعی من وینه ی ته وای تو نیه
مه شقی ئه گریجه ت ده که م من ئه و وه کوو ریحانه دی
«هیدی» لیم نه گری ورپنه ئه وږو مه رچی ئیمه بی
درد نه که ر دهردی ئه وین بی، واته هه ر شیتانه دی

به شوین هونراوه که ی مام «هیدی» دا دهرؤم به نیوی «دمه لاسکه»، به لان ههر کهس یاوه و ورپینه ی دهردهکانی خوی نهکا و ههر کام به مردووی خوی هه لده لئ.

دمه لاسکه

من به خشپه ی پی ده زانم دز له سه ر مالانه دی
 خوی له من گۆریوه نه وسال، ههر دزه ی سالانه دی
 سه یره سیزه ی چاووړاوی دیت و گهشکه ده یگرئ
 بویه سبجه یئ له دی دا دهنگی قورپیوانه دی
 چون په ریشانم ده بیینی گورگه راوی خۆشته
 بۆ مه بهستی پاله په ستو، بۆ برۆ و تالانه دی
 لیم گهرین توخوا گه مالیش با که لاکم هه لدرن
 دهسته وئوئو چاوه ری ب م سالی دی نوخشانه دی
 چاوی مهستی پر فریوی بۆ ره قیبان رشتووه
 دهردی نادیری له مشته ی نیوپری هه مبانه دی
 وا ده بی پاریز له چاوگپرانئ نه و عه بیاره دل؟
 پی م کوئی فیتنه ی ده گپری، کوا کوتم لوقمانه دی
 من له نیسی کۆلکه قوشقی بووم، هه لاتم که وتمه نیو
 خیزه ره ی گورگان، له لایه ک دیم نه وه یه ککانه دی
 قه ندی کۆپین گهر به نرخ ی گیانی شیرین دهس که وئ
 سه رده رۆ دی، تانجه رۆ دی، کورده دی، گۆرانه دی
 تا ره قیب باری له بار بی لیوبه باری ئی منه
 ناله یه، دهرده، هه چه ندی ورته له و لیوانه دی
 باسی بوولی گهر له گۆرا بیته خه ونی مردووه کان
 مام مه لا ده سنوژی شتو پر عه پای قورئانه دی
 من ده زانم شیعه رده کانم تام و چیژیان تیکه له
 ههر وه کوو چیشتی مجپوری کویره دی، چیژنانه دی
 ههر که سی یاوه و ورپینه ی دهردهکانی خوی دهکا
 مهرجی ناوی بۆ و بهرامی دۆ له لای دودانه دی

لەم چەند ھۇنراۋەى خوارەۋەدا ، دەكەۋمە پىرسىيار لە مامە «ھىدى» و دەلئىم:
 لە كاتىكدا ئەتۇ «شىۋاۋ» بوۋى و ئەمىنىش «عەترى» ، لە تەمەنى گەشە و
 نەشەماندا لە ھەرىمى ھەلبەست و ھەلاچوونماندا لە دىيى «شىخالى» بە
 گىرفانى خالى لە دىيى ھومىد و ھىۋادا دەژىيان ، لە سىپارەى ھەلبەست و
 ھۇنراۋە دەۋاين ، پىگەمان شەۋانى ھەينى دىيى «قۇرغان» بوو ، پراۋگەمان داۋىنى
 «ئالەلو» و تىرەشانى «سولتان» بوو ، داخا جانتاي بىرەۋەرىيەكانت لەو
 دىمەنانە ھىچى تىدا ماۋە؟ يان ۋەكوۋ كانىيە درۋزەنى ژيانى من ھەلچۇراۋە؟
 ئەمەن نەگۇراۋم ، نەدۇراۋم ، نە لەو بىرەۋەرىيە زىپىنانە ھەلچۇراۋم. جا بۇيە
 دەكەۋمە پىرسىيار لە تۇي ھارپاز و ھاۋبازى لەمىژىنە و دەلئىم:

كاكى «شىۋاۋ»ى لەمەۋبەر چۇنە «ھىدى» بوۋىەۋە
 ئاخى «شىخالى» بە خالى و داخى دىيى «قۇرغان»ە دى
 «ئالەلو» ھەر ۋا چەقىۋە ، دۈندى ھەر ۋا باگرە
 «قەمتەرە» قەمتەر كراۋە تەم لە سەر «سولتان»ە دى
 باغى «يالۋە» لە يالى ئەسپى تۇر ھالۋزترە
 بۇنى بىراني لە چىرى و چۆمەلەى «بۈرھان»ە دى
 بۇ لە بىرى «بەيرىم»نى و «بىرمكايلى»ى دەرەدار
 لىۋەلرفەى «خال دەلىل» و ئالەيى «دەرمان»ە دى
 ھەر لە «بەسرى»را ھەتاكوۋ «تەپپەيى قازى» لە شار
 تەپلەيە و شەپكە و پەپاغە ، چەك لە سەر دەستانە دى
 چەرخى چەپگەرد ھەر دەسوۋىئ من لە سوۋى بىبەشم
 چۈن ھەنىسكى ھەلۋەدايىم ھەر ۋەكوۋ جارائە دى
 ھەستى پىخۋىستى زەمانە ، دل گروگالى نەما
 دارەدارەى دەۋرى پىرى پى لە جى پىنانە دى
 بارى قورسى فەرقى ناكە وشتى چۆك بەستراۋ
 حاجى جەببارىش بگۇپى مەشھەدى فەرمانە دى
 چاۋى «نۋورى» بۇيە دەۋاننىتە دۈندى كىۋەكان
 چۈن دەلئىن باى ۋادە «ھىدى» ھەر لە لاي كۈيستانە دى

كاوېژى دوورەپەريژىك

له كۆشه يى ديدەوه ئامانجى تيرم
له بهر وهى چاوه كهم وا كۆشه گيرم
گروو بوو يان گروگال تيم گه يشتى
دلت ژير كرمه وه وا ئيستە ژيرم
كه من ئاواره يى مۆره ي پەقيبم
ئەتۇ پيټ وا نه بئ له ولاتى زيرم
گه دايى دهر كوبانى خيلى خوم بم
ئەوه ئەو كاته يه پيم وايه ميرم
نه يار بمكاته سالارى سوپاي خوي
هه لمبويز له ياران، هه ر ئەسirim
له مەلبەنديكى تىيدا بووم و گوورام
له وي پاراو بوو گيان و هوش و بيرم
دالم هه ر ئوگري شاخى ولاته
هه واي هيلانه مە ليم هه رده گيرم

باسىك لەسەر «پەرى ئاشتى» مام «ھىدى»

مامە «ھىدى» ئەتۇ لە ھەولئىرى لە مەى و نەى دەدوۋى و لە «مەولەۋى»، ئەمنىش لىرە لە ئىش و ئۇفى خۇم دەدوۋىم و لەمەولەۋى. ئەتۇ تەختەبەردىكى بەندەنئى نادەى بە تەختى «كەى» و «جەم»ى، ئەمنى گىرفان شىرى سەرمايەدۇراۋ، ئەۋى ھەمە دەيدىم بە پىۋاز و يارەلماسى ترك و عەجەمى! جا ئەۋە ھۇنراۋەكەى مام «ھىدى» بە نىۋى «پەرى ئاشتى»:

پەرى ئاشتى

سوۋچى دەردانە ئەگەر جارى خەيالى مەى دەكەم
 كوردەۋارى وا نەبى، من ئارەزوۋى مەى كەى دەكەم؟
 چوو لە چىرۆكى غەما داۋىنى نەى گرت مەولەۋى
 من كە ھەر فرمىسكى خۇم بى شىۋەنى بى نەى دەكەم؟
 كۆپى ياران ساردە، دېدۇنگن عەزىزان ئەى خودا
 كەنگى بەۋ ھاۋىنە چاۋەپۋانى سەرماى دەى دەكەم
 دوۋرەدەستە ناىگەمى، چېكەم فرىشتەى ئاشتى
 چەندى من لەۋ پىگەدا ھەۋراز و لىۋى تەى دەكەم
 قەت بە ھەلگەۋتىش نەۋۋو خۇشى لە ژىنمدا بەلام
 ئەۋ دەمەى ئەۋ پەرىيە رادەبرى ئەمن ئۇخەى دەكەم
 كەى رەۋايە وا بە پىلەى بىجى تىداجم كە من
 ئارەزوۋى ژىنىكى سادە و ئەھۋەن و بىۋەى دەكەم
 بۇچى كەس ناىە ئەرى بمخاتە نىۋو زنجىرەۋە
 وا دەبىنن خۇم دەكوۋۇم، كارى دىۋانەى دەكەم
 كۆپلەتى تۇ ئەى ۋەتەن تا بوۋى لە دەۋرى مادەۋە
 ھەرچى ھاتۋە چاخى خۇى كىدۋىيە من ئىستەى دەكەم
 ھەر لە سەر بەردىكى زىدى شىرنى خۇم جىم ھەبى
 جا دەزانى «ھىدى» چۇن گالتەى بە تەختى «كەى» دەكەم
 «ھىدى» ھەولئىر ۱۹۴۶/۶/۲۰

کې ناشتی

ئەمنیش دەلیم مامە «هیدی» شەرمەتەلۆکەى ناکەم، ھونراوەکەت زۆر
پیکوپیک و ھونەرانیە، باس و خواسەکەت تەواو دلسۆزانەییە و ناوت ناوہ
«پەری ناشتی». دەمەوئ لێردا پێشوازییەکت لێبکەم و نیوی بنیم «کې ناشتی».
لام وایە بۆخۆشت ئەو نیو دێرییە پەسند دەکەى و پرسیارەکەش بێجێ نازانى کە
پەری ناشتی کې ناشتی، بەلان لێردا وەرەمەکە بێ وەرەمییە!

کې ناشتی

من کە زەجرەم ھێندە دیوہ، کوا لە ژینا وەى دەکەم
تۆ لە مەى دەدوئى لەوئێرا لێرە من حەى حەى دەکەم
چون تەفەى غەم نەمە زینئ تۆ لە وان و من لە وى
شینى بێ فرمیسک ئەببینم، شیوەنى وا کەى دەکەم
کۆپى یاران سەر دەبن کاتى دەبینم وا ئەتۆ
تۆفەى دەى ھاوینى دینى، فوو لە ئاورۆچکەى دەکەم!
ھات لە پۆچنەىرا فریشتە خۆى لە ئامیزت خزاند
خەلکى دى چ بکا کە من ئەسبى مرەم پەى دەکەم
ھەلکەوئ بۆم بێتە ژوانى سەد کەلێن و کون ھەییە
تا کوو حالى بێ کە ھاتووم، سووک بە حال کۆخەى دەکەم
نايەوئ کەس کۆت و زنجیرت لە دەست و پێ بخوا
دیوہ دەستى لێ وەشان دووى، رادەکەم، نوشتەى دەکەم
ئارەزووى ژيانى بە دلخواز شەونخوونى پێدەوئ
ھەر دەلێئ ئەمنى کەسم راوێژى بن لێفەى دەکەم
کوانى میراتى بەرەى مەم بە مافى خۆم نواند؟
کەى لەسەر ئەو مافەییە ئیستا کە وا وستەى دەکەم؟
بۆ لە سەر بەردى بژیم، مالم تەبا بێت و تەسەل؟!
کە یخودایى خێلى خۆم بم، جامى مەى پێ مەى دەکەم؟
مامە «هیدی» مەرد و مەردانە لەوئێرا بادەوہ
ھەر وەکوو «نوورى» کە ھیلانەى لەکن راوکەى دەکەم

هەتا كەي ، ئاخىر هەتا كەي

ھەتا كەي تەرمەكى ئاۋاتى مىردووم
 ۋەكۈۋ دۆلىپا بە شانانى بگىڭىرم؟
 ھە تاكەي كۆتەلى مىژۋوى گەلى كورد
 لى سەھرا ۋ لى شانانى بگىڭىرم
 ھە تاكەي بىۋوۋكى ھىۋاى ۋىشكەسالى
 بە تاسەي ھەۋرى بارانى بگىڭىرم
 ھە تاكەي شۆرەلاۋى قىتوقۇزم
 لى زەرد ۋ ماھ ۋ شانانى بگىڭىرم
 دەبى فرمىسكى ھەلىنە پۇۋى شىنگام
 ھەتا كەنگى لى چاۋانى بگىڭىرم
 كەۋايە خەز دەكەم دۋاين ھەناسەم
 لى دەۋرى كۆرى يارانى بگىڭىرم

ئاواتی ژیرگل

له لای بیګانه چووم دهردی دلم کرد
ملم بشکئ قسه ی بی حاسلم کرد
ده بی هه رخوم بجیژم تامی تالی
درووم چاند و ته مای بهرگی گولم کرد
گرئ و کؤسپی ژیان ویستم په هاکم
که چی نه کراوه بؤم هیچ موشکلم کرد
کوتم پامی ده کم ئه سپی مرانم
پکیفی هه رنه دا قوشقی و سلّم کرد
دلی ئاواتی هه خوازم دان هه مرکا
به دهرد و زه جری دنیا عاقلّم کرد
له زیندانی له شا گیانی نه حه جمیو
به هیوای ژینی ئازاد ماتلم کرد
که ژیان و گیان نه گهینه پوژی ئاوات
هه مووی ئاواتی وان بوو ژیرگلّم کرد

ھۆنەنامەكانى من و بەرپز «سەيد كامىلى ئىمام زەنبىلى» (ئاۋات) كە لە
گۆقارى سروھدا چاپ كراون ، ئاۋا نووسراۋە:

ئاۋات و نوورى

مامۇستا «نوورى» لە كورتە نامەيەكدا بۇ ئەم ناۋەندە نووسىيويەتى:
«كاتىك بە ھۆى نەخۇشى لە نەخۇشخانەيەكى تەۋرپز لەژپز چاۋەدپرى
دوكتوراندا مابوومەۋە ، دۋاى ماۋەيەك دوورى لە ۋلات و ديدارى دۇستان و ياران
ھاتمەۋە مالى خۇم لە بۇكان. خوالىخۇشبوو مامۇستا سەيد كامىلى ئىمامى
«ئاۋات» ، ئەم ھۆنراۋەى لەگەل نامەيەكى ئەدىبانە بۇ ناردبووم و نووسىبوۋى:

الفت روحى ما دو نفر تازه ندارد ايىن رشىتە سىر دراز دارد
آسودە شىبى خواهم و خوش مەتابى تا با تو حكايت كنم از هر بابى

اما با كمال تاسف اشوودە شب وجود ندارد ، پس بە قول «سەدى»: بنشېنم و
لېر پېش گېرم. جا پاشان ئەم ھۆنراۋە دەنووسى:

«نوورى» ئەى مايەى ژىن و گېر و تىنى «ئاۋات»
ئەى وتەى شىرىن و جوانت ھەموو ۋەك نوقل و نەبات
من بە ئاۋاتى دلى خۇم نەگەيشتم پىر بووم
چاكە بىمىنەتى پى ، ھاتمە پىى ھاتونەھات
زۇر لەمىۋە وتوۋپۇت كە لەگەل من نەبوۋە
گىژۋوۋپۇم كېر و كاس ، غەم لە دلىم بۇتە قەلات
مەلى دل ئىستە لە لاي تۇ نىيە لىت تۇراۋە
بەو دووسى شىيەر بىلاۋىنەۋە با بىتەۋە لات
دەلى ماۋىكە ھەۋالىكى نەپرسىۋە لە من
چاكە ئاۋارە بىم ، بچمە كەژ و كىۋى ۋلات

«نووری»ش له ولامدا دهنووسی:

«ئاواتی پوژۍ پوونم، هیوای ژیان و بوونم، من له قورغی پر له قالاوی
ژیاندا لهش و بهشم بوته بژیوی شالاوی قالاوان، مهلی توراوی دلت به کام
چیمک و چیمه‌نی بژوین ژیرکه‌مه‌وه هه‌تا دانه‌ویل‌له‌ی هونەر و ئەده‌بی تی‌دا چینه
کا، تی‌دا بژوئ و بدوئ، له وهراما ده‌لیم:

قورغی قالاو

ئە‌ی به‌ سه‌ربه‌رزی ژیاوی له‌ هه‌موو کاتی حه‌یات
ئە‌ی نه‌وه‌ستاوی له‌ هه‌نگاوی به‌ره‌و به‌رزی ولات
ئە‌ی له‌ گولزاری ئە‌ده‌بدا گولی تی‌راوی به‌یان
ئە‌ی له‌ ئاسمانی هون‌ه‌ردا ده‌شه‌ک‌ئ نی‌و و نه‌وات
هیممه‌تی پیره‌ ده‌پی‌وئ هه‌موو مه‌ودایی زه‌مان
پ‌ئ چیه‌ بی‌ت و نه‌بی، ر‌ی‌گه‌ چیه‌ هات‌ونه‌هات؟
به‌خودا مه‌ستی هه‌واته‌ ئە‌وی هه‌ستی‌کی هه‌یه
سه‌ره‌ پ‌ئ‌بازه‌ له‌ به‌ر پی‌ت و د‌له‌ پر له‌ هه‌وات
ویشکه‌ر‌و ماوه‌ ده‌روون و ک‌په‌ مه‌ل‌به‌ندی وتار
قورغی قالاوه‌ هه‌ر‌یم چینه‌ له‌ چی کا‌عه‌نقات
ئە‌و د‌له‌ی کانگه‌یی هیوا بوو به‌ ئاوات ده‌ژیا
له‌تکه‌ خوینی‌که‌ له‌ خ‌وی‌دا ده‌ته‌پ‌ئ کات و سه‌عات
شه‌می بی‌«نووری» کوژاوه‌ی شه‌وی تاریک و نه‌مم
وه‌ره‌ پوونم‌که‌وه‌ ئە‌مه‌جاره‌ به‌ فووک‌ه‌ی مه‌سیحات

مامۇستا «سەيد كامىلى ئىمام زەنبىلى»، جاريكى نامەيەكى دوورودريژى بۇ نووسىيووم، ئەو دەستە شىئەرىي لەگەل بوو بە نىۋى:

باوھلى باويكى بەسە

تەيرى دل بى پەروپۇ تەپكەشكاويكى بەسە
چاوەرپى تۆپە كە بىي سووكەسلاويكى بەسە
مەلى زستانە جلى پىر و فەقىر پارە بوو
رۆزى پووت دەرڭە ھەتتو تۆزە ھەتاويكى بەسە
پايىزە فەرموو تەماشابكە لانەوخوارم
پىرەكەرويشكى لە گۆر كەوتىي راويكى بەسە
ئەو ھەموو زولفە بە زنجىرى مەكە بۇ منى پىر
تەيرى وا بى پەروبال كەوتىي داويكى بەسە
سەيد و پىر و فەقىرم وەرە لىم قەوماو
بۇ منە ئەو مەسەلەي «باوھلى باويكى بەسە»
وا بە سەرپووتى و پىخاوسى ھاتتەو لات
«كامىل» ت جووتەكلاشيك و كلاويكى بەسە

لە جوابا بۆم نووسىيەو بەرپىز جەنابى سەيد كامىلى ئىمام زەنبىلى
«ئاوات» ى خوشەويست:

باوھلى باويكى بەسە

ھەستى نىژراوى دەرپناوھ لە ناو گۆرى سكووت
مەسەلەي كۆنى دەلىن «باوھلى باويكى بەسە»
باوھلى، ديارە كە شەمزاوى بە باوى گەردوون
خۇ دەنا زوقمە ھەرىف خۇي بىزەتاويكى بەسە

باوه لڼ، باده وه سهر باو و گوړی کاتی کوړی
شیر هه تا کون بڼ ده لڼ هه له په ساویکی به سه
گیږی گیږاوی به لڼ نه وی ده شکینن دلت
لای خودا دهستی دوعا قه لبی شکاویکی به سه
به چه کی شیری برق و تیری بژانگ هه لمه که دل
شیر و تیر بوجی ده سووی سیله یی چاویکی به سه
نه ته وی بوجی بزانن به هه موو ههستی ده روون
دل به دل ری بی هه رای بوجیه قاویکی به سه

لە گۇقارى سروو وەرگىراوہ دىسان نوورى و ئاوات

جاريكيان مامۇستا سەيد كامىلى ئىمامى «ئاوات»، بۇ بەشدارى لە كۆپىكى
شاعىراندا مامۇستا «نوورى» بانگەيشتن دەكا، بەلام «نوورى» لەبەر نەخۇشى
ئاتوانى بەشدارى بكا. ئەويش بە ھۇنراوہى ژىرەوہ نامەى بۇ دەنئىرى:

بۇ نەھاتى گيانەكم دەعوەت كراى
خۇ لەگەل ئاوات لەمىژە تۇ براى
ھىندە شىرىنە بىرام خۇت و وتەت
ھەر وەكوو قەند ھابىنا پۇژى خوراي
زووبە تەنيا شاعىرىك بووى و بەلام
ئىستا مامۇستايەكى داستان سوراى
بەو ھەموو تەبىع و قەرىحە جوانەوہ
كاكە بۇ چىت كرەوہ بى دەنگ كراى
خۇ لە ناو كۆپى ئەدىبانى زەمان
زۇر بە زانا و بلىمەت ناسراى
«نوورى» تۇ وەك نوورى پۇژى پۇشنى
سەد چەلىش خۇ ون بكى ھەر ئاشكراى
بۇ شەوى شىئەرىش ئەگە نارەيان بچۇ
چونكە بۇ ئەم مەجلىسانە شەوچراى

نوورى لە وەرامى «ئاوات»دا شىئەرى «لەش بەبارى» دەھۇنىتەوہ و بۆى

دەنئىرى:

لەش بەبارى

سەرورەم وا ھەلکەوت ئەورۇژە وا دەعوەت كرام
لەش بەبارى بارى خىستەم بۇ نەخۇشخانەى بىرام

كۆپى گهرمى ھۆنهرانى پئىنهدام جهورى زهمان
 بهختى نوستوو كارى خوى كرد وا له «ئاوات» ههتېرام
 دارى ويشكى بئىبهروبام له كۆپارهى ژيان
 بۆ مهلى پېبوارى شهو بئىجئ وهبهر بيوران درام
 ههورى غهم تاريك دهكا پۆژئ كه «نوورى» دهركهوى
 كهى له نئو تهيمان و تانهى پيكراندا ئاشكرام؟
 تۆى له مهيدانى ئهدهبدا شاسوارى بئىنهزير
 بۆ شنهى شهوگارى شيعريش تۆ چراى من پاچرام
 دهست و پييان ليكدهدم بۆوهى كه «ئاوات» سهركهوى
 پۆژئ رمش مهوداى نهدامى ههر به زيندووى مرام
 دهركى داوام داخراوه گوچكهى گهردوون كهپه
 خۆ دهنه ئاسانه ببيه ئاسمان دهنك و ههرام

نامەيەك و ھۇنراوئەك

ئەم نامە و ھۇنراوم لە وەرامى پىرۇزبايى جىژنى نەورۇزى ۱۳۷۷دا بۇ دۆستىكى خۇلى گۇراو نووسىيەوہ کہ بەداخەوہ گویدىرى نەياران بوو، نە ياران. خۇشەويستم کاک...۱۹

کارتى پىرۇزبايىيەكەت بە ھۆى تازەبوونەوہى سال، چەند پۇژىک پاش جىژنى قوربان بە دەستم گەيشت. لە وى کہ يادت کردووم، لە کونجى بى دەنگى و تەنيايىدا شادت کردووم. پۇژ و پۇژگارت ھەمووى پىرۇز بى، غەم و پەژارە لە دەورت ھالۇز بى، ژيانت ھۆى شانازى گەل و ھۆز بى و دەلیم:

جىژنى سەرى سال و مانگى قوربان يادگارى بەپىتى خەلک و يەزدان
ھەر سالى کہ دین بە خىر و خۇشى پىرۇز بى لە تۆ و لە خاوخىزان

کاکە گيان چونکہ ئەمەن ھەر لە خەزەلۆەر و گەلاريزانىدا ژياوم، يان لە ناخى بەفرانبار و رېبەندانىدا خنکاوم، بە ديمەنى بەھاران و بە چيمەنى بەياران پانەھاتووہ چاوم. ئەوہى کہ دەلین بەھارە سالى تازە سەرى لە سوئيە، کاتى گۇرپنى کۆنکہ کەواى پۇژگارى نوئيە، چونکہ ئەوہى پارەکہ لەگەل پارەکہ رۆيى و تواوہ.

ئەمەن دەلیم: ھەر دووپاتەى وانە ھىچ نەگۇراوہ، دەردى دوينى ئەوپۇش ھەر ھاوپىمە و ھەر لەگەلە، ھەر تين و تەمەنە، ھەنگاواوئيى پىچکەى پۇژگارى چەتوون و چەپەلە! تازە نەبوومەتەوہ برىک کۆنتر بووم، وەک ئاشى ئاو لىبراو لە سەر تەوہر و بستەکەى خۇشم لاجووم. پۇژ ھەر وەکوو پۇژەکانى لە پەسيوى بەيانيان دەيتەدەرى، شەويش ھەر بە لىلاوى بەستىنى خۇىدا دىت و تیدەپەرى.

کاکى بەرپىزم، دەردى ئەمنى بى بەش و بۇيو لە ژيانى ئاسايى ھەر دەردە، ئەوہى دەگۇرى باسک و بنار و ھەردە، بۇ مەن کہ ئاواتى ئەمسالم بۇتە خۇزگە بە پار، چ دىنى؟ بە مەن چى بووژانەوہى بى و چنور و چنار کہ با دەيانشکىنى؟ بۇ مەن کاتىک کاتى ژيانەوہیە کہ ببوژىتەوہ شەمزاوەکانى بىر و باوہر و

ههستم، دهنه بخو و برقو يان به پي پوژگاري چه واشه ودره و بچو، کوا ژيانه وهيه يان ژيانه؟ نهوه دريژده مانگيکي پر له برک و ژانه.

قاميش نيم بمدر وون و هه لده مه وه، بمکه نه بلويز و دهنگ دمه وه و ناله ي سهر ليوان بم. بو هه لپه رکي سهر يزيوان گول و ميوه نيم له باغ و بيشان دا بو رنين و بو چنين، هه ست وخوستي بزوزم بو راجه نين و نه هه جمين. گول ده بي بوني بي، رهنگي بي، حيسانيش چون و چه ندي بي، دهنگي بي، بويه ده لين: «چون بزي شهرته نه وهک چه نده بزي».

کاکي خوّم: لهم کات و حال و باله دا و لهم دووپاته ي پوژده کاني سهر ي ساله دا که سروشت هاناي ژيانه وه ي هاتوته وه بهري، نه منيش ههر بيره وهري تال و سويزه له رابر دووي ژيانم هه لده قولي و سهر دينيته دهر ي. پرسه و سهره خو شي ژيان ي نه ژيا وه ي خوّم له تو ي خو شه ويست و هه موو هه لپه روزا وه کاني گه لي بي هه لي خوّم ده کم و ده ليم:

نه تو خوش

که مريم بي هه وال ته نيا نه تو خوش
مه لي بي واده مرد، نه ژيا نه تو خوش
سه دان ئاواتي ئاوارم به جي هيش
له گه ل خوّم برد هه زار بر يا نه تو خوش
که ديتت سالي دي کاتي به هاران
ههر بو ژيانه وم گريا نه تو خوش
که رايده هه وري ئاوات و نه باري
بلي تا سالي دي ده ر يا نه تو خوش
له سهر به رزي ولا ت نزميم گه لي دي
نه وه ي کيشام له ريت جز يا نه تو خوش
نه نه له ق گو وه کوو مه نسووري هه للاج
سهرم بروا له پي دارا نه تو خوش
چ بوو ساتيک به دلشادي ژيابام
که من نه مدي، کوپي ئازا نه تو خوش

که «مهجنون» وهسلی «لهیلا» ی برده بن گل
 له گۆریشدا دهلی «لهیلا» ئهتق خوش
 که «وامیق» هر کوتای ئاسن به ساردی
 نهسووتا دل بهوی «عهزرا» ئهتق خوش
 که «مهم» زهینی به «زین» پوون نهیووه
 «گولهندام» دل وه «بارام» دا ئهتق خوش
 ههتا بیستوون به سهربهززی بمینئ
 هزار «هرهاد» لهوی فهوتا ئهتق خوش
 که بانه «ئهر بهبا» ی بانی ههوا بی
 «کهلیخان» با که سیرم کا ئهتق خوش
 ههتا «داشامهجید» داشدارى شاره
 «مههاباد» ی له باومشدا ئهتق خوش
 که «ناله شکینه» ناله ی دل شکینه
 دهلیم «ئابیده» ت ئاوا ئهتق خوش
 که «نووری» سهر به سهر دارمالی غم بی
 دهلیم کۆگای گهلی زانا ئهتق خوش

کاکى بهرېز، ئهمن گۆمیلکه ئاویکم له قولکه ی ژياندا قهتیس ماوم، نه زهوی
 ههلمدهلووشی، نه ههوا دهمژئ هالاوم. رجام وایه سله ی نهکه ی له سلاوم. ئیدی
 ههتا جاریکی دی و به هاریکی دی، پێلاوه کانت سهر ههر دوو چاوم.
 به لان به هاریکی دی هات و تیپهر بوو و سلاویکی دی به دووی دا نه هات.

يادگاري يار

له جوابي نامه يه کي پرسوز و هونراوه يه کي حاجي «سهيد جه ميلی هاشمی» دا نووسيمه وه:

دهبی له پیشدا بلتیم، حاجی سهید جه میل بۆ من یادگاری عه زیزیکي خو شه ویست و بهرینه. یانی خوالیخو شبوو جه نابی «سهید عه لیشا هاشمی» که جیگه ی وی له دلی مریدان و یاران ی به وه فای خوی دا هیچ و دخت خالی نیه. له ژيانی پر له شانازی خوی دا ههستی نایینی و نه تهوه یی وهک یهک به گرینگی و به بایه خه وه بهرینه دهبرد. نه من بۆ یاد و بیرمهری خۆم له گه ل نه و زاته، وتووێژم زۆره که لیڤه دا جیگه ی یادناوهرییان نیه. به لام له دوا یین رۆژه کانی ژيانی دا کوری گهره ی خوی (حاجی سهید جه میل) ی کرده جینشین و بۆ منی کرده یادگار.

يادگاري يار

شیخه کم، شیخ زاده کم، ئاوانی من، یادگاری یار
یار ی کوچ کردوی دیاری ناحه زی ناپایه دار
بۆ دیاره ی بۆ دیارانی دیاری ئاخیره ت
گیانی پاکان ناسره وی دیاره له نۆو هۆبه و ههوار
تا کوو رۆژ تینی ههیه تا مانگ و ئهستیره گهشن
یادی وی ههه تازییه بی و جیی هومید بی یادگار
ئاره زوی سهر بهستی تۆمه سهرومرم تا کوو دهژیم
بۆ من و یار و دیارم بوویه جیگه ی ئیفتیخار
دهرکی دل ئاواله یه، بۆ یادی یاران رۆژ و شهو
جا چ بوو و له شه به باری نایه لی بیم جاروبار
هه به تاسه ی تۆ دهژیم ماوه ی برینی ریم نیه
ناکری بی شاره زا رینگا بییوی ریبوار
بۆ له بابی ئیفتیعالا شیو و ومرم پی دهکهن
ئینتیزاره چیو و چرگهن که سه نه کپله ئیزتیار

کوا له مهيدانی رەقيببا گيرەشيويینی دهکەم
من به شیعری نارهواج و ئەو به کالای ئیحتیکار
گەرمی بازارى رەقيب و ئالوگۆرى پۆز و شهو
دهستهچيلهی بۆ ته نوورى بۆ ته نوورى پۆزگار
شیخهکەم ناکرئ رەقيببان رەق هەلینی وەک رەقە
با چکە گورگی له قولدا بئ، سمۆچکەى کەمتیار
سەرورەم ئاواتمه تا هەى به سەریەزى بژى
بۆ نه یاران چۆلى چاوبى، بۆ کەسوکار یارى غار

ومرەمهکەى جەنابى حاجى سەید جەمیل له جوابى هۆنراوهکەى مندا:

به نۆوى خودای گەورەى بى هاوتا

مامۆستای گەورە و خۆشهويستم مامە «نوورى»!

سلەویکی گەرم وگۆر له قوولایی دلمهوه

که چاوم به نامەکەت کەوت ئەوەندەم چاوبوون بۆوه کە بئ عەینەک
خویندمهوه، یاخوا هەتا هەتایه بژى و تالى نهچيژى. ئەوه ولامى هۆنراوه
جوانهکەت، بهلام بەر له وەى دەستیان پى بکەم دەلیم.

من له مه پیرانى ئەدەبدا پرووبه پرووی «نوورى» دەلیم

ئەلغیرار و ئەلغیرار و ئەلغیرار و ئەلغیرار

هۆنەرى ویزا و زانا، خوش قسە و شیرین وتار

خاومنى گولزارى شیعری جوان و چاک و بى بزار

یارى کەم وینە و ديارى گەورەکان و ئیمەشى

وامەلى گيانم لەتاوت هەلغری ئەى بى قەرار

چون بەرهو نوورى دەمى تیزتر له نوور دەپزى سنوور

کۆبەکۆ و پى بەپى و دى بەدى و شاربەشار

بۆ بىرینى دەردى نوورى پى بىرینى «نوورى» یه

مەرهمى زامى له میژینە کولاه و کۆنەکار

مانه وه و لهش ساغی و دلخوښی و سهرکه وتنت
وا له لووتکه ی کیوی ئامانجم ده بینم هر چوار
خوشه ویستی و یادی تو وا جیگری دامن ده لئی
بیری خوم و غیری خوشم دین لهوئ ده گرن قه رار
تینی شیعت شیخی بی شینیش ده کاته قه تره ئاو
زحمه ته شیخ زاده خو راگریت و مهیده بهر پلار
ژینه کاتی پیکه نینه و سهرده می ناله و گرین
هر وه کوو هوره تریشقه تیپه پئی کاتی بهار
کوا ره قیپی که لله رهق بهم شیخه ده کریته رهقه
پئی بلئی نهو سهره قیتم بۆ نهرم کا چه شنی مار
واته کهم چه شنی «جه میل» نهو کاته بی جی بی و بجی
کون ده کا جه رگی نه یاری ناته بار و ناله بار

مانگى پۇژووان

نامە و ھۆنراوہىكى تەنز بۇ چەند مامۇستاي ئەدىب و زانا و ئەھلى قەلەم.

مامۇستايانى بەرپىز

ئەوہندەى ئىوہ لە مانگى بەخىرى پۇژووان دا ھەلۋەداى زلووبىاي بەربانگ و كوللىرەى پارشىۋان دەبن، سەدھىندە ئەمنى بىبانگ و سەلا ھەناسەى تەنبايىم ھەلگىشاۋە و لە كەلەن و كاژىران دا بە بىدەنگى سىغارم كىشاۋە و دوۋكەلەكەم بەبا داۋە. ئەگەر مامۇستا «عەباسى» و مامۇستا «گروۋە» بەجوۋتە لە بىموفلچم بەرنەبن و نەبنە داشدارى پەمەزان كە بۇچى سەر و گویت تىك كرېۋتەۋە؟ نەلەن بوۋىە مېرىشكى خراب و ھىلكە ناكەى و پاۋكەش دەخۋىەۋە؟ پىم نەلەن لغت ولىسى خۇت پەكخستوۋە، شالاۋىش بۇ دىمەلەپووشەكانى قاقپەمانگى پۇژووان دەھىنى؟

دەلەم مامۇستايانى بەرپىز، دەزانم ئەگەرچى كاتى رېبەندانە، بەلام مانگى خەرمانانى مامەلاكانە، يازدە مانگ نوستوون و دايانچاندوۋە. ئەۋرۇ ۋەك خىرۇكى كۆنەجاپى پارەكە بە قوۋلە و ھەراى ھەرەۋەزى ئاۋمالە دەسبەتالەكان دەيدروۋنەۋە و ھەر بە قەرز دەيدەنەۋە بە خۇيان و نەغد لىيان ۋەردەگرنەۋە. بەۋ قەرز و فەرزە ھەتا سالىكى دى بى ھەللاى پۇژى و بى قوۋلەى شەۋى سەردەننەۋە، ئىدى ھىچمان لە ھىچ.

دەلەم ئەۋەيە زىافەتوللا، نە بىدروۋىەۋە، نە بىچىنى كىلەى لە كوى سوور ۋەرىنى، سەرمان نايەشنى چاكى دەكەنەۋە. مامۇستايان لىمگەرپىن دىقۇدلى مانگىكى رەبەق كە دەنگتان لىگۇرپىۋوم و منتان لە جەھەننەمى تەنبايى دا ھىشتبۇۋە، بۇخۇتان لىۋبەبار و دىمقوۋچاۋ بەرەۋ بەھەشتى مەۋعوود، ھەلدېر و ھەلەموۋتى كۆرەرپى ژىانتان دەبىرى و ئاۋرىكى بەخىروۋ لە بەجىماۋەكانى ھەنگاۋ شلۋشەۋىقى ئەم رېگەيە نەدەۋە. ياخا ئىۋە زووتر بگەنى با ئىمە ھەر خەرىكى پىنە و پىلۇز و باخىيەى پىلاۋە شىرەكانمان بىن لەۋ رېگايەدا.

اسب تازى دوتك رود بە شتاب شتر آھستە رود شىب و روز

مامه گيان، به هوی پېرؤزبايي مانگي پؤژووان و له باتي سهر فتره ي مانگي زيافه توللا، ئەم لايچە خشت و خالە ي به نيوي هؤنراوه شک دهبەم که پيشکەش به باره گاي مامؤستا عەباسي و گروهي دهم. ئەگەر وەريشي ناگرن مالي قەلب سەر وەساحەبي.

هەر بژين به خوשי - م.ن

مانگي پؤژووان

مانگي پؤژووان ئاشبەتالي لفت و ليسي زار ييه
بؤ مەلای جيژنە بەراستی زيافه توللاي بار ييه
زيافه تي خوا بؤ ئەو سهر فتره يه و خيرە و زەکات
جيره خوري پؤژووه ئەو، ئي من ئيفتيخارييه
پؤژ لەبەر هەللاي مەلا و شەو لەبەر قولەي سەلا
مەحشەري کوبراي بەراستی و قيامەتي يە کجارييه
دامە و ريزين و شەترەنجە لە هەر لايەک دەجي
کوانئ مانگي ديکە تي دا ئەو هەموو بيکارييه
هيندە باويشک و وەنەوزم داوہ بي جي و بي جيەت
زار دەللي کۆنە تەغاري ماست فروشي شار ييه
سەر لە لايە ئاخينە و مات ييه و کەروي شکەخەو
وەک تەمالي نيو خوزە حاستي هەناسەم ديار ييه
سؤفي و شيخ و مەلا تيبي بە پؤژووي ليؤبەبار
چاو بە مۆلەق رادەوہ ستن کەنگي لاي ئيفتارييه
مەشکەفي و فرني و زلووبيا ريزي سەر سفره ي دەبن
قوببە تولبە ي زاش پلاوي دومسيا و دەربار ييه
راست ئەکەن سفره ي خوا رەنگينە ميوان تير ئەکا
مامەلا کوانئ ئەمن بەو خوانە جوانە فير ئەکا

بە ھۆي كۆچى حاجى سەيد «ئەنۋەرى ھاشىمى زەنبىلى» بۇ شارى كەرەج

چاۋى پېيىن

شېخى من شار خۇشتىرە تا ھەي بە ھىۋاي دى نەبى
 ناگەيە دەريا بە بريا ، چۆم و شەتت و زى نەبى
 ئەركى سەر كەۋىتن گرانە تا دەگەيتە سەر سىنور
 سەر ئەگەرچى بېتە پىي دار ، ھەر بە سەر بى ، پى نەبى
 كوا بە دەستەكوتە دەپپورى لىژ و ھەۋرازى ژيان
 چاۋى پېيىنى دەۋى پېۋار ھەتا لاڭ نەبى
 چۆن دەپ چاۋىلەكە بى بۇ ھەۋر و ساۋى چاۋى حىز
 ھەيفە بۇ دىدەمى دىۋو تىر و كەۋان و ژى نەبى
 خانەقاي زەنبىل بە تۆچى قىبىلە بوو بۇ ئەھلى دل
 گەر لە نىۋو كۆپى دلاندا كىردەۋەت ۋەك وى نەبى
 شېخەكەم كوا زەرگ و سىخ ، سىخۋارى دل سىقال دەدا
 گەر ھەناسەت مەشت ۋەماتى دەردى گەشكە و فى نەبى
 خىزمەتى داماوە داخۋازى خودا و خىزان و خەلك
 پۇۋو پۇزى پاشەپۇۋە ئەۋپۇ پى بى نەبى
 زۆر كەسان چوۋنە كەرەج دىتم كە بىجى ھاتنەۋە
 شېخى من ياخۋا ئەتۋ لەۋ شارە قەت بىجى نەبى

هەر کەس به جوړيک دلّم ددشکينی

هېرشى جاشه‌كان به پشټيوانى ده‌ولت بۇ سەر پېشمه‌رگه، وەك كورته‌دمرد
و هونراو‌ديه‌ك پېشكه‌شى يه‌كېك له دۇستانى خوښه‌ويست، مام وسين‌ئاغا
ده‌كهم و په‌ژاره‌ى خوم د‌رده‌بېرم.

به ديدارت چنانم گر بدانى وەكوو بۇقي به قه‌وزه‌ى هوز و كانى

نامه‌وى به واته‌ى عه‌ره‌بان و هجه شهبه‌ه‌ى هينده قه‌وى‌كهم، بېمه ئەسكه‌ندمر
و هه‌لو‌ده‌اى ناوى حه‌ياتى بم و بلّيم:

به ديدارت چنانم گر بدانى چو اسكندر به اب زندگاني

به‌لام ده‌كرئ ئەمنى بئ‌به‌ش له هه‌موو سه‌روبه‌رى ژيان له د‌ره‌وه‌ى قه‌وزه‌ى
حه‌وزئ، بلقان هه‌لدم و قره‌ق‌رم بئ ئەگه‌ر بويم! كاتى هه‌ستى مارم كرد يان
هه‌ره‌شه‌ى زوردارم كرد خومى تئ‌دا و هشيرم.

مامه‌گيان په‌نگه پيټ وابئ ماوه‌يه‌كه له‌به‌ر تيئ‌رى و ته‌سه‌لى قره و قووپ‌رم
نه‌ماوه، مرته‌قي ناكهم يام كاروبارم له‌باره؟ نا نا، له‌به‌ر كه‌سادى و كه‌سه‌لى
چره و گورم نه‌ماوه، د‌ه‌نا هه‌ر وا جل‌وبه‌رم خواره. هه‌ر داخ و د‌رده له دللى زار
و زه‌بوونه‌وه ده‌تكيت‌ه پوژى په‌شى ژيانى بئ‌شوينه‌وار و بئ‌ده‌نگيم. هه‌ر ئاخى
سارده له ناخى د‌ه‌روونه‌وه سه‌رده‌كيشيټه شه‌وه‌زەنگى دنياى بئ‌په‌نگيم.

نازانم چيم و چيم ده‌وى؟ له په‌له‌قاژه و بئ‌په‌ركه‌ى ئيئ‌ره و ئەوى؟ داوى كام
داوايه له په‌ر و بالى بير و هه‌ستم هالاوه؟ دنه‌ى كام بنه‌يه نايگه‌مئ و برستم
ليئ‌پراوه؟ نه ئەوه‌ى ده‌مه‌وى بوم له برئ‌سكه‌ى سرته و پرته‌وه ده‌پيچرئ و
ديته‌دمرئ، نه ئەوه‌ى نامؤيه و نامه‌وى بئ چيه و چرته سه‌ر هه‌لده‌دا و ديته
سه‌رئ. ده‌بينم تيئ‌ناگهم، د‌ه‌روانم نايئ‌اسم، چاوم هه‌ته‌رى تارمايى‌يه‌كى ده‌كا پيم
وايه هه‌وه حيسانه! كاتى به‌وردى ليئ خورده‌مه‌وه، ديئ‌وه، درنجه، خيوى
كانيانه!

ده‌لّيم: خوايه گيان يان ده‌وا و د‌ه‌رمانئ‌ك بۇ چاوانم، يان په‌نا و په‌سيويك بۇ
تاوانم. به‌لام نه ئاسه‌وارى ئاشه‌كوئ‌يک حه‌شارم ده‌دا، نه په‌سارى

پرده پروخواويک باشارم دهکا! مامه گيان سهرکونهم مهکه، به سونهم مهکه. ههست وخوستم نه به زيوه، دست و ههستم ته زيوه، به هالاوي هووي گهرمي دهکه مهوه و ساوي دهممهوه. دهلیم: با له نيو قهفي پشتيني دا پيره لوك نه بی، ترسي له سهرما و بهسته لوك نه بی، دنا هه را به دهسته کوته مهوداي ژيان بست به بست دهپيوم، تا چاو ههتهر دهکا دهروانم له شوقيكي، له شه به قيكي بزهي باويته ليوم.

ههچهند توف و ته زووي ره شهبا، ناته با بی، ههچهندي چزهي كزهي مهينه تي له جي ليوم دانايي، دهبي ههستم نه به زي، هه دهستم به زي! دهلین ئاوات و ئاره زوو وهك خهوني هالوز هاتي به كاته، وهدي هاتني خهفته يام خهلاته. خوا بكا نهو خهونه ئالوزانهي كه نه ته وهكه مان دهبيبن و پنيه وه راده پهن، وهدي هاتنه كه خي و خهلات بي. مامه گيان، بوت ههيه بپرسی نهوه دهلي چي؟ له چي چينه دهكه؟ دهستياني لي وه شان دووي يام وړينه دهكه؟

باشي بو چووي، هيئدم له خورا پيووه، سهرم لي شيواوه. دهليم ههليم له خيش، له خهك، له خومي بي كه لك. نازانم خهونه يان به خه بهرم! بيدارم وا له هه موو شت بيزارم! ليره دا ناله ي «نيم» ي نه ماوم ديته وه بن گوئ:

ان پش پنجاهي و اندي ز عمر	نعره برمي آيدم از هر رگي
كاش بودم باز دور از هر كسي	چادري و گوسفندي و سگي

دياره «نيم» كه سي به راوه ژووي بي له ناكهس باشتره. نه منيش دهليم: ياخو كه سي كهس خوي ئاوه ژوو نه كاته وه، خوي و خودا و خهكي له بير نه باته وه. «نيم» كاتي دهبيني كهس و كار و كرده وه ناحهزه، وه رهزه، داخوازي چادر و سهگ و پهزه. وهك «نيم» چادر و مهري بو حالي خوي نه دي، نه منيش دوو بهرهي و شهرم له خيل و مالي خوم نه ديبا، به لام چبكم.

ههركهس به جورئ دالم دهشكيني	غم و پهزارم له زين دهخزيني
دورژن به جيتي خو به لام دوست بوچي	پهيماني ياريم له گهله دهپسيئي

ئەستۆی بۆ پەقیب دادەسەپینئ
شیرازەدی خیزان هەلەوه شینئ
بە کوتکی زۆردار تیکدمەپووخینئ
لە من لالوتە و حەریف دەدوینئ
کاسەدی دل پەرە و خوین دەدەلینئ
هالاوی هاوین هووم دەیتەزینئ!

لە نیسیی دۆستان دەپرینگیتەوه
نیفەکی نەیار دەدرویتەوه
هەرنەبئ خێلێک بناغەدی عیالی
دەوران وەک بلحی لە میژدی نەبان
کەلاوه دیدم لە فرمیسکی روون
هەناسەدی ساردم هیندە هەلکیشا

کاکە گیان، وتە و ورتەم زۆرە، سەری هەوداکە درێژە، بەلەن گۆلەدی کلۆلی
بەرەو لیژە، نە پێگەدی چنیم هەیه نە مەودای تەنین! دەزانم ئەودی دەبیتە خوری
پیسەکەمە. ئەودی بەتال و حەتال، دارمالە خیزەرەدی بکا و ببیتە سەر عەیارەدی
لیۆم. عەرەب دەلێن: «أحسن الكلام مقلّ و دلّ»، ئەمنیش بە کوردی کردوومە بە
قەللەودەللە، یانی هێجی بە سەر هێچەوه نەبئ. دەلێن نەکیڕ و مونکیڕ چوونە
لای خودا و گۆتیان: قوربان کابرایەک مردووە نیۆی «عەللامە سەبزه‌واری» یە،
هەرچی لێی دەپرسین وەرامێکی دەداتەوه و ئێمە لێی حالی نابین دەلێ چی؟
خوایەرمووی: بڕۆن لێی گەڕین، بەلێ ئەوه «عەللامە سەبزه‌واری» یە! تا لە
حەیاتدا بوو، ئەوهی دەیکوت و دەینووسی، ئەمنیش لێی حالی نەدەبووم.
پجام وایە ئەگەر یارانێکی لەو درێژدادریبەدی من حالی نەبوون، دەلێم بە
خوام ببەخشن و لێم گەڕین. ئامین یا پەبەلعالەمین.

«حاجى سەيد جەمىل» ۋە «نوۋرى»

ئەم ھۇنراۋم لە ۋەرامى نامە ۋ ھۇنراۋە جوانەكەى خالە «سەيد جەمىل» دا
نوۋسيۋەتەۋە:

يادى خالە جەمىل

دل كەلاۋى تۆف ۋ تەم بى كوانى مەيلى مەى دەكا
دەردى نوۋرى ھىند بەسۆزە نالەيى بىنەى دەكا
سەد ئەۋەندەم داغ ۋ دەردى پۇڭگارى دوون ھەبى
يادى تۆ «خالە جەمىل» پىگى موراىم تەى دەكا
جەزبەيى دىدارى تۆ قەت قورب ۋ بوعدى بۆ نىە
تۆ لەۋى ھو ھو دەكەى، دل لىرەۋە ھەى ھەى دەكا
سەد خەزان بى يا خەزەلۋەر بەرگى شادىم ناۋەر
چون بەھارى پى لە جوانىت ژىنەۋم بىۋەى دەكا
گەنجى دنياشم ھەبى، بى مەيلى تۆ ھەر بى بەشم
ئەۋ كەسەى زەينى بە دىدارت گەشە سەرفەى دەكا
من لە يەزدانى دەزانم خانەقات خانەى دلە
بۆيە دىن دۇراۋ بە پىرتاۋ دى لەۋى تۆبەى دەكا
شىخى من تىغى جەفات جەرگم ھەۋو كون كون بكا
ئەۋ دەمەى دل دادەمركى، دەسرەۋى ۋ ئۇخەى دەكا
دل كە پەروانەى شەمى دىدارى تۆيە بۆيە دى
لىۋەلرەفەى تۆبەتپدار ئارەزوۋى سۆبەى دەكا
من بە دىدارى بەھارى تۆ دەژىم مینوۋ چىە
ھۆگرى ئەۋ دىمەنە كوانى ھەۋاى ھۆبەى دەكا؟
شىخى ۋ شاعىر بەراستى، ھەم ئەدىبى، ھەم «جەمىل»
پىم نەلتى «نوۋرى» لەخۇرا دى لە لام ۋستەى دەكا؟

وهرامی حاجی سهید جه میل

ئهم هؤنراوهی خالته سهید جه میل له جوابی نامه و هؤنراوهکهی من
نووسیویهوه، به پئویستی دهزانم لیژدا بۆ بیرهوهری بیهینمهوه.

دالی دالدار

دل و دالدار وەکوو مەنجەل هەمیشە پەر کول و جۆشە
بەرۆ بەو رێبەدا ئەو دل هەتا کوو ماوی تیکۆشە
ئەگەر گەنجی ئەوین دەسخەو له بەر پێی دابنێ گیانت
دەنا ناکردی هەرگیز بە پوول و پارە و قۆشە
خەیاالی خالتهکەو جارێ له ناو چاوم گەرا و پۆی
دوو چاوم بۆیە پەر ئاون، گۆنەم بۆیە رەشپۆشە
لەگەل مەگێژ و مەبخانە و مەو و نەو تاکوو کەو بدویم
کە من تەنیا بە سایەو چاوەکانی تۆ دالم خۆشە
بە دنیای بێ وەفا هەتا فریوێ قەت وەفاداری
کە دنیادیو و زانا و پێکراو و خواوەنی هۆشە
دالم بۆ شیرێ شێعری «نووری» دەگری و گروو دەگری
دەجا چی بوو ئەتۆش سینەت پەر جار جارە بیدۆشە
«جەمیل» تاکوو لەگەل دلبەر بەراستی رانەکیشی پێ
بەشت دەرد و غەم و ژەهراوه تاکوو دەمری بینۆشە

ئەومى دەخویننەوه، نووسەرى بەرپز کاک ئەحمەدى قازى لە سرومى
ژمارە ۲۲۲دا بە چاپى گەياندوو

هەنگامەى جەفەنگنامەى شاعیران

کاتیک دوو شاعیری خاوەن چێژ و زەوق بە شەوقەوه بە گیانی تەنز و شوخی
و جەفەنگەوه، ھۆنە و نامە بۆ یەکتەر دەنێرن، دنیاىەکی تازەى دوورەغەم
پێکدێنن و زۆر وردەکاری ھونەرى دەخولقینن کە سەرئى خوینەرى دلتەپى
شێعرناس پادەکێشنى و جسانەشێعیریک «ژانر» سەر ھەلەدا کە دەبیتە چاشنى
و مەزەى سەر سفرمى شێعر و ئەدەبى گەلان.

بەرپز «حاجى سەید جەمیل» کە پێشتر شێعرمان لى بلاو کردۆتەوه، ھەموو
کات دەگەل مامۆستای بەرپز و ناسراو «محەممەدى نوورى» لێک لە پێکۆلن و
ئەم جۆرە شێعرانە بۆ یەکتەر دەنێرن و ئێمەش تا بگاتە دەستمان بە شانازییەوه
بۆ ئەھلى زەوق بلاویان دەکەینەوه.

مامۆستا «نوورى» دە نامەىەکدا بۆ بەرپرەسى ئەم بەشە نووسیویەتى:
«جاریکی حاجى سەید جەمیل ئەم ھۆنراوەى ژێرەومى بۆ ناردبووم، دەیزانى لەم
دنیا پان و بەرینەدا ھیچ کار و مەشخەلەتیکم (اشتغال) نیە، لە بابى
«ئىفتیعال»دا شەرەمەتەلۆکەى پێدەکرم و شێعرى ژێرەومى بۆ ناردبووم.

ئێشتەھەرە یەشتەھیروو ئێشتیھار	ھۆنەرى مەشھوورى گەلە و نوورىیە
ئێنکەسەرە یەنکەسیروو ئێنکیسار	چونکە گوتى دیم و نەھات بۆیە دل
ئێختەبەرە یەختەبیروو ئێختیبار	باشە کە تاقيکەمەوه بەلکە بى
ئێنخەسەرە یەنخەسیروو ئێنخیسار	بۆچى لە بۆکانى وەدەرناکەوى
ئێختەسەرە یەختەسیروو ئێختیسار	ماوە کەمە بۆیە قسەم دوایى ھات
ئێعتەزەرە یەعتەزیروو ئێعتیزار	بۆیە جەمیل نایە نەخۆشە برا

ولامی «نووری»

به پړز خاله سهید جه میلی خۆشه ویست:

ئەمن دەلیم خواجەم! ئەتۆ دەللی خوا چەند زارپۆلە ی داواییە! ئەمن دەلیم لە
دنای «ئیشته غەلە یەشتە غیل و ئیشتیغال» بی به شەم، لەبەر بیکاری میشان
دەخە سینم، ئەتۆ دەللی وەرە جوانە گام بۆ بخە سینە. جا بۆیە چونکە مەلەش
نازانم، لە بەحری «ئیفیتعال» دا بلقان دەخۆم و دەلیم:

قنە و وشکە غار

داومەتە دەست و شتری مەستی قەتار
ئێختە یەرە یەختە بیروو ئیختیار
دیارە بە پوو و پلە و پارتییه
ئێعتە بەرە یەعتە بیروو ئیعتیار
ئیمە لە نیو خەلک و لە بازار و بانک
ئیفته قەرە یەفتە قیروو ئیفیتقار
باشە لە دەس سفتەیی بی جی و محەل
ئیسستە تەرە یەسستە تیروو ئیسستینار
قەند و قوماش زۆر و زەوەندە بەلام
ئێختە کەرە یەختە کیروو ئیختیکار
وەختە لە تاو کۆپینی سووتاو بکەم
ئێختە کەرە، یەختە کیروو ئیختیکار
من لە تەلە بکار و لەبەختی رەشەم
ئینزە جەرە یەنە جیروو ئینزە جیار
نیووی بوری جی بە تەمای بوری دی
اینتە زەرە یەنتە زیروو ئینتیزار
خۆزگە بە ئەو پۆژە چەزە تاسکە باب
ئینتە شەرە یەنتە شیریروو ئینتیشار

پۇڭى كە بۆم تىرىبى زكى لامەسەب
ئىنتەسەره يەنتەسىروو ئىنتىسار
«كاو» دەبوو كامى لە كاويژ كەوى
وامنى خىستۆتە قنە و ويىشكەغار

«كاو»، نەوى خوالىخۇشبوو شاعىرى بەناوبانگ «سەيد كامىلى ئىمامى»
(ئاۋات) لەگەل «سەيد جەمىل» ھاۋكارى شىئەرى كردوۋە.

دىسان نامە و ھۇنراۋەيەكى شۇخى

پاش چەند جارىك كە «حاجى سەيد جەمىل» بۆ «نورى» دەنۋوسى لەگەل
«حاجى سەيد غومەرى ھاشمى» بىچىنە مەھاباد و نەكرا ئەو دىدارە بىكەين. دۋاى
ماۋەيەك بىخەبەرى «نورى» ئەم ھۇنراۋەى خوارەۋە دەنۋوسى و تاۋانەكەى
داۋىتە ئەستۆى «حاجى سەيد غومەرى ھاشمى»

ئەى پروۋتى چەند دىزىۋە

شىخەكەم ماۋىكە ھەر ناپرسى لىم
ھەلۋەدام، ئاۋارەمە يان نىشتەجىم
بىھەۋال ھىشتۋوتەۋە سوۋچم جىە
يان خەتاي سەيد غومبەرە ھاتۆتە پىم
ھەر كۆتم با سەيد غومەر بى و پىكەۋە
بىيىنە شارى، من بەتەنيا چىم و كىم؟
سەيد غومەر پىي وايە جەردە و پىگرم
خۆم مەلاس داۋە لە گىرفانى خىزىم
ئەى لە پروۋتى چەند دىزىۋە خىزىم
سىل دەبن لىم بۆيە من پروۋتى دەگىم
من لە داخى پۆزى عالى سەيد غومەر
ھىند ھەناسەم سۋارە ۋەك مەشكەى دەژىم

کوا دراو و پوول و پارم پیدوئ
خانه قاي خاله جه ميل بي، خانه خويم
ليم گهړئ هر شرت و گوم بم چاتره
هينده راکم تا ده گيرئ هر دوو گويم
سه يره دهوران قسري شادي و خوشييه
من له جيی وی هه رده می دهردي دهرديم
هر کوتم ده چمه مه هابادي و زه مان
سه د گري و گولهي ده خاته دست و پيم
بوته به يتي مامه «هيمن» هاتنم
ديم و ديم و ديم و ديم و ديم و ديم

باله شم نه کشي به دووم دا سه روم
خو له بؤکانيش ته توي تاجي سه رم

له سهر گۆږي «ئەحمەدى كۆر»

لەو سالانەي كە لە دىيى عەمبار نىشتەجى بووم، زۆر كاتى وابوو
زەبروزەنگى زەمان، زمانى وتارى دەبەستم، لە هەست و خوست و هەرا و هورايى
ژيانى دەخستم. پۋالەتى چەرمەسەرى گەل و ديمەنى چەوسانەوہى كۆمەل، بىر
و باوہ و بۆجوونيان دەشلەژاندم و هورووژميان بۆ دەھينام تا پۆژيكي لاي
ئىوارى:

نىسىيى دىوہ زمەي غەم و پەژارە
سوارى سەرم بوون سەر لە ئىوارە
پىچكەي شالاوى خەيالاتى دوور
بىريان كىشامە دەرياي بىسىنور
دنيای بى دەنگى و ديارى خاموشان
مەتبەندى خيالى پىك كفن پۆشان

پىلاوم لە پىكرد و بەرمو گۆرستانى دى و شارستانى ئەرواح وەپىكەوتم:

مەزراي مەزارى گيانى بى هەوال
دنيای بى كاتى پۆژ و مانگ و سال
كۆزىلكەي گيانى ئازا و سەربەخۆ
بى حەيف و مەيلى ديارى گەلكۆ
بى دەنگ و ئارام دوور لە غەوغاي ژين
شارى ئاوالەي بى دەرك و پەرژين
خيالى كۆچ كرديووى بە تووى كراسيک
بى دەنگ و هەرا، بى باس و خواسيك
كۆمەلەي يەك پەنگ خيالى سەلاح بوون
دەتگوت چاوہ پى حەشرى ئەرواح بوون

بهشم به لهش و بهدهن و پيستهوه نه مابوو، گياننكي پهوان بووم، گور به
گور ددوام و دهلوام، هه تا گه يستمه گورخانه گلينه كه ي «ئه حمه دي كور» كه
ساله ها بوو له دنيا به زيوو، ئاو و گل هينابووي له گورستاني دي «عه مبار»
له خاك خزيبوو، چورده ورمي چارداخي بهش خوراوه كاني له مان و ژيان
هه لبراوه كان بوو. ئه حمه دي كوريكي دوا مهرگي دنياي عيرفان و سهير و سلووكي
عارفانه ي به زماني شيعر و مناجات به ديده ي ددروون پوون كرده وه، ئه مني لال
به زماني حال گلته ي هالوزي سه دسهر ي خوم له بن كيلى مه زاره كه ي دانا و
گوتم:

سلاو له تو «ئه حمه دي كور»

خوزگم به خوت كه نه تدی زور
ميواني كوري كوري تو
تو به كويي و من به لالي
تو بخوا و من بخواك
مردوو و زيندووي عه مبارين
كوري دل كوويان بدويي
تو ناله ي شام و سهحر بووي
به زيندووي بهش خوراوان
لالان بخوا و تار گواكه ي
تو به كويي زورت ديوه
بخواوه پي چاكه و خيربين
من دسهروم، ئيوه شادبن
لاساي مردووان مه كه نه وه
مردوو سهريان دهره ي نابوو
له دهره مان پاره سكتاون
بي نه رديوان چوومه سهري

سلاو له تو ئه حمه دي كور
له چنگ ژيني سه رشوري خوم
وهك يهك چيشتمان تامي تالي
وهك يهك لي مان گيرا كه لك
هه ريووك وهك يهك له غم بارين
دهكري ئه وچار چاو هه ليني
چاو عوقابي خوشه بهر بووي
بلي له كوين خاو من چاو ان
كوويان بخوا ديمه ن بيناكه ي
تالي و سويريت زور چيژيوه
له ژيندا بخوا لال و كويبين
كاتيك سه ربه ست و ئازاد بن
جوابي زوردار مه ده نه وه
كاتيك روانيم پور ئاو بوو
پيم و ابوو چه شره وه سكتاون
لم دنيايه ي چوومه دهري

لە ۋىرامى نامەيەكى دوور و درىژى «حاجى سەيد ئەنۋەرى ھاشمى» كە لە شارى كەرەجەۋە نووسىيۇى، ئەم ھۇنراۋەى خوارەۋوم نووسى و بۆم نارەۋە:

ھەر لىرەۋە ھەتا كەرەج

ئەۋەندەى چىۋ و زىخى چۆم و بەستىن
 ئەۋەندەى دوود و گازى چەرغ و ماشىن
 ئەۋەندەى گىاۋگۈل شىن بوون لە دۆلان
 ئەۋەندەى زىندەۋەر دەبىزۋون لە كىۋان
 ئەۋەندەى تەققەلى دەدرى لە لىفان
 ئەۋەندەى ماشەرى پىشى خەلىفان
 ئەۋەندەى بىزەموۋى دەۋىن لە لىران
 ئەۋەندەى بەرگىنى دەكۋون بگىران
 لە رىسى بۇكانەۋە تا شارى «سەقز»
 مەكۋى سىتى خىر و ناز و قىر و قى...
 لە بانى «ھۆبەتۋ»، «دىۋاندەرە» شىپاك
 بە گۆرخانە و مەزار و پىر و پىۋچاك
 دەسوۋرېم دەستەچەپ تا شارى «بىجار»
 بە بىھەست پىنەزانى لۋتى قەفقار
 بنارى «ھەشتەرۋ» تا چۆمى «زەنگان»
 بە ۋىرغە و تەقلە و باز و ھەلىنگدان
 بە قۇرغ و بىشە و بەيتۋون و بىۋىن
 بە «تاكستان» ۋە تا شارى «قەزۋىن»
 لە ۋىرا پىبەپى تا دەشتى «ئايىك»

نه و هسنتی نه سپی چاپارم سه عاتیک

هه تا شاری «که رهج» کووچهی «په رستوو»

به پیوان بست به بست بستوو به بستوو

هه مووی دوعا و سلاوی که رم و گوپ بی

به پیروزه و به نه تماس و به دوپ بی

له دهوری «خاله نه نوم» ببته په رژین

له من دوعا و له وانیش په ببی ئامین

بمینی و هر بیژی تا هه و هجاغ بی

و هجاغ زادهی من و یارانن ساغ بی

نه گه رچی زور گرانه دهردی دووری

به یادی تو دهژی تا ماوه «نووری»

هه مبانەى درۆ

هۆنراو هیهکی شوخی و جەفەنگە بۆ دووسی ئاوالی خوێشەویستی خۆم
نووسیووە کە وادەیان دابوو تەسبیح و پێنووسم بۆ بنێرن و نەیاننارد:

هه مبانەى درۆ

ئەو کەسەى وادەى دەدا و نایباتە سەر
گۆیژ لە هەمبانەى درۆ دینیتە دەر
بێسەمەر چاوت لە وادەى و نەبێ
دارى بێدارە بێلەم ناهێنێ بێ
قەند و تەسبیحى منە قووتى دەدەن
کاکە «سەعد» و کاکە «عەولا» وەک کەوەر
کامە ئەو پادە بە تەسبیحى دەخەى
ئەى وەک و سوڤیان لە یەزدان بێخەبەر
باغ و بێستان و جەوەندەرتان کەمە
وا دەخوێن مائى منى پووتى تەتەر
هەر دوو لاو و هەر دوو پیاو سەد حەیف
وادەتان بێ شوینەوار دەرواتە سەر
کا «حەمەد» ئاگاش دەزانم فیل لە فیلێ دا دەکا
نیوە کاریشى نەدام خواردى وەک شیر و شەکەر
شیر و تیری شاعیران مەدحە وە یا هەجوه هەمووی
کا وەک و رمبى جەقیووە گا دەفیزێ وەک فەنەر
دەركى سولحى با نەبەستین شەرفروشى چا نیە
هەر کەسەى وادیکى داووە وەک کەلان بێباتەسەر

بەلەن بەو هەپەشە و گۆرەشەنەشەو نەیاننارد و خواردیان وەک گەزۆ و
مازوو. کالەم درا چم پێنەپرا.

هۆنراوہیہکی «حاجی سہید جہمیل» لہ جوابی نامہیہکی «نووری» دا

شہہیدی عیشقی

بہ غہیری شۆری عیشقی تۆ بہشی زۆر و کہم ناوی
خەزینہی غەزنہوی و تاجی کہی و کہیخوسرہوم ناوی
دەمی پووی تۆ لہ من بێت و بیزوینی بزہی لیوت
بہہاران پیکہنینی غونچہ و ماچی دەم ناوی
بہ تیشکی پووی لہ پۆژ پووناکترت مالی دالم پوونہ
فتیلہ و چلچرا و نورئەفکەن و بہرق و شەم ناوی
لہ «جەمشید» و «کلنتۆن» کوا منەتبارم کہ تۆم دیوہ
قربوہی فیلمی ماہوارہ و جەلای جامی جەم ناوی
کہ دەروانم لہ ہەر لا چاو و پرچی تۆم لہ بہر چاوہ
تەماشای نیرگسی شەہلا و ئالا و پەرچەم ناوی
«جەمیل» کوژراوی پێبازی ئەوینی دالبەری خۆتی
شہہیدی عیشقم و شۆران و کفن و ماتەم ناوی
کہ «نووری» پووی دەمی شیعری لہگەل من بێ دەمی بہسمہ
لەمەولا ژینی پر ژان و ہەل و کات و دەم ناوی

ئەم هۆنراوہ لہ جوابی نامہ و هۆنراوہیہکی من دا نووسراوہ کہ بەداخہوہ
نامہ و هۆنراوہکەیی خۆم بەدەستہوہ نیہ تا ئەویشم نووسیباوہ.

دز و خاوهن مال

کهس نالې خالو کهرت به چهنده
نه مديوه سړی له بهر و باران
ترکه گيان تو بو خاسم ناوړی
به ئاو و هه وای ئهم خاکه ژیرم
له ئیران زه مین ئاریایي ژيام
ترکه پیم ده لې «سهن هارالی سهن»
بوته نه قله که ی دز و خاوهن مال
خه شیوی کا، بله دایچینی
کهس گوئی نه دامی چهندي هرام کرد
له شاخ و کیو و بهر پال و بنار
نه یار له سامیان ده پرینگیته وه
لوکه ی بی ده نگیت له گوئی خنیوه
«هیمن» په نگي زهره، هه لې له برسان
هر به و داخه وه ژيان تا مردن
نامه زړوی گه لی به ده سه لات بوو
چقلی نیوچاوی خیلې دوژمن بوو
کوا له جهم زیزه و له گه ل توراوه
شوینگیږی وانن هه نگاو به هه نگاو
«نووری» به بی هه و لیږه ی ده گپړی
دوور له نیشتمان چاوه پړی هه لن
ویلی ئازادی ئهم خاکه پاکه ن
را ده گه یه نن به نیو و نیشان
له و شار بو ئه و شار ژیره لاوکان
توره مه ی «ماد» ن، میرات خوراو ن
بمینی کورد و بژی کوردستان

نازانم بوجی دل لیږه به نده
نه وه نده ی دیومه ساردی له یاران
گل و له ی ژینم که وتو ته لیژی
سې هه زار ساله لم هه رده گیرم
سې هه زار ساله نه ژادی ئاریام
توره مه ی مام به عه سل و په سهن
به ده ور مدای به فروفیشال
جا و مره توخوا چاو نه بارینی
بی هو ژیانم له خو م هرام کرد
هاواری «هیمن» هووریای «هه ژار»
له گوئی زه مانا ده زرینگیته وه
تو بوجی هه سنت له خو بریوه
کوا و بوو «هه ژار» بړوا له ترسان
برسی و ترسی گه ل ئاواره ی کردن
«ئاوات» ئاواتی به رزی و لات بوو
«سواره» به پیان هه ریم پشکن بوو
«هیدی» هه لوه دای به شی خوراوه
مام هیدی و نووری له یاران جیماو
هیدی له هه ولیر گیره ی ده گپړی
زورن نه وانه ی گیان فیدای گه لن
پوله ی نه به زی ئهم ئاو و خاکه ن
ویست و ئاواتی گه ل و نیشتمان
میر و مه لا و شیخ، پیره پیاو ده کان
هه لوه دای هه ردی به ش به ش کراو ن
تیکرپایان ده لېن به هه زار داستان

ياديک له زادگا

ژيان هر چه نديک دورودريژ يئ و ليک بېر وېته وه، ناکري بير و مرييه کاني دوراني مندالي له کوزمري پرنکاوپرنکي ژيان دا به سهر نه کاته وه و تال و شيريني کات و ساته گوزمراوه کان نه خاته وه بهر زهيني خوي. دوراني تيگه يشتن و پيگه يشتني کاتي مندالي، له ناسماني خه يال و هوالی دا هينده پروناکه که له ته و او ي تيپه پي ته مهنی دا ديمه نه کاني هر ددرموشي نه وه و گه شه دارن. نه و مه لېه نده ي تيپي دا گووراوه و تيپي دا گوپراوه، هيچ کاتيک له خه يالي دا ناکوژي ته وه.

هر نم هه ست وخوسته بوو که هونراوم «ياديک له زادگا» هره سي خسته نيو رهوان و دروونمه وه و له ليواري زار و زمانه وه سهر پيژي کرد و شيلاوگه ي به ست و هه لپژا به نيو مه زاري ويشکه پوي ته مهنی بيريمه وه:

ياديک له زادگا

مه لېه ندي ژيان و جيی بير و مريم
 پوژگاري خو شې بي دهردي سهريم
 به هاري سه وزي شلکي و خاويم
 هه واره به رزه ي دوراني لاويم
 ره ورمه وي هه ست و ژياني دلگيرم
 وهک خه ونی هالوز دپته وه بيرم
 دپي گلولا ن و لانکه ي گلولا ن بوو
 باغچاله و ميرگ و پروگه ي دلا ن بوو
 کووچه و کولا ن و پيچکه ي منداليم
 ده خزينه زه يني دوا هه فتاساليم
 زهردي پوژه لات، کاتي خور هه لدي
 له لووتکه ي «سهراج» ده پيژي ته ناودي
 کيوي «کوپره گيسک» هه روا چه قيوه
 بو پوژئاوای دي په نا و په سيوه

مەزراي گولان و باغى مىراني
 ھەر قىبلە ماون بۆ ئاۋەداني
 لە قەلەي خوارى و لە قەلەي سەرى
 پۇل پۇل پەريزاد ھەر دىنەدەرى
 ھەروا ۋەك خۇيان شۇخ و شەنگ ماون
 تەپكەي بى دانەي پەرچەمى خاۋن
 لەبەر بىلا و كۆشك و تەلاران
 ھەر بە سىلەي چاۋ دەدوين ۋەك جاران
 راۋچى نىۋسىپەن بە برژانگى تىر
 دەپىكەن جەرگ و ھەناۋى نىچىر
 ئاغا و نۆكەرى خەنجەر لە كەمەر
 لە پەنجەران پە سەريان دىتەدەر
 كانى كارخانان ۋەك خۇي خور ماۋە
 كانگەي چاۋبەكەي كىژ و كور ماۋە
 تاق و جووت ئاسكى گۈزە لە سەر شان
 بە لەنجەي كوركوژ بە تەققەي كەوشان
 كاتى ئىۋاران پۇژپەرى ھەتاۋ
 بە سەرچاۋاندا ھەر داۋىن ھەنگاۋ
 ژوان و چاۋبەركى و بىزەي سەرلىۋان
 ھەر ۋەك خۇي باۋە لاي نوۋىژى شىۋان
 سەيزادەكەۋى و خاتوۋپەريخان
 لە كوۋچەي دىدا كۆپن ئىۋاران
 ھەر ھەۋا ئېرسىن لە بۆرەسۋاران
 دەرمانى شەۋتېي نۆبەتداران
 كابانى مالاڭ پادەگەيەنن
 قىرەي قىشقەپان مىۋانى دىنن
 مامر بخوئىنى لاي نوۋىژى شىۋان
 ناخۇش خەبەرئىك دەھىنن مىۋان
 دەبىي سەرپرې لىي پانەۋەستى
 لە دەرگەي ھەلسوۋى خوئىنى بە مستى

حوځره ی فه قیيان له پال مزگه وته
 چواريان موسته عید، سووخته یان ه وته
 ماموستانای زانای مزگه وت و میحراب
 مه لاهه ابه، رینوینی سه واپ
 پو لی که یخودا و پیش سپی جاران
 له هوزی به ردی کورن ئیواران
 جه فنگ و گالته ی پیره پیاوه کان
 دامه و ریزینی شوپره لاهه کان
 دریژدی هیه باس و راویژیان
 له قه راغ هوز و سه ر تاته نوژیان
 ئاوی خراوکه ی هوزی به رمالان
 شیوه له ی خواردی کردوته دالان
 چوپچوره ده تکی وهک فرمیسی چاو
 بو سه ر پوومه تی گولی قه تیس ماو
 پی ئاشی شیخی و پیچ پیچه کانی
 هه ر سینه کیشن تا کویره کانی
 قه فی پیچ پیچی ریگه ی ئالمه لوو
 به لابه لادا وهک شوو خالی شوو
 ده خزئ و پیچ ده خوا تا ده گاته خوار
 شانده و شانی کیو هه تا به ربنا ر
 چاکی «زه که ریا» و داربووزه کانی
 ره شماری ماوه بو پاسه وانی
 قه ف ده خواته وه هه ر وه کوو جاران
 له ده وری قسن و سیته ری داران
 چاکی «پیر بادین» هه ر پیری بایه
 بو باداره کان کانگای شیغایه
 پوژی چوارشه ممان بن داره کانی
 ده سرن ئاره قه ی ریواره کانی
 چلدانه و قسن و کیلی مه زاری

ھەر فالى خىرى دله و دلداری
 له گلهگ ھەر له وین مالى حه قیانه
 له سهر داره کان ته قه ته قیانه
 قه لای «قۆزلوی» ھەر قۆزه لهوی
 له گهل ئه سستیران هاوارزه شهوی
 شووردهی دیوار و دالان و هه یوان
 ده خاته زه یینی ریبهواری لیزان
 له کام دهوراندا بنیات کراوه
 بیری زه مانه تییدا سوپماوه
 بهردی بناغه ی سابات و سه رای
 ئه و کپوماتییه ی بی دهنگ و هه رای
 چهند میر و مه زنی تییدا گه وزیون
 چهند بیوه ندله پی تییدا له رزیون
 قه لای قۆزلوی، قه لای قۆزلوی
 هه زاران ساله ھەر قۆزه لهوی
 ده خزیته قه لا زه رده ی به ربه یان
 تا «قه ره قا» یه ده کشی شان و شان
 بزده ی گزینگى سهر له به یانی
 ده مژئی شه ونمی په لکه ی گولانی
 قه ره قا ئیستاش وهک «باسکی هاوار»
 ده خاته عاسمان سه رنجی ریبهوار
 ئه و گابه ردانه ی له پالی کیودان
 ده لی بی بیوه لهن له کۆشی دیودان
 وهک سوار و پیاده ی نیو دۆل و شیون
 هیندى پالکەوتوو، هیندى چه قیون
 تل ناخۆن هه روا مۆن و غه زریون
 گیانی دیوه زمه ی له لهش په ویون

.....

نووسراوه‌یه‌کی «یوسف عه‌سکه‌ری» له‌سهر هژنراوه‌یه‌کی «نووری»
سه‌رنامه‌م به ناوی تۆ خودایه

نازانم له‌سهر «نووری» بنووسم یان له‌سهر شیعره‌کانی، هه‌رچه‌ند شیایوی
باس‌کردنی هیچیان نیم. چونکه نووری به‌چهرخ و خولی زه‌مانه‌هینده‌خاوبای
نه‌خواردوو که به‌مه‌کوکی خولی هه‌وداپساوی بیرى من تان‌وپۆی ژيان و
شیعری بچندری و ته‌نانه‌ت بتوانم لیشی بدویم.

«نووری» به‌روالته‌ پیریکی جوانی په‌زاسووی خوین‌شیرینه، ئەو په‌پووله
زێره‌یه که هه‌ستی نه‌سه‌ره‌وتووی گۆل و گیا ده‌درکێنێ؛ وه‌کی دیش که‌سی‌که
هێدی و به‌ئه‌سپایی مه‌ودای ژيانى پر له‌ ناخۆشی و چه‌رمه‌سه‌ری تا ئێره‌ی بریوه
و به‌ ورمی به‌رز و قایمه‌وه به‌ره‌و رۆچنه‌ی نه‌جات، بست به‌ بست ئەم پر له
نه‌هامه‌تی و ناکامی و نامرادییه‌ ده‌پۆی. خۆی کوته‌نی:

هه‌زار ئاواتی شیرینم له‌ بێستوونی جه‌فا نه‌خشا
ئه‌وه‌ی فه‌ره‌اد به‌ تیشه‌ی کرد، هه‌لمکه‌ند من به‌ نینۆکم

«نووری» یادگاری کۆمار و مه‌کته‌به‌که‌ی «سه‌یفولقوزات» ه که به‌ چاوێکی تیژ
و وردبینه‌وه سیله‌ی له‌ ئاسۆی ئامانجی نه‌ته‌وه‌که‌ی گرتوو. هه‌زاران په‌مز و پاز
که له‌ ده‌روونی‌دا قه‌تیس ماون، زمانیان پێ‌ده‌گرێ و ده‌یانخاته‌ ناو بێشکه‌ی نه‌رم
و بلاوینی شیعری کوردی.

ئه‌گه‌رچی «له‌ سه‌ر بستووی ژيان وه‌ک داری چاکی

به‌ته‌نیا مایه‌وه‌ بێ‌به‌رگ و بێ‌به‌ر»

به‌لام له‌ نێو دای گه‌له‌که‌ی‌دا په‌گاژۆی کردوو، شیوه‌یه‌کی باشی له‌ میژووی
ئه‌ده‌بی کوردی‌دا بۆخۆی ته‌رخان کردوو. نووسین و دوان له‌سه‌ر ئەم زاته و ئەم
بیره‌ ژیره، نه‌ کاری منه و نه‌ مه‌ودای ئەم ده‌رفه‌ته‌. هیوادارم مرقۆی وردبین به
ئاره‌زوو ئەم کاره‌ بکه‌ن.

ئومێدم وایه‌ خودا ئەم به‌ره‌که‌ته‌مان بۆ بپاریزێ و ئه‌ویش به‌ هه‌ز و مه‌به‌ستی
خۆی بگا.

پینج خشته کی «یوسف عهسکه ری» له سهر غه زه لیکي «نووری»:

چاوه پیم یان چاوه پیم

هه لده که وئ بپییه وتیه جاروبار
 بو وتنی وهسفی قهه و زولفی یار
 دهردی ئه وین، هه سره تی لیوی به بار
 «تامی دهچی واته که دهیجوی به زار
 جوانه له پیی دیدوه بکتیه خوار»

زهره و نه خوش، گرده نشین دل به سویم
 من له رهشی تالی خوم نادویم
 لاله زمان پیی قسه گیراوه لیم
 «بو وتیه وهستی دهرهون چاوه پیم
 بهسته له که گیانه ههریمی وتار»

زهره خه نهت دیت و دلی من دهبا
 گۆشه یی چاوت هه زی من پر دهکا
 غه مزه بهسه تا کوو که ست تینه گا
 «تانه تهوی پی به هه والان نهبا
 ههر به بزه ی لیو و به چاوانه کار»

پرپری ههسته تهل و ئی و سۆزی ساز
 چهنده قهتیس ما له دل ئاوات و راز
 ههسته مه درکاندنی دهردی نیاز
 «نایه وئ هه لکاته زمان راز و خواز
 ههر نه وه خوی باسه له سهر لیوه بار»

بولبوله دهگری له جهفا دمبهدم
 چه شنی په پووله دهچزی شهو به شه
 تاله وزه و چپزی جهفا و دورد و خم
 «زهردهیی تاوی که مژی گولبهدم
 کهشکه دهبی بولبولی شیتی هه ژار»

تاوی ژيان زاپه وه ډول و دهران
 بهر و سه ډول توانه وه بهو نه خگران
 تیشکه بلیند، کورته دهسی سیبهران
 «تاوی هومیډی که پژایه سهران
 دیاره نسی دادهسه پیته نسیار»

فهلای به هاره و دهمی عیش و سهفا
 په رجه می سه وزه ده شه کینی سه با
 پر له هومیډه دل و سهر پر ههوا
 «مانه وه یه و ههستی ژيانه و بهقا
 من به تهما و توش به شنهی بای به هار»

می شک و دلم پر له هه زاران گروون
 ریگهیی ژینم پری چقل و ډوون
 گهرچی که نهفت که وتم و پیر و زه ډوون
 «داری له سهر بهردی نه میډی ډروون
 نایکه مه حاشاری مله و مشک و مار»

باوه پی من نایه ته جه غزی نه مان
 بهرزی و سهر بهرزیه هه شه رتی مان
 پاشی هزار گولمه ز و په ندی زه مان
 «به رگ و بهری پاکي بهرئ بای خه زان
 هه به تهمای ژيانه وه یه پیر هار»

«ئاسۇ» و «نوورى»

لەم ئاخىرىيەنەدا ھۆنەرى بەرپىز كاك «سەئىدى نەججارى» (ئاسۇ) بە بۆنەى جىڭنى زەماۋەندى «چيا»ى كوپى، كارتى دەعوەتى بۇ نارىم. بەداخەۋە بە ھۆى نەخۇشى و لەش بەبارى نەمتوانى لە جىڭنەكەدا بەشدارى بكم و ئم ھۆنراۋەى خوارەوم كىدە ديارى بۇ «چيا» و ئاسكۆلەى ھەلگوردى ئاسۇى.

ئاسۇى خۇشەويست

پەرژىنى پىرى و تەيمانى تەمەن	دیمەنى توورپى دىناى نارپەسەن
ھەناسەى سوار و ھەنگاۋى بىھىز	بىرى شىۋا و باۋەپى بىپىز
تىكرا سەربارى پۇڭگارى ژيانن	ھاتوون مىوانن، تالانچى گيانن
ئەگەر ماومم بى ھەلدىم يەكجارى	بۇ ئاسۇ و چىاى نىو كوردەۋارى
ھەر بژى ئاسۇى سەربەرزى چىا	بۇ پەناى كوردى لە خۇشى جىا
لە ئاسۇى ھىوا و چىاى مەلبەندم	شەرتە ھەتا ھم نەپسى پەيوەندم

شاعیری عەرەب دەلئ

ففى قبضى كف الطفل عند ميلاده دليل على الحرص المركب فى الحى
وفى بستطه يوم الممات اشاره الا فاعلمو انى خرجت بلاشى

كوردېك (نوورى) لاساى دەكاته وه

له پى قووجاوى كۆرپه كاتى بوونى نيشانى تېكه لى تونده له ژينا
له كاتى مردنا دەستى بلاوى دهلئ: هەر با به دەستيم پييه، چى نا

چەند چوارينه يەك

زەمانە هەردەمى رەنگى دەپژىئ هەچەندى مەينه تە به منى دەچژىئ
هوميديكى له ژينا پيكنە هينام هەزار هيوام به رۆژيكي دەنيژىئ

كه دنيا پر له خوشى بئ و له شادى گوڤلان شين بكا وادى به وادى
هەموو كەس پيى خەنى بئ بەش بەشى كەن بەشى من مەينه تە و هەر نامرادى

نەوايى دالته زىنى رۆژگارم كلى سووتاوى دواكوچى هەوارم
تەكى فرميسكى چاوى چاوه رڤيان شەمى خاموشى بن كىلى مەزارم

هەچەندى رڤى هوميديم بەستە لەك بئ غەمى دنيا له سەر شانم كەلەك بئ
دەبئ هەنگاوى هيوام توندوتىژ كەم نەيار با هەر له دووم بكشئ يەدەك بئ

گيانەكەم لەحزە دەپۆيين زۆروكەم من له بن ديوارى كۆنى سالەكان
وەك مەلى يەخسیری بال وپەر شكاو چاو له رڤچكەى تڤبەرى ئاوالەكان

هينده هيوا هات و رۆيى بئ سەمەر چاوه رڤى داهاى دوور و بەربلاو
وەك هەناسەى ساردى زستانى بەسۆز بۆ سەهۆلى بئ بزمى لىوى هەتاو

دېرۇ ھەر دېرۇو

گول جوانە لە ھەر ولاتى شىن بى سەر شاخ و رەمەز بى يا زەوين بى
ھەر دېرۇ دېرۇو بە خوو و خەسلەت ئاودىرى پەرى بى، ئاۋى ژىن بى
كوانى نەتەۋى بە گول حىسابە ھەر دېرۇ دېرۇو، ئەۋەت يەقىن بى

نەتەۋى نەتەۋى

من تا نەتەۋى خۇم نەتەۋى بى سەر ديارە دەبى شۆر و نەۋى بى
ئەۋ رۆژە دەبى كفى لەبەركەى چاوت لە دم و ويستى ئەۋى بى

جيژنى مانگى پۇژوۋان و نەۋرۇز ھاۋكات بوون،

ئاوام پىرۇزبايى لە دۇستىكم كرد

جيژنى سەرى سال و مانگى پۇژوۋان يادگارى بەپىتى خەلك و يەزدان
ھەر سالى كە دىن بە خىر و خۇشى پىرۇز بى لە خۇت و خاۋ خىزان

بۇ مامە شىخ

ھەتا تۇ مامەشىخ چاوت لە من بى مەكە باۋەر كە يەزدانت لە كن بى
دلىكى جيى خەو و شەۋ بى و ئەم و ئەۋ لە خوارى جيى دەكەن، نابى مەزن بى

قاقای دیوهمزه

کاتیک دوورهنګیوی دیده ریژنه‌ی دهکا و دبارینې، پروانه لوونکې بهرز و تیره‌شانی کیوه‌کان. مژی خه‌ف‌ت دهوری داوه، ته‌می نه‌گ‌ب‌ت تی‌هالاوه. پروانه پی‌لیک‌انی فی‌لی خیل‌ی دیوه‌کان، دیوهمزه‌ی شاخان ته‌ندوورهمزه‌نان بریسک‌ی بریق‌ه‌ی دان‌ی جزووی کویره‌ماری زمان‌ی راده‌خوش‌ی و تی‌کده‌خوړ‌ی، چه‌ماخ‌ی تیری هه‌لمه‌تی که‌وانه‌ی دهکات و گیانیک ده‌پیک‌ی، ژیانیک و گیانیک‌ی بی‌ه‌ست‌وخوست دهکا. که‌مارؤ‌ی هه‌ور و هه‌لا دوا ره‌گبار‌ی د‌رد و به‌لا ده‌پرینگ‌يته‌وه، شاخ و په‌وم‌ن له قاقای پیکه‌نینی دیوهمزه ده‌زینگ‌يته‌وه، نه‌وه‌ی نایه و نه‌ماوه، هه‌ستی پشووی هه‌ناسه‌یه، نه‌وه‌ی ماوه، به‌ج‌ی ماوه، لینگه پی‌لاو‌یک‌ی پیاسه‌یه. جا بویه دیوهمزه هه‌لده‌به‌زی و جیژنه‌ی دهکا و دیده‌ی دوورهنګیو دبارینې و ریژنه‌ی دهکا.

بیره‌وه‌ریه‌کانم

له بیرم ناچنه‌وه نه‌ی مه‌له په‌ویوه‌کانی پاییزه‌وه‌ری‌ی به‌ره‌وه‌ خه‌زه‌ل‌وه‌ر و که‌لا‌ری‌زانی تین و ته‌مه‌نم، هه‌ر پی‌تانه‌وه ده‌ژیم. بیره‌وه‌ریه‌کان، ده‌زانه‌م له پی‌ده‌شت و به‌رب‌نار و دون‌دی چیاکانی ژیان، چه‌نده بی‌شیل‌ی که‌رده‌لوول و گ‌یژده‌لووک‌ه‌ی په‌وت‌ی زه‌مان و زام‌ی ده‌وران بوون. له بیرم ناچنه‌وه، ده‌مد‌ی پی‌پی و پی‌چکه‌ی دیار و نادیار‌ی هه‌ری‌می هیوا و هوم‌ید‌ی پیکه‌نه‌هاتو و که‌ز ده‌ک‌هن، ده‌پی‌یون و نایگه‌نی، به‌لام نه‌وه‌ستان و نه‌به‌زین.

هه‌ر پی‌تانه‌وه ده‌ژیم

نه‌وا وهک خه‌ونی هال‌وز‌ی له خه‌و راپه‌ریوه‌کانی شه‌وگاری په‌شی بی‌پسانه‌وه ده‌خ‌زینه‌وه زه‌ینی زنه‌ی کانیک‌ه‌ی هه‌ست‌وخوست‌ی وه‌نه‌وز‌ی مه‌به‌سته‌کانم.

له بیرم ناچنه‌وه

هه‌ر پی‌تانه‌وه ده‌ژیم

هه‌ر چاوه‌روانتانم.

پۇڭزى ھەينى ۱۲ى مانگى خاكە لىيۈەى سالى ۱۳۸۴ لە شارى بۇكان لە ھالىكىدا نەخۇش و لەش بەبارى گەمارۆى ژيان و گيانى پوو وەئاوابوونيان داوم ، توانيم ھىندىك لە ھۆنراوەكانم كە بە دەستەوۈ مابوون لىرە بە يارى دۆستان و برايانى ئەدەب دۆست بىانكەمە ئەم سىپارە كە دەخوئىننەو.

مەمەد نوورى ، بۇكان ۱۳۸۴/۱/۱۲

نهم شیعر و نووسینانهی لای خوارموه، پینش چاپی نهم بهرهمه کهوتنه بهر دهستان. بویه به پیویستمان زانی بلاویان بکهینهوه

بۆ ئهستیڤهزی سهربهززی رۆژنامهی (کوردستان) پێشکەش دهکری

به دلیکی هیز و دهروونیکی پر له خویشی و بهشارهتوه دهركهوتنی پۆژژنامهی خوڤهویستی کوردستانوو ئی پیرۆز ئهکهم. بۆ خوڤ له خوڤ ئهپرسم بۆچی وایه؟ بۆچی ههچی ئهیبینم خهريکم له خوڤی دا رهشایی نوختهکانی به رهشکینهی چاوڤ داپۆشم؟ له بهر چی وای ئهی کوردستان؟ چونکه ئهتۆ مانگی مهه ئابادی که له مههابادی ههلاتووی و مزگینی پۆژی سهربهستیت و دهدهرخستوه. ئهتۆ فریشتهی پهحمهتی که ئیمهت له ژیر کهلهکباری نههاتی دیکتاتۆری دا نهجات دا. ئهتۆ ئه پۆژهی که له پشت پهلهههوه رهکانی نهگهتی و چاره پهشی دا تیشکی سهربه خوئی و نازادیت هاویشته ولاته توون و تاریکه کهی ئیمه ئهی یاخوا کوردستان ههتا گه پانی گهردوون ههیه ئهتۆ هه ئهستیڤهزی پۆژ و فریشتهی پهحمهت و پۆژی پوون بی. سهدهمین قه پنت ههوه لاین سهعات ههوه لاین سهعات ههزاره مین خیرو به ره کهت بی و ههتا ئهتبینم به دلیکی بههیزه وه بلیم بژی کورد و کوردستانی گه وه، بژی پیشه وای موعه زه و خوڤهویستی کوردستان، بژین ئه وه که سانه که له پیی ته رهقی تۆدا ههول و تهقه لا دهدهن.

کوردستان: ئهم ئاغایه چه ند بهسته شیعرى چاکى دهگهڵ ئهم نامه ناردبوو که له گۆوارى کوردستان دا چاپ دهکریین.

* کوردستان، بلاکه رهوی بیرى حزبی دیموکراتی کوردستان، ژماره

۳۳، ۸ ئایریلی ۱۹۴۶ (دو شه مۆ، ۱۹ ی خاکه لیوهی ۱۳۲۵ ی همتاوی).

ههروهکوو دونیای ئه‌وړو له بیرى دوینى په‌یدا بووه، دونیای سبه‌ینیش له بیرى ئه‌وړو په‌یدا ده‌بى

میسرى کۆن هه‌وه‌ل که‌سیک بوون که شوینى سانه‌ی عه‌رزپوان و نه‌ندازه (مه‌ساحت)گرتنى شتیاں فیږى یۆنانیاں کرد و هر ئه‌و موقه‌دیمه بوو نه‌خشه‌ی هه‌نده‌سه‌ی ئى کیشرا- زانایان ته‌دوینیاں کرد بلّو بووه. پۆمیه‌کان له هه‌موو ده‌وروهرى به‌حرى پۆم) دا گه‌ران و سیاحه‌تیاں کرد و له هه‌موو قوژین و سووچیکدا فیلى جوړاوجوړیاں بۆ جووت و کیلان و به‌عمه‌ل‌هینانى چوارپى و حیوانات و گژوگیای دییه‌وه تا عیلمیکى که ئه‌وړو جووتیږى (که‌شاوه‌زى) پى ده‌لین دۆزیا‌نه‌وه و له دونیادا دایر کړا. وه هه‌رچى که ئه‌وړو له زه‌وى دا ده‌یبینى له گه‌ړوک، فېوک، ته‌لگراف، ته‌له‌فون، بئ‌سیم، ده‌ستگای گیرنده و به‌ره‌نده، راډیو، بریسکه، توپ و تانگ هه‌تا ده‌گاته بۆمى ئاتۆم که ئاخه‌رین ده‌ره‌اتووى بیرى به‌شه‌رییه‌ته هه‌مووى گه‌رای بیرى ئه‌و پیا‌وانه‌ن که دوینى کردوویانه و ئه‌وړو پاکى هاتۆته وجووده‌وه و له عمه‌ل ده‌هیندږین.

وه نه‌وانه که ئیستا خاوه‌نى کارخانه‌جات و موهمماتى هیږى موسه‌لله‌حن هیچیاں دوو قه‌پن (دووسه‌د سال) له‌مه‌پیش نه‌ ئه‌و ته‌کمیلاته‌یاں بوو نه بیستبووشیاں وه‌لې به‌هوى بیر و هۆشیکى زیاد و هه‌ولدان له پى عیلمى ژیاں دا فکرکردنه‌وه بۆ گوږینى ته‌رزى ژیاى پيشوویان خۆلاسه بۆ داهینانى دونیاییکى تازه گه‌یشتن به‌م پۆژه و له نه‌تیجه‌ی بیر و زه‌حه‌متى دوینیاں بوونه خاوه‌نى ئه‌م پۆژگاره خۆشه‌ی ئیستا (ئه‌وه مه‌علوم بووه که دونیای خۆشى ئه‌وړو له نه‌سه‌رى بیرى دوینى بۆ وان په‌یدا بووه و بیرى زه‌حه‌متى دوینىیه‌ که ئه‌وړو ژیا‌نیاں خۆشه‌).

برایانى کورد: ئالیم باب و باپیرانى ئیمه بۆ پۆژگارى خۆشى ئه‌وړو، دوینى هیچ بیریاں نه‌کرده‌وه و زه‌حه‌متیاں نه‌کی‌شاوه، به‌لک‌وو به‌هوى به‌ده‌ختى و نه‌هاتى و چاره‌په‌شییه‌کى زۆر که قه‌پن له‌گه‌ل قه‌پن ده‌وره له‌گه‌ل ده‌وره شان به‌شانی وان گه‌راوه و تووشى پۆژگاریان هاتووه پيشگرى مه‌رام و ئاره‌زوویان وه‌ک‌وو میژوو نیشان ده‌دا قه‌رنیک نه‌بووه و نه‌پۆییوه که سه‌ر و په‌نجه‌ی به‌ خوینى هه‌زاران پیاوى کوردی شه‌لاڅ و سوور نه‌کردبى.

ئەو دياره كه ئەوانيش بۆ لايردنې ئەو پيشگرانە و گەيشتن به مەرام و مەنزورې پوونى
 ھاوجنسەكانى خۇيان، خۇيان كوتاره وه موهفەق نەبوون وهكوو ئەو ميللەتانه ييرىكى پوون
 بۆ خوشى ئەوپړى ئيمه بكن و لەبەر ئەوە بووينە دواكهوتووترين ميللەتى دونيا.

وه هەر نەتيجهى ئەو دواكهوتنەيه له هەموو لايەكهوه (قصاص قبل الجنایة) تۆلەى پيش
 گوناھمان ئى وەردەگرن. خۆلاسه هەر ئەو بى پۆرژييه لای هەر خاريحيك گوتت كورد يەئنى
 موجودىكى بى پيرى، وهخشی، بى تەمەدون، بى بەهره له عيلم و معرفەت.

براياى كورد: ئيستاش كه بيرمان بى پۆزمان ئى درەنگ نەبووه واى ئى نەهاتووه باسك له
 كراسهه بىننەنەمەر. ئەوپړ هەموو ميللەتى چكۆلەى دونيا بى پيشگيرى بەخوسوس
 نەتووى كورد بەهوى مسەلكى ديموكراتى و ئازادى حەقى ژيانيان هيه و دەتوانن داواى
 حەقى فەوتاوى خۇيان بكن و ئەوپړ هيزك نيه كه بتوانى ببيته پرگري عقيدهى پاك يا
 مەرامى خاوين.

وه به تۆزىك بزوتن دەتوانين به چەند سالىكى كەم خۇمان لەژبەر عەيبى بى پيرى و
 هيج نەزانى بىننەنەمەر. خەلكى دى زەحمەتيان كيخواه و به چەند سال شتيكيان له نەبوونپرا
 دروست كردوه. مسەلەن "پاپون" كه بەهوى ديقتى قووهى بوخار توانى نەخشەى
 كەشتيەكى بوخارى بكيشئ و به هەزاران زەحمەت زەورەقيكى چكۆلەى بۆ نەمونه دروست
 كرد. هەرچەند كه ئيستيفانە لەو زەورەقه نەكرا ئەمما ئەو بيرەى پاپون له دونيادا يادداشت
 كرا و ما تا نۆبه گەيى به "وات"، وات كه پياويكى زانا و تيگەيبو بو زانى پاپون به سەهو
 نەچووه كەوتە حەول و تەقەلا بۆ تەواكردنى مەنزورې پاپون تا كەشتى بوخارى دروست
 كرد. وا بووه پيرى پياويكيان له مودەى سەد سالدا نەتيجهى ئى وەرگيراه و تەواو كراوه.
 ئەمما كارى بۆ ئيمه ئاسانە و دەتوانين دەرھاتووهكانى زەحمەتى سەد سالەى وان له
 فاسيلەى چەند سالدا فيز بين و بەهوى ((پيرى ئەوپړ)) له ((دونىاى خوشى سبەينى)) بەهره
 وەرگزين. لەسەر هەموو لاوى كوردى لازمه دە غايەتى هەول و تەقەلادا زەحمەت بكيشن و له
 فرسەتى ئەوپړ قازانج وەدەست خەن بى پشوو دان و ماندوو بوون بۆ نەتيجهى پوونى سبەينى
 ((كه هەر ئەوپړكەيه)) خۆ ماندوو كەن.

* كوردستان، بلازكەرەوى پيرى حەزرى ديموكراتى كوردستان، ژماره ۳۴،

۱۰ ئايرىلى ۱۹۴۶ (چوار شەمۆ، ۲۱ى خاكەليئوى ۱۳۲۵ى هەتاوى).

بىستوۋى ژيان / ۱۲۷

لە پالەي بىكەسى غەمگىن مەبە ھىچ لە راۋگەي كۆنە، راۋكەر خوشە پاۋى
لە نىۋجەمەي گولان و بولبولاندا بەراستى ھەر ئەتۋى لەم گۆشە ماۋى
دەلەين "غەترى" ش وەكۈۋ تۆ ماتە ئىستى لە گۆشەك كەۋتوۋە تەبەي شكاۋى

* كوردستان، بلاۋكەرەۋەي بىرى حزبى ديموكراتى كوردستان، ژمارە

۷۴، ۶ ئوتتى ۱۹۴۶ (سىشەمۇ، ۱۵ گەلاۋىژى ۱۳۲۵ ھىتاۋى).

پىزانىن

سىياس بۇ ئەم شاعىر و نووسەر و ئەدىب و دۆستە خۇشەويستانەى كە ھەر
كام بە جۆرىك يارمەتییان داوم و پىيان بۇ خۇش كىدووم كە ئەو بىرە بەرھەمەى
ژيانم پىكوپىك بىرى و چۆن باشە ئاوا بىرىتە بەر چاوان:

۱- كاك ئەحمەدى مەولانى.

۲- كاك سەئىد نەججارى (ئاسق).

۳- كاك خالىد عەسكەرى.

۴- كاك حوسىن موھتەدى.

۵- كاك تاھىر كەرىمى (شىوون).

۶- كاك سەلاھەددىن ئاشتى.

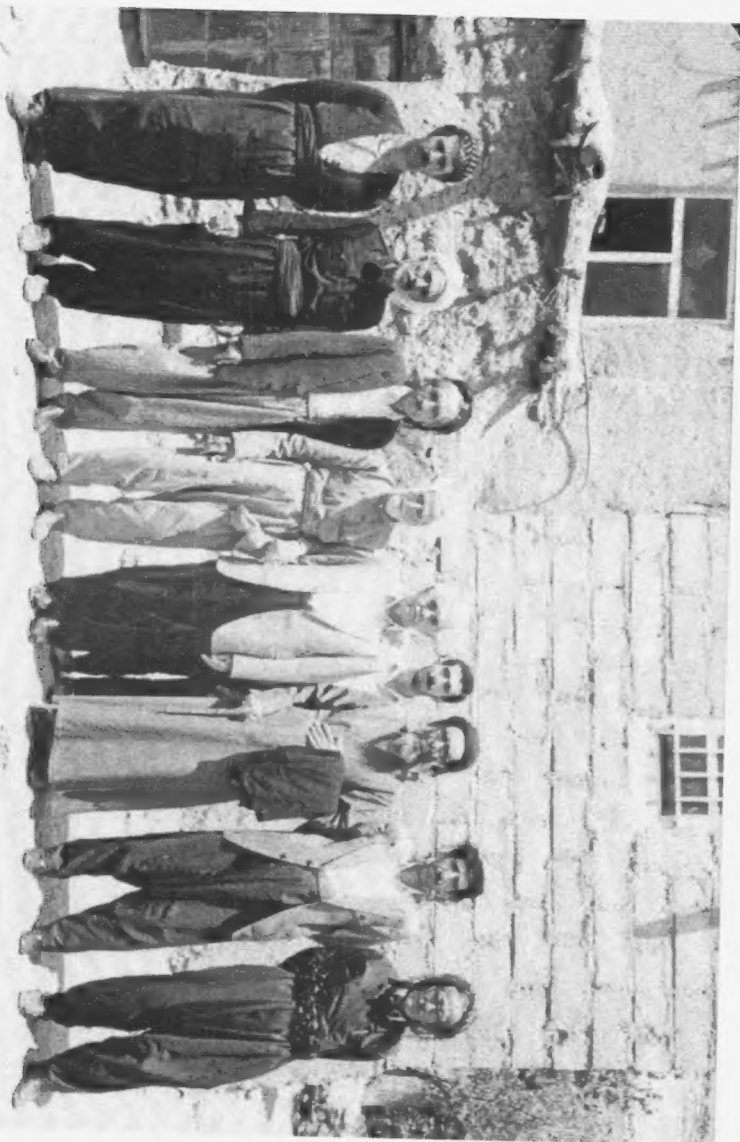

۱. محهمه‌دی نووری ۲. هندی

محهمه‌دی نووری
له چهند تافیکي ته‌مه‌نیدا

(لهراستهوه: ۱. حسن قازی ۲. حاجی سید عومر هاشمی ۳. حاجی سید نهوهر هاشمی ۴. منسوور هاشمی ۵. قاسم ناغا موتهدی ۶. سید کامیل تیمام زهنبیلی "ئاوات" ۷. محهمهدی نووری ۸. مهلا شهید لهحمدهد شههسی ۹. حامید تیمام زهنبیلی)

۱. محممهدي نووري ۲. سعيده سندر حوسهيني (هاوسهري نووري)